శ్రీ శివాయనమః.

శ్రీమాన్ జగద్గురు మల్లికార్జున

శ్రీ పండితారాధ్యచరిత్ర.

శ్రీమదష్టభాషా సుకవిత్వ రచనా బిరుదాంకితులగు
పాల్కురికి సోమనారాధ్యకవిచే రచింపబడినది.

ఇది

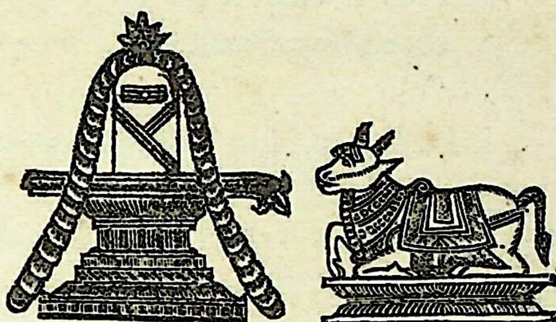
మ|| రా|| నిడుదవోలు సుందరపంతులవారి చేతను
శ్రీగురు శ్రీగిరి దిగంబర మల్లికార్జునస్వాములవారి సేవకుడగు
చింతకుంట పసపుల నాగయ్యగారి చేతను
మూడుప్రతులనుచూచి సవరింపబడి

చింతకుంట పసపుల నాగయ్యగారిచే
శ్రీ విజయరామచంద్ర ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపించి ప్రకటింపబడియె.

విశాఖపట్టణము

1914 ఆనందసం||ర ఆషాఢ బ ౧౩ సోమవారము.

వెల 1 రూపాయి.] [పోస్టేజీగాక.

ఉ. శ్రీభసిత త్రిపుండ్రక పరీత విశంకట ఫాలు జూట జూ
టీభరదారు నిర్మల పటీపటలావృత దేహు నక్షమా
లాభరణాభిరాము బసవాక్షర పాఠపవిత్ర వక్త్రు చి
చ్ఛోభిత చిత్తు పాల్కురికి సోమయదేశికు బ్రస్తుతించెదన్.

పండితారాధ్యచరిత్ర దీక్షాప్రకరణము.

శ్రీ రుద్రోపనిషత్తున్నూ రుద్రసూక్తములున్నూ వేదసూక్తములున్నూ ఆగమయుక్తములున్నూ పురాణయుక్తములున్నూ బసవపురాణపీఠికయున్నూ గణాడంబరమున్నూ దృక్షష్టిత్వద్ధృగంతమ్ములున్నూ వ్యాసాష్టకమున్నూ చేరియున్నయవి. శైవులకున్ను జంగమ్ములకున్నూ ఆరాధ్యులకును శివభక్తులకున్నూ ముముక్షాపేక్షులగు భక్తులకున్నూ అత్యంతోపయుక్తమయినది.

ఈగ్రంథములు కావలసినవారలు చింతకుంట పసపుల నాగయ్యగారి పేరను గాని కర్నూలుజిల్లా కోవెలకుంట్ల తాలూకా యింజేడుగ్రామ నివాసులగు బచ్చు చెంచయ్యశ్రేష్ఠిగారి కుమారులు సుజనప్రియుఁడగు చిన్న వెంగయ్య శ్రేష్ఠిగారి పేరను గాని వ్రాసి తెప్పించుకోవచ్చును.

దీని వెల వకరూపాయి.

పీఠిక.

క. శ్రీమించు నాంధ్రదేశము। క్షేమముకర్నూలుజిల్లశిరువళ్లయనే
సీమన్ తాలూకనవర। గ్రామము పెదచింతకుంట గలదప్పురిలోన్.

కర్నూలుజిల్లా శిరువళ్ల తాలూకా పెదచింతకుంట గ్రామనివా
సి వైశ్యరత్నాకరుండగు పసపుల పుట్టయ్యశ్రేష్ఠివారి కుమారులు నాగ
య్యగారు తండ్రియగు పుట్టయ్యశ్రేష్ఠిగారు తీరిపోవునప్పుడు సత్కార్య
ము యాచరించుచున్నందుకుగా యీపండితారాధ్య గ్రంథమును చదివి
చూచి యింతకు నాకు మేలుతోచక రెండు తాటిఆకులగ్రంథములున్నా
నటి చేతివ్రాత కాగితపుస్తక గ్రంథమును యీనాగయ్యయును నిడుద
వోలు సుందరపంతులవారును వివరముగా చూచిన వెనుకనే యీనాగ
య్యగారు పుట్టయ్యగారివాక్యమునకుగాను అచ్చుకు విడిచియున్నారు.
శ్రీగిరి షణ్మంతస్థాపనాచార్యులగు దిగంబర మల్లికార్జునస్వాముల సేవకు
డును పడకండ్ల వీరయ్యగారికి ముఖ్యశిష్యుండును అయిన యీనాగయ్య
గారు గురువాక్యమునకు శ్రీమహేశశతకమును శివార్పణముగా సమర్పిం
చియున్నారు.

క. పడకండ్లపురము పడమర। దడయుచు యర్యేటితూర్పుదరి గురుకృప
మృడు।గుడిమోగ్రిలమఠమునందో। ప్పెడిశ్రీపద్మసాలెవీరయగోలుతున్.

గీ. విజయరామచంద్ర విభవ ముద్రాక్షర। శాల పండితేందు సచ్చరిత్ర
దొడిరి విన్నకోట దుర్గరావులసభ। చర్చ జేయబడె విశాఖపురిన.

క. గృహమున నీకృతియుంచక
బహుళముగా చదివివిన్న భాగ్యములొసగున్
సహరహమును పఠియించిన
సహజంబుగ ముక్తియొసగు శంభుడుకృపతోన్.

శ్వేతవరాహకల్ప వైవస్వతమన్వంతర కలియుగ ప్రథమపాదమున
౫౦౧౮ అగునేటి ఆనందనామసంవత్సర ఆషాఢ బ ౧౩ సోమవారము
పండితారాధ్యచరిత్ర పంచమప్రకరణము యుక్తమయినది. మునులవా
క్యమునకుగాను యీ నాగయ్యగారికి విక్రమనామసంవత్సర మార్గశిర
బ ౧౦ లు యత్యాశ్రమమును శ్రీగిరి మల్లికార్జునస్వాములవారు యిచ్చి
యున్నారు.

విషయసూచిక.

కథలయొక్క నామములు.

కథసంఖ్య		పుటసంఖ్య
౧	ప్రథమప్రకరణము	౧౦
	దీనిపేరే దీక్షాప్రకరణము	
౨	విభూతిమహిమ	౨౦
౩	రుద్రాక్షమహిమము	౨౩
౪	లింగార్చనమహిమ	౨౬
౫	లింగధారణము	౩౦
౬	ప్రసాదమహిమ	౩౧
౭	ఘంటాకర్ణకథ	౪౪
౮	మృత్యుదేవతకథ	౪౫
౯	దూర్వాసులకథ	
౧౦	సుకేశునికథ	౪౬
౧౧	సూరసానెమ్మకథ	౪౮
౧౨	కెంభావిభోగయ్యకథ	౫౩
౧౩	సామవేదులకథ	౫౪
౧౪	తిరునాళ్లపోరివకథ	౫౮
౧౫	కక్కయ్యగారికథ	౫౯
౧౬	మాదరదూడయ్యకథ	
౧౭	గుడ్డవ్వకథ	
౧౮	శివనాగమయ్యకథ	౬౦
౧౯	లింగోద్భవము	
౨౦	పండితలింగార్చన	౬౧
౨౧	సానురాగము	౬౨
౨౨	సూరసానెమ్మవచ్చుట	౬౩
౨౩	లింగజంగమసామరస్యం	౬౮
౨౪	దృగన్యాసాదృక్స్పటుత్వం	౬౯
౨౫	బసవచర్యలు	౮౦

కథసంఖ్య		పుటసంఖ్య
౨౬	బసవస్తుతి	౯౪
౨౭	ద్వితీయప్రకరణము	౯౫
౨౮	వెలిగొండమహాదేవయ్యకథ	౯౭
౨౯	కలిరుంబికథ	౧౦౧
౩౦	పిళ్లయనాయనారుకథ	౧౦౫
౩౧	వెల్మనికథ	౧౦౬
౩౨	దసరయ్యకథ	౧౦౭
౩౩	గురుభక్తయ్యకథ	౧౧౪
౩౪	గురుభక్తాండారికథ	౧౧౯
౩౫	శ్వేతునికథ	౧౨౬
౩౬	మల్హాణునికథ	౧౨౯
౩౭	కుమారపాలఘూర్జునికథ	౧౩౧
౩౮	మోహిళునికథ	౧౩౩
౩౯	బెలిదేవివేమనారాధ్యులకథ	౧౫౩
౪౦	సకలేశమాదిరాజుకథ	౧౫౯
౪౧	చిక్కమాదరసుకథ	౧౬౦
౪౨	బాలలింగన్నకథ	,,
౪౩	కదిరెరేమయ్యకథ	౧౬౬
౪౪	చాటలవేమయ్యకథ	౧౬౮
౪౫	నందికోలబల్లయ్యకథ	౧౭౫
	తృతీయప్రకరణము.	
౪౬	వాదప్రకరణము	౧౭౭
౪౭	కర్మవాదము	౧౮౮

కథసంఖ్య పుటసంఖ్య

౪౮ కాలవాదము ౯౨
౪౯ సాంఖ్యవాదము ౯౬
౫౦ చార్వాకవాదము ౨౦౦
౫౧ పాంచరాత్రవాదము ౨౦౨
౫౨ బౌద్ధవాదము ౨౦౫
౫౩ ఇందుధారణము ౨౧౨
౫౪ గంగాధారణము ౨౧౮
౫౫ పంచవింశతిలీలలు ౨౩౧
౫౬ వృషభవాహనము ౨౩౫
౫౭ గరళధారణము ౨౩౭
౫౮ విశ్వనాథాష్టకము ౨౪౮

చతుర్థప్రకరణము

౫౯ మహిమాప్రకరణము ౧
౬౦ స్తుతిశ్లోకపంచకము ౮
౬౧ సహస్రగణమాలిక ౨౦
౬౨ నంబెన్నకథ ౩౫
౬౩ ధనశేషునామయ్యకథ ౫౬
౬౪ పండితప్రలాపము ౬౦

పంచమప్రకరణము.

౬౫ పరమతప్రకరణము ౧
౬౬ చతుర్ముఖబసవేశ్వరమహిమ ౨౩
౬౭ జంగమకోట్లనడకలు ౨౫
౬౮ వృద్ధతపోధనులనడకలు ౨౭
౬౯ మిండజంగములనడకలు
౭౦ శీలవంతులనడకలు ౨౮
౭౧ విరక్తులనడకలు ౯౨
౭౨ శివయోగులనడకలు ౩౦

కథసంఖ్య పుటసంఖ్య

౭౩ అభ్యాసయోగులనడకలు ౩౨
౭౪ శ్వాసలలక్షణము ౩౩
౭౫ పుణ్యాంగనలనడకలు ౩౪
౭౬ జోగులనడకలు ౩౫
౭౭ పిచ్చుగుంటలనడకలు ౩౬
౭౮ చెంచుధర్మాత్ములనడకలు ౩౭
౭౯ పరసలింగార్చన ౩౮
౮౦ రాత్రిప్రజావిశ్రాంతి ౪౧
౮౧ సత్రపర్వతారోహణము ౪౩
౮౨ ఆంధ్రదేశపరస ౪౫
౮౩ కన్నడదేశపరస ,,
౮౪ ఆరెపరసనడక ౪౭
౮౫ ఆరవదేశపుపరస ,,
౮౬ గీర్వాణభాష పరస ,,
౮౭ పర్వతవర్ణన ౪౯
౮౮ పాతాళగంగవర్ణన ౫౪
౮౯ పర్వతవర్ణన ౫౫
౯౦ దోనమయ్య శివరాత్రి జాగరణము ౫౭
౯౧ మృగవ్యాధునికథ ౫౮
౯౨ ఆటలుపాటలు ౬౨
౯౩ భరతశాస్త్రలక్షణము ౬౩
౯౪ సూర్యోదయము ౭౨
౯౫ దోనమయ్యగారికి మల్లిఖార్జునప్రత్యక్షము ౭౨
౯౬ కర్మహారిమహిమ ౭౪
౯౭ కరవీరునికథ ౭౯

శ్రీ సదాశివాయనమః

పండితచారిత్ర.

పీఠిక.

అసంఖ్యాతనూతన పురాతన భక్తమాహేశ్వరపాదాభ్యాంనమః.

శ్రీమచ్ఛైవరమావరున్ నియమితశ్రీచెన్నమల్లేశ్వరున్। ధీమంతున్ న్నిగమాగమస్మృతిమతోద్గీతాద్యవేత్తన్ బుధ। స్తోమస్తున్ ప్రభునూర్ధ్వనేత్రు సుగుణాఢ్యున్ బండితారాధ్యులన్ । గావింతున్నతి యింతుకొల్తు దలతున్ కామ్యార్థసంసిద్ధికిన్॥

మరియు బండితారాధ్యుల చారుచరిత్రంబునందు గృతిపతినిరూపంబును భక్తప్రార్థనయు కృతిఫలంబును గురుస్తోత్రంబును భక్తప్రశంశయు భక్తానుగ్రహణంబును కవీశ్వరనామంబును ప్రబంధకృత్యస్వీకారంబును నిజవీరవ్రతానుపావనయు కావ్యకళానుక్రమణికయు కవిత్వలక్షణంబును తద్దోషంబులును వేదవేదాంతశాస్త్రస్మృతిహాస ప్రమాణంబులును ఆరాధ్యగురుపరంపరయును ఆరాధ్యసముద్భవంబును వారువిప్రులతో వివాదంబునందు విభూతిరుద్రాక్షమహిమంబును ఊర్ధ్వపుండ్రశంఖచక్రధారణనిరసనంబును పాదోదక ప్రసాదోదక ధారణంబులును లింగార్చనమహిమయు లింగధారణంబును అర్హానర్హ నైవేద్య నిశ్చయంబును షడ్విధనైవేద్యనిర్ణయంబును అధికారవిశేషంబును ప్రసాదరహిత ప్రాణాగ్నిహోత్ర యజ్ఞకర్మనిరసనంబును పితృశేషదోషంబును అదీక్షితప్రసాద స్వీకారదోషంబును వ్యాసజైమినీసంవాదంబును అష్టమూర్తిసముద్భవంబును లింగానర్పితభాగదోషంబును విమిశ్రితదోషంబును విమిశ్రితప్రసాదస్థలంబును అందుయింద్రనారదసంవాదంబును ఘంటాకర్ణుండు సూర్యుంబరిభవించుటయు మునికుమారుకథయును దూర్వాసుండు విష్ణునిశపించుటయు సుకేశిచరితంబును సూరమాంబక

ధయును అందు విప్రదుర్మంత్రంబును శివుండంత్యజులరూపుంబంపించిన వచ్చి యాయమ్మగృహంబున నారగించుటయు అందు విప్రవిజృంభణంబును తన్మందిర లక్షణంబును భక్తనిందాఫలంబును శివశాసనమహిమయు చెప్పుటయు మరియు నంత్యజుండంతర్హితుండై గృహాంతరంబున నురులింగమై యవతరిల్లుటయు ఆప్రసంగవశంబున భోగి దేవయ్యకథయును సామవేదులకథయును అందును మాసహితంబుగా నీశ్వరుండంత్యజుండైవచ్చుటయు ఆవేషంబు భజించిన సామవేదికి పాదోదకప్రసాదోదక లింగోదకంబులు సంభవించుటయు ఆవాహనస్థాపన సన్నిధాపన సమ్ముఖీకరణ సన్నిరోధనమస్కారంబుల శివునకారగింపంబెట్టి పురాతన నిందాస్తుతి జేయుటయు విధినిషేధ ధర్మకుల నిరసనశుద్ధభక్తియు భక్తకథాకథనంబులు చెల్లుటయు తిరునాళ్లపోలివకథయును కక్కయ్యకథయును గుడ్డవ్వకథయును శివనాగమయ్యకథయును జెప్పి సూరసానమ్మ మెరయుటయును యారాధ్య దేవరలింగార్చనోపక్రమంబును అందు పంచశుద్ధి సకలీకరణాభ్యాస యోగసోహమానస్నానధ్యాన జపతప ఆవరణసింహాసన పూజానిరసనంబును తన్నిమిత్తోపకృత భక్తగుణోత్కర్షయు యారాధ్య దేవరలింగస్వరూపదర్శనవైభవంబును లింగంబునందు గాఢదృష్టి షటుత్వంబును దృష్టవిన్యాసంబును దృష్టివిలీనంబును దృష్టినిర్వికారంబును దృష్టిసుధామృతంబుగ్రోలుటయు స్పర్శనసుఖంబున వ్రాలియుటయు స్తోత్రపఠనోత్సవంబును తనుగుణవిలీనంబును అంగవిక్రియోపచారంబును సానురాగోపచారంబును లింగప్రార్థనయు పండితేంద్రుగుణకీర్తనంబును అవస్థాంతరజనిత మర్మవ్యాఖ్యానంబును పండితేంద్రుండు దనలింగంబులోన జంగమంబుగని మొక్కుటయు లింగమంతరీక్షంబుననుండుటయు జంగమంబు లింగమయుంబుగా నిర్ణయించుటయు యాయయ్యలింగంబునకు దోస్తలంబొగ్గిన భక్తిమహిమయు భక్తపూజావిశేషంబును ఉత్తమమధ్యమాధమపూజయు సమయానుష్ఠానంబును త్రివిధస్థలనిర్ణయంబును భక్తసేవయు నుపన్యాసంబుచేసి శూలియందు సొచ్చి వర్తించుటయు తత్ప్రసంగజనితంబున బసవరాజుచరిత్రంబును అందుబసవసంభవంబును పూర్వకర్మనిరసనంబును గంగమాంబాపరిగ్రహణంబును దం

డనాయకత్వంబును వార్తాకఫలంబులు లింగంబులుగాజూచుటయు జొ
న్నలు ముత్యంబులుగాజూచుటయు రాజునకుబంగారంబుండజూపుటయు
తత్వంబును దృష్టిసుధామృతంబుగ్రోలుటయు శివుణనకించుటయు తక్ర
భాండంబుపట్టుటయు శివునిహృదయంబున సిద్ధరామయ్యజూడ నవతరిం
చుటయు భార్యకర్ణపత్రంబు జంగమంబునకిచ్చుటయు పెద్దభక్తునిచేతివ్రే
ళ్ల నమృతంబువరపుటయు భార్యవస్త్రమొలచియిచ్చుటయు విషమా
రగించుటయు మరియు బసవన్న బాహ్యంబుమరచి శివయోగనిద్రబొం
దుటయు దానింజూచి చెన్నబసవన్న బహిఃపు జోపకృతంబుగా నంతః
ర్విషయావస్థాంతరంబులు నిర్ణయించుటయు అందునిర్వికారయోగని
శ్చయంబును అభ్యంతరపూజావిధానంబును అష్టాంగయోగంబును త్రి
పుటిసంధానదాసోహంబును భావపూజయు మనఃపూజయు దశావస్థ
యు జీవన్ముక్తియు ఇంద్రియార్పణంబును త్రివిధార్పణంబును గావించి ర
హస్యోపదేశంబులుగా బసవరాజునందు నిరూపించియు సన్యసించుటయు
బసవండు జంగమప్రాణిగా నిర్వర్తించి బసవయ్యప్రాణంబులు వడయు
టయు తత్ప్రసంగంబున కళ్యాణ పురాతన సంఖ్యాకథనంబును కిన్నెరం
న్నముక్తుండైన బసవన్న ప్రలాపించుటయు దానివిని మాచిదేవయ్య బస
వన్ననణకించుటయు దానివిని బసవన్న కిన్నెరన్నగలయుటయు యివ్వి
ధంబెరింగి చూచిమాచిదేవయ్య యిరువురప్రాణంబులు వడయుటయుబ
సవకీర్తనంబును లింగప్రాణి భక్తకీర్తనంబును మాచిదేవయ్యకీర్తనం
బును ప్రాణలింగభక్తికీర్తనంబును ననువృత్తాంతంబుల నొప్పి రెండు వేల
ద్విపదల పరిపూర్ణంబై యుండు దీక్షాప్రకరణంబు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

మరియు నారాధ్యదేవర పుష్పాపచయంబును మహాదేవన్న పాదం
బులుత్తరించుకొనుటయు దానినెరింగి పండితయ్య పాదఖండంబులకు
మ్రొక్కి యభినుతించుటయు భక్తానుమతంబున దానిం బడయుటయు
తత్కారణంబున కళియంబకథయును అందు భక్తపాదక మహిమవ్యా
ఖ్యానంబును అతడు కులాంగనచేతులు నరుకుటయు తత్ప్రసంగంబున
చండేశుకథయును కాటకాటనికథయును నిమ్మవ్వకథయును వీరచోడ
వ్వకథయును నరిశింగమొన్నయనారికథయును వర్తించుటయును బిళ్ల

నయనారిచరిత్రంబును అందు నాయయ్య యారాజు కాంతచేతులు బడ
యుటయు నొక్కవెలమనిప్రాణంబులు బడయుటయు శల్యంబులకుఁబ్రా
ణంబులువడయుటయు దసరయ్యకథయును అందు కాయయ్యశమస్వరూ
పక్రియావిడంబంబును దుర్జనులాయయ్యనవభండునిచేతం గారింపబడుట
యు అదిసహించిన సదాశివత్వంబునకు నవభండునకు సర్వాంగంబులువ
చ్చుటయు దసరయ్యచరిత్రంబును గురుభక్తయ్యచరిత్రంబును అందుగు
రుపూజావిధియును దీక్షావిధియును దీక్షితలక్షణంబును గురుభక్తిఫలం
బును దీక్షితానుష్ఠానఫలంబును అతండు పాదంబు లుత్తరించుకొనిపడ
యుటయు పట్టెమంచంబును శూలంబునెక్కించుటయు నిజగుణకీర్తనం
బును గురుభక్తాండారికథయును అందు నతండొక్కస్త్రీకి మోహించి పి
లిచిన నె నొల్లనమటయు అతండు దానితోడమృదుత్వంబును నిపుణత్వం
బు నుదారత్వంబును మెరసిపలుకుటయు దానినపహరించి యవ్వనితనత
నియెరుకయు రసికత్వంబును నిపుణత్వంబును లింగావధానత్వంబును ని
రసించి అతిఖేదంబునకు కారణంబులగు సమయసముచితోపచారంబుల
నోడించి యతని నూకిపలికి విశేషించి యతనివృత్తాంతంబు నిషేధించి
నిజాచారంబుప్రకటించి మరియు వేశ్యావిడంబనంబును అందు వేశ్యలను
వారిరూపంబులును భావంబులును చూపులును మాటలును గుణంబు
లును నలువును సోలువులును హేయంబులుగా జూపి చెప్పినం బోవకు
న్న మరియు నవ్వసిత రంభాన్వేతసంవాదంబును మలహాణుచరిత్రంబు
నుంజెప్పి యందు వేశ్యాడంబరంబును తదనుబంధవశీకరణ మర్మకర్మాను
క్రమణంబును మల్హాణవియోగంబును తదంగనానురక్తియు మర్హాణుం
డు గణికాసహితంబుగా శివలోకంబునకుంబోవుటయు కుమారపాలఖూ
ర్జరచరితంబును అందు నతండు నపూర్వంబైన నెత్తంబాడుచు నవ్వుట
యు నిజాంగననవ్వుశాసించుటకు నతండోహిళయ్యకథజెప్పుటయు అం
దునతని మహావీరఘోరవ్రత పూజాపరత్వంబును దానిం దిరస్కరించి
తపసులు పూర్వపురాతనోపన్యాసంబులుసేయుచు విఘ్నంబు లాపాదిం
చుటయు నరణ్యంబున నోహిళయ్యపాదపద్మంబులకు ముల్లుగొనుటయు
శివుడు గిరాతుండై గారవించుటయు నిర్మాల్యపత్రభక్షణంబును జేయుచు

తత్తద్విశేషంబు లగ్గించుటయు అందు యుచితాహారనిరసనంబును సమ
శివాకృతిసంగంబును ధీరత్వంబునం జలంబున నటించుటయు ఓహిళయ్య
ధూపాగ్ని జొచ్చుటయు అందు శూరత్వంబును వీరప్రతిజ్ఞయు మెరసి
ధూపదమాచయ్య వీరశంకరయ్య గుగ్గుళకళియారి యొణుమూర్తి దీప
దకళియారికథయునుం జెప్పి మరియు ఘోరప్రతిజ్ఞ సేయుచు ధూపధూ
మ్రదేహుండై శివునికడకుం పోవుట సతికిం జూపి కుమారపాలుం డోహి
ళయ్య దిరస్కరించి నిజాంగనకుగా వీరణంబులను వాగీశనయనారిని పి
ళ్లనయనారును శ్రీపతిపండితులను వంకయ్యాయును తిలకవ్వను కలికేత
బ్రహ్మయ్యను మోళిగమారయ్యను ముసిడిచౌడయ్యను ఏణాధినాథుని
యేలేశుకేతయ్యను కులచ్చిరియాలిని పూసలనయనారిని వేరమను సా
మవేదిని హలాయుధుని సిరియాలుని మలయరాజును మిరుమిండని మా
నకంజారుని వుద్భటుని జొమ్మయ్యను మల్హాణు నంబెన్నను విశేషించి
మోహిళయ్యను దిరస్కరించుటయు వాసివినితదంగనరోషించి మోహి
ళయ్యనుద్దేసించి గాముకత్వంబు కామ్యత్వంబును వ్యసనత్వంబును సం
హ్వారకత్వంబును రసికత్వంబును బతికి సంపాదించి యణకించుటయు వా
నికన్నిటికి సదుత్తరంబుగా రాజులను మూర్ఖనయనారిని అనురక్తి క్రి
యామర్మంబులు జెప్పి ఆప్రొద్దె పురసహితంబుగా శివలోకంబునకుం బో
వుటయు చెప్పినం బోవకున్న గురుభక్తాండారిం జూచి గురుస్వీకారంబు జె
ప్పుటయు అదివిని మూర్ఛిల్లి తన్నుమరచి ప్రలాపించుటయు మరి యిం
ద్రియజనితదోషంబులు క్రియాజనితదోషంబులు గురుపత్నీ సమానస్త్రీ
నిర్ణయంబును బ్రాయశ్చిత్తనిర్ణయంబునుం జర్జించి తద్ద్రోహరహితుం
డగుటయు వేమయ్యచరిత్రంబును అందొక్కరాజు ప్రాణంబు వడయు
టయు గారుడప్రపంచంబును మాదిరాజయ్యకథయును అందు చిక్క
మాదన్న ప్రాణంబువడయుటయు వారికుమారు శైశవప్రాప్తులుపదేశం
బులగుటయు కదిరె దేమయ్య యేడుదినంబుల పీనుగు బ్రతికించుటయు
చాటలవేమయ్యచరిత్రంబును అందు ధాతవాదమమక్రియావిడంబంబు
ను ఆయయ్య మెనిమన్న రసంబుగా నిచ్చుటయు జాగ్రత్స్వప్న సుసుప్తి తు
ర్యాతీత సమర్పితావధానంబును బసవభావోపచార పరవశత్వంబును

వొక్కశిశువుప్రాణంబు వడయుటయు ననువృత్తాంతంబుల నొప్పి రెండు వేల నేను నూటయిరువది ద్విపదలంగలిగియుండు బురాతనప్రకరణంబు॥

మరియు ఆరాధ్యదేవరవాదంబునకు బోవుటయు అందునాయయ్యావిభవాడంబరంబును మహిమాడంబరంబును క్రియావైభవంబును వెలనాటిచోడని సభావిజృంభణంబును వేదవాద కర్మవాద కాలవాద వేదాతిసాంఖ్యచార్వాక ప్రచ్ఛన్న పాంచరాత్రాంతరాశిక బౌద్ధనిరసనంబును జైనవాదనిరసనంబును అందు దేవరదాసయ్య కోవూరిబ్రహ్మయ్య యేకాంతరామయ్య పిల్లినయనారు నిడుమూరయ్య వాగీశనయనారు యిరిత్తాండారి సాంఖ్యతొండనికథలుజెప్పి నిరసించి వెండియు నారాధ్యులు చంద్రధారణంబును హరుడు బ్రహ్మలలాటంబునంబుట్టె ననుటయు శల్యధారణంబును త్వగ్ధారణంబును అర్ధనారీశ్వరత్వంబును భిక్షాటనత్వంబును గంగాధారణత్వంబును గంగోత్పత్తియు హరిహరపాదనిరసనంబును ద్విపురుషైకవాదనిరసనంబును అందు షట్త్రింశతత్వనిర్ణయంబును నందివాహనత్వంబును నగ్నత్వంబును దక్షాధ్వరంబును సర్వసంహారణంబును అందు గణాడంబరంబును ఊరుతాండవంబును అందు భూతసృష్టియు వీరప్రతిజ్ఞావిభవంబును సవిస్తరంబుగా వ్యాఖ్యానంబుజేసి విజృంభించుటయు ననువృత్తాంతంబులుగలిగి రెండువేలద్విపదలనొప్పి పైనిరువైయింటిచే గలిగియుండు వాదప్రకరణంబు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

మరియు భోద్ధుండు వాదంబున నోడిపోయి కాళాకాలని మల్లికార్జున దీపమాలిక యొప్పించుటయు అదివిని కదిరరెమ్మయ దేవయులతని జంపుటయు తదీయభక్తకీర్తనంబును దానివిని చోడడు పండితయ్యమీద రోషించిపలుకుటయు విని యతనితోడ నద్భుతప్రతిజ్ఞావిభవంబు మెరసి పలికి కన్నులుపుచ్చుకొనుటయు మరియు విజృంభించి భయంకరప్రతిజ్ఞా కుతూహలంబున గన్నులుపుచ్చికొనిపడయుటయు దానింజూచి చోడండసూయాలంపటుండై కన్నులువుప్పించివేచి పోవుటయు అంత మహోత్పాతంబులుబుట్టుటయు పండితయ్య శివునాజ్ఞాపించి యతని నిర్మూలంబుగా సాసించి యసంఖ్యాతసహితంబున ననదపురమండలంబు వెలువడి యమరారామంబునకుంబోవుటయు చోడండు నిద్రాసమయంబున శూ

లిశూలసంఘాతంబునంబగిలినోచ్చుయు పండితయ్య ప్రమథగణంబులును
యోగాచార్యులను అరవత్తుమువ్వుర షోడశులను పోల్లచెసువుగణంబు
లను దశగణంబులను ప్రభాతగణంబులనుగా సహస్రనామంబులు పఠి
యించి యూర్ధ్వనేత్రంబులువడయుటయు దక్షిసంగంబున జలంధరాసు
రవధయును చక్రసముద్భవంబును విష్ణుండు చక్రంబువడయుటయు కాళి
దాసుకథయును అందుగవినామంబులును మయూరుకథయును బాణుని
కథయును అంబెన్నయిరుత్తాండారి శివనాగమయ్య కన్నప్ప వెల్లగొండ
మహాదేవయ్యాయు కంకళదేవయ్యాయు కరికాలుండును శంకరదాసయ్య
నంబెన్నకథలును అందునంబెన్న సముద్భవంబును పరమనాచియుద్భవం
బును హరుడువిప్రుండై జడయూరి నపహరించినం బేన్నంగోనిపోయి పెం
చుటయు మరియుం బరిచారకుండగుటయు పరమనాచినోడగూర్చుటయు
వడిముక్కులాళ్వారికథయును అందునుత్తుంగ బోడిసస్త్రీకి బరమనాచి
యింటి ముంగిట బిండప్రశాసంబు సేయుటయు గయాసురుకథయుం జెప్పి
మరియు నాయయ్య శునకంబె చేత వేదంబులు జదిలించుటయు విప్రవా
దంబుననాయయ్య పంచాక్షరివిభూతి రుద్రాక్షపాదోదక ప్రసాదదాసో
హస్మరణ భక్తదర్శనభక్త మహాత్వంబును సవిస్తరించి బ్రాహ్మణుని బ్రహ్మ
హత్యవాపుటయు శివబ్రహ్మణునికథయును అందు బ్రాహ్మణుండుదనకొడు
కునంబెన్న పెరబెట్టుటయు వానినొక్క మొసలిమ్రింగుటయు నంబెన్న
యేడుసంవత్సరంబులకువానింబడయుటయు నంబీబెరమశివదర్శనంబును
పండితయ్య కర్ణాటభాషబసవయ్యనడగపుచ్చుటయు వారుహీభూతిపుత్తెం
చుటయు పండితేంద్రుండుబసవన్న జూడబోవుచు పానుగంటవిడుటయు అం
దు భక్తవిభవంబు మెరయుటయు ఉదయనరేశ ధవళేశనామయ్యలు
సంవాదంబును అందు నాతండు బసవరాజాదుల జులకబలుకటయు అది
విని నామయ్య బసవమహత్వంబును అదపదరెచయ్య మహిమయుజెప్పి
శైవకాచార శివాచార సమయాచారంబుల కుదిరియంబులు నిర్ణయించి
రాజుదిరస్కరించి శపియించి నామయ్యశివలోకంబునకుంబోవుటయు నిం
తవృత్తాంతంబు నెరింగి యారాధ్యదేవుండు సమస్త నిస్మాలంబుగా శపి
యించి కళ్యాణాభిముఖుండై వనిపురంబునకుంబోవుటయు అంచు వీర

శంకరయ్య మందిరంబుననుండ బసవయ్య లింగగర్భంబు జొచ్చెననుటవి ని తన్మమరచి నానావిధంబుల ప్రలాపించుటయు మరలి శ్రీపర్వతంబున కుంబోవుటయు ననువృత్తాంతంబులనొప్పి రెండువేల నూటయిరువదిద్వి పదలంగలిగియుండు మహిమాప్రకరణంబు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

మరియు నారాధ్యులముందట శ్రీపర్వతంబున సదాశివుండైయుండుట యు యాపర్వతేంద్రంబు నుత్తమప్రకారంబులం బ్రస్తుతింపుచు వెలటూ రనుండుటయు తమశిష్యుండైన దోనమయ్యకు పర్వతుజన్మంబును ప ర్వతుతపంబును తద్వరప్రాప్తియు పర్వతుని యాకారంబును తన్నామం బుచు పర్వతేంద్రంబును దర్శనముక్తివిధంబును సదాశివు పంచవక్త్రక మంబును శివునినివాసత్వంబును సరసాయన సుధారసముదయంబును సురమణి సురధేను సురమహీజసురసింధుసముదయంబుచు నాల్గువాకిళ్లు ను యిరునాల్గుదిక్కులను పదియారుసోరెనగండ్లును ముప్పదిరెండు మకర తోరణంబులును నగరంబులును బిలంబులును నదులును తీర్థంబులు కుం డంబులు మహాస్థానంబులును దివ్యలింగంబులును జ్యోతిర్లింగ మణిలిం గ రత్నలింగ స్వర్ణలింగ తాంమ్రలింగ లోహలింగ చంద్రకాంతలిం గ సూర్యకాంతలింగ ఆయస్కాంతలింగ అమృతలింగ స్వాయంభులింగ సముదయంబును ప్రతిష్ఠితలింగంబును మల్లికార్జునామోదయంబులును పూజయు బుణ్యంబును లోకంబును భోగంబును ఫలంబును ప్రాప్తియు పదంబును మోక్షంబును సౌఖ్యంబును గోచరంబగుటయు సవిస్తరంబు గాజెప్పి నిజవీరవ్రత క్రియాకలాపంబు గిరీంద్రంబుమీద బ్రవర్తింపబంపు టయు దోనమయ్యయు బ్రవర్తింపబోవుచుండుటయు ఆసమయంబున మ కుటపట్టవర్ధనజంగమంబును తదీయవేషంబులును మిండజంగసమూహం బులును తదీయవేషంబులును శిలాహార సంపన్నసందోహంబులును త ల్లక్షణంబులును అభ్యాసయోగీశ్వరసమూహంబును తదీయ్యవేషంబు లుదల్లక్షణంబులును పుణ్యస్త్రీపురుషవివరంబులును తదీయ్యవేషంబులు తల్లక్షణంబులును తత్కాదావినోదంబులును భోగిభోగినీయుగ్మ నికురం బంబులును తదీయవేషంబులు దల్లక్షణంబులును పిచ్చుగగుంటితెండం బులును తదియవేషంబులు తల్లక్షణంబులును తదీయవాగ్జాలంబులును

నిత్యనిత్యవ్రతౌఘంబులును తదీయవేషంబులు తల్లక్షణంబులును ఆట కూట భక్తనికరంబులును తదీయవేషంబులు తల్లక్షణంబులును దాసోహసమగ్రగౌరవంబును మెరయ నీప్రమాణంబైవచ్చు పరమతోత్కటియును అందు దేశభాషా పరంపరయు అష్టాదశవర్ణంబులును వీరమార్గవిడంబినులై విదులమొత్తంబులును నానాదేశదేశీయ సంఖ్యాకథనంబులును వైరాగ్యవాగ్జాలంబులును శివరాత్రిమహిమయు చంచుప్రసంగంబును దోనమయ్య పురాంతరంబున లింగార్చనా పరవశత్వంబున నుండుటయు నానానటక జనసంకులంబును గలసి భృంగినాథుండునటించుటయు వీణా సంఖ్యాకథనంబును అందు శ్రుతినిబద్ధలక్షణంబులును శివణాంగ వాద్య చూడాదులనామంబులును నూటొక్క తాళంబులును అందు ప్రథమతాళ శుద్ధతాళ మిశ్రతాళంబులును అష్టాదశస్వాంగుళంబులును అందు యిరువదిరెండుగతులును సప్తగ్రామంబులును పురస్వతినియమంబులును యిరువదిరెండు గమకంబులును ప్రత్యేకగమకంబు లేడునూటయెనిమిది రాగంబులు అందుధ్వనిచతుష్టయంబులు పండ్రెండువాచకంబులును పండ్రెండుతిరుపులును పద్దకొండుఏహాణిభేదంబులును ముప్పదిరెండు శుద్ధతాయంబులు పదియేనుసాళగతాయంబులు ఆరుదెదంగులయాళతులును మరియు లాస్యవిధంబులును అందునర్తనభేదంబులును చతుర్దశభువనాధిపతుల సేవాలంపటత్వంబును శివుడు తపోధనుండై దోనమయ్యస్వప్నంబున బొడసూపి క్షేమకుశలాదిభాషల సంతుష్టుజేయుటయు ఆయయ్యచేత దోనమయ్య కదలీవనమహత్వంబును అందు శివునిక్రీడావచనంబులును గర్మ్మహరేశ్వరమహత్వంబును బల్లహుచరితంబును పాలుట్లమహిమయు మరియు వృక్షులతో గుల్మమృగదర్శన స్పర్శనమహత్వంబును ద్వారపాలకభైరవ విజృంభణంబును తదీయ కపట మాయోపాయ విఘ్నయాచ్ఞావిడంబనంబును తత్ప్రసన్నత్వంబును బిలమహత్వంబును కరవీరచరితంబును అందు శాంకరీపురప్రశంసయు వృషభమహత్వంబును వుదయతాళమహత్వంబును యోగవాగసంప్రీతిమహత్వంబును మరియు నానావిధచిత్రవినోదంబులును పాపబిలమహత్వంబును మహేశ్వరమహత్వంబును త్రిపురాంతకమహత్వంబును జూజుగదేవయ్యలచరితం

బును సిద్ధవటమహాత్వంబును నందిమండలమహాత్వంబును అలంపురిమ హాత్వంబును కూడలి సంగమేశ్వరనివృత్తి సోమశిలమహాత్వంబునుంగూ డి శ్రీపర్వతంబు ముప్పదిరెండుయోజనంబులు నొక్కమాత్రలోన వివే కించి యాయ్యాయ్యకు సర్వాంగాలింగితనమస్కృతుండై యమ్మహాత్మున నుమతంబున శ్రీశైలంబుడిగ్గి యంతవృత్తాంతంబు గురులింగజంగమంబున కు విన్నవించి తత్కృపాసన్నిహితుండగుటయు పండితేందుచేందు తనకు మారులం కేదారదేవతనుభక్త పట్టంబుగట్టి సంసారమాయాసంభవం బున శివలింగదేవుగీర్తించి లింగగర్భంబుజొచ్చుటయు ననువృత్తాంతం బులనొప్పి మూడువేల యాపదిద్విపదలం గలిగియుండు బర్వతప్రకరణం బును పంచప్రకరణంబులుంగూడ పదనకొండువేలయెన్మనూటపదకొండు ద్విపదాబ్జంబులచేత పూజింపంబడు పంచప్రకరణంబులను పంచవక్త్రం బులతోడ నారాధ్యదేవు చరిత్రంబును లింగమూర్తికనీభవించి శోభిల్లు నదిమెట్లనిన॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

ఛాయాకాయా ద్వయోనాస్తి। మాయావిద్యా ద్వయోన్సహి। నిర్వికారం నిరాధారం। నిష్కళం పరమామృతం॥ ౧॥ నిర్గుణో నిష్క్రి యోనిత్యో। నిర్వికల్పోనిరంజనః। నిర్వికారోనిరాకారో నిశ్చబ్దో నిర్మ లోచలం॥ ౨॥ కోటిసూర్య ప్రతీకాశం చంద్రకోటి శశీతలం। స్వయం జ్యోతి పరబ్రహ్మ చిదాకాశమయంశివం॥ ౩॥ వ్యోమాతీతం పరంవ్యో మం పరమార్థం పరాత్పరం। సత్యంసర్వగతంబ్రహ్మం సఏవ పరమంశివః। ఆనందపరబ్రహ్మోయ చలంవంనదా। శుద్ధబుద్ధమహార్లింగం సఏవ పరమం శివః॥ ౪॥ బిందుమధ్యే జగత్సర్వం బిందుత్రైలోక్య దర్పణం। బిందుమ ధ్యస్థితంబ్రహ్మం। బిందువచలమవ్యయం॥ ౫॥ విష్ణుయో యోనిసంయ్యు క్తం। రుద్రాలింగమేవచ। బ్రహ్మోణబిందుసంప్రోక్తం। త్రిమూర్తి జగదో ద్భవ॥ ౬॥ అస్తి భాతి క్రియంరూపం నామచేతస్యపంచకం। ఆద్యత్రయం బ్రహ్మరూపం జగద్రూపం ప్రకృతిద్వయం॥ శ్వాసలునడిచే కాలనిర్ణయ ము ద్విపదలో తెలిపెదము.

శ్రీ గు ర వే న మః.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర.

శ్రీగురుమూర్తినూర్జిత పుణ్యమూర్తి।నాగమాంతస్ఫూర్తి నానందవర్తి। వృషభస్వరూపు నవిద్యాదురాపు। విషమప్రతాపు నిర్విషయకలాపు। పరమకళ్యాణు సద్భక్తధురీణు । శరణాగణప్రాణు సజ్జన త్రాణు। ప్రమథైకవిశ్రాము భక్తలలాము। కమనియ్యగుణధాము గణసార్వభౌము। నీతజంగమదాస్యు నిగమానుయాస్యు। భూతలైకనమస్యు బుధజనోపాస్యు। శివభక్తసింహంబు చిన్నివాసంబు। భవగిరికులిశంబు బసవలింగంబు। తెల్లంబుగానస్మదీయేశు చెన్న। మల్లికార్జునదేవు మహితరూపంబు। దానయ్యాబసవన దండనాయకుని। జానొందమత్కృతి స్వామిగావించి। కమనియ్యసరళ నిష్కళతత్వమయుల। ప్రమథులత్రిభువన నప్రమథులదలచి। నుతపురాతనభక్త నూతనభక్త। వితతిలింగంబకావీక్షించికొలిచి। యామూలముగ మల్లికార్జునపండి। తారాధ్యులచరిత్ర మర్థివర్ణింతు। పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। నిండారుశివధర్మ నియతివర్ధిల్లు। పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। పండినసద్భక్తి భాగ్యంబుదొరకు। పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। చండోరగాది విషంబులుగ్రాగు । పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। మండెడుదావాగ్ని మంచయివిరియు। పండితాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। దండిభవాంబుధి తరతరమింకు। పండితాధ్యుల బ్రస్తుతించిన న। ఖండితైశ్వర్య ప్రకాశమిందొందు। దుండగంబగు బహుదుఃఖంబుబాయు। భావింపనటుగాన పండితారాధ్య। దేవునిచరిత గీర్తింతునెల్లనిన॥

చిరతమోగుణ పరిస్థితుండు శివుడు। వరసత్వగుణ వికస్వరుడుపండితుడు। అరయనచరలింగమాలింగమూర్తి। అరుదైనచరలింగ మాపండితయ్య! అసమలోకాధీశు డంబికారమణు। డసమలోకారాధ్యు డాపం

డితయ్య। అఖిలలోకమయుండు హైమవతీశు। డఖిలలోకాతీతు డాపండి తయ్య। లోకానుసారి త్రిలోచనుండిలన। లోకానుసారశీలుడు పండిత య్య। అరుదగులోక సంహారుండు శూలి। కరుణమైలోకోపకారిపండితు డు। అసితకంఠుండు దానసమలోచనుడు। భసితకంఠుండు డాపండితేం దు౦డు। ఊర్ధ్వకలోచనుండుడు రాజమౌళి। యూర్ధ్వలోచనయుగుండా గిపండితయ్య। భక్తైకదేహుండు పరమేశ్వరుండు। భక్తసంత్రాణుండు పం డితస్వామి। మల్లికార్జునసామి మల్లికార్జునుడు। మల్లికార్జునకీర్తి మ హిబండితయ్య। మహిలోన బండిత మల్లికార్జునిని । మహిమవర్ణింపంగ మనుజులదరమె॥ కడునర్థివుత్పత్తి కర్తనాబ్రహ్మ। వడిబ్రహ్మమను బ్రహ్మ పాదులదృంచి। హరభక్తియుత్పత్తి కధిపతినాగ। బరిగెనుతొల్లి శ్రీపతిపం డితయ్య। స్థితికర్తహరిమమాపతికి మొక్కించి। క్షితివిష్ణుపాదుల గీటణ గించి। చెనసిభక్తిక్రియా స్థితికర్తయనగ। జనియెను లెంకమంచన పండిత య్య। గాఢమైసంహార కర్తయెయనుచు। సాధారణముగ నీశ్వరుబల్కు భక్త। దూరాన్యసమయ సంహారుడై చనియె । శూరుండు మల్లికార్జున పండితయ్య। భ్యాసిత భక్తికి కారణపురుషు। డై పండితత్రయంబన భువి జనియె। తనరు నీపండితత్రయములో మాన్యు। డననొప్పు మల్లికార్జున పండితయ్య। అట్టిపండిత మల్లికార్జునుమహిమ। యిట్టలంబుగ నుతియిం తునెట్లనిన॥ ధరతత్కథాను సంధానంబు వినుము। కరమొప్ప దక్షిణకై లాసమనగ। జను సర్వపర్వత సార్వభౌమాఖ్య। తనుబేర్చు శ్రీగిరీంద్రంబు దానదియు। అనుపమప్రమథగణస్థానవేది। మునులముముక్షుల మొదలి బండరువు। బాగొందబండితు పండినతపము। పోగైనముక్తిశం శంభుని యశోరాశి। కరువుగట్టినమహాకాశంబుశ్రుతుల। శిరము ఖసీభవించిన ప రంజ్యోతి। తరగనిపుణ్యంబు తవనిధినుతుల। గురుసదాశివునియంకురమ ద్రిజాత। వలపటిపరిభక్తవరులయివ్వేల్పు। చలనంబులేని విజ్ఞానాబ్ధికడలు। ధృతిముద్దగించిన దివ్యామృతంబు। లతగరిగొన్న మూలస్తంభమనగ । జె లువారునట్టి శ్రీశ్రీశైలశిఖర। కలితత్రిలోక విఖ్యాతియశఃప్ర। పూర్తిశ్రీశ్రీ స్వయంభూలింగచక్ర । వర్తియసమకీర్తివారి తనతజ నార్తి శ్రీమన్మల్లికా

జ్ఞానలింగ। మూర్తియొప్పారు సమున్నతమహిమ॥ అట్టి శ్రీమన్మల్లికార్జునభక్తి। పట్టబద్ధులిలను శ్రీపర్వతక్షేత్ర। వాసులు యామ్యకైలాస చూడావి। భాసితానర్ఘ్యవిభ్రాజితమణులు। పరభుక్తిచిరముక్తి కరభక్తివతులు। నవచర్మధరకర్మ హరధర్మపరులు। కృతకృత్యహితభృత్య ధృతసత్యరతులు। వ్రతధామభృతశీమ జితకామమతులు। చిరకాపవరతాప ఖరపాపహరులు। హరతంత్రగురుమంత్ర పరతంత్రచరులు। ధన్యులుసుకృత వదాన్యులువిగత। దైన్యులులోకైక మాన్యులుపరమ। పాత్రులుప్రసాదైకగాత్రులుకర్మ। జైత్రులు భవలతాదాత్రులు త్రిమల। దూరులుశుభతరాకారులు గతవి। కారులు విజితసంసారులు యావి। నిద్రులు కలియుగరుద్రులు వీర। భద్రులు కరుణాసముద్రులు బుధమనోజ్ఞులు దూరీకృతాజ్ఞులు శ్రుతివి। ధిజ్ఞులు వినుత దైవజ్ఞులహర్య। వీర్యులు శివపదాచార్యులు ప్రణమి। తార్యులు త్రిభువనవర్యులనంగ। జాజ్యతశ్రుతిబహిస్ఫుట వీరభక్తి। రాజ్యైకమహిమాభి రతిసుఖించుచును। మానితాసంఖ్యాత మాహేశ్వరులు శి। వానందలీలమై యందొక్కనాడు। అపుదగు శ్రీమల్లికార్జునదేవు। సురుమంటపస్థలి నొండోలగమున। శివభక్తితత్త్వగోష్ఠి ప్రసంగము:। తవిలినూతన పురాతన భక్తమహిమ। లంకింపుచును నిజాపాంగహర్షాశ్రు। కంకణంబులురాల కరుణనంజూచి। యాలోనమృదుమధురాంచితాలాప। జాలంబు కర్ణరసాయనంబుగను। వీరమాహేశ్వరాచారవర్తనుల। వారిదృష్టాదృష్ట వైభవోన్నతులు। దండితాఘులుఘనదండనాయకులు। పండితసత్తముల్ పండితాదులును। విస్తరించిరితొల్లి విఖ్యాతిగాబ్ర। శస్తసద్భక్తప్రసాదాతిశయత। ఖ్యాతిగా సద్భక్త గణలాలసముగ। నూతనంబుగ జగన్నుతముగామున్ను। బసవపురాణమొప్పగ రచించితివి। బసవపురాణ ప్రబంధంబునందు। ప్రథిత పురాతన భక్తగణాను। కథనంబుదితహాస ఘటనగూర్చితివి। వరవీరభక్తి సవైరికంబుగను। విరచించితివి చతుర్వేదసారమున। బసవన్నమహిమ శుంభద్భక్తియుక్తి। బసవించితివి గద్యపద్యాదికృతుల। అర్ణవావృతధాత్రి నట్లొప్పుబసవ। వర్ణనజేసిన వరుసనవీను। లారంగగురుమల్లికార్జునపండి। తారాధ్యచరితంబు నట్లువర్ణింపు॥ పరిశిష్ట పరిమిత ప్రాక్తనభక్త। చరితంబు లితి

హాసనంగతినొలయు। సంధింపుపండితు చరితంబునందు। బంధురతన్మహా
భక్తైకమహిమ। బసరించుమసమవాక్పాటవశక్తి । నసలార నొసగితిమని
ప్రసాదింప। నిండారుభక్తితో నిఖిలభక్తులకు। దండనమన్కృతి త్రయ
మాచరించి। సరసనద్భక్త ప్రసాదేక్షణామృ। తరసాబ్ధికేళినితాంతసౌఖ్యం
బు। పరచితసద్భక్త పాదారవింద। పరిమిళోత్తంస విస్తారవైభవము । అ
సమసద్భక్తపాదాంకితరేణు। లసితఫాలస్థలాలంకృతమహిమ । భాసిత స
ద్భక్త పదనఖముకుర। భాసమానాంగ విభ్రమముదవిల్ప । భవదీయ
కారుణ్య పాత్రుండనైతి। భువినేనధన్యుండ పుణ్యుండనాడు। వీరభక్తస్థ
లవిశుద్ధితాచార। సారవ్రతాదులు సఫలతనొందు। వాయారభక్తులవర్ణిం
పగంటి। పాయకనాజింహ పావనంబయ్యె। బ్రదికితినాజన్మ ఫలమెల్లనేడు।
తుదిముట్టెననుచు సంతోషంబెలర్ప శివభక్తతతియాజ్ఞ శిరమునదాల్చి।
శివకవుల్ హర్షింప జెప్పుమకవిత। ధరను మామాతా పితా రుద్రయన
గ। వరపురాణోక్తి నీశ్వరకులజుండ। పేరెన్నబడిన శ్రీచెలిదేవివేమ। నా
రాధ్యులను పరమారాధ్యదేవు। మనమనిశిష్యుండ మద్గుపలింగ । ఘన
కరుణాహస్త గర్భసంభవుడ। మునుబసవపురాణమున నెన్నబడిన। పెను
పారుజనులకు పెంపుడుకొడుక। బసవపురాణ ప్రబంధకర్త పేరి। బసవపు
రాణియ్య- పట్టిగలాడ। బసవనిపుత్రుండ బసవగోత్రుండ। బసవేశుశ్రీపా
దపద్మశేఖరుడ। బసవన్నబాగడు బాల్పడుగవీంద్రుండ। బసవన్నబాడసా
ల్పడు పాఠకుండ। బసవన్నదూతనే బసవన్నబంట। బసవన్నలెంకనే బస
వన్నలింగ। బసవన్నయిలుపుట్టి బానిసకొడుక। బసవన్నసన్నల పన్నగా
వునను। బసవన్న పేగిట ప్రాప్తవ్యమగుట। మసలకమాచెన్న మల్లికా
ర్జునిని। బసవనామంబిడి భక్తిపెక్కువను । బసవలింగంబని బ్రణుతించు
వాడ। భవికృతారంభసంభవ ధాన్యనిచయ। భవినిరీక్షణరసపాకవితాన।
భవిహస్తగతఫలపత్రశాకౌఘ। భవిగృహక్షేత్రాంక పతనవర్జితుడ। భవి
జనదర్శన స్పర్శనాలాప। వివిధదానాదాన విషయదూరగుడ। శుద్ధభక్త
స్థల శుద్ధిమతాచార। శిద్ధవీరవ్రత శీతాన్వితుండ । నలిబాల్కురిసోమ
నాథుడనంగ। వెలయువాడను జత శ్వేద పారగుడ। నైనమత్కృతి వినన

ర్ష్మాండవలయు। గానసీవర్గి నాకర్నింపవలయు। వినుసూదనామాత్య విన
మితామాత్య। యనఘుసాంగత్య దృగంచలశైత్య। పరమపవిత్ర యూప
స్తంభసూత్ర। హరితసగోత్ర విద్యాపుణ్యగాత్ర। బసవాంతరంగ ఘంభ
ద్గుణోత్తుంగ। యసమవిలాసాంగ యారాధ్యానుషంగ। వీరభక్తిస్థైర్య విపు
లవోర్యైర్య। సారతరౌదార్య సంచితధైర్య। వీరపోలేశ్వర విశ్రుతాచా
ర్య। కారుణ్యహస్తాబ్జ గర్భసంభవుడ। చరలింగగురులింగ సాహిత్యలిం
గ। చిరసమనిష్ఠైక శీలవర్ధనుడు। కడమంచిశివునకు గన్నులర్పించి। బడసిన
దృఢవీర భక్తివర్ధనుడ। నీదృగర్పితపునరాదానరతిని। నీదానధర్మవినితిక
మెచ్చి। బసవేశుదక్కన భక్తుండననియు। ననదృశలీల మాకనుగులంబని
యు। మచ్చికనాముద్దుమరిదివీ వనియు। నెచ్చెలికాడవు నీవెకాకనియు।
చాతుర్యసాహిత్య శాలివీవనియు। శ్రోత్రతత్వమునకు బాతుృండవీవనియు।
రచియింతు పండితారాధ్యచరిత్ర। మమచలితప్రీతి కతిశయభక్తి। బుద్ధి
యు భనదియ్య పుత్రపౌత్రాభి। వృద్ధియు సంపత్సమృద్ధియు జిదభి। వృద్ధి
యునిష్టార్థ సిద్ధియునాత్మ। శుద్ధియులోక ప్రసిద్ధియునాయు। రారోగ్యభా
గ్యసదైశ్వర్యసౌఖ్య। భూరిసమృద్ధియు బొందెదవనుచు। దీవించి నిన్నుసం
భావించి శ్రోత్రి। గావింతుసచివాగ్ర గణ్యసూరార్య॥ తత్కథావిషయానై
దగ్ధ్యమెట్లనిన। సత్కృతియననూత్న సంగతిదనర। తొల్మిదిరసములుతో
లుకాడవాని। యిమ్మడివర్ణన లెసగతద్విగుణ। మగునలంకారంబు లస
లారవాని। ద్విగుణార్థభావముల్ దీటుకొనంగ। తేటతెనుంగున ద్విపద
రచింతు। బాటిగాకత్కథ పౌర్షిఢియట్లనిన॥ జాతులుమాత్రాను సంధా
నగణవి॥ నీతులుగాన నియతిగనైక। నియునుపాశోవాయనియు యతి
ర్వాయ। నియుజెప్పుచందోలిని హితోక్తిగాన పాసమైననుయతిపైనడి
చైన। దేసిగానిలిపియాదిపాసనియతి। దప్పకుండగద్విపదలురచియింతు।
నోప్పెద ద్విపదకావ్యోక్తి నావలదు। ఆహాఢ గద్యపద్యాది ప్రబంధ।
పూరితసంస్కృత భూయిష్ఠరచన। మానుగాసర్వసామాన్యంబు గామి।
చానుదెలుగు విశేషప్రసన్నతకు। అట్టునుగాక కావ్యపౌఢిపేర్మి। నెట్టణ
రచియింప నేర్చినజాలు। నుపమింప గద్యపద్యోదాత్తకృతుల। ద్విపద

యు సమనుభావింప నెట్లనిన। సరళతసరణి ప్రసన్నతచెన్ను। పరిణతగణ పదపద్ధతిశబ్ద। శుద్ధప్రయోగ ప్రసిద్ధగళాస। సృద్ధినానుడింవడిమితి యతి యర్థ। పుట్టినైజమురస పుట్టివినూత। సృష్టివిశేష్య విశేషణశ్లేష। సొంపు కుమారత పెంపుమాధుర్య। యింపుమృదుత్వంబు గుంపోజు జదువు। యమకంబుగమకంబు యతిగతికార। కము పూరకముగ్రియ కాంతివిశ్రాంతి। రంగుబెడంగు మెరంగుసమాన। సంగతియక్షర శయ్యాసంఘటన। నిపుణతరసికత నెరిసమాసార్థ। ముపమాన మవధానము త్ప్రేక్షలక్ష్య। లక్షణ వ్యక్తియలంకార పరియుక్తి। దక్షతనుమతి విశక్షతయనిన। జాతుల రచనా ప్రణీతులకావ్య। నీతులరీతుల నేతులుట్టంగ। వరకవుల్ గొనియాడ వర్ణనకెక్క। ధరఁజెప్పు కృతియయుద్యత్కృతిగాక। జెల్లుపూరక మపశబ్దమ క్రమము। పొల్లువ్యుత్క్రియజిడ్డుపొందుసంఘటన। కాకువ్యర్థంబసంగితి విరసంబు। వైకల్యమత్యుక్తివైరిపదంబు। తలవిరుపసమగ్రత శిలబంధము లుదబధంబు గ్రామ్యోక్తిగంటకము। ద్రాబచందోవిరుద్ధంబాదియగున। లాబప్రలాపోక్తి లాఘవంబనక। వసిగూర్చుకృతులు నావడ్లను బెరుగు। బిసుగుచందము బిలిబిలికృతులగృతుల। అటుగాన యభివినుతానందితోక్తి। పటుగద్యపద్య ప్రబంధసామ్యముగ। కావ్యకళాప్రౌఢి గల్పింతుద్విపద। కావ్యంబు భావ్యంబుగాన నట్లయ్యు। నవికలవేదవేదాంతేతిహాస। వివిధాగమ పురాణవిహితసూక్తముల। నిదమిద్ధమనుచోట నివియె। ప్రామాణ్యపదములు గాగ ద్విపదలు సంధింతు। సొట్టైనిరత్నంబు చుట్టును బసిడి। గట్టినభావన నెట్టన దెనుగు। సంధిబూర్వాపరసంఘటనముల। బంధురచందోనిబద్ధముల్ గాగ। వేదసూక్తములకు వెరవైనమాట। లాదట గన్పింతు నదిజల్లి యనక। పలనెరింగియు వేదవాక్యంబు ద్విపద। కొలది నేపలుకుటకును మదిమెచ్చి కేలిముద్రికదత్నకీలనసేయు। చోవేశమైనవచ్చునె రత్నమొత్త। సొట్టైనరత్నంబు చుట్టునుబసిడి। గట్టిటయతివివేకంబిట్లయయ్యు। దేసిగావచియింతు ద్విపదకువడ్లు। శ్రాసంబులును పొందు పడగదావలయు। ననుచు దదీయసూక్తాక్షరపంక్తి। జెనకకయింతొప్ప జెప్ప నేయనుచు। నన్నుతి జేయుచు సత్కవులలర। తితిన్నని సూక్తుల ద్విపద రచింతు। నదియునుగాకైహిముష్మికద్వి। పద హేతువపుటద్విపదగాబరగు।

ద్విపదాంబురుహముల ధృతిబసవేశు । ద్విపదాంబురుహము లతిప్రీతిబూ
ను। బసవలింగము గృతిపతియకె గృతియు। రసికతబండితారాధ్యచరిత్ర।
నటిపాల్కురి సోమనార్యుడు సుకవి। యఁటెకథాశోభిత సూరామాత్యు
డట్టి। కృతిపతి కృతికవి కృతికథాశోభిత। క్షితిజెప్పనొప్ప దేశివభక్తిసభ
ల॥ శ్రీశైవసమయ దేశిక చక్రవర్తి । పాశమోచనకళా పారీణమూర్తి।
శుంభద్దిగంత విశ్రుతసితకీర్తి । శాంభవదీక్షాభిజాతానువర్తి। యుత్తమో
త్తముడు సంయుతవీరభక్తి। వృత్తచిత్తుడు చతుర్వేదార్థవేత్త। గహన
సంస్కృతిశిరః ఖండనహేతి। మహితపంచాక్షరీ మంత్రసిద్ధుండు। వేదాగ
మపురాణ వివిధశాస్త్రాను। పాదితరుద్రాక్ష భసిత భూషణుడు। యమని
యమాది వ్రతాచారసార। శమదమోత్కృష్ట నిష్కామమహిమ్నుండు। అంత
ర్బహిధ్యాన యజనవంతుండ। వాంతరియ్యయనంగ హాతగణాధ్యుండు।
వారిశిష్యుండు దుర్వార సంసార। దూరవీరవ్రతోద్ధురవర్తనుండు। శైవ
ధర్మోత్తమాచార్యుండు నతస। దైవుండు సద్వైతతత్త్వ తత్పరుడు। న్యా
యవైశేషికోదాత్తశాస్త్రాన। హాయదర్శన పరిపాల నక్షముడు। స్వ
కృపావలోక నోత్సాహితశిష్య। నికరమలత్రయ నిష్ఠితేంద్రియుడు। తం
త్రాభిగతవీర తంత్రస్వతంత్ర। మంత్రాధిగతరాజ మంత్రసిద్ధుండు। వేద
వేదాంత వివిధపురాణాను। పాదిత కేవల భక్తివర్ధనుడు। పండితనతపా
ద పద్మండుసుకవి। మండలివిబుధ సమాజపూజితుడు। ఆరూఢకీర్తికుండగు
కోటిపల్లి। యారాధ్యులనగ లోకారాధ్యమూర్తి। అసమతదీయ్యు లో
కారాధ్యశిష్య। విసరాగ్రగణ్యుండు వీరవ్రతుండు। చనునరుద్రాన్నాత్రనం
శయోయనగ। జనియించినట్టి సాక్షాద్రుద్రమూర్తి। పఱయోగవాదాది
పరవాదివిసర। విశసనప్రత్యక్షవీరభద్రుండు। దండితాఘుడు జగత్పావన
కార। ణుండు విశ్రుతజగన్నుత సితకీర్తి। అధికశాపానుగ్రహసమగ్రబలస।
మధిగత దివ్యపంచాక్షరవేత్త । వావదూకానీక వాగ్బంధనక్రి। యా వి
శారదుడు లోకారాధ్యమూర్తి। పరగిశైవేదశ పవిత్ర్యమాయనగ । బరు
వడిజనుదశ పవిత్ర్యయాన్వితుడు। ధన్యుండు దేశికోత్తముడు లోకైక।మా
న్యుండుపండిత మల్లికార్జునుడు। అట్టిపండిత మల్లికార్జునారాధ్య। పట్ట

5

భదుని నముద్భవమెట్టులనిన। అసమాంబకుడుశ్రీవృషాధినాయకుని। బసవనామంబిడి పరిమథానుమతిని। వాలారుసద్భక్తి వర్ధనార్థముగ। భూలోకమునకర్థి బుత్తెంచుతరిని। అనుపమ పరమపరానందమొసగు। తన పాదభక్తియు తన్నందికేశు। సర్వజ్ఞతయు భృంగిసహజనిష్ఠతయు। దూర్వాసముఖ్యుల దురవశాపశక్తి। యక్షపాదాదుల యతులితవాగ్మి। చక్షుతయుపమన్యు సద్గురుత్వంబు। మహనియ్యసుదరి ప్రమథగణాధిపుల। సహజస్వకీయ్య పరిసాదైకరతియు। ప్రాక్తనసూతన భక్తగణముల। వ్యక్తదుష్ఠపరిత్యయా రూఢమహిమ। ఘనవీరపదురి విఖ్యాపితశౌర్య। మును గూడనట్లొక్క మూర్తిగాదలప। ముక్కంటిదలపుమై మూర్తీభవించి। చక్కనభువి జక్కజాగిలి మొక్కి। నానందుడై శంభుడామూర్తి కపుడు। నానాపురాణ విజ్ఞానంబునొసగి। తనదుపరిసాద సుధావృష్టిముంచి। అనుపమపరిమథ కణాస్థానమలర। బసవకుమారుని పజ్జననీవు। వసుధకు మద్భక్తి వర్ధనార్థముగ। నరుగుము నేము లోకారాధ్యమూర్తి। కరచరణాద్యంగకములతోవచ్చి। శిష్యుగానిన్ను శిక్షించి రక్షించి। శిష్యప్రశిష్యప్రసిద్ధుగావించి లోకగురుత్వము లుప్తవైభవము। ప్రాకటన్వసమయపాలనత్వంబు। పరసమయాంతరపరిధితపరిశక్తి। పరమపాండిత్యవిభ్రాజితమహిమ। వీరభక్తిస్థల విశురితాచార। సాగవరిత్రైకనిష్ఠాపరత్వంబు। వేదవేదాంతోప పాదితమత్పరి। సాదవిశేషసంపాదన ప్రతిభ। శివతత్వసారసంచితకళాపారిధి। ప్రవిమలవైరాగ్య భక్తికందంబు। సముచితవినియోగ సంపత్సమృద్ధి। అమితదివ్యప్రత్యయాంచితమహిమ। అసము శాపానుగ్రహ సమగ్రతయును। రసవిషయాది వైరాగ్యవర్తనము। ఘోరనిస్సార సంసారవారాసి। పారగమునుగళా పరతంత్రతయును। నొసగెదవెంగి మహేశ్వస్థలమున। నసమానలీల దాక్షారామమొప్పు। అప్పురంబున సముద్యన్మహామహిమ। నొప్పు శ్రీభీమేశ్వరోరులింగంబు। రూఢితద్దేవపురోహితశ్రేష్ఠు। డీడితదివ్యన్మహిమ్ముండువీర। భక్తిసత్తముడు సద్బ్రాహ్మణోత్తముడు। వ్యక్తకారణవంశ వర్ధనకరుడు। పాతురిండు భీమన పండితేందురిండు। పుత్రార్థియైమమ్ము భువిభజింపుచును। శ్రీదివ్యపంచాక్షరీ సిద్ధమంత్రి। మాదటశుద్ధాత్ముడై యనుష్ఠింప। బహుపురశ్చరణలు పాటివెని

వుడు। మహినొప్పు శ్రీగిరి మల్లికార్జుననిని। సన్నిధి నొకపురశ్చరణ గా వించుచున్న వాడతనికి నుదయింపుమనుడు। ననురక్తిసాష్టాంగుడై యేగు దెంచి। జనియించె భీమాఖ్య సాధ్వి గౌరాంబ । జఠరంబున జననిజఠరక తొర। పితరాపహరణ కర్మఠుడు సమతిని । మల్లికార్జునమూర్తి మహిత శ్రీశైల। మల్లికార్జున దేవు మహనియ్యవామ। మగుటపండిత మల్లికా ర్జునుండనగ। నగణితప్రీతి దాౘిణారామమునను। జనియించి మరియం త సద్గురుమూర్తి। యనఘుడు కోటిపల్యారాధ్య దేవు। దేవునినత్కృపా దృగ్వి లోచన సుధావార్ధి మధ్యగత క్రీడవలన। సంకీర్ణబహుపూర్వ జన్మ మలాది। పంకంబణచి వీరభక్తిదీక్షాది। విధిక్రియానుష్ఠానవిధులాచరించి। విధిలిఖితలలాట వివిధదురక్షు। రావణిమాయ భస్మాభిషేకప్ర। భావసంగ తి భూతిపట్టంబుబూని। శస్త్రసదాచార్య హస్తస్వకియ్య। మస్తకసమోగ విస్తారవిధుల। పాంచభౌతికశుద్ధి భావశుద్ధియు స్ఫ। జంచితదీయ్య దేశిక ద యాయాఢి। శ్రీమూలమంత్రదయామృతసార । కామితనిజకర్ణ కలితసంగ తిని।ధృతిపశుపాశపతిజ్ఞానదృష్టి। మహి వెల్గమాయాతమంబుదూలించి। స ద్గురుకరుణా సముద్గతపరమ। చిద్గతతన్మంత్ర హృద్గతలింగ । సన్ని వా తాంగ సత్సంగతలింగ। సన్నిహితప్రాణ సంబంధకళల। నప్రాణలింగలిం గ ప్రాణమధన। సుప్రసాదానుభవ ప్రమథేంద్ర। సావధానము విషయా న్యసుఖేశ। రావధానము తదియ్యాసక్తిజేసి। విధినిషేధా తతప్రీరక్షై వొక్క। విధిసద్గురుభ్యోనివేదయెత్తనగ। అవికలప్రాణ దేహార్థముల్ పూర్వ। భవ భవిభవ సముద్భవహరుసకల। భవహరుసాక్షాత భవుజితభావ । భవుశి వుశ్రీకోటి పల్లియారాధ్య। దేవునిశ్రీపదీం దీవరంబులకు। భావంబె లర్పన ర్పణ మాచరించి। భావంబెలర్ప నర్పణ మాచరించి। బడసెప్రాణార్పణ ప్రాణలింగంబు। బడసెదత్తను సమర్పణ ప్రసాదంబు। బడసెదద్దన సమ ర్పణజంగమంబు। బడసె తత్పూజాను భవభజనంబు। లొడబడవీర వ్ర తొద్యుక్తినడవ। బుడిబుడ్లుబోవుచు భూసురుల్ నరులు। పండితుజూచి సైపకనొక్కనాడు। పండితయ్యాసీపుపౌరాణికుడవు। సద్విజోత్తముడవుస చ్ఛరిత్రుడవు। విద్వాంసుడవు వేద వదుడనట్లయ్యు। భూతియురుదాక్షుము లు దాల్పనగునె। నీతిమెలింగ సన్నిహితమై యునికి। పాదోదకంబు ప్ర

సాదంబుగానక। భూదేవతార్హమేవైదికమతమే। హరివిరించాది సురాసు
రమునిని। కరముదాల్చినవారు గలరెమున్నాది। అనుడుగించిద్దరహసితా
స్యుడగుచు।గనుగొనియాద్యులగాన రేవినరె। యితరులేచదువ రేయెరుగ శే
నీచ। మతులెభూత్యైన ప్రమదితవ్యమనగ। ఆయజుఃశ్రుతితదీయార్థంబ
కాదె। మోక్షియునర్థేఃసముద్ధాయయన్నూక్తి। తరిత్రిపుండ్రస్యచ ధార
ణోత్తసియు। మరియునునైవ ప్రమదితివ్యమనియు। మునుదాఖ్యమఖిలస
మ్మతమథర్వణము। జనువిమృజ్యాంగాని సంస్పృసిత్తనగ। తదనంతరంబ
కాత్యాయనగుంహ్య। మదియు దేహనాంద్రిమాయుషంబనగ। నొంద
గాలాగ్నిరుద్రోపనిషత్తు। నందుదానసపునరావర్తయనగ। పరగనారా
యణోపనిషత్తుయందు బరువడి విరజావిపాప్మాయనంగ। అదలేకమరియు
శ్రీమాగమసూక్తి। గురితద్బలంకోటి గుణితంబనంగ। సంశయంబేల భస్మ
స్నానమనగ। సంశయోయన భువిజాటుచునుండు। నొలయుశ్వేతాశ్వ
తరోపనిషత్తు। దలమంత్రితం భస్మధారయెత్తనగ। పాటిమైపరగుజాబా
లోపనిషది। మాటసఏష భస్మజ్యోతియనగ। వరుసదీనికి మానవపురా
ణసూక్తి। వెరవుగాజ్యోతిర్భవిత్యేవయనగ। తారాదిమైనబోధాయన
స్మృతియు। వారకభూత్యేహ వామహేయనగ। భాతిగాశాతాతపస్మృ
తిసదభి। సాంగమైమోక్షియు లోకాక్షికస్మృతియు। దంగద్ధరే త్రిపుంద్రం
బ్రాహ్మణోయ। నంగదావిద్వాననంగ గూర్మమున। లలిమన సాపినలం ఘ
యెత్తనగ। తలియంగ శ్రుత్యావిధియ్యతేయనగ। యస్మాత్తనంగ తత్వా
యనంగ। విస్మృతిపతితోభ వేత్తననట్లు। అడరిత్రిపుంద్రవాక్యము చాట
నెన్న। బడగమీదసుర విప్రాణామనంగ। సురలకు ద్విజులకచ్ఛగ త్రిపుం
డ్రముగ। నరుదొంద భస్మమర్హంబుదాల్పంగ। వలేవర్తులం నృపవైశ్య
యోయనగ। లలినృపులకు వైశ్యులకు వర్తులముగ। సాంగంబుగానర్ధచం
ద్రింతునాయ। నంగశూద్రాణామనంగ శూద్రులకు ధృతినర్ధచంద్రాకృ
తియనగనున్న। యితరజాతులకు నన్యేషామనంగ। స్ఫుటభస్మనాచోర్ధ్వ
పుంద్రంతుయనగ। నటుగూడదాల్పనర్హముభూతియంద। ప్రతినగ్నిదగ్ధేన
భస్మనాయనగ। ధృతినగ్నిదగ్ధమితి శ్రుతియనగ। రయమొంద గూర్మపు

రాణమిట్టులను। వియస్రష్టసృష్టిచవేనార్ష్మమనగ। సరిత్రిపుండ్రా(ప్రశస్యతే
యనగదా। డరిససజ్జ-చాలలాటం హితిర్యక్క। నగమయూర్ధ్వంబనంగవ
ర్తులను। నగసృష్టి సేయుచో నాడాయుతముగ। జేసెనోసదుద్రవ్యజేసెనో
సొడవు। జేసెనోవద్రన జేసెనోమున్ను। భూతిత్రిపుండ్రముల్ బూయుదే
హులకు। భాతిగా జేసెనో ఫాలముల్ మరియు। పానవేమిటికిలుంపంతి ద్వై
వలిఖు। తానినానేతానితానినా మొదలు। జగతివెండియును శ్రీస్కాంద
సూక్తంబు। తగిలియధీతం శ్రుతం తేయనంగ। పెనుపొందమేన ఏపేణి
సిరసియు। నను త్రిపుండ్రం భస్మనాధృతంబనగ। తగికృతంస్యాదకృతం చై
వయనగ। దగశ్రుతిమధ్యేశ్రుతి భవేత్తనగ। ధరనధీతమనధీతంచయనగ।
ధర త్రిపుండ్రం హిమో ధారయేత్తనగ। ననసేల వేయు సర్వాగమోత్త
రము। నననాస్తిభస్మంవినాసర్వమనగ । పొనదీక్షానతపోమంత్రమనగ।
ధరనయజ్ఞాదేవతార్చనమనగ। జడను వేదాగమ జ్ఞానంబనంగ। వడిభస్మ
మాహాత్మ్యవర్జితంబనగ। గరుడపురాణ విఖ్యాతసూక్తంబు। ధరనభావే
వ్రాతధాపోక్తమనగ । తగలాకిగాగ్నేస్తదాహరేత్తనగ। వగవకభస్మ
నైనప్రకుర్వీత। యననకుర్యాన్మృత్తికాదిభిరనను। లినమదపోషింమలిన
ధారయనగ। రతినట్లవాసిష్ఠ రామాయణమున। తతియడసత్యం మృదా
ధార్యమనగ । అతిశయ ప్రీతి బ్రహ్మాండపురాణ । మతమహామోహ
స్యమహాత్మ్య మనమొ । మొదలద్రిపుండ్రం మోక్షదంత్యక్తమనవి। ర
శమేతదన్యత్రరమ తేయనగను। చితసూక్తియట్లవాసిష్ఠవైగ్యంబు। మతమ
హేమోహస్య మాహాత్మ్యమనగ। జనమయావక్తుం నశక్య తేయనగ।చె
నసియన్యత్ర విచేష్టితంబనగ। సతతంబునదెసూత సంహితాసూక్తి। మత
మహేమోహస్య మాహాత్మ్యమనగ। వడిమునీంద్రాబ్రహ్మవాదినోయ
నని। గుడభస్మసంత్యజ్య కుర్వన్ననంగ। అత్తరితత్ప్రీత్య యూహితాయన
గ। సత్తుగాజను భవిష్యత్పురాణమున। చనుసూక్తిశుధ్యతే సర్వపాపైశ్చ।
యనశివభస్మనాయనుమనుపోక్త। మయిశ్రుతయః స్మృతయశ్చైవయ
నవె। లయుబురాణాన్యఖిలానిచయనగ। నలరుచు భస్మ మాహాత్మ్యంబ
నంగ। యిలతతస్త్వాధారయేత్సదాయనగ। కయికొనియట్లన కారణాగమ
ము। క్రియభస్మవామకరే స్థాప్యమనగ। మతిదక్షిణేనాభిమంత్రితంబనగ।

రతిశివధర్మశాస్త్రప్రభ్యాసితప్ర। యుతసూక్తివారణముత్సృజ్యయనిని। య
తిస్నానమాగ్నేయ నూచ శేత్తనగ। ఘనతరంబైన లింగపురాణయుక్తి।
ననుష క్తిసర్వతిర్ధాహగాహశ్చ। యనగభూతిస్నాన మనగనుత్తమము।న
నుభవిష్యత్పురాణమునిరతంబు। అనుమతిరక్షార్థమన మంగళార్థ। మన
బవిత్రార్థంచయనగలింగార్ధ। మనభస్మదత్తం మయాపురాయనగ। నను
పమవేదవేదాంత స్మృతీతి। హాసపురాణాగమాదులనిట్లు। భూసురార్హా
మని త్రిపుండ్రంబు జెప్ప। విని హాతజ్ఞానులై వేరొండుదాల్ప। జనునూర్ధ్వ
పుండ్రం ద్విజాకుర్వ్యారనగ। ధరరీలయాచక దాచనయనగ। సగితవాకా
రణశాస్త్రణయనద। గిలిభిత్యతేయమకింకరైరి। తలపరెయముచేతనుదం
డనంబె। ద్విజులునూర్ధ్వపుండ్రంత్రిశూలంచ యనమ। పలివర్తులంచార్ధ
చంద్రకంబనిన। యెడలలాటిధార యివ్యంతియనసె। గడిమనుష్యాః పాప
కర్మిణోయనగ। పాపాత్ముడతడిట్లు పారాశరాది। ఖ్యాపితలీలశ్రీస్కాందం
బుమోత్రియ। ధరనశుద్ధంచతథాప్రోక్తమనగ। పొరివర్తులంతూర్ధ్వపుం
డ్రకంబననె। సగియశుద్ధంచార్ధచంద్రత్వమనగ। నగుకీర్తి తశ్చాంకుశాది
భిరనగ। జనుసాంబమాసూత సంహితాసూక్తి। కొనరనశ్రోతంబు లూ
ర్ధ్వపుండ్రాదు। లనలలాటేశ్రద్ధయానహాయనగ। మునుధారయిష్యంత
మోహేనయనగ। నందపామండోప హతనాబురాణ। నందితంబైన మా
నవపురాణోక్తి। గతినధార్యం వైదికర్జనైరనగ। స్మృతులనవాదినె మ
నుస్మృతిమూర్ధపుండ్ర। మవునె సూర్ధ్వపుండ్ర మనువానిమొగము। తివి
రిచూడగ ముఖం దృష్ట్వాయనంగ। జరియింపవలయును చాంద్రాయణ
ముచి। నరె వ్రతం చాంద్రాయణంచరేత్తనగ। అటుగాన శంఖచక్రాం
కితులైన। కుటిలాత్ములనుజూడగూడు నెమెట్టె। యెడనాంకయర్ణ నదయద్దే
హమననె। గడదహెచ్చైత్కాముకారతాయనగ। బోధాయనస్మృతిభు
విశ్రోతవిధికి। నాదికుద్వ్రీపదగ్దాంగనానెట్లు। తెలియంగనాంకయే ద్విప్రా
యసంగ। లలిదేవతాయుధ లాంచనైరనగ। మొనసియందయవివాంజ్యో
హంతమనగ। జననతత్రైవనసంశయోయసగ। గౌతమస్మృతి యనాంకం
దహేత్తనగ। మాతృతాయుక్తియమస్మృతిసూక్తి। యిలనాంకమెన్నద
హేద్గాత్రమనగ। లలిదేవతాయుధ లాంచనైననగ। నత్తరిబాతిత్య మన

యాతిదక్షి। ణాంత్ర్యసస్మృతినివహార్థంబమరియు। సరసమై చనుసూత
సంహితోక్తులను। నరినరుక్ష్యాదంక నన్నరోయనగ। అకయకుర్యాచ్చచ
క్రాద్యైరనంగ। సరిచితత్ర్యైవ ననంశయోయనగ। న్యాయోక్తిబరగు
మానవపురాణంబు। నాయుధైశ్శంఖచక్రాద్యైరనంగ। తగనదహేచ్చక
దాచనయసగ। దగనాధికారీక్ష దాచనయనగ। అవునసంభాష్యే ద్విజాది
భిరసగ। నవలనదర్శ యేత్తనగనున్నృపతి। వేవేగతనభూమివెడలింపవలయు।
వావిరిశీఘ్రం ప్రవాసయేత్తనగ। పలుకజూడగరామి బ్రాహ్మణునైన। సిల
శంఖచక్రాంకుడేని వెండియును। పురసదహేచక్ర పూరకానసగ। తిరనం
కతోయశ్చదేశాంతరనున। శాసనంబెసగ రాజాశీఘ్రమనప్రవాసయేత్త
న బతివాసిదేశంబు। చనువెలార్పగ పరాశరపురాణంబు। ననయంబుజా
టు బ్రాహ్మణునైనయపుడ। పదపడియజ్ఞవైభవ ఖండసరణి। తుదికస్యాచ
ల్లాంచితోమర్త్యాయనగ। మొదలనసాక్షిసర్వదా భవేత్తసగ। లలినాధి
కారి చలాంచితోయనగ। చనులాంచితోహి ససంభాష్యాయనగ। పెను
పొందునందున స్పృశ్యాయనంగ। అవలనదర్శన యాత్తనతసి। తవిలి
చూడగముట్ట దర్శింపరామి। భంగిగారాజాయనంగదేశాత్త। నంగదద్వి
జుల వానరపతియపుడు। వేవేగదనభూమివెడలింపవలయు। వావిరిశీఘ్రం
ప్రవాసయేత్తనగ। అటుగానశంఖచక్రాది ముద్రలును। స్ఫుటతరంబుగ
నూర్ధ్వపుండ్రములు దాల్చు। పాతకిముట్టంగ బలుకంగజూడ। నీతిగాద
నిచాటి నిగమస్మృతితి। హాసపురాణాగ మాదులవినరె। భూసుసులయి
దాల్ప బూయంగదగువె॥ అదిగాన శుక్తులరుద్రాక్షధారణస। ముదితర
హస్య ప్రసూక్తులెట్లనిన। విలసిల్లు నాయజుర్వేద సూక్తోక్త। మలరియె
తానిరుద్రాక్షాణియనగ। అందమేధాధారయంతియనంగ। అందదేవా
ధారయంతియనంగ। అయినవైగ్యంబు రుద్రాక్షధరశ్చ। చియనంగమ
రిశివఃస్థియ్యతేయునగ। భ్రమింతులేమత్స్యపురాణంబునట్ల। రమణరుద్రా
క్ష ధరశ్చచిరసగ। తనరారికూర్మంబు తరహితిస్నాన। మనిధారయంతి
రుద్రాక్షాణియనగ। ఆయాతిమృణ్మయం చాపియనంగ। తేయాతి పర
మాంగతింయనసట్ల। విచితశైవోక్తియె విప్రసంభాది। షుచకర్మసుయ
నంగ సూతసంహితయు। అరయచతుర్ద శాశ్వానియనంగ। సరిగాదెయా

డిత్య సంహితసూక్తి! న్యాయోక్తియదికింపు నమర్గానుపాది! యాయన్ని మోౕియగవెయేలనట్లు! మరియు జరా రాగమశ్రితిస్మృతులు! నరలేక చెప్పు రుద్రాక్షకల్పములు! అదిగాక భూతిరుద్రాక్షముల్ దాల్చి! వదల కశివుగొల్చి వారలవినుడు! అచలితప్రీతి బ్రహ్మాండపురాణ! వచనంబు రుద్రాక్ష వలయాయనంగ! రతిజటాజూటవిరాజితయనిని! మెతిద్రిపుండ్రంబు మృగాజినమనమ! వినమెదద్భస్మావలిప్తసర్వాంగ! మననొప్పు బ్రణవమువ్యావర్ణనంబు! పొగడంగ రుద్రాక్షభూషణాయనగ! తనజటామండల ధారణేయనగ! తరినక్షమాలాక దార్పితయనగ! నెరికమండలుకరాన్వితమానసంగ! ఉరుద్రిపుండ్రావళియుక్తాంగియనగ! గురిరుగ్య జుస్సామఘోషణాయనగ! యిలనైవసేవేన్మహేశ్వరంబనగ! నలరుగాగాయత్రివ్యావర్ణనంబు(రతిత్రిపుండ్రేణ విరాజితంబనగ! వ్రతయుక్తిరుద్రాక్షవలయాయనంగ! సొగశీశుభ్రజ జూటయనంగ! వగవంగన విక్రతువ్యావర్ణనంబు! సరిత్రిపుండ్రోద్భాసి సర్వాంగయనగ! మరియంతరుద్రాక్షమండనైరనగ! పడివాయదియ సావర్ణిసంహితల! నడినన్న నిదియుదాసవిదభిధాన! దేవతావ్యావర్ణనావృత్తియనగ! చావెండియుబురాణతతులలో దెల్పు! సరిత్రిపుండ్రాంకిత సర్వాంగియనగ! మరిధృతరుద్రాక్ష మండనోయనగ! నదిగాక మొదల శుద్ధాత్మయనంగ! నదెవర్ష దేవతావ్యావర్ణనంబు! తివిరిత్రిపుండ్రకోద్దీప్యైరనంగ! నవిరళప్రీతి రుద్రాక్షైరనంగ! తుదిశు శుభేసతతో విష్ణురనగ! నదియుభస్మస్నిగ్ధమనగనవ్విష్ణు! వ్యావర్ణనము యజువ్యావర్ణనంబు! శైవాదులందిట్లు సాంగంబుమరియు! పోలంగవిభత్రిపుండ్రాయనంగ! లీలలతూభీరుద్ధూళితయనగ! మనసిడి రుద్రాక్ష మాలికాయనువ! చనము రుద్రాక్షపంచబ్రహ్మమనగ! గిరియధర్వశిరః శిఖేయనునివి మొ! దలతుద బెనగ రౌద్రముల మంత్రములు! వెలయుబంచాక్షరి విద్యాయనంగ! నొలయషడక్షరియును జపించుచును! యిటపూజయేత్సర మేశ్వరంబనగ! స్ఫుటభక్తినీశ్వరపూజాభినిరతు! డనగన వ్యాసునివ్యావర్ణనంబు! మును కాశికాఖండమున జెప్పుమరియు! భువినొప్పురుద్రాక్ష భూషణాయనగ! నవుత్రిపుండ్రాలంకృతాంగాశ్చయనగ! పొలనక్షత్రమాలా విభూషితాయనగ! అరుదుగా స్వాయంభువాది

మనువుల। వ్యావర్ణనము జెప్పుగావుననిట్లు। యావిధివిష్ణుసురాసురమును
లు। భాస్వన్మహిమగూర్మ ఫణీతిస శ్వేత। పస్వినోయన జటాభసితరుద్రా
క్షు। ధరులుశివార్చనా పరులుగావునను। ధరనన్యలాంచన ధరులెవ్వరిం
క। అదిగాకశ్రుతుల ముఖ్యంబైన విజిత। మదనుపాదోదక మహిమయు
వినుడు॥ ధృతినథాతో మహాదేవస్య యనగ। గతివరం పాదోదక విధిమ
నంగ। చనగవ్యాఖ్యామ శంఖంప్రపూర్య। యనగంధ పుష్పాతాదిభిరని
న। యతినయంమేతి రభ్యర్చయనంగ। రతిరుతంసత్యం పరబ్రహ్మాయనగ।
ప్రీతినతిప్రభిభేత్త నదదను। భూతిపాదోదకంబులు గొనజెప్పు। వేడుక నా
యజుర్వేద సూక్తోక్తి। రూఢిమైభగవాళ్ళ రుద్రఃప్రవిప్ర। యనశతధాత
సహస్రధాసవఃమ। ననపరిమితధాయనంగిననంత। మనగతదీయ సూక్తావ
సానప్ర। జనితవాక్యముల శ్రీశంభుపాదోద। కం శుభంబనచు దాశిగగజె
ప్పుమలిస। సంశయముంబుగ మూడుసంధ్యలయందు। శివపురాణములు
ప్రసిద్ధిగానిట్లు। భువినిపాదోదకం పురభివమనగ। రతిపాశజాలం హారం
పరంబనని। యతిపాణిశుక్తిభి రాదాయయనగ। నిలపపురికామ గణేశ్వ
రాయనగ। బెలుచపాదోదకం పీత్వాయనంగ। ఆదిపాణిస్థలంబను శుక్తి
యందు। పాదోదకముగొని భ్రాంతి పశ్చోద। శుచిశంకయాయనసూత
కియమ్యో। శుచియమ్యే జేయయుంచును యతిమోహ । మున యయా
చేమతిమోహేనయనగ। గొనకొని బెగడి న్లైకోన గదలుచు। ఖలుడవిం
ద్యాబ్రహ్మ ఘాతుకయనగ। తులువయా బ్రహ్మ ఘాతుకుడు వెండియును।
యిలభూమిభాగాశ్చ యేశుభాయనగ। యెలమితీర్థోదక స్యేతేయనంగ।
యిలనుపూతో భవత్యేషయనంగ। తలపోయపాదాంబు ధారణోత్తనగ।
శుతికళానార్హంతి షోడశిమనవీ। యతిదశపూర్వాన్ దశాపరాననజ।
నదియెగమ్యాగమనంచైవయనగ। యిదిమరాచారాశ్చ యెనరాదుఃయ
నగ। మరిసర్వమంగళ మాంగళ్యమనగ । పరిసర్వపావన పావనం బనగ।
లలిసర్వ తీర్థఫలం సత్వమన బొ। దలిపాశ్యతె మూర్ధ్నిధారణోత్తన
ద। విలియశౌచం నైవవిద్యతేయనగ। గిలిసూతకివేశితకేతధాయనగ। ను
దగ్ధహేయేసిప్పశిసూతాయనంగ। పొదలుచునండసంభోగోత్తనంగ। బ్ర
బలిదూషితశ్చాపి పాదాంబువనుగ్రి। యలపిచేచ్ఛధిమవాప్ను యాత్

నగ। జగతిను త్పాత ప్రశమనంబనంగ। బిగిసర్వరోగ ప్రభేదనంబనగ । ప
రగిదుష్టగ్రహోపశమనమనగ।ధరనిష్ఠశుద్ధిప్రదాయకంబనగ।నవియాదిగా
గబ్రహ్మాండపురాణ। వివిధసూక్తులవేనవేవ్విధంబులను । కరకంఠుపాదోద
కము విస్తరించు। మరియులింగార్చన మహిమయెట్లనిన॥ వినరెశౌతస్మా
ర్త విధులుశోధించి। ననిచిధ్యానాదర్శనాద్ధారణోద। పియనంగ విష్ణుప్ర
భృతి సురల్ మునులు। బ్రయతసంసార తారక మదామనకి। దియెయెంచు
వీరభక్త స్థలచిత్తు। లయిమగుతో మర్దయంతి నాశు)తిజ। నినరుద్రమత్తై
జనిమచారు చిత్రమనదె నషోపిగుహ్యాంబనవిష్ణు। డును బ్రహ్మయును నిం
దు)డును సురల్ గొలిచి। పనిగొనితమతమ పదవులు వడయు । సనసంద
నుయజాయ జామహేయనగ। మునులు గ్రియాసాంగముగ భజియింప।
మాయంప్రమృత్యువు బౌమయజామ। హేయంచు మును)బమ ఖేందు)
లుగొలువ। గర్భాపదలు మాయనర్భకుల్ గొలువ। గర్భోపనిపదివ్యక్తం
బగుసూక్త! ములయందియోన్యాన్ ప్రముచ్చాపియనగ। యిలప్రపద్యం
తేమహేశ్వరంబనగ। చనతదర్థముసూతసంహితసూక్త। మునయదియో
న్యం ప్రముంచామి యనగ। యిలతంత్రపద్యే మహేశ్వరం బనమ। సలి
విరజానలజం భస్మమనగ। నొగిగృహిత్వాచాగ్నిహోత్రజంబనగ। దగు
సముద్ధూళ్య సదాధార్యయనగ। వినబ్రణిప త్వాత్మవిద్యయాయనగ । జ
నుమీాదసంసారసాగరంఘోర। మనలంఘయామ్యహమాత్మనోయనగ।
పనిగొనదలచంగర్భగతుండు మరియు। అలికలాగమపురాణామ్నాయ
ముఖ్య। సవిశేషశివధర్మశాస్త్రా)దిసూక్త। ములజనరావృత్తి మోచనంబ
నద। విలిపునర్జన్మనవిద్య తేయనగ । హరుబూన్చునొకపువ్వమటుల జన
నిజ। ధరపటుకోట రాటనముహరించు । ననిననానాకుసుమావలిబూన్చు।
ననవధిపలములే మనవచ్చుమరియు । పురహరునొకతుమ్మి పూవునబూ
న్చి। పరగవిష్ణుత్వంబు బడసెవిష్ణుండు। బ్రహ్మశుదో)ణపువ్వంబుల బూ
ల్చి। బ్రహ్మబ్రహ్మత్వంబు బడసెవేయేల । యొకపూవుస్వేతుడే యుక్తినో
పూన్చి। ప్రకటసురాధీశు పట్టంబుదాల్చె। అర్కపుష్పముల నర్కార్కు
బూజించి। యర్కుండడవడసెదానర్కపదంబు । అక్షతలందు ఫాలాక్షు
బూజించి। ఋక్షేశుడువడసె ఋక్షేంద్రపదవి । శ్రీవృక్షదళముల శివుని

బూజించి। శ్రీవనితయు నిజశ్రీత్వంబుబడసె। అవియేలవేయు మహాయజ్ఞ
నిచయ। వివిధదానానేక విపులధర్మౌఘ। సకలతీర్థవ్రజజపతపోధ్యాన। ని
నికరనానావ్రత ప్రకరసంజనిత। ఫలకోటివాక్క పుష్పంబీశుబూన్చు। ఫ
లముతోనెయిపాల్ల పాలికినెనయ। ననుపురాణము బ్రాహ్మణాదులు విన
రె। వానరంగన్యస్త్యైక పుష్పస్య యనగ। పౌరీసహస్రాంశం నపూరయే

త్తనన। లరియప్రమాణఫలం లభేత్తనగ। మరిలింగధారణ మహిమవేద
ములు। నెరుగరెననియఃదానెయ్యాలియగ॥ అదిగాదెరుక్సూక్తి యనుభవ
రోగ। భిదమయం మేవిశ్వభేషజోయనగ। రతియంశివాభిమర్శనసనాగమ
తిని। యతినయంమాతాయ యాపితాయనగ। నటనయంజీవాతురాగ
మత్తనగ। ఘటియిల్లుముంజేతి కంకణంబునకు। దర్పణంబెలయిదంత న
ప్ర। సర్పణంబంచు రుక్సంహితజాట। గూఢ వేదాంత సంకుల శిరోరత్న।
గూఢిపెండియును శ్రీరుద్రోపనిషధి। వడిప్రథమెదాను వాకేనయననె। గ
డుప్రథమాను వాకప్రసూక్తంబు। అరయతే రుద్రయనగ శివాతనూర।
ఘోరాయనినొడువనపాప। కాశినియనెడు వాక్యమునకపాప। కాశితివ
పురనంగాశురితం తేన। యనుమహాస్తోత్రవిన్యాససిరూఢి। దనరిశిష్టాఃపేరి
సిద్ధాభగవన్న। వాపాయనగ భపుభక్తులు భువిన। పాపులు సిద్ధులు పర
మశిష్టులును। వ్యక్తమతస్తది యానపహాయ। భక్తాననశివ భక్తులుద
క్క। అన్యులశిష్టుపాపాత్ములు మరియు। నన్యానశిష్టాననగనితినిశ్చి। నో
యినానిటుజగన్ను తినిశ్చయించి। నామహాస్తోత్ర సూక్తార్థ మయ్యాది।
జనురుద్రసూతార్థి సరణిదానిట్టు। లనన ఘోరాంగుండలైన యోరుద్ర।
మొగినిమహాలింగ మూర్తియట్లొప్పె। సగనవినాభావ సంబంధలీల। జనగ

పాపులయంద సరిబ్రకాసించు। ననియెడుగానని నిరంతదలింగ। సహితులు
భువిపాపరహితు లిమ్మాడ్కిమహిదాల్చినట్టి సస్మతులెవ్వరనిన। అవిక
లవేదాగమార్థప్రయుక్తి। సవిశేషశివధర్మ శాస్త్రమార్గస్తు। డయి
యింద్రనీల మయంలింగమనగ। నాయింద్రనీలమయం పులింగంబు। వి
ష్ణుండు ధరియించి వేడ్కభజించి। విష్ణుత్వమదిదనవృత్తిగాబడసె। అష్టా
టకశైలమయం లింగమనగ। తప్పక చంద్రికాత్తంపులింగంబు। బ్రహ్మయు

ధరియించి భక్తిభజించి। బ్రహ్మత్వమతిదన పొలుగాబడసె। నిచ్చలులింగ
మణీమయంబనగ। నచ్చుగాగనిమణిమయపులింగంబు। యింద్రుండుధరి
యించియింపారగొలచి। యింద్రత్వమదిదనయిరవుగబడసె। మసలిలింగ
హేమమయమనిమోఁయ। నసలార హెమమయంపులింగంబు। ధనదుం
డుధరియించి తవలిభజించి। ధనదత్వమదిదన ధనముగాబడసె। నతులిత
రౌప్యమయం లింగమనగ। ప్రతివాసరంబు రౌప్యస్ఫూర్తి వెలగు। శివు
దాల్చికొల్చి విశ్వేదేవతులును। తలిలివిశ్వేదేవ తాత్వంబు వడసె। నగు
నారకూటమయంవాయురననె। నగునారకూట భాస్వల్లింగమూర్తి। వా
యువుధరియించి వరునభజింజి। వాయుత్వమదిదన వరముగా బడసె। క
డుభక్తితోఁ కాంస్యకమయంబనగనె। గడివనకాంస్యకం లింగమనగ। వ
నువులుధరియించి వారకకొలిచి। వసుపదంబడి తమవలతిగాగొనిరి। భం
గిగాపార్థివలింగం బనంగ। నంగపార్థివమయ లింగంబుదార్చి। యశ్వినిదే
వతలతిభక్తిగొలిచి। యశ్వినిదేవత్వ మరుదుగాబడయ। నినుపుస్ఫాటిక
మయం నిర్మలలింగ। ననగనాస్ఫాటికాయత లింగమూర్తి। వరుణుండుధ
రియించి వసుధభజించి। వరుణత్వమదిదన వరముగాబడసే। ననుపక్తిన
న్నమయం లింగమనగ। ననుపమితాన్నమయంపులింగంబు। నగ్నిదాను
ధరించియసయంబుగొల్చి। యగ్నిత్వమదివిని యతముగాబసె। ధృతిదా
రుజంనిరుతిశై్చవయసగ। మతినుబ్బిదారుజమయలింగమూర్తి। నిరుతి
యుధరియించి నిష్ఠభజించి। నిరుతిపదముదన నెలవుగాబడసె। ఘనభక్తి
దామ్రిలింగం సదాయగ। ననిశంబు తామ్రిమయంపు లింగంబు। సూ
ర్యుండు ధరియించి సుమతిభజించి। సూర్యత్వమదితన స్రొమ్ముగా బడసె
లలితోక్తి ముక్తాఫలమయంబనగ। వెలుగు ముక్తాఫలవిశదలింగంబు।చం
దుర్ంధరియించి సద్భక్తిగొలిచి। చంద్రత్వమదిదన సరకుగాబడసె। లలిద
లిర్పగ్రప్రవాళమయంబనగ। నలరుదముదమరమణగాబడసె। జానొందగ
ద్రపుసిసమయంబనంగ। మానితత్రపుసీసమయలింగముల బి। శౌచమల్
దాల్చి పూజానిష్ఠమై బి। శౌచత్వమదితమ జాతిగాబడసె। కడునర్థిశౌ
లోహ్యాకమయలింగంబు। గుహ్యాకత్వముదమ కోర్కెగాబడసె। డతులిత
వజ్రలోహపులింగములని। యతివజ్రలోహమయంలింగమనగ। మహో

కల్ ధరియించి మక్కువగొలిచి। మాతృకత్వముదమమయముగాబడయ।
మునువిభక్తిదుగ్ధమమూర్తి యనంగ। ననుపక్తి వృక్షమయంపు లింగంబు।
లక్ష్మిశిరంబున లలిదాల్చికొల్చి। లక్ష్మిత్వమదిదన లగ్గుగాబడసె। చాముం
డిసైకతం సాక్షాత్తనంగ। నామయసికతామయంపు లింగంబు। చాముం
డిధరియించి సద్భక్తిగొలిచి। చాముండితాత్వంబు సరకుగా గొనియె। ఆ
దుర్గపిష్టమయంపులింగంబు। యొగిగంధలింగ మనోన్మనీయనగ । తగమ
నోన్మనియుగంధమయుపులింగంబు।ఆసక్తిదూర్వామయంలింగమనగ। నా
సరస్వతియు దూర్వాకలింగంబు। మరిగిసర్వందది మయమనుశ్రుతులు।
తిరమగుభక్తి దధిమయలింగంబు। నియతిమంత్రిహ్యాజ్యమయమనుమం
త్ర। చయమాజ్యలింగంబు సతతంబుదాల్చి। ధరగు శాగ్రమయ ముత్త
మమనమునులు। గరమర్ధితో కుశాగ్రమయలింగంబు। తాయమోమార
కతంబన యముడు। పాయకసురక్తస్ఫారలింగంబు। వడినవనీతంగ వాంకు
లమనసె। గడినవనీత లింగంబు గోకులము। కరమర్ధిబుష్పలింగమన వ
జ్ఞాడు। లరు దారపుష్పమయంపు లింగంబు। భజియించి తమతిమ పద
పులుపడయ। నజవిష్ణుముఖ్యులు నాదిశక్తులును। మునులు నర్వ్యోయంగ
ముల లింగమూర్తి। ననయంబు ధరియించి యర్చింతురనిన। జగతిపద్మ
పురాణ సంహ్యాతలందె। సగె శంభురాఘవ సంవాదమునను। జలజజహ
రిముఖ్య సకలదేవతలు। నలిమస్త కేధారణః శుభంబనగ। మునుకొని వి
న్యస్త ముకుశేషుయనగ। ననిచియంధ్ధారణం శుభంబనగ। మునుకొని
విన్యస్త ముకుశేషుయనగ। ననిచి యంతర్ధారణం శుభంబనగ। ముకుటం
బులను లింగమూర్తులదాల్తు। రకుటిలభక్తిబాయక దివానిశము। నలిల
లాటేధారణంశస్త మనగ। నలికాగ్రములదాల్తు రత్యంతభక్తి । తగయ
ఘాలక్ష్మ్యై ధృతంపురాయనగ। జగతిలక్ష్మిముఖ్యశక్తులన్నియును। మున్ను
శాణుడుధృతం మూర్ధియనగన। మున్నతీ నట్టులమూర్ధ్నిధరించు । ని
రవంద నెప్పుడు నితరరాక్షసులు। ధరవినిర్భిదతథాగాత్రమనగ । దేహ
ముల్ ప్రచ్ఛితద్వీరవ్రతోక్తి। లోహపాత్రముల దాల్తురు మహోత్సుకత।
కంఠేషుయనహార కంఠాదిమునులు। కంఠంబులనుసదా కాలంబు దాల్తు।
గితరులు దమతమయుష్టాంగకముల। రతిదాల్తురఖిలపురాణంగమాది। న

గునయంమేన హస్తోయనంగ। భగవాన్ననసమాసంబంధోక్తిరుక్క। నం
దు జెప్పినయట్ల నాపురాణములు। దండడి వెండియు ధారయేద్యస్తు । హ
స్తేనయనగ లింగాకారమనగ। హస్తతలేపిచయనగనాహస్త। తలమున
మస్తకేధారణంబనగ। నిలమూర్ధ్ని వాధార యెల్లింగమనగ । గ్రియగొ
ను నుత్తమాంగేగళేయనియు। లియనుత్తమాంగేగళేవాపియనగ । రతి
గళేభక్తి పరాయణాయనగ। హితమతినాభౌచ హృదయేచయనగ। తను
నొందదే యదసరతలదాలి। చిన శుచివ్యాప్రశుచిశ్వాపియనగ। యెంగిలి
యుచ్ఛిష్టమితి నిశ్చలంబ। నంగను విభ్రతో లింగంబనంగ। దగసదావై
లింగధారణంబనగ। నొరికదాచిన్న వియోజయేత్తనగ। నెరితద్దైవ మమ
సాన్నిధ్యబనగ। నురినిమిషార్ధం వియోగేనయనగ। రమణనీలింగ ధారణ
శేషంబు గ్రిమ్మిదియనుచు సాంగంబుగానిట్లు। భ్రాతిగా వేదపురాణా
గమస్మృ। తీతిహాసాదుల నిటుబ్రిస్తుతించి। పండితేంద్రుఁడుదమ ప్రశ్చన్న
లన్నయును। ఖండింప ఖండింప నుండజాలకయు । అన్నియు నదియెట్టు ల
య్యెబోయిల్లు। జన్నెయీశ్వరుని ప్రసాదంబుగొనగ। నిదియనై దికమా
ర్గ నిదివిపరీత। మిదికడునుద్ధృత మిదికర్మహాని। గా విరుద్ధము నిషిద్ధంబ
ప్రసిద్ధి। మే వేదమున పురాణేతిహాసాగ। మాదులవిందు మే నాద్యులుగల
రె। కాదెయెచ్చటనైన గందు మే శివుడు। నలినన ర్ప్వాంమమనైవేద్యమనగ।
గలుగునిత్యాది వాక్యంబులు వినవె। యుడుగక భక్తిమదోద్రేకబుద్ధి। గు
డిచిననితరులు గుడుతురుగాక। వేదాద్యులగుమహా విప్రవంశజులు। కాద
రణీయ్యమే యట్లునుగాక। తగిలిప్రాణాగ్ని హెూత్రంబెట్లునేయ। నగు
దదియెట్లు లింగార్పితాంన్నంబు। అదియునుగాక లింగార్పితశేష । మదిపి
తృదేవతార్హమె శ్రార్ధములకు। అల్లాటపంచయజ్ఞాదికర్మముల। నెట్లర్హ
మగునయ్య నీశ్వరార్పితము। గానబ్రాహ్మణులకు గాదు సేవింప। దానీశ్వ
రప్రసాదమని గ్రహింప॥ పండితనతపాద పద్మయుగుండు । పండితారా
ధ్యుండు భక్తివర్ధనుడు। చిరశుద్ధసిద్ధప్రసిద్ధప్రసాద । వరమహాత్యోన్నతివ
ర్ణింపబూని। నలినన ర్ప్వాంమమ నైవేద్యమనిన। పలుకునకర్థంబు దెలుపంగ
వలశి । సయ్యాననైవేద్య శబ్దేనకిమభి। ధియ్యతేయనుచు ద్దీపితప్రౌఢి। నైవే
ద్యశబ్దంబు నానార్థదాచి। గావుననదిముఖ్య గాణార్థవృత్తి। ఇదమిద్ధమని

నిశ్చయింపగలేక। నవియెట్లనిన హాస్యార్థంబులెరుగ । నవుషడ్విధంతథా
యనగ నిర్మాల్య। మవులయొక్కొక్కండయారువిధమ్ము । లలియవ్వియ
నినదివ్యాగమోక్తమున। దివిరిదేవస్వంబు దేవతాద్రవ్య। మనుమరినై
వేద్య మునునివేదితము। వానరజండద్రవ్యమును బహిఃక్షిప్త । మనుగా
గషడ్విధంబన జెప్పనొప్పు। వినుపింప నీయారువిధములలోలి। యొగిదేవి
సొమ్ము భూములు గ్రామములును। యొగిదేవతాద్రవ్య ముపకరణములు।
ధనధాన్యవస్తుగోధనభూషణములు। ననుపమచత్ర ధ్వజాదివస్తువలు। తివి
రిసంకల్ప్యతు దేవాయయనగ। చవిలితత్సంకల్పితంబులై మున్ను। శివుని
కై ముట్టజెప్పిన పదార్థములు। నవియన్న పాదాది యత్సర్వమనగ। యన
యెంగనైవేద్య మితికీర్తితాబు। నను శివోద్దిష్టంబు నైవేద్యమిదియు । మ
తిజూడ త్రివిధనిర్మాల్యమనర్హ। మితికీర్తితం బనినివియనర్హములు। మా
నవతిత్రివిధనిర్మాల్యంబుబొందు। నేనియువానికహీన రౌరవము । అపునర
కేకాలమక్షయంబనగ। భువివెండియు శివోపభుక్తంబులైన। అన్నపానా
దికం యత్సర్వమనప్ర। సంన్తోపభుక్తంబు జనునివేదితము। పయిబడియది
యు సద్భక్తార్హమయ్యె। క్రియగొను బాణలింగేచ రేయనగ । నదిరత్న
లింగేస్వయంభువియనగ। తుదినచండాది కృతోభవేత్తనగ । గలుగు ని
త్యాది లింగంబులుదక్క। నవిస్థాపితం విధినాలింగమనగ। వాయూరగా
సురైర్వా మునిభిరైన్న। నైర్యన త్రివిధనిర్మాల్యైనయనగ । నాయమరము
ని నరాదిరైతిష్ఠి। తాయతలింగమహాస్థానములను। గలుగుని త్రివిధలింగ
ముల నిర్మాల్య। మలరజండద్రవ్య మదియట్లుగాక। మరిపూర్వసంఖ్యాసమ
ర్చనవేళ। తరమిడినిర్మాల్యతతి బర్హిక్షిప్త। మనియన్న బరగు నియారింటి
తోన। జనునివేదితములుశరణార్హమయ్యె। నట్టాటనైవేద్యమదియనర్హం
బు। నట్టునుగాక గాణార్థమూహింప। నదియు నట్టులభవిష్యత్పురాణప్ర।
ముదితదివ్యాగమ మూలమైయాది। జనువ్యాసజైమిని సంవాదమునను।
జననుతవ్యాసులా జైమినిజూచి। నలిననర్హంమమ నైవేద్యమనగ। నలరు
నీశ్వరుని వ్యాఖ్యార్థమెట్లనిన। తనరిమె వీరభద్రశ్చ పితాయ। నను వీరభ
ద్ర గణశ్రేష్ఠుచేత। శాపదగ్ధులకును సరినన్యదైవ। తాపరులకు శివాత్మక
దీక్షలేని। యితరులకును శివునితరదైవములు। ప్రతివోల్బుఖలులకు భ

క్తిహీనులకు। ననునెల తేషా మనర్హమిాశస్య। యన్న బ్రసాదచతుష్టయం
బనర్హంబు। గాకభక్తులకు శ్రీకంఠుప్రసాద। మాకాంక్షభోగించుటది య
నర్హంబె। యనుచు జై మినికిని యర్థంబువ్యాసు। డనుప క్తి జెప్పుచు నం
తటఁబోక। నలిననర్హం మమ నై వేద్యమనగ। నిలసీశ్వర ప్రసాదేతరం బె
ద్ది। సకలవిశ్వపదార్థ జాతంబులెల్ల। సకలేశుమూర్తి ప్రసాదముల్ గావె।
అదియెట్టులనిన దివ్యాగమవేద। విదితమిాయర్థంబు వినుడి వెండియును।
వినులకింపుగా విశ్వరూపాయ। వైనమోయనగ విశ్వపతిభ్యయనగ । వి
శ్వతశ్చక్షుశ్చవిశ్వగర్భశ్చ। విశ్వరూపాయనా వేదాంతసూక్తి । వరుసయ
దేకమవ్యక్తంబనంగ। జరగియనంత రూపంబనసంత। ననిచి విశ్వం పురా
ణంబనమిాద। జనుదమసః పరస్తాదితియనగ। పెనగితద్విశ్వరూపేణ నా
వెండి। యును బరమేశ్వరాదుత్పన్న యనమ। సలిపుష్పసోపేత పద్విభా
హార। జలపుష్పజాతాని సర్వాణియనగ। చనుసభిదేవ ప్రసాదలబ్ధాయ।
యనభవేయుర్ధనం భస్మాత్మనంగ। అపరమేదంకించి దనగదత్సూక్తి । విపు
లభావ్యంబిట్లువిండెరియనంగ। లోలతదగిలి యల్లోకేశయనగ। జాలియో
గ్యపదార్థజాతంబనంగ। భువినివెండియును పభుంజితయనగ । తివిరి దేవే
భ్యావిధియ్యతేయనగ। నైశ్వర్యగతిమిాదనస్మాదనర్హ। మిాశ్వరనై వేద్య
మిత్యాదియనగ। వచనసమర్థితవ్యర్థంబనంగ। పచరించుసూక్తి కర్థం బెట్టు
లనిన। ననమాతులనకు సర్వణావధానముగ। బ్రసరించుసూక్తికర్థంబెట్టుల
నిన। విశ్వరూపుడు పరమేశ్వరువలన। విశ్వంభరను సంభవించినపడి। స
ములతోఁగూడిన నడ్వివిధాహార। సముదయజలపుష్ప జాతముల్ మునుని
పాదించి చూడతత్పరమేశ్వరది। సాదలబ్దముల నిశ్చయమట్లుగాక। సా
హజమించుకయైన శంభుప్రసాద। రహితమైచనుపదార్థంబులులేమి। యె
ససిలోకములయం దేదియునొకటి। చనుతదీయపదార్థజాతముల్ శ్రుతు
ల। అనుభవింపగ యోగ్యమైయుండుమున్ను। అనుభవింపగ యోగ్యమై
దేవతులకు। నర్పణార్హములగు ననగయియాశ్వ। రార్పణాన్నాదుల న
ర్హమనుసూక్తి। కర్థంబువ్యర్థంబు నాగమోక్తులస। మర్థింపరాదు యదా
ర్థంబుమరియు। తలపనంగాత్మన దన్నిజాంగంబు । వలననంగా త్సంభవసి
నాగదంబ్రడి। యంగంబు సుతునంగమై సంభవించు। నంగనాత్మావై యనగ

శ్రుతిపుత్ర। నామాసియనగ జనకుడు దాఁబుత్ర। నామంబుడగబుట్టినానా
ధిరుద్రు। మూర్తి నలనను సముదితమైయుష్ట। మూర్తుల్ చరాచరమునకు
నిమిత్త। కారణోపాదన కరణంబులగుచు। ద్వారుండువారి యుత్పత్తి యు
ట్లనిన। మొదలిరు గోమ్నాయమున బ్రాహ్మణంబు। తుదిఖండలందు చ
ద్భువురు ద్విజవ। ఘలు నమోభగవతిరుద్రాయ యనమ్ము। ధలబ్రణ
వాను బంధంబగుసూక్తి। మునిశ్రుతి భవుపదాంబుజనుల కెరుగుచున్న
జగదుత్పత్తి సూచించువేళ। విమలినమది యజుర్వేదంబునట్ల। రమణమై
బృహదారణ్యోపనిషధి। పురుషసూక్తమున తత్పురుషేస్తుహాత్వ। మన్ను
దరుదనుచు వేదాధ్యులు మొదల। చెనసియాది సహస్రశీర్షా పురుష
యనసహస్రాక్ష సహస్రపాత్తనగ। తుదినభూమిం విశ్వతో వృత్వయనగ
నదియత్యతిష్ఠ దశాంగుళంబనగ। మెనయతత్వోశ్వానా యీశాన యనగ
జనునుపనిషది పంచబ్రహ్మయనయ। శంబాస గాఫ్ఫురుషం కృష్ణపింగ। లం
బనవిజలక్ష్య లక్షణోక్తముగ। వెలయదత్పురుషాను విద్మహేయనగ। స
లువొందనండ పూర్వంపురుషాయ। యనగసోభ్యాయ మహాపురుషాయ।
చనగనుత్తమ పురుషాయయన్స్వామ। మనదోంద మిన్నంది యాధ్యజు
ర్వేద। పురుషాది పురుషుబొగడుచుపురుష। షూక్తమ్మార్తన పదిసాగి
యాదిస్వర్గ। న్యక్తంబుగా జెప్పునాదిరుకున్నాక్షి। మిన్నయాక్స్యత్తే ష్మే
నుగో కాంశ్చ। నాదనగుచును మానాధుండువేర్చి। సియమితాలీత బ్రశ
యశతభూత। చయబీజసంచయ స్థానకారణము। నైనసీజంగముల్ దాని
లీక్షింప। తోనసయ్యాష్టమూర్తులు పుట్టనందు। అరయత్నగ జన్నవయాది
త్యాయ్యనము। గుడమీదశృతులు చక్షోసూర్యయనుచు। మతినిమనశ్చంద్ర
మాయనమీంధి। శ్రుతిచంద్రవాహవ సోంహాత్రబి। యత్నమూఖాద్వాచో
గ్నిఉయనవినాద శ్రుతినివి। యతిముఖాదింద్రశ్చ యనగసగ్నిశ్చ। యనగవ
ద్భ్యాభ్యాంభూమి ధనసందుక్రింక। జనితమైనోశ్రితాది శ్రోయనవిన్నాదో శ్రుతి
తదళ్ళాంబుధి శ్రోత్రాద్యనంగ। నతిరక్షయాత్మ నాయాత్మనో యనగ। ఆది
వ్యక్తేత్రస్త్రియాషోయన్నంగ। నాధటనల ఖశాఢాషోయునంగ। నాత్రత్రక్షీతి స
ఖ్యామప్సమ్మాన్న। రీతినాసిద్ధాంతరీతిగ్బ్బన్నంగ। ఆవిర్భళంబుద్ధ తద్విషమ్యాత్త
మూర్తులను। భవునినానాంగ సంభవమయ్యెనందు। హరునేత్రజుండరు-

డగుటతదీయ। ఖరశశాంతర్భావ గతుడీశుడగుట। చనగసూస్యేండీశు డ
నసూర్యసోమ। యనగసీశ్వర ఏవసోపియనంగ। దానిభావ్యంబు భూతా
నామనంగ। దానిమీఁదట బదార్థానామనంగ। యిలరసమాకర్ష తీత్యర్థ
యనగ। తపపద్ధార భూతప్రాణిరసవి। తానసమాకర్షింప దపనుచేబడుట।
బూనియతుస్సర్వోప భుక్తినిష్ఠప్ర। సాదంబు సకలవిశ్వపదార్థజాత।మా
దిననహార్ణంబులనిపాయజనునె। ధృతితండులైజయెతియన వెండియు వి।ది
తము లాజైర్జుహోతియన జెలంగు। గానయిత్యాదివాక్యములు వ్యర్థము
లె। పూనియిత్యాదివాక్యానియనంగ। దానిటమీఁద వ్యర్థానిస్యురనగ।
మానక తండులాదీనామనంగ। అవలనిర్మాల్యత్వ మన వ్యాసభాష్య। వివిధ
సూక్త్యర్థంబు వినరె వెండియును। మదనారి రేతస్స ముదితాంబుజాల। మ
దిజలరూపోమహాదేవయనగ। నాతదీక్షణా యనసూర్యకిరణ। జాతప
యోదగృహీతవిముక్త। జలములు శివపాద జలములుగావె। యెలమిద
న్మేఘగృహీతత్యజమపి। యనగతదీయసూక్తావసానమున। నోసర శివస్య
పాదోదక మేవ। యనగనయ్యర్థంబు నాయజసూక్తి। దనరనాపోవాఇదం
సర్వమనన। లలరుచుతస్తాత్సకలంజలమీశ। చరణాభిషిక్త ప్రసలీలనదిప్ర।
వాహాస్వసూపమేవయనంగ తత్ప్ర। వాహముల్ విశ్వవిశ్వంభరాయనగ।
విశ్వవిశ్వంభరా న్వితతీర్థజలము। శశ్వంమహేశాంఘ్రి జలమును గాదె।
యవియుపసర్జనియ్యములెయ్యలైన। తివిరితీర్థస్నానతీర్థేహితేత। యనగ
దాబ్రాదేశ యాన్నాగ శృతులు। వినరెయింతియవామ వేండియునం
దు। భవునాసికోద్గత ప్రాణసంజాతు। డవుజగత్ప్రాణుండహరుషాటజేసి।
సరి వాతరూపేణ శంభునాయనగ। లరిగృగృహీత పరిమళానిపుష్పాని। ప
త్రాణియనితత్ప్రభంజనోపహృత। పత్రపుష్పాదె యనస్థాముతె। యది
యెతత్పుష్పమనగ పుష్పముని। వేదించును ప్రసాదవిభవంబులొందు। న
నుశృతివ్యర్థమె యట్లునుగాక। ముచుమహేశ మనస్సముద్భవంబైన।యా
కళానిధి కళలంది దేవతల నాకులమతి నజరామరుల్ గారె। భువిశివనిర్మా
ల్య భూతయనగనె। సలిసుధాకర కరాసారప్రసారిత సుధాభిషిక్తనాదవిశి
ష్ట్రీహ్యడు। లనరూతను నిర్మాల్యమవియన స్థాముతె। ప్రవితతమాహేశ్వర

ముఖవినిశ్చ్య। తవికసీభూతవేదై రాగమైశ్చ। శబ్దరూపైక్చ నాశబ్దంబున
ర్వ। శబ్దముల్ శివుని ప్రసాదంబులగుట। బ్రోపింపపరమేశ్వరముఖీయసం
గ। సోపినిర్గతశబ్ద రూపశ్చయనగ। వడిబ్రపంచశ్చసర్వస్మిన్ననంగ । నడ
రంగ సర్వాణ్యనర్హాతాస్యాత్తు। నంగశబ్దంబుల నర్హాంబులనితో। లం
గవచ్చునె యిత్తెరంగు నమరియు। ఆత్మనయాత్మనోయనబరమాత్మ।యా
త్మబుట్టినయట్టి యాత్మయెకాత్మ। యయ్యనణోరణీయాన్ మహితోమ
హీయాయనంగ దదీయసూక్తంబు। అంతనాత్మా గుహాయని హితోస్య
జాతోర్యనగసర్వ జంతువులందు। చైతన్యరూపమై చనుతదీయాత్మ। చైత
జరాచర భూతజాలంబు। చేతనించుట జేసి శివుని ప్రసాద। చైతన్యవర్తులు
జంతువులగుట। యవ్వారోల్లనివార లెవ్వియనర్హ। మివ్వేదవాక్యంబు
లెరుగరె చదివి। దూషింపదగునె రుద్రోహియనంగ। నేషయదగ్నినాని
టయజసూక్తి। నినుపారజలగియ గిన్నామరుద్ర। యనసగ్నినామాంకుడ
గురుద్రివలన। భంగిగాయత్వాక పరివర్తితంబు। నంగతత్సర్వం బనంగ
శివోప। భుక్తంబనశివోప భుక్తముల్ గావె। వ్యక్తిపాకాదులె వంశ్యా
త్తనంగ। రతిదేవతోపహారము వైశ్యదేవ। హుతముఖప్రాణాగ్ని హో
త్రంబుద్ధతిథి। సంతర్పణములన జనుధర్మమువలన। నంతపర్వాన్నాదులలి
యనర్హములె। మున్నయంతత్సర్వ మన్నంబనంగ। నెన్నరుద్రోభిష్ఠ
మేవనామరియు। పరమేశ్వరవ్యాప్త పరమేశ్వరార్థ । పరమేశ్వరోచ్ఛి
ష్ఠ పదపదార్థములు। కలవెలోకంబుల గావునమరిన। కలములు పాదో
దక ప్రసాదములు। అట్టాటశివుప్రసాదాన్యంబులెందు। బుట్టవు వేదోక్తియ
ట్టిదయట్టి। వేదోక్తముగను నైవేద్యమర్ఘ శబ్ద। మాదిగారవుదతో న్యస్త
మనంగ। తెలిదర్శతత్స్వాక్యతేమయాయనగ। నవిరసాద్భక్తస్య నాథాదిక
నుగు। ణముగాగజింపాత్తనంగనశ్నామి। కమలోద్భవాయని స్కాందం
బుమోప్రియ। భక్తహ్యన్త్రధ్యస్తు భక్తవాత్సల్య। వ్యక్తిగా ప్రాణాది వా
యుస్వరూపు। డగుబర మెశ ప్రత్యర్థభావమున। దగిలి ప్రాణాగ్నిహో
త్రము చిత్తు దేవ। తాతిథిసంతర్పణాదులజేయు। వుతాంబుపరమేశ భుక్త
శేషంబు। గానవిప్రులకు లింగప్రసాదంబు। దానర్హమగుయదార్థం బెట్టు
లనిన। సకలవిశ్వపదార్థ జాతంబులెల్ల। సకలేశమూర్తి ప్రసాదంబయేని

జనులెల్ల లింగప్రసాదులు గారె। యనఁ జారు శైవోక్తమగు దీక్ష లేమి। చన
మహేశ్వరకృతం సర్వంబనంగ। యనయన భక్తా మహేశ్వరో యనఁగ। వి
నరె కృతఘ్నా భవిష్యంతి యనఁగ। మనుకృతఘ్నా పివమ్యుచ్చ తేయనఁగ। త
న దేహమలదూషిత ప్రదేశంబు। మనుజు లెట్టుల బొందు మనసునరో య
మలహరుఁడును నట్ల మనసునరోయు। మలదేహచండ నిర్మాల్యంబు గొనిన
ధరమల దేహ్మానధారయేత్తనఁగ। సరిన భుంజెచ్చి వశాసనాత్తనఁగ। పరువడి
లోభాంన్న భక్షయేత్తనఁగ। మలదేహులకు లోభ మానసులకును। మల
హరుశుద్ధ నిర్మాల్యపరిభుక్తి। ధరను సంస్పర్శన దర్శనాపాది। పరిలంఘన
క్రియల్ పాపహేతువులు। నెరి భక్షయేచ్చివ నిర్మాల్యమనఁగ। నెరి ధార
యేచ్చివ నిర్మాల్యమనఁగ। నెరి నిర్మలత్వాచ్చ నిర్మాల్యమనఁగ। గరి నరో
నైవద్య కారణంబనఁగ। ధృతిమతి గురుకృపదీక్షమైవిమల। మతులకు శి
వుని నిర్మాల్యోపభుక్తి। ధరను సంస్పర్శన దర్శన ముఖ్య। భరిత క్రియలు పర
భక్తి హేతువులు। కానివారికి గాదు గాన శృత్యుక్తి। నైనభక్తులకు నవా
మ ప్రసాదంబు। తవిలి ప్రాణాగ్ని హోత్రం బాచరింప। శివుప్రసాదంబు
నిషిద్ధమనఁ బెద్ది। భంగి నిసుంతశుంభశుపతే తేయ। సంగదానద్య బధ్నామి
యనంగ। ధనరియగ్నే సుకృతస్యమధ్యే య। ననుచు వెండియును. మన్యు
స్వానా మరియు। సుయజా యభామయన్ జుష్టంబనంగ। రయమొందగా వ్యా
కరణసూత్రియుక్తి। తడయక జుష్టమన్ తత్వార్థమరయ। పడి నిజప్రీతి సే
వనయూ యనంగ। వరుసఁ దత్సూక్తి దేవానామనంగ। నరయంగ నిదమస్తు
హవ్యంబనంగ। దివ్యయజ్ఞములందు దేవతాదులకు। హవ్య కవ్యంబుల కా
హారమేయుండ। ధరను ప్రాణాగ్ని హోత్రక్రియాదులకు। హరభుక్త శేష
మనవ్వమెట్లయ్యె। స్పృహాంబర మేశ్వర ప్రీత్యర్థమనుచు। రహితాగ్నులు
మనవివహితాగ్నులును జనంగ పాకశాకరణం కరిష్యేత్ర। ననుశ్రాద్ధవే
నన్నంబు పితాళ్లు। కనుర క్తి వర్తింప కటమున్న కాదె। యాయవిచ్ఛిన్నా
గ్నులగ్నౌకరణస। మాయత విశ్వదేవ వశిష్ఠంబు। పణితి వివిచ్ఛిన్నాగ్ని
పదులు ప్రాణాక్రణ హవి శ్శేష పరపరాంన్నములును। మొదల వర్ణింతు
రిమ్ముల హవిశ్శేష। తుదియెట్టులయ్యె ప్రాణహుతుల్ గానఁగ। మున్ను
హవిశ్శేషముసకలంబె హరుని। సన్ను తభుక్త శేషము నిషిద్ధంబె। సన్నమో

నైవయనంగ సౌమ్యంచ। రున్నిర్వపేత్తనశ్రుతులందు వినరె। సకలహవి
శ్శేషచరుభక్షణాదు। లకును బ్రాణాహుతుల్ వలవనియట్లు। పౌఁబిత్రు
శేషాన్న భోజనాదులకు। వరుసబ్రాణాహుతుల్ వలువదో మరియు। చ
నదొ బ్రాహ్మణునకు శ్రాద్ధభోజనము। జనునొ బ్రాహ్మణునకు శ్రాద్ధభో
జనము। ప్రాణాహుతులు శ్రాద్ధపఙ్క్తివలెనొ। బ్రాణాహుతులు శ్రాద్ధ
పఙ్క్తివలదొ। శ్రాద్ధంబులగుడువజనియెడువిప్రు। లిద్ధరతమతమయిండ్లఁగొ
ప్పలను। కొంతకొంతయుఁగూడఁ గొనిపోయికొంద్రు। అంతదొప్పలను య
య్యజమానులిండ్ల। కొలదినెవడ్డించుకొండ్రొ బ్రాణాహు। తులకనిరొక
కొంత దొలఁగనెకతను। అటుగాక పితృదేవతార్పితాంన్నంబు। లటువిధి
యించి ప్రాణాహుతుల్ గొండ్రొ। అట్టైని పితృదేవతార్పితాన్నంబు। లె
ట్టుప్రాణాహుతుల్ లెట్టశ్రాద్ధముల। నైన విశ్వే దేవతార్పితాన్నంబు।
లెట్టుప్రాణాహుతుల్ లెట్టశ్రాద్ధముల। నైన విశ్వేదేవతార్పితాన్నంబు।
దానుబ్రాణాగ్ని హోత్రమునకానేని। వగవంగ బిత్రురూపవసుపమర్పణ
ము। దగిలిబ్రాణాగ్నిహోత్రమున కానేని। నలిబితామహరుద్ర నామా
ర్పితంబు। తలపబ్రాణాగ్ని హోత్రమునకానేని। ధృతిప్రబితా మహాది
త్యార్పితంబు। తతినిబ్రాణాగ్నిహోత్రమున కానేని। క్రమమున శ్రాద్ధ
రక్షకుడు విష్ణ్వర్పి। తమును బ్రాణాగ్ని హోత్రమునకానీని। శివుబ్రసా
దంబునిషిద్ధమెట్లయ్యె। నవిలిబ్రాణాగ్నిహోత్రంబాచరింప। వ్యాసస్మృ
తియు వేదవచనప్రయుక్తి। భాసురంబుగ యద్యభక్తంబనియును। కరమర్థి
ప్రథమమాచచ్ఛేత్త యనియును। అరయదద్ధోమీయమనియును మ్రో
య। శివుప్రసాదంబు నిషిద్ధమెట్లయ్యె। దవిలిబ్రాణాగ్ని హోత్రం బాచ
రింప। అదిగాకబోధాయ నానుమతోక్తి। యదియుతద్ధోమీయయనియి
ట్లుమ్రోయ। శ్రుతిమతిశ్రీస్కాందశ్రుతసూక్తిపూర్వ। గతియథాహరా
యకల్పితంబనగ। లీలనట్లనుగాక లింగపురాణ। మోలినయ శ్రాద్ధమున
కాపెయనగ। చెనసితాహారభుక్త శేషందదాతి। యనహారభుక్తశేషాన్న
పానములు। తివిరిభక్త్యా పితృదేవతానామ। సవనుండు పితృదేవనివహం
బులకుదొ। ఉగితినైనపిండైస్సతినైర। నంగపిండముతర్పణము సమర్పింప।
ప్రీతినాకల్పకోట్యాపేతరస్తు। తృప్తినాబితుర్కోటితృప్తినొందఁగ। పా

వండులకుగాక భ్రమసితత్పితుర్విని । శేషంబు హరునకిచ్చినవాడు సభల
తబిత్రు శేషంబు యోదద్యాత్తనగమ। హబితాళ్లకును రేతమిచ్చినవా
డు। భంగిగాగహరాయ బరమాత్మనేయ। నంగరేతోదాయ నంగపితు
స్తస్య। యనగ్లేశభాజకుడనువాడుబోలు। పనుపసత్యంక్లేశ భాజనోయనగ
చోషాత్ములెరుగ రెండును హరుభుక్త। శేషాన్నభుక్తిని షిద్ధంబయేని। అ
దియునుగాక మున్నాయజుర్వేద। మరియురుద్రోణ్నాన్నమమృతంబన
గ। వ్యక్తంబుగాగ దేవాన్నైయనంగ। భోక్తృకామాయన భువి దేవతు
లును। ఘనసంతిధేవాశ్చ కామయంతేయ। నను వేదపురుషులు నల్ప్రసా
దంబు। పారిపాగికామించి భోగింతురనవి। నరె భవిష్యపురాణము నల్ల
జెప్పు। వినవెరుపాటిగా వీరభద్రాశ్చ। యనభ్రమధాదమో యనప్రమ
థులును నె। రెంగిమరియజహరీసహపాక్షి। నాగకంజజరమానాథాదుర్తై
న। త్రిదశులునల్ల విధించిబాణాసు। రదశానసౌయన రాక్షసాదులు సి
యతిబాణిని నిశ్చకణాదశ్చయనని। యతిగపిలోగౌత మాదమోయనగ
నిష్ఠితషట్కర్మనిధులు వ్యాసోవ। సిష్ఠవాల్మీకినా స్మృతి కారకులును వా
రి తాఘుండు దూర్వాసుడగస్త్య। నారదముఖముని నాధయూథంబు। చ
ర్చశ్రౌతస్మార్తసరణినిష్ఠించి। యర్చనాద్ధారణాదపి యనవినరె । శైవప్ర
తోత్కృష్టసరణి ప్రసాద। సేవనాత్తైనగ నిశ్రేయఃసుఖైక । కారణంబన
గ లింగప్రసాదంబు। గోరిభోగింతురకుంఠితభక్తి। వారునై దీకులోయనైని
కులోవి। చారింపలింగ ప్రసాదవిదూరు। లగు వేదబార భరాశ్రాంతులని
న। గగనవైబ్రాహ్మణ గార్ధభంబననె। గడిశ్రుతిమోపరి గాఢ్లయు మోపి
బడిన బ్రాహ్మణగార్ధభంబులు కంటె। కర్మచండాలులకంటెనామ్నాయ
నిర్మాణమెరుగంగ నెరరోయిట్లు। తగుశ్రుతిమతము నాద్యస్వీకృతంబు।
నగుప్రసాదంబనర్హమె శాపదగ్ధు। లకు నిదానింతనులకు వేదవిముఖు।
లకు ననర్హమెకాక లక్షింపనిట్లు। తొల్లిటిసురల నాద్యుల జెప్పనేల। తె
ల్లంబుపార్వణోద్దిష్టకాలముల। నగునుకాదోవ సురదాద్రిదిత్యరూప। ముగ
భువిబెట్టిన మూడుపిండములు। మధ్యమపిండంబు మగువలకెల్ల। విద్యుక్త
మనికోన విహితమైయునికి । యెలమిబత్నిప్రాశ యెత్తనుసూక్తి। దలపో
య శ్రుతివిరుద్ధమె ప్రసాదంబు। తవిలి శ్రీ[illegible]క్తంబనునట్లు। భువి

మధ్యపిండస్తు పుత్రదోయనగ। బడుకంపునర్భవా భాషణైయనగ । మృ
దుబ్రసాదం బర్హ్మమేకాదెశ్రుతుల। ననిపండి తేందుర్డీయర్థంబుశ్రుతుల।
వినుతిసూక్తులజూప వెండియుదలచి। అంతదాతృదధియయననందరుద్రు।
శంతమభిరనురుక్సంహితోక్తికిని। చనువ్యాసజైమిని సంవాదజనిత । విను
తభాష్యార్థంబు వెరవెట్టులనిన। హెరుద్రయనగబా నోరుద్రయనుట । ఆ
రంగద్వర్తయా యనుటమీచేత। ననుటవెండియు దీయయనుట భుక్త్వా
య। ననుజనుపదయుక్తి నలినారగించి । ఆవటదత్తేభియని యుదత్తే బ్రి।
సాది తేయనియు ప్రసాదింపబడిన। శ్రుతిశంత వేవాభి సుఖతమేనయన। న
తిసుఖతమమునై యవ్యయమనగ। జనును సంసారస్యయనభేషజేపి । నన
భేషజైర్యన నౌషధమనవి। శేషించిసంసార చిరరోగమునకు। నౌషధం
బై పట్టి యాప్రసాదంబు। చేతగాజేసి తత్స్వీకృతబుద్ధి। ధ్యాతిళతంహిమా
యనగళతంస। మాయనదనజీవ మానాంతముగళ। తాయుః పురుషయ
ననట్టి ప్రతిజ్ఞ। భంగిగాగవితతం పరమనైవంబ। నంగదాభక్త జనంబననె
ట్లు। జగతితదేక నిష్ఠాపరతంత్రు। లగుశీలసంబంధులగు భక్తజనుల। కను
బంధమై స్వాతయస్వానా వెండి। యును నాత్మనా సహయోజయయనగ।
దనరినీతో సిరంతద సాహచర్య। లనుజేయుమనుచు నుల్లాసంబెలర్ప। ని
లయధారయోయన యెవ్వడెనిట్లు। నలుపకనడుచు నస్మద్వేషమనగ। నాం
కృతినర్జితయనగదానిట్ల। హంకృతిబాసి వ్యహావిగతపాప । యనగవిగత
పాపుడైకమిపాయ। యనుభక్తియుక్తియైసనువిశేషించి। పరమభవత్ప్రా
ద భక్తిమైపొందె। సురుచిరంబుగ నవిసూచియనంగ। వసుధమేధావిభవ
తియునవంత। నసలార మేధావియై ప్రవర్తించు। ననగదతూన్సక్త భాష్యంబా
ప్పుచుండు। జనువ్యాసజైమినీ సంవాదమునను । వినుతింపబడి యజుర్వే
దాంతమగుచు। దనరుశ్రీరుద్ర సూక్తంబని శ్రుతుల। కనుపమంబైయట్ల
యచ్ఛంచయోశ్చ। మనురాయజెపితయ నతదశ్యామ। తవరుద్రియన
ప్రిణీతాయనజనిస। యవిరళసూక్త భాష్యార్థమేట్లనిన। హెరుద్రి యనగ
దా నోరుద్రియనుట। వారికమరియతవ ప్రణీతాయ। నంగపూర్వార్థమ
నంగనీయొక్క। సంగతి లింగపూజావేళలందు। పూనియోర్మనుమంత్రతే
ననానెద్ది। యెనియు నొకమంత్ర మిలదానిచేత। నవునుభవంతం భవాయ

జేత్తనగ। తవిలిమింబూజించెదము మీాదయస్త్వ। మనగనేది నిమిత్తపు
నగదత్సూక్తి। గనుగాన సర్వలోకానాం పితాసి। యనగలోకములకెల్ల
నుదండ్రివగుచు। నౌనరుదుగాన తదోపభుక్తంబు। ననుమీార లారగించిన
ప్రసాదంబు। ననయంబుగుడుతుమెనుశ్నామియనగ। తేనయనంగ దత్తి
యలుగా జేసి। పూనిశంబెూయన భువినెల్లజనులు। కెరుగబడగ వైషయిః
సుఖంబనగ। మరియందులన పరమాత్మాయనంగ। నెరయబ్రాప్తినా
నిత్యార్థమనగ। జనుటనువిషయ గోచరములుగాని। యీాభంగిజనుప
మేశ్వరసమర। సీభావసుఖమున జెందుదుదమనుట। ఆదిరుద్రోణాత్మ మ
శ్నాతియనగ। నాదటబోధాయ నార్ధమెట్లనిన। ఖ్యాతిగారుద్రేణ యను
టనారుద్రు। చేతననుటమరిధాతుసూత్రోక్తి। బరిగియాత్తంబన్న భక్షణ
యనగ। సరినాత్తమనగ భక్ష్యముల పేరనుట। బరువడిభక్షింప బడుప
దార్థములు। నరుదుగానశ్నోతియనగుక్తరనుట। పెనుపొందరుద్రేణ
తంపిబంతి। మనుశబ్దముఖ్యార్థమారుద్రుచేత। భావింపనజముఖ్యపానియ్య
సమితి। ద్రావంగబడిన విద్రావుటమనుట। అనువొందనాఘ్రాతమనగ
ఘ్నంతి। యనగఘ్రాణాదులు నట్లతాననుట। సరసబూర్వాపర సంఘట
నార్థ। సరణికవ్యాహార సంగతిదలప। ననయంబుయువ్వరే హసుబ్రసాదం
బు। ననుభవింతుసు తదీయాది సూక్తార్థ। సంగతిమరియు తస్మా బ్రాహ్మ
ణాయ। సంగవారలు బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులగుట। తరువాతజనుప్రశాంతమన
సోయనగ। మరివారెయతిశాంత మానసులగుట। వారకమరియువిద్వాం
సోయనంగ। వారెయుత్కృష్ట విద్వాంసులునినుట। నిర్మాల్యమేవయన్ని
ర్ధారణంబు। నిర్మాల్యమగుటయే నిర్ధారణార్థ। మీాక్షింపననవలదితరాన్న
మనుట। భక్షయంతి యనుట భక్షింతురనుట। యీావిదిదోక్తికి నెసగు ని
ర్మాల్య। మేవనిషేవేత్తనా వెరెణొనక। చెనసినిర్మాల్యంబు సేవింతుమర్థి। స
నుటవెండియును ప్రశ్నాంతరంబునను। శ్లాఘార్హమగు యజుసంవ్యాతే
వ। లాభిభవతి కేవలాదియనంగ। నిక్షేపమతినట్ల నిర్మాల్యమేవ। భక్షణే
యనుచు బూర్వాలంబుమ్రోయ। క్షితిపేర్మినందభుంజయాత్తనుచువిస్త
దశల సర్వతో ద్విజయంచుమ్రోయ। సైవమాద్యందినశాఖనిర్మాల్య। మే
వయంచునననట్ల వేర్పడిమ్రోయ। రతిబ్రహ్మోత్తమమును నాగమని।

యతిభక్తిభాక్స దైవాన్యథాయనగ। నరిగర్మణా మనసావాచయనగ। థ
రత్రిబిధం బార్పితం శుభంబనగ। జదురొందనీశాన సంహితాగమము। న
దిభుజ్యతే యనునట్లమున్ లలిత। భైరవాగమము నేర్పరగ నిర్మాల్య। ధా
రణోత్తనుచు నుద్యధృత్తి మోరియ। ననవేలవేయు గాత్యాయనగుహ్య।
మునదినచర్య విప్రులకు విధింప। బడినమోరుదారియ పధిప ధేయనుచు।
నమచుపడం బర్పణము జేసి మరియు। వడినమోరుదారియ వలసదేయ
నుచు। తడయకయర్పించి తడియువనంబు। లగుమనోరుదారియయనుచు
నర్పించు। తెగిచొచ్చునప్స్వవ దేయననీరు। ఆరదస్మాత్తన యత్కించనయ
న। వారకకత్మకుర్యాస్యాత్తనంగ। యూఢిసర్వంమనో రుదారియయనగ।
గూడంగ నిత్యేవ కుర్యాత్తనంగ। అర్పించిసర్వక్రియలు బొందునట్ల। నే
ర్పెలర్పగ ధరణీసురోత్తములు। అనుదినోన్నిద్ర నిదాభ్యంతరమున। ది
నచర్యయట్ల వర్తింపంగవలయు। ననుమతియాయాక్రీయా విధాతవ్య।
యనుచువాతూలంబున దట్లమోరియ। మరియునుగార వామ్నాయంబు
నందు। నెరిద్రిగుప్స్నాతమశ్నీయాత్తనంగ। దనరుదత్స్నాక్తికర్థంబు దానె
ట్లు। లనద్రిగుత్రిగురితయ త్రిగోశబ్ద। మనగతద్గోశబ్ద మదియు వ్యాకరణ।
జనితధాతుపారిక్త సంఘట్టనమున। సరిజత్సురింద్రియ స్వర్గపశ్వాది। పర
నామములయంద వర్తింపుచుండ। ననుపమప్రకరణార్థా చిత్వములను।
జనుటదానట్ల గోశబ్దేనచక్షు। రుచ్యతేయన దత్ప్రియోగపదాక్షు। రచ్చు
తిగామి నిరసికులట్లొప్పు। ననగద్రిసోరిగూరివయను సమాసంబు। జనగ
నమీదట జాక్షుసియస్య। యనగనౌతిరిగుణ నటాతిరిగోశబ్ద। జనితపూ
ర్వాపర సంఘట్టనలదిరి। యంబకయిత్యర్థ యనగచందోగ। ణంబులిమ్మద
రదేనస్నాతమనగ। భంగధాతువునదప్సాభక్షణేయ। నంగదప్సాధాతుర
నగదత్సంధి। నినుపారికర్మణి నిష్ణాతమనగ। నినుపారకర్మణి నిష్ఠాంతయు
క్తి। దానస్యాతం భకిరితమవదిరియంబ। కెనభక్షితమన గ్రియప్రసాదం
బు! నంగదశ్నీయాత్తనగ దత్ప్రిసాద। మంగీకరింపంగ నర్హమైయుండు।
అనయంబునునది పాప్నానర్పితంబు। ననుదెదేనోప భుమ్యాననట్లుమరిగిరి।
మింభుక్ష్యయనగ మాంభుక్ష్యయనన। ఘుంభుక్ష్యయననధో గచ్ఛనామ
రియ। ధోగచ్ఛయనులిప్స తుదియుగాభాష్య। మాగమోత్తరమున న

ట్లనుష్ఠించు। నెడశంభునవధాన హీనమైదాన। గుఱుచుటతింట దాగ్రుఱ
యదిదాని। రంతరంబును శ్వమాంసా స్త్రిమూత్రాణి । భుంతేన నశ్య
మాంసములు గొంటబాధ। తియనంగ నెమ్ములు దింటయు పిబతి। చయ
న మాత్రము దాగ్రుటయుననిచెప్పు । గాన విప్రులకును గోప్రసాదం
బు। దానర్హామింకను దాసినవచన। ములు నఖలపురాణములు నాగమ
ములు। దలప శివార్పితేతరములుచాల। జుష్ఠంబుబహ్వాపిస్తోకమేవాపి। శి
ష్ఠమన్నమిలిమి శ్రితమనుగాన। లలిమిశ్రితం నిష్ఫలం భవేత్తనుచు। నట
రుగావున దదియార్థమెట్లనిన। పలపత్రశాకాన్న పానాదులోలి । నళి
మనః పూర్ణంతునైవేద్యమనగ। భువినయనానంద పూరితంబనగ। నవి
మనంబారంగ నరసిశివార్థ। మతిని నాత్మీయార్థమన నొక్కమాటె
రితిగూడనడ్డించి పాణిలింగార్ప। ణము జేసి సావధానమున బ్రసాద। మ
మలినమతిగొనుటాదిమార్గంబు। తడబడి యటుగాక తత్ప్రసాదంబు
గుఱుచు చోఘనమైన కొండకమైన। శిష్ఠాన్న మంపు మిశ్రిత మన్యోనేని
దుష్ఠమనర్పితో ద్దిష్ఠంబుగాన। కుడుజికై నగాయ గూరలవన్నంబు। వడకళ
మమీదవడ్డించుకానిన। క్రియతదేవాన్నత కిల్బిషంబనగ। రయమునగూ
లు నరకవార్ధినిజము। మిశ్రితశ్రుతిమత స్మృతిపురాణోక్తి। విశ్రుతశ్రీవా
యలీయసూక్తంబు। దనరారుచు నివేదితంచదేవాయ। యనియుదచ్ఛేషం
చయనియునుజెప్ప। తివిరిజుష్ఠంచ తచ్ఛేషాన్నమనిన । యవిబూర్ణమన్యో
సిద్ధాంతపక్షములు। అవిమిశ్రిత ప్రసాదైక్యసేవనము। వివిధవేదాగమ వి
హితమార్గంబు। తలపోయవాతూల తంత్రాగమంబు। దిలనసమర్థ్యం
యదిశాయయనుచు। ధరవస్తు కించిత్కదాచనయనియు । పొరిక దాచి
న్నోపభుంజితయనియు। బాయకమరిశివ భక్తిపరాప । రాయని వెండి
యు మోగ్రియంగమరియు। భువినుపభాగాయ పూతోయనంగ। నవియు
నుదత్తత్సమర్త్య దేవాయ। యనస్వేష్ఠలింగస్య యద్దత్తమనగ। చనుజే
రకేతన్న సంశమోయనగ। మెనయంగ దత్వాప్రశయేత్తసదిని। కనుకూ
లముగ బ్రదేశాంతరసూక్తి। సంచితవాయువ్య సంహితదత్వ్వ । యంచ
భుంజియత నాప్రసాదంబు। పాశించు నదిస్వయం ప్రశ్నాదనంగ । పా
శింపనొల్లక పథులకిచ్చినను। నాద్యోక్తియందనాన్యస్యైవయనన। దత్వా

త్తనగమలి ధరగోజలాదు। లందిడి నరకాగ్నులంపుదురత్తు। దిందానుగో
జలాదిభ్యోయనంగ। రమణదధ్యా చ్చేన్నరకమనదిదియ। క్రమము గేవల
ము లింగప్రసాదులకు। తమఃతమలింగార్పిత ప్రసాదంబు। దమకెయ్యవహా
ము యథార్థంబట్లుగాక। శతేయిందు ప్రివ్యాఘాతనారదుడు। భూతిగా
హరివంశమున విముక్తిప్ర। మోహైకకారణంబు కదాపిదిశ। పాదాంబు
నిర్మాల్యపరిమిళితో యా। సంగమిళిత శివానాదాంఘ్రిసలిల। మంగళనిర్మా
ల్యమారుతంబొక్క। యవలిపస్నగ సవనాశనయన న। గడి నిపీతః పుణ్య
కార్ణోత్తసగ। నురగమొక్కండు పుణ్యోపేతుడయ్యె। పరిదాప్రిలి విశ్వ
విశ్వంభరాభార। యనధురీణత్వ మనాపోన్తియనగ। దనరువిశ్వంభరా
ధారేయతయును। వరుసభోగీశ్వరత్వమ చలమనగ। ధరసీశభూషణతా
యననపుడ। నహిపాలనత్వంబు నచలితత్వంబు। బహువిధపార్వతి పతి
భూషణత్వ। ముర్వివెండియును దదుక్తమధ్యమున। సర్వజ్ఞతాను సంజా
తదేవేంద్ర। సహిసంశయోయన సర్వజ్ఞతయును। సహజంబబడసె నిస్సం
శయంబింద్ర। చననంద సాక్షాత్ప్రిసాద భోగేన। యనమరిభక్తాయ మ
నలభతేప। లంబన శివు కేవలప్రసాదమము। దంబునగుడుచు ఫలంబు త
ద్యక్తు। మననహిమేశక్తి యనదగిరామ। ననుగిరాంపత్యుడనంగ నాకెరు
గ। నొక్కింతశక్తిలేదొండేమి మరియు। కృతితేనజానంతి కిన్నరాయన
గ। నితరుల్ ప్రిసాదమహిమ యెరుంగుదురే। అనుచుదదీయ మహాప్రి
సాదంబు। ఘనతనారదుడు ప్రకాశించెనేనిట్లు। ఆదివిష్ణుపురాణమదెహ
రివంశ। మాదటజెప్పువాడదె నారదుండు। ఆగమోక్తంబదెయదియును
ముక్తి। చెగవైగరిగొన్న శివుప్రిసాదంబు। మహిమప్రత్యేక ప్రిమాణ
మైయిట్లు। విహితమైయుండంగ వేరొండదేల। కృతితేసజానంతి కిన్నరా
యనగ। నితరుల్ప్రసాద మహిమయెరుంగుదులె। తానునులగుశాప దగ్ధ
విప్రులకు। సామాన్యులకు గర్మచండాలులకును। శ్రీమత్ప్రిసాద ప్రసిద్ధ
మహాత్వ। మేమనగాపచ్చు దేలచేకురుశ। వప్రసన్నుల కశివప్రసాదముశ
వప్రసాదస్తు శివప్రసాదతయ। నంగలింగ ప్రసాదాంగి కరణను। సంగత
లింగ ప్రసాదులమహిమ। కరముప్రసాదయుక్తానా మనంగ। నరియనాజ్ఞా
వైవయననొప్పు దద్వ। ధముపాంసవః పర్వతాయనబర్వ। తమగుశాం

సువు బర్వతము బొంసువగును అదియునుగాక దివ్యాగమమూల। విదితే
తిహాసముల్ విన రెయెట్లనిన॥ శ్రీకంఠమూర్తి ఘంటాకర్ణుడనని । రా
కులకీర్తి దిగంతరాళుండు। మదినిష్ఠలింగనిర్మాల్యపుష్పను । గతమకర
దమాకర్షింపసూర్య। యపునెతాత్పగభవదం దంగీకృతంబు। లవుశివ
ర్మాల్యమణు రేణుమారు। తానలచంద్ర సూర్యాంతపాంబువులు। చెను
హతమగు శివప్రసాదంబు। భంగింతురె భక్తపుంగవులీశ్వ । రాంగమ
బుల ననహర్హంచైవయనగ। చనునాత్మ లింగప్రసాదపుష్పములు । కన
గొనముట్ట నాకర్షింపనెట్లు। వచ్చునెనీకు దివాకరనీవు। గ్రచ్చరకుష్ఠరో
గంబునొందు। మనచుఘంటార్ణుడారవితోడ। గనలియమోఘంబుగా
పియింప। నడరెగుష్ఠువ్యాధియాగమోత్తరము। నొడువుమార్తాండ భా
నోకుష్ఠయనుచు। అంతసూర్యుడు భయాక్రాంతదురంత। సంతాపము
జక్కజాగిలిమొ్రెక్కి। కలదపరాధంబు గావవెపృధివి । గలపదార్థంబు
లాకర్షించినట్ల। యెరుగకాకర్షించితీశాపశిఖికి। గురియైతి దెసయుదిక్కు
ను నీవమరియు। నాకన్యథా శరణంబొందులేమి। చేకొనిరక్షింపు శివ
పుమనుచు। వెండియుధరణిమార్తాండుండు మొక్కి। యుండఘంటకర్ణు
రుదయజూచి। ఆదిమనోహరుండను గణనాథు। పాదోదకములచెపడయ
నిమేను। నావుడుభానుండు ననిమనోహరుని। భావించిప్రార్థించి పాదో
కములు। బడసిశరీరంబు బడసెగాపునను। సడిసన్నలింగ ప్రసాదులు భ
విని। ఆసమశాపాను గ్రహసమర్థులఘుని। రసనులుత్రిభువనారాధ్యులుమ
రియు॥ యొక్క మునికుమారుడుడుగనిభీతి। పెక్కువవెక్కొని భీతుండన
గ। గనకమ్మై నెవ్వతో కడగియే తేర । పొక్షగనిబట్టు వాపోపుచునుండ। న
క్కజపడితంద్రి యాత్మజుజూచి। మిక్కుటంబగు తొలిమేని దుష్కర్మ
ఫలమిదిమరియెంట బాయదిభంగి। మలహరుసద్భక్తి మహిమనే కాని
యనిపీరమాహేశ్వరాచారదీక్షు। నినుపారలింగ సన్నిహితుగావించి నా
ఖిలయుడిగి మహాపీఠభక్తి। లోభంబునందతి లోకుడైయిష్ఠ । లింగప్రసా
దావలీలానుభావ। సంగతినిరవధి సౌఖ్యసమృద్ధి। సతతంబువాదల ప్రసా
దప్రసూన। ధృతిశిరోభాగుడై ధృతిప్రబవర్తింప । నతనిప్రసాద నిష్ఠాన
రతని। యతిపెంపుహర్షప హరుడుడలంచి। యొక్కప్రసాదపుష్పోపరంబు

నను। గ్రక్కునఁనొకకీటకంబు గల్పింప। గనుఁగొనియదియు లింగప్రసాదం బ। యనిశిరంబునఁదాల్ప నంతకంతకును। బొదలుచు నత్తల పునకయుఁద క్క। మెదడునురక్తంబు మేనిచర్మంబు। నెమ్ములుదక్క మున్నిటఁదొల్చి తొల్చి। గ్రమ్మరభక్షింపఁగా లెక్కగొనక। నతులప్రసాద నిష్ఠాంచితవ్రత ని। యతిజలింపకయుండ నభవుండునీకు। మెచ్చితినిచ్చితి మృత్యుత్వ మ నుడు। నొచ్చెల్లనాకది యోగ్యమెజియ్య। హింసకునోర్తు నెయిందుకళా వ। తంసయిక్కర్మంబు ధర్మువేపనుప। ననుడు మదియ్యార్పితావధానాభి। జనప్రసిద్ధ ప్రసాదిమైపరగు। నిర్మాల్యనిష్ఠైక నియతుడునుభయ। కర్మాప హారుడు నిక్కంబట్లుగాక। సెరియునకర్మాహేఁయనియు నిగమోక్తి। నె రియకర్మాహుఁడనియు మోఁియుగాన । సన్నుతలింగ ప్రసాదివినిన్ను। పున్నెంబు పాపంబు బొందదెట్లనిన। వసుధచేకొన్ని జీవంబులు ప్రబలు। వ సుధచేకొన్ని జీవంబులుమడియు। జలములచేగొన్ని జంతువుల్ మలయు।జ్వా లనునిచేగొన్ని జంతువుల్ ప్రబలు। జ్వాలనునిచేగొన్ని జంతువుల్ మడియు। శ్వసనునిచేగొన్ని జంతువుల్ ప్రబలు। శ్వసనునిచేగొన్ని జంతువుల్ మడి యు। అందు పృధివ్యాదులైనభూతములు। బొందునె యయ్యయిబ్బుణ్య పాపములు। మొందుమదీయ్య మహీయప్రసాద। బొందునె యట్లును పు ణ్యాపాపములు। సత్యమిట్టిదియని శంభుండుదెలిపి। మృత్యుత్వమొసఁగె నా మృత్యుదేవతకు॥ అటుగాక నుభయ కర్మాతీ్కముండు। స్ఫుటతరలింగ వి శుద్ధప్రసాది। దూర్వాసుఁడ పరరుదుిండు మునీంద్ర। సార్వభౌముడుశైవ సహితప్రసాది। సేవాన్వితుడు క్రోధసిద్ధతపోని। యతుడు స్వైరవిహార ర తుడువిజ్ఞాని। యుతుడుద్వారావతి కొక్కనాడరుగ । కృష్ణుడుదానురుక్మి ణియుసంభ్రమత। యప్లీవమునుగుచయుగముపైకొంగు। అటయిటదూల సాష్టాంగులైమొ్రక్కి।పటుతరాభ్యాగతప్రణిపత్తి సలిపి। పాయసాహారమప రిహారముగస। మాయతభక్తి పెంపారవడ్డింప। నమ్మునీశ్వరు డీశ్వరార్ప ణజేసి। సమ్మదలీల ప్రసాదభాగంబు। గావించితత్ప్రసాదావశిష్టంబు। గో విందుకడుపార గుడిచిచిక్కనది। పూసికొసర్వాంగములనంచునొసఁగ। నా సక్తిగుడిచి భుక్తావశిష్టంబు। ఆరికాళ్లదగ్గ సర్వాంగంబులందు నెరిబూ

సుకొనుటయు నీవిదియేమి। ఆరికాలబూయవైతచ్చోటనీకు। నెరసుగ
నొకబోయ నిసితబాణోప। హతిమరణంబు నీకయ్యెడిననుచు। నతికుపి
తుఁడై యతనిశపింప। మృతిబొందెకృష్ణుండు మృడునిప్రసాదు। లతిశ
మహిమయేమని చెప్పమరియు॥ మునువామనపురాణమున నితిహాస
నుతకథాయుక్తి వివరింపనొప్పు। శీలవంతుండు ప్రసిద్ధప్రసాది। శూలిభక్త
డు సుకేశుండనుగణము। సర్వాంగలింగ ప్రసాదోపభోగి। సర్వప్రసాదప్ర
సాదిగావునను। భూతపంచకగుణంబులు దదంశములు। భూతపంచకము
బుట్టిద్రవ్యముల। అవిమిశ్రిత ప్రసాదైకవర్తనలు। భవునకర్పించికొనఁ
తిదానెట్లు।హరునకీవలయుబాహ్యాభ్యంతరముల। బరుగురూపాది రూప
వ్యతతులు। నగుస్వరూపములు భయార్పణార్హములు। నగునిరూపంబు
కార్పణార్హముల। కల్పితఖండితా ఖండితస్థితిన। నల్పాల్పరూపంబు ల
వానిలోన। దేరాదుమనముచేతికి మనంబునకు। నీరాదువెన్నెలల్నెండ
ట్లనిన। నొందుఖండితరూపనోషధి ప్రభృతి। యంగఖండితరూప మనసీ
లంబు। కలయనీరానియీాకయు మెట్టరాని। కలితతద్దీయకా ఖండితస్ప
వి। తొడరప్రసాద పాదుకములుమెట్టి। వడిజరించుపగిది వర్తింప రాదు
ఖండితాఖండితా కారముల్గాన। వెండిజలంబుల వేగ్రయ్య్యవాని।
లసవాషాణంబు ప్రవాహోదకాదు। లిలదక్కనిచ్చునట్లె బొందరాదు
ఖండించిలింగసంస్కారంబుజేసి। మండుదీపాగ్నుల మాడ్కినీరాదు।
చ్చుగాతద్విషయంబగువాయు। లిచ్చిపొందెడుమాడ్కి నివిబొందరాదు
అవకాశమర్పించి యంబరాంతరము। దవిలిబొందెడుమాడ్కి దాబొం
రాదు। జలదభూరుహ గృహచాయాదులిచ్చు। పొలుపుననర్పించిపొంద
గరాదు। గంధాదులట్ల యకామ్యకత్వంబు। సంధిల్లునంత ద్విషయము
గామి। విషయపంచకములో వివరింపనాల్గు। విషయంబులాంతరవిషయ
బులొక్క। విషయంబుదాబాహ్య విషయమాస్పర్శ। విషయసుఖంబ
త్మ విషయంబుగాన। స్పర్శనాద్రవ్యంబు బాహ్యంబునొంద। స్పర్శనసుఖ
మాత్మ బాటించుగాన। పరిమితంబైన రూపంబులభాతి। దరసి యంగము
చేత నర్పింపరాదు। మదనిరూపములట్ల మనసుచేతులను। వెరపకీరాదు
దృగ్విషయముల్గాన। బెరయశాదెట్లు నర్పింపరాదొక్క। వెరవుననర్పి

పవేగవయ్యోశేని। పరదైవకరణసంస్పర్శనార్పణము। ధరణిపుర్గాభార్పితం
బట్టులైన। మతియె కారణము దామర్త్యులకెల్ల। ధృతినతధాలింగ్యతే ప
తిరనుట। చాలదెమునుమాన సంబర్పణంబు। నోలి బాహ్యమున నీకున్న
నేమనిన। అగునిరూపంబు దానై పొందుచోట। దగుమనంబున నర్పితము
సేయగాక। మునుదానయర్పించి ముట్టురూపములు। మనమున నెల్లు సమ
ర్పింపగూడు। రెగవాంసర్పిః శరీరస్థమనగ। నాగమోక్తమెమూని సార్ప
ణంబరయు। ధరనకరోతిహితం స్పర్శయనగ। హరుడుహితంబుసేయగ నే
రడెట్లు। కావునశుద్ధసూక్ష్మ ప్రసాదులకు। నే వెంటబొందవా లెంప వెన్నెల
లు। అనుచునాదిత్య చంద్రాగ్నితపద్యుతులు। తనుబొందనీని నిత్యవ్రతనియ
తి। మందరభూధర సుందరసుకర। కందరాంతర్బిల మందిరుండగుచు। ఆస్థ
తదీయశిమాలంఘనవ్ర। తస్థితి భక్తులు దానువర్తింప। నారదుండట్లొక్క
నాడేగుదేర। ద్వారపాలురు దనువారింపమగుడి। యినలోకమున కపు
డేగిభాస్కరుడు। వినుసుకేశుండను వెడగుభక్తుండు। మందరభూధర సుం
దరసుకర। కందరాంతర్బిల మందిరంబునను। నినుజూడరాదంచు నీకిరణ
ములు। తనుబొందనీనంచు ధరనున్నవాడు। అనిమిష శ్రేష్ఠుండవై యుం
డియొక్క। మనుజునిచే నవమానతనొందె। బ్రతికెడుబ్రతుకుదా బదటికే
యనుడు। మదినల్గిసూర్యుడా మందరాచలము। పటపటవ్రక్కలై పడగా
సియతని। చిటచిటవ్రేల్చెద శీఘ్రింబెచూడు। మామునీశ్వరయుంచు నా
త్మసహస్ర। ధామసంజనిత నిదాఘాగ్నిశిఖల। నాయద్రిగాల్పహోయనకవ
మోభ। వాయశర్వాయ శివాయయన్ గవము। చనజననొత్తిలి సంస్తు
తింపంగ। వినిరుద్రుడతికోప వివశాత్ముడగుచు। తప్పకచూచుడు తరణియు
ధరణి। దొప్పనబడి శివస్తుతులు సేయుచును। కావవె భక్తయోగక్షేమ
యుక్త। కావవేకారుణ్య కలితాత్మయనుచు। వసుధపైవేమారు వలగొని
మ్రొక్కి। నసమాక్షుడా భువనాత్ముపీక్షించి। చిద్భరితాత్ములు శీలసంప
న్ను। లద్భుతచారిత్రులు శరణశరణు। లనఘులు నిత్యలింగార్చనానిరతు।
లనకమాభక్తుల కపకారివైతి। ఘనుని ఘంటాకర్ణ గణనాథులెక్క। గో
నమినితనువున గుష్ఠుబాధింప। నాదిమనోహరుడను గణనాథు। పాదో
దకములపై బడసినవిధము। యొండొంటికిని దక్షునాదినకతన। పంపులు

వ్రోనాడి పదమువోనాడి। పన్నుగాముని శివభావాంగులింగ। విన్నాగ
నీపదివేల్మిల్లనర్జ బూన్చి। ఆడరనాపడి వేల్మిల్లునాదినిపదము। బడసినవిధము
నిప్పుడు మరచితివా। కలహభోజనము నికష్టునారదుని। పలుకులు నిను
ద భ్రష్టుగావించె। యెడసేయకింక నీవిప్పుడపొమ్ము। వడిడొల్లిడొల్లి శ్రీవా
రణాశికిని। రమణబాలార్కేశ్వరం బననచట। క్రమమొంద నొక్క లింగ
ము బ్రతిష్ఠించి। బడయుమునీసూర్య పదమునావుడును । వడిడొల్లిడొల్లి
శ్రీవారణాసికిని। బోయిబాలార్కశంభుని బ్రతిష్ఠించి। యాయతభక్తిసూ
సూర్యత్వంబుబడసె। గానవిశుద్ధలింగ ప్రసాదులయ। నూనమహత్వంబు
నుతియింపదగమె। యనుచుపండిత మల్లికార్జునుడాది। డనుశుద్ధలింగ ప్ర
సాదులమహిమ। యును బ్రసాదమహత్వమును జెప్ప విప్రజనులు। గీర్తిం
పుచుజనిరి యిక్కడను॥ వీరభక్తిస్థల విదితపోరండ్ల। సూరసానమ్మ నాథా
రుణిబరగు। నరిదిమున్నామ్మ చరితమెట్లనిన। నరయబోరడ్లననుగ్రహా
రమున। పతిపరోక్షంబున ప్రథితసద్భక్తి। నతివయుదొల్లింటి యట్ల సం
తము। జంగమారాధన సలుపుచునుండ। వెంగళునైకూడి విప్రులందరును
నాయూరిప్రజలును నధిపతిగాన। బోయియిట్లనియెా భూమీశ వినుము
ధరణిమాయూర నుత్పాతముల్ బుట్టె। మరయంగదగు సూర మవ్వా
యనగ। సాధుమార్గమున నచ్చటయుండియుండి। వైధవ్యవర్తనల్ వరద
పాల్ జేసి। ఆగయనుమ్మెత్తకాయలు దిన్నయదియె । మరులు గొన్నది
యెు మున్నదిదప్పినదియెు। కనుగొనజెక్కిళ్ల గణతలగడవ। నెనయ బూ
డిదె మెత్తుకని మేనబూసి। తలనర్తజెపుల చేతులనురుదాల్చి । ములు
టికంవుపూసలును ధరించి। ధరణినిక్కపుభక్తి పరురాలువోలె । తిరిపె
బె మనువుగా దిరియుబోడలకు। వ్యక్తిగావిను పెద్దభక్తులెపెద్ద । భక్తుల
నుచుకాడ్ల బడికడ్గితాల్చివు। చేకొనికుడిచిడించిన మెక్కునంత। బోకమా
ల్గల పెనీ భువిజను లెరుగ। నననేలనీయగ్రహారమంతయును। పనిగొన మా
లల పాలయ్యెనిట్లు। తానునుమాలలుదనయింటనుండ। గానప్డుజూపినగల
వె దండింప। ననవుడుజుట్టింపుడని యల్కరాజు। వనుపవిప్రులు బొం
కొనియున్న యడను। వద్దుమొగంబును వలుదచేతులును। బ్రద్దచిరి దొ
లు బరుడు పక్కలును । కాయగాచినయరిచేయినదోల్లు । గోయదా

యసిగోతదాచెయ్యి। మట్టుపాదంబులు మలినంపుమేను। మిట్టనుదురుగ్రు
క్కి మెడయును బ్రాకు। పట్టినయరవిడిపంప్లుబొంకంపు।బొట్టయు పెడగ్రుం
కు బోయినవీపు। బొడ్డికన్నులు ముడిబొమలు వేళ్ళిజెవులు। దొడ్డముక్కు
నుగుజ్జు దొడలునుబరడి। వేళ్ళిగ్గనుగమలిన గోళ్లులోవంక। కాళ్లనుగుంది
న కటములునదుర। తెలుపారుబూది నొసలినిండమెత్తి। కలయ జేతుల
పెండెకట్లుదాబూసి। నలిదొడ్డగుదాళికమలువల్లపటిక। ములుసూలమా
ని పూసలపేరుదాల్చి। కురువెంట్రుకల వెడగొప్పలోపలను। కరకంఠుగ
ద్దెన గరుగానుపింప। బలువుగాశివ సూత్రమల వడగట్టి। మొలనరవణి
దూంటితలనరజుట్టి। యారెయుగత్తియు నట్టలమోవు। వారెనల్ మోకు
లు వలచేతనెక్కు। సెంబలికోలయు జెన్నుగాశిపుడు। బంపిన యంత్యజు
భావంబుదాల్చి। యచ్చుగా జనుదెంచి యగ్రహారంబు। జొచ్చి యల్లంత
భూసురులురాజూచి। చెంగుచు శెంబలి శెంబలియనుచు। వంగుచుదొలగు
చు వాడవాడలను। భోరునమోళికులు గోరెవారెనలు। గోరెయనుచు
లింత గూతలెట్టుచును। అమ్ముచుజనుచు నంతంతనిల్చుచును। క్రమ్మరవచ్చి
న గ్రంతవచ్చుచును। కలయంగనింటింట బిలుపించుకొనుచు। వెలయంత
యనిన నగ్గలము జెప్పుచును। వెడజట్టిజూపుచు విప్రులయిండ్ల। కెడనెడబ
లుమారు నేగుచుజనుచు। కరకంఠభక్తుల గన్నంతదవుల। సరణార్తి సర
ణార్తిసరణార్తియనుచు। కరమర్థివారిచే కాళ్ళ్గరగొనుచు। పొరి బొరి
ప్రాత చెప్పులు ముడుచుచును। వెనువెంటమును పొంచికొనివచ్చు విప్రు
లను నెరింగియు నెరుంగనియట్లుగూడ। యిప్పాటనూరెల్ల ముప్పట్టువెట్టి।
చొప్పెరుపడియుండ నూరసానమ్మ। యింటికినే తేర యింతియుగాంచి। పం
టింపకెదురుగా బర తెంచి మ్రొక్కి। యలరివారెనలుమోళికులుపుచ్చియె
దిరి। చిలుకకొయ్యదగిల్చి చేతికత్తియును। ఆరెయుముంగిటియరుగుపైబె
ట్టి। వారుసెంబలికోల వాచూరజెవిరి। పాదముల్ గడిగి యప్పాదోదకము
లు। నాదటబ్రాసించి యంతలోపలికి। దోడుకొనుబోయి యుత్సుకలీల
తోడ। గడియగ్రక్కునబెట్టి కడుగడునలరి। సింహాసనాసీను జేసియాకర్మ।
సంహారులింగావసరము జెల్లించి। కదలీదలంబిడి కనుదనియంగ పచపదా
ర్థంబులు పక్వాన్నములును। దెక్కొనగూడ వడ్డింపనాయయ్య। అక్కు

జంబుగలోననారగింపంగ। మెట్టకొనసూరమయింతకాలంబు। కట్టడిపైపు
లగలిపితీయూర। చిక్కితిగాక మాచేతనీవింక। నెక్కడబోయెద యిట్లన
డలకు। పోడిగానంబలి బోసినఫలము। నేడుగదానీకు నిండారబండె। వ
టినఫలమయ్యె మన్నఫలంబు। యింటిలోననసుఖయింతుగాకనుచు। చె
బొంచికొనియున్న విప్రులాతుణమ। తలువుడగ్గరజేర్చి తాళంబువెట్టి
దరువాకిట గూర్చుండబెట్టి। కొందరనిలుచుట్టు కొనియుండవిలిపి। యో
సోరియజ్ఞమయోసోరిజిన్న। యోరోరిబలభద్ర యోరిమైలార। మ
నలోబడె మసవిప్రసహిత మత్తలారులబిల్వుడననంతలోన। సోమయా
లపెద్ది వామనభట్టు। దామోదరప్పనవామనసూచి। కెసన ఘటశాసి
మ్మసపిన్న। పాశముమైలారు బట్టుపధ్యాయి। చప్పట్లుపెద్దియంశముసూ
పోతి। పప్పుకేశవుడు సంభవులమాధవుడు। మానంపుమారెన మంచిన
దొడ్డ। దోయనభట్టును ధూర్తవిఠలుడు। చిమ్మనమల్లికూచెనగారితుమ్మి
మ్మనప్పవబొల్లి కోపెయల్లారి। ముష్టముపారి పేనోజ్జలుగంప। కృష్ణ
యరగడ్డకేమనకూచి। పరగద్దుపాగి కుప్పనయాజినంగ। పరక యజ్ఞ
వుంటి భాస్కరయొజ్జ। కందిగింజైతన కామయజ్ఞంపు। కుంపెనదక్షిణ
పాలమంచి। మెడిచెంబైయ్యన మిండవల్లభుడు। దూడకడ్పప్పన దుష్ట
ఘువుడు। యెత్తుగాలెదన యీశ్వరభొట్లు। నత్తరివీరెల్ల నాదిగా గలుగ
ద్విజులును దలవరుల్ దీర్పరులెల్ల। ప్రజలును నల్లున్న భందినెవచ్చి। య
ధిపతిబిలుపించి యందరిలోన। నధికుడైయున్న బ్రాహ్మణుడిట్టులనియె
డేమిజెప్పుదు నర్వేశనేడు। పండెనీసూరమవ్వకగారితపము। వెలయ
దేనిమిటివెనకనిల్లుండ। వలవదాకడరాలి వర్తనమొప్పె। కడుసాంగ
య్యెనీ గరితెభక్తియును। కడుగడుగారయ్యె కథలేమిచెప్ప। వీధివీధుల
తమాదిగెబత్తు। డాదటమోకులు నమ్ముచువచ్చి। యిల్లిల్లుదప్పక మొ
తాంకిమోకు। లొల్లకున్ననుడస్సి మెల్లనవచ్చె। నింతలోగని మెదురే
తామొక్కి। యింతియుసంప్రీతి యింటికిదెచ్చి। కాళ్లచెప్పులు మును
క్కునదిగిచి। కాళ్లుగడిచినట్టి కందుపజూడు। చెరివిసరదెచూడు నెంబ
కోల। యరుగుపైనిదెచూడు మూరయుగత్తి। యువిచూడుదారెనసీచిల

కొయ్యా! నదెచూడుమా మోఁకు లాచిల్కకొయ్యా। నక్కజంబందుచు నం దురుజూడ। లెక్కసేయక లోపలికిఁగొనిపోయి। తలుపుమూయుడు నంత తాలంబువెట్టి। పిలిపించితిమి మిమ్ము పృథివీశ యంచు। జెప్పుచుండగ లోన శివునిమూర్తియును। జప్పుడుగాంగనా స్వాదించుజుర్రు। జుర్రునబడిదం బు జుర్రుచు గర్రు। గర్రున దెన్నుచు గాయలేమేని। కటకున కరచుచు కర పెరలెసగ। బటువుగా నమలుచు బారమింగుచును। మానుగా ఫలను వే మేనిబల్చుచున్నను। నానుచు నిక్రియ నదినారగింప। చెలువార వాసిల్లు సీత లోదకము। నలకుచు గ్రక్కుగ్రక్కున నాని దాఁగుచును। పూరించి గళగళ పుక్కిలించుచును। సారించి యుమియుచు చప్పుడుగాంగ। నాలుక దోడయు చు నలిబలువరుస। వేఁలిడి బాఁముచు వినగ్రింటిగ్రింటి। వెండియు నుమి యుచు బిక్కృతులు సేయు! చుండంగ విని విని యుడంగ రాగ। కరమల్గి విప్రులు గ్రక్కున లేచి। ధరణీశ వింట్రిగ దామత్తిగాడు। శంకింప డెంతయు చప్పు డుగాంగ। గొంకక యింటిలో గుడుచుచున్నాడు। అగ్రహారంబున నడుకవ లేక। యగ్రజన్ములు యిండులని వెరలేక। తనుబట్టవచ్చిరి తలకును లేక। మన మున్న వారమంచును భీతిలేక। చిక్కితినని యెడి చింతయు లేక। యక్కడ గింతురన్ యునుకును లేక। నలరుచు దానొక యయగారివోలె। నిలవేష ధారిజంగిలి యున్నవాడు। వచ్చెదనకు జావు వడిదప్పదనుచు। చెచ్చెర గుడి సైన నచ్చెదననుచు। నాయంత్యజుండుం డేబోయట్టుల నైన। నీయింతి జూ డు డాయిందరిలోన! యీలువుపోనాడు టిదితప్పనాక। శీలంబు లిడుచుట చేటువోమ్మనక। యిలువరుసదల్చుచే మెగ్గుబొమ్మనక। విధవత్వమునకును వెలితి యోననక। విధిలేదు సతిచెడ్డ విధియింపననక। యిట్టైన విప్రుల కెడ యాదుననక। పుట్టపుట్టిగుమాల పోతు వీడనక। పతికి నిబితుఁలో గతిదప్ప ననక। పతివిన్న ప్రాణంబు పైవచ్చుననక। బంధులలో నగుబాటగుననక। సంధిల్లగాని చుజాతి వీడనక। కులమున కెల్లను గుద్దలిగొనియె। కులమెల్లగొ నిపోయి బిలమున గలిపె। వింటిమి వినమిట్ట కంటిమి గాన। కుంటిమి లేమ న క్షూరివారెల్ల! జూడుడో యనుచు భూసురులు గట్టలిగి। గోడలు గూల గ్రక్కున గొట్టుడనచు। తలుపు నెమ్ములు గ్రక్కదలడన్నుడనచు। నలుదె సలును నెక్కి యిలుఁ నచ్చుడనుచు। గడియలో పలికూడి పక్షబొడుడనుచు।

కడక పెండెలువిర్గ గాదివుడనుచు। నెట్టణనింటిలోనికి నుక్కడనుచు। ట్టరులిరువుర బట్టి తెండనుచు। పచ్చిబస్త్రలవాని బడగొట్టుడనుచు। చె రనటుగూడ చిచ్చుడుడనుచు। నందరు భూసురులత్తలవరులు। నందడిం దునాతి జడియకిట్లనియె। అంత్యజుడంత్యజు డనుచుగూయిడెదు। రం జులకు జొరనది మెల్లువచ్చు। నరుదగుమీయట్టి యగ్రజన్ములకు । హ కు లిండులు చోరగరాదనుచు। కన్నులగానరుగా కింటిలోన! వెన్న లపీను లిట్లున్నవారె। రుద్రభక్తులయిండ్ల రూఢిబ్రత్యక్ష ।రుద్రులెకా మరితక్షుద్రులున్నారె। మాహేశ్వరుల నిజమందిరంబులను । మాహే రులెకాక మనుజులున్నారె। ప్రమథకులీనుల పాలినగళ్ల । ప్రమథులే క దుష్పాత్రులున్నారె। లోకవంద్యునిగణ లోకాలయముల। లోక ద్యులుగాక లోకులున్నారె। శరణగణపాత్రిణ శరణాలయముల । శర లెకాక నిస్సారులున్నారె। భవరహితునిభృత్యు భవనంబులందు। భ హితులెగాక భవులున్నవారె। కులజాగ్రగణ్య దాసులయింటిలోన। కు జులేకాక దుష్కులజులున్నారె। లింగసన్నిహితులయంగణంబులను। లిం గులుగాక మాదింగులున్నారె। పరమేశుసద్భక్తి పరులనిందించి । న కాగ్నిశిఖలచేనరిమరిగెదరు। నిటలాక్షుభక్తుల నిటుచెడనాడి ।కుటిల వాంబుధిఁగలమగ్గెదరు। కాలకోలాహల గణములబలికి। కాలదండంబు గూలమగ్గెదరు। అంతకాంతకు శరణావలిదెగడి। యంతకుపోలికి నరు మగ్గెదరు। కర్మసంహరునిజాంగము నొవ్వబలికి। కర్మగతులపాలు గామ గెదరు। గాకబ్రహ్మత్వంబు కలిమికిబలమె। శ్రీకంఠుభక్తుల చెట్టలాడెద యింటిలోనున్నవాడీశుండు భక్తి। కంటకులార శక్యమె మీకు నెరుగ। వుడున్నవాడు మాభవనంబులోన। భవులార మీకు సంభవమానెయో గ। లోకైకనాథుండు లోనున్నవాడు। లౌకికులార యాలోకింప గలరె యీడితకీర్తిమహేశుండువీడె। చూడశక్యంబేని చూతురుగాక। ప్రతిమా టలేటికి బట్టిననింక। ప్రతిజూపకునికి దాబాడిగాదనుచు। గడియ గ్రక్కు బుచ్చి క్రమ్మరతలుపు। కడుబార దెరచుడు కనుకనిప్పాజులు। చొచ్చునం టిలోన సోమార్థమౌళి। యచ్చెరువందని రాకారుడగుడు। లోపలనం జురూపంబుగాన। కాపోయెపోయెడాననుచు నోవరుల। గొందులపెద

దు సందులదావు। మందసంబులచెంత మదురులపొంత । దేవార్చనంపు
పందిరిమీఁదనరుగు। కేళివలపీఠము క్రిందనుదీప। గంబాలయెత్తున ఘంట
లవెనక। గంభీరమగు కొల్చుగాదెలలోన। యిరికిళ్లగుమ్మల యెడలనుత
లుపు। మరువునపన్నార్ల మాటులసడ్డ। గోడలపజ్జను కుదిటిరికిటను। గో
డుగాడనుచును గూడనిళ్లెల్ల। వెదకిదారత్యంత విస్మయాక్రాంత। హృద
యులై కానక నిదివిచిత్రంబు। చనియెగోడలు నూకికొనియందమేమి। చ
ను చోటగోటగోడ నూకినచొప్పు లేదు। యిలుప్రవచ్చికొనిపోయె నితడం
దమేన। వలువదెయిలుకప్పు వ్రచ్చిన చోటువాకిట వెడలినవాడందమేని।
వాకిటమనమున్న వారమెల్లైగె । పొందులోననేడాగి నాడందమేని । నే
డింటిలోగల్గిన గానమెట్లు। మాయమయ్యెనో కాక మహిఁనందమేని। మా
యంబుగానెచ్చనె యిట్లునరుడు। పానలిన్నియునెల పడతిబట్టినను। వా
నిజూపక పోనవచ్చునెయనుచు। నాయమ్మడగ్గిరి యదియాలయింక। మా
యలుపన్నక మాదిగకొయ్య । జూపుము చూపు మెచ్చోట నున్నాడు।
చూపుము చూపుమెచ్చోటడాచితివి। యనిసందడించు నయ్యధమపౌరు
లను। గనిసూరసానమ్మగారుగోపించి। మాటిమాటికికొఱివ్వి మాదిగెయ
నుచు। నేటికిబలుక ధర్మేతరులార॥ మాదిగెయెతొల్లి మహియెల్లనెరుగ।
మా దేవుడంత్యజు మార్గంబుదాల్చి। చెచ్చెరమరియొక్క చచ్చినపెయ్య।
యచ్చుగా మెడనిడి యెరిగకెంభాగి। భోగయ్య యింటికి బోవుడు నతడు।
స్వాగతాసనముఖ్య సముచితార్చనలు। జేసిఖండములుగా జేసి పాకంబు।
జేసియాపెయ్యను శివునిమూర్తికిని। యారగింపగబెట్టి నంతనయ్యగ్రహా
రంపుభూసురు లందరుగూడి। గుండులుబడియలు గొనివారివారి । నెం
డొనగడువంగ నుద్వృత్తినేగి। యిట్టులచెనక నయ్యీశు మూర్తియును।
నట్టెవికాకార మగుదునుభోగి। దేవయ్యయును దావెళ్లియపుడ। బోవం
గనంత కేంభావిలింగములు। భోగయ్యవెనుకను భువిడొల్లిడొల్లి। వేగం
బెపోవుడు విప్రులుజనులు। నరిగియందఁద సాష్టాంగులైమ్రొక్కి। గరమ
ర్థిపాదిర్థింప గరుణభోగయ్య। యరుదుగాలింక పరికరుండగుచు। మరలి
కెంభావికి నరుగుదెంచుడును ।నాలింగములు భక్తినట శాసనముగ। నోలి
ననిలిచె నొండొండుపీఠముల। నటుగానభక్తుడే యాకృతినున్న । సిటల

నేతు్రిడెకాక నిందింపదగునె॥ ఆమహాదేవుండు నట్లునుగాక । సామ
దులు జన్నసాలలోపలికి। చచ్చినపెయ్యదాచండాలుపగిది। నచ్చుగా
డనిడి యడుగుదేరంగ। కురుచమట్టుపొడవు కురుజఘనములు। పరికివెంట్రు
కలును నొరుగుపాపుటయు। నడ్డంపుముక్కెర యసియాడునడుము ।
డుకద్రలచీరె తూగుబయ్యదయు। నలరుగెమ్మోవియు నన్నువనుదురు।
లికివాల్గన్నులు కరివాకబొమలు। నల్లనిమైదీగె లెల్లబల్వరస। తెల్లనిఖ
తంపు తిలకంబువెండి। గద్దెనగరుదాచు గనియంబుకీలు। నిద్దంపు పాం
యనిండుబాలిష్లు। క్రంగుక్రంగనుకాళ్ల కంచుమట్టియలు। నుంగరంబుల
పల్దయూరులునల్ల। గాజులుతగరంపు కడియముల్ పచ్చ। గాజుపూసలును
సంకంపుపూసలును। నలిగొన్న నల్లపూసల బన్నసరము । గలయలోం
రతి నాల్గమిణ్గుదనర। గంపజాకిటనిడి గారియువెనక। నింపారజనుదేర ని
వురగాంచి। సామవేదులువచ్చి సతియునుదాను। భూమి సర్వాంగము
బొందంగమ్రొక్కి। కడుసంభ్రమంబున గపటచండాలు । మెడనున్న
య్యదా మెడబెట్టుకొనుచు । నెక్కొనసంతోష మెసగదోడుకొని।
క్కననాజన్నసాలజొరంగ। కనుకనివిప్పులు గనిపారిపోవ । మనుజులు
స్మయమానసుల్ గాగ। నంతనయ్యురుపుర నర్థిదోడ్తెచ్చి। సంతోషము
యాగశాలాంత్తరమున। నాదటమెడపెయ్య నటుబెట్టిసామ। వేదిపాద
బ్జముల్ వేడుకగడుగ। గిరిజమూపుననొక కరమిడియున్న। గరమును ద
కటి గడియించి నెపము। ముందటకినిదాశ్రిల మూడుగన్నులును। నంద
దదనదు పాదాంబువులందు। నలరుచు తళతళ యనుచువెలుంగ। వెలు
వొంచుడు సామవేదులభార్య। యడుగుల కర్ఘ్యపాణ్యములు బోయుచు
ను। బొడగనిబిట్టులిక్కి పడిసంభ్రమమున। నోలింగదేవర దేవర యనుచు
భావించిదనచేతి పసిడిగలంతి। యటుబెట్టియత్యద్భుతౌ కాంతియగుచు
నిటలతటకరాబ్జ నియతమైయుండు। తనసతిగనుగొని దరహాసరసము।
నుగవదులుకాడ గాసామవేది। మనుజుడెమున్నె మి మానినియింతే। య
నుమానమేల సీకనుచుయుప్పొంగి। పాదాబ్జములు గడ్గపడుటనజేసి ।
దోదకంబున బడెను తజ్జలము। అంబికాధవునీడయంసుదోచుడు న।
బునలింగోదకంబయ్యెనదియు। శివుడు బసన్నదృష్టిని జూచుమాత్ర ।

యు బ్రసాదోదకాఖ్య చేదనరె। నొక్కటదత్రివిదోదకంబులును। నెక్కొన
యునికికి నెమ్మనమలర। యిలదురితేంధనంబులు గాల్వపాద। జలములే కా
క యాజ్వాలనునివళమె। అప్పులబ్బంగగాదండ్ర యీలింగ । మప్పులబ్బం
గ కృతార్థతగాదె। జననుతంబగు నీప్రసాదోదకంబు । గొనతల్లి చను
బాలకును వైరిగాదె। అగమోక్తిపశువయాపోయనంగ। వేగంబె పశుపా
శ లిలయంబుజేయు। యీత్రివిదోదకం బిలనిదిగడు వి । చిత్ర మిట్లనుచు
జెచ్చెర దానుసతియు। నంతసాత్రివిధోదకాబ్ధినోలాడి। యంతకాంతకుని
సుఖాసీనుజేసి। ఆయతభక్తిమై యర్చనలిచ్చి। బేయపాకముజేసి పెక్కు-
చందములు। అటమున్న యజ్ఞార్థమై సర్వశక్తి । పటుమతిగూర్చిన పద
వదార్థములు। శాకంబులొనగూర్చి శంభుమూర్తికిని। యాకాంతుతోడ
సమర్పణసేయ। నత్యంతపరితుష్టుడై యంతనపుడు । ప్రత్యక్షమూర్తియై
భర్గుండునిలిచి। యభినుతంబగు భక్తికాత్మమెచ్చితిమి। యభిమతార్థ
ములిత్తుమడుగడుగుమన। వారకదాసయ్య వస్త్రంబుగట్టి । యారగింపక
పోయినట్ల బోరాదు। కోరికచిరితొండు కొడుకువధించి। యారగింపకపో
యినట్లువోరాదు। అరయబల్లహు నిలనాలంబుజేసి। యారగింపకపోయి
నట్లబోరాదు। కూలంగజలముల గుండయ్యయుంచి। యారగింపకపోయిన
ట్లవోరాదు। కూరిమినంబెన్న కొడుకనిపట్టి। యారగింపక పోయినట్ల బో
రాదు చేరమముందర చెచ్చెరనాడి। యారగింపకపోయినట్లబోరాదు। సా
రంపుమొణమూర్తి చందనంబలది। యారగింపక పోయినట్లబోరాదు। ఆ
రనోహిళుని ధూపావసరమున। నారగింపక పోయినట్లబోరాదు । ధీరుం
డునమినంది దీపముల్ జూచి। యారగించక పోయినట్లబోరాదు। చెరిపిల్ల
యనారిచేభూతిగొననియు। నారగింపకబోయినట్లబోరాదు। నిక్క మెట్లన
వినునొక్కవిన్నపము। ముక్కంటినీకు నేకక్కనబంట। యూథినసంఖ్యాతరు
ద్రులబంట। పాడానబాడిన ప్రమథులబంట। చన్నపురాతన శరణుల బం
ట। యున్ననూతనభక్తయూథంబుబంట। మదియును బేర్కొను మామా
హేశ్వరులకు। గొరలుసద్భక్తులకును బంటుబంట। నటుగాననన్ను దయాదృ
ష్టిజూచి। పటుమతినారగింపవె ప్రాణనాథ। చెన్నగణాధీశు జిహ్వాగ్రము
నను। చెన్నుగా నారగించిన చందమునను। ఆకాంతుగోరికాళవ్వ యెడ్డింప।

చేకొని యారగించిన చందమునను। అలరుచు పెట్టుపిట్టను సమ్మతిం
చెలువుగా నారగించిన చందమునను। ఆసక్తి సురియ చౌడయ్యనేగళ్లు
సాంచి యారగించిన చందమునను। జగతిలో నరిపాలు శాల్యాన్న మింపు
జిగురొత్త నారగించిన చందమునను। ఆయతివీర చోడవ్వావడ్డింప। జేయు
రనారగించిన చందమునను। యిచ్చమైనిమ్మవ్వ యింటికివచ్చి। చెచ్చెరనా
రగించిన చందమునను। నవిచినగూర్మి గన్నప్పనర్పింప। ననుపక్తి నా
గించిన చందమునను। గొనకొని యలయదంగుళి మారియింట। దని
నారగించిన చందమునను। పరమభట్టారక పరమస్వతంత్ర। పరమేశ
మాత్మ పరమపరుండ। యజ్ఞశిరోహర యజ్ఞసంహారణ। యజ్ఞేశయజ్ఞ
ల యజ్ఞసత్ఫలద। యిలనసంఖ్యాత రుద్రులను దేశించి। ఆలరంగ ప్ర
థాధిపులను దేశించి। కలయబురాతన గణసమూహంబు। పొలుచునూ
నగణంబులను దేశించి। ప్రవిత్రతంబగు పంచభక్ష్యాన్నములుగ। నవధ
చుటకు మహాప్రసాదంబు। స్వాదైనది వ్యాన్న షడ్రసంబులుగ। నాద
చుటకు మహాప్రసాదంబు। నారంగరుచ్యుపహారాన్నములుగ। నారగిం
టకు మహాప్రసాదంబు। అంచుసాష్టాంగులై యాలునుదాను। మించి
ర్థించికీర్తించుచునున్న। భక్తైక దేహుండు భక్తవత్సలుడు। భక్తప్రియు
డు భక్తపరతంత్రమూర్తి। శ్రీనీలగళుడు భవానీశుడీశు। దానంద లీలనై
దానారగించి। వెలదికినాసామ వేదికిగరుణ। దళుకొత్తదనప్రసాదముగ
పజేసి। బలసియంకమున్న ప్రమథులురుద్రు। లలరుచు నిరుగెలంకుల
రిగొలువ।ముందటనందండ మొక్కుచుభక్త। సందోహమచలితానంద
బునొంద। శ్రీవాగ్వధూనాథ జిష్ణులునవిక। లావరణస్థులై యభయముల
వేడ। మస్తకవిన్యస్త హస్తులై మునులు। ప్రస్తుతంబైనట్టి బ్రస్తుతుల్ సేయ
నారంగచండకీర్త్యాదులు చెలగ। వారివారికి గైవారముల్ సేయ। శివదు
దుభులు మ్రోయభువిపుష్పవృష్టి।యవిరళంబుగగురియనంతభర్గుండు।
లయంగమును సామవేదియజ్ఞమున। కలరుచునేతెంచి యుట్లున్న భూసు
రావళి ముప్పదియారూళ్లవారు। గావునవారెల్ల గా పున్నయట్టి। సత్రి
పురములు సతిసామవేది। నుత్తమమణి హేమయుతవిమానముల। గో

పోయె గై లాసమునకు నీశాను । డనుపమలీల దొల్కాడ నక్షణము ॥
శివరహితముగ జేసినదక్షుడుర్వి। వివిధాశ్వమేధంబు విఫలతనొందె। శివ
సహితముగ జేసిన సామవేది। సవిశేషయజ్ఞంబు సఫలతనొందె। భక్తిహీ
నులు సేయు బహుమఖావళులు। యుక్తంబులే దోషయుతములుగాక।ద్వి
జులకుజెల్లునె దేవయజ్ఞంబు। భజియింపసంగన బసవన్నభాతి। భూసురుల
కగునె భూతయజ్ఞంబు। భాసురంబగు చెన్న బసవన్నభాతి । నమరమను
ష్య యజ్ఞము సిద్ధరాము। క్రమమునజెల్లునె బ్రాహ్మణావలికి। నజగణకా
యస్థమగు బ్రహ్మయజ్ఞ। మజవంశజులకెలయగునట్లుగాక। వెలయదక్షుణి
యజ్ఞఫలము దాలొంటి। తలపోయిమేషంబు తలనియమించె । నలరారు
సగరుల యశ్వమేధంబు। ఫలమొక్కమునికోప లిలయాగ్నికొగ్గె। పరికిం
పసహుషభూపతి క్రతుఫలము। ధరపెద్దసర్పమై చెరియింపజేసె । సంధి
ల్లధర్మజు జన్నంపుఫలము। బంధుక్షయమ్మునాపదలుగావించె। నిలసా
మవేములనీమ ఘోద్యాగ। ఫలమునసదాశివు బ్రత్యక్షు జేసె। పారమొందిం
పడే భక్తిరెవాత్ర। కారణాత్తనుమగ్రితిగతి యట్లుగాక। క్షోణిబేర్కొను
రాజసూయముల్ వేయు। నేణాధినాథు సేయుడికి సమంబె। సారగోమేధల
క్షలును భోగయ్య। గారిసెంతకు నెన్నగా సదృశంబె । అరుదగుపౌండరీ
కాధ్వరకోట్లు। పరగంగనిరవత్తు భక్తికిసరియె। ఆసురంబుగ నరయాగా
బ్జుదంబు। లాసిరియాలు కృత్యమునకు నెనయె। బహుసువర్ణక్రతుపద్మ
పద్మములు। మహిలోనబసవయ్య మహిమకునీడె । ప్రవితతసద్భక్తి ఫల
మహత్వంబు। భువినగమ్యంబొక్క పుష్పమాత్రమున। ఖ్యాతంబుగ శత
క్రతుఫలమెల్ల। శ్వేతునికెనయన్న జెప్పెడిదేమి । కావునసద్భక్తగణము
లమహిమ। దేవుడేయరుగుతద్దేవునిరాక। వ్యక్తంబుగానితరాకృతినున్న।
భక్తుండెమెరుగు తద్భావమెట్లనిన। బహురూపమాడుచు పాటిలెండీడు।స
హంజంబుజూపకె జాడవచ్చినను। అరయునెరుంగ మధ్యంబుననున్న । త
రుణిమొహంగదె తనమగడౌట। హరుడుభక్తుల మనంబరయంగ దలచి।
యసుగుదెంచును వికృతాంగముల్ దాల్చి। వచ్చుభావము భక్తవర్గంబు
లెరిగి। యచ్చుగాభువిగొని యాడుచుండుమరు। హరుడులీలార్థమై యథ
మవేషంబు। ధరియించిమీదట తదూపిమగుట। అతిదిమెయనవలదభ

వులాంచనము। ధరియించునతడు బ్రత్యక్షరుద్రుండు॥ తప్ప దెట్లనన్న
దాక్షిణాత్యభూమి। చెప్పనొప్పుతిరునాళ్లపోవయనగ। ప్రాకటంబుగనొక్క
బ్రాహ్మణునింట। చేకూలికనిగొల్చి జీవితంబుగను। లింగార్చనంబు సల్లీల
జేయుచును। జంగమారాధన సలుపుచునంత। నొగిబెనుమట పులియూ
తిరునాళ్ల। కగణితప్రీతిమై సరిగెడువేడ్క। బూనిదాబోయెద బోయెద
నగ। నానాటికిట్లు దినంబులుచనగ। వారకపంద్రెండు వర్షంబులకును। భో
రుననాయయ్య పున్నెంబునిండ। నావిప్రునకుసెట్టి యప్పురంబునకు। బో
వంగబడుడు నుప్పొంగి యంతయును। గోలిలుపుణ్యము లెట్టి కారణంబు
ను। సోలిలుచూడగగంటి పోయెదననుచు। విప్రునకై తాన వెట్టికి బో
క్షేత్రంబపనిబూని సుప్రమోదమున। ఘనతరంబుగనొక్క కసవుమో
త్తి। కొనిపోవు వెడగుండు గూల్చినభంగి। వారకవర్షంబు వరదగాగురియ
భోరునబోవుచు పోకచిక్కననును। నూరెట్టకేలకు జేరుదుతోడి। వా
ల్లనటమున్న భోరునబోవ। గ్రక్కునచీకటి గవయంగరాత్రి। మొక్కరు
డునుకోట మెత్తుననొరగి। మొలబంటివరదలో నిలుచుండికసవు। తల
డ్డమిడుకొని తడియు చుండియును। మెప్పుడెప్పుడు శ్రీపతీ శుతిర్నాళ్ల
యొప్పుచూడగగందు నోయనుతలపె। కానియొండెరుగడు కదలడుమే
ల। డానందలీలమై నట్లులెంగినను। తిరునాళ్లజూచు సంబరముననుండ। హ
రుడు శ్రీపతినాదుడరిగి స్వప్నమున। ననుగైనయట్టి మహాభక్తతతికి। న
యోగమునకుదా నిట్టులననియె। నీపురితూర్పున నీశానుదెసను। గోపు
ప్రాకార కోణంబునందు। కసవుమోపుత్తమాంగముననుండియును। ప
గొనిపైనుల్లగ గసవుకిందటను। వరదవారగమీద వానయుగురియ। బ
తెంచుకసవు తెప్పలు బడనూంక। నొగిబీదనరములు బిగికడువ్రాద। ె
గురుపొడ్చుచు మేను గడగడవణక। పలుపంటదార రెప్పలువాంగ జింప
దలమొక్క నధరంబు వెలవెలబార। వ్రేళ్లనందులును నూరళ్లు గొనంగ
గాళ్లువావగనర కాళ్లునుద్రయ్య। వానదడియుచున్న వాడటమున్న। వే
నునునాయయ్య నెదురుగాబోయి। యాతనవద్దన యిట్లున్నవాడ। భ
గాగైజేసి భద్రగజంబు। గనిపోయియాతని గొని తెండువేగ। ననవుడు స
దరు నవుడుమేల్కాంచి। క్రంతక్రంతలనిల్పి కలలుజెప్పంగ। నంతవాన

లువ నఖిలభక్తులును। సకలనియోగంబు చక్కనబోయి । ప్రకటతరంబుగా భద్రగజంబు। నెక్కించియాయయ్య నెలమిదోడ్తేర। గ్రక్కునగుడిజొచ్చె గానంగరాక। నలిగొనిశ్రీపతి నాథునియందు। కలసెనంత్యజుడన గానెట్లువచ్చు॥ నిక్కమట్లునుగాక ముక్కంటిగణము। కక్కయ్యమహిమప్రఖ్యాతమెట్లనిన। శ్రుతియేక ఏవరుద్రాయనిచాటు। నితరంబు గాగని యితరదైవముల। ప్రస్తుతించుపురాణ భట్టునుభువి। ప్రశస్తంబుగానవుడ చంపివైచినను। ఆవిప్రవరు దేహమక్షణంబునను। పుష్పులపోకయి రూపరియుండె। నటుగానదోహరులన నెట్లువచ్చు। పటుతరంబుగభక్తి పరులవెండియును॥ మాదరదూడయ్య మహనియ్యమహిమ। యీదేశమంతయు నెరిగిగీర్తింప। గాదెయాయయ్య పాదోకచయని। పాదితంబగు రొంపి బరతెంచిపొరల। పొరలనెణ్నూర్వుర భూసురోత్తముల। కరయకుష్ఠువ్యాధులడుగ వెండియును॥ భువిజెప్పనెప్పు గుడ్డవనాగనొక్క। యువిదసద్భక్తినియుక్తి యెట్లనిన। నరయనావిరిదిగ నట్లొక్కనాడు। వరదనామునకేగె పురివిప్రులెల్ల। భంగింపుచునుగూడ బరతెంచియులిపి। చంగత యచటికి జనుదెంచెటిబ్లు। గాలుచుధరణి నిక్కపుబత్తురాలు। బోలెరు దాక్షముల్ బూదియుదాల్చి। చనికూయిడెదువరద నమశ్శివాయ। మనుచు నెరుంగరె హరుహత్వంబు। చండాలురాలికి శ్రద్ధలేలనుచు। గుండునుబడియయుగొనితమయూరు। వెడలంగగొట్టుడు వెలదిసత్తునువు। బడయక పొత్తునెపల్లెయింకనుచు। ముచమునసౌరాష్ట్రమున కెంగనెంగ। పరయుగ్మమునుదిసి కదలరాకున్న। ధారుణిబడిపడి తాబొర్లిపొరలి। వారకచనమేను వ్రక్కలైవిరియ। సచ్చరితకుమెచ్చి సౌరాష్ట్రనాథు। డచ్చటి కెదురుగా నపుడయే తెంచి। నెలతకుమేనిచ్చి వెలనెసోమేశు। డలరనావిరి దిగనట్లువిప్రులకు। మేనులుజెడియె నామెలతశాపమున। గాన గుడ్డవనొండు నానెట్లువచ్చు॥ మరియును శివనాగమయ్యనానొక్క। కరకంఠ భక్తుడక్కజము దన్మహిమ। దండనాయకుడును దానునుగూడి। యుండంగ భూసురు లొండండబల్క। బండరుబసవన దండనాయకుడు। ఖండమై తనరు నాగయ్యహస్తమున। పరమామృతము నెల్లి బరపడెత్రొల్లి। శరణులుబొగడ బిజ్జులు సభాస్థలిని। కర్మదుష్టులు జాటగా కులభ్రాంతి। ధర్మంబమైతో

చు తత్శ్లోక్తనియతి। అటుగాననాగయ్య నమ్మతశరీరు। కుటిలచండా
లు డనజనునె॥ విపరీతచరితుండు వేయాలమరియు। శ్వపచయ్యనాగ
సామవేదులకు। నారాధ్యులటయింక వారిమహత్వ। మారంగ వినజ
నలవియెకాదు।సన్నుతిమాదర చెన్నయ్యమహిమ।మున్నెరుంగ రెవి
న్నంగనేల। కావునశివభక్తగణములంతములు। భావింపనీశ్వర ప్రతి
బతనులు। కులజులు కులజులె కులహీనులైన। కులజులు సద్భక్తి కలిమి
ట్లనిన। పసిడియు పసిడియె పంచలోహములు। పసిడియెమరిరస స్పర్శ
జేసి। శారదమేఘముల్ సంధిల్లునపుడు। నారంగ ధూమాదులవి గప్పు
పుడు। తాసిర్మలమెకాక తన్నభంబునకు। న్యూనాతిరుక్తంబులేనాట
వు। తాగ్రిడునబాముసు రజితంబుశుక్తి। చూడంగగొరడును చోరుండు
లియకున్న నెవ్వరికైన భిన్నభావములు। సన్నుతిదెలసిన సహజరూప
లు। కర్మదృష్టినిజూడ గాకులభ్రాంతి। ధర్మంబయనితోచుతత్వోక్తి
ధర్మదృష్టినిజూడ తత్కులభ్రాంతి। ధర్మేతరంబసద్ధర్మమైతోచు। ప్రథి
ట్టులశివభక్తులమహిమ। కథలునునీతులు కారణంబులును। జెప్పిమా
మిమ్ము జప్పరించుటలు। చొప్పగునె ప్రతిజూపెదమీకు॥ సఖలంబుమ
ది యారుతత్వముల। శిఖరంబునైయున్న శివలింగమూర్తి । హరివి
చాద్యుల కరయనాద్యంతి। విరహితమైయున్న యురులింగమూర్తి ।
కాదియోగీంద్ర సన్మనోగతుల। కనుపమంబైనట్టి హరలింగమూర్తి।
ఘుపురాణ సిద్ధాంతశాస్త్రములు। నెలవెరుంగనియట్టి నిజలింగ మూ
శేష వాసుకిబహు జింహ్వాగ్రవినుత। భాషలగడచిన పటులింగమూర్తి
నంగనలవియె మానవులార। నైనజూడుండు మీరటదొల్గుడనుచు।
రళప్రీతి మున్నారగించుచును। శివమూర్తి గూర్చున్న సింహాసనంబు
దొలగబుచ్చుడు థళథళప్రజ్వరిలుచు। నలరెనకణమస్వయంభులింగం
తలపనాయమ్మ హృద్గతమూలమంత్ర। మిలమూర్తివంతమయ్యెనో కా
యనగ। వనితశివైక్య భావధ్యానసుఖము । చెనశిఖనీభవించెను కాక
నగ। నావారు పరమశివాచారవల్లి చేవదానంకురించెను కాకయనగ
నరభామిసినేయు పున్నెంపుపొంక। దనలారికరుడు కల్లైనో కాకయన
లజాయతాక్షి విశ్వాసంబునివ్వ। టిలగండరింపబడెనో కాకయనగ।

రారు సతిదీపికామ రుద్రమము । ఫలముదామహిఁదె జరిలెగాకయనగ।
లలనహృద్వాన లాలనపరంజ్యోతి। నెలకొని భువిప్రజ్వరిలె గాక యనగ।
పనిగొన నాతిసౌభాగ్యాతిశయత। మెనయుచు గరిగొనిమెనొకాకయ
నగ। మునుమూర్తి హీనమయ్యును రాహువవని । యినశశిగ్రహణంబు
లేరుదోచునట్లు। గణుతింపరూపు లేకయు మారుతంబు। తృణరేణుసంగతి
దీపించునట్లు। హరుడునిరాకారడయ్యుసద్భక్త। కరమనోగ్రహణంబు గా
నంగబడియె॥ సంగనబసవయ్య సద్భక్తిమహిమ। వంగకాయలు ప్రాణ
లింగంబులయ్యె। తెల్లంబుబల్లేశు మల్లయ్యరతికి। సల్లీల వెలయ కుంచము
లింగమయ్యె। పాటివీరుడు కాటకోటయ్యగారి। మెటపెంట్రుకయుదాని
లలింగమయ్యె। యిమ్ముల బావూరి బ్రహ్మదేవయ్య। నమ్మిడిల్చుదునుజొ
న్నలు లింగమయ్యె। సరససద్భక్తిమై చండేశ్వరునకు। సురలెల్లజూడని సు
కలింగమయ్యె। ఆనయనారికి నఖలంబునెరుగ। మానుగానాభోతు మహి
లింగమయ్యె। భాసిల్లుదేవర దాసయ్యబాన। కాసక్తిఘట సర్వమదిలింగ
మయ్యె। అమితసన్మతికి సిద్ధమరాయనికిని। రమణమై తనశరీరము లింగ
మయ్యె। ననగవిందుము దొల్లి యాద్యోక్తులందు। కనుగొ"న బడియె ని
క్కంబుగానిపుడు। అంగళ్ల సూరసానమ్మగారికిని । జంగమంబు స్వయంభు
లింగమైతోఁచె। ననుచు సద్భక్తగణావలియుబ్బ । యనురాగమంద సూ
రాంబయునంత॥ అందమైతనరారునాలింగమూర్తి । నందందతనకన్నులా
రజూచుచును। నలిరెంగివీడుపో నాయింటిలోన । చెలగుచు నారగించిన
జంగమంబు। వీడువో భవుడన.విశ్వధరిత్రి। పోడిగాబుట్టించుబుద్ధిమంతుం
డు। వీడువోమృడుడన విశ్వధరిత్రి। నేడునురక్షించు నిజదయాపరుడు । వీ
డువోహరుడ నవిశ్వధరిత్రి। వేడికంటనుజూచు విషమప్రతాపి। వీడువో
వేనవెవ్విధముల బొగడ। మూడుమూర్తులకును మొదలైనమూర్తి । వీ
డువో విష్ణుని విధిగాడుబరచి। నాడురు లింగమైనలినున్నవాడు । వీడువో
రుద్రుండు విశ్వాధికుండు। గాడన్న వ్యాసుని కరముగొన్నతడు । వీడువో
పోఁడలేక వినువీధిదిరుగు। మూడుపురంబులు మున్నేర్చినతడు । వీడువో
హరిపుత్రు విషమనేత్రాగ్ని। జూడభస్మముగాంగ జురుపుచ్చినతడు। వీడు
వోజగములు వినుతింపుచుండ। నాడరూపము సగమైయున్న యతడు। వీ

డువోకలడన్న వీరశైవులకు। వెండినవరములు వెదచల్లునతడు । వీడువ
జగములు వెరచుచునుండ। మూడుకన్నులుదాల్చి మురియుచున్నతడు।
డువోదక్షుని విశిరస్కుజేసి। వెండిమిదాల్చిన వీరభద్రుండు । వీడువో
ద్వైత విధులనుష్ఠించి। లేడన్న మునుల దూలించిన యతడు। వీడువో
తత్వ వేత్తలజట్టి । కాశైభవాంబుధి గడిపెడువాడు। వీడువ్వోయలచ
ర్విధ మోక్షములకు। రెండునామహిమ మీరినయట్టి యతడు । వీడువ
మిమ్మెల్ల వెరుగలజేసి। నేడంత్యజుండని నెగడినయతడు। నగుచు హాస్య
శుల పాంగమార్గముల। జనగజేతులుజూచి చాచిచూపుచును । యన
ర్తి నేయు సూరాంబికనంత। గనుగొనిద్విజులు రాజును సర్వజనులు। మ
నద్భుతము సంభ్రమమ్మును మెరసి। ముదముతో నొందొంద ముప్పిరిగొ
నగ। నంతంత సాష్టాంగులై సూరసాని। కెంతయుభక్తితో నిలజాగిమొ
క్కి। హరునిగానంగ మాకలవిమెతల్లి। హరుడవునీవ సద్గురుడవునీవ
తవునీవ విధాతవునీవ। మాతవునీవ వేమాటలేమిటికి। యిట్టునెట్టణభ
యిట్టివిశ్వాసయిట్టిసాహసవృత్తి యెందునుగలదె। విందుమెయటమును
వేదశాస్త్రముల। కందమె మూడులోకంబుల నొల్లినల్లవోమాయమ్మ
ల్లవోతల్లి। నల్లవ్వోపార్వతి నల్లవోగారి। యగణితంబగు నీమహాతిశయ
బు। బొగడంగగోచరంబగు నమ్మహుకు। నెరినొక్కమాటికి కరకంపుదైవ
నెరయనీమహిమ లెంతెరుగ లెండనిన। యేమని చెప్పుదు మేమనియందు
మేమనివర్ణింతు మేమునుత్తుర్యలము। మందబుద్ధులము సన్మార్గదూ
లము। చాందసులము వెదజడులముకర్మ। చండాలురమసదాచార దూ
రులము। దండధరాయన దండపాత్రులము। తప్పులుమాయందు దలప
గవలవ। దప్పుడేమధమ చర్మావృతరుద్రు। నంత్యజుడంత్యజు డట్టిమా
య్య। యంత్యజుడెయయ్య నంత్యజుడన్న । ద్విజులమువార మంత్యజు
ముగాక। ద్విజులమెయని జాగివెండియుమొక్కి। సకలమానవులుమ
కతటన్యస్త। ముకుళితహస్తులై మొగిజయపెట్ట। భూతలేశ్వరుడును చే
లుమొగిచి। యాతతభక్తి సాష్టాంగుడై మొక్కి। పరమానురాగ సం
రితాత్ములగుచు। హరభక్తు లే తెంచియాసూరమాంబ। పాదాబ్జములమీ
ద బడియుండువారు। పాదరేణువలందుబడిపొర్లువారు। పాయకచుట్టు

బ్రణుతించువారు। నాయమ్మనెత్తుక యాడెడువారు। నాయమ్మ నాయక్క-
నాముత్తాయనుచు। నాయత్రప్రీతి ముద్దాడెడువారు। మొలలను దలలను
మోకులువారె। నలుజుట్టుకునిప్రీతి నటియించువారు। చెలగుచు వాచూ
రి సెంబలికోల। నలిడుస్సికొని కెకి సలుగొట్టువారు। వారకత్తియు నా
రెయుబట్టి। యారంగగిరిగిటు లాడెడువారు। ఆలదియా పాదరక్షలు దా
రుతార। తలలపైనిడుకొని యిలనాడువారు। పోటిహర్ష మునసంబువులో
క్కడొడ। తాటించియాడుచు ధరియించువారు। నా చెప్పులొడయుచు
నందండనుగర। నైచుచుపట్టుచు వడియాడువారు। చుట్టును ప్పటల్గొ
ట్టి బిట్టుబ్బి। నెట్టణగునిసి గునిసియాడెడువారు। ముదిత సద్భక్తి సమున్న
తమహిమ। పదపద్యములుగూర్చి పాడెడువారు। ప్రకటించి దండనాయ
కులగీతములు। సుకరోక్తి బాడుచు సోలేరువారు। మరియు బురాతన మ
హితగీతములు। తదితదిబాడుచు తమకించువారు। పంచమహవాద్య ప
టలంబులియ। సంచితప్రీతిమై నాడెడువారు। కోయనియార్చుచు గునిసె
డివారు। ఖేయుంచుఛాంగు భలాయనువారు। ప్రీతివెలర్ప విభూతి వసంత।
మాతతభక్తిమై యాడెడివారు। తవిలి యప్పాటభక్తవ్రాత ముబ్బ।
శివమహోత్సవములు చెలగి సేయుచును। పరగ నయ్యూరి యాబాల
వృద్ధాదు। లరుదొంద పుణ్యాపణ్యాంగనల్ మరియు। చనుదెంచి పా
దాంబుజంబులకెరగి। యనుకీర్తి సేయంగ నాసూరసాని। యప్పురంబున
వొంటి యట్లసద్భక్తి। నెప్పారపర్తించుచుండె వెండియును॥ జంగమస
హిత సంసారవిరహిత। భంగురగుణజైత్ర ప్రమథాశ్రునేత్ర। సద్భక్తితిల
క సంజనితముత్పులక। సద్భావనోపేత సత్యసంధాత। గద్గదకంఠ హృద్గ
తశితికంఠ। తద్గతభక్త సందర్శనాసక్త। పరిచితవిఖ్యాత భక్తినిర్ణీత। అరి
వర్గగిరిశంబయగు సూరమాంబ॥ భక్తైచైతన్య ప్రణుతపర్జన్య। యుక్తా
ది మాన్యపాదోదకధన్య। నపనీతిమన్యుని యంత్రితదైన్య। నపహృతభ
వజన్య నఖిలైంమాన్య। ధూతమాలిన్య నిశ్శాతృకాస్తన్య। వీతమన్మథ
సైన్య విగతకాఠిన్య। నమితవదాన్య ననన్యసామాన్య। శమిత జోఘ
న్య సాత్వాదుపమన్య। ఖండిత భవభూజదండితవిషయ। మండిత స

ద్గురు బండితారాధ్యు। నసదృశభక్తి రసామృతవార్ధి। దెసలవసుంధర
నిట్టవాడువ। అంతర్నిహితసాంబ యఘుగిరిశంబ। శాంతగుణకదంబ
తసూరాంబ। పేరెన్న బడినశ్రీబెలిదేవివేమ। నారాధ్యులాదిగా నఖిల
మము। దవిలిపండితభుజుదర్శించు వేడ్క। నివుడంగసద్భక్త నివహంబు
డ। నరుగుదెంచుచునుండ నంతనిక్కడను॥ పరమమాహేశ్వర ష
ద్ధుండు। శివభక్తిసిద్ధుండు చిదభివృద్ధుండు। భవదయారుద్ధుండు ప్రణ
ద్ధుండు। దమితనిషిద్ధుండు శమితక్రుద్ధుండు। సమయసంసిద్ధుండు సత్వ
ద్ధుండు। గతవిసుద్ధుండు లోకప్రసిద్ధుండు। హతజైనబౌద్ధుండు రుతస
ద్ధుండు। బోధితశబ్దాని బద్ధకారణవి। శుద్ధసంతతసమిత్రైద్ధహృదబ్జ।
ధ్యవికస్వర మహితశివైక। సాధ్యుండుపండితా రాధ్యుండు శివప। దభ
వ సుఖనిరంతరుడొక్కనాడు। మధ్యాహ్నవేళసమ్మదమువట్రిల్ల। నధ
త్మవిద్యోతరాధ్యాగమోక్త। విద్యుక్తతంత్రసాన్నిధ్యసత్క్రియలు।
గమైతనర లింగార్చనేద్యుక్త। సంగతమతి ప్రహర్షముదళుకొత్త।
విహితము గృతమతులకు భూతి। శ్రుతివిహితంబగు రుద్రాక్షు చయ
సంతతకృతకర్మ సఫలభావమున। నెంతయుబ్రీతి వహింపంగవలయు।
వున వేదవేదావసానోక్తి। శైవశాస్త్రాగమ సంహితలందు। యిమ్ములఁ
ననంఖ్యేయగుణాధి। కమ్మనమీది యర్థమ్మునన౦ద। నెనరంగవారుణ
త్స్రజ్యయనియు। ననుషక్తినాజ్ఞేయ మాచరేత్తనియు। భసితమహ
మింపెసగంగమరియు। పసరించుటనుజేసి పలుతీర్థములును। మునుగు
లస్నానములు వేనవేలు। మొనయుభూతిస్నానమున కెనగామి। పు
భూతిస్నాన హీనుండుసేయు। స్నానంబులవిగజస్నానంబులగుట।
లుమీలు జలగలు నీటిలోన। నెప్పుడునుండియు నిలశుచిగామి। కల్తి
సినమేను జొత్తిల్లగడుగ। నత్తిరిశుద్ధి గాదనువాక్యమునికి। వేయువిధ
లవెలిగడ్డబదరు। కాయలోపలిచేదు బాయనియట్లు। తలపవెండియు
రాతనమతంబునను। తెలియనుత్తమము భూతిస్నానమనియు। రుద
వరావతారుండు పశ్రీత్యక్షు। రుద్రుండు మల్లికార్జున శివయోగి। అ
భూతి స్నానమంగీకరించి। కలయత్రిపుండ్రరేఖలుధరియించి। శిరమ
నజేతుల శిఖనుకర్ణములు। నురమున గళమునునుపలీతభావి। శివపు

ణములందు జెప్పినయట్టి। లవిరళలప్రతి రుద్రాక్షముల్ దాల్చి । ఆద్యస
ద్భక్తసంపాద్యగీతములు। గద్యపద్యములునాకాంక్ష బాడుచును । చదు
పుచువేదికా స్థలమువీక్షించి। మెదలు జంతువులను మెల్లనసూకి। ఖ్యాత
సూక్ష్మలసర్వ కామ్యేషువస్త్ర। పూతోదకంబని పొలుచుగావునను। వా
లసినవస్త్ర పూతోదకంబులను। నలిరేగినసమ్మార్జనంబుగావించి । కళుక
రుపత్రముల్ కమలముల్బంధ। ములుమాటశంబులు ముఖ్యముగాలగ। ని
గ్గోరుపంచనన్నియలతోగూర్చి। ముగ్గులుపెట్టినముదితసంప్రీతి। గ్రక్కు
న సకలోపకరణంబులోలి। జక్కొల్పిదీపంబులెక్కుడునిల్పి। యసలారగా
పిండి యారతుల్ వెండి। పసిడియారతులకు ఫలమెక్కుడనియు। భాక్షిల్ల
పిండియారతులు గావించి। రాజతముల పళ్లెరంబులనిల్పి। క్రమమున హ
స్తోదకము సీతలోద। కముదగు నుష్ణోదకమును శోధించి। ఫలములక్షతలు
పువ్వులు పత్రములు। నిలధూపదీపపాత్రములు గుగ్గులంబు। కలపంబు
కస్తూరి వెలయపన్నీరు। కసికుంకుమయు చందనమునుగంధంబు । కర్పూ
రసహితంబుగా విడియంబు। నర్పింపబడని పదార్థంబులెడమ। దిక్కునని
డియట త్రివిధోదకములు। కొక్కొకపడిగంబు లొడగూర్చిమున్న । మ
స్తకంబున గృపామతితోడ గురుడు। హస్తంబిడుటనాత్మ కదిశుద్ధిగాగ ।
తనుశుద్ధిజేసికొ దనకుదావశమె। తనుశుద్ధిజేసుకో దాననేర్చినను। మును
గురుడెలనిమ్ములనట్లుగాక। శివుడున్నయచ్చోట నదిముక్తభూమి। యవు
టపూజాస్థాన మదిశుద్ధిగాక। మున్నుశుద్ధినస్థానమున గూరుచుండి । మె
న్ననచ్చట శుద్ధి యేటికిజేయ। దేవదేవుని సన్నిధిని భర్గుబడయ । భావిం
పతత్పదార్థావలిగాక। యిద్దపదార్థాళి కెట్లుసిద్ధించు। శుద్ధిపంచేంద్రియ
చుంబకు చేత। శుద్ధానిషిద్ధప్రసిద్ధప్రబుద్ధ। సిద్ధవేదాంత సంసిద్ధ లింగంబు।
శుద్ధిజేసెదనను సుగ్గుండు జడుడు। బుద్ధిహీనుడు భవబద్ధుండుగాడె । అతు
లితాఘోర పంచాక్షరిపాశు। పతపురోగమంత్ర వ మతతంత్రవితతి।యా
నీలకంఠ నామాక్షరాత్మకము। గానమంత్రముశుద్ధికరముగాదెని।యెమం
త్రముననగు నీమంత్రశుద్ధి। యీమంత్రశుద్ధి దానదియట్టులయ్యె। భావిం
పనటుగాన పంచశుద్ధులును। గావించుచూడ్కి యె గాదుతప్పనుచు । బొ
నరులింగోదక ప్రోక్షణప్రక్ష। ణనిరీక్షణ స్పర్శనంబులవలన। నావినిర్మల

పదార్థావలిశుద్ధి। గావించి లింగసంస్కారంబుజేసి। స్వార్థాల మా
గ భోగాంగపూజనము। లర్థిఁ గావించు నయ్యవసరవేళ నున్న భక్తా
యుత్సవంబంది। సన్నుతిసేయుచు సంస్పృహత్వమున। మల్లికార్జును
సస్తుతినాచరించు। తల్లింగపూజా విధానంబుఁజూచి। అతిశయవిధి ని
ధాతితభక్తి। మతశివాచార సన్మార్గప్రయుక్తి। సకలేంద్రియకరణ స
సాపాంగు। లకుసకవకరణ కలాపమేల। నాసక్తిలింగ సింహాస నాత్మ
నాసనభేదంబు లలజడులేల। వలవదంగంన్యాసములు గరన్యాస। ము
భక్తివిన్యాస కలితచిత్తులకు। వరుసనదిగధీశ వ-దితభక్తి। పగులకేమి
దిగ్బంధనక్రియలు। దోషముల్ శోషించి ధూర్జటిభక్తి। పోషకులకు
శోషణక్రియలు। మహితసద్గురు దయానిహితచిద్వహ్ని। దహనాంగు
కు పునర్దహనంబులేల। అలఘుతరప్రసాదామృతప్లావ। నులకేల ప్లావ
బులు రిత్తదలప। ప్రత్యక్షసద్గురుప్రతిబింబమాయ। నిత్యస్వతంత్రస
హితలింగంబు। నప్పటికట్లావహింప। దప్పులుదామ సద్భావతాత్ములగు
గురుడానపొంచిన వరలింగమూర్తి। ధరవిసర్జించు విస్తరపాతకులకు। స
తతప్రాణ నిరంతరలింగ। వంతులులిండ్రెమైమె లడినెట్టిలనిన। ధరణి వె
నావహనంబు జే। ధరవిసర్జించిన వరవృషో వేల్పో। గురుడావహించిన
లింగమూర్తి। ధరనిసర్జించిన హరుడో వెరొండో। అటుగాన నింద్యంబ
లావాహనములు। నటవిసర్జనములు నవియట్లుగాక। అంగ మధ్యంతర
బగునుప్రధాన। మంగజారికి బాహ్యమగుతత్ప్రధాన। మంగజారికి బా
హ్యమగుతత్ప్రధాన। మంగీకరింపక యభ్యంతరాగ। మంగీకరించుట
వనీతియనక। నూహింపనభ్యాస యోగమార్గములు। సోహముల్ గీప
ముల్ దోహముల్ గాన। అక్కలింపులువాయు లెక్కనూర్పుటలు
కుక్కబట్టుటతోలు దృక్కుజూచుటలు। నిరనిరనీల్గుట నెక్క నవీపు
చికొనుటలుదా వెడచుముద్రలును। బిడిముడిమానముల్ జీకిలించుటలు
బుడిబుడిజపములు పూసలెన్నుటలు। కుడుచుచుగట్టుచు మృడుబట్టబయ
లు। మడియింపదలపోయు మానసార్చనలు। నావరణాది సింహాసనపూ
జ। గావించుటయు నాడిగానిట్లుకర్మ। యోగంబుమీరు వేదోక్త స
క్తి। యోగంబునకె కూర్చునుగుప్పిడెట్లనిన। ప్రకటించె గాక చెరమనీ

రుండు। ప్రకటించె సకలీకరణ క్రియాత్ములను। మానకంజాయుని మన్నించున
ట్లు। మానులదపసుల మన్నించెశివుడు। కేశిరాజుశిరోనివాసుడైనట్టి। ఆస
నవిధులకు హరుడుండెనెట్లు। త్రివిధియుత త్రిస్థితిన్యాసవిధుల। దవిలెభోగ
నవెన్క దగిలినయట్లు। వలచెనోహిళునకు వరదుడాభంగి। వలచె ముద్ర
లకు నావహనంబులకును। పూనిబల్లహు వాక్యమున నానునట్లు। నానె
శోషణదహనములు। తటిచీరబరచి చల్లెడియర్ఘ్యములకు। నోడబడియనె
భక్తి కోడబడినట్లు। మృడుడుచౌడనిచేత గుడిచినయట్లు। గుడిచెనేవిధుల
బేగడిజేసిపెట్ట। అట్టనుగాక కారాకునబోదివి। పుట్టికలోబెట్టి నట్టిచోశి
వుడు। యుండెనే భక్తుని యొద్దనత్యర్థి। నుండుగాకనుచు నప్పండితయ్య
యును। యీతీతిజనుపూర్వపక్షసిద్ధాంత। పక్షముల్ తత్కర్మ భాగైక
పూర్వ। పక్షేతరజ్ఞాన పక్షసిద్ధాంత। పక్ష వేదార్థోప పాదిత పరమశై
వాత్మికాచార సంసిద్ధశుద్ధ। కేవలభక్తసద్భావోపేత। వీరమాహేశ్వరా
చారమార్గాను। సారమైశివతత్త్వ సారసంస్కృతిని। కాదెకేవలభక్తి గతి
ప్రతిష్ఠించి। యాదటబానును నల్లపత్తింపు। చున్నవాడని వెండియును
ప్రశంసింప। మన్నసపేర్మిన మల్లికార్జునుడు। అష్టవిధార్చసవ్యతిరిక్తమై
న। అష్టాంగభక్తిక్రియల సాంగముగను। ప్రతిషోడశోపచార క్రియాతీత।
రతిరాజవదుపచారములు శోభిల్ల। సహజైకలింగనిష్ఠాపరతంత్ర। మహి
తసద్భక్తి సమగ్రతదనర। నభిరమ్యలీలలింగార్చనసేయ। నభిముఖుడై హ్రు
దయాబ్జకర్ణికకు। రెప్పవహా తనపాణిలింగంబు। సజ్జయుప్పరించుచు తదీ
యోరులింగంబు। ధళధళయని ప్రజ్వరిలుచు నాత్మాను। కలితమైదృగ్జ్ఞానో
గమ్యమైవెలుగ। నాలింగమూర్తి నెయ్యంబులియ్యంబు। మూలంబుదా
లంబు ముద్దునుదుద్దు। భ్రాంతియుకాంతియురంగుబెడంగు। శాంతివిశ్రాం
తి లక్షణము సద్గుణము। ఖ్యాతియునీతియు పదమును ముదము। ప్రీతియు
రీతియు బెంపునుసొంపు। యేపునునోపును యెలమియుగలిమి। పాపును
దాపును రూపురేఖయును। మురవును వరవును మొగియును జిగియుంబు
రులును నురులు ప్రస్ఫూర్తితన్మూర్తి। చెనుసునననును చెలువునుసలువు।
నున్నతిదన్మతి నొప్పునునొప్పు। లళియునులుళియును లాగునులాగు। పొ
లుపును మెలపు ప్రభూతివిఖ్యాతి। భరితమైపండిత ప్రభుదృష్టియందు। క

రుగనబోసినగతి బిక్కటిల్ల। పండితలోచనాబ్జంబుల యందు।గండగిం
యట్టి గతిగృక్కిదముగ। నచ్చుగానా పండితయ్యకందోయి। నచ్చోత్తి
ట్లదా నచ్చెరువంద। మత్తిల్లీపండితమల్లుచక్షులను। బిత్తరించినమాడ్కి
జిలిబిలిబోవ। నాపండితయ్యయు నటమున్న తనదు। చూపులు శివునట
చుట్టుముట్టాడ॥ అనిమిష కేసి రాజయ్యలింగంబు। ననిమిషుడై చూచు
ట్లచూచుచును। యవుకరు కేతయ్య భవుదనకన్ను। గవపేర్చిపులుగజూ
క్రమమునజూచు। గజ్జెశుమననయ్య గారుతన్మరచి। హృజ్జన్మ రవుజూ
నేడ్తేరజూచు। తవిలినాటినకృష్ణు తంతుర్లైయుభియు। శివదేవు ప్రభు
జూచినభాతిజూచి। సంగగుణాతీతు లింగమూర్తి। భృంగీశ్వరుడు జ
పుసంగతి జూచు। నందికేశ్వరుడభినాభావలీల। కందర్పహరుజూచు క్ర
మమునజూచు। తెగిలించుదాటించు దంచడిగోల్పు। నిగుడించునిద్ధించు
ఖ్యించునాంచు। సంధించుసారించు జననొప్పునవువు। బంధించుబట్టించు
కొల్పుజల్పు। నొక్కోల్పుపెనగోల్పు నెలకొల్పునిల్పు। జక్కోల్పుజ
ల్పు సమకొల్పుగల్పు। జిక్కించునాటించుజెందించు జేర్పు। సొక్కించుజొ
పించు నెక్కించుగూర్చు। పోరియించుబొలియించు బొంచుగావించు।
రయించుగీలించు మరిగించునించు। నంతకమున్న నిట్లంతకాంతకుని।
తరాకాంతమై యలరుతదృష్టి॥ చిరమూల మంత్రముల్ శివ్యకర్ణ
ముల। పరగజిక్కినమాడ్కి భవునందజిక్కి। ప్రాచివేదాంతముల్ భ
పదాబ్జములు। మోచినభావనముక్కంటిమోచి। రతికల్పవృక్షంబు బ్రా
కిసలతల। రతిజుట్టుశాంకి లింగమునందమెలమి। పరగలక్ష్యముధనుర్ధ
రుడేయబడిన। శరములట్టీశ్వరు నిరుమెయిగాండి। వరసుతుల్ జనకునిపై
గాంగలించు। కరణినెక్కొననీల గళుగాంగలించు। కలితంబు మదకరి
ట్టినపాశ। ములయట్లలింగంబు ముచట్లుజుట్టి। మెలయమృగవ్యాధు
డ్డినయురుల। వలలభావమున నీశ్వరు నంచదవిలి। ననిచినవరునితో నా
యనంగి। పెనగినట్లీశుతో ననగిబెనంగి। జగిగొనినొడ్డొంట శిల్పకుచేత
గురంటినట్ల దాశివ్రునందనంటి। యలరగంధద్రవ్యములు వోదువబడిన
లుపచందమున భావజహరుబొదలి। ధరణిపై పెన్నదులురువడిబారి।

ధిగూడినయట్ల శంకరుగూడి। నెలకొనిపాలలోపల నుదకములు । గలసిన సద్ధతి గణనాథుగలసి। యక్కింప దప్తలోహంబున జలము। లింక్కినట్లీశుపై నింకి వెండియును॥ దశావధానం దృక్పటిత్వం దృగ్విన్యాసం దృగ్విపనం దృక్ప్రసత్వం అవధానం దృగ్వ్యాప్తం॥ తివురుదీవులాడక దెలసవు జినక। తవులంబుగుందక తమకంబు చెడక। దరళత్వమతిలేక శిరుగుడుపడక। పారిబారినెగరక పొందొంటగొనక। కెలనికినిగుడక కేర్గింటజనక। కలగకతొలగక చలనంబులేక । బెదరకనదరక బిడిముడిగొనక। బెదరక వదలకపిదపిదగాక।క్రొవ్వాడిసూతకక్రూరత లేక। మవ్వమెడపక తన్వమాంద్యంబుగాక। సుడివడకేగరకసొలయకజిడ్డు। పడక పెన్వడకడికవడి తారువోక।అంకిలిపరపకయురకన్నుగొనక। లెక్కకనంగక పెడగురుపడక। మిరుమిట్లుభోవక మీరకసందు। పరపకకంటినీరురకంగనీక। మగ్నతసడలకభ్రమాగన్నుపడక। భగ్నంబుగాక రెప్పలుమారుపడక। లీనమై తనప్రాణ లింగంబునంద। దానిరీక్షణ సుధాధామంబు దనర। మునుమజ్జనాంబువుల్ ముంచినదృష్టి। సినుపారి తనుపూత నిగుడిన దృష్టి । బొనరారి క్రొవ్విరుల్ బూన్చినదృష్టి। ఘనధూపధూపంబు గప్పినదృష్టి । పరగంగ నారతుల్ బరగినదృష్టి। కరము నైవేద్యంబు గరపినదృష్టి। యొసగి తాంబూలమై యింపొందుదృష్టి। నసమపుష్పాంబులు లసలారుదృష్టి । గానీశ్వరార్చన దానిలీక్షణవి। ధానంబుసందసంధానమైపరగి। చెన్నారనీక్రియ మున్నవసరము। సన్నుతలింగ దర్శనమాత్రయంద॥ యిదిదృగష్టవిధార్చనము రెండోఅవధానం॥ ఇక్కడికి దృగవధానములు రెండున్ననవి॥ యివె దృగ్వ్యాప్తులనబడును॥ యికత్వగ్వ్యాప్తవధానములు॥ మూడింటికిన్ని మొదటియవధానం రెండు॥ అంతపండిత మల్లికార్జున ప్రభువు । సంతసంబంద సంస్పర్శన నియతి। యెన్నంగ పెదదా పెన్నిధియంట గన్నట్లు ప్రాణలింగము నంటియంటి। యలయించుకరణి మ దేభంబుముట్టి। పొలుపున నన్నీల గళుముట్టిముట్టి। శర్వాణిలీలాంబుజము దాల్చునట్లు। గుర్వాగాశితక దాంకునిబట్టిపట్టి। నాతికుచస్పర్శనము సేయునంబి। భాతి స్పర్శనము

మాపతిజేసిజేసి। పంబిప్రాణేశ్వరు బాయకయివ్వి। ధంబున సంస్పర్శన
బాచరింప। బాహులులింగసంస్పర్శన సుఖకు। తూహాలంబంద సమాప్
తలీల। అక్కజంబటమున్న యంగవిక్రియలు। నెక్కొన్న రీతులు నేతుల
ట్టంగ। గద్గదకంఠాలికస్వరస్వరము। ముద్గతస్తవన సంయుక్తవాక్యుడగు
చు॥ హరలీల దేలుచు హరలీలదనర। హరలీలయనుగృతి హరలీలబొగడు
మహిజెప్పబడు మహిమ్నస్తవంబునను। మహిమాకరుని మహామహిమ
వర్తించు। మలహరణంబగు మలహణంబునను। మలహణప్రియుని ద్రిష
లహరుబొగడు। శ్రీమయంబైన యనామయంబునని। రామయుడగు కరు
ణామయుబొగడు। నాయతప్రీతి హలాయుధంబునహ। లాయుధప్రియుత్రి
శూలాయుధంబొగడు। పాంచభౌతిక పంచపంచేంద్రియ ప్రపంచదూరున
తించు పంచగద్యలను। శివతత్వసార సంచిత మహామహిమ। శివతత్వసా
రమన్ శివకృతిబొగడు। మహనియ్యమగురుద్ర మహిమయన్ కృతిని। మ
హనియ్యుడగు రుద్రమహిమగీర్తించు। నలరుసంసార మాయాస్థవంబున
ను। నలఘుసంసార మాయాదూరుబొగడు। శంకరగీత భాస్వత్పదావళి
ని। శంకరుచరిత భయంకరుబొగడు। ఆనందగీతంబులనుపదంబులన। దా
నందు భక్తగణానందుబొగడు। బండరు బసవన్న బ్రాణేశుబాడు। ప్రా
క్తననూతన భవ్యగీతప్రి। నూత్తులవెండియు భక్తార్తుబాడు। పనిగొన
బ్భంగిబాడుచు బొగడుచును నాల్కకసివోన్నశివునిగీర్తింప॥ అటమ
న్నవిషయ గణావలిగూడి। నిటలాక్షునందసాన్నిధ్యత వడయ। మత్తిల్లి
ఖిలక్క పుత్తడిబొమ్మ। నత్తెరంగున నెడల్ హరునందబొంద। పుప్పుముడి
యనీరనన్నసందడగు। చొప్పున దేహంబు శూలియందడగ। వరుస మహ
బ్ధిలో వర్షోపలములు। విరిసినట్లంగ మాహేశ్వరునందవిరియ। స్వీతాగ్నిచే
నవని తంబుగరుగు। భాతినంగము గుణాతీతమైపరగ॥ యిక్కడికి త్వ
గ్వ్యాప్తులుమూడున్న సరి॥ యిక మనోవ్యాప్తులు నాల్గింటికిన్ని మొదటి
అవధానం॥ చనుత దానంద సంజనితాశ్రునమితి। తనహృదీశునకు మజ్జన
వారిగాగ। తనరుచిత్తాగ్రంబు తడియొత్తగాంగ। ఘనసత్క్రియారతిగం
ధంబుగాంగ। బొనరుముత్పులకలు పుష్పముల్ గాంగ। విను తత్వభావ
యు మనుభూతిగాంగ। సతతనిజాత్మ వాసన ధూపముగను। నతికయ

జ్ఞానాంశు లారతుల్ గాంగ। భరితనివేదిత ప్రాణిపదంబు। హరునకర్పించు పదార్థములుల్ గాంగ। శమితేంద్రియాను రాగమువిడియముగ। నమితవాంఛ్మణులు పుష్పాంజలులుల్ గాంగ। భావింపమరియుమహోవసరంబు।నీవిధంబునజెల్లె నిలనట్లుగాంగ॥ జలకంబు సేయుచో స్వామిమీదటను। సలరతజ్జల ధారలైయుండుమనసు। నాసక్తి బూజించు నత్తరిశివున। కాసారభంబు దానైయుండుమనసు। మలహరునకు గంధమలదునచ్చోట। నలరునాగంపు తానైయుండుమనసు। ఇందుమౌళికి ధూపమిమ్మనవ్వేళ। నందుదావాసనయైయుండుమనసు। యీశునకారతులెత్తెడునప్పు। డాశుభమంగళంబైయుండుమనసు। ఆరగింపగ బెట్టినట్టిచో శివున। కారుచి కరముదానైయుండుమనసు। గానమ్మూర్త్యులకు ప్రధానంబు మనసు। తానట్టి మనసునీశానునియంద। లగ్నమై భక్తికళాయుక్తమైని। మగ్నలీనమై మానాటజేసి। అతులబాహ్యాభ్యంతరార్చనంబులకు। సతతంబు బీజంబు సన్మతిగాంగ। భంగిగాదర్శన స్పర్శనంబులను। లింగార్చనం బవలీలదోపంగ॥ గణనాథునంద సంఖ్యాతులైనట్టి। గణములగాంచి నిర్గత బాహ్యుడగుచు। శ్రీకంఠునకును పారిషధులకరయ। నేకాలమునలేరు లేకుండుటయును। ఆగణంబులమారు గాంగబ్రాణేశు। డేగతిగా నిరూఢినిస్తుతియించె ॥ సంతటవెండియు నాపండితేంద్రు। డెంతయునాపోవరీశ ప్రాణేశ। ఘ్రీతివిశ్వతశ్చ క్షురుతయంచునిన్ను। నతిజూడకన్నులు దశకోటికోట్లు రతివిశ్వతోముఖోరుతయంచునిన్ను। నుతియించుజింహ్వాలు శతకోటికోట్లు। భ్రాజిల్లువిశ్వతో బాహుననిన్ను। బూజంపగా హస్తములు కోటికోట్లు। యిలజనయం దేవయెకోయనంగ। దలపమనోముఖంబు లనంతకోట్లు। గానొసంగవెనాకు కరకంఠశివస। దానందగురు లింగయట్లుగాదెని। కనుగవయొడలెల్లగా జేయనయ్య। యనఘయంచును కన్నులార వీక్షించ। కరములుయొడలెల్లగా జేయవయ్య। హరుడయంచును చేతులారబూజించ। జియ్యనాయొడలెల్ల జిహ్వాలుజేయు। మయ్యయ్యయనుచు వాయారకీర్తింప। చెవులకాయొడలెల్ల జేయగదయ్య। శివుడయంచును జెవులార నుతులు। యొడలెల్ల మనసుగా నొగిజేయవయ్య। మృడుడయంచుదలంప వడిమనంబార। పనుగొననీభంగి ప్రార్థనసేయు। చును జూచుచును ముట్టుచు

ను దలంచుచును। తన్మహిమంబెన్నిదా నిట్లుభక్తి। చిన్మయానంద వ
కృతబుద్ధి॥ ఆలీలపరిమధ గణానందవార్ధి। దేలుచుమునుగుచు ధృఢతర
క్తి॥ శివునిలోఁ జిత్తంబు జేర్చి వెండియును। శివుకంటెనన్యంబు దవుల
యుండి। స్ఫురియింప శివుజూచి జూచిక్రోలుచును। హరసుఖామృతమా
నీ యానిక్రోలుచును। శివుస్పర్శనము జేసి జేసివ్రాలుచును, యవిరళోత్స
వమంది యంది సోలుచును। తనుగుణంబులుదక్కి తక్కిపాడుచును।
నురాగమున సన్నియన్ని సేయుచును, గణనాధులనుగాంచి కాంచిమ్రొ
క్కుచును। ప్రణుతులారగ బాడి బాడిసొక్కుచును। లీలాంబునిధి తే
తేలియాడుచును। శూలిలోననజొచ్చిచొచ్చికూడుచును॥ సాంగంబుగా
బహిరంగంబునంత। రంగంబుతనపాణిలింగంబుగూర్చి। యున్న పండిత
విప్రమోద్వృత్తి చూచి।పన్నగాంకనిభక్తిపరులు వెండియును। ఆనిమిష
ధీశునసహస్రాంబకములు। ఘనమల్లికార్జును నుగవ కెనయె। అరయ రవి
యు హస్తముల్ పండి। తారాధ్యహస్తతోయజముల కెనయె। వివ
ప శేషు నివ్వేలనాలుకలు। శివకవిమల్లయ్య జింహ్వాకు నెనయె। అననలచ
తురానను నికర్ణవితతి। వినుతింపబంశితు వీనులసమమె। సనకాదియోగు
ల సన్మనోగతులు। ఘనుడుపండితు మనోగతికిని బురుడౌ। పండితారా
ధ్యుల పంచేంద్రియములు। చండవిషాంకుని స్థానముల్ గావె। పండితా
రాధ్యుల పంచేంద్రియములు। దండధరారిపాత్రంబులుగావె। పండితా
రాధ్యులపంచేంద్రియములు। చండేశువరదు భాజనములుగావె। పండితా
రాధ్యుల పంచేంద్రియములు। ఖండేందుశేఖరు కరములుగావె। పండి
తారాధ్యుల పంచేంద్రియములు। నండజాకల్ప ప్రత్యంగముల్ గావె।పం
డితారాధ్యుల పంచేంద్రియములు। వాండేమిశివుభుజాదండముల్ గావె।పం
డితారాధ్యుల పంచేంద్రియములు। వెండియునీశ్వరు విషయముల్ గావె।
వేమేలక విమల్లు విషయేంద్రియములు। మాయనిలో జేవ జెయనితపము।
మెరుగనిమెరుక తన్మరువనిమరుపు। అరగనిమెలుకవ తరగని నెనరు।కల
సిపాయనికూర్మి కలలేనినిద్ర। గెలువనితుర్యంబు క్రియసెడ్డనడుపు। తె
వ్వని తెంపు చేతివ్వనితనివి। నవ్వనికూర్మి యానని పంటపోడి। బెంపని పం
టయాలింపనివినికి। తెంపని తెంపునె మింపనివలపు। సడలేనిసం తానమిడ

రానితమక। మెడవోనినెయ్యంబు కడివోనితలపు। యేరికిగలుగునె యీ
పండితయ్య। గారికెగాకంచు వారకబొగడ। అంతనిశాంతనిరంతరభక్తి।
మంత్రుండుపండిత మల్లికార్జునుడు।శుద్ధలింగార్చనా స్తోత్రక్రియాస। ము
ద్ధతి రతిసాంగపద్ధతిదనర। నియతిమున్దర్శన నీరాజనంబు । నియతిము
న్నపసర నీరాజనంబు। నియతమైమజ్జన నీరాజనంబు। నియతితోమంగళ
నీరాజనంబు। నియతిచేశృంగార నీరాజనంబు। నియతినమరిమహా నీరా
జనంబు। నియతిగానానంద నీరాజనంబు। నియతినసంఖ్యాత నీరాజనం
బు। నియతిగానీయష్టనీరాజనములు। క్రియగొనధూపసమయములదీర్చి।
యయ్యయీవేళల నర్ఘ్యపాద్యాదు। లయ్యయివేళల నభ్యర్చనములు।
నెటుగాలవేళల నింపునుసొంపు। ఘటియిల్లుశీతోష్ణగంధోదకములు। కడు
నొప్పునక్షత్ర గంధపుష్పాదు। లోడబడ రాజవదుపచారతతికి। సాంగమై
చనులింగ శృంగారరచన। యంగీకరించి ప్రహర్షంబుదనర । మున్నవసర
ము సమున్నతిజలిపి। సన్నుతలీల మజ్జనమాచరించు । సమయంబునను
సూరసానమ్మజంగ। మముబలిదేవి వేమనపండితులును। చనుదేర ముంగ
లచాంగుభళాయ। నినమంగళధ్వని నిండారిపారి। భావంబుచెన్నయ దేవు
నియంద। భావనబొలయుడు పండితేందుడు॥ జంగమవేషంబు లింగద
ర్పణము। సంగతంబైయున్కి సహజంబుకాన। జంగమరూపంబు లింగగ
ర్భమున। సంగతంబైయున్కి సత్యంబకాన। జంగమరత్నంబు లింగాబ్ధిమ
ధ్య। సంగతంబైయున్కి సాంగంబకాన। పొడగనిబిట్టుల్కి పడియద్భుతం
బు। వెడగుపరపనంగ విక్రియల్బొదల। జంగమదర్శన సంస్పృహా నంద।
మంగళామృతవార్ధి మధ్యావగాహ। వితతసంభ్రమకృత విస్మరణప్రి।
యుతనిజాంతః కరణోపేతుడగుచు। కూర్చున్నవాడ లింగార్చనకనక।చ
ర్చింపనిదియ మజ్జనవేళయనక। తగదవధానంబు తప్పునోయనక । యొగి
గరస్థల్ లింగమున్నవాడనక। హారునకుమున్న సింహాసనంబైన । కరము
నర్చనలిచ్చు కరమునుమోడ్చి। అక్కజంబు ప్రియంబుహర్షంబు దనర।
మ్రొక్కంగబండితు మోప్రిలసల్లీల। నంతనచ్చెరువంద నాలింగమూర్తి।
యంతరీక్షంబున నట్లుండెనునికి। పోలులింగములోనబొరయుజంగమము।
నాలింగమునకు సింహాసనంబుగను। పోలయు జంగమరూపమునకు పండి

తుని। చెలువారుభ క్తియ సింహాసనంబు। అక్కజంబుగ మేమనయ్య ప
రాంబు। చక్కనజనజొచ్చి శరణార్థిసేయు। మరలిచూచుడు జంగమ
దత్తోచె। నరయదత్ప్రాణ లింగాకృతియట్లు। జంగమమూర్తి సర్వా
బునంత। రంగంబు లింగమయంబ యెట్లనిన॥ జంగమపాదాంబుజంబు
సకల। మంగళతీర్థ సన్మార్గాలయములు। జంగమాంఘ్రులు ఘనసంసా
ఖ్య। భంగురరోగ విచ్ఛేదనజములు। జంగమాంఘ్రులునతజన చయ
టల। సంగతాశుభను రక్షరసారణములును। జంగమాంఘ్రులు గిరిజా
ద్యోత్త। మాంగసన్మార్గ పూజావిధానములు। జంగమాంఘ్రులుభక్తజ
ల్పతరులు। జంగమాంఘ్రులు పాణిలింగాంఘ్రిచయము। లరయజ
మ వామహస్తతలంబు। చిరలింగమూర్తికి సింహాసనంబు। నలుజం
హిమ హస్తతలంబు। చెలువారహరునకు శృంగారగృహము। శస్త
గమవామ హస్తతలంబు। హస్తిచర్మాంబరు నాస్థాన వేది। తలపోయ
గమదక్షిణహస్త। తలము లింగమునకు రాజన్మభూమి। దవిలి జం
మూర్తి దక్షిణకరము। శివునకు బరిచర్యసేయునియోగి। యూహింప
గమదక్షిణకరము। దక్షమఘారికి దగినపూజారి। జంగమహస్తముల్
గైక్యసఖులు। జంగమహస్తముల్ లింగహస్తములు। జంగమనయనము
లింగంబుయీద। భంగిగానేఫార్దు ఛాయనివిరులు। లీలజంగ మదృ
లింగంబుమీద। గాలిలుచునుండు నఖండదీపములు। పరమజంగమదృ
పరిమదాశుసమితి। హరుమజ్జనంబాద్బు నాకలశములు। నెరీయజం
దృష్టు వరలులింగంబు। నో రయగా మెరుగారి యొప్పు బాణములు। జ
మదృష్టుసీశ్వరుకులాంగనలు। జంగమదృష్టును లింగంబుదృష్టు। పూ
గమజహ్వ పురహరుడర్థి। తోనారగించు తద్భోజనపాత్ర। తొడరి
గమజిహ్వ మృడుడుతారుచులు। కడిచేసికడిజేసి గుడుచుహస్తములు
నసిజంగమ జిహ్వ శివుడొల్లకీక। యనయసత్యంబు డాచినకరపటము
లిజంగమ జిహ్వ తప్పకయుండ। శివునంకసములువ్రాసినపుస్తకంబు।
తిజంగమజిహ్వ బసవలింగంబు। గీతముల్ వాయించు కిన్నెరవీణె। జ

మజిహ్వయె లింగంబుజిహ్వ। జంగమవాక్యంబు లింగవాక్యంబు। జంగ
మముఖముదా లింగముఖంబు। జంగమకుక్షి యె లింగంబుకుక్షి । జంగ
మవక్షంబు లింగవక్షంబు। జంగమోదరముతా లింగోదరంబు। జంగమ
భోగంబు లింగభోగంబు। జంగమతృప్తి యె లింగంబుతృప్తి। జంగమఘ్రా
ణంబు శంభునిర్మాల్య। సంగతసారభాస్వాద భృంగంబు। జంగమఘ్రాణం
బు సాధారణంబు। జంగమఘ్రాణ మీశ్వరుని ఘ్రాణంబు। జంగమకర్ణ
ముల్ లింగతత్త్వప్ర సంగతామృత పూర్ణచారుకుంభములు। మరియును
తజ్జంగమంబుకర్ణములు।కోరలుశోత్రఘ్రితికుండలాంకములు। జంగమక
ర్ణముల్ లింగశబ్దాద్య। భంగినామావళి పలుముద్రితములు। జంగమకర్ణ
ముల్ లింగాలయములు। జంగమకర్ణముల్ లింగకర్ణములు। జంగమలింగ
భాస్వన్మనోమార్గ। మంగజహరుని విహారస్థలంబు। జంగమలింగ భాస్వ
న్మనోమార్గ। మంగజహరుని యేకాంతవాసంబు। జంగమలింగ భాస్వన్మ
నోమార్గ। మంగజహరునకు నంతర్గృహంబు । జంగమలింగ భాస్వన్మనో
మార్గ। మంగజహరునకు నట్లనుసారి। జంగమలింగ భాస్వన్మనోవీధి। లిం
గదేవునకు కేళిమందిరంబు। జంగమకాయంబు లింగంబుశయ్య । విశ్రుతి
జంగమవిదితమానసము। విశ్రమస్థానంబువిశ్వేశ్వరునకు।వేయూలజంగమ
విమలమానసము। పాయనినెచ్చెలిపరమేశ్వరునకు । జంగమంబుమనంబు
లింగకారణము। జంగమంబుమనసు లింగంబుమనసు। జంగమకాయంబు
శాంతవారాశి। జంగమకాయంబులింగాలయంబు। జంగమకాయంబు లిం
గకాయంబు। జంగమమూర్తి యెలింగంబుమూర్తి । జంగమవేషంబులింగ
వేషంబు।పరికింపజంగమప్రాణపదంబు। యరయలింగప్రాణమట్లుగావున
ను॥ ఆదిజంగమమూర్తియైవచ్చిగురుడు।కాదెలింగంబుజంగమమునయ్యె।
నట్టిసద్గురుమూర్తియైనజంగమము। నెట్టనగురుడనినిష్ఠింపవలయు। ఘన
జంగమంబుసాక్షాద్గురురూప। మనుచునర్చనసేత యదియుత్తమంబు।తన
రుజంగమమూర్తి తనలింగరూప। మనుచునర్చనసెంత యదిమధ్యమంబు।
చనుజంగమము శివశాసనధారి। యని సమర్చన సేయుటది తుధికము। కా
నసద్గురుమూర్తియైనజంగమని। జాననంబునదొంచుటయు దెలింగంబు। అ
నుచుపండిత మల్లికార్జునస్వామి। పనిగొనజంగమ పరవశోద్వృత్తి । సం

తముండటికంటె నతిభక్తిరసము। వింతవైయెదనుముంప విభ్రాంతియొ
నరుదొంద వేమనయ్యను సూరసాని। కరమభిలాషమై కౌఁగిటఁజేర్చి।
గమశ్రీపాద సంకలితోత్త। మాంగుఁడై యందంద సాష్టాంగుడగుచు।
కరుభక్తుల శరణంటిభవము। లింకమాలోజాల పంకంబులాఁజ। పా
భక్తుల పాదముల్ గంటి। నోపుడుభవమఃఖ కూపంబు లెడల। నేపా
క్తుల శ్రీపాదధూళి। మాపయిబొరంగ పాపముల్ బొలిసె। పట్టించు
ద్భక్తి భక్తులచెప్పు। విట్టలంబుగ తలబెట్టంగగంటి। భావజాంతకు భ
పాదోదకంబు। త్రావంగగంటినె ధన్యుండనైతి। మృడునిభక్తులుప్రీతి
డిచినచోట। బడినప్రసాదంబు గుడువంగగంటి। ననుచు గీర్తించుచు
డుచుబాడు। చునుజంగమము పాదవనజముల్ గడిగి। పాదోదకము
భక్తినర్చించి। యాదట ధూపదీపాదులొసర్చు। నెగడదీపగంబంబు
దెసవెలుగ। బడిగంబుమీదట ప్రజ్వరిల్లుచును। నంతరీక్షంబు ననలరు
గంబు। నంతలోనన జంగమావలిగాంచి। పండితమల్లయ్య బ్రస్తుతించు
న। ఖండితైశ్వర్య సంకలితాత్ముడగుచు। చనుచను లింగావసరము జే
ప। ననుచునాజ్ఞాపనం బాచరింపుచును। కలగని మేల్కన్న కరణినద్భు
ము। దొలఁ లింగమునకు చోస్థలంబొగ్గి। నిన్నుగన్నప్పుడుతన్నునుజగమ
పన్నుగామరువంశ భక్తాత్మనలయు। మరిభక్తుడగుజంగమమునుగనినన్ను
మరువవలయు. జంగమమున సేవకాన। అలరుజంగమలింగమగు భక్తుగా
చి। కొలువడేశివువృధాకోటిపూజలును। శివభక్తివరుల పూజింపకేస
ద్దు। శివపూజలోక కోటిజేసినవృథయు। శివభక్తవరుల పూజించినజా
శివపూజలోకకోటి చేసినవాడ। వేడుకమడిదోలు కాడనెంతయును। గ
డభక్తులగొని యాడడేనతని। యాడంబరంపు దేవార్చనలెల్ల। మో
నభోసిన యుదకంబులట్లు। కానలింగార్చన కంటెనుత్తమము। జానొం
గావించుజంగమార్చనము। లింగార్చనంబగుజంగమార్చనము। జంగమా
ర్చనగాదు లింగార్చనంబు। వ్యక్తలింగాంగుడీశ్వరుడనుకంటె। భక్తైశి
డను భావముత్తమము। పనుగొనలింగంబు ప్రాణమన్కంటె। మును
గమము ప్రాణమనుట యుత్తమము। లింగార్చనము సేత యంగభోగంబు

జంగమార్చనసెంత లింగభాగంబు। లింగార్చనముకంటె లీలనెక్కుడుగ। జంగమార్చనసెంత సరినుత్తమంబు। లింగజంగమపూజలెక్కింపనొక్క। భంగిననేయంగ బడుటమధ్యమము। లింగార్చనముజేసిజంగమార్చనము। నంగీకరింపమి యధమమెట్లనిన। లింగార్చనములింగమం గోపచర్య। భం గిజంగమపూజ ప్రాణోపచర్య। కానజంగమభక్తిహీనునిపూజ। వీనుంగ కైసేయబూసినయట్లు। నినుపార నగ్నిసాన్నిధ్యతగాక। యినుముదావ్రిగ నేర్చునె యుదకములు। నెక్కొన జంగమాస్వాంశంబుగాక। నిక్కంబు భో గింప నేర్చునె శివుడు। మునులింగ జంగమంబను రెండునోళ్ల। గొనక తృ ప్తుండగునెగురులింగమూర్తి। రెండునోళ్ల గుడువకుండిన కుక్షి। నిండునె యట్లు భేరుండంబునకును। నెరినంకురించు మావ్రినికినీరుమాని। నెరివట్టి కొరటికి నీరెత్తునట్లు। కుతులుడై జాతినాగులజంపుచును। ప్రతిమనాగుల కును పాల్పోయునట్లు। వడిగొనిభుజియించువదనముండ్డంగ। గడిజేసిపెడ తట గుడుపుచందమున। యొనరముందర శిరముండమోకాలి। కిని సెనపె ట్టంగ క్రియగొనునట్లు। కావునభక్తుండు నీవయ్యమఱిని। భావించిమిక్కి లి భజియింపవలయు। భక్తులగొలుచుట భవుగొల్చుటనుచు। భక్తితో నేప్రొద్దు భజియింపవలయు। తవిలిభక్తుల ప్రసాదము సంతతంబు। భవు ప్రసాదంబనిభజియింపవలయు। భక్తులవరవుడ భక్తులబంట। భక్తులయి లుపుట్టు బన్న నాకెవుడు। భక్తులయెడ్డడ భక్తు లేదిక్కు। భక్తులె దెసయ ని భజియింపవలయు। నావారుశివభక్తు లేవారివాడ। భావింపదృఢమని భజియింపవలయు। ననిచెప్పగాదె మీయానతిజియ్య। ఘనభక్తచిత్తప్ర కల్పితశయ్య। భక్తదృక్కోటి ముదిపానచకోర। భక్తాస్యదర్పణ ప్రథితసా కార। భక్తహృదయసరఃసక్తమరాళ। భక్తమనోంబుజ భ్రమరసల్లీల। భ క్తాత్మమిందిరప్రబలప్రదీప। భక్తసర్వాంగసత్ప్రాణస్వరూప। గురుమూ ర్తి కాయంబ హరుడమీమూర్తి। గురుమూర్తి ప్రాణమాచర లింగ మూర్తి। ధరప్రాణలింగావతారమీమూర్తి।ధరణియాచార్యావతార మామూర్తి। దగునంగ సన్నిహితమునకీమూర్తి। తగుప్రాణ సన్నిహిత మునకామూర్తి। సారమంత్రక్రియాధారమీమూర్తి। చారుతంత్ర క్రి యాధారమామూర్తి। మును యోగమజ్జనంబున కిదిశావు। చనుభోగ

మజ్జనంబున కదిశావు। యనయపూజాస్థాన మీాలింగమూర్తి । తనదు:
రాధన స్థానమామూర్తిః మునుద్రికాలార్చనగానగ నీమూర్తిః। య
యంబుభజియించు కొనగనామూర్తిః। రతిషోడశోపచార క్రియలింక
సతతరాజీవ దుపచారములందు । రమణగరస్పర్శనమునకిశిరము । రక్ష
ణశిరః స్పర్శనమున కాయకుగు । అభిలాత్మ విషయేంద్రి యార్ప
బించు నఖిలసుఖోప భోగార్పణంబందు। పూనిరూపార్పితస్థానమీామూ
ర్తిః। ప్రానిరుచ్యర్పణ స్థానమీామూర్తి । శుద్ధప్రసాద సంసూచనంబిం
సిద్ధప్రసాద సంశేవనంబందు। తనుమనోగుణ నివేదము నానిందు। తన
నోధననీవె దనము దానందు। కావున గురువుజంగమమునునొక్క। భా
బుగాజూచు భక్తినాకొనగు। లేవుసులేయన్న నీవంకనున్న । దేవ
య్య మనోవర్తనమున। నీవుభక్తుండను భావవిభేద। మావంతయును
యట్లనాకొనగు। అదిజంగమంబు దానిది లింగమనక। మదినేకమని
మార్గంబునొనగు। అట్టిభక్తులకడుపునందు సంప్రీతి। బుట్టెడివృత్యాంబు
ట్టికయొసగు। మిదియెసంభవమయ్యె నేభక్తులిండ్ల। పొదలియెట్లైనను
ట్టంగనొసగు। పనిసేయనిమిపుట్టి బానిసెనయ్య। దుని పట్ట నెందునయ
ను నిలుగావ। శునకంబునయ్యును ననయంబుభక్త । ఘనగృహంబుల
ట్టగా గృపసేయు। మంతియెచాలునాకపవర్గపదవిం చింతింపనెన్నొల్ల
లింగమూర్తి। యనుచు పండిత మల్లికార్జునారాధ్యు। డనురాగలీల
గార్చనసేయ। సూరసానియుగణ స్తోమంబువేమ। నారాధ్యులును స
ద్యద్భక్తవితతి, ఘనతరలింగ జంగమపారవశ్య। వినుత సుభాన్మృత
నోలాడు। పండితమల్లన్న భావంబుగనియు। ఖండితానందాశ్రు కణ
ల్యుగ్రమ్మ। యిట్టిజంగమనిష్ఠ యిట్టిమహాత్వ। యిట్టియాజ్ఞాసిద్ధి యిత
కగునె బాపురా మాయన్న పండితవిభుడ। బాపురా మాయన్న ప
తేందుమిండ। బాపురామాయయ్య పండితారాధ్య। బాపురా మాస
మి పండితమల్లు। నల్లవోపండిత నతపంకితాఘు। నల్లవో పండిత నం
కీర్తి। మజబాపుపండిత మత్కులాచార్య। మజబాపుపండిత మల్లికా
నుడ। వినికానియరుగము మునుకథలందు। కనుగొంటిమిపుడుప్రఖ్యా

బుగాగ॥ అట్టిన్న పరమమాహేశ్వరార్కుండు। ధట్టిండు మరితఖరట్టిం డుఘనుడు। శివభక్తియుక్తి పెక్కునదొల్లియిట్ల। దవిలి శ్రీబసవన దండ నాయకుడు। సంగతిపాణింబు సంధించెగాడె। జంగమంబందతచ్చరితమె ట్లనిన, స్రష్టయుహరియును సకలప్రపంచ। దుష్టతనువులు బ్రహ్మాండ సం ఘములు। గౌరివివాహంబు గరళాపహరము, భూరికాత్యావళుల్ బుట్ట కమన్న। యేకాకియై బరమేకాంతమున జి। దాకారు డీశానుడభదీశ్వ రుడు। శంభుండుదామనాసక్తిద్వితీయ్య। శంభుండనంగ వృషభమూర్తి డాల్చి। అదియువాహనముగా నధిజరింప। నదమలెచ్చామాత్ర జగములు బుట్టె। అరుదుగానంత శిలాదుండు దన్ను। చిరతపోనిష్ఠ భజించి మెప్పిం చి, తానునయోనిజుడై నందికేశు। మానితదివ్యాభి దానంబుడాల్చి। వెం డిశిలాదపుత్రుండు నందీశ్వ। రుండన బరగి విభూతిమైనంత। వీరమాహే శ్వరాచారప్రచార। పారీణమతి జగత్పావనంబయ్యె। అసమసద్భక్త హి తార్థంబుగాన। వసుధనీయ్యాశుండు బసవనామమున। స్థిరమతిగన్నాట దేశంబునందు। కరమర్థిహింగుళీశ్వర భాగవాటి। యను నగ్రహారం బునందు విఖ్యాతి। మనుచున్న మండంగిమాదిరాజతివ। శ్రీమతిమాదాం బ శ్రీనందికేశు। నేమించినోమిన నోముఫలంబు। సంభవంబయ్యెస్వయం భులింగంబు। సంభవంబైనట్లు కుంభినిమీద। సంభవంబయ్యె గాష్ఠంబున నగ్ని। సంభవంబైనట్లుకుంభినిమీద। సంభవంబయ్యె నబ్జంబు పంకమున। సంభవంబైనట్లు కుంభినిమీద। జంగమమూర్తియు లింగమూర్తియును। సంగతంబైగూడ సద్గుణమూర్తి। యెనగకూడలిసంగమేశుడనంగ నస లారలింగంబ యదియెభాణముగ। నుదయింపదోడ్తోన యుదయించెభ క్తి। యుదయింపకటమున్న యుదయించెమహిమ। మరువంబుజనియిం ప మరువంబులోన। పరిమళంబుదయించు భాతివర్తిల్ల। శివలింగసౌఖ్యా నుభవముచన్బాలు। దవిలిసద్గురు పదధ్యానంబులెన్న వేదాంత సూక్తు లు వెడదొర్కక బలుకు। లాదిమార్గము తప్పటడుగిడు నడుగు। గాలిం గపూజాత్మకక్రియావిలయ। లాలసంబలరు బాలక్రీడలుగను। ఘనతరలిం గజంగమ భక్తినిట్టు। లనుదినవర్ధమానాంగుడైయంత। సర్వజ్ఞ నందికే శ్వరమూర్తిగాన। సర్వవిద్యలు సహజంబబాటిల్లె। కర్మోపనయనాది

కర్మనిర్మథన। కర్మకర్మఠ శివధర్మశాస్త్రాది। శివరహస్యార్థ విశేషప్రయు
క్తి। దవిలిపూర్వాశ్రమ ధర్మముల్ విడిచి। యుండంగ బలదేవ దండనా
యకుడు। దండిమై గంగాంబతనయ నిచ్చుటయు। వరియించి సతియు సో
దరియునుదాను। గురుదర్శనాసక్తపరవశలీల। యెసగకప్పుడి సంగమేశ్వ
రంబునకు। ననదృశరతినెంగి యాసంగమేశు। నంద సద్గురుమూర్తియా
కృతిగాంచి। యందంద సాష్టాంగుడై ప్రణమిల్లి। సంగయదేవుండు సద్గ
రురూప। మంగీకరించి దయాంబుధి దేల్చి। తనప్రసాదము లెట్టి ఘనశివా
చార। మనువిట్టిదనిచెప్పి హరుడైమై నిలువ। నతిమృదుమధుర నాదా
చితగీత। విదితిసద్గురుమూర్తి వినుతింపుచుండ। నంత నాదండనాయకబల
దేవు। డంతకరిపుపొలి కరుగబిజ్జలుడు। బసవన్నదోడ్తెర బంచి సంప్రీతి
ననసు సకల నియోగాధ్యక్షుజేయ। జనపతిరాజ్యంబు చక్కబెట్టుచును
తనలింగజంగమార్చనలు సేయుచును। ననుశిష్యుడుచెన్న బసవన్నక
నకు। ననలారభక్తి సహాయుండుగాగ। మాన్యుండుసకలేశు మాదిరా
య్య। మాన్యుండుమడివాలు మాచిదేవయ్య। కిన్నెరబ్రహ్మయ్యమున్నా
దిగాగ। పన్నగధరుభక్తి పరులగొల్చుచును। తనుమనోధన నివేదన పర
తంత్ర। వినుతవీరవ్రతాన్వితసద్భక్తి। నిర్వంచకస్థితి శర్వభక్తులకు। స
ర్వధనంబులుజరుపుచునుండ। వంగకాయలు కట్టుకొంగులబొడవి। లింగ
సన్నిహితుల లిలబొల్చార। దొంగలుబంది వంట్టంగనే తేర। భంగిగాబస
వన్న భావసంస్పర్శ। వంగకాయలు బ్రాణలింగంబులయ్యె। సంగతి
దొంగలు సద్భక్తులైరి। అత్తరినొకజంగమయ్యయేతెంచి। ముత్తియం
బులుకొన్ని మృగ్గునకడుగ। జంగమాగమము తాస్వాతివర్షముగ। నంగ
దతనచూడ్కులవియె చిప్పలుగ। వీంకజొన్నలరాశి వెలుగుముత్తెముల
పోలికగావించి యప్పుడనివేదించె। వెండియునొకనాడు మిండజంగమ
ము। దండించి యర్థమంతయు లెండదడవ। బిజ్జలు బండారు పెట్టెలు
మూడ। లజ్జగంమంబున కట్లనమొనగ। ధట్టించియారాజు తనయర్థమను
గ। నెట్టణబసవన్న నిజభక్తిమహిమ। నందిముద్రలమూడలొందంగ శ
క్తి। బృందంబుహర్షింప పెట్టెలునిండె। జంగమలింగవేషంబు నమరి
యు। సంగయదేవుండు చక్కనవచ్చి। దాసలికన్నుడుంగ బ్రహసీతాస్య

డగుచు। బసవన్న శివముఖపంకజంబునను। ముకురంబు నెక్కొల్పి ము
క్కన్ను జూపి। సకలేశయదెచూడ సహజంబయనుచు। ముక్కన్ను బొడ
గాంచి యక్కజంబడర। ముక్కంటిదనతొంటి మూర్తివహించె। గొల్లె
తవెడియు గురిజకాళవ్వ। చల్లయమ్ముచు జనిచనిరొంపిజారి। పడిపడిద
వ్వల బసవరోయనిన। పడకుండనిటయుండి పట్టెనాకడవ, బిజ్జలుండద్భు
తో పేతాత్ముడగుచు। తజ్జనులనుదాను తత్సతిబిలిచి। అంతదూరమునసీ
పవనికివార్ల, యింతదూరమునుండి యితడెట్లువట్టె। యిదియేమియాశ్చ
ర్య మెఱిగింపుమనిన। యిదిచోద్యమెరాజ యీబసవన్న, యెక్కడనెక్క
నిటభక్తులుండు। నక్కడక్కడదత్సభాంతరంబులను। తక్కకబసవన్నదా
నదైయుండు। యెట్టన్నతొల్లియు నీప్రసంగంబు। బుట్టుడుభక్తులు వుచ్చ
నాక్షణము। శివలోకమునకేగి సిద్ధరాముండు। భవుమోలబసవన్న బరి
కించుచెఱిగి। యెపగనీశుడుదనహృదయంబుదెరచి। బసవన్నజూపుడు ఛా
ర్వతియెదుర। వినితింపబసవన్న వెండియుగలదె। మనుజలోకంబున మన
భక్తులనిన। భక్తుండనేననీ భక్తులందరును। భక్తాత్మ మీస్వరూపంబకా
యనుచు। బసవండుశివుడును భాషించుటయును। బసవమహాత్మ్యంబు ప
ర్వతాత్మజను। తతియస్యవక్త్రేస్థితంచేవియనుచు।రతిబసవేత్యక్షరత్రయం
బనుచు। దనరవసామితత్ర సతతంసత్య। మనుచు సత్యంనచామన్యథాయ
నుచు। జెప్పుటయును వినిశిద్ధరామయ్య। యొప్పజెప్పగవింటి నుర్వీశయ
నుచు। బొనరుచుకాళవ్వ బోయినిబోవ। వినుతిసేయుచు బసవనదండనా
థు। ఖ్యాతమహత్వంబు గారవింపుచును, బ్రీతిమైమొక్కుచు బిజ్జలుడుం
డె। మఱియొక్కమిండయ్య మాయిదేవమ్మ। యరిమురితనచెవి యాకీక
పెసగ। చెక్కలివెర్రియుడు జెలియవాపోవ। నక్కటనొచ్చెనా యయ్యచే
యనుచు। కరపద్మమొత్తుచు గారవింపుచును। కరణార్థిసేయుచుజంగముం
బునకు। బసవయ్యయప్పుడు భార్యకర్ణంపు। పసిడియాకిప్పించెభార్యను
గినిసి॥ మరియుదుష్కులుడని యొరిమిడివిప్రు। లరతోడ శివనాగమయ్య
నిందింప। శివనాగమయ్యను జెయ్యిచ్చికొనుచు। తవిలిబిజ్జలు సభాస్థలికి
జొత్తెచ్చి। యతులప్రతాపదివ్యావృతదేహు। నితనిదుష్కులజుగా నె
న్నంగదగునె। అట్టునుగాకుత్తమాధమనదులు। వట్టంబు దొంచునే వా

రాసిగలయ। ననమభేరుండ వాయసతనుచ్ఛాయ। లెసగంగనున్న వేషే
మాద్రిశోక। తలపనయస్వాంత తారాంతరములు। గలుగునేపరసంబు
దిసినపిదప। అగణితశైల రత్నాదిలింగములు। నెగిబ్రతిష్ఠితమైన నొండ
జను నె। నిజగురుశ్రీహస్త నీరజోద్భూతు। ద్విజసత్తముండు నంత్యజుడన
ను నె। మలయుతులార నిర్మలదేహుడైన। మలహరసద్భక్తు మదకరిసరిమె
భవదుఃఖులార నిర్భవదుఃఖుడైన। భవదుఃఖహరుభక్తు పంచాస్య
గిమె। మృతదేహులార యమృత దేహుడైన। మృతదూరుసద్భక్తు మే
వునకిమె। దుర్మతసప్తధాతుమయాంగులార। కర్మభూసురులార గర్వించ
చూడ। జగతిలో సిద్ధప్రసాదామృతాగు। డగు శివనాగమయ్యకు పి
టసరిమె। అక్షాటకీదిప్రత్యయము జూడుడనుచు। ధట్టీడుబసవనదండనా
యకుడు। శివనాగమయగారి శ్రీహస్తమొత్తి। తవిలిదివ్యామృత ధారల
వరపె। బసవన్నకును శివభక్తియన్ సురభి। వెసనిప్పటిల జన్నవసికాట
ట్టి। లంతనయ్యామృత ధారావళిజూచి। యంతయునద్భుతాకారింతురై
ర్వ। జనులునుద్విజులు బిజ్జలుడు మ్రొక్కుచును। వినుతింప బసవన్న
లసెలోకముల॥ వెండియుమరియొక్క మిండజంగనుము। దండివైచె బస
న్న తరుణిగంగాంబ। గట్టినపటవలి పుట్టంబు వేండ। నట్టున్న భంగి సభా
భ్యంతరమున। జలియింపకింతి వస్త్రముదానపట్టి। యొలువంగ నొలువ
గ నెక్కవస్త్రంబు, భార్యకటిస్థలి బాయకయుండె। నార్యుడు బసవన్న
హస్తసంగతిని। యుంగన యభిమానమంతరింపమికి। జంగనుంబలరితజ్జు
గమంబంత। దోవమోసినయంత మోపువస్త్రములు। లావునగొనిపోయి
లంజియకిచ్చె॥ వెండియుబోయెలు విభ్రాంతిబొంది। తండరులై ప్రసా
దమునకు బెనగ। నవ్వుగాకత ప్పేమి శివుబ్రసాదంబు। తవిలిభోగింపగ దల
దరేసి। కొందురుగాకంచు దండనాయకుడు। చండోరగోగ్ర విషంబుల
గూర్చి। యుగ్రిందుతనుదాల్ప నొప్పెడటంచు। నుగ్రింబకునిమీద నో
టంబుబెట్టి। నురగరాడ్గ్రేవేయకోద్యద్గళంబు। గరళంబువచ్చెనొకాకయ
న్నట్లు। ననమాక్షునిటల నేత్రాగ్ని బోయలును। నసుధనాహుతిగొన వ
చ్చినయట్లు। పాపినిషాదుల బడబాగ్నిలోన। నాపోశనముగొననటవచ్చె
ననగ। భుగులుభుగుల్లున బొంగికెంబొగలు। నెగసివిషార్చులు గగనంబు

నిండి। పరికింపఁగా పట్టపగలింటి సూర్యు। కరణిఁ దప్పక ధూమసంగానివిష ము। తరిమిడీ మండెడు దావానలంబు। కరణి నెమ్మెయి జేరఁగా రానివిష ము। యురుతర కాలమహాఘోరగానలము। కరణి నెట్టునుదోడుకఁగ రానివిష ము। త్వరితాగ్నిఁగా లెడి తప్తలోహంబు। కరణి నేరికి ముట్టఁగా రాని విష ము। ఏంకమైనంత నవ్విషసౌరభంబు। సాంకనిషాదు లందరపుడ చావ। భావింపసూచిన పేర్వులు దెగియె। దారివినవచ్చునే దాబ్రతుకనుచు। జ నులద్భుతాత్ములై సంస్తుతుల్ సేయ। సనఘుఁడు దండనాయకుఁడు సవ్వ్వేచ ను। లింగార్చనం బవలీలగావించి। యంగద భోగించె నాప్రసాదంబు। వెండియు నొకనాడు దండనాయకుఁడు। నిండారు సద్భక్తి నియతి దోలాడు డ। జంగమపూజావసానంబునందు। లింగార్చనక్రియా లీలానుషక్తి। స్ఫు రియింప శివుఁజూచి చూచి కాగిలుచును। తనుగుణంబులుదక్కి తక్కి పాఘ చును। అనురాగమునననన్ని యెన్నియేచుచును। గణనాథులను గాంచి గాంచి మొక్కుచును। ప్రణుతులారఁగ బాడి పాడి సొక్కుచును। లీలాంబు నిధి దేలి తేలియాడుచును। శూలిలోననజొచ్చి చొచ్చి కూడుచును। లిం గంబునందిట్లు లీనమై విషయ। సంగతంబగు మనశ్చరితంబడంగ। హరునం దనస్మృతి యడఁగుటఁ జేసి। పరిజేతులాడక సత్క్రియలుడుగ। గద్గదకంఠసం గతి జేసి చెలఁగ। సద్గుణస్తుతి సేయు శబ్దంబడంగ। సన్నుతానంద భాష్పం బులఁ జేసి। కన్నారఁ జూచి వీక్షణములు మునుగ। చిక్కంబు చేరుదీసిన మా ఢ్కి మనసు। గ్రక్కున దవిలిన కరణేంద్రియములు। రవితోనకిరణముల్ భు విన స్తమించు। పవిదిలింగంబులోపల నస్తమించ। వెలిచూచుదృష్టి దర్శి ఱించు మనసు। నలవడ లింగంబు నందచిక్కుడును। తన్నునుజగమును ద లువునుదృష్టి। సన్నుతాంతర్బహిశ్చరితంబు మరచి। కలితార్థ దళసుధ్య కర్ణికామధ్య। విలసనుండగు బ్రాణవిభునందయడఁగ। ప్రవితత యోగా ను భవభవ్యసుఖము। నివుడంగ శివయోగనిద్ర బొందుడును। బసవన్న భా వసద్భావంబు జూచి। యసలార నా చెన్నబసవన్న మొక్కి। ముద్రితశివ యోగనిద్రాతి సుఖస। ముదు్రిందు మద్గురుమూర్తిగాక। నిద్రవోననిజ డ నిద్రావశులకు। నిద్రవోయిన యోగనిద్రచొప్పడునె। ఉరుశివయో

గనిదోఁచిదితవేళ। గురుమూర్తియునికి దాఁగురువుగఁజూడ। కడలుశిగినఁ
ట్టి జడనిధిపగిది। వడిచలనములేని వాయువభాతి। అరయంగ నిశ్శేషమై
యున్న సభము। కరణినింద్రియములు గజుబెజబాసి। నన్ను తానంద విచ్ఛి
న్న భావమున। మిన్నక శివలీల నున్నాఁడొ మరియు। యొనరగరస్థలం బొ
ద్దునోఁశివుని। కనుచు వ్యాత్పద్మాసనాసీను జేసి। పలుమరుశీతోష్ణ సలిలాభి
షేక । ములగందునో లింగమూర్తి మేననుచు। బొనరుచిదభ్ర విస్ఫు
రితశుధాంశు। జనితపంచామృత స్నానముగావించి। పుడమిబుట్టిన చెట్లపూవు
లుబూన్ప। దొడరికాఠిన్యంబు దోచునోయనుచు। పుడమిని కెన్నఁడు బుట్ట
నిచెట్ల। నడరు సహస్రదళాబ్జంబుబూన్చి। ఘనధూపధూమ సంగత బా
ణనాథు । దనువువిచ్చాయ బొందునుయనితలచి। సంగతి విమల విజ్ఞా
నాగ్నిలోద । శాంగమిక్షక ధూపమర్పణజేసి । యనుపమ నీరాజ నా
చిత జ్యోతు। లొనరవేండిమి జూపునోపతికనుచు। విలసితాఖండిత విస్ఫా
రమహిమ। నలరునాత్మజ్యోతి నలినివాళిచ్చి । తూరామ్ల ముఖ్యాపహా
ముల్గూడ। గూర్రిముల్ దోంచునాకో శూలికనుచు। పొదలిమొయ్యో
బోలి పోవనివాణి। పదమనునోగిరంబొదవనర్పించి। యుపమింప తక్కిన
యుపచారవితతి। యుపచారములెకాక యొడయనీకనుచు। బొనరునిజా
తర పూజానురక్తి। మనికుడై తనుదాన మరచియుంన్నాఁడొ। అసలా
శమితేంద్రియ ప్రవర్తనము। లసదృశంబైయొప్ప యమములుగాంగ।
దెసశివుగాని మెరుగనినియమ। మాదటనియమగుణావలిగాంగ । ని
యోగనిద్రావశేచ్ఛాసనంబు। నలరుసుఖాసనంబై నివ్వటిల్ల। తనరుమ
దోశ్వాసతతిమెసగర్భ। మనిన బ్రాణాయామమై పూరితముగ । విల
తాంతర్ముఖ విషయచరిత్ర। మలరుప్రత్యాహారమై సంచితముగ। వరలి
గజంగమ స్వప్నవీక్షణమ। స్థిరతరంబైన మూర్తిధ్యానముగను। సారా
శలింగ ప్రసన్నసద్భావ। సారూప్యలింగంబు ధారణంబుగను। నిశ్చితశి
యోగ నిద్రాసమాధి। యాశ్చర్యసుఖకరంబగు సమాధిగను । యొనా
నిట్లష్టాంగ యోగసద్భక్తి । తనుదానమరిచిన తరియగోయిదియు। తలచు
దానునుతన తలపునునాత్మ। దలపంగదొంచు నత్తలపునందడగ। చూచు
దానునుదన చూపునుదెలసి। చూచుచోగాన్పించు శుభదనందడగ। పలు

కుబానునుదన పలుకనుముట్ట। బలుకుచోదీపించు ప్రభునంద యడగ। వ
లచుదానును దనవలపునదగిలి। వలచుచోసుఖియించు వరునందయడగ।
తివురుచునున్న జ్ఞాతృజ్ఞానయుగము। నవిరళంబైజ్ఞేయు నందయడంగ।మె
రుగుదానును దన మెరుకయుమరచి। యరలేక శివమగ్నుడై యున్న వా
డొ। తీనదృష్టుదాకినే చ్చునో లింగమూర్తి। కనుచుభావము జూపులను
జూచువిధమొ। కరములుముట్టిన గందునోయనుచు। హరుమనః స్పర్శనం
బాచరించుటయొ। పలుకులుదాంకనోపవొ శివునకనుచు। నలినాత్మ నా
లింగనము సేయఃవిధమొ। వినుతింపనొత్తునో పెనుమాత్రలనుచు। తనవి
భుదలచు విధంబొ వెండియును। భ్రమరకీటన్యాయభావననొక్క। రమణి
దాయకతన రమణునినాత్మ। దలపోయదలపోయ దాపురుషత్వ। మలతొ
టరతికేళి కంతరాయంబు। కలుగునోయని పతిదలపనోడుచును। దలచు
చునోడుచు దన్వంగియుండె। తలపమరవ స్వాతంత్రంబు లేని। చెలువలవల
పులు జెప్పంగనెద్ది। వలపాతదన మనోవల్లభుశివుని। దలపంగదలపంగ త
దూరిపమగుడు। స్వామిభృత్యజ్ఞాన సౌఖ్యంబుదప్పు। నోమీాదననుచుద
న్నును నత్తలంపు। మరచిలింగమునంద మగ్నుడైయున్న। తెరగుదానిది
యకోమరియట్లుగాక॥ ననిచినదనప్రాణ నాథుడోజ్జర। వనజాక్షియొక్క
తె మనసుబంచుడును। చనిమనోహరునితోడను రమియించి। తనుగిలు
బాడెగదామనంబనుచు। నెనయనపుంసకం బిలమనశ్శబ్ద। మనిన పాణిని
సూత్రమాలిసేయుచును। వనితగోపించిన వచ్చెనమ్మనను। వనితలుముగ్ధల
వలపులట్టివియు। పనిగొనగురుమూర్తి పతికూటమునకు। మనసున పుంస
కంబన నెట్లువచ్చు। పున్నపుంసక గుణంబులు గల్గెనేని। మెన్నంగ నతి
కామియెనట్లుగాక। మగలకుమగడగు మత్పతిగవయు। మగవారునాంధ్రు
గా మరుగుదురనిన। మనసుగూడుట చోద్యమాపతిననుచు। మనసునకట
మున్న దనవిభుగదిసి। మనికుడైతనుదాన మరచియఃన్నట్టి। యనుపుదా
నిదియకోయట్లునుగాక। సొగయంగనొక్కట చూడ్కికిరెంట। వగమూా
టనూర్పులు నిగుడనాల్గింట। తాపమైదింటను తక్కునారింట। నేపార గు
డువమి యేడింటమరులు। నొక్కటబల్కమి నొగినెన్మిదింట। నిక్కమూా

ర్పులులేమి నెరితొర్మ్మిదింట। చావుపదింట గ్రచ్చర విరహులకు। భావింప
నివియదశావస్థలందు ప్రీ। తావిభబాయక చావీకచచ్చు। నీవిషయావస్థ
లితరులతరమె। వివిధజీవన్ముక్తి విషమైక హేతు। భవుభక్తిలీలన పరవశ
భావ। మస్తోకనిరుపాధి కావస్థ శివును భాస్త్రమితేంద్రియుఁడై యట్లుచూ
పు। వగవునిట్టూర్పులు జ్వరముడయ్యుటయు। నొగినిరాహారంబు నున్మ
త్తవృత్తి। మౌనమూర్పులులేమి మరణంబనంగ। దానెన్న బడు నవస్థలు
గూడబడియు। మున్నుమరచియు విచ్చిన్ననివ్వన్న। సన్నుత శివయోగ
సంచితావస్థ। తానను పొలతి యత్త్రివేకయదియ। తానన్మైయున్న చం
దంబుకామరియు। నలవడుభక్తిదేహైక దేహునకు। నలరుదేహంబు దే
హముగనర్పించి। తగిలిభక్తానుబంధ ప్రాణులకును। దగిలిప్రాణము ప్రా
ణముగ నివేదించి। ప్రణుతింప శరణ శరణునకు గరణ। గణములు కరణ
ములుగానియోగించి। యిలభక్తగణవిషయేంద్రియేంద్రియున। కిలవిష
యేంద్రియావలులు సంధించి। బండియం దొండొండ బాయబెట్టుడును।
బండిలేకుండిన పగిదియుబోలె। గుణములొండొండీశు గూడనర్పించి। ప్ర
ణుతింపదానను భావంబులేక। బొనరెడు నొండొండు పొరలొచ్చి వైవ
ననటి దాలేకుండు నట్టిచందము స। క్రియగొనదద్దు ణేంద్రియమనఃప్రాణ।
చయమునపొరలొల్చి శంభునిగూర్చి। అవిచలితానందశివయోగనిద్ర। ద
విలియున్నట్టిచందంబుతో మరియు। మనమిాశ్వరునకు సమర్పణజేసి। తను
వు ప్రసాదార్పితంబొదలించి। ప్రాణంబుజంగమార్పణముగావించి। ప్రాణ
మనఃకాయపద్ధతుల్ మరచి। లింగంబునందవిలీనుఁడై యున్న భంగిదానికి
యకో బసవలింగంబు। నని పెక్కుభంగులనగ్గురులింగ।మున చెన్న బసవన్న
మున్నుగీర్తింప। నంతలోనన దర్శనాసక్తిభక్తి। కాంతుండపూర్వ జంగ
మ మేగుదెంచి। నినుపారిశివయోగ నిద్రాతిశయత। పనుగొని యున్న
యాబసవన్న విధము। ద్వారపాలకులచేతను వినియపుడు। మారారిభక్త
లు మరలిపోవుడును। బసవన్న జంగమ ప్రాణిగావునను। బసవన్న ప్రాణ
మా భక్తలింగముల। తోడనేపోవనద్భుత చిత్తులగుచు। గూడితత్పరిచా
రకులు సందడింప। సహజైకలింగనిష్ఠాపరతంత్ర। మహిముండు సకలేశ
మాదిరాజయ్య। మదనమదోద్రేక మర్దనుభక్తి। మదకరిమడివాలుమా

చి దేవయ్య। భవని రాసన కళాభ రితలింగాను । భవసుఖకిన్నర బ్రంహ్మి దేవ
య్య। వివిధవిశు్రితభ క్తి విఖ్యాతకీర్తి। దివ్యమహాత్ముండు తెలుగుజొమ్మ
య్య। పర వాది దుర్ధరభంజనుభ క్తి । పరుడుషోడ్డల దేవు బాచి రాజయ్య।
నిగ్రహానుగ్రహిస్వితభక్తి బలస। మగుండుమాళిగ. మార దేవయ్య । స్వీత
ప్రతాపుడు వీతకోపుడువి। ధూతపాపుడు కనికేతబ్రహ్మయ్య। ధీకృతప
తవాది ముక్కంటిభ క్తి। ధిక్కరిదోహడ కక్కయ్యగారు। శౌర్యాధికుడు
జగద్విఖ్యుడవార్య। చర్యాడార్యుడు సురేచౌడయ్యగారు। దండితపాపం
డఖండితవాది। దండితౌఘుండుముసిండిచౌడయ్య। శాంతుడెకాంతనితాం
తసద్భక్తి। కాంతుండుదాంతుడే కాంతరామయ్య। మంగళభ క్తిక్రియాం
గభాషాంగ। సాంగచర్యుండుత్తమాంగద కేశి। పృథుభక్త గణమనోగధ
సుఖప్రదుడు। ప్రథితుండు కన్నడ బ్రంహ్మి దేవయ్య। అడ రెడుభ క్తిమై వ
డిదనశిరము। గుడియుగాబనుకొండ గుడి కేశిరాజు। అవిరళభ క్తి రసామృ
తాంగుండు। ధృవదమోహాంగుండు శివనాగమయ్య। పరచితభవముక్త
వరగుణయుక్త । గురుభ క్తిపరసక్త గురిజకాళవ్వ। యిట్టట్టునాలెక్క కెన్ని
కమిగుల। గట్టుగలీలజన్ హిట్టుగొగ్గవ్వ। యిటుగూడకళ్యాణ కటకంబు
నందు। పటుభ క్తిసాంమ్రాజ్య పట్టవర్ధనులు। మొన్నంగలతేయు నెనబది
వేలు। పన్నుగాజరియించు భక్తలింగములు। పటుభక్తి శివరాత్రి భద్రిదే
వుండు। ఘటికావసరముల కాలకంఠుండు। నలరుపసిడి యారతుల వీరభ
ద్రు। డిలపట్టునూలివత్తుల ద్రిపురారి । లీలగవ్పురపు నివాళి సంగయ్య।
మొలిగస్తురిమెక ముద్భటయ్యయును। వరలుము త్తెపురంగ వల్లిమాయ
ణ్ణి। దొరలువ్రతస్థులు తొమ్మిది వేలు। యిలనిచ్చపంట మాయిదేవుడా
దిగను। చలపాదిశీలవంతులు పదివేలు। కన్నులు రెండు ద్రికాలంబునం
డు। పన్నుగాశివుబూన్చి పడయువిధమున। నలరుకంగళవిహూపాక్షు దేవుం
డు। యిలసట్లనాలుకయీశ్వరుబూన్చి। యసలారకొత్తజిహ్వానశివుబొగ
డు। హెసనాలిగేయ శివమోగి దేండు। మెప్పుడు తెర్రిపులు యుండెలు గ
ట్టి। తప్పకమూడుసంధ్యల శివుబూన్చ। విరచించుచునుజనుల్ వినుతింపు
చుండ। బరగిన పేర్రిపులప్రబ్బతయ్యయును। యొగిమూడుదినములకొక్కొ
క్కమాటి। తగిలియీశ్వరు తనతలద్రోవ్విబూన్చి। శిరములు బడయు వి

చిత్రసద్భక్తి। భరితుండుగోవింద బట్టారకుండు। వీరాదిగానతి వీరత
గు। వీరగణము లేడువేలనేణ్బ్నారు। స్నిగ్ధభావనుడు సందిగ్ధచిద్వహ్ని।
గదుర్నిషయుండు ముగ్ధసంగయ్య। జామునకొక్కొక్క చాయవస్త్రం
లు! జామునకొక్కొక్క జాతిపుష్పములు। జామున కొక్కొక్క చా
పూతయును। జామున కొక్కొక్క చందంపు దొడవు। జామునకొ
క్క భాషకూటంబు। నేమంబుగా నిట్లు నిచ్చలునడుచు। అష్టప్రహ
రోమాంకి డాదిగను। యిష్టోపభోగంబు లెలమి బొందుచును। నెర
క లింగమై నిష్ఠ పెక్కువను। మెరయు పండ్రెండువేల్ మిండజ
ములు। వెండియు వ్రతవీర వితరణభక్తి। మండిత నిష్ఠానుగత
న। కటకంబులో నెన్నగల మహాభక్తు। లటుగూడ నేతెంచి హ
ర్షానంద సంగత సంధ్యావసర సమయమున। లింగార్చనావేళ లీల
ల్యుండి। బసవన్న యున్న సద్భావంబుజూచి। యసమాత్మభక్తు లా
శ్చర్యమొంది। యేమిగార్యమొ యిదియేమినెపంబొ। యేమిప్రస్తుత
యింకెరుగంగ వలయు। పిలువుడు పరిచారకులద్వారపాల। కులనిజా
లనియోగులగరణముల। నరయుండు నేటిలింగార్చనోచితము। నరయు
డు నేటి గీతావసరములు। సరసరగీత భండరుకవిలియలు। నరయుండు
ధింపు డవ్వాచనములు। నెట్టణభాషలు నేడేమిపలికె। పట్టినవ్రతములు
గిది నేడేమి। యెవ్వరువచ్చిరి యిటమున్న భక్తు। లెవ్వరు పోయిరి యే
రున్నారు। యెరుగుదు రేకార్య। మెరిగింపుడనుడు। పర తెంచి యాచె
బసవన్న మొక్కి। యవధరింపుండు లింగానందమలర। శివయోగని
మైజిక్కి మద్గురుడు। వుండంగజంగమంబుద్వృత్తివచ్చి। నిండారుశివయో
గనిద్రమైనున్కి। ద్వారపాలకులచేత నెవినియపుడు। సారించినిలువకనయ
నవారు। మగుడియంతజనిరి మరివారిగాన। మొగినెపంబిదియె కానో
నెట్లనిన। అక్కజంబక్కజంబన బాసగీత। మొక్కటానతియిచ్చె నోక్కి
తమున్న। దలచిననవియు డెందంబుతద్భావ। పలికిననాలుక బగులువే
య్యాలుగ। యీభాష నైజరియించెదనసగ। నేభంగినలవడు నేడితరులే
మానగుభాషయు మహిమయునెరుగ। నానేర్చుభంగి విన్నపము జేసె
ను। భక్తులకెల్లను బ్రాణలింగంబు। వ్యక్తసద్గురుడయా యంత లింగ

బు। ప్రాణలింగమున కేర్పడగ తద్గురువు। ప్రాణంబుతద్గురు ప్రతినిధియైన।
జంగమలింగంబు సరిచూకు ప్రాణ। లింగమిష్టాటకీ సంగయ్యసాక్షి। సత్య
యిట్టిదయ నిజవ్రతంబనుచు। నిత్యజంగమభక్తినిష్ఠ పెక్కువను। ధట్టుండు
బాసగీతం బానతిచ్చె। నెట్టిచోఁపిందుమె యిట్టియభ్యాస। తలపంగవచ్చు
నే తలచి రేనియును। పలుకంగవచ్చునే పలికె రేనియును। నడువంగవచ్చు
నే ననుబోటిభక్తి। గడుసరులకుమత్తి గాండ్రకునట్లు। దలపంగనేర్చునాద
లచినయట్లు। పలుకంగనేర్చు దా బలికినయట్లు। చలియింప నేర్చు దా జంగ
మప్రాణ। పరిభాష మెరసి మీబంటుగావునను। బాసలుపలుకంగ బాస
లునడువ। బాసలబల్లాడ బసవయ్యగాక। బసవన్న పూనిన బాసలన్నియు
ను। మెసగమీకవిలియ కెక్కించుకొనగ। బారమెదింపమీ పాలుగావు
నను। భారంబుగలుగునే బసవేశ్వరునకు। అదిజంగమమువచ్చి యరిగినవి
ధము। యిదిజంగమము ప్రాణపదమను బాస। మెరసిపల్కుటగాదు మీ
సమక్షమున। వెరవకయున్నట్లు విన్నవించితిని। యనుచు సాష్టాంగుడై
యాచెన్నబసవ। డనురక్తిముకుళిత హస్తుడైనిలువ। పరమానురాగ సం
భరితాత్ములగుచు। పరమమాహేశ్వర పట్టవర్ధనులు॥ పణిహారులను బి
ల్వ బంచియక్షణమ। కణకతోకళ్యాణ కటకంబునందు। పాటికెక్కిన భ
క్త భవనంబులందు। నాటకూటములందు హర్మ్యంబులందు। నరసియా
జంగముంబమగుల కెరగి। సరసరదో తెండు చనుడుమీరనుడు। శివభక్త
రాజికి భువిజాగిమ్రొక్కి। యవుగాకయంచు వారంతనారయుచు। నేడ్తె
రదళుకాత్త నేగిజంగమము। దోడ్తేరబ్రాణంబు దోడ్తానబోదలె। బసవ
న్నజంగమ ప్రాణిగావునను। బసవన్నప్రాణంబు ప్రబలియేతెంచె। భాతి
గాగిన్నెర బ్రహ్మయ్యప్రాణ। మే తేరదనప్రాణ మే తెంచినట్లు॥ అదియు
థానెట్లన్న నాకిన్నెరన్న। పదపడిబసవన్న ప్రాణమైయున్న। తెరవెరిం
గించెద దేవదేవుండు। మరియంతబసవన్న మనసులోతరయ। జూచికిన్నె
రుప్రాణములు దసలోన। దాచుడునత్యుత్కటప్రేమ జేసి। బసవన్నకిన్నె
ర బ్రహ్మయ్యజూచి। యసమశోకాక్రాంతు డగుచునాయయ్య। నాయన్న
నాతండ్రి నాకులస్వామి। నాయిష్టబంధుడ నాచెలికాండ। మన్మనోరమణి
య్య మన్మనోరమణ। మన్ముఖముకురంబ మాసితెనేడు। ఆస్థానదీపంబయ

డగి తేనేడు। సుస్థిరగుణరత్న చూరబోయితివె। నరలోకమెల్ల శూన్యం
య్యెనేడు। పరమార్థతత్వంబు బయలయ్యెనేడు। నామనోరథము భిన్నం
బయ్యెనేడు। నామనోవల్లి చిన్నతనొందెనేడు। నాభక్తియుక్తి సన్నం
య్యెనేడు। నాభూరిశక్తి హీనతనొందెనేడు। నాయిలువేల్పు కిన్నరబ్ర
హ్మిదేవ। నాయాత్మతత్వ కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాగుణాధార కిన్నరబ్రహ్మి
దేవ। నాగురుభావ కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నామనోల్లాస కిన్నర బ్రహ్మిదేవ
నామనోవాస కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాచిరకీర్తి కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాచి
మూర్తికిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాసత్యమూర్తి కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాసత్యనిష్ఠ
కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాకులాపాది కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాకళావేదికిన్నరబ్ర
హ్మిదేవ। నాకల్పవృక్ష కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాకులాధ్యక్షకిన్నెరబ్రహ్మి
దేవ। హాకిన్నరన్న యహంకారదూర। హాకిన్నరన్న సదాచార పూర
హాకిన్నరన్న దూరీకృతక్లేశ। హాకిన్నరన్న పూరీకృతాత్మేశ। హాకిన్నరన్న
నిరంతరసౌఖ్య। హాకిన్నరన్న మహాగణముఖ్య। హాకిన్నరయ్య దయా
రమణీయ। హాకిన్నరయ్య శివానందశయ్య। హాకిన్నరయ్యనాయయ్యనా
జియ్య।హాకిన్నరన్న నాయన్న నాబెన్న। యనివిలాపించుచునడలుచుశోక
వనధిదేలుచుదుఃఖ వహ్నిగ్రాంగుచును। పొగలుచుబురబుర పొక్కుచు
దద్ద। వెగచుచు వెడవెడ వెక్కుచుబిట్టు। వనరుచుచుక్కు విసళచిత్తుడగు
చు।బనువుచునిమ్మాడ్కిబసవన్న యుండ॥ నవసరంబునపణిహారిబాచయ్య
శివదేవుమదమత్త సింధురంబైన। మడివాలు మాచయ్య మందిరంబున
కు। వడినేగికిన్నర వార్తవిన్పింప। నచ్చటికొడయులు వచ్చిరే బసవ। డ
చ్చెల్ల నేమినేయుచు నున్నవాడు। బ్రస్తుతంబేమి యేర్పడజెప్పుమనిన। మ
స్తకవిన్యస్త హస్తుడైయతడు। మాదిరాజయ్యగారాదిగాభక్తు। లాదట
నోలగంబైయున్న వారు। బసవన్నకిన్నర ప్రభుగౌగలించి। యసమశోకా
క్రాంతుడైయున్న వాడు। నావుడుకలకల నవ్విరేమేమి। రావచ్చునా భ
క్త రాజియక్కడికి। బసవడుకిన్నర ప్రభుకౌంగలించి। యసమశోకాక్రాం
తుడైయున్నవాడె। బాపురెజంగమ ప్రాణవిలీన। బాపురెజంగమ ప్రాణ
సంధాన।బాపురెజంగమ ప్రాణప్రయాణ। బాపురెజంగమప్రాణసత్ప్రా
ణ। చాంగురెజంగమసమసుఖాయత్త। చాంగురెజంగమసమదుఃఖచిత్త।

పట్టినబాసలు పట్టుపడంగ। నెట్టనప్రాణంబు బట్టియున్నాడు। మఱి జేర్చి
యొక్కొక్కమాఱు బసవనికి। నుతభక్తిరసము కన్నులనెక్కొనొక్కొ। ప
లుకుదుర్ఘటమైన భావతత్వాప్తి। బాలివోనకుండంగబూరించునతడు। మ
రచేసే మనుజంగమ ప్రాణమనిన। నెరబాసయిదియేమి నిశ్చేష్టుడగుట।
వనఘటగుందుట వగచుటయిట్లు। పనిగొనజంగమ ప్రాణులగుణమె। బా
సలుగీసలు పదటిపాల్గాగ। జేసియేమునికాలుఱ జేయుచున్నాడు। బాపు
రేజంగమ ప్రాణులీభంగి। వాపోవుదురె ముండమోపులభంగి। కటకట
మెచ్చునే కల్లినాథుండు। యిటవిందుమేభక్తిహీనంపువార్త। కేవలభక్తు
డె కిన్నరబ్రహ్మి। దేవుడాతని దేవదేవునిగూడు। కొనిమెఱుయాతనిగూ
డ్చువారలకు। జనునెయెడ్వంగ సంసారులపగిది। బాసదప్పుటమె సద్భ
క్తిగాబూని। బూసింపనేరము పొచ్చంబులాడి। తోడేడ్వనేరముదురటి
ల్లయట్ల। పాడంగనేరము బసవుచరిత్ర। వనరంగనేరము వచ్చిమాచే
యు। పనులేమిదానికి బసవండుచాలు। బొమ్మనఫణిహారి భోరున వచ్చి।
యస్మద్గణరాజి కంతంత మొక్కి। కొంకుచువణకుచు గొనరుచుమే
ను। శంకింపగరతలాబ్జంబులు మొగిచి। మాచిదేవప్రభు మాట లన్నియు
ను। సూచింపబసవన్న శోకంబడంగి। బిట్టులిక్కిపడలేచి పిమ్మటదెలసి। నె
ట్టనతనబాస నెరసునాయిటయు। ప్రాణంబుకిన్నర బ్రహ్మిదేవయ్య। ప్రా
ణంబునంద సంబంధించెనంత॥ ప్రాణబంధములగు బాసలుదెలుప। ప్రా
ణంబుతో నెల బసవయ్యయుండు। యొకటిదలంప వేరొకటిఘటించె। నక
టయేమనవచ్చు నరలేనిభక్తి। మర్మకర్మములాడ మాచయ్యమెఱుగ।న
ర్మిలిజను బసవయ్య మెఱుంగు। నటమీదిపనులు మహాదేవుడెఱుగు। ని
టువంటివెయ్యేడ మెఱగ మేచునుచు। గణకూటమంతయు గలకలం బెస
గ। గణుతింపవిన జూడగాచోద్యమనుచు। పణిహారివెండియు బనుచుడు
నేంగి। మడివాలుమాచయ్య యడుగులకెరగి। బసవన్నవార్త యేర్పడవి
న్నవింప। ననదృశానందాంతరంగుడైపొ గి। బాపురెజంగమ ప్రాణవిలి
న। బాపురెజంగమ ప్రాణసంధాన। బాపురె జంగమ ప్రాణ ప్రయాణ।
బాపురెజంగమ ప్రాణసంత్రాణ। నల్లవోజంగమానల్పసప్రాణ। నల్లవో
జంగమా నవరతప్రాణ। చాగురెజంగమ సంతతప్రాణ। చాగురె జంగ

మసహజసపాత్రిణ। మజబొవుజంగమ మంగళపాత్రిణ। మజబావు జంగమ
మంగళపాత్రిణ। మజబొవుజంగమ మార్గప్రయాణ। చనుచను బసవనజం
గమపాత్రిణ। యనజెల్లు ననజేల్లు నఖిలలోకముల। విననొప్పు వినవొప్పు
షుత్రితభక్తి। యనుపమం బనుపమంబంచు నక్షణమ। కల్లినాథునిభద్రగ
జమిదియనగ। కల్లినాథునిచేతి కరవాలమనగ। కల్లినాధునిరత్న ఘంటి
యనగ। కల్లినాథునిహస్త కటకంబనంగ। కల్లినాధునివీర కన్యకయనగ। క
ల్లినాధునియంక కాండితండనగ। కల్లినాధునిగూర్చు కట్టనుంగనగ। కల్లి
నాధునిచెలి కాడితడనగ। మడివాలుమాచయ్య మహనియ్య మహిమ
కడుబెడంగనియన్న గా మునువిన్న। పరవాదులలగ సద్భక్తులుసెలగ। ప్ర
రిభవుల్ దొలగ శంభుడుమదిగలగ । వీరత సొంపెక్క విజయత ధక్క
సూరతదివి నిక్కసుజనులుమొక్క। చూపరుల్ గీర్తింప సురలుశంకింప
పాపులుగంపింప ప్రభువవర్తింప। కడకవట్రెల్ల నక్కటికరంజిల్ల। మృదుభ
క్తిమేలెల్ల మిన్నుగర్జిల్ల। కేళికల్ సేయ సంకీర్తనల్ మోగ్రియ। కాల
ర్వము బాయ గణకోటిడాయ। యే తేరనాశ్చర్య మింపుసొంపార। ఖ్యా
దిక్కులగూర గడురయంబార। నాభక్తజనులు నన్యోన్యనమస్కృ। తా
భిగమన సమహాలింగనముల। దనివిచనగ వారు దానువార్షించి । యను
మరతి దద్గణాజ్ఞాపన। మడివాలుమాచయ్య మరిభక్తతతికి। బుడమి
ర్వాంగముల్ బొందంగమొక్కి। ప్రమథపురాతన భక్త దివ్యాంఘ్రి
కమలాంతరంగుడైగ్రక్కునగదిసి। కిన్నరబ్రహ్మయ్యగీర్వాణవంద్య। సన్ను
తకీర్తి సాక్షాద్రుద్రమూర్తి। పాత్రిణమితుండగు బసవన్న బాస । యే
ణాంకధరుపురి కేళ్లైగవచ్చు। బసవుండుశివునాజ్ఞ పరిపూర్తిగాక । య
నువులునినుగూర్ప నదిమెట్లువచ్చు। గణములెవ్వరునెరుంగక యుండ
వుడు। గుణనిధినిన్నెల్లు గొనిపోనవచ్చు। బసవండుజంగమ పాత్రిణవ్ర
క్తి। ససలారనీయంద నడుగుసడంగ। నసమాత్రుభక్తిమహాత్వమంతయ
ను। బసవకుమారుని సజ్జనయడగు। నట్లైనభక్తి శూన్యంబగుజగతి । నిట్లే
లచెల్లుమిా యిచ్చలబోవ। కావునబసవన్న కలకాలమెల్ల। నీవును బస
సన్నిధినుండ బాడి। వేలెమ్మనుడు నవలీలగిన్నెరుడు। లోలతకలగని మే

కొన్నట్లు। క్రమ్మనలేచి యక్కజమువట్రిల్ల। నమ్మాచిదేవుని యడుగుల కె
రగి। బసవండు నంతలోపలన తానే తెంచి। యనలార మాచయ్య। యడుగు
లకెరగి। నాముప్వూరును నసంఖ్యాతగణాంఘ్రి। తామరసములకు దృల్లీల
మ్రొక్క॥ అంతనత్యద్భుతాక్రాంతులైలింగ। వంతులందరు మడివాలు
మాచయ్య। వీక్షించిసద్భక్తి వెలితిగాకుండ। రక్షింప శిక్షింప రాజవు
గాన। కలియుగరుద్ర సాక్షాద్వీరభద్ర। కలితగుణోన్నిద్రకరుణాసముద్ర।
జితభవకదన సంస్మితచారువదన। గతమదమదన సంగతదయాసదన। శ్రి
తభక్తవర్గ వశీకృతభర్గ। హితవీరమార్గ బహిష్కృతస్వర్గ। పరవాదిజయ
శౌండ బహుళప్రచండ। శరణరత్నకరండ శమితవేదండ। నిహిత బిజ్జల
గర్వ నిచితగాంధర్వ। మహితగుణాఖర్వ మన్నేతపర్వ। తర్జితసంసార ద
ళితవికార। నిర్జితహంకార నిఖిలైకవీర। న్యాయనిష్ఠుర వాక్య నరవకా
శక్య। అయతౌత్సుక్య యుదాత్తశివైక్య। దుర్దాంతశీలవిధూతాఘజాల।
మర్దితలయకాల మాచడివాల। సాహిత్యబిత్సౌఖ్య సజ్జనముఖ్య। మా
హేశ్వరప్రఖ్య మాచిదేవాఖ్య। దండితనీచవిఖండితాచౌచ। మండితాం
తఃశౌచ మడివాలుమాచ॥ ముదలింపమనసులు గదలింప జడత। వదలిం
పబాసలు బొదలింపభక్తి। గీలింపశివునాజ్ఞ శాలింపఖలుల। దూలింపజగ
ము నిర్మూలింపగీర్తి। గూడింపబిజ్జలు నోడింపగజము। బీడింప జగము
లల్లాడింపదుష్టు। శిక్షింపశిష్టు రక్షింపంగమముగ। టాక్షింప వ్రతుల బరి
క్షింపజాలి। పనివడివచ్చిన ప్రమథేంద్రమూర్తి। ఘనతరభువన ప్రకాశిత
కీర్తి। బసవన్నగిన్నెర బ్రహ్మయ్యనిప్పు। డసదృశభక్తి మహత్వంబుమెర
య। సంజీవితులజేసి జగతిబేర్కొంటి। ముంజేతికంకణంబున కద్దమేల। వ్య
క్తంబయిన భవన్న్యాయ నిష్ఠురహి। తోక్తులుచెవుల కత్యుష్ణంబు లయ్యె।
పథ్యమైమీద సద్భలసిద్ధులౌనగు। తథ్యమిట్టిది పదార్థంబు లుపచన।కా
లంబునందుడక వేతెత్తికత్తెకస। నోవిపక్వాన్నంబులుడికినజావ। జవిసెయ
గాక రసనగాల్చుకొరకె। శివభక్తియుక్తుల శిశులునట్లు। యుడికించివిదలిం
చి యుడికిఘుట్టించి। మడుచుటమైలలు మడుగుసేయగనొ। యలిగియొకా
వున నట్లమీశిక్ష। మలినంబు బాసి యుష్మత్కీర్తితో। న తెలుపొందె

బసవన్న దీప్త ప్రతిజ్ఞ। కలనించె ప్రమథుల కవిభుల కెక్కె । మాయిరప్ప
వచోమృతమథనమున। నీయసంఖ్యాతమాహేశ్వరమాన। సాలవాల్లభ
నను ద్యుత్సివానంద। లాలితకల్పవల్లరిభాసురాంశు। రితపల్లవితకోరకితకు
సుమితఫ। లితఫరంపరల సల్లీలవర్తిల్లె। నంచుమాచన గొనియాడుచు
తిస। మంచితరతి బసవయ్యనాత్మీయ్య। నిరతిశయాపాంగ నిత్య దయా
మృ। తరసపయోధిమధ్యమున దెల్పంగ। బసవేశుడుండెసద్భక్తులుదా
నసదృశలీల మున్ననుచునిప్పాట। నాకాంతునతుల సింహాసనాసీను। లైకె
లుపున్న మహాభక్తవరులు। దయనివ్వటిల్లంగదండనాయకుని। పటుచు
డ్కులందంద బరపుచున్నాడు। కూడుకొనియె చంద్రచూడుండు జూడ
జూడకిన్నరనీవు తోడనేయేగి। మాచిదేవయ్య సమగ్రదయాస। మీచి
తన వచ్చుటిదియంత నేడు। జంగమంబే తెంచి చనుమాత్రలోన। నం
పాణింబు లరిగియాజంగ। సుమ్ముగ్రమ్మనుడుదాసు మగుడనే తెంచి। న
తమహత్వమేమనవచ్చు బసవ॥ శివశివజంగమ స్వీకృతపాణి। శివశివ
గమాశ్రితనిజపాణి। హరహరజంగమాయతనిజపాణి। హరహరజం
గమాన్వితవృతపాణి। బాపురెజంగమ పరివృతపాణి। బాపురెజంగ
పాణియుక్పాణి। మజబాపురె జంగమస్ఫురతాణి। మజబాపురేజం
మస్థిరపాణి। నల్లవోజంగమోన్నత నిజపాణి। నిత్యజంగమలింగ నిష్ఠి
పాణి। సత్యజంగమలింగ సంచితపాణి। భవ్యజంగమలింగ పరిచిత పా
ణి। దివ్యజంగమలింగ దీపితపాణి। ప్రకటజంగమలింగ బంధురపాణి।
కలజంగమలింగ సంయుతపాణి। జంగమైకపాణి సౌఖ్యసంధాన। జం
మైకపాణి సతతావధాన। ధనమునివేదింప ధరవచ్చుగాక । తనువు ని
దింప నా నెట్లువచ్చు। తనువుసీవచ్చు బోదానసదానియతి। మనముని వేదిం
ప మరియట్లువచ్చు। మనమునీవచ్చు బోమచ్చిన వలన। నెనయ బ్రాణం
బు దా నెట్లియ్యవచ్చు। బావిపనిజవీర భక్తివిస్ఫూర్తి। నీవచ్చు బ్రాణం
బు నిలనొక్కమాటు। జంగమంబంద నిజపాణిచర్య। సంగతంబుగ నెట్ల
సంధింపవచ్చు' వారకమునుటంగుటూరిమాచయ్య । గారి ముప్పోటి
వ గడునొప్పెనాడు। నుతియింప నరుదన నులకచందయ్య। నుతమగుభ
వ మున్నను జెప్పబడియె॥ కూరిమిమైకొండ గుడికేశిరాజు। గారి భా

ముజెప్పగా నిలబరగె। నేమించిన త్తేశు చామయ్యభాష! భూమిలో నది య యద్భుతమనబరగె। లాలనమతి కమలాదేవిభాష। మేళనం బసనెప్పె మేదినిమీాద। వొనరలింగ పాిణులును పాిణలింగు। లునునాగదొల్లియు వినబడుగాన। పాిణలింగులుగవ రాజంగమంబు। పాిణంబుగాజను భకులుగలరె। భంగిగాజంగమ లింగంబుపాిణ। లింగమన్ బాస జెల్లెంగదానీకు॥ ననుచు వెండియు బసవనదండనాథు। ఘనభక్త మండలి గారవింపంగ। జంగమపాిణినా సద్భక్తబరగె। భంగిగాసంగన బసవన్ననాడు। వసుధజంగమపారవశ్యసద్భక్త। యసలారమిాకు లోకారాధ్య నేడు। ననుచువేమారాధ్యులును సూరసాని। ఘనుపండితేందుి నొక్కట గొనియాడి। బసవపురాణాను భవసుఖాంభోధి॥ ననమానులీల నోలాడుచునుండె॥ పండితారాధ్య ప్రబంధశృంగార। పండితారాధ్య ప్రబంధ ప్రపూర। పండితారాధ్య ప్రబంధానుసార। పండితారాధ్య ప్రబంధవిహార। పండితారాధ్య ప్రబంధోరుహార। పండితారాధ్య ప్రబంధచిత్సార। పండితారాధ్య ప్రబంధసత్కార। పండితారాధ్య ప్రబంధావతార। పండితారాధ్య ప్రబంధనిస్తార। సూరకవీంద్ర మందారశుభప్ర। కారవినుమి దీక్షాప్రకరణము॥ ఇదియసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమరాయమాన। జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధా శరధినిమగ్న। సుకృతాత్మపాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతరదండ। నాయకబసవాంక నభ్యాతగుణగ। ణాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురుపండితారాధ్య చరితంబునందు। కరమిట్లు ప్రథమప్రకరణమొప్పారు॥

సాంబశివార్పణమస్తు.

బసవపురాణము పీఠికకలశిన కథనంబున ప్రథమప్రకరణంబు ప్రథమాశ్వాసమని వ్రాయించితిమి॥ ఇచ్చటనుంచి ద్వితీయప్రకరణమని వ్రాయబడును॥

శ్రీ గురవే నమః.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర.

శ్రీవృషాధీశ సంచితదయాభావ। భావుకమంత్రీశపాల్కురిసూ
ర। అంత వెండయుః పండితారాధ్య దేవు । డంతకాంతకమూర్తి యల్ల
క్కనాడు। ఖ్రీస్తంబతానును శిష్యవర్గంబు। సుప్రభాతమున నుత్సుకత మే
ల్కాంచి। మసలిచుక్కలుదివి మాయకమున్న। యసమశంఖధ్వనులలు
కమున్న। యభవాలయంబుల నలరుదీపములు। ప్రభచేడి వెలవెల బా
కమున్న। పరగవెన్నెల పరపరగాకమున్న। సరసిజంబులు మొగి విరియ
కమున్న। జిగిచెడికలువలు మొగుడకమున్న। మొగిచకోరములు నోర్వ
యకమున్న। సొక్కియకొక్కకయడ సుఖియింపదలచి। జక్కవల్ కవగూ
జనకటమున్న। దినమణితనపూర్వ దిక్సతిమీద। మనసెత్తి పిదపాలి మ
వకమున్న। తొలుకోడికనువిచ్చి నిలిచిమైపెంచి। జలజల రెక్కలు సడలిం
చిసిల్గి। గ్రక్కునగాలార్చికంఠంబులిచ్చి। ముక్కునసీకలుజక్కల్పికడుపు
లెక్కించి మెడసాంచి నిక్కిమిన్జూచి। కొక్కుటోకర్రని గూసినయట్ల
ప్రబ్బతనాథ ప్రబ్బతనాథయనుచు। నుబ్బినికోళ్లు గూయుడుకటమున్న।
యనురాగలీలనాత్మారామమునకు। జని పుష్పములుగొయ సమయంబు
నందు। పూనికిచ్చిద్దళంబున శివుబూన్ప। గానమరేంద్రత్వ మీనుచున
న్న। పరమమహాత్వ సంపదగలయట్టి। కరవీరపుష్పముల్ గమిగాంగ గో
సి। శ్వేతునకొకపువ్వు। చేతప్పిపడుడు। ప్రీతితో దాశివార్పిత మన్నమా
త్ర। గావలుడనక మోక్షంబిచ్చినట్టి। సేవంతి కుసుమముల్ జెచ్చెరగోసి
చేతులుశివునంద నేతులుట్టగవి। నీతులైపూన్పదుర్జాతులనైనః ఖ్యాతుల
కెక్క సజ్జాతులజేయు। రీతులగల విరిజాతులుగోసి। ముక్కంటిపాదాబ్జ
ములకర్థిగాదమ్మి। నెక్కించుమనుజుని యిలదమయట్లు। తెల్లంబునిర్మల

తేజమ్ము జేయు। మల్లికాకుసుమముల్ మాపటికునిచ్చి। యాదటదొలుమేన నంబార్థ దేహ। పాదముల్ దముబూన్ప బడునంతనధమ। జాతుల నైన ను సన్మతినగ్ర। జాతులగా జేయు జాతుల గోసి। తెచ్చి వైచిన చెంచు దేవుని పురికి బంచిన మారెడు బత్తిగోసి। అర్కపదంబు దాహరు బూన్ప నిల్వ। అర్కప్రసూనంబు లత్యర్థిగోసి। కనకపువ్వు సహస్రము న కెనమైన। కనకంపువిరులు నాకాంతుమైగోసి। హరియొక్క పువ్వునకై తనకన్ను। నరిజేశిశివుబూన్ప చక్రంబుకన్ను। నప్పుడశివునిచే నిప్పించి మహిమ। నొప్పారు తామర లొకకొన్నిగోసి। మొల్లపువ్వులబుల నుల్లసంబాడు। నల్ల గల్వలు సమున్నతి గొన్నిగోసి। పరిమళాగతభృంగ పత్షాపనిహతి। చిరిగిన రేకుల ఛిద్రపువ్వములు। సుడిసితుమ్మెదలు పుష్పోడిగోల వదలి। పడియున్న యాస్వాయం పతితపువ్వములు। తనబసరు లెదెట్లు దాివ లా వెడలి। మొనలు వైరా తారిన మొగ్గపువ్వములు। కడివోవనళులానగా రెకు వెడలి। యుడు దెనేనైన పర్యుషితపువ్వములు। నపవిత్రమని నివియా దిగాగలుగు। నుపహతపువ్వంబులో వివర్జించి। భర్గునిబూన్పనిప్పలము లెయనుచు। నిర్గంధయుతపువ్వ నిచయముల్ దక్క। యుగుని బూన్ప న యోగ్యంబులనుచు। నుగ్రగంధపు పువ్వులొవిసర్జించి యాతతంబుగ బ్రహ్మకై బొంకినట్టి। కేతకి పువ్వముల్ కీడని మాని। అల్లనాడు మరునకమ్మై నయట్టి। మొల్లపువ్వంబు లట్లొల్లక మరియు। నక్కజంబుగ బెట్టి నందయున్నెని। యొక్క పువ్వునగగు నొక్కఫలంబు। యాపువ్వుగొనివచ్చి యభవుబూజింప। నేపారగోటివే లిష్టఫలంబు। లనుచు పువ్వము లన్నియును గోసికొనుచు। ననుమక్తి నే తేర నంతనిక్కడను॥ మహానియ్యసధ్భక్తిమతి

వెలిగొండ మహా దేవయ్యకథ.

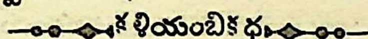
వెలిగొండ। మహా దేవుడొకి, ంతమసలిమేల్కాంచి। యెవ్వరెనెడ నెడ నెంగియంతకును। కొవ్విరుల్ గోయుదురో గూడననుచు। దాంట్లునుగొనిల తాత్తంబులమీద। తెంట్లోసపగిగాడ్ల దెవ్వనోయనుచు। మలయానిలము వెంట నలివచ్చినట్టి। యలిపిండుముసరి మట్టాడునోయనుచు। తుమ్మెదల్ నెమ్మివాతులు దొల్చితొల్చి। కమ్మని వేగంపు గమియునో యనుచు।

విచ్చినట్పదములు వెసగ్రోలికిగ్రోలి। యచ్చవాసన వెలిపుచ్చునో యను
చు। దసిసనభ్రదముల్ దరి బిల్చిపీల్చు। చును జిగిసూరగొనునో మన్ని
యనుచు। తొడరిభృంగములు పుష్పోడిరాల్ప ప్రాల్ప। కడివోయి రేకుల
గ్రందునోయనుచు। చనిపుష్పములు గోసికొనివచ్చునంత। టనుబోవ్వ
శివార్చనముపొద్దినంచు। వంతయుజింతయువరలపుష్పముల। కెంతయు
సంభ్రమాక్రాంతుడై యరుగ। కాళ్లుశివార్చ్చప కరణముల్ దాంక। కా
ళ్లును రెండు నక్షణమగుత్తులరు। కడిఖండలుగగొట్టి కలుషంబువుట్టి। మ్మ
డునిముందరబెట్టి మెరవడిబట్టి। భవమునకొరగట్టి ప్రతిలేనియట్టి। శివభ
క్తి దుదిముట్టి చింతవోదట్టి। ఆసలతలుగొట్టి యరలేనిగట్టి। బాసలుచేప
పరగుచున్నట్టి। తెరగుగలంతయు నెరిగియద్భుతము। దురగలింపగభ
నెరకులుప్పొంగ। మణివీరరస సముద్ధతి నుతికెక్క। నతి సంభ్రమాక్రాం
తుడై పండితయ్య। పాదలుభృత్యాచార మిదిగాకభక్తి। యిదిగాకవీరత్వ
మిదిగాక యుచిత। మిదిగాకధన్యత్వ మిదిగాకనేరు। పిదిగాకసౌభాగ్యమి
దిగాక యనుచు। చను దెంచిమహాదేవ శరణునికాంచి। కనుగవహర్షాశ్రు
కణములుదొరుగ। నాయయ్యగంటిరా నాతండ్రిగంటి। నాయన్న గంటి
రా నాస్వామిగంటి। యిట్టుండనలవదా పుట్టినఫలము। యిట్టుండ వలవ
దా ముట్టినజలము। తిరుగునెముట్టిన ధీరుండుగలన। సురగునెముట్టిన శూ
రుడెవ్వలన। బాపురా భక్తప్రతాపవిలాస। బాపురాభక్తప్రలాప నివా
స। నల్లవోధర్మ సనాతనకీర్తి। నల్లవోకర్మ వినాశనమూర్తి। వీరభృత్యా
చార విషయైకవర్తి। సారభృత్యాచార సంపత్ప్రపూర్తి। బహుళభృత్యా
చార పథచక్రవర్తి। సహజభృత్యాచార సంయుతావర్తి। గహనభృత్యా
చార గతభవజూర్తి। విహితభృత్యాచారవినయవిస్ఫూర్తి। ధీరతనీకొప్పె
తెగువనీకొప్పె। వీరతనీకొప్పె వెరవునకొప్పె। స్వద్వృత్తి నీకొప్పె చల
మునీకొప్పె। సద్వృత్తినీకొప్పె యుక్తినీకొప్పె। నెరవడినీకొప్పె నేర్పు
నీకొప్పె। సురుభక్తి నీకొప్పె నుబ్బునీకొప్పె। యిట్టిభృత్యాచార యిట్టి
విచార। మిట్టిసాహసకర్మ మిట్టిసద్ధర్మ। మిట్టియుదారత్వ మిట్టివీరత్వ। మి
ట్టియుద్ధతభక్తి యిట్టియుద్యుక్తి। యీమహిలోనెన్న యితరులకన్న। దే
మహాదేవన్న భూమప్రసన్న। సరిలేని భవదియ్య చరితంబుజియ్య। పరు

లకునగునయ్య భక్తాంఘ్రిశయ్య। అతులభక్తివివేక మతివావధూక। మతులకగునె నీకమహీనగుగాక। శమిదేంద్రియానీక విమలశినైక। సముచితపరపాక సౌఖ్యాభిషేక। కరుణాన్వితాలోక వరభక్తిశూః। విరహితభవశోక విసమితనాక। పరసమయానీక భంగలుంటాక। పరవాది కులటాక పటుతరశ్లోక। వీరగణదితాక విగతచార్వాక। ధీరగుణస్తోకధీకృతనాక। యనిగారవించుచు హరభక్తరాజు। కనురక్తి సాష్టాంగుడై ప్రణమిల్లి। మేదినినునుకలై నృకుమోళిలనున్న। పాదఖండములకు బ్రణమిల్లి మరియు। కరకంజములనెత్తి యురమునవొత్తి। భరమునవెక్కొల్పి శిరమునదాల్చి। యీపాదములు దాల్చుటా పరమేశు। శ్రీపాదములు దాలిచినయట్లకాదె। యీపాదధూళి దానాపరమేశు। శ్రీపాదధూళి ప్రసిద్ధంబుకాదె। యీపాదవినుతి దానాపరమేశు। శ్రీపాదవినుతికి జేరడగాదె। యీపాదములకును నాపరమేశు। శ్రీపాదములకును జెప్పవేర్గలదె। శ్రీపతిగానక చిక్కినయట్టి। యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। నాపోవకబ్జజుడతిభక్తినొత్తు। నాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। యేపొందచందురునియులబ్రోమినట్టి। యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। వాపోవరావణువడినొత్తినట్టి। యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। చూపోవనంధకాసురుమెట్టినట్టి। యాపరమేశు పాదాబ్జంబు లివియు। మోపిగబూనురు పీంపుననున్న। యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। పైబడిసద్భక్తి ఏరులుపూజించు। నాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। యేపారుతీర్థంబు లెల్లవసించు। నాపరమేశుపాదాబ్జంబులివియు। నాదటమచ్చగాహరిరొమ్మునున్న। నాదధిచ్యాదుల పాదంబులివియు। భవునకుగన్నప్ప పాదాబ్జములకు। ధృవకీర్తియొక్క శిరోమణులట్లు। శరణకోట్లకును నీచరణాంబుజములు। ధరశిరోమణులచందంబులైపరగు। నాపాదములనూకు హనుమాదిపూజ। లీపాదములపూజ లిచ్చుభక్తునకు। నీపాదపద్మంబుపేక్షించుమాత్ర। బాపంబులడయు బనిపరగాదె। యీపాదపద్మంబు లిటుదాల్పగనిన। యేపారదేజగద్వ్యాపితకీర్తి। యీపాదధూళిపైదినయంతటన। బ్రోపించదే శుద్ధభక్తిసంయుక్తి। యీపాదములు నుతియించుధన్యాత్మ। మాపోవకింతంతయననానశంబె। యనివినుతించుచు నాడుచుబాడు। చును పాదఖండముల్

జూచి మ్రొక్కుచును। లలినీశ్వరుండు జలకమాడినట్టి । జలములై వె
విషములకుమందు। భ్రమ వెలయొందు శస్త్రవ్రణసంకు। లమునకు దీక్షా
లంబయౌషధము। కడువిచిత్రముభక్త గణములకనుచు। దడయకమ్మా
దీప తైలంబుదెచ్చి। వడిబేర్చిమును దెంచి వైచినయట్టి । యడుగులయం
దు గుల్ఫాంతంబులయందు। గ్రక్కునబూసి తునకలను గుత్తులును ।
కొల్పినిగుడించి సంధించియొత్తి। యాసక్తిభక్త హస్తార్పితభూతి । బూ
సిపై జల్లి యద్భుతము నెక్కొనగ। నామహాదేవయ్య నంతభక్తులకు। సా
మిసర్వాంగముల్ బొంద మ్రొక్కించి। పాదంబులిమ్మహా భక్తులునీకు। నా
దట కృపజేసిరన్న లెమ్మనుచు। కరమర్థిలేనెత్తి కౌంగిట జేర్చి । యసుదొ
దనదులు ఘోయనిజయబెట్ట। ధుర్వకీర్తి మల్లికార్జున పండితయ్య। శి
భక్తులకు ప్రదక్షిణముగా బనుప। నెరిపిచూపరు మ్రొక్క నిక్కంబు
క్క। హరుదయాలతజుట్ట హర్షంబుబుట్ట। దివిప్రమథులుజూడ ధృతిదో
కాడ। సవినయంబొంద ప్రసత్నతజెంద । వీరతయొలయ నుద్దాత్తత
య। ధీరతబెంపార తేజంబుగూర। పరసమయులు వ్రీల బంధముల్ దు
ల। హరుభక్తులుప్పొంగ సురలుగలంగ । పండితయ్యనుతింప ప్రత్యయ
బంప। దండితనము వోల ధైర్యంబుసాల। భృత్యతసంధిల్ల బిరుదువర్తిల్ల
త్యంబుదనర నాశ్చర్యంబువనర। నక్షయకీర్తి పాపక్షయమూర్తి । ద
క్షిణంబునను ప్రదక్షిణంబుగను। నడచెసద్భక్తులు నడుచుదొల్లింటి । న
యింటిదనిచూప నడచినయట్లు। నడచెనీశ్వరు బ్రసన్నతజేయబూని। న
లుట్టిదనిచూప నడచినయట్లు। నడచె నద్వైతుల నడుదలమెట్టి । నడు
మార్గముచూప నడచినయట్లు। నడుచుగర్మంబులు నీరములై పరవ। న
చుమార్గముచూప నడచినయట్లు। నడచెభవాంబుధి కడకాలదన్ని। న
చుమార్గముచూప నడచినయట్లు। నడచెభక్తగజంబు కదనుదోద్వృత్తి
నడుచుమార్గముచూప నడచినయట్లు। నడచెగ్రాలుచు నపునర్భవ సర
నడుచుమార్గముచూపనడచినయట్లు। తెల్లంబుగామహాదేవయ్యయ
త। దొల్లిటియట్ల యద్భుతలీలదనర। గొంకులువోకలో వంకలుగాక। పో
కంబుదప్పక పొందులు సెడక। కుదికిలబడక యెక్కుడుగాక బిగువు। వ
లకయదికిన నాయివొప్పడక। నెత్తురులురులక నెరినీచవోక। గుత్తులువో

గక మెత్తంతలేక। క్రక్కరుపడిక నరంబులుస్రుక్క। క్రొక్కరోమముడు
ల్లక క్కజంబగుచు। పాదముల్ దొల్లింటి భాతినెయమర। నాదటభక్తగ
ణాళిహర్షించి। మట్టినచో బ్రాణమున కాసపడక। దిట్టమైపాదముల్ దె
గగొట్టికొనిన। యామహాదేవయ్య యిద్ధమహత్వ। మేమని గొనియాడ
నేమివర్ణింప। నప్పుడుదుత్తునక్కలైనపాదంబు। లొప్పారశివునిచే నిప్పించిన
ట్టి। యూర్జితపుణ్యుడు పార్జితయశుడు । తర్జితాఘుడు మల్లికార్జునపండి।
తారాధ్యులమహత్వ మదియెట్లువొగడ। గౌరీశుడే యెరుంగుగాక యిద్ధ

రణి॥ మున్నరవాడ్గడి మువ్వురిలోన। నెన్నంగబడిన మహేశ్వరోత్తము
డు। సనఘుడుకళియంబ యనుగణనాథు। డనయంబు జంగమార్చన సే
యునెడను। యెప్పుడుజంగమం బేతెంచునింటి। కప్పుడరామట్టి యడుగు
లుగడిగి। పాదోదకంబులు ప్రాచించికాని యేదెసగావింప డితర సత్క్రి
యలు। ఆదటభక్త పాదోదకంబీశు। పాదోదకములకు ఫలమెక్కుడనియు।
నాదటభక్తిపాదాంబుసేవనము। నాదిమలత్రయ హరణమౌననియు। నా
దటభక్తిపాదోదకంబులు భ। వాదిరోగములకు నౌషధంబనియు।ననమా
త్మభక్తదివ్యాంఘ్రిజలంబు। లసమపాతక రాసులడగించుననియు। నఖిలే
శు భక్త దివ్యాంఘ్రిజలంబు। లఖిలధర్మంబుల కాలయంబనియు। నాగు
ద్రభక్తదివ్యాంఘ్రిజలంబు। భూరిసంపదలకు బుట్టినిల్లనియు। పరమేశభ
క్తుల చరణోదకంబు। పరగదృష్టాదృష్ట ఫలహేతువనియు। సర్వేశభక్తు
ల చరణోదకంబు। సర్వజంతువులకు నిర్వాణమనియు। సకలేశ భక్తుల
చరణోదకంబు। సకలతీర్థములకు జనయిత్రియనియు। పలుతీర్థములు గ్రుం
క బరచుటకంటె। నిలభక్తపాదాంబువులు గొనుటిరువు । యెట్లన్నతీర్థం
బులెంగుటభార। మట్లునుగాక స్వర్గాదిఫలంబు। లారుద్రభక్తపాదాంబు
వుల్ దాగిన। భారమేమియులేదు బ్రాపించుముక్తి। యరయఁష్టరోదకన్యా
యమున్ మాట। పరవరనమ్యోనీ పాదోదకంబు। దాగివిన హాస్వహా త
ల్లిచన్ బాలు। గావున పాదోదకము మెక్కుడనియు। ప్రవిమలమగుభక్త
పాదోదకంబు। శివతీర్థమనిశ్రుతుల్ జేసెడుగాన । నివ్వటిల్లగభక్త నిచ
యపాదాంబు। లెవ్వనిధన్యుగా సేపార్దుజేయు। నివ్వటిల్లగభక్తనిచయ

పాదాంబు! లెవ్వనిచేఁ బ్రజయింపఁగబడును। నివ్వాటిల్లగభక్తనిచయపాదా
బు। లెవ్వనికిని మనోహృద్యమైయొప్పు। నివ్వాటిల్లగభక్తనిచయపాదా
బు। లెవ్వనికిచ్చునభీష్టార్థసిద్ధి! నివ్వాటిల్లగభక్త నిచయపాదాంబు। లెవ్వ
నియుందు ప్రవృత్తతబరగు। హోడిగానిన్నిట బొలుపైనయట్టి! వాడేమహేశ్వ
డు వానిభావించ। వానిచేత నవాంగిలు నాన్నికై గాంగిలు। వానివలన జీవ
వానికిదక్కు। వానియందవసించువలసారననియు। మాసితసద్భక్తి మహి
మదొల్కాడ। దానికిప్రతివోల్ప ధర నెన్నగలదె। బూని పాదాంబుల
లు పేమిజెప్ప। సుకృపుణ్యముల కెల్ల గొనియాడననుచు। నరలేక భక్త
దాంబువుల్ దాల్చు। టిదియనేమంబుగా నిలబ్రవర్తింప। నదియొక
నాడు భక్తాళియే తేర। పాదముల్ గడుగంగ బానిశకొడుకు। యా
జంగమంబై యేగుదెంచి। పాదంబు సాపతద్భక్తుండు నతని। నాదిదేవు
గాంగ నర్థిగురించి। పాదంబులత్యంత భక్తితోఁగడుగ। పాదాంబువు
బోయు పడతివీక్షించి। మనశిరియకకొడుకుమల్లడుమల్ల। డనుమానమే
కింతయును దలనదిపుడు। చనితలగొరిగించుకునివచ్చినాడు। పనిసేయ
నోపక భక్తుండువీడె। యిట్టిలచూడవా యాతన్న కాళ్లు। బట్టికడిగెదెం
భ్రమసితిజెప్పుమ। మహిభక్తికూతయె మల్లనికాళ్లు। యిహపరంబులకూ
తయె మల్లనికాళ్లు। యిహవదంబులకూతయె పీనికాళ్లు। కాయంబుతో
నె కైలాసమునకు। బోయెదెచోడడు పోయినభంగి। ననితయునీవు నీ
రుపురంబునకు। జనియదెగుండయ్య జనినచందమున। పురివాడలును నీవు
పురహరుపురికి। నరిగెదెసిరియాలు డరిగినపగిది। మూగిన మూకతో మ
కంటిపురికి। నెంగిదెచెరమ యెంగినపగిది। యిటుగాననీభక్తి యెరుసం
రాదె। కటకటానగరే లోకంబులవారు। పరకటపెంటల భ్రాంతియెబు
ది। గొరగరెతలయొక కొటిదెంట్లైన। యంతసజంగమంబనజను నేని।యిం
తయవస్థదానెలభక్తికిని। మన్నించియిప్పుడీపన్న గైకొన్న। యున్నపస్
లువస్తు రిన్నియు సెల। కాళ్లనుగడుగు నిన్నాళ్లనునీకు। కాళ్లనునీవెట్టిగ
డిగెదీతనికి। కడిగినగడుగుదుగానియెకాళ్లు। గడుకవీనికి నుదకంబులు వో
య। బంధులునగుదురు పరమార్థమనుచు। బంధురంబగుచేతి పసిడిగలం
తి। యుపలబెట్టుడుదన యాలిమాటలకు। శివశివాయని కేలు జెవుల జేర్చి

చును। కానవుగాక సాక్షాల్లింగమూర్తి। భానిశకొడుకని భావింపజనునె। రుద్రావతారునిజూచిచూచి। క్షుద్రకర్మములిట్లుగూడునె తెగడ। కలియుగరుద్రునికృముజూచిచూచి। మలినాంగిగూడునెమతిమాలినడువ। ప్రత్యక్షరుద్రుని నేర్పడజూచిచూచి। యత్యనుచిత మాడనగునెదుష్కర్మ। రెండవరుద్రుని క్రియజూచిచూచి। చండాలు రాలమున్ జనునె నిందింప। రూపుదాల్చిన యీశ్వరుని జూచిచూచి। పాపిరోసూడునెపలుమాటలాడ। కర్మసంహరు దేహాకృతి జూచిచూచి। కర్మిఁకగూడునె కారులాడంగ। జంగమలింగంబు చనజూచిచూచి। వెంగలికూడునె తెగిగాదలప। మల్లీదళము భాతి। మసలిమిన్నేరు। మల్లగాంద్రకునెందు మాళిపై గలదె। ఖండమృణాళంబు గతిగిరీటమున। ఖండేందుడితరులకుండునెచెప్పుమ। మున్నెందు చిటివ్రేళి ముద్రికయగుచు। నున్నాడెయహిపుడీ పన్నలకెల్ల। సోలయకార్మ్గులలోపలిమంచుదునక। పౌలుఫుననొసలి కన్గలదెమర్త్యులకు। పండననేరెండు బంధుభావమున। నుండునెకుత్తుక నొరులకు విసము। ప్రకటింపనిలుపుట్టి భానిశకొడుకు। నకు నిట్టిక్షుద్రచిహ్నాలు సంభవిలునె, మల్లమపీడంచు మరిగెడులెంక। మల్లజెసిరగిరి మల్లడుగాంగ। నిన్నునీవెరుగక వెన్నెకిత్కొరివ్వి। కన్నులగానక కరకంఠమూర్తి। నొడలు గల్లజూచి మొరునిగాజూచి। జడమతిగ జూచి శఠునిగాజూచి। జనితుగాజూచిసంసారిగాజూచి। గొనకొసిభానిశే కొడుకుగా జూచి। యదుగులకర్షవ్యఫణ్యాంబులుబోయ। కెడచేసినంతనె మొరగమిదప్పు। పాతకమొప్పనీపాపంబుదుర్వి। నీతియన్యాయంబు నేరమియగ్గు। కర్మమజ్ఞానమధర్మమాగడము। దుర్మార్గవర్తన ధూర్తదనంబు। ద్రోహంబు కోపంబు దుష్కృతనంబు, మోహంబు నేకమై ముంచెనిన్నొకట। యేమిచేసినబోవునె కోపమనుచు। భామినినప్పుడ పడగొట్టిరెం। చేతులుగట్టిడా చేతదారెట్టి। దాత్రిపై నిడిబాడితము మెత్తిపూచి। మనిట్టలకుమోపి సూనంబుజూచి। మనసారయూహించి మనివ్రేయదడవ। మనికట్టులకుదెగి మరిమిట్టిపడియె। వనితచేతులు రెండు తునకలైయ తి॥ మలహరాత్మకు పావమజ్జనంబునకు। జలములుబోయనీ చండిచేతులకు। నిది పెద్దయేమంచు మడిగళియంబ। ముదముగోపముజెంపు ముప్పిరిగొనగ। పడతికాళ్లనుజల్లి పగ్గంబుగట్టి। వెడలికి నీ

డ్పించె దొడగివాచరువ। కులసతియసఁయెడు కూరిమిలేక। యిలువఁడి గల్గ
నియెడు బ్రేమలేక। ప్రజలగన్నదియను పక్షంబులేక । నిజమాప్తు గాఁ
నెనరింతలేక। మతినభిమానియన్నన్న నలేక। హితురాలుఁదనక నుహితవు
నులేక। మాటిమాటికిజూచు మక్కువలేక। యాటదానిని జంపులన నీ
యనక। శివభక్తియుక్తి పెక్కువసతిచేతు। లవిచారమునసరి కవలనై
టకు। హాయభక్తు లత్యద్భుతాశ్చర్యతులగుచు। నెరవిగీర్తింపుచు నిజ
ట్లకాదె॥ యిసుకలింగంబుగా నిలజేసినిలిపి। పసులగావగబోయి పాలు
త్యంబు। శివునకుక్షీరాభిషేకంబుగాంగ । ప్రవిమలసద్భక్తిపై జిట్టిబిడు
నేలరాయెదవుల పాలెల్లనేల। పాలుజేసెదవంచు కాలదన్నినును । తం
డ్రియనియెనెమున్న జెండేశుడప్పుడు। గద్దలుగాగొట్టె కాళ్లనుమరియు
యోటపెంట్రుకనిల్పి యిలలింగమనుచు। బొటించిమేకల పాలునిత్యంబు
శివునకుక్షీరాభిషేకంబుగాంగ। ప్రవిమలసద్భక్తిపై జిట్టిబిదుక । నేలరా
మేకలపాలునిత్యంబు। శివునకుక్షీరాభిషేకంబుగాంగ। ప్రవిమల సద్భ
పైజిట్టిబిదుక। నేలరామేకల పాలెల్లనేల। పాలుజేసెదవంచు గాలదన్న
డును। గండ్రలుగాగొట్టె కాటకోటందు। దండ్రియనియెనెమున్న తలయ
నుగాల్లు॥ యిమ్మహివెండియు నిద్ధసద్భక్తి। సమ్మిళితాచార సారనిష్ఠ
మున్నీశ్వరార్థమై ముద్రింపలోన। నున్నపక్వాన్నంబు లువిదకు గా
రాకుండతలుపోర వాకిలిజేసి। యాకాంక్షుదమకించి యందొక్క బూ
బిట్టితివచుమనా పట్టిబోనీక। పట్టిభంజింపదె పరమనిష్ఠురత ॥ మరియు
ట్టులచోడ మండలేశ్వరుడు। కరకంటుభక్తుడ ఖండితకీర్తి । పరరాష్ట్ర
తులపై పతిదండువోవ। తరుణియాచోడ భూవరునగ్రమహిషి। తాపా
బుపుట్టెడు గడుమతిమాలి। కామాంగనాశను గాజెలగొల్చు। తనబం
వులకును తల్లిదండ్రులకు। మునుమిడికొలువంగ ముక్కంటివోయి । అ
రెడుమాగాదియల కొల్చువెనక। నిలవీటిబోయె సీకెక్కడిదండు। నను
డునావుడుచోడమహిపతివేగ। మగుడియింటికిజను మగువరావించి। కో
దువుప్పించి కొలుచుదెవ్వరికి। బెట్టించితదియేమి బుట్టెనావుడును । దే
హాపాంబైన దేశముల్ విడిచి। నీవరువళ్లెల్ల నిన్నుగురించి। యఁగుచుదో
టి రాజాన్నముల్ దలచి। వడిగాల్లుమొగములు వాచినప్పుడును। తాపా

మైననుచోడ జనపతియత్త। మామలవారెల్ల మవసిరిభువిని। యను నప
ఖ్యాతిని కగుననినాగు। గొనికొలిపించితి కొలుచునావుడును। యింతినీ పు
ట్టినయింటివారయ్య। నంతయునేలమాయత్తవారయ్య। నేలదుర్దశనొంద
నిందరనవని। పాలురుజేసెద పడతిదప్పించు। మనవుడు దమతమ యజ్జల
వారి। దనవారి దనతలిదండ్రులవారి। నరసికూచయ్య పెద్దయ్యల వారి।
యిరునిట్టవారినిపొరునింటివారి। చుట్టాలపక్కాలచోడని కడకు। నట్టున్న
భంగినేయతివరప్పింప। నలరుచుభూమీశు డందరినొక్క। యిలుసొరనడి
పించి యీశుగాదియల। దొద్దలుగొన్న యాదోహులకింత। పెద్దగాద
నిపొంగి తద్దగోపించి। తుండముల్ వలలు ముత్తినియలుగాగ। పండదరిగిన
ట్లు వారివధించి। గర్భిణియగునాతి గర్భంబువ్రచ్చి। యర్భకునకునంతయు
లుగుడుమనుజ। నాథనేండుమువేండు మన్ననీప్రమథ। నాథు డయ్యర్భకు
నకు నడ్డపడగ। భర్గుభక్తుడు బంధువర్గంబునతివ। వర్గుగాచోడ భూవరుడు
గొట్టండె॥ మరియునుద్రావిడ మండలంబునను। యరలేనిశుద్ధశివాచార
పరుడు। తరుణివాల్మీకేశు దానర్థిజూడ। వచ్చుచునయ్యుమేశ్వరునకుమీ
దు। బుచ్చియుచెంగల్వ పువ్వుమూర్కొనుడు। యాచెల్వనాసికం బవ్వుడ
గోసి। వైచుడుపూజారి వడుగురప్పించి। ముట్టినకేలుండముక్కేమిసేయు।
జెట్టివాడెరుగునె శివభక్తిపథము। అట్టుగాదనివువ్వు ముట్టినచెయ్యి। మొ
ట్టమొదలికిని గొట్టడేద్రవ్వ। గావునలింగజంగమ దూషకులను। బోనంగ
నిత్తురె పొరిగింద్రుగాక। తల్లిదండ్రులనైన దయలేకచంప। జెల్లుశైవాగ
మస్థితివిచారింప। రతిమాతరః పితరః శ్చైవయనగ। హితులాంద్రనగవ
చ్చు నేనింటుతులను। ననుచుభక్తానీక మాకళియంబ। ననుకీర్తి సేయు న
య్యవసరంబునను॥ లాలితకీర్తి పిళ్లయనాయనారు। శ్రీలింగమూర్తి దే

పిళ్లనయనారుకథ

శికగుణాధారు। అతులితప్రమథగణాశ్రయాచారు। డతిశయశుద్ధ శివైకవి
స్తారు। డవికలవిధి నిషేధాగణదూరు। డవధూతజైన బౌద్ధాది ప్రచారు।
డుద్ధతరుద్ర సముదితావతారు। డిద్ధప్రతాపిసదే కాంగవీరు దెసకంబు ద
ళుకొత్త హేమాసనంబు। ననమమై యొప్పు ముత్యములపందిరియు। ఘ
నతరధవళ శంఖంబులమహిమ। జనుధవళ చత్రచామరంబులును। నాత

తవేద బాహ్యసమయస్తోమ। కేతునామోఁగియు విఖ్యాత కాహళులు। వాతపూరణములు వడిఁగాఁగిలువృషభ। కేతనాసీకముల్ గీతనాదములు। నేఁపారనన్నియునిద్ధభక్తి ప్రతాపహేతువులునై దనకునొప్పారి। జన్న రకళియాంబ చెక్కనదెదురు। చనిభక్తిమెచక్క జాగిలిమొఁగ్కి। ష్ణో రమదిగూర నింపుసొంపార। దోడ్తెచ్చిమరియు భక్తులకట్లుమొఁగ్కి। దముల్ గడిగి తత్పాదోదకంబులు। నాదట బాసించు నవసరంబునను యింతవృత్తాంతంబు నెరిగియంతయును। సంతోషచిత్తుడై సంస్తుతింపు ను! కళియంబనందంద కౌఁగిటఁజేర్చి। కళియంబకాంత నక్కడికి రావించి శివదేవుసద్భక్త సింహంబులకును। భువినమస్తాంగముల్ బొంద మొ క్కించి। అనువక్తిబిల్లనయనారు సద్భక్తి। దనర దానును భక్త తతిక మొఁగ్కి। చేతులుదెగిన యచ్చేతులుగూర్చి। భూతిపైజల్లి యద్భుతంబు నెక్కొనగ। నోతల్లి నీరెండుచేతులు నెత్తి। భాతిగామొఁగ్కుమా భ క్త లకనుడు। హస్తముల్ దోల్లింటి యట్లనొప్పారె। మస్తకంబున నెత్తి మ నయుమొఁగ్క। సకలసమయులు మస్తకతటన్యస్త। ముకుళితహస్తులై మొ గిఁబస్తుతింప। నాయడనంత భక్తాళియునోచ్చి। యీయయ్య మహిమను దియెంత పెద్ద। నరయగుమారుని యశంబునందు। ధరబుట్టి పార్వతి స్తు

—సెల్మనికథ—

ప్రశక్తి। సర్వజ్ఞుడనబడి జైనబౌద్ధాది। చార్వాక వాదుల గర్వం బడంచి మధురకునేగుచో మరి వెలమడొక్క। డధముడై చిరకాల మతివ నర్ధించి యిలటముండగగూంతు లేద్వార మొరగి। పిలిపించియొరులకు బెండ్లిండ్లు య। కడబుట్టి కూతురీ క్రమమెల్ల నెరిగి। దడయ కెక్కడికైన తనుగొని పో మ్మయసాసలన దనయన్నలునీకు। బాసదప్పిరియొక్క బడుచునీదైన। యే నుచు నిర్వురుగూడి యర్ధరాత్రంబు। చనచననతిఘోర సర్పంబుగరచి లమండునచ్చిన వేనవెవ్విధుల। బలవరించుచునున్న బాలనాలించి। దయ పుట్టనంత పిళ్లయనాయినారు। పయిబడనొనగడే ప్రాణమాతనికి॥ యీ యునుగాక వాగీశనైనారు। సదమలభక్తియునంపద మెరసి। మృదుచేతనో కకూడు బడసియా బాల। మెడయపిళ్లక కాని యొరులకీనగ। దనయవో డియును నంతటమ్మృతినొంద। దనబానయల్లైన దప్పనీననుచు। కడవలో

పల బెట్టినడి బొంలియున్న।యడబిల్ల నాయనా రెంగు దెంచుదును। అమితస
ద్భక్తి సాష్టాంగుడై మొక్కి సముచితసత్కారసంపపదనిపి। యటమున్న
తొమ్మిది యబ్దముల్ గాన। ఘటములోపల యెముకలు జిక్కియున్న । తన
పుత్రి నెమ్ములా స్థానమధ్యమున। నునిచిసకీడుదనియొకకూంతు గంటి। వచ్చె
నా బాసనీకిచ్చితి బాల। చెచ్చెర నేమైన జేసిగొమ్మనుడు। ననుపక్తి బిల్లనయ
నారుసద్భక్త। జనమండలికి మొక్కి జనుదెంచిభక్తి। కల్యంబుదనరారు
గడవలోనున్న। శల్యముల్ మట్టి భస్మంబుపైజల్లి। ఘటము వెల్వడియప్తు
కన్యకనిలిచె। పటురూపగుణహావ భావంబులమర। నటుగాన బిల్లనైనారి
మహత్వ। మిటువంటిదనవచ్చునే యీశ్వరునకు। ననుచుభక్తావళి యద్భు
తంబంది। వినుతింపలోకముల్ విభ్రాంతి నొంద। నలిలేగి బిల్లయనయనా
రునాడు। కలియంబకాంతరు గరములిప్పించె। నప్పాట నీపండితారాధ్య
దేవు। లిప్పించెపాదంబు లీను చేనేడు। తెల్లంబుగామహ దేవయ్యగారి। క
ల్లవారునుజూడ నిలనల్లుకాళ। అసమాత్మభక్త సయ్యమిదసరయ్య। య

—∘∘◆ దసరయ్యకథ ◆∘∘—

సదృశభక్తిక్రియాధురీణుండు। తరితసంసారుండు దురితదూరుండు। భరి
తయశుండు సచ్చరితాశ్రయుండు। హింసేతరుండు గుణోత్తమనుడుశుచితి
వ। త సుడాచారావతంసు డత్తముడు। ప్రోత్సారితాఘుడుద్యత్యూన్నతు
డుశి। వైరాత్సవావాసుండు చిత్సుభాశ్రయుడు। ధీరుండుభక్తి శృంగారుండు
గతని। కారుండలోకాను సారుడుత్తముడు । స్వీకృతశరణు డూరీకృతా
ద్యుడు దృ। ణీకృతలోకుడ పాకృతకర్మి। రమణదయాదాన శమదమయ
మని। యమముఖ్య శైవధర్మములు వాడిల్ల। సంతతగురులింగ జంగమా
ర్చనని। రంతరభక్తిమై నాచరించుచును। హరపూజనార్థమైయర్థిఁపుష్ప
ములు। కరుగంగనొకనాడు నెరవిదుర్జనులు। యింపారగునయూర నీశ్వర
భక్తి। పెంపుసవీరలెపెర్గలవారు। జితకోపులైసర్వ జీవదయాపు। రతనుతి
కెక్కు సువ్రతులలెవీరు। యేతరిదమహితం బెరుగకసర్వ। భూతహితమ
కోరు బుధులలెవీరు। తారునొచ్చియునొంప దగవుగాదనుచు । సైరింప
జాలు సజ్జనులలెవీరు। అదిగాకదృష్టించియ లెవీరుచూడ। నెఢిరిచిత్తంబు
లు యట్టానొయనుచు। నొత్తిమాటాడ యొరులెవ్వరేని। నొత్తురోయని

తారు నొడవరు సెలగి। జంతువు లెడ నెడ జచ్చునోయనుచు। సంతంత
కింప రటయడుగిడరు। చెనసియుద్ధము వారిజీవులబడునె। యనుచు జేత్తు
వీవరజె యేచుచోట। యిన్నియు జెప్పంగ నేలయిూయయ్య। మున్న
నును బుష్పములుగోయ జెట్లు। హా నెచ్చెనొచ్చితి మనుచుండ జిను
చొనెత్తురటువంటి సొనలుగార। యిచ్చెట్లువట్టిన నిట్లువల్కెడిని। యి
ట్లువట్టిన నిల్లువల్కెడిని। యిచ్చెట్లునొప్పించు టిదిహింసయనుచు। జె
వంబుగాపూల చెట్టులచుట్టు। నలికిగాలికి చాపలడ్డంబుగట్టి। తడవుగా
డొండ ధరదమయంత। భడినసుమంబు లెవ్వడు గొనివచ్చి। తానట్ల
బూన్చుగానియాచెట్ల। నైనను నొప్పింపడజె యహింసాత్మ। యిదిసా
సామాన్య మిదిభక్తులెడకు। మదిభక్తియట్టిదో పొదలువిశ్వాస। మె
దోయింక నహింసాపరాత్వ। మెట్టిదోసైరణ మెట్టిదోకరుణ। మెట్టి
శాంతత మెట్టిదోక్షాంతి। యెట్టిదోమనమిది యెరుగుదమనుచు। చం
తరనభాస్థలివేగిలునట్టి। రెండుచేతులు నేని మొండిరావించి। అప్పుడుత
న్న నైయుండనొరిగి। ముప్పిరియగుదొడ్డ మొలతాడుగట్టి। తడిపి
ము మేన తల మొగంబునను। కటుదట్టముగబూసి కాల్దొమికడిగి। వల
చో రుద్రాక్షములు దొడ్డపటిక। ములుగట్టిమెకు గెక్కె బలువరుస
మి। గిత్తగద్దెన గురుకుతుగగట్టి। మెత్తనివస్త్రిముల్ మూడటజుట్టి। చక్క
గానీక్రియ జంగమవేన। మెక్కించిపురి జనులక్క జమంద। నొడ్డమి దస
య్యా నుత్తమాంగంబు। దండిమైనీ రెండు మొండిచేతులను। పొడువుచు
వెరవత పొమ్మనిన్నారు। పొడవడాయయ్యా నావుడునతడపుడ। నిరసి
నీల్గుచు సీక్కుచువీపు। విరిచికొనుచు కాళ్లు విరియదన్నుచును। తను
నజూచుగు తలయుద్రిప్పుచును మునుమిడిమోగియుచు మురకటించు
ను। భుజములు వెచ్చుచు బొంగుచుదాను। గజబిజింపుచు జట్టకంబులా
చును। కెగిల్లునారుచునీడ గేగికరిం పుచును। ప్రల్లపల్కుచు వెడబాట
డుచును। పండిగిల్కుచుగూడ పరవుచు రెండు। మొండులు గిరువుచు
డయచప్పచును। గాగిలుచుబిగియుచు గతులుద్రొక్కుచును। సోలుచు
యముల్ జూపుచుగదిసి। శరణార్థియనబోయి వేరపరినాల్క। దిరుగ
సల్పాయు దీఘూర్ణయువనుచు। చెక్కనీనంతభో జంగమవేమ। మెక్కిం

కొన్న నన్నేలభజింప। ప్రోదసరయగారు మోదసరయ్య। మోదసరయ
లింగమోదసరన్న। యేమి దేవామమ్మ్త నెరుగనావెనక। నేము నప్పట
నోల నెంగు దేరంగ। లెక్క సేయపుపోక చిక్కవునిలిచి। యెక్కడబోవె
దరెటకార్యమనవు। పలుకవుపరకు సేయవు మహాదేవ। మలసెడు గబ్బిం
తవలెనజెసీకు। యెల్లడనన్ను నీవెరుగవేమొండి। మల్లలింగంబండు మ
హినల్లుగాక। నచ్చినప్రబ్బత నాథునికోడక। గ్రచ్చరనేమత్తిగాండనెచెవు
మ। మరలిజూచినగొంత మానంబుచెడునె। శరణార్థియనిన పెంపరగు
నెగొంత। గ్రక్కునబర తెంచి కాళ్లపై పడ్డిన। నక్కలిపడునె నీయయగారి
తనము। మదమరిమాతోడ మాటలాడినను। పిదపనుభేభక్తి పెద్దరికంబు।
యేలనీకన్నుల యెడిరికినింత। చాలమొమముకాక సేలిజేసెదవా। దయ
యు సైరణ శాంతతయును సద్భక్తి। భయమును నయమును భక్తినిర్ణ
యము। గలవాడవనిజూడగా వచ్చినట్టి। ఫలమెల్లగ టిమి పలుమాట లే
ల। యంనుధన్నిట్లు ఘట్టించుచున్న। సంచితలింగలాంచనధారిగాంచి। క
రముజ్జడనకతికఫటుండనాక। చితమదాందీశూతి చేతప్పుడనక। భండీడన
కకడుమొండరియనక। రెండుచేతులు లేని మొండిపేడనక। అంగహీనుండన
క నల్పుండనాక। జంగమవేషంబు యంగీకరించి। వింధువిశ్వాసంబు నెరి
భక్తి కలిమి। నొంటరుంగక యీశ్వరుండనినమ్మి। దేవమనుష్య చర్మావృ
తిశుద్ర। గాఢపెతప్పులు గలవనంతములు। యెరుగమినా యెడనెంతేనిగల
దు। కళకంఠసన్నిభ గరుణింపుదేవ। గర్వంబు నాయెడ గలదు నిక్కంబు।
సర్వజ్ఞసన్నిభ సైరింపుదేవ। వేయపరాధముల్ నాయెడగలవు। కాయ
జాంతకమూర్తి గరుణింపు దేవ। కడుగడుదప్పులు గలవెల్లబోవ। నడచి ర
క్షింపవె మృదుమూర్తి యనుచు। పుడమియంతట జాగబడి మొక్కి మరి
యు। నడుకుల కెరుగనా యయ్యశిరంబు। ముడివడదన రెండు మొండిచేతు
లను। పొడుచుచు వేగియుచు నడుచుచుగూరు। కొనుచు గట్టించుచుగుము
కుచుగోష। ముస మోరుమోలులు బోవగట్టంగ। గాంటులుగంటులుగం
టుశిరంబు। తూటులుపోయి నెత్తురుసిలకంగ। నానొచ్చె నొచ్చితి నయ్య
య్యయనక। యేనీకుజేసిన యగ్గమియనక। పోసీకసన్నేల పొడచెదవనక।
యానసూపొడిచిన యయ్యసేకనక। నినుజూచి నేనేల నిలిచితిననక। వెనుతి

క్షరవక విసువకనాత్మ। నిరపరాధుల బరప నిహతియేయనః। శరుణ్య
విన్నను సైతు రేయనక। శిరముపై నడువంగ శివశివాయనక। కరము
ని కెంత కాఠిన్యమనక। కదలక మెదలక గ్రక్కుమ్రిక్కనక। సదరక
క నక్కటాయనక। నలయక సొలయక హరహరాయనక। పలుకకమూ
క తలద్రవస్సెననః। నుసుగక నొసగక వసిమాలితనక। లిసువక పరవక
డియునాత్మ। త్రక్షైకమూర్తి నామెందెంగుగాంచి। శీటించెడినొకాక
ముట్టితాన। కడుగడు వేడ్కయొకాక నాశిరము। పొడిచిపొడిచిచూడ
డయనీకిట్లు। కరమిడెగతపూర్వ కాయుగానాకు। కరము నెటిదెభక్త
యుగానిడిమె। తడవయ్యెనింక నాతలయు కాఠిన్య। మొడయనీహస్త
లోర్వలింతటికి। చిత్తజాంతకమూర్తి చేతికినిలియ। యుత్తమాంగం
మొత్తగావలదె। హరుభక్తులకునంగు శిరమేనియయ్య। కరములునొ
పగా నోడవలదె। తక్కింపనిదియ నాతలయేనినింత। కర్కశంబగునె
గమము చేతులకు। వలదన్న నెచ్చు దేవరమూర్తి మనసు। వలదన
నొవ్వ వెకరాబ్జములు। అనితలపోయుచు నాపాట్లబడుచు। వినయపూ
కమున వెండియు మ్రొక్కి। తనువునమరియు మెత్తని తావులుండ।
చేతులునొవ్వ బొడుతురె స్వామి। యీకఠినవుశిరం బిటిముట్టడడవ
కరంబులునొచ్చునోకదె స్వామి। యీఘన బగుతలయిటు పోకనిర్ఘ।
నొచ్చునోకదె హస్తాంబుజములు। కర్కశంబగు మస్తకను సొంకుడః
కర్కశాత్మకనొచ్చెకరయుగ్మమనుచు। నెయ్యంబెలర్పనాయయ్యహ
బు। లొయ్యనొయ్యన దసరయ్యభయంబు। ననుబట్టిపట్టి మర్దనజేసిచే
ననొత్తియొత్తి యొయ్యనదోమితోమి। మునని గుడ్చినిగుడ్చెచన జాగే
య। దునిచిన మొండిచెతులు రెండునపుడ। మొలచియంకురములై
సులుపోగ। యలరికరాంబుజంబులు దొంగలించె। నా వీరమాహేశ్వ
చారమునకు। వావిరికొమ్మలు వచ్చినయట్లు। భాతిగాశివుబూన్పఁట్ట
నకు। చేతులు మొలిచి యచ్చేరువగునట్లు। కొరటలే జిగురులంకురిల్లి
ట్లు। దసరయ్య దివ్యమస్తక సురధేను। వెసగ చేకూనల నీనినయట్లు।
న్న శుద్ధభక్తిసరోవరమున। వెసకరపద్మముల్ విలసిల్లినట్లి। చెన్నయ్య
య్యకు చేతులువచ్చి। యున్నట్లు కరయుగ్మ మొప్పెనయ్యకును। ఘన

సద్భక్తికల్పభూరుహము। మునుకోనిదసరయ్య మొలవబెట్టుడును। వెళ్లు నుసాగిన విధిదోఃస్థలమున। వ్రేళ్లునుగూడునా విఖ్యాతంబయ్యె। నఖము లుభక్తియన్ నాతిచెలువారు। ముఖపద్మమున కిద్దముకురంబులనగ। గర మొప్పనిటుగూడ గరపల్లవములు। పరగంగనాజాను బాహులై చాల। న వకంబులై సువర్ణంబులైకాంతి। నివహంబులై కళాన్వితములై మరియు। బరమేశుశ్రీపాద పద్మంబులట్లు। స్ఫురితసంచితకాంతీ పూరంబులగుచు।హ రపాదనఖరముకుర దీప్తులట్లు। వరవివిర్మలయశోవంతంబులగుచు। పరమ మునుల తపోభానంబులట్లు। యసమదుర్గేభా నిరసనంబులగుచు। ధరమ ణికర్ణికా తటములయట్లు। పరమపావనకళా ప్రఖ్యంబులగుచు। ననుప మశైవాగమార్థంబులట్లు। దనరసత్పథ దర్శితంబులై చనుచు। లలిశివపూ జాఫలంబుల యట్లు। నలరియగణ్యపుణ్యాయుతంబగుచు। హరుని దానా భయ హస్తంబులట్లు। బరగుదానాభయ భరితంబులగుచు। మహనీయ్య మగుమూల మంత్రంబులట్లు। సహజశిష్యాళికి సదనంబులగుచు। విపులభ క్తికిస్పర్శ వేదులయట్లు। నపగతపూర్వ వర్ణాంకంబులగుచు। ధరశివనా గయ్య కరములయట్లు। విరచితామృతరసా స్వితంబులగుచు। కన్నప్పపా దరక్షలయట్లుమరియు। కొన్నెలదాల్చు శిరోమణులగుచు। బ్రస్తుతి కె క్కి నిప్పాటజ గమము। హస్తముల్ దసరయ్య హస్తసంగతిని। ఆదటిగ ద్దెనగరునందు లింగంబు। నెరయనంతటను సాన్నిధ్యమైపరగె। కడుసం తసంబు సక్కజముభీతియును। కొడరంగజేతులు దొడరిచూచుచును। నర తిలింగమునంటియంటి జూచుచును। మఱియునుచేతులు మసలిచూచుచు ను। నరతిలింగమునంటి యంటిజూచుచును। మఱియునుచేతులుమసలిచూ చుచును। దసరయ్యజూచుచు సలవంచికొనుచు। నసుధ యంగుటమున వ్రాయుచు దొంటి। తప్పులుదలచుచు దసరయ్యభక్తి। యొప్పులు దలచు చు నుండెజంగమము। దసరయ్యమును సముద్యన్మహామహిమ। వసలార నాయయ్య హస్తతలంబు। లటుసాగదిగుచుచు నప్పుదివ్రేళ్లు। నెటుకలు విరుచుచు నేత్మినెత్తుచును। వెండియునయ్యకు వినమితుండగుచు। నుండె సద్భక్తిని యుక్తిబెంపార। నంతనంతకమున్న హరభక్తవరులు। లింతవే డుకతోడ వినమితులగుచు। ననమానమహిమ సదాంతర్నిరిష్య। బసవ

పాదాంభోజ ప్రవిమల తేజ! దసరయ్యయివుడు నీతలబుట్టెగాని । యెస
నెన్నడుగాన మిట్టిచోద్యములు! భంగిగాజసవన్న భావసంగతిని! దొం
లచీరల కొంగులనున్న! వంగఘాయులుప్రాణ లింగంబులయ్యె । సంగ
దొంగలు నచ్చభక్తులైరి! అంగహీనుండైన యువినీతుడైన! లింగభావ
డునుసలింగుడై పరగె! యొండేమిసిదుదోర్దండ సంగతిని! మొండివాని
చ్చె రెండుచేతులును! అంతనచరితార్థుడైన యాలింగ! వంతుని కర
ల్లవస్పర్శజేసి! మీాయుత్తమాంగంబు మృడునుత్తమాంగ! మైయుండె
ట్లన్న నంతకునరుడు! వీంకనైచినసాంఖ్య విభురాలవాట్లు! దాకినయ
బొండలకయివడిని! పిట్టవ్వకైఘేయు వెట్టికై తట్ట । కట్టులొత్తినయట్టి గ
ట్లచందమున! యొప్పెడుగన్నప్ప చెప్పురాయిదిని! చొప్పాననుసుగిన
ట్లభావమున! దడయకసిద్ధమడానన్నైమెనిలిచీ! పొడిపించుకొన్నట్టి పోటు
వగిది! పొరలిపొరలిపోయి భోగయ్యవెనుక! ధర దాంకియొరసిన పొరల
చందమున! చిరితొండనికిదొందు చెరుకులు మోచు । తన్ద్రుంగియు
గ్రంతల తెఱుంగునను! పోటులుబొందలు పొర లెత్తియున్న! చోటులు
సిగిన చోటులుగంట్లు! వెలయుచు భక్తవత్సల తానియుక్తి । నలరాదు
ను శివుతలయెసీతలయు! తనిపంగనటుగాక ధరతనతలయు । తలయు
మనువాని తలయెసీతలయు! జలజాసనాచ్యుతాదులలోన పెద్ద । తలయు
గామనునాని తలయెసీతలయు! చెలువారగ సహస్రశీర్షాయనంగ! దల
లనొప్పెడువాని తలయెసీతలయు! యొగిశిశ్వమంతయు నాగితలగాం
దగిలివెలిగెడువాని తలయెసీతలయు! యిలనొకతలరాక తలలేనియట్లి
లగలకడయింటి తలయెసీతలయు! తలలేసితలవాని తలయెసీతలయు! తల
మీాదితలవాని తలయెసీతలయు! చతురాస్యునాల్గు దశగ్రీవుబదియు! శత
దశాస్యునివేయు షణ్ముఖునారు! తలలెన్నిసరిరాు నీతలతోడశివుని! తల
యాడుగాక నీతలతోడసరియె! ఘోరుడవుసీవ శంకరుడవుసీవ । గురుడవు
నీవ భక్తుండవునీవ! ఖ్యాపితంబగుకొంతి యనుఖడ్గమునను! కోపమన
పుదేగ గొట్టెనెవ్వండు! వాండెసూశూరుండు వాండమాత్రకుడు! వాండె
విద్యాంసుండు వాండతపస్వి! యనిచెప్ప శైవశాస్త్రార్థంబునీక! చనుగ
శయొరులకు జనునయ్యజియ్య! యొగియహింసాః పరమో ధర్మమన

యగునీకకాక దురాత్ములకగునె। యటనహంతవ్యం ప్రయత్నతో యాటను కుటిలాత్ములకు నెట్లగునె నీక కాక। యగునవిచార శివాజ్ఞ యాయనగ। ద గునూక్తినీకకా కగు నెన్వల్పులకు। ననవేల లింగద్వయంసమాఖ్యాత। మ నువృత్తినీకకా కన్యులకగునె। సంచితాగమశైవ శాస్త్రానుగతన। మంచి తసద్ధర్మ మార్గానుసాల। ప్రమథానుకూల సద్భక్తవిలోల। సముదితశివ శీల సంప్రాప్తకాల। వరభక్తిమూల భవప్రతికూల। చరలి గనుఖజాల స ముదయకాల। నికృతదుర్భవశీలనీతివిశాల। సుకృతమహోత్తాల సుగుణో లవాల। యని పెక్కుభంగుల ననుకీర్తి సేయ। యను పెక్కుభంగుల నను కీర్తిసేయ। జనులర్థిజయజయ ధ్వనులతో మొక్క। నటమున్న దసర య్య కహితంబుసేయ। కుటిలలాంచనధరు గొలిపిన ఖలులు । నంత వెండి యు భయాక్రాంతాత్ములగుచు । నంతంత సాగసాష్టాంగులై మొక్కి । యపరాధులము కడునపవిత్రమతుల। మపనీతపుణ్యుల మపగతాత్ములము। కఠినచిత్తుల మహంకారవృత్తులము । శఠులము పాపకర్మతులమజ్ఞులము । సంసారులము సదాచార దూరులము! హింసాపరులముఖాగ్యేత రాత్ముల ము। కావునదప్పులు గలవెల్లదసరి। దేవయ్యమాయయ్య కాపవేజియ్య। మీమహత్వము పెంపు మృడుడెమెరుంగు । నేమెరింగెదమన గామాకు పశమె। నీతిదలంపక నీకగ్గుజేసి। నాతడప్పుడ రెండు చేతులుబడసె। ననవే లవేయు నీకహితంబుసేయ। బనిచినయేమును బ్రతుకంగవలదె। పోలదుర్జ నులతో పొందునకంచె। చాలమెలగడుని సజ్జనవిరోధంబు। అటుగాననీదు మహత్వంబుదలచి। పటుదయామతిగావ బాడిమమ్మనుచు । మరియును మొక్కంగ మనుజులుగొంద। రరిమురిదమలోన నచ్చెరువంది । సిరిమ హాదేవ విచిత్రంబుగాదె। ధరమననేమాల దసరయ్యబట్టి। దండించుచు ను తనతలవ్రేయదడవ। మొండిమల్లుకపుడు రెండుచేతులును । తామె చ్చియిచ్చె పాదములపైబడిన। నేమేమియిచ్చునో యీయయ్య యనుచు। వారకనుతియించు వారును మొక్కు। వారునుగొనియాడువారునిబ్బంగి। నక్కజంబందంగ నన్యదర్శనులు। మొక్కభక్తానళి మోదంబునొంద। న ప్పాటదసరయ్య నాయయ్యకిచ్చె। జెప్పజిత్రముగాగ చేతులు రెండు।నచ్చు గా నీపండితారాధ్య దేవు। డిచ్చెపాదములు దానిప్పుడొప్పార। తెల్లంబు

గా మహాదేవయ్యగారి। కెల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక॥ పరమసద్గు

—o—గురుభక్తయ్యకధ.—o—

లింగ పాదారవింద। పరవశీభూత విస్ఫారమానసుడు। ధరగురుభక్తిసుధా
రసాంభోధి। వరగురుభక్తిసువర్ణభూధరము। చిరగురుభక్తిసంచితసురతరు
వు। కరమొప్పగురుభక్తికామదుఘంబు। నెట్టణగురుభక్తి నిధిగురుభక్తి
పట్టబద్ధుడు గురుభక్తయ్యయనగ। శ్రుతియోగురుస్సశివః ప్రోక్తయనిడు
శ్రుతియస్సివస్యగురుః స్మృతయనియు। శ్రుతినాస్తితత్వం గురోఃపరం
నియు। శ్రుతిత్రిసంధ్యంచ గురోఃపూజయనియు। మ్రోయంగనియతి
మూడుసంధ్యలను। పాయకదనగురు పాదాంబుజాత। పాంసువుదనకు
త్తంసంబుగా బ్రశంసింపుచును జకజాగిలిమ్రొక్కి। యనుపక్తి పాదమ
జ్జన మాచరించి। తనశిరంబున దేహమున జల్లికొనుచు। నడుగులొ
నదుకూలాంబరంబునను । దడియొత్తిసాంద్రచందన పంకములది। చెలు
వొల్కాడనర్చించిపూజించి। యలరుచు ధూపదీపాదులొనర్చి। య-జీక్ష
తహస్తుడై యంత మ్రొక్కి। రంజిల్లునవ్యపుష్పాంజలులిచ్చి। మస్తకవిన్యస్త
హస్తుడై గురువు। బ్రస్తుతింపుచు పదాబ్జంబుల కెరగి। వలగొని వెండియు
లజాగి మ్రొక్కి। యెలమిమైబరిచర్య లిట్లు సేయుచును। గురుపదాంబుజభ
క్తి గురుకార్యయుక్తి। గురుదాసతాసక్తి గురువచనోక్తి। దనరారదనతను
ర్మములఁ మరచి। యనయంబు వర్తించు నడియెట్టులనిన। అప్రతర్క్య
భేద్యంబప్రమేయ। మప్రమాణంబగమ్యం బప్రచార । మప్రతిమంబసా
ధ్యంబప్రచింత్య। మప్రపంచంబనన్యంబనావాస। మననొప్పుశివతత్వమ
శివుడీశు। డనుపమడీశాను డంబికారమణు। డాదిభక్తాను గ్రహార్థమై
న। మోదంబుతో గురుమూర్తిధరించి। భవపాశములు దెంప బాల్పడి
చ్చి। భువిముముక్షుల నెల్ల బోధించుమతిని, ఘనదయామృతహస్త వనజా
తుడగుచు। తనుదానగాన్పించ దలచియాగురుడు। అదిన వాజ్ఞానసాతీత
శివుమ। హా దేవు వాఙ్మనో వ్యాపకు జేసి। యిలసర్వగతుభక్త హృద్గతు జేసి
యిలసర్వమయుభక్త హృన్మయు జేసి। అరయసర్వాత్ము భక్తాత్ముగా జేసి
బరగున రేశత త్వాణిశు చేసి। యేతరనీమనో గృహీతంబుగాని। యాశి
త్వ మెరుగంగ నరుడుగావునను। తానీశుసర్వత త్వాదిగుణవి। తానుసా

యన విహీనుగావించి। కోరిశిష్యునినహంకారాది గుణవి। దూరుగానుభ
యసంస్కారముల్ జేసి। మూర్తులమిలిగిన మూర్తినిలింగ। మూర్తిగాని
యమించి మునుశిష్యుచేత। బెట్టిప్రాణముదుది ముట్టించియాత్మ। బట్టింప
దచ్ఛివ్య బరిమితంబుగను। దానికిదగగురు దక్షిణశిష్యు। డీనెద్దియును లే
క యిలదానుగాంక। యనిశరీరం ప్రాణవర్థంచయనియొ। వినినద్గురుభ్యో
నివేదవేత్తనియు। మోక్షియుగావున బ్రాణమును తనధనము। కాయంబు
గురునకా కాంక్షనర్పించి। లింగసాన్నిధ్యంబు జంగమభక్తి। సంగతంబగు
తత్ప్రసాదంబు బడసి। యిట్లుదావర్తించు టిదిగురుభక్తి। యట్లుగా కుద
రార్థమై బాసదప్పి। యాగురుప్రతిబింబ మగుజంగమమున। కాగురుస్వా
మికి నాలింగమునకు। నటుగూడ నర్ధదేహ ప్రాణములను। కుటిలత నిర్వం
చకుండగునట్టి। కట్టడికి మొదలు కాలికిబోవు। ముట్టినలింగంబు మొదలిపు
ణ్యంబు। జట్టిదామగుడిన యట్టిచందమున। యిట్టిదగుపుభక్తియిలనట్లుగా
క। కుంచితుడగుప్రాణ వంచకునకును। మంచితంబుగదక్క దాలింగభక్తి।
సంగతినర్ధం వంచకులకెయ్యెడల। జంగమభక్తి సుసాధ్యంబుగాదు। తను
వంచకునకు నెక్కడదుప్రసాద। మనినసద్గురుమూర్తికాది దేవునకుత్రి
విధంబుజూపిన త్రివిధాత్మునకును। త్రివిధంబువంచింప త్రివిధంబుగలదె। గు
రుడ యెరుంగుతద్గురుభక్తిమహిమ। విరచింపశక్యమె హరునకునైన। గురు
భక్తియఘపయోధరమారుతంబు। గురుభక్తిమదవన స్ఫురితదావాగ్ని।
గురుభక్తియజ్ఞాన తరుకుఠారంబు। గురుభక్తియపరాధ గుణలవిత్రంబు।
గురుభక్తిపాతక గిరికులిశంబు। గురుభక్తిదుఃఖదుస్తరుధూమకేతు। గురు
భక్తి కర్మసాగరబడబాగ్ని। గురుభక్తిభవగజ కంఠీరసింహంబు। యుపమిం
పసద్గురు యుక్తివేయేల। యపునరాగత హేతు వదియట్లుగాక। మాతమై
కొనియాడు మరిగురుభక్తి। భ్రాంతమైప్రాంతగు పటుగురుభక్తి। తాతమైశి
క్షించు తాగురుభక్తి। దాతమైరక్షించు దాగురుభక్తి। వైద్యుడైరుజుబా
పు వరగురుభక్తి। యాద్యుడైబోధించు నతిగురుభక్తి। గురుభక్తి వెలయుగా
కోటిభంగులను। హరుభక్తి జేసిన నదినిష్ఫలంబు। గురుభక్తిహరుభక్తి కుదు
రుగావునను। గురుభక్తిహరుభక్తికిరవుగావునను। గురుభక్తిహరభక్తి వెర
వుగావునను। గురుభక్తిహరభక్తి కోర్కెగావునను। గురుభక్తిహరభక్తికో

లికిగావునను। గురుభక్తిహరభక్తి కరవుగావునను। సకలసంపదలకు స
క్తులకు॥ సకలమోక్షములకు సకలసిద్ధులకు। సకలేశుభక్తికి సద్గురుభ
ప్రకటింపహేతువు పరమార్థమట్లు। గావునబ్రాణంబు గాయంబుధన
భావించి గురుపదార్పణముగావించి। పాదుకతద్గురు పరిచర్యలర్థి। జే
చుసాత్వీక స్థైయసన్మతిని। గురుభక్తు లెల్లతన్ గొనియాడుచుండ। భ
త్సుఖగురుభక్తయ్యనిత్య। తంత్రంబుగురుపర తంత్రకృత్యంబు। మం
బుసద్గురు మంత్రప్రశంస। తపముసద్గురు పదధ్యానానుషక్తి। జపము
సు వరచరణసంస్మరణ। వ్రతముసద్గురు పారవశ్యవర్తనము। మత
ద్గురుదివ్య మార్గానుచరిత। నేమంబుసద్గురు నిరతిశయాజ్ఞ। హేమ
గురుపాద యుగ్మార్చనంబు। ధ్యానంబు సద్గురు తత్వచింతనము। దాన
గురుపాద తనుసమర్పణము। గానిరంతర పరమానందలీల। దానిట్ల
రుభక్తి తత్పరత్వమున। జరియింపుచును దేవు జామొక్కనాడు। గురు
జనార్థమై కుసుమముల్ దెంగ। నాదటసద్గురు నాథుశ్రీచరణ। పాదుక
లు గురుభక్తయ్య దనదు। చరణముల్ సోంకుడు హరహరయిట్టి। ప
పాతకమిది ప్రాప్తవ్యమగునె। దురితమున్నదె గురుద్రోహంబుకంటె
రిపాదుకాసన శయ్యాదియనియు। ధృతిగురూణాం యదధిష్ఠితం బని
తతినమస్కుర్వీత తత్సర్వమనియు। జెప్పుడు శ్రుతినప్ర శేత్కచిత్తని
దప్పుదానింకెట్లు ధరియింపవచ్చు। దండధరోద్దండ దండాభినిహతి।
డింపబడుమీద దండనకోర్వ। గాళ్లు దుత్తునకలుగా గొట్టిగొట్టి। లో
ల్చిమాంసంబు కళ్లుగావించి। నెకొనదొప్పల నెత్తురునించి। చక్క
నెమ్మెలు సమిధలుజేసి। యోలిశివాజ్ఞకా హుతులుగానట్లు। వేలుతు
యతావిధిదీనికనుచు। పాదంబులొండొండ బట్టిగుత్తులకు। భేదించి గ
లు సేయునత్తరిని। దండితపాపుడు దనగురుడమర। గుండము మల్లనా
డు పటుకీర్తి। కంతుసంహరుభక్త గణములుదాను। నింత వృత్తాంత
నెరిగియే తేర। పాడగని బిట్టుల్కి పడిసాధ్వస బు। గడుసంభ్రమముళ
దొడిబడజెనగ। నద్ధరసాష్టాంగుడై దన్నుమరచి। యిద్ధతినటిమొక్క స
హింపదడవ। గురుదయామృతసరోవర మధ్యమమున। చరణాబ్జములు
కస్వరమయ్యెనాగ। మొలచెకాళ్లును రెండు మునుగురుభక్త। కెలమిగ

డ్లును రెండు మొలచినయట్లు। అంతసపాదునైౖ యాగురుభక్తు । డెంతయు భక్తిమై నిలజాగి మొ్రొక్కి । మస్తకవిన్యస్త హస్తుడై గురుని బ్రస్తుతింపగగు రుభక్తులుజూచి। యిదియుదాచోద్యమె యిలగురుభక్త। విదితభవద్భక్తి విధిదలపోయ। కథలేలమొన్ననే కాదెయెట్లనిన। ప్రథితసద్గురుపాదపరతంత్రమతిని। సద్గురువరపరి చరణాభిరతికి। దద్గురు కరుణానితాంత సంస్థితికి।తనకోటి శిష్యులెంతయు ససహింప। ననఘుడాగురుదేవు డాగురుభక్తు । నెట్టణగురుభక్తి నిష్ఠాపరత్వ। మిట్టలంబుగవారి కెరిగింపదలచి । పట్టెమంచంబును పరుపును వెనక। బెట్టించిశిష్యుల బిలువంగబనిచి । యొక్కడొక్కండడ గూర్చుండుడే తెంచి। చక్కనబట్టెమంచముమీదననుడు । యిది యేమివిపరీత మిట్టిదిగలదె। మదిమరుపొందిన మాటలుగాక । సరినున్న తాసనీ శయ్యాదులందు। గురులసన్నిధీనెట్లు గూర్చుండవచ్చు। లనిశిష్యులది యపహాస్యంబుసేయ। జనుదెంచి నిజపదార్చన మాచరించు, గురుభక్తువీక్షించి కూర్చుండుపొమ్ము। సరసర బట్టెమంచముమీదననుడు స్థిరభక్తితద్గురు శ్రీపాదములకు। ధరణిమహాప్రసాదంబంచు మొ్రొక్కి। లలిగురో జ్ఞానచలంఘుయేత్తనగ। జెలువారువాక్యంబు శిరమునదాల్చి। వడిగురోర్హాజ్ఞాను వర్తనంబనగ। బడుసూక్తియదిబా్రిణ పదముగానెరిగి। సరసనాపట్టెమంచంబు మీదటను। గురుభక్తుడపుడు మొ్రొక్కుచు గూరుచుండ। తరితదిశిష్యులందరు విజృభించి। వెరవకచూడుడా వీండు మాగురుల। సన్నిధిపట్టెమంచముపై గూరు। చున్నవాడొక్కింతయును లేక్కగొనడు। మనసులోతరయంగ మందలించినను। చనునెట్లు బట్టెమంచముమీదనుండ। గురువులుమమునిట్లు గూర్చుండుడనిన । గురువులపంపని గూర్చుంటిమెట్లు। మాయట్టి యధికులు మదిభయంబంధ। నీయధమునకు నెట్లేగవచ్చు। నిలవేయననసేల నీగురుద్రోహి। దలదున్మివ్రేయక తక్కమేమనుచు। సందడింపగ గురుస్వామి దచ్ఛిష్య। బృందంబుభావించి పృథుభక్తినిరతు। గురుభక్తుదిగుమని కొసరకక్కడనగ। గురుతరంబగునొక్క కొర్రుభావించి। యతడుగురుద్రోహి యధముడట్లుండే। నతులితుల్ గురుభక్తు లధికులేనియును। యెక్కడానెవ్వడే నీకొర్రుమీద। గ్రుక్కక మీభక్తి చూపెదననుడు। జనునయ్య పట్టెమంచంబొండె నెక్క। డనియదకొర్రెక్క

డనియదరొండె। వినుడిట్టిభక్తికి వెరతుముమున్న। బనిచిన యతనిని బ
పుడే మేల, స్రుక్కక మునుమంచ మెక్కినయట్లు। మెక్కడు గా కేమి య
క్కరుసినుడు। బ్రియతరచిరపరి స్ఫీతకారుణ్యా। మయవీక్షణసుధాబ్ధి
గ్నుగావించి। యమ్మహాత్ముండు సయ్యన బ్రసాదంబు। గొమ్మంచు నొసగ
క్కనునిజదత్త। చర్వితతాంబూల సరసప్రసాద। సర్వాంగ లేపనా స్వా
నుండైన। గురుభక్తునకు నెక్కగొరుసిజూపుడును। గురునకుజాగి మ్రొక్క
చు శరణనుచు। సరసరపట్టెమంచంబుపై నెక్కు। కరణిగొరెక్క చక్క
నెత్తి వెడల। ఓంన్న మోసద్గురుభ్యోనమోయనిస। మున్నతి మ్రొక్క
మున్ను గొరాసిర। గించియుగోరాసిరగించినట్లుండ । కంచితభక్తి కర
ముల్ మొగిచి। గురుశరణనుచున్న గురుపాదభక్తు। గురుభక్తు గురుప
గురుదయాసిక్తు। గురుకృతాజ్ఞాపాలిణు గురువాక్ప్రమాణు । గురుపదా
ధురీణు గురుమతతాలిణు। నస్తమితాఘుని రస్తాంగగుణస। మస్తమస్త
స్త హస్తప్రశస్తు। లోకభీకరు జీర్ప్రభాకరెనగ్గ। ణాకరుభవజయ శ్రీ
శూక। శూలసుఖాసీను శూలసంధాను। శూలాన్వితక్రీడు శూలాత్మ
డు। శూలినంతఃస్థితి శూలిని విధృత। శూలుగుజనశిరః శూలునీక్షించి
మరగుండమ మల్లికార్జునుడంత। తమయున్న శిష్య పరితానంబు చూ
యితనిచరిత్రకు నితనిసద్భక్తి। కితనిసిష్ఠకు నసహి తురుమీరు । వ్యక్త
దేతి హాసాదులయందు। బాల్కిత్తనసూతన భక్తావలందు। విండెమీ
వంటి విక్రమశక్తి। కండెమీరిట్టి దుర్ఘట భక్తియుక్తి। పరువడిమీ
ను భక్తులమనుచు। విరసంబులాడుచువిరసీగుదురు। భావింపమాకు
పాతులుమీరు। భావింపమాకృపా పాతుండువీడు। నెరిబాణి పద
తనికి మదియాజ్ఞ। మరియపహాస్యంబు మాయాజ్ఞ మీకు। సరిమద
చ్చాను సారియాతండు। సరిద్వదీయెచ్చాను సారులుఃమీరు। యితని
కునెట్లైన్ని చూడంగ। సతులపర్వత పరమాణ్వంతరంబు। అదిసమున్న
య్య యనియుము న్నెరుగ। డిదిశూలమనుచు దానెరుగడిప్పుడును।
వచనంబు ప్రమాణంబుగాన। మావచనమెపట్టె మంచంబుగోరుసి।
యిట్టులొటకిం కిన్నియు నేల। యిదిప్రత్యయముచూడు డిందరుననుచు।
రు దేవుడలిదయా కలితాత్ముడగుచు। గురుతరంబైన నీగురుభక్తి య

గరలాంకప్రమథుల కవిలియకెక్కి। గరమొప్పడిగిరమ్ము గ్రక్కుననను౽౽। తుట్టించిపలుక చేతులసూదియుగసి। మెట్టియల్లంతట మేదినికురికి। సరసర జను౽దెంచి సద్గురుస్వామి। చరణాంబుజములకు జాగిలిమ్రొక్క । గురుదే వుడర్థినెక్కొన గురుభక్తు। గరమిడిలేనెత్తి కౌంగిటజేర్చి। స్వాదుస్వకీయ్య ప్రసాదామృతాబి। నాదటనోలార్చి యగ్గురుభక్తు। అసితదేహంబు శూల స్థూలనిహతి। కసుగందకందొక్క గంటిరంధ్రింబు। వ్రణమునెత్తురు కండ వాపుగుప్పిలుట। యణుమాత్రమును లేమి కద్రిప్రత్యయముగ। భువిచోద్య మనుచు నద్భుతచిత్తులగుచు। శివసహోదరులు విజృంభణదక్క। వినుతిం పమున్నను వెలయదెనీకు। ఘనగురుభక్తి విఖ్యాపితమహిమ। యిప్పుడువె లయదె యేమెల్లనెరుగ। నెప్పుసద్గురుభక్తియుత మహామహిమ। యటు గానయిట్టి ప్రత్యక్షప్రమాణ। పటుమహిమాపరంపర హేతువైన। సుసుహ దసారభాసుర భవదియ్య। కనునియ్య గురుభక్తి కలితైకమహిమ । యొక్రి యనొరులేల యీశునకైన। వాకృవ్యబొగడంగ వశముగాదనిన। పరులెర్గ దురె భవపాశవిముక్తి। గురుచరణాంభోజ సరళసద్భక్తి । గురుదయామృ తరసశరధినివక్తి। గురుగుణ ప్రకర సంస్మరణానుషక్తి। గురు నిరంతరచర ణానురక్తి। గురువిముఖపదార్థ విరసవిరకి । గురుపరతంత్ర నిర్భర గుణో ద్యుక్తి। గురుకార్య చిరదురంధరకళాయుక్తి। గుసుమనోజ్ఞాంచితచరితప్ర సక్తి। గురువరమహిమాను గుణగురుభక్తి।యంచు భక్తానీకమచ్చెరువంది। బ యంచితప్రీతి దొల్కాడ గీర్తింప। కడయకగురుకృప దనపదాబ్జములు। బ డసెనీక్రియ గురుభక్తయ్యనాదు। ఖండేందుధరభక్త మండలిబొగడ । పం డితేందుడ్రిదునేడు బడసెపాదములు। తెల్లంబుగా మహాదేవయ్యగారి। కె ల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక॥ స్ఫుటతరగురుభక్తి పుణ్యసత్తముడు। పటు

——గురుభాక్తాండారికథ——

తరగురుభక్తిపాత్రోత్తముండు। లాలితగురుభక్తిలక్షణాన్వితుడు। లాలితగు రుభక్తిలక్షణాన్వితుడు। కీలితగురుభక్తి కృత్యసంయుతుడు। ప్రస్వమరగురు భక్తి పాలనరతుడు। విస్మృమపగురుభక్తి విజ్ఞానయుతుడు, భ్రాజితగురుభ క్తి పాశయుతుండు। రాజితగురుభక్తి రిననిశుక్తుండు। నవిరళగురుభక్తి వివ శగాతుండు। ప్రవిమలగురుభక్తి పథసుచరిత్రి। డనగనెప్పు గురుభక్తాం

డాఱవిధి। జనివేశ్యవాటికా స్థలముకట్టెదుర । వనితపోఁడావతియను
క్క వేశ్య। తనదుగృహాంగణంబునను గై జేసి। యచ్చెరువంద విటా
దుక। లుచ్చిపారగజూచు నురుదృష్టుజూచి। యువిదదృగ్గోచులో
నయరులో। ధవళాక్షిచూడ్కులో దావాంకరములో। మేలతకన్నె
లో మెఱుగులగనులో। పొలతిదృగంశులో పొలయుదీపములో। ము
వీక్షణములో మోహపాశముల। మదిరాక్షి చూపులో మదను
ములో। లోలాక్షిదృగ్రుచులోకట్టుబరులో। బాలయీక్షణములో
నవలలో। యిలచోద్యమంచు నయ్యింతిదృగ్ధి। తులచిక్కులనుబడి
దొట్రుకొనుచు। పసరింపనొండేమి భామికన్గొనల। కుసుమాస్త్రి
దాగురియైతినూకి। పోరాదువెనకురారాదుకోలు। పోరాదు తాల్మి
రాదుసతికి। నేమిసేయుదునంచు నీశుభక్తుండు। దానుదినూహించి
మిదీన। అదియును భక్తురాలట్లునుగాక। విడిగొనిమోహియు శైవ
ణములను। నీతిదప్పక మైథునెరతీరతాయనియు। సూతసంహితయ
నురుచిరంబుగను। మరియత్సుఖంతత్స శ్శివార్పితంబనియు। తరిమో
గావున దనుబొందినట్టి। సుఖములింద్రియముల జోరికకయుండ। సుఖ
గిశివునకా సుఖములర్పించు। క్రమమెఱింగినజాలు కాండుదుర్వొటుడు।
మదమాత్ములకంటె జాలనుత్తముడు। యీక్షింపభక్తియం దిదియును
క్క। పక్షంబుగావున భ్రాంతియేలనుచు। దనచెలికానిచే దస్వీకరోయి
నుచుడు సతియు తద్భక్తుని జూచి। వలనుగాదనవుడు వాండేగుదేర।
దంతవెండియు వానీనపనుప। పొలతివెండియునిది పొలుపుగాదనుచు
లిపినవానిన పనిచినజూచి। లలన వెండియునిది లాగుగాదేల। పలుమా
జను దేర వలదుపొమ్మనుచు। పడతియెక్రమమున నొ డబడకున్న। కడు
డుదమకించి పడిదానయేగి। కలకక్షరోయిగొనగా నొల్లనంటి। వలతి
బోలంగ లిటులున్న వారె। నాయీగిసాలకున్నను నొల్లనంటి। వోయే
తలనిల్వ వోయనేపసిడి। భవిననియొల్లవో పరమభక్తుండ। నవివేకియ
మెడె నటుబొందిగూడు। చూపులేదనిమెదే రూపించిచూడు। ప్రాపుతే
సిమెదే భక్తులనింట। ధొరయుగాడనియదె దొరకుబిడ్డండ। పురుడుచే

నిమెదె పురుషార్థపరుడ। ఘూర్తుఁడువీఁడని తొంచెనేనిట్టి। వార్తయె
లేమనావలననిక్కంబు। తక్కు వెక్కువయని తన్నొల్లవేని। యొక్కపాని
యనుచూడ నొగిసీకునాకు। చదురుండుగాండని మదినొల్లవేమి। సుది
రాక్షిచూడునా మాటలయంద। మొకనికివలచి డన్నొల్లవేనియును। సు
కుమారితనుగూడి చూడొక్కమాట। జానొందగుణములు జాతులిచ్ఛ
లును। యోనిదండంబుల న్యూనాధికములు। సమరతిగాక విషమరతియై
న। సమరతిగూర్చునాసనభేదములును। కరణముల్ రతులును కాలవేళ
లును। బరుసుమనోగత భావంబులెరిగి। బాలయ్యానిపాశీఘలోలలనంగ।
దాలలనలవయో ధర్మంబులెరిగి। నెరయపాదాంగుష్ఠ మరకాలు గుత్తి।
చిరిదొడగుహ్యంబు మరినాభిరొమ్ము। చనుమూపుమెడచెక్కు సరినధ
రంబు। గనురెప్పఫాలంబు కచభరంబందు। కటిక్రిందవ్రేలిడినట్ర్కింద బె
నుప। నిటద్రిప్పవ్రేయ జెరియంగబట్టి। మూటరేఖలుజూవముదమునరెం
ట। నాటనుబవళింప నలివేణిబట్ట। కళలువా శుక్లపక్షంబుననొక్క। వలప
టడిగుమున్ను వామభాగమున। బొడుచుమన్మథరసాంభోనిధిముంచి। ము
డతులుతముదార మరువంగజెంత। యిదియంతపద్దనా కిందీవరాక్షి। ము
దమునసాకు సమ్ముఖమిచ్చిచూడు। మాలింగనాద్యుచితాలాపములను।
లోలతనీవలుపు కీలెడలంగ। యుస్మీలతాక్షివై యుండేమియచట। మన్మ
థరసవార్ధి మధులుకొనంగ। వెండినిన్ని వెరగకుండంగనేయు। కుండితినేను
నీ కొండినవాండ। ననుచువెండియును దదంగంబులైన। యనునయాలా
పంబులను నేర్పుమెరయ నాతిరాజిరునవ్వు నవ్వుచుభక్తి। నీతివిచారింప
నీకునునాకు। వెనవుగాదన్నను వెండినీనేర్పు। విరబింపగలదె వివేకివేని
యును। మెరిగినవాండవె నింతలోపలన। యెరుగంగవలువదే యెదిరిచి
త్తంబు। రసికుండవేని యుపనదక్కియాత్మ। నుసిలినచురిమీాడ నోరెత్తగ
లదె। యేవిడబలికిన భావంబుజూచి। భావజ్ఞుడవయేని పోవంగవలదె। మిం
డండవేనియు మీారిరాదగునె। వెండికుంటెనతోడ వెరవుగాదనిన। వితత
రతికళాప్రవీణుండవైన। రతిజూపకునికి నీమతినెరగవలదె। తలపంగ లిం
గావధానివేనియును। ఫలముదప్పినపలుకు పలుగంగదగునె। పాయిండి
తనములవనియులేదింక। వేయునుసిదియేలవిచ్చేయుమనుడ।అట్టైలపోమనె

నంబుజనేత్రి! దిట్టవైరమెల్లని తెరగెల్లజెప్పు। మొడబడు మొండేని యొ
నిండబడసి। కుడువవేనియు జేసి కొని మొండెదన్ను। కాదేనియిదియాది
మగవారి। నాదటబిలువనేనని బాసవలుకు। తక్కుమునీవు డితడిమహ
వి। యక్కనోలెను విషయభ్రాంతులొండె। యకుదరుదనదిల కవ్వచు
మున। పురుషత్వమిప్పుడ ధరియించుటొండె। యేల యిన్నియు జెప్ప
తులలోన। తాలిమిగలభక్తు రాలవేనియును। వీరచోడవభంగి మూరా
గవయ। గోరెడేపొమ్మ దాశ్రితా రామమునకు। నూరకపొమ్మన్న నొ
డనేను। కారణంబిదియనుగా దేనియిట్లు। బోనునీకాదొండె నీనాదుపు
డె। గానవేయునునేల కమలాక్షియనుడు। నద్దిరామేలువో హరహరా
దియు। దొడ్డవోతనకు నీతోటికూటంబు। బాపురెమిద్దంఙ బాపుభక్తు
బాపురే బాపురే పడతులభ్రాతి। నల్లవో భామల యుల్లంబు లెరిగి। గొ
బ్బాడైనను గోరునెగవయ। నొల్లని వెలయాలి నొల్లనిన్నృపతి। నొల్లనిశె
బాయ నొల్లడేనియును। గొల్లకువాడుకా కెల్లెడజాతి। గొల్లడు గొల్ల
గొల్లడేనియును। తెరవలమనసుకీ లెరుగునతఁడు। నెరవిటుడంగజు డె
వేకతల। లోకంబులిటులవివేకులతలల। నీకలుగట్టితి గాకేమిజెప్ప। యి
స్సిరో మెత్తురే సరివిటులు। వ్రస్సిపడ్డనునీకు వత్తురేసతులు। యీడిగిలం
డుటిదినీకుభక్తి। పాడియెమరిమీఁడ పాడిమెచ్చెపుమ। గజిబిజింపనుమా
గలుపింపననువు। బొజుగవైా నుగడవో పొందుగావింప। మిడమిడమి
కెడు మేలువోగడవ। గుడిచినారమె పండుగులపబ్బములను । రమణ
ట్నంబు గట్నముమాడమడక। గమియంగనిచ్చితో కళవళించెదవో
నొందనిన్ను విచారించిపలికె। దేనియుమదిజూడుమా నిన్నునీవ। భక్తు
డవట్లయ్యు ప్రభుడవట్లయ్యు। యుక్తవంతుడవగు యుక్తులుదగునె।
నొందనన్ను విచారించిపలికె। దేనియునుదరార్థిగా నిట్లువినుము। యి
లగురులింగ మిచ్చినకాయ। కమ్మిదియిట్లయ్యె కరకంఠుభక్త। గణము
గానినే గలనైననెరుగ। గణుతింపనంగవికారిగానిట్లు। పడసినధనము
పగమున్న నేర। నొడయ లెరుంగుదు రొండేమిచెప్ప। నెన్నడుకనివిని లె
రుగమునీకు। మెన్నెదల గలవు నన్నిట్లుజంకింప। కరపినవాండవో కన్న
కఁమిడగ। నెరపినవాడవైా నిండుజవ్వనము। ముట్టినవాండవో మున్నె

క్కమాటు। పట్టినవాండవో పడయునంగళ్లు। నాపినవాండవో యటుగో న్నిదినము। లేపినవాండవో యెనీకువలువ। కలసినవాండవో కంబానదో ల్లి। వలసినవాండవో వాడపొత్తునను। నచ్చినవాండవో నావారిలోన। మెచ్చినవాండవో మనసుకీలెరిగి। బెరసినవాండవో పెళ్లిళ్లనిండ్లు। నరసిన వాండవో యప్పునాగిచ్చి। కాచినవాండలో కనితప్పుసైది। పోగ్రిచినవాం డవో బుర్రకర్వ్యాలను। యేలీనవాండవో యిలజీతమిచ్చి। చాలినవాండ వో చంపరక్షింప। పాపినవాండవో భవబంధనముల। చూపినవాండవో శూలిసద్భక్తి। వలచినకూర్చినవాండవోతక్క। పిలుపులవాండవోయిల నట్లుగాక। యేముందరిల్లాలనో మరిలంజనో మేనవదినియనో మరదలినో। యిలపుట్టుగొంతినో యింతనీకెట్లు। బలువు సేయగవచ్చు నిల దేరకాండ। చను వేడ్కకాందు దోసంబెరుగడెందు। ననియాడునూట నీయందేనుగం టి। క్షితినతిమోహంబు గతిబెటనంగ। నితరెతరుడవెనీవెనుగవేచెపును। ధరమానమాచంద్ర తాచకంబనగ। వెరవరిమానంబు విడుతురే యింత। యేనాటనేకాని యింతులులేరె। తానాటపొడిభువి మానడస్మెడినె। జ్ఞా నాత్మశివుగొల్చు వానికినింత। మైనబరెంగిత జ్ఞానంబునలదె। లజ్జింప విది కడు లాఘువంబనవు। యిజ్జగింపవుచలం బొక్కింతమైన। వలదన్న మాన వు వక్కరించెదవు। నలనుగాదన్న బోవవుతెగదనుచు। భక్తియుక్తియు మిండ పాడియుజూపి। యుక్తి జెప్పినయట్టి లొడబడకున్న। మరియట్లుగా క మన్మథరతులందు। నెరిరోతపుట్టింప నెలతుకదలచి। యోవివేకుండ వె శ్యావిడంబనము। నీవెరుంగవెమున్న నిక్కమంగనలు। మిండెతల్ కత్తికి మిగిలినగొంట్లు। కొండెంపుగొరవులు బండెతల్ మ్రిచ్చు। లెడపరుల్ శ రమెకులెవంపుబుట్ట। లొడపరులుపసంతులాగినొంటెట్లు। తులువీలుదొ ట్టకుల్ దోగ్రివరులూర। నొలిచిదిండ్లును దిట్టలుదరసోమకులు। బొంకులపి డుగులు టంకులగొండ్లు। బంకెతల్ రంకెతల్ పచ్చిరక్కసలు। రొమ్ముల గుంసట్లు గోంతపాగ్రిమిండ్లు। బ్రహ్మెతకత్తెలు నమ్మనబొండ్లు। కోపపుంజము లాటగొల్లెత్తిక్కొడ్లు। పాపజాతులు పెసపరులు వెడ్డరులు। మాటలమచ్చ లు మంచులమాల్యు। తాటకల్ దొంగల తల్లులోడ్పిల్లు। నొడవగొండ్లు ముడియ విడుపులుచాల। గడుసరుల్ గయ్యంపు కచ్చలుపసిడి। వాపులు

దుష్పుర వరలునుగృత్తి। రూపులుజరభుల్ విరోధులు మృత్యు। కన్నె
పంగుల గద్దరుల్ రిత్త। వన్నెక త్రెలువారవనితలుమరియు। చపలముల్
గులముల్ సంచరత్వములు। కుపితములాలముల్ కూరిరముల్ వాద।
చులు వికృతముల్ భ్రమితులుబచ్చు। లరికులు మాయావుల విచా
రులు। కులుకులాశావంతములు కర్మ। మార్గములు బెట్టిదమ్ములు మె
గలుగ్రములు। స్వవశేతరములు గానలములు దుఃఖ। భవనంబులింద్రి
భ్రాంతి హేతువులు। వావెరుంగనిభ్రష్టు వలతియుగులము। తావిచా
పక దగులుపాసిట్లు। అపవిత్రములు ధృతాహంకరణములు। నుపతా
జంబులు విదలదృష్టు। మరియువైశిక ములుమలకలమాట్లు। మరుగులుబా
చులు పరులుబుద్ధుళ్లు। పచ్చిబొంకులు బహుభాషిలిమ్మెచ్చు। లచ్చగ్గ
లు పొరుపొచ్చెముల్ దొట్లు। మిన్నకరిత్తలు బెన్నట్లుపెక్కు। వన్నె
మాయలు వరటలువట్టి। యుపచారములు తీపులోలుపులేర్గములు।
రీతములు మదాన్వీతములు గార్లు। నప్రస్తుతములుహాస్యైక హేతువు
విప్రలంభంబులు విషయబీజములు। కదుయంత్రజంత్రముల్ నోడుతీ
నము। లడియూసలిచ్చలు వెడగులు సేట। వెడ్డుబుడ్డులు నడలొడ్డసము
ను। నడ్డగొడ్డంబులు నొడ్డారములును। తప్పులు దారులు తడబాట్లు
నొవ్వులుకొవ్వులు నుచితముల్ హృదయ శల్యముల్ కడుదీంగె సా
లు నేని। కాల్యంబులలు కలులఘువులాలములు। మెనగొనములు దాసి
రేతవములు। గానముల్ నెలయాంద్ర పానముల్ మరియు। వితతము
మాంధ్యముల్ వెలదుల స్థిరము। లతిభిన్నములు త్రిప్పులల్పముల్ పొ
లు। మలినముల్ కల్మషంబులు కఠినములు। పలువెరంగుల నెసల్ చు
కదనములు। కలకలుగొప్పలు గరగులుమొదవు। విలసపాత్రముల శు
లు నిషిద్ధములు। జడములొల్లములు నాజ్ఞావిహీనములు। వెడమతులింద్రి
య హేతుభూతములు। పాతకావాసముల్ బకుపాతములు। పూతము
భంగురంబులునిరసములు। కపటముల్ నానాముఖముల భావనములు
కృపణముల్ గట్టెముల్ గెలసములరలు। కుపితాపవాదముల్ కుటిలకా
ణను। లపరాధరితులు నేస్యలమానసములు। నన నేలవేయురూపును

ల్పుగలుగు। వనితల తనువులైన బరికింప। గమియంగ శ్లేష్మక గతములు
నాశి। కములులాలాకలితములువక్త్రములు। కలయబాష్పాన్వితములున
యనములు। యిలన మేధ్యాగారములు జఠరములు। తలపోయ వారకాం
తల నితంబములు। పలుపాపములకున్కి పట్లగుమరియు। తొడంకామాం
ధులు వడియెడిబొంద। లెడనెడ గంపువచ్చెడి దుర్వణములు। మొదల
దానరివర్గములు పుట్టినిండ్లు। జదిరిలునట్టియ శౌచభాండంబు। లుడగకె
ప్పుడు మూత్రమూరెడుగుంట। యడిపి కాండ్రినుగొట్టి వడియెడిగడ్లు। ని
జరజోదూష్యమా నెత్తురుగురువు। లజహరిందాృదుల నడచిన గుహలు
ధరణి రేతః శోణితంబుల కుశము। లరయంగ బ్రత్యక్ష నరక కూపములు।
కుహీనులధములు కులజులుత్తములు। దొలగనినలుదోటు తోృవలుమరి
యు। నందగుసుఖమున దానట్లునుగాక। బెందనిత్యంబని చెప్పనా లేదు।చ
లితనిరంతరాశ్వద్థపర్ణాగ్ర। సలిలకణముణ చలనమాత్రంబు। యింతటికై
యొడలెరుగమిజేసి। యింతులగోరిపోయెడి దురాత్ములకు। మానభం గం
బొందు కానమిరెండు। నానజెడుటమూడు నగుబాటునాల్గు। మనసు తా
పంబైదు ధనహానియారు। పెనుపగుముక్తికి బెడబాయు లేడు। యొప్పాట
నైన దానియ్యెడు పెట్టు। దప్పునె వెలయాండ్ర దగులువారలకు। కలసిరి స
తులని దలపోయలేదు। కలినూనియయు రెండు గలసినయట్లు। పట్టిరి దప్పు
ని భావింపలేదు। పట్టుదురుజలగలు బట్టినయట్లు। సరినొక్క రూపని చ
ర్చింపలేదు। పొరపొచ్చ మెరుగరూ సరవెల్లులట్లు। మెలుకవలెరుగుదు మి
లనాగలేము। జలములలోని మత్స్యంబులయట్లు। విచ్చనవిడిమాట వింద్ర
నలేదు। చొచ్చికట్టుదురట్ల జూదరులట్లు। కడజూపగుప్పింపగామున్న లేదు।
విడిచినబారుదు దొడిడెగలట్లు। పంటింపరని వెండి పసరింపలేదు। యొట్టిక
రాృడుదు రోగిదింగెలట్లు। తేలనర్థంబిచ్చితిమినాగలేదు। వాలుదుత్తుక
లలట్లవరిగింజచూప। వలతురుసతులని వర్ణింపలేదు। వలపులన్ని యుగార్య
వలముపీక్షింప। కావుననిట్టివేశ్యావిడంబనము। లావనితలమాటలాటలు
దృష్టు। భావముల్ మనసులు పరికించిచూడ। నేవముల్ గాక నందెంతసుఖం
బు। కామారిభక్తులు గామింతురెట్లు। వారాంగనాళినిస్సారసౌఖ్యంబు।
చిరికిగాకొండ్రి శివభక్తసుఖులు। వాృలెదు వారాంగనా లోకనములు।

నాలముల్గాక శ్లాఘ్యములెభక్తులకు। తవిలివారాంగనానివహంబుమ
లవశముల్గాక ప్రియములే భక్తులకు। యొసగువారాంగనా విసర దుర
లు। హాసనముల్గాకసహ్యములె భక్తులకు। చారువారాంగనా జనదేహ
ళల। సారముల్గాక రుచ్యములె భక్తులకు। ఆభోగవారాంగనానుభవ
లు। భీభత్సములెకాక స్పృహలెభక్తులకు । భావింపనిట్టి వేశ్యావిడం
ము। లేవముల్గాక విహృద్యములగునె । భావింపభక్తి క్రియావిడంబన
భావనులగుమహా భక్తులకెందు। కావున భక్తిభావనుడవుభక్తి। పరుడవు
క్తిపాలనుడవు భక్తిపాత్రుండవింత। యేలయా నిన్నునీవెరుగక యుం
యిన్నియు నేలనీ వెరుగనితో్రిన। లున్న వేయెతుగంగ నోల్లవుగాక। త
మనులముభక్తి సామాన్యమతుల। మేమాటవారము కామచర్యల
మాకంటెహీనమె లౌకికవి। వేకంబుభక్తి వివేకంబటంచు। బరగువేశ్యా
విడంబనమునుగాదు। హరుమహానూ విడంబరమునునట్లు। జెప్పంగ వి
డంచు చెవియొగ్గివినక। యెప్పటిక్రియమది నేవంబులేక। ముదముగో
తెంపు మదిదమకంబు। నుదయింపదన్నెరుగకున్న కన్నెరిగి। యాకమ
దళాయతాక్షి దానంత। బోక వెండియుతని బోధి చుమతిని । విండపా
యులేదు మృదుభక్తిలేదు। యొండేమిమదినేనమొక్కంతలేదు। చన్న
రాతన శరణులమహిమ। విన్నసుసద్భక్తి వికసితంబగునో। చెప్పి చూ
దగాక శ్వేతాదిమునులు। తప్పకావు లబుద్ధి దార్వెన్నవిధము । భక్తి
పూర్ణమై పరగినవిధము। ముక్తులైశివుగూడి మున్నున్నవిధము। అసిత
చిగురు భక్తాండారిజూచి। వినుముతొల్లింటి పురాతనులలోపలను। అ
లసద్బుద్ధులంగీకరించి। ప్రాప్తి జయించిన భక్తులుగలరు। యెరుగుదుర
ము లెల్ల కార్యంబు। లరలేకదమయంత నగజేషకరుణ। చెప్పినమాత్ర
జేసికార్యంబు। లెప్పాటమధ్యము లెరుగుదురవుడ। యాఖ్యలుజెప్పిన
సకనిట్లు। కార్యమెరుంగరు కర్మవశమున। కానతజ్ఞులుజెప్పగా కార్య
రిగి। కేనియుమేల కాకగ్గేమిదాన। యిప్పాటరంభయు హితముదల
చెప్పినవినడెమున్ శ్వేతుడెట్లనిన॥ భూరిదివ్యామృత పూరశరీర । చా

శ్వేతునికథ

తరాత్మగోజనవంద్యరంభ। తనపాలనున్న మదనవికారాంధు । ఘనత

సంచితో ఘనమేతుస్వేతు। గనుగొనిసంస్మితా ననపద్మయుగుచు। మనము
సకలపోయు మగువసీక్షించి। తరిదరినిర్ని మిత్తము సన్నుజూచి। చిరున
వ్వునవ్విన తెరగేమియనుడు। నతిదయాభావ ననంతనారంభ। ధృతిమొ
క్కనతని చోధింపంగదలచి। దురితైకమూలంబు దుదిసిచరిత్ర। మరిదిదా
వివరింప నదియట్టులనిన । నిన్ను నీవెసగచొచ్చిన నాటనుండి। నిన్ను నీవె
రుగకని మదోద్వృత్తి। ధరణిద్రికాలమదగ్రస్తమైన। కరియనుబోలెను
కడుగడుగొవ్వి। పాయక రేయును బగలుగామినుల। మాయల విషయ
ని మగ్నతబొంది। గుడిగనిమైనను మృదుశరణవు। కడకంటనైనను గాన
వుగురుల। మొక్కివుభక్తుల శొక్కమాత్రైన। దక్కవుదుర్మార్గమొక్కిం
తమైన। మున్నురుదావిఉంబు ముట్టియెరుంగ। వెన్నడుధరియింప నెరగ
వుభూతి। ఫుట్టితిగాని మున్ పుణ్యమన్ వార్త। మెట్టిదోకలనైన నెరుగవు
పాప। కర్మంబుధర్మంబు గామంబునేమ। మర్మిలిభోగంబు యాగంబుగా
గ। నడచుచు మరియొక్కనాడు లంజియకు! వడిబువ్వములుగొని వచ్చు
నత్తరిని। చెసవివూవొక్కడుచ్చిష్టప్రదేశ। మున దేగి బడబుచ్చు కొనగ ల
జ్జించి। యదియు శివార్పితంబనియలవూక। మదిలోననొక్కింత మాత్రద
లంప। నాపోవనొండేమి యదిగొలిమేని। నీపుణ్యఫలమున బావిపించెన
ట్టి। తలపటుగానదత్ఫలముననిపుడ। ఫలియించె దేవేంద్రపట్నంబునీకు। న
దియుదదీయ ఫలానుభవమున। నిదియొక్కదినము దానిట్లుగావునను। వే
వినవరకాగ్ని వెంగ నెంగుటకు। నీవిప్పుడుమదించి నిన్నెరుంగమికి। వగవు
నునగవును వట్రిల్లెననుడు। వంగవంగనవ్వంగ వనితనీకేల। పరసతుల్ క
లియుగ స్మరుడితడనగ। సరివిటుల్ విడెపో జాణయనంగ। బ్రదికితి నిప్పుడే
ద్రిదశేంద్రభోగ। విదితానుభవసుఖ వివశుండనైతి । నడియునుగాక ము
న్నసికల దేవ। సుదతులలోగాము సుఖములందితిని। రంభవీవత్సరో రమ
ణులలోన। శుంభదుదాత్త భాసురకీర్తియుతవు। యిట్టినీతోడబంచేము సౌ
ఖ్యంబు। నిట్టలంబుగబొంద నిదెయున్న నాడ। నెల్లెడ విజయుండ నిలనేన
కాక। మెల్లింటినరకంబు యేమెక్కనేయ । నావువ్వ శివునిదయట్లమ్యొనే
ని। యావుప్పఫలమున నమరేంద్రపదవి। గలిగెనేనియు నొండుగానేలవ
చ్చు। మలహరునిగియు బిలిబిలియగును। పుల్లవడగనేల పుల్లాంబు జాక్షి।

పల్లలి తాస్యరా శయ్యకునను౹ దానికివేగమె తల్లడంబేల। యేనా
డెసకింక నేగుదు నెట్లు౹ నీవునానన్నిధి నేడుండ యెల్లి । బోవజూడగ
భువినధోంగతికి౹ నామాటవినువ్రజ సలకూబరాది౹ కామకులును ఘ
ఘుంబుగై కొనిని౹ యమరాంగనా సహస్రావళినిన్ను౹ భ్రమదంబు సః
హభావంబుదనర౹ ననయంబు గామసుఖామృతాపార౹ వసిధి దెల్చెడి
రుండనుండు౹ ననువుదెల్చెదనిది యర్ధరాత్రంబు౹ జనియె నాయెడ
క్క ఝామునుఖంబు౹ గావున నిత్యసుఖావాప్తినీకు । గావింతు నమ్మ
క్కంబనిరంభ౹ అతనిన డజరచి యతులరుద్రాక్ష౹ యుతదేహు వి
భస్మోద్ధూళితాంగు౹ గావించియీశ్వరా గారంబుజూప౹ నాభామ చె
యట్లస్వేతుండు౹ ననమాత్మగుడిలోని కసపులుదుడుచు౹ వెసనల్కు
గ్గులా పెసగరచించు౹ పుష్పావుబత్తిరిగోయు వేవేగబరచ । యావి య
గాంబులాదట దెచ్చు౹ జలకంబు సేయు పూజాప్రకారిండంబు । లలి
ధూపదీపాదులొనర్చు౹ వలగొను జక్కజాగిలబడ మొక్కు । జెల
గీర్తించు నవిరెంగియాడు౹ యుడుగ కెప్పుడు షోడశోపచారములు౹
వకశివరాత్రి విధినాచరించు౹ భావింపనతని పాపప్రాప్తి పొద్దు౹ వే
యపొద్దు వేవుడుపచ్చి౹ నిన్ననిందుండని సీపాలరాత్రి । యున్న వా
జూపు మోరంభయనుడు౹ గాసిల్లుచున్న యా కాలుదూతలను౹ దా
డ్కొనిపోయి బేసన్న జూప౹ భర్గభక్తిక్రియా పరసమంబితని౹ రగ
శ్వైర్య సదుగ్రత మెరసి౹ పరమతపోధన భ్రాజిష్ణులీల । హరుభజింపుచు
న్న యా స్వేతుని వుల౹ బొడగనిముందరి కడుగిడవెరచి౹ వడవడ వడ
వచ్చికాలునకు౹ దూతలిట్లని చెప్ప దొడవేసికొనుచు౹ శ్వేతుండె గుడి
న శివుభజించెడినే౹ యేమేమిరారంభ యేపనిచినదె౹ యా మహాదే
యడ్డమాతనికి౹ యననేనియింక నాయధికార మొప్పు౹ కొననిమ్ముగ్ర
డు గోపించెనేరి౹ పరపకదక్క దత్పాపిదాసనుచు౹ బరతెంచుజముశ
భావంబుజూచి౹ కాలారి మెరిగి కరాళశూలమున । కాలునివక్షంబు గ
డిగోవైచె౹ నసురులుగీర్తింప నంత శ్వేతునకు౹ ప్రమథసద్వైశ్వర్య పట్టం
గట్టి౹ రంభోపదేశ విశ్రంభైకమతిని౹ శంభు స్వేతుండు ప్రసన్నుగా బడ
గావునహితులగు కాంతలబుద్ధు౹ లేవెంటహితముగా కేల యొండగును

మల్హానునికథ

మఱియట్లుగాక విన్ మలహణుఁడనఁగ। కరకంఠుభక్తుండు కవిరాజనుతుఁడు।
విటపుంగవుండొక్క వేశ్యయుదాను। పటుతరాన్యోన్య విస్ఫారానుమతి
ని। వలరసంబులరసమ్మిళితసౌఖ్యంబు। దళుకొత్త వర్తించు దత్ప్రసక్త వ
మున। నెట్టణ నేలకు నింగికిసూత్ర। పట్టమ్రోకాళ్లను బట్టతలలును। ముడి
బెట్టదనసీడ గడువంగ జార। పడి నెండమావుల కడగాడ్లు గట్ట। పాయక రెం
డుగా పారుడునీరు। వ్రేయపుల్జున్న గోరోయనియమ్మ। రానారయొలువ
జట్రాతిపైగ్రుంక। నేనుంగుపురుడోమునినుము త్రాడ్వేన। లలిగొనదిశలు రా
లముల నాయింప। చెలఁగుచురోఁకట జిగురులుగోయ। కలివెన్నపుచ్చకొం
డలుదొంతిబేర్చ। యిలమంచుగుంఛానగొలువరెపగలు। సేయ నాకసము
న జిత్రరూపములు। వ్రాయువ్రాయుపుబట్ట వడగుల్లుగుల్లు। గట్టవెన్నెల
గుంపుగా జేయవచ్చి। పుట్టనప్పుడె నేర్చు బుద్ధులప్రోక। కోలాసకత్తియ
గోరబనప్రోడ। యాలంజతల్లి తా నల్లునిజూచి। పిన్ననాటనుగోలె నిన్నె
కానెరుఁగ। జెన్నడుమాబిడ్డ కన్నెకూరిమిని। వలచుట పాపమె వట్టివేడం
బు। సలుపుటనీతియె సరివిటుల్ నవ్వ। గాదియకొలు చౌనె నీదొరతనము।
కాదేనిదొడలె నీకలితకాంతకును। ముద్దువబసిఁడియేని నొడపులతీపు। క
డుగాకనీభక్తిగతి తెవ్వామాకు। మెట్టేల మేలుమేలెల్ల రొమ్ములయ। బె
ట్టినాడవెనీవు పెచుపంఁపులను। వీరభద్రునిజాత్ర వెలదులువోవ। హార
ముల్ రోయిడిమెరిగెమాబిడ్డ। అంగులీయకమమ్మియాశివరాత్రి। జంగమా
రాధనం బంగన జేసె। యింతులుమెచ్చ వసంతోత్సవంబు। కాంత జేసెను
హస్తకటకంబులమ్మి। తరలాక్షికిందటి దమనపున్నమను। సరిపిణో రోయి
డి గుఖకట్నమిచ్చె। నూలిపున్నమనాడు నూపురంబమ్మి। బాలభక్తుల
కొప్ప పండువుజేసె। పతకంబురోయిడి పడితిది వ్యేలను। మదనారికిని దీప
మాలిక లెత్తె। నిదివచ్చెపులివ్వల నీశివరాత్రి। ముదితరోయిడబుచ్చె ము
త్తెంపుసరులు। మెన్నడుబెట్టంగ నున్నాడవిట్లు। జన్నె యేనాటను సతి వె
ట్టిగలదె। మెరుగవే మెరిగియు మెరుగనియట్లు। వరటల బెట్టుచు వచ్చెదు
గాక। పాలయుగయ్యమునన్ని గెలుపించిచనక। యలిగినగీడ్వడి యలరిం
చితవిలి। పాసినపైఁబడి పట్టినస్రుక్కి। వ్రేసిననొడలొగ్గి ధాసినగదసి। సాగ

సినిరతిజేసి జొక్కినజొక్కి। మొగిచినగైకొని మునుకొన్న బోదలి। మ
లసఱగించి మక్కువనిలిపి। కూటమిమనసిచ్చి కూరిమినలిపి। కళలపై
మెఱింగి కామంబునలిపి। వలరసంబునముంచి లలనజిక్కించి। యలసి
మమార్చి యన్నియుదెలిపి। మలయుచు మురియుచు మగలంజ వ్రా
మానాతివలపించి యేలేదునీవు। గానక తలక్రిందుగా నడచెదవు। టక్కు
లుతేనలు డంబకంబులును। సొక్కులునేర్పులు నూటిమాటలును। స
తిసికాముశాస్త్రిముల్బిడ్డ। కంగటికాళ్లను గట్టింప నెట్లు। వ్రిచ్చెయునీ
గి వేయునుమాకు। వచ్చెతక్కుముచాలు వనితసేవనుచు। దండించితక్కి
చితనకూంతు నొక్క। మండలాధిపుపాలనుండ బంచుడును। అంతనిక్కి
మలహాణుడుగామాగ్ని। గాంతావియోగదుఃఖం బిస్మడించి। తనమ
ములు దక్కితం న్వీభావంబు। మనమున నెక్కొనమనుపద్మనేత్రి। ప
చితనుజూచు తలపుదలంచు। పవడంపు కెమ్మోవి భావంబుదలచు। డ
హర్షించు తాపంబుదలచు। జేసినశృంగార చేష్టలుదలచు। చెలగుచు
డి చెన్నుదలంచు। నలరుచుబులకించు నెరలుదలంచు। మాటమాటకు
చు మక్కువదలచు। మాటలబిచ్చుర్లు మధురంబుదలచు। సరసంబు
దు జానుదలంచు। గరమొప్పనెమ్మోము కాంతిదలంచు। నంగదీధి
నొయ్యారంబుదలచు। బొంగారుజారుకొప్పిడు మెప్పుదలచు। కలికి
ల్గన్నుల పొలుపుదలంచు। తెలుపారిమెఱుగెక్కు పలుపఱ్సదలచు। కు
కుంతలముల కొమరుదలంచు। పటువగునెరివేణి భావంబుదలచు। చె
గానశియాడుచున్న కౌన్దలచు। సన్నుతికెక్కిన జఘనంబుదలచు। నె
పాలిండ్ల నిగ్గుదలంచు। నరిగొరలేని నెయ్యంబుదలంచు। లింగార్చనము
యు లీలదలంచు। జంగమారాధనాసక్తిదలంచు। మేలంబులాడెడు మె
పుదలంచు। నాలింగనాదుల కీలుదలంచు। మఱిమీదిరతికళా మదన
ఖ్యంబు। తరిదరివెండియు దలచిదలంచి। యుండజాలక నవ్వియోగ
ఖాగ్ని। మండంగధృతిసిగ్గు మానంబువదలి। యడలుచు సతిమాట
ను వినక। తడసిననిలుచునె దనప్రాణమనుచు। రమణకేళీమందిరము
చజేరి। ఈమతినైమెసలియుల్లు గోరుచున్నెడను। వెండిలోపలికొత్త
డనిపాల। కొండొకప్రొద్దు:డి కోమలితలపు। గ్రక్కున దెఱచి యకొ

శస్సైనీళ్లు। పుక్కిలింతయు నొక్కింత మెఱుప। యెలనాగ శనియిది యెవ్వా
రుమీాఁదు। మలహణనీతియె మరలియే తేర । తక్కిపోయినమీాఁద తనువు
సజీవి। తక్కినవచ్చునె ధర్మదేయిట్లు। మెరసినగాని యెమ్మెయిగానరాని।
నెరసినచీకటి నీయున్కిగాన। కుమిసితిపై బడెనో యెర్గననుచు । తమకం
బువట్రిల్ల దన్ని చేయిచ్చి। యడలుచు వెడలి విశ్రాశ్రమంబునకు। దొడుకొ
నిపోయి పై బడుదుమలహణుడు। కిట్టమిఱ నిసుజూచి కానిప్రాణంబు। బట్ట
జాలకవచ్చి పడతినిన్నంటి। నాతతంబుగజాలు నంతియకాక। నీతిమెవరు
దుండ నినునాకుగవయ। నింతపొద్దిటికి రోయిచ్చినవాఁడు। కాంతుండు
గాకంచు గమనంబు సేయు। నెట్టింకదలతు నికేమనునీకు। నట్టిదవలఘునా
యందుగావునను। తమతల్లియర్థంబు దనియంగనీక। తమకంబెరుంగడు త
క్కించుమానల। సద్భక్తిపరుడవు సత్కవీశ్వరుడ। వద్భుతశలితా సమగ్ర
తమెరసి। పైచనియద్దంబు పై మిసిపగింజ। నైచినబహునెంత వడియుంతమా
త్ర। యిద్ధసమాధిభూ యిద్ధతిదగిలి। శుద్ధతనేకాగ సుమనోనువృత్తి।ప్ర
శ్రుబశంసింపు మావరదుడయ్యెడిని। చిరభుక్తి ముక్తులు సిద్ధించుమనకు।నన
వుడజను మొనుర్ధినావంపు। ననుమోదయాలింగనం బాచరించి। యుం
దుమునా వెన్క నుదురాజవదన। యొండననేలనె నొక్కపద్యమున। మా
టలాడించెద మనతోడచంద్ర। జూటుబ్రసన్నుగా సుదతిగీర్తితు। ననవు
డు మరునాడు హాసునినివాస। మున కెంగిపరమేశు ముండటనిలిచి। నెలత
యునిట్లు దన్నెక్కనియుండ। మలహరుపై దృష్టునిలిపి సన్మతిని। దనరు
సద్భక్తి కాంతాశచప్రచయ। మనుచునుద్యుక్తుడై హరుమనంబలర। ప్ర
స్తుతాలంకార బంధురమధుర। విస్తారనుతిమల్హణస్తోత్రమనగ। నప్పుడు
ముప్పదియారు శ్లోకములు। జెప్పనంతట మెచ్చి శివుడు మల్హణుని । లంజ
యచిలుకను లంజియతల్లి। లంజనఖణమ కైలాసంబునకును । ప్రవిమలక
నకదివ్యవిమానములను। భువనముల్ బొగడంగ బొందులతోన । గొనిపో
వజనిరి గావునహితుడైన। వనితలబుద్ధులు వినుటహితంబు॥ గణుతింపన

కుమారపాలభూజుదముకథ

ట్టేల కరకంఠుభక్తు। లణకించిపలికిన యదమెహితంబు। యట్టన్న వీరమా

హేశ్వరాంకుండు। ఘట్టుండుదురిత ఘరట్టుండు ఘనుడు। పాలిత సద్భ
పశుడుకుమార। పాలఖాజ్జరుడన శాద్ధి వేశ్వరుడు। నానందలీల
యట్లొక్కనాడు। దానునుసతియు నెత్తంబాడుతరిని। కాంతప్రసాద
శాదశేంద్రియము। లంతచతుష్టయం బందొక్కమూడు। నారయమా
బున నునకోకాను। సారులునెత్తంపు సారులుగాఁగ। చనుపరి పూర్ణ
సాదావధాని। తనపదియునునంత తరలాయుతాక్షి। పదియునునేర్పడ
లుకపైబెట్టి। వదినిహపరములవాడలయందు। పాపపుణ్యములనుపాసి
నైవ। బాొసింపుఫలమెన్న పడుదాయముగను। భక్తినీనీరైదు శాసి
మ్మనుచు। భక్తినానీరైదు వచ్చిననాడు। పలమునునిహమన బరగుసిద్ధ
ను। హరుభక్తిప్రబలు నానాడునిద్దుగను। ద్రివిధలింగములకు ద్రివిధా
ణంబు। నవునంచునత్తిగ యనుదాయమాడు। వలవదచ్చొక మాటల
కుననుచు। నలఘుడుదచ్చొక యనుదాయమాడు। పంచేంయద్రిము
భవుప్రసాదంబు। పంచిపెట్టినమాడ్కి పంచియవెట్టు। దూసకులకచొ
డుగవెట్టునట్లు। గాసిలగాడు చౌకదుగంబునడిన। అనయంబునీశరణ్య
వీరభద్ర। యనుచువీరుడుభద్ర యనుదాయమాడు। నొడలు సత్తొ
మొగులకనుచు। దడయకనాపు సతాయనిపడిన। నాకునాతీవంచయ
గెలుపనుచు। నాకాంక్షదీవంచ యనుదాయమాడు। వనితమెచ్చపు
చివైచిననుచు। నసఘుడచ్చొనంచియను దాయమాడు। యానెత్త
ట్లాడ నితరులదరమె। పూనియీశ్వర కృపలేనివారలకు। నంచునంక
భక్తావళిబొగడ। నంచితభక్తి సమగ్రతవనర। ఆదిభక్తి విరుద్ధమైన బ
పువి। నోదంబు భక్తివినోదమైపరగ। వేడుకనిట్లాడి యాడి యాచం
చూడుభక్తుడు దనసుదతి నీక్షించి। దరహాసభావ విస్ఫురితాస్యుడగు
నరనాథవల్లభ నలుదెసల్ జూచి। యిరువరమునుదక్క నొరులు లేరిచ
నరయంగనొండు కార్యమున్న దేలు। యేమియ కోనెపం బీదరహా
ధామంబు నిర్నిమిత్తము దన్నుముంప। నసుచునీసును సిగ్గునటు దో
కొనస। మంచితానన పద్మమల్లనముడిచి। పాసికల్ నెత్తంపు పలుకపై
ట్టి। యానతియును నెత్తమాటసాలించి। యనఘునిష్కారణ హాస్యా
నీకు। జనియిం చుకతన సంశయమైనయదియు। సతత బాహ్యాంత రా

సావధాన। వితతసుఖానంద మతిశయించిననో। తప్పితినయ్యవధానమేన
నియో। యిప్పుడేమేని నాయందెగ్గుగనియో। నెత్తమాడుట భక్తి నీతిగా
దనియో। తత్తరపడిసారె తప్పబెట్టితినో। పాసికలోఁడొండ పట్టి వైచిననో।
యీసారిపలుకయు నేగెల్వననియో। పాలిండ్లపయ్యెద బయలుపర్చిననో।
మేలంపుమాటల మెలపుదప్పిననో। పోయిన శేతతి పూరగింపమినో। కా
యజుడెడసొచ్చి కరమువట్టిననొ। సచ్చినసారియె వచ్చె బొమ్మనియో। చె
చ్చెరద్విగుణంబు జేసియుబ్బిననో। సారెధువాళాన జంపితిననియో। యూ
రకెనవ్విన కారణంబేమి। యొడబడతత్కార్య మున్నట్లుచెప్ప। కెడపితివే
నినీ యడుగులయాన। యనవుడుఘూర్జరు డాటసాలించి। ఘనుడు వెండి
యునవ్వుచును సతికనియె॥ వినుముసౌరాష్ట్రంబు నను సోమనాథు। నన

—○○◆ యోహిళునికథ ◆○○—

యంబుభజియించు ననుగుభక్తుండు। యోహిళుడనగ సమున్నతినెక్కు।
మాహేశ్వరుండు సన్మార్గానువర్తి। యాతనిచారిత్రమదిమెట్టిదనిన। చే
తోభవారికి చెప్పచిత్రంబు। హరుసోమనాథుని యాజ్ఞనవచ్చి। పరమభ
ట్టారకు పరమేశుభువన। సెవ్వసౌరాష్ట్రంబు శ్రీసోమనాథు। భవ్యునిగని
పదాబ్జంబులకెరగి। యానందభాష్ప పూర్ణాననుండగుచు। మేనముత్పు
లుకలు మిళితమైతనర। కంఠంబునందు గద్గదము నెక్కొనన। కుంఠితభ
క్తి భర్గునినుతింపుచును। మంగళరుద్రాక్ష మాలికాధరుడు। సంగతభసి
తసర్వాంగుడునగుచు। నలినసముద్భిదకంబులను సహస్ర। కలశాభిషేకం
బుగానాచరించి। ప్రీతిమైనచ్ఛిద్ర బిల్వపత్రములి। నీతుడై శివుమీఁదనిం
డారబూన్చి। యనుపమంబగు మహిసాక్షిగగ్గులము। తనమొత్తులెట్టియం
తయు ధూపమిచ్చి। యంచితంబుగ మంగళారతులెత్తి। పంచభక్ష్యాన్న
ముల్ భవునకర్పించి। వరసన వెయిమార్లుఁ వలగొని మ్రొక్కి। హరుపె
క్కుభంగుల ననుగీర్తిజేసి। పాయకయీమాడ్కి భర్గుసౌరాష్ట్ర। నాయ
కు శ్రీసోమనాథుని గొల్చి। యనయంబుమహిసాక్షి యదియొంది గాం
గ। దనమొత్తునిత్యంబు దప్పకర్పింతు। నదిమెనేమంబని మదినిశ్చయించి।
మదనారిగొల్చుచు మహినివర్తింప। నార్జితయశుని విద్యార్జిత విత్త।
మూర్జితంబుగ గుగ్గులోపయుక్తముగ। సమయుడు నాత్మలో సంశయం

బుడిగి। దమనియంబెట్లు దప్పు నేయనుచు। యిదిపగలిది రాత్రి యిద్దీ
ద్దుబొడున। దదియట్లుబోవచ్చు నడవికినరిగి। నంతబళ్ళను సముద్రా
కానంత। కాంతార ఘోర దుర్గంబులకేగి। గుగ్గులతరువుల కూటువుల
యగ్గకమహిసాక్షి యారసిమిగుల। సొక్కంబుగానటు శోధించి రెండు
కుక్కలకావల నొక్కెత్తులెట్టి। చందనతరువుల కందువకేగి । నందితం
డొప్పు నాలుగుజాల గంధంపుచక్కలా కాంక్షమైదెచ్చి। బాధించి
టిపక్కిళ్లబెరిలి। పెల్లుగాగనఖండబిల్వపత్రియు। మెల్ల నెశోధించిమ
తరంబైన। సరసతరంబైన సురుచిరంబైన। పరిపూరితంబైన బంధుర
న। నడువెంతయైన వర్ణప్రాప్తమైన। కడప్రాణిదైనయ కాఠిన్యమైన
మలంబైన యకుంఠితంబైన। యామోదకరమైన యనుపమంబైన। య
ద్రమైన శుద్ధాత్మకంబైన। స్వచ్ఛతరంబైన సచ్ఛవియైన। జంతువర్జిత
న సమరసంబైన। యెంతయుసొంపైన యింపుడంబైన । యపరిమితం
యసమానమైన। యపరిహారంబైన హారయోగ్యమైన। భాస్వరంబై
కస్వరంబైన। సుస్వాదితంబైన శోభితంబైన। యానంద యుతమైన య
వర్గహేతు। వైనయఖండితంబైన యఖండ। బిల్వపత్రము లతిప్రీతినద్ధ
నల్వొవట్టిల్ల ఘనంబుగాగోసి । సజ్జనిండగబెట్టి సంకిటనిరికి। హృజ్జన
భక్తు డిలగుగ్గులంబు। భావించిధాతుకప్పడమున గప్పి। కావడి దూ
గానడిదాల్చి। సంతసంబలరార। జనులుగీర్తింప। నెంతయు రయము
లెంచుచుండ। నంతకమున్న యొప్పార గౌళికులు । కాంతిపూజయు
తాంతపూజయును। గావించితగిన శృంగారంబుజేసి। దేవుని శ్రీసోమ
సన్నిధిని। యనఘులుదపసులు నాడిబాహాత్త । రిని యోగమున నతి
భక్తిగొలువ। నిదియవసరమగు నిదిగాదనాక। మదనారినొల్చు సమ్మ
మువట్టిల్ల। గ్రక్కునగుడిసొజ్చు కావడిడించి। యక్కజంబుగసముద్ర
బువుల్ దెచ్చి। సుశ్లోకయటమున్న శోభిల్లుపూజ। చక్కననటునా
క్కంబుజేసి। సంధిల్లదడియొత్తు శంభునకిచ్చ। గంధంబుదివిచి యాకా
మైసలది। పల్లగలుదక్కి సద్భక్తినఖండ। బిల్వపత్రి నెలదాల్చుబూజి
మహిబొరికయైయున్న మహిసాక్షిగూడ । దహనాంబకునకు నొలయ
ధూపకిచ్చి। ధూర్జటియవధారు ధూపావసరము। తర్జనభవయనధా

వధారు। కారుణ్యమూర్త్స్వవధారవధారు। సౌరాష్ట్రపతియవధారవధా
రు। సోమార్థ శేఖర సోమనామాంక। సోమాగ్నిరవినేత్ర సోమేశయను
చు। వసుధజాగిలి మ్రొక్కి నొసలగేల్మోగిచి। వెసబొబ్బలిడుచు నొ ప్పెసగ
నార్చుచును। రోయంచు ఛాంగుభళాయంచు ఘంట। నాయించుచునుగణా
వలి దలంచుచును। నాడుచుగుసియుచు హరునుతించుచును। పాడుచు జెల
గుచు ప్రభువసోమేశ। భస్మమయ్యెడ మమపాపప్రకరము। లస్మత్కృతైక
ధూపాగ్నిచేనంచు। నోహిళ దేవు డత్యున్నతసుఖరు। తూహాలం బేర్పడ
ధూపమర్పించి। తక్కినపూజా విధానంబులెల్ల। తక్కువపడకుండ దానా
చరించి। ప్రతిదినంబందు నిప్పాటననడుప। నతులకోపోద్రిక్తులగుచు । న
గ్గాళడపసులందరుగూడి తమపురినిట్టి। విపరీతములుదొల్లి వినము గన్గొన
ము। యెక్క భక్తుండంటె యోహిళుండసగ। నేక్కడయుండియోయేతెం
చినాడు। కన్నులగానడు గర్వియై యెదిరి। దన్ను నెరుంగడెంతయు మ
దోద్వృత్తి। నిక్కంబతానొక్క నియమస్థుపగిది। చక్కదొ్రక్కడు నెల
యొక్కంతయేని। అడవిచెట్టుల బంకలాకులు నలము। పెడనట్టిచకలుపె
ల్లుగామోచి। కొని తెచ్చువడిడించు గుడిచొచ్చుపూజ। యునుబుచ్చుమ
రియిచ్చ ననమెచ్చుపూజ। అచ్చనదొలుపూజ వుచ్చినగాని। చెచ్చెరమ
రిపూజ సేయంగరాదె। శివుహరిప్రభృతులు జేశినపూజ । యవలనూకిన
భృంగి యవునెతానిట్లు। చెలదిమున్నల్లిన శివుమీదిపూజ । యలిగినూకి
నకరియుగునె తానిట్లు। చెన్నార దపసిపూజించినపూజ। కన్నిడినూకిన క
న్నప్పయగునె। భూసురుల్ మునుదారపూన్చినపూజ। గాసిల్లినూకినదా
సయ్యయగునె। చనదొంటిపూజమెచ్చకరాలబూన్చు। మనసాంఖ్యతోం
డండగునె యట్లుగాక। నసవసరంబు వనభవాలయంబు। చనడొరదనరిం
త చనవెట్లుగలిగె। యుపమన్యుగణనాథుడో వృషాధిపుడో। యుపమింప
దూర్వాసుడో భృంగిరిటియో। కాదేనిసద్భక్త గణములందొకడో। యా
దటదానెప్పుడైన జొరంగ। హరుసోమనాథుమున్నర్చింపవచ్చి। సొదనూ
డియుండునీ సోకనాసియందు। మృదునవసరముదాబడయునంతకును సు
శివేలినజుడుండు మృడునుతించుచును। యనిమిషపతియుమ్మహదేవుగొల్వ
జనికాచికొనియుండు కను రెప్ప విడక। హరునవసరమగు నంతకు రవియు

సగసిజంబులుగొని తిరుగుచునుండు। వేళయానంతకు విశ్వేశు గొ
ల్పూళినచందు)డే మరకుండు నెపుడు। యింతింత వారల కీశ్వరావసర
తదుఘటమెన్న నితడెంత వాండు। యన నేల మెరగకుమన్ననుబ
తనమున్న దెట్లు నీతనికింత యేల। చొరకున్నను గుడిసొర నెట్లుపు
రుగుమన్ననునిల్వ నిదియట్లువచ్చు। నాదినతర్వార్తులగు తపోధను
దటగుడిసొచ్చి నర్చించునదియు। పరదేశులకునున్న పరిచారకులకు
రగరాదీగుడి జొచ్చినతప్పు। కడునడిగొల్చునా కాంక్షగల్గినను।
లినుండియ కొలుపనిమ్మనుచు। నాజ్ఞాపనము జెసి యాగాళితపను।
మోహిళయ్యను బవలెల్ల। లోపలజొరకుండ గాపడిరాత్రి। దాపను
కిల్ల తాళముల్ బెట్టి। యరుగుడుదొల్లింటి యట్లోహిళయ్య। య
సోమేశు డర్ధరాత్రంబు। యరిగితల్పులు దారదెరచుడు జొచ్చి। వె
ప్పుటియట్ల విభునిభజింప। వేవినదపనులీ వృత్తాంత మెరిగి। భావజ
కెళర్తుండులీండు। నాసక్తి రామేశుడమ్ముదునూర। దాసయ్యకును
తలుపులు దెరచె। నరలేకకిన్నరయ్యకు గటకమున। దెరచెతెల్పులు
త్రిపురాంతకుండు। తిరుమరక్కడయందు దెరచెమున్దలపు। ల
బ్రహ్మేశు దొడయపిల్లయకును। నిమ్మవకేడుదినంబులు శివపు। ర
పులు శివారమణుండు దెరచె। కాటకోటయ్యకు కైలాసనగరి।
ల్పులు చంద్రజూటుండు దెరచె। తరినింక నొకనికి తలుపులు దెరచె।
తుడనుటెల్ల గపటంబుగాదె। మనయాజ్ఞ దాలెక్కగొన కర్ధరాత్రి
నుదెంచికుటిలుడే చందంబునందొ। గుడిజొచ్చితొల్లిటి వడువున జేయ
డనూయములుజేసి వెడలినవాండొ। నిదియదియన నేర నీయూరని
గదలకుండినమీద గార్యమెట్లగునొ। పురివెడలింపమిబుద్ధిగాడొ
రవున నైనైన వెడలింపవలయు। భిక్షముల్ మనయిల్ల బెట్టకయున్న
ణంబునను బోమెడిగాకయనుచు। బిక్షలందెవ్వరు బెట్టకయున్న
వాహానుభక్తు డోహిళు డెరిగి। జలపత్రవాలుకా నిలకందమూల। ఫల
హారులైరి భక్తులు దొల్లి। దపములు సేయుచు నపహృతకాము। నవ
ప్రీతి నర్చింపదెట్లు। నట్టులపాణింబు లట్టబాసినను। మిట్టిశిరము

దినిబడిన। కొంకునెచాబొంకు బొంకనుగాక। శంకరార్చనసేయు సద్భక్తి
పరుడు। కానభుక్త్యర్థమే కళవళించినను। తానవ్వడేయు మాధవుడట్లుగా
క। తలపంగమాతృకా స్తన్యంబునందు। నలరిననాటిదె హమకాదె యి
దియు। నవిగాంకయింతింత నవనీతమునను। నవకంబునొందిననాటిద కా
దె। యిదియునుగాకమితాహారమునను। బొరలినతద్దేహ మిదిదానకాదె।
యంతకంతకుమనం బాకాంక్షసేయ। నంతకంతకుబెరుగకళనెచ్చనొడల।
నంతకంతకుమనం బాకాంక్షదరుగ। నంతకంతకుదరుగ శనేచ్ఛగాన। నే
మించిమదిబరిణామించికొనిన। గామించునెయొడల్ గామించుగాక। నీచు
లచైది ముద్దిగనున్నచోట। వైచితొగుఱ్ఱమా వడినున్నచుట్టి। కారణాం
భయ్యేనీ సౌరాష్ట్రనాథు। కారుణ్యమిదిగదా గలఫలంబనుచు। యేన
యీతిరిపెంబు మానకయున్న। చోనదితనుదాన మానెమేలయ్యె। ము
నుగుడుముగల్గుడాంచినపెండ్లిచెడునె। చెనసితిరిపెముమాన్చిన భక్తిజెడు
నె। అలయకనుదరార్థి నైతిరియంగ। దలచుటసోమేశు డలచుటయగునె।
యిల్లిల్లుదప్పక యేగుటబాణి। వల్లభుగుడిచుట్టు వలగొనుటగునె। యా
త్మార్థమైయొరునన్నమర్థించు। టాత్మేశుసద్భక్తి యర్థించు టగునె।
పెక్కువన్నెలకూడు బ్రీతిదెచ్చుటయు। దెక్కొన పూవుబంతిరిదెచ్చుట
గునె। తద్భక్తి శివపదధ్యానసుధార। సాద్భుతాంచితభక్తి యానె కా
వునను। సతతభావ్యాంతరార్పిత సావధాన। హితసన్నిహితసంజనిత సు
ఖంబొసగు। సప్రాణలింగ మహాప్రసాదాప్త। తప్రశస్తానుభవ ప్రాప్తి లే
ని। దండిదుర్వ్యాపి యప్పాండేనితిరిసి। తిండియగాక భక్తుండు దానగునె।
యనుచుగించిద్దరహసితాస్యుడగుచు। దనురక్షణార్థమై కొననెలయింక।
నెయ్యెదిభోగింప నెవ్వనితనువు। నయ్యనబొందు ప్రసాదసౌఖ్యంబు। నె
య్యెదిభోగింప నెవ్వనిప్రాణ। మయ్యమృతత్వంబు నాదటబడయు। నె
య్యెదిభోగింప నెవ్వనిమతికి। నెయ్యంబుతో గల్గునిర్మలత్వంబు। యెయ్య
దిభోగింప యెవ్వనియాత్మ। శయ్యగానీశుండు సతతంబునుండు। నెయ్యది
భోగింప నెవ్వనిచరిత। మియ్యకోవై రాసి కెక్కులోకముల। నెయ్యదిభో
గింప నెవ్వనిహృదయ। మెయ్యడబొలిపోక నీశునిబొందు। నెయ్యదిభోగిం
ప నెవ్వనికృతులు। తియ్యనైజగముల దీపించుచుండు। నెయ్యది భోగింప

నెవ్వనిమనుజ। లయ్యయ్యయనిగొని యాడుచుండుదురు। మెయ్యదిఁ
గింప నెవ్వనిసుమహో। సియ్యతజగముల నిండి వెలుంగు । నట్టి నిర్మా
ల్యమాహారముగను। చట్టనదినములు నలుపుదునదియు। కళ్యాణతరు
నైర్మల్యంబుధరన। తుల్యంబు కుజన హృత్సల్యంబుదాన । మూల్యం
చిత్సుధాకుల్యంబుభక్తి। కాల్యంబు దత్తకైవల్యంబు ప్రమథ। మూల్య
బుముక్తికి మూల్యంబుతత్వ। కల్యాత్మికంబు నిర్మాల్యంబనంగ। బరగ
తొలునాడు హరుబూజచేసి। ధర వెలిమరునాడు దరమినయట్టి। పత్తి
యొక్కింత బాటించి తెచ్చి। యుత్తమసద్భక్తియుక్తినట్టిల్ల । కాదన
మె ప్రసాదభావమున। నాదటతానోహిళయ్య భుజింప। పాపాత్ములై
విబరగినగొళ। తాపసులెరిగి యీతండిన్విధమున। బావండకాదేని
నవెడలి। పోవండభిక్షుముల్ పుట్టకయుండ। పత్తిరిదినజొచ్చె బ్రతుకు
న। పత్తిరిగాల్తమప్పటికినప్పటికి। మనపురిభక్షింప మరియొండులేదు
నిమెడిగా దేని చచ్చెడిగాక। యనుచుబత్తిరిగూడ నటుపోకి వెట్టి। య
లంబుదరికొల్పి యార్చుచుగాల్వ। పత్తిరిగాల్చిన భస్మంబుపోకి। స
రిమరి మోహిళయ్యవీక్షించి। మొదలదానిర్మాల్య మదియువిభూతి
దినిట్టిభాగ్యంబు దొరకుననయ్య। నెరినల్గితన్నిన పరువుపైబడిన। తె
నాకమ్యె నోదేవసోమేశ। పుడమినుప్పరివి యిమ్మడియైనయట్టి। వ
నాకమ్యె నోవరదసోమేశ। నెరయబాయసముపై నెయ్యొల్కినట్టి। మ
పునాకమ్యె నాయొడయసోమేశ। పరగ దెల్కికినుప్వ బండినయట్టి।
సునాకమె నాభర్గసోమేశ। చెలగియావులు దలంచిననచోపూరి। మొ
చినట్లమ్యె చిన్మూర్తిసోమేశ। యిచ్చమైనాడబోయినతీర్థమెదుర
చ్చినట్లమ్యె నావరదసోమేశ। తలచినతలపు యిద్ధరవేయునేల। తల
డినట్లమ్యె దాతసోమేశ। భావింపనెట్లన్న నావేషమునకు। నానిర్భ
నయాహారమమ్యె। విస్మయశాతాతపస్మృతిజెప్పు । భస్మాశన ప్రణీ
నాకమ్యె। వితతశాతాతపస్మృతిమూలమైల। హితభస్మశయ్యానం స
తమమ్యెనాకు। వృద్ధశాతాతపస్మృతిమూలమైన। సిద్ధభస్మచ్ఛిస్న స్థితి
కమ్యె। నాయతప్రీతి ద్రియాయుషంబైన । నాయజుస్సూక్తార్థ మల

నాకు। నొందె గాలాగ్ని రుద్రోపనిషత్తు। నందొప్పు భస్మ మాహాత్మ్యం
బు నాకు। జాబాల కైవల్య శాఖాదులందు। ప్రాబల్యమగు భస్మ పదవి నా
కయ్యె। సంభవిల్లెను మది సర్వంసహా వాఙ్ఞ। దం భస్మమనిన యధర్వోక్తి
నాకు। వైమల్యమెసగ శైవస్కాందకూర్మ। వామనబ్రహ్మకైవర్తపాద్మ
యు। నారదబ్రహ్మాండ వారాహలైంగ్య। గారుడమత్స్య మార్కండేయ
భాగ। వతభవిష్యద్బ్రహ్మవైష్ణవాగ్నేయ। మితిజను పదునెనిమిది పురా
ణముల। బసరింపనొప్పు శ్రీభసితైక సేవ। యసలారె నాకు గృతార్థుండనై
తి। బ్రతికితి నా జన్మ ఫలమెల్ల నేడు। తుదిముట్టె ననుచు సంతోషాబ్ధి దేలి।
తద్భస్మమొకకొంత తనువున బూసి। యద్భుతంబుగ కొంత యర్థి సేవించి।
యయ్యన్న భస్మంబు శయ్యాగా నొసఁగి। శయ్య పర్తించుచునట్లన కొలువ।
యిట్టిచోద్యంబులే మెఱుగము భువిని। పుట్టనిజంత్రముల్ పుట్టె నియ్యూ
ర। పత్తిరి గాల్చిన భస్మంబు నమలి। యత్తరి నోహిళుండ బెయున్న వాడు।
యిచ్చ భస్మము దిని యట్లు బ్రతుకఁగ। వచ్చు సూరక యట్లు వచ్చు నుండంగ।
భస్మంబు దినియెనే భస్మంబుగాండె। భస్మంబు దినఁడేని భస్మంబుగాఁడె।మం
దులో మోహుల మంత్రతంత్రముల। నొందు నభ్యాసాది యోగసాధన
లో। కాదేని యవ్వఁడే కరుణించి పెట్ట। నాదట గుడుచునో యన్నంబు మె
రగి। యుత్తరసాధకుం డొక్కఁడు వెట్ట। నెత్తరి గుడుచునో నేమేనిఁ జరియు।
యిట్టిట్టి దనవచ్చునే నిశ్చయించి। యట్టిను గాక శివార్చనాసక్తి। తపులు
నాహార నిద్రాభయమైథు। నవికారములు వొంద నవి స్వేచ్ఛలండ్రు। నన
మాత్రుభక్తుల కనుచు నిర్గాలి। పసులగు గాళ తాపసులు నిందింప। యె
క్కనాడడవికి నోహిళుడరిగి। యక్కడ దొల్లింటి యట్లగంధంపు। చెక్క
లు బత్తిరి జక్కనమర్చి। తక్కక మహిసాక్షి దనిగుగ్గులంబు। కావడి లేవ
డి తోవడి జూప। కావడి బద్ధతి దావడిగాంగ। బర తేర నొకకొయ్య యర
కాలుగొన్న। చురచుల నరములు సుర్రొక్కుదివుచుడును। పుడమిదొక్కఁగ
రాక యుడుగిడ రాక। ముడుపంగ రాదు మైవడి సాపరాదు। యింక నెంటని
యాత్మ గొంకక మనసు। బింకంబు వదలక పృథుసాహసమున। నొరిగాల
నెంగుచు నొకకొంత దవ్వు। పొరిబొరి గెత్తుచు భువి గొత్త దవ్వు। మడిమే
లుమోపుచు మరికొంత దవ్వు। మెడగాల నెంగుచు నించుక దవ్వు। మని

వ్రేళ్ల మోపుచు మొగిఁగొంతదవ్వ। కొనినకొయ్యముయాంది కొని
దవ్వ। యేగంగనేగంగ లింగకకొయ్య। మీగాలబొడసూప మృడుఁడు
యుండు। భక్తవత్సలుఁడు సద్భక్తచేతనుడు। భక్తయోగక్షేమ భా
క్తుండు। శివుఁడుసౌరాష్ట్రింపు శ్రీసోమనాథు। డవిరళనిత్యనయామతిదా
చెంచుభావంబున శివభక్తచిహ్న। సంచితంబై యించుకించుక దోంపు
విమసికప్పడమున గట్టబడియు। నివిడివెలుంగుమాణిక్యంబునట్లు। మి
టంపు నివురుమీఁద గప్పియును। నక్కజంబై మించు ననలంబునట్లు।
రంగశుక్తిబెంపొదవంగబడియు। దనరుననర్ఘ్య ముక్తాఫలంబట్లు।
యమీఁసటభాగించి గప్పివెండియును। నమలినంబైన గంగాంబువు
దు మేఘపటలంబు దూరగప్పియును। నిర్మలప్రభఁదివి నిచితమై
ననలారశబరచర్మావృతుడయ్యు। ననదృశైశ్వర్య సమగ్రతఁబనర। నా
దనదొక్కిన చటుమూర్కొనుచు। వేదకుర్కురములు వెనకనే
రకమలాసను తలద్రవ్వనేయ। నరుగుదెంచిన మృగవ్యాధరుద్రుఁడో।
లినింద్రకీలంబునకు వినోదార్థ। మలనాడువచ్చిన యక్కిరాతుఁడో।
దిక్తసద్భక్తి యుక్తిహొన్నయ్య। భద్రమైచనుతుంగ భద్రోదకము
నేమంబుగాజని నిచ్చలుదెచ్చి। ప్రేమతోహుళిగరసోమేశ్వరునకు।
వాసనజేసి శీతలోదకము। లాతతసద్భక్తినర్పింపుచుండ। నిప్పాటనో
ది యేండ్లుచనంగ। తప్పకవృద్ధగదాయిట్టులనక। నడచుచు మరియొ
నాడు గావటను। కడురయంబున నుదకముదెచ్చి తెచ్చి। గద్దించి మ
క్క కాలువదాటి। యద్దరినిలువఁబింపప్పుడేవిరుగ। కాపడివిడువకక్కడ
మనాథ। దేవనాయొడలను జీవముండంగ। వదలుదు నె నిజవ్రతమంచు
చట। గదలనుక్కింప నక్షణమాత్రియంద। బరతెంచికావడి బాసిమూ
ఘనను। మరిమీఁదనల్లెంటి మానంబునంద। యరుగుదెగరుణించి నట్టి
ఛన్న। హరుఁడుదానగుశబరావతారుండో। వెసజెంచెతలతోడ విహరిం
పచ్చి। మసలిన శ్రీగిరి మల్లికార్జునుడో। నిచ్చలుమృగముల నిటలాక్షు
రికి। బుచ్చుదెనుగుజొమ్మ భూవినుతుండో। మెప్పుడుదిర కార్తినొప్పక
ప్ప। తప్పని యపరావతారుండో మరియు। శివరాత్రిఫలము చెచ్చెర
గొనుచు। శివపురికేగిన చెంచుకోయనగ। యొక్కడయే తెంచి మోహ

జూచి। యక్కటాశివశివ యరకాలకొయ్యా। నాటియుండగ నెట్లు నడచెద విట్టి। నాటకంబులుదొల్లి నగవుగాదెరుగ। తగవుగావాత్మపూతలు నింక నొడలి। బిగువుదప్పినమరి పెట్టలేనడుగు। యిటుగాని మెచ్చడే యిందు శేఖరుడు। కటకటచూడంగ గాదుదోసంబు। నిలునిలుకావడి యిలడింపు డింపు। తొలతొలనిదియేల చలముడుగుడుగు। పెరికిఁకొనీవైన వెరవకికొయ్యా। వెరతేనినేనైన బెరికెదజూపు। మనుచుజగ్గురు డోహిళయ్య యీవేగ। మునబోదుముట్టకుముట్టకుకాలు। మునుముట్టినదియేల ముంగతనంబు। మునుముట్టవచ్చురాదని యెర్గ వెట్లు। చెంచనవచ్చునెశివభక్తిపరుని। యించుకకాల్సోంక నేంగియేతప్పు। కావడిముట్టెడి కరములనాంకు। నవలకాల్మట్టుటిది కడుదప్పు। నడమడించుటతప్పు నాయకోత్తముడ। నడువు మెనెల్లైన నడిచెదననుడు। గుడిచారబోక కావడింపరాక। యెడనిల్వలేక కావిడమున్న రాక। యిన్ని సంకటములు యేలబాధింపించె। యన్న నీమన సెట్టులట్లజేసెదను। నంటకవచ్చిన నాగాదెపాద। మంటనెదండ సంబందవు చ్ఛెదను। నెమ్మికోయీమార్గిన రమ్మంచుతుండ। సమ్మునదికొయ్య చక్కనబెరుక। నారగించిన భస్మమంగంబులోన। బూరించిమునుతిత్తిబోసి నట్లునికి। పింజించివెడలెదా పృదుభస్మధార। పింజినగోళ్లనుపింజించినట్లు। నాహారమూర్తియు నంతహర్షించి। యోహిళాయోడకు మోడక మనుచు। నలరెడిపారుటాకుల వల్వకొంత। మలహరుమూర్తి క్రమ్మనజించికట్టు। గ్రక్కునభస్మంబు గారురంధ్రంబు। గ్రుక్కిడంబై కట్టుకొనిగలుకొనుడు। నడువుముసౌరాష్ట్రి నాయకుకరుణ। వొడయముపొమ్మని నడచె నయ్యెరుక। సోమేశ్వరుండెదానామీది కరుణ। నీమూర్తి ధరియించి యేతెంచెగాక। సామాన్యుడైనట్టి శబరునికిట్టి। భూమంబునతిదయా ధామంబుగలదె। యనివినుతించుచు నంతనోహిళుడు। జనుదేరతొల్లింటి చందంబునండ। కరకంఠుతలువులు దెరపించిజొచ్చి। తరిదరి పూజావిధానంబు సలిపి। పరపగుదెనుధూప పాత్రంబులోన। దరికొల్పిధూపాగ్ని దాబ్రబలించి। పిడిఘంటకనిపోవునెడ గాళతపసు। లదరగుగ్గులము దాచుడు నోహిళయ్య। చెచ్చెర నేతెంచి చేఘంటమోగియ। నచ్చటమహిసాక్షి యాగుగ్గులంబు।

గానకసోమేశు నానతియదియ। యెనగుగ్గులమునకీపూటకింక(నను
క్షించుచో నాధూపవహ్ని। గనరుచుబొనరుచు కణకణయనుచు। వె
చుచువరలుచు మించుచుద్మృల్లి। మిరుమిట్లుగొలుపుచుమీదికుబ్బుచు
నీరువారుచువెండి నిట్టవొడుముచును। తూరదాకుచు ప్రభదురగలించు
ను। ధళధళనెలుగుచు దనరుచుసొల్ల్య। మలలుచునిప్పులు దులదుల
నుచు। పొగలుచుబొంగుచు భుగభుగయనుచు। నిగుడుచుచిరుమంట
యుచుబేర్చి। ప్రతిలేనిఫాలాక్షు ఫాలనేత్రాగ్ని। ప్రతిబింబభావన ప్ర
రింపంగ। అదరకయదిచూచి బెదరకడెంద। మదరకచిత్తంబు చెదరక
నసు। గలగకయాత్మలో నలగకబుద్ధి। దొలగకయొంటికి దలగక చల
డింపకరెప్పలు వంపకయురము। బెంపక భవకాంక్ష డెంపకపదము। గ
కగుణములు గూరకయాస। జేరకతపముల వారకనొచ్చి। పలుకక
రుల కలుగక తెగువ। కులుకకధైర్యంబు నొలుకకవెనక। చూడక తలు
ల్లాడకజడత। గూడకహారున కెమ్మోడకక్షణమ। యవధారుసోమేశ
త్మాంగధూప। మవధరించుటకు మహాప్రసాదంబు। అలరియిమ్మహిసా
యందుసౌరభము। వలువకుండిననిజవ్రతభంగమిదియు॥ మహిలో
పద మాచయ్యదొల్లి। మహనియ్యకీర్తి సన్మార్గానువర్తి। పలి
మహిసాక్షి ప్రతిదివసంబు। మలహరునకు ద్రిసంధ్యలసమర్పింప। నొ
నాడెల్లును జక్కొనకున్న। గ్రక్కునదనమేని కండలుగోసి। పాయక
పొద్దు పలిమేడుపలిమె। డాయతభక్తి సమర్పణసేయ। నింపారమహి
క్షి కంపుగాకొండు। కంపుమున్వాలచే నాకాయసంగతిని॥ వెండియు
వీరశంకరుడు। మండెడుపెసముపైనుండి కాలుచును। యొండొండ మ
ది రెండాయుధములు। దండియైకెరసంబు దానాచరింప। కమరువ
యాత్మ కమలసౌరభము। గమియగామిముమంచెగాక వెండియును।
నకీర్తిగుగ్గుల కళియాదొల్లి। తనయెత్తుమహిసాక్షి దప్పకీశునకు। న
లునర్పించు నియతిమైనడువ। గిచ్చరనొకనాడు ఘటియిల్లకున్న।
రిమహిసాక్షికై తనపాణి। మిత్తుబొమ్మనుచుమకుత్తుకనలుగు। గడి
పభక్తి విఖ్యాతసౌరభము। విదితమై సరగదె యదియునుగాక॥ కడి
నంబియ ఖండదీపములు। కదలదైలములేక యారచున్నెడను। తలవె

కులనగ్ని దరికొల్పునపుడు। వలచెనేకమరుదానిలనట్లుగాక॥ యొఱుమూ
ర్తియను భక్తుడొకడు మోరిచెయ్యి। గణనాథసానపై గదియించి తివి
యు। సంధిల్లిమరియొండు చందంబుగాక। బంధురమహిమ శ్రీగంధంబుగా
దె॥ దిపదకళియారి దేవదేవునకు। పాళిపుగాగుడిచుట్టు రాతురిలొక్కరు
డు। తిరుగునత్తరి కవదివియలునార। సరసరజడయల్లి కరమునబట్టి। దీపం
బుముట్టించి తిరుగుచోదిశల। వ్యాపించికంపొండు వలచెనేదొల్లి॥ అట్టిభ
క్తుల దదీయప్రసాదమున। బుట్టినదేహంబు నిట్టిదెకాదె। పట్టింపవినుమునీ
బంటుపంతంబు। ఘంటమోరియకయున్న కరమాడకున్న। పరిమళింపక
యున్న బాగుదప్పినను। విరసంబుదోచిన వేరకంపైన। చొక్కనసరములు
సురిక్కనజీవి। వెక్కిన బచ్చనీరెక్కిన నొడలు। నలుపుజూపిన నవర్ణం
బులెవ్వడిస। గలయజన్మాస్థులుగరగకయున్న। దవిలిపైత్యశ్లేష్మతతులురం
ధ్రముల। గవిసినరోమముల్ గమరువచ్చినను। యొడవిరిరక్తంబు వెడలి
నమున్న। వడవెడధూపంబు విచ్ఛాయయపడిన। నగ్గిగొనకయున్న నల
రిమండినను। గుగ్గులమునకంటె నిగ్గుదరిగిన। కనుగవ పొగనొచ్చి కంక
ణావళులు। సనినదధూమంబు చల్లగానున్న। ఘనఘూపధూపసంజనిత
సౌరభము। తనకుతానీకర్పితముగాకయున్న। నమరంగతనువుసమాప్తం
బుగాక। సమసినదృక్కులు సంచలించినను। ప్రమథుల యానసన్ భావిం
పుమనుచు। ప్రమథాదిసద్భక్తి పరులదలంచి। యుద్ధతసద్భక్తి యుక్తినో
హిళుడు। నద్ధూపపాత్రమధ్యమున గూర్చుండ। నంగధూపామోదమప్పు
డయెగసి। భంగిగాసోమేశుపై వెల్లివిరియ। నంతనశివుడు ప్రత్యక్షమై భ
క్తి। కాంతునవ్యోహిళ గణనాథుగలిసి। హితదురిగంచల సముద్గత ద
యామృతవి। నుతరసాంబుధి సుఖస్థితినోలలార్చి। కరమర్థిసందంద కౌ
గిటజేర్చి। పరమప్రసాద విస్ఫారాంగు జేసి। యోహిళుసద్గుణదోహలు
నతికు। తూహలు దురిత కోలాహలుతత్వ। పారగుపరిమథేంద్ర పట్టంబు
గట్టి। సాయూజ్యపదవి ప్రసాదింపదడవ। నంతలోనన సముద్యన్మహా భక్తి।
కాంతుడవ్యోహిళ గణనాథుడెగసి। గరమున పిడిఘంట గణగణమోరి
యు। గరమనురాగత కైలాసమునకు। నాపరమేశు దయాపూర్తి జేసి।
హాహోయెహోయెనానరుగుచున్నాడు॥ అటమున్న పేర్చి భక్తానీక మాచ్చి।

నటియింపసౌరాష్ట్రి మిటపెంపుబెంప। మంగళధ్వానులింప మతులు
ర్షింప। సంగతములు మ్రోయ సఫలతడాయ। ధూపదూపమునిండ
పించుచుండ। బాపముట్టాల సంభ్రమలీలగ్రాల। పరవాదులటుగ
బుదొడగ। వరకీర్తి దివిదాంక వడిదిశల్ సోంక। దూసకుల్ దుర్గింగనా
లు కడుపొంగ। బాసయుమదిముట్ట। భవుడుచేపట్ట। నక్కజంబోలయు
నుదాత్తతవెలయు। నిక్కంబుసంధిల్ల నియతివట్రిల్ల। ననుపక్తిదొలు
డనప్పుడిగూడ। జనులుకోయని మ్రొక్క శరణులుసొక్క। చూపరు
యవెట్ట చోద్యంబువుట్ట। నాపోవకటమున్న యజ్ఞులైయున్న। బం
గోళ తాపసులు సాష్టాంగ। దండప్రణామముల్ తరితరి జేసి। మో
హిళయ్య యోమోహిళదేవ। యోమోహిళన్న యిదొశరణార్థి
రణార్థి శరణార్థి శాంతస్వభావ। శరణార్థి శరణార్థి సత్యానుభావ।
ణ్యాయుతభావ కలితసద్దైవ। వీరసంచితశైవ విగతాన్యదైవ। దురితా
దావదూరనిర్దైన్యవ। సురుచిరసద్భావ పరమప్రభావ। చలిగాలి తె
వలిదూలతోవ। నెలకొనిమముబ్రోవసిద్ధించికావ। దలచిమోహిళ
తమచేతిదీవ। నలబొందుమోదైవ మలనింకనీవ। కాకవేరొకతోవ
దెమిచేవ। మాకున్న దేదేవ మహిదేవదేవ। అనివినుతించెదిర దేవు
న। జనుచున్నవాడిదే శరణుడోహిళుడు। కావుననొక్కండ కైలాసపు
రు। బోవంగని నవ్వుబుట్టె నెట్లనిన। యపరిమితంబైన యతివీర ఘో
పమాచరించి యందగు సట్టిప్రితము। దొడగియునింతింత గడిదిదుఃఖము
బడియు నీశ్వరుమెచ్చబడసియుదాన। పోయెడిభక్తు డిప్పుడ యొక్క
డు। పోయెడినిలగొన్ని పురములు లేవె। కొనిపోవనయ్యార మనుజుల
రె। తనకొంటి జననింత దైన్యమెమిటికి। ననుచువెండియు నవ్వ పె
నారి। కనురెప్పలిడక నాకాశమార్గంబు। గలయంగనోహిళ గణనాథు
దకి। సొలసికానకపతి కీలజాగి మ్రొక్కి। యేమేఘములపొంత యేదెస
చట। యేమానమునవెట నెంతదూరమున। నేయెడనెప్పాట నామో
శయ్య। పోయెదుజూపవే భూమీశయనుడు। కదురయంబునచేత గణగ
యనుచు। పిడిఘంటమ్రోయంగ పృథునభోవీధి। నిదెవీండె పోయెడి
జూడమనుచు। కదిసిచూపుడుకాంత గనిసంతసిల్లి। యామోహిళయ్య

సాష్టాంగమెరిగి। పాయక మ్రొక్కుచు ప్రణుతిసేయుచును। భంగిగాఘో రతపఃపరిపూర్తిఁ। నంగంబుధూపాగ్ని హరియింపకున్న। కాయధూపం బొందు గంపువల్వమియు। కాయంబుతోడన కైలాసమునకు। పురహరు మెప్పించి భువినరుల్ బొగడ। నరుగుకెంతయును చోద్యముగాదెనడుమ। పచ్చునెయిట్టి వెవ్వరికైనజెప్ప। వచ్చుగాకనిపల్క వచ్చుగాకనుడు। చో ద్యమిందెయ్యది శూలికిదపము। లాద్యులనుష్ఠించు నందిదియంత। మరి యట్లుగాక మున్నెరుగవెవహ్ని। కరకంఠుభక్తుల కంఠుపెనగ్గలమె। జిహ్వ లుచేతులు జిదిమిపానకుని। విహ్వలుజేయడే వీరభద్రుండు। బడబాగ్ని యంతయు ఫాలమధ్యమున। మృడుగణంబొకడు బొట్టిడికొనడెట్లు। కను గొల్కిగాడె యొక్కడుప్రళయాగ్ని। యనుదినంబును డాచికొని యున్న నాండు। అదియెలవ్యాఘ్రపాదాదినందనుని। పొదలినవహ్నిదా భువినే మిజేసె। శంకరదాసినొసలి కంటగాదె। యంకితుడైయుండు ననలుండుమ రియు। వైరిజనులుదొల్లి వాగీశనాయి। నారినిభంగించి ఘోరాగ్ని ద్రో వ। ఘనసరోవరమయ్యెగాక తద్వహ్ని। గనవలెనేయొక వెంట్రుకైన గడ పట। నధికుండు మొదల బిళ్లయనాయినారు। మధురలోసుండదుర్మతము లువన్ని। కంటకులగుజైన కష్టుతెబ్బంగి। నొంటకవారున్న యింట జిచ్చు డుడు। కడుభయంబుననారెగాకొక్కపూరి। పుడుకయుగందెనే పొగసూ రనెట్లు। వెండియుశ్రీపతి పండితుల్ భువిన। ఖండితైశ్వర్య వికస్వరలీల। వ ర్తింపుచును వరవాదులకెల్ల। కర్తలుభక్తులేకాబ్రతిష్ఠించి। తొడగిప్రైపో త్తిపచ్చడమునవిప్పు। లడరంగముడిచిన నదియేమిసేసె। కావునభక్తులకా వహ్ని వెరచు। ఆ వెంటనరుడని యెన్నంగగలడె। కాయంబుమహిసాక్షి గతికంపువలచె। నామెడనిది-చోద్యమనియదె వినుము। మొరటద వంక య్యె నెరభక్తిగాదె। కొరడుదలిర్చె నచ్చరితమైపిడుక। గొడ్డును తెగటి పడ్డయెయపుడు। గడ్డగనిండార గాబాలుగురిసె। తిలకవ్వ సద్భక్తి దీపిత మహిమ। పొలుపుగానప్పుడ పురుషత్వమొందె। పదపడికలికేత బ్రంహ్మ య్యగారు। పదడుచేపట్టుడు పసడియైచనదె। ముక్కుపమాళిగ మారయ్య మోచు। చక్కలన్నికడాని నక్కలుగావె। ముసిడిచౌడయ్యకు ముసిడి ఫలంబు। నసలారనమృత ఫలావళుల్ గావె। ప్రదితంబుగా నిండి పారెడు

యేసు। షఘమయ్యెగాదె సద్భక్తి వారలకు। సలిగొని నేణాధినాథుసద్భ
కలుసుపు వులదండమై యొప్పుగాదె। తొలగక దాసిపుత్రుడు పుట్ట
డుక। వలుదసర్పంబు నేవళమయ్యెగాదె। ఆసముడే లేశు కేతయ్య గా
ని। మంసివిత్తులను బెనుమహిబండెకాదె। ధరకులచ్చిరియాగి పరభక్తి
ని। జరియించునక్క లశ్వంబులుగావె। తలచినంతటనె పూసల నాయ
ర। కలరదె దేవాలయంబీశ్వరునకు। నదిగాక దీపసహస్రంబులొలి। బొ
నేనమినంది కుదకంబులంద। మరియునాజ్ఞాసిద్ధి నెరపినయట్టి। కరకం
క్షులు గలరిజ్జగమున। స్వక్లేశమునబొంది రభిమతార్థముల। తిక్లేశము
షోధీరత్వమునను। కాయంబుధూపంబు గావించెగాదె। యీ మో
య్యపెంపెంతగాపునను। యరిగి దేహముతోన యితడంటివేని। య
యొక్కడుబోవుటదియెట్టులనిన। బెరసిదామెన బదివేలశ్వములకు
రుద్రాక్షుంపు పక్కెరల్ బూన్చి। చెరమరాయుండు శివపురంబునకు
రునమును దాది బోవడెయెగసి। దేవుపాలికి సుఖస్థితిసాము వేది। బో
త్రీశుపురములు దాను। శివపురి కెంగడే భువినరుల్ బొగడ। ననపుర
దాను నవిహాలాయుధుడు। కోరిపిల్లయనాయనారిసోరండె। యూరి
ను దాను మావారియంద। వరలంగకబ్బెడు వాడలు దాను। చిరితొం
గడే శివపురంబునకు। కలయంగ పరిజనంములు దాను జనడే। మలయ
జొయ్యనమలహారుపురికి। పండుగు సేయుసద్భక్తులు దాను। వెండికొం
మిరిమిండండుజనడె। తానునల్లుడుపుత్రి తరుణియుజనడె। మాసకం
డీశానుపొలికిసి। వటముతో నేణ్ణూరు వరభూతపులను। నిటలాక్షు
నుద్భటుడుగొంపోడె। తగిలిజొమ్మయ్య నిత్యమును నేడేసి। మృగముల
చ్చడే మృడుపురంబునకు। చిలుకయులంజెలంజియ తల్లిదాను। మల
ణుడెంగడే మలహారుపురికి। పడతులిద్దరు దాను బంధులుజనడె। కమ్మ
నంబెన్న కరకంఠపురికి। నటుగాన వెండియు నార్యులలోన। నిటువంటి
క్తుల నేకులుగలరు। యొక్కండ యెంగిన యోహిళునింత। యెక్కడు గొ
యాడ యొద్దిదానసుచు। నతినిరాదరణమై నాయయ్యబలుక। బలిను
లిచ్చగించక దద్వ్యధూటి। నీవుమనః కాను నిష్కామియతడు। భువనేశ్వ
డనీవు శివయోగియతడు। ద్యూతవ్యసనివీవు భూతలాధీశ। యాతడు

తలింగార్చనావ్యసని। గ్రథితసంసారాను రక్తుండవీవు। ప్రథితసంసార వి
రక్తుడాతండు। నరలోకవరుడవు నరనాథనీవు। హరలోక చరు డోహిళ
య్యగావునను। వలతేనికొనియాడు వలువదేమాను। చులకగా నాయ
య్య బలుకకుమనుడు। కామంబులేని నిష్కాముల కెట్లు। గామించునీశ్వ
రు గలయంగవచ్చు। కామివీండని నంబిగలయుకవిగత। కాములగలసెనే
గారీశ్వరుండు। వ్యక్తిగాభూమియు నర్థంబులేక। భక్తులకెట్లునా పరి
చర్యసేయ। ధరణిశులగుమున్న గరికాలచోడు। గరయూరచోడు విక్ర
ముచోడువీర। చోడునయ్యుత్తుంగ చోడనరేంద్ర। చోడునారాజేంద్రచో
డునీశ్వరుడు। దవులకనిధనులతను వంచకులను। దవిలినేభక్తికి ధరణి పు
వ్వైలిమె। జూదంబునింద్యమె సూచింపశివుని। నోదంబుకాంగని యోగిం
పగనిస। కాయకంబొండెరుగమిజేసి మూర్ఖు। నాయినారెప్పుడు నవి
జూదమాడి। గెలిచియర్థముచూర్చి వలయుపదార్థ। ములుదెచ్చిజంగమం
బులకు నర్పింప। హరుడుద్యూతికిస్త్రీయు నను దెంచియాడి। శరణునకర్థంబు
చాలనోడుటను। ధటించితనతల సుట్టుసుకాలు। వట్టిమోవగనెత్తి కట్టు
డునతడు। విడువంగనెరజేవడువుననను చు। నోడయుండు శివసూత్రి మొ
క్కింతచూప। హరహరలాంచన పరునిగట్టితిని। పరికింప కేసంచు భవమూ
ర్తి కాలు। గట్టినతనతల చుట్టువలతేల। చట్టనదెగగోయు నట్టిచో శివుడు
ప్రత్యక్షమైనిల్చి భక్తినీకిత్తు। నత్యధినఘగడుగభిమతంబనుడు। నోడయుం
డమున్నునీ యోడినధనము! గడపకబెట్టు జంగమము సొమ్మిడియు।సం
తియెచాలునా కనుచుతద్భక్తు। డంతయర్థము జంగమార్చననేయ। గా
యంబుతోడనె గరుణించి మూర్ఖ। నాయనారినిగొని పోయె నీశ్వరుడు।
జూదరిజూడంగగాదనినిల్చె। నేదేవదేవుండు నిజమట్లుగాదె॥ అర్మిలివ్య
సనార్థమైజూదమాడి। ధర్మజముఖ్యులు నిర్మాలమైరి। యాదటభక్తహితా
ర్థంబగాంగ। జూడమాడినమూర్ఖు శూలిగూడండె। ప్రకటసంసారాను
రక్తివిరక్తి। యొకనిరూపణయందనుండు నెట్లనిన। వ్యక్తమీశ్వర సుఖా
నర్పితసుఖవి। రక్తిసంసార విరక్తిశివూస। భుక్తిప్రసాదాను రక్తిహీనత
యు। యుక్తిసంసారాను రక్తియట్లయ్య। బెరసినయట్లుండు పరులకుజూ
డ। బెరయుడుజలముల సరసిజమట్లు। బెరసినయట్లుండు పరులకుజూడ। శర

ణుండు బెరయడు సంసారమునను। లోకభేదంబవ లోకింపవిగత। లో
డెనద్భక్తి లోకు డుగాన। నరలోకమనగనీశ్వరలోకమనగ। హరన
న కిక్కడక్కడగలదె। బాలవృభక్తిన కీలకంబెరుగ। వెలమాటలు
నింతిసీకనుడు॥ మెరుగవోభక్తిసీ నెరిగినవాండ। పురకయాడెదు
వోహిళప్రభుని। యటిభక్తుడవిoక నెట్లివోమెదవు। గట్టిగ్రనుగుభక్తి
లాసమునకు। నెప్పుడెక్రియ నెన్న డెందరితోడ। జెప్పుమాపోమెదు
శయనుడు। యిప్పుడీక్రియనేడె నిందరిగొనుచు। నెప్పారబోమెద
చడయు। కొంతకాలంబెడగొన నేలభక్తి। పంతమేముడలింప
డయ। చెలుపజూచియె సంతపింతుగాకనుచు। నలరుచు పణిహారి
ల్పించి। బాసవట్టిల్ల గైలాసప్రయాణ। మూసకలము విననట బాట
యుల్లంబలరదమ యూళ్లూళ్లవారి। నెల్లరావించి యుత్సుల్ల నన్
మొప్పనహజ శృంగారంబుజేసి। యురుతరలీల నక్షోత్త్మంబెక్క।
ఇులుపుతు్రిలు దగిన బాంధవులు। పరిజనంబులుధన్న బలసికొల్వం
దండచాంగుబళాయంచుభక్త। సందోహమలరుచు ముందటనడవ
గులుగొడుగులు గూడిక్రిక్కిరియ। పడగలుపడగలు ముడిపడగా
గీతనాదముల్ సరసమైయులియ। మంగళారనములు మధురమైచె
నదుంను భులుమ్రోయ భువిపుష్పవృష్టి। యవిరళంబైకుర్వ దివిగ
దుివ। నారయ దేవకార్యమునకు పొరుగు। నూరికి బోవునట్లొ
సి। ధేయనినూకయుద్దీడితమహిమ। నాయుభపీఠి దేవావలివాగడ
రభక్తతతియాజ్ఞ శిరమునదాల్చి। భరితతదీయకృపాసమగ్రతను।
భక్తిప్రభాస్ఫాయదతులి। తస్ఫురదమలయశః స్ఫూర్తిఃదనర। భద
దాి నముద్రితనుమహా। దుద్రిక్తమహిమ దారాద్రికిజనిమె॥ పాలి
తభక్తి పరుదుకుమార। పాలఖూర్జురుడతి ప్రణుతనిర్జరుడు। గావునహ
గు కాంతలహితము। భావించిచెప్పిన పరగనొండవునె। గణుతింప
లగు కాంతలమాట। లణుకంబులైన మేలైయుండుననుచు। మగువ
గ పెనుమంటనెబోయు। ధగధగయనుచు నుద్ధతిమండునట్లు। నవ
ర్పు గళాప్రవీణతయు। నుప్రలాపములుభక్తప్రశంసయును। విననత
టి కనుగలికంబె। వినుగలికాపూర్గ్తి వేమడుగులుగ। నొండు దల

నున్న యత్తరిసి। తండెరుగక నెర్గి తరలాయతాక్షి । కామాంధునకు నా
క్క కార్యంబుగాన। దామిదెల్ల మిగాదె యేమిసేయుదును। తాసకు లిం
గంబు నానతియంత। గానున్న యదియొ నీకానమి జేసి। యొప్పాట నొడ
బడవేని నావలస। దప్పు లెదెట్టుల జెప్పఁ బోదు। పాటింటంబుగ గురుభక్తి
మెనాకు। నీకును బ్రాణంబు నిజమట్లుగాన। పాడియె పెట్టాన బడినన్ను బి
లువ। గూడు నెతొల్లిమీ గురులింగ మొక్క। నాడు దావిచ్చేసి నాపాలను
న్న। వాండుగావుననిట్లు వలదంటిననుడు। నిప్పుదొక్కి నయట్లు నెట్టుల్క
నేల। దొప్పనబడిమూర్ఛలో వాలిలినోరు। యడచియడచి కొంచు నరచు
చు వాయి। విడచియేడ్చుచుశోక వనధి దేలుచును। హాగురు నాథయ హా
గురుస్వామి। హాగురుదేవహా హాగురులింగ। హాచెడితినిగదె యయ్యనేను
ను। వాచరచుచువచ్చి వనితకు మొక్కి। నాయమ్మ నీమీద నయనంబు
విడిన। యీమొడ మెరుగమి కెయ్యది తెరగు। నాతల్లి నీమీద బ్రీతిగావిం
చు। నీతప్పునకు నాకు నింకెట్లుదరియు। నాయక్క నీతోడ నవ్వినయట్టి।
యీయపరాధంబు యింకెట్లిబాయు। దూపించి నీతోడ గోపించినట్టి।యీ
పాతకముబాపు తెంపతానెద్ది। పైబడి నినునొవ్వ బలికినయట్టి । యీపా
పమునకు దానెద్ది నిర్ణయము। నిచ్చయంబుగమది నీమీదనిడిన। దుచ్ఛ
రిత్రకును బ్రాయశ్చిత్త మెద్ది। యర్మిలి నినుగూడ నాసించినట్టి । కర్మంబు
నకు జెసుగడమెద్ది తల్లి। పిట్టబిరుగ్రిగనొంచె నిట్టిదుష్కర్మ మెట్టిపాతకినొ
కో మెదోలిమేన। నలరిద్రికాలలింగార్చనలర్థి। నలవరతనొయమ్మ యద్వై
తమతిని। హరుడీశుడే దాసినను స్వామిభృత్య । సరణివర్తింపనొ ఛాదనం
బునను। ప్రతిషోడశోపచార భ్రాంతివలన। రతిరాజవదుపచారములు ద
క్కితినో । యర్చించితినో పలమశించి శివుని। జర్చించిశినొ యన్యశాస్త్రి
మార్గములు। నవసరోచితముల నరుగుదెభక్త । నివహంబునాకిత నేజోర
నీక। చక్కనగన్నంత జంగమావళికి। మొక్కనేజాగిలి మోడ్వనె కేలు।
శివలాంచనులను దాసీనంబు జేసి। భువినున్న తాసనంబున నయుండితినె।జం
గమంబె తేర సముచితక్రియలు। భంగిగాజలుపనే పటుగర్వవృత్తి। ననుభ
క్తితో జంగమారాధనంబు। చెనసియథాశక్తి నేయనెభక్త। కాదేనికూ
డ జంగమ వేళపంక్తి। భేదంబు జేసితినె దీనవృత్తి। నరసితినే జంగమావలి

కులము। చెరసితినేభవిభేదంబుదక్కి। గైకొంటినేయసంస్కారులునేయు।
పాకముల్ విడువనె భవులసంసర్గ। మెగ్గులువట్టితి నేజంగమములు। స్నిగ్ధ
లువర్చితి నేగోష్ఠప్రసంగమున నాదటభక్తశివాచార్యచర। విభేదంబుచే
సితినె దుర్వినీతి। సలుపనెమృడుపరి చర్యలత్యర్థి। నిలుపనెగురునాథు
లన చిత్తంబు। శిరమొగ్గనేగురు శ్రీపాదములకు। కరముమన్నింప నేగురు
కులావళుల। మరువనె పూర్వజన్మము శివాజ్ఞలకు। వెరవనేయవికల విష
యేంద్రియములు। కంటిదినె యీశ్వరానర్పితంబు। పంటించితినే ప్రతిఘా
షలయడల। కనిప్రసాదానలంఘనము సేయుదునె। కొనిప్రసాదముపల్కు
దునె రుచులాని। తలచితినే యన్యదైవంబుమరచి। వలచితినేభవవ్యాసు
గమునకు। వలికితినేతొట్రుపడయసత్యములు। నలికితనే దూషకావలియ
డను। వింటినెశివనింద వీనులయదుర। గంటినె తెల్లంబు గావ్రతభ్రష్ట। ప
రిపితి నేదృష్టపరభామలందు। గరిపితినేయిట్లు కలహించిపోర। జేసితినేహిం
స శివభక్తిపరుల। బాసితినేతప్పు బన్నిమిన్నకయ। సమయాపరాధినే
దుష్టనేయన్య। సమయాపరాధినె జడుడనేయన్య। సమయాశ్రితాచార సీ
మాతిక్రాంతుడనె। నీతివిహీనుండ నేమదాంధుండ। నేతామసాత్ముడనెహీనమ
తినె। దుర్మార్గవర్తి నేదురితాత్మకుడనె। కర్మవాదినె యతికార్పణ్యమ
తినె। యిష్టవంచకుడనె దుష్టచిత్తుడనె। శిష్టాపకారినే కష్టమర్త్యుడనె। కో
పినెగర్వినెకుటిలాత్మకుడనె। పాపినేగోష్ఠినే బహుజాల్మకుడనె। పరమమా
హేశ్వరా పాదితాచార। విరహితవర్తినే వేయాలయిట్టి। గురుతల్పనెచ్చ
నేకూరెనెట్లనిన। ధరశుద్ధివ్యూఢాభ్యతాచనా మరియు। పూని శ్రితాచ
మూల్యైనచమనియు। మానంబెలర్ప సమాహృతాత్మునియు। తగనేక
తాంతముగ తావాపియనియు। నొగిపంచధాగురు మోక్షశ్రీయనియు। చ
దువుగావునదమ సద్గురుదేవు। వదినెయుమరదలు వారివారలను। వా
రాంబవిడిచిన వారాంగనలను। వారర్థిసేయు నవ్వారాంగనలను। నెట్టన
రోహించి నట్టిలంజియలు। నెట్టైననొకమాతు ముట్టినసతులు। విరచింపనే
మైదువిధములవారు। గురురాణివాసంబు సరిగోరెతల్లి। యీమహాపాత
కం బెట్లుదరింతు। నేమిసేయుదు జెప్పవేయమ్మయనుచు। నడలునిలుచు ని

ల్వాబకు లేచుజూచు। పడతిపాదంబులపైబడుపెనగు । జినుదల దాకించు
కొనుకడుపుగుద్దు। కొని నేలబడిపొరల్ గూయుచునరచు। నోడలువిడువ
జూచు యుగ్మలిజూచు। వడిలింగగర్భంబు వగచొరంజూచు । కాయంబు
దునియలుగా గొట్టికొట్టి। పాయకధరచుట్టి బలిజల్లజూచు। చక్కడ్చి రా
గోట దొక్కి దేహంబు। గ్రక్కునవ్రేట గలుపంగజూచు । గనియలుగా
గొట్టి కాగ్రింగినయునపు। పెనముపైతనువిడ పేర్చిలువజూచు। కాలిచి భస్మం
బుగా జేసియొడలు। చాలపెన్గాలిలో జల్లంగజూచు। నరుకు లాండొంటి
తో నరుగంగరాచి। నరుకు దేహమ్ముబయల్గా జేయజూచు । మరియును నె
మ్మైన మడియంగజూచు। మరియట్లుగాక యమ్మగునపైగృష్ణు। నాటించి
చూచిన నయనముల్ డులిచి। బెటమాసించి యుబ్బినగోలగోసి। మెంగు
డెంచినకాడ్లు యిలనరికివైచి। కౌంగలించినకాడ్లు యిలనరికివైచి। కౌంగి
లింపగగోరు కరములుదునిమి। చెదురులాడేనుజింహ్వా మొదలికిబెరికి।పొ
దలినవక్త్రింబు పొంగడగించి। తలపెత్తిచూచిన తలదెర్వ్వనడిచి। పులు
కలెత్తినయొడల్ నిలువుతిత్త్రొలచి। చనుగవగోరువక్షము గాండ బొడచి।
పెనుపొట్టమరివ్రస్సి పేర్చివులుసారి। నెట్టణగుడిసుట్టు జుట్టంగజూచు। నిశ్చై
నగానిపోడికర్మమనుచు। గనలుచుశోకాగ్ని కన్నులగ్రమ్మ । కనుగొనియె
దిరి దన్నునుగానలేక। నచుగునంతనెనిల్చు మరులుగొన్నట్లు। పురి వెల్వ
డిబారి మరలియేతెంచు। గుడిసొచ్చు గుడివెడల్పడివేచుజూచు । యడవు
లపాలయి యచుగునెందేని। ప్రకటితంబుగశోక పారవశ్యమున । యొక
చోటకాలు నిల్వకతిర్గితిరిగి। భ్రమితుడై వాపోవు భక్తుయీపాతి। కము
నకునెరిగురి గలుగునేంకొత। నోప్పారకాల్దివ్వు నోవృషభేంద్ర । చెప్ప
వెనాకింక చెర్గడమెద్ది। యీతప్పునకువిధి మెద్దిమోహుతుల! జూతమా
యరసియో చూతమాయచు। మోనారికేళంబ యీనారిగురుల।యా
నారియిదిమెట్లి నాసేరమికిని। శోకంబులేని యశోకంబమేన। శోకిగానేర్తు
నోకొకర్తమడచి। మోఘనసారంబ యీఘనాఘంబు । మోఘంబు సే
యు గ్రియాఘంబుగలదె। నాచందమిట్లయ్యెనో చందనంబ। యేచందము
నుగాదు యేమి సేయుదును। భ్రమియించుచున్న యో భ్రమరమా యిట్లు

భ్రమియించుచున్న నా భ్రమయెట్లువాయు। యేకూయు కోయిలా యె
బడిగాంగ। నాకూయియడుగునె యేకాలమైన। పురివిచ్చియాడుయా
రినెమ్మిశిఖి। పురియమ్మియేజము పురికెట్లువోదు। యేగతియును లేమి
రాజహంస। కెరలిగొయ్యనుచు మమ్ము గేలిజేసెదవు। యోపల్కు కీరమా
యోడకుమనుచు। నాపల్కులుడుపంగ లేపల్కుగలుగు। విప్రమైయున్న
యోదపరిమాయీమ। హరప్రసాదము వాయునేపరిమాణముస। రుద్రు
నియోముఖ భద్రిమాయీయు। ప్రదనంబెట్లు దా భద్రమైతనరు। నా
కునోనంది మహాకాళులార। యేకాలమునగూర్చు నేకాలకళుడు। ము
దటనున్న యో నంది కేశ్వరుడ। నందితబంద నాకందెట్లువాయు। యో
వీరభద్రియరో విదితంబు। గావిధిదీనికి గల్గునోకొంత। ప్రథితులై చనసో
పరిమథులార పాపసుధనంబు గావించు మతము దానెట్లు। యోపురాతన
లార యోపుడునయ్య। యీపాతకముదరి యింపంగనింక। యీకుండ
దగదో యసంఖ్యాతు। లారయట్లడగు నాకీగోదనంబు। యేలయో పీ
మాహేశ్వరులార। యాలింపుడింక నాయరివిరివిధము। చెచ్చెరవేయును
జెప్పంగనేల। చచ్చిశుద్ధుడ నౌదు శంకరాయనుచు। నందంపసాడిలో నా
చీరకేలంకి। కందికాయ్యలు రెండు కన్నులదొరిపి। క్రమమున దేహంబు
గండ్రిలుసేయ। దమకించియున్న యత్తరీనటమున్న। వృత్తాంతమంతయు
వినియక్షణమున। వృత్తుండుచిత్సుఖాయత్తుండుగుణస। మగుడిందు స్వగు
రుహస్తాగ్రిజన్ముండు। దగ్రితనే తెంచి తమ్ముగనిగదియ। బిట్టులిక్కి గురుభ
క్తి ప్రీతిసంభ్రమము। రెట్టింపదుఃఖాగ్ని నెట్లు కొనంగ। బరతెంచి యడుగు
ల బడివాయివిడిచి। యరచుచు లేవక యట్లువాపోవ। గురుభక్తివర్ధన గు
రుభక్తి తిలక। గురుభక్తిశృంగార గురభక్తిసార। వందకుమనసున గం
కుమాత్మ। గుందకు మెందును గోరత లేదింక। సడిసన్న యట్టి యుష్మద్గురు
భక్తిగడచను భక్తుల కవిలయకెక్క। నేపారవేయును నేలదుఃఖింప। శో
పోపశమము నుద్ధతినిర్వహింపు। లెమ్మని శేసాచి లేవనెత్తికూర్మి। గ్ర
మ్మంగ నందండ కౌంగిట జెర్చి। యూరడిల్లగ శిరంబురమున నొత్తి। కారెడు
రక్తాశ్రుకణములందంద। తుడుచుచు భక్తి సద్గురులింగమూర్తి। యడుగు
లుదలప నయ్యాండారికపుడు। కన్నులు రెండు నొక్కట దేజరిల్లె। పన్న

ధరుభక్తవరులుహర్షింప। భువిజనుల్ నెరవి యద్భుతలీలజూడ। నవిరళ భక్తిదత్సివసహోదరుడు। దండియయి గురుభక్తాండారికిచ్చె। రెండుకన్నులునాడు ప్రీతితోనేడు। పాదముల్ గృపనేసె పండితారాధ్యు। లాదటభక్తిమహత్వంబు వెలయ। తెల్లంబుగా మహదేవయ్యగారి। కెల్లవారును జూడ నిలనట్లుగాక॥ మలహారుసద్భక్త మత్తవారణము। బెలిదేవి వేమన

బెలిదేవి వేమనారాధ్యులకథ.

పెద్దయ్యగారు। శ్రీశైవసమయైక దేశికోత్తముడు। పాశవిమోచన పటుకళావిదుడు। సకలంకదివ్యాగ మార్థసంవేత్త। ప్రకటచతుర్వేద పారంగతుండు। ఖ్యాపితధర్మార్థకామమోక్షప్ర। దీపితమార్గ ప్రతిష్ఠితకీర్తి। మహితపంచాక్షరీ మంత్రసిద్ధుండు। సహజకటాక్షవీక్షణ దయాంబోధి। వీరమాహేశ్వరా చారవిస్తార। సారగుణోదార చారువర్తనుడు। బసవపాదాంభోజ భాజనస్వాంతు। డసమశాపాను గ్రహసమగ్రబలుడు। ఆనతజన మృత్యు హరణప్రభావు। డానతజనపునరాయుః ప్రదాత। సర్పవృశ్చికమృగశ్వాసనజలాగ్ని। దర్పితమృగచోర దర్పాపహరుడు। నానాదిసకల జనానందకరము। గానిట్లువర్తింపగా నొక్కనాడు। సొరుగూరనుండి భూవరు డొక్కరుండు। పరిణయంబై తన పత్నియుదాను। వెసవచ్చివచ్చి యవ్వేమనారాధ్యు। నసలారగాంచి జోహారని మొక్క। బుధపుంగవుడుపువ్వులుగోసికోసి। యధిపునయ్యాశ్వర ధారాధుజూచి। యార్తివిదూరుడ నాగతాతీత।వర్తమానజ్ఞానవంతుండుగాన। యాతడల్పాయుష్యుడౌటమెరింగి। యాతనిదీవింపకవుల నేగుడును। విసతుండనైతి దీవింనరువీరు। వనితయునవ్వానో యనచులజ్జించి। వినడకోనాజోహారనువచనంబు। వినేనేని దానెట్లుచనిమెనొండెడకు। కనుగొనడొకొనాడు కరములెత్తంగ। కనుగొనడేని నాక్రమమెట్టెరింగె। చేమెత్తిమొక్కిన నాయయ్యగారు। వామెత్తికునికి గర్వమెయంచు బండి। దిగనురికి వెనునెంట దగిలిసు గేలు। మొగిడించియయగారు మొక్కెదననుడు। వెండియునతని దీవించకయున్న। దండిమైన్నృపకుమారుండంతబోక, కొంతలజ్జయు నొకకొంత గోపంబు కొంతభక్తియుదొంప సంతతాభ్యుదయ। కరులుమహాభక్తవరులు భూసురులు। హరవేషధరులఘు హరులుచిత్రరులు। ఆర్యులుశివమతాచా

ర్యులవార్య! వీర్యులుసన్మార్గ చర్యులుత్తములు। మీరని మ్రొక్కుఁడు చే
లెడమనక। యూరకయుండుట యుచితమె బెంపె। పెద్దతనంబె గాంభీర్య
గుణంబె। తద్దయుభక్తియె తగనె పూజ్యతయె। యీమూర్తి యీవేష
మీ దేశికత్వ। మీమహనీయ్యత కీయహంకృతియొ। నీవునన్నిప్పుడుదీవిం
పకున్న। నావంతయునునాయు వదితక్కువగునె। నీవు నన్నిప్పుడు దీవిం
చుమాత్ర। నావంతయునునాయు వదియెక్కుటగునె। మనని వారల నీవు
మనిపెదవయ్య। తనుబొందుమృత్యువు దాసియెనీకు । వడిబ్రహ్మ నుదుట
మున్ వ్రాసినవ్రాలు పెడతటికెంగునే పెక్కులేమిటికి । తనపూర్వ లిఖి
తంబు దప్పించిపిదప। వనజజుడైనను మనజేయఁగలడె। నెయ్యడ యిట్టి
నెరుగమమీర। లయ్యాగారయ్య లోకావలికెల్ల। యిట్లైన గృతమతు
లచాటింతు। రిట్లైన రెవ్వరికిట్లలమ్రొక్కఁదరు। ఆలించి మేలెడ మనినమీ
నోరు। గోలుపోవునెయిట్లు గురుమార్గమిదియె । మీకయుండెదు గాక
మీమహత్వంబు। మాకేమిదీవింప మరిబుధుల్లేరె। అనవుఃసుమెల్లిమధ్యా
హ్నంబునకును। మనుజాధిపుడునీకు మరణమయ్యెడిని। యిట్టియల్పాయు
ష్య నెంతరాజైన। నెట్టిదీవింతు మున్నెరిగియెరిఁగి। తివిరియల్పాయుష్యు
దీవింతురెట్లు। శివభక్తులటుగాన చిరదయామతిని। దీవించి రేనియు దీర్ఘా
యువగును। వావిరిగృపసేయ వలదుగాపునను। వాదేల దీవన నాదువా
క్కులకు। రాదునీతొంటి ప్రారబ్ధమెట్టిదియొ। నీచావుదప్పదు నిక్కంబ
వెల్లి। లేచనుమనుడు నవ్విభుడుగోపించి। వలచికావగ లేడువర పుత్రవిష్ణు
డలిగిచంపగలేడు యాజలంధరుని। వలచిబ్రహ్మయు తనతలగావలేడు । అ
లిగిచంపగలెండు యాగజాసురుని। అలిగినప్పుడుఃంప వలచినగావ। దల
మేఘాలాఖుండు దక్కమర్త్యులకు। పరమేశలాంచన ధరుడవుగాక। నరు
డుమ్రొక్కినమాత్ర హరుడవీవగుదె। నిక్కంబుపోమగి నీమాటలెల్ల। ని
క్కవనెల్లియ జచ్చితి నేని। యిలనెందు నయ్యగారలు మిమ్ముబోల। గలు
గరుబొమ్మంచు గర్వోక్తులాడి। చనినిజాంతర్గృహామునసతిదాను। నను
మనురత సుఖాబ్ధిదేలుచును। పృధుతరాన్యోన్య సంప్రీతినపీన। మధనా
దళుకొత్త మగ్నతదనర। సలసిలావరి సురతాంతంబునందు। సొలసినిద్రిం

ష నయ్యలచేరువెంట। అరిమురినొక్క మహావిషోరగము। పరతెంచియ
తని యుప్పలవాయిగరచి। వెలకలబడుదు నవ్వెలదిమేల్కాంచి। బెలుకు
క్కహాయని బిమ్మటనొందు। కలకలంబునపతి గ్రక్కునలేచి। బలువిడి ర
క్తధారలువారుకరము। ఘనఘోరసర్పంబు గాంచిమూర్ఛిల్లి। జనపతియ
ప్పుడు జచ్చెచచ్చుడును। ఆద్యులునను భవవేద్యులు శాస్త్రి। వైద్యులు
గారుడ వరమంత్రవిదులు। జను దెంచివిషముచే జచ్చిననృపతి। గనుగొని
నిరియ శక్యంబంచు నెంగి। మరియొక్కగారుడ మంత్రసిద్ధుండు। బరతెం
చివిషదగ్ధ భావంబుజూచి। యక్కటాకరచెరా హరహరపాము। నెక్క
నికాలంబు నిండెనో కాక। సుమహాత్మురాణ వాసుకిమణినాగ। విమలక
ర్కోటక కుముదాక్షకుముద। శలపోతకానీల శబలాశ్వతరవి। మాలిన
పిండకరవా మనకూహకోట। నఖమహోదరహావిస్ముఖ హేమశంఖ। సఖ
హవ్యకర్ణ ధనుంజయపంచ। రకపరివర్తకార్యకశిభినిష్ఠు। రకు మిత్రకల్మ
షైరావతశబల। కాలకౌశికతక్షకాశేషశంఖ। పాలపుండ్రక ముద్గశైలా
సుతాది। నాగసహస్రమెన్న గనందష్ట। నాగంబులన నిరునాల్గుజాలకును।
స్వాములైతమతమ చాతులయందు। నేమించికరచుదుర్నీతిపాపులను। ధ
రణిగారుడమంత్రి తతౌషధముల। పరమమృత్యువుదక్క బాయుతద్వి
షము। వెండియుగజుడు దుర్ముఖుడుమిత్రాది। గండపాదుడుకుళికుండు
కేణికుడు। జనకుండు స్వర్ణకుండును మొదల్గాగ। జనుకిల్విషోరగ శతస
హస్రములు। సత్సమకిల్విష సర్పములపరమ। మృత్యువాసన్నమై మెడ
దొక్క కున్న। గారుడక్రియబల్క నేరకుండినను। ధారుణి మంత్రౌషధ
ములచేబాయు। యీవేళయీజాతి యున్నిదంతంబు। లీనలయీయంగమి
టయనిచెప్పు। తమతమఫలతులు తప్పకకరుచు। నమితమహాష్ఠనాగాంశో
రగములు। గారుడమంత్ర సంస్కారప్రశస్తి। నారంగనావేశమతనికీవచ్చి।
పలుగుననాగతంబులు జెప్పవిషము। దొలగించు పరమమృత్యువుగానినా
డు। అపమృత్యువులనైనన్నిదంతములు। నపరిక్షనాటిత నరుదుదక్కింప।
అగ్గి శాంకలను జలాభిషేకముల। లగ్గగనొక్కపల్ నాటునాటినను। దం
డిమంత్రముల బేదరియుదంతములు। రెండూన నౌషధక్రియలచేబాయు।
నరుమూడుదంతముల్ నాటినవెంగు। పరువడిమరినాల్గు పళ్లు నాటినను।

ధరమంత్రతంత్రౌషధక్రియలేల। హరివేషలకుగా వనరుదుగావునను। బ్ర
యునుగర్కోటకాంశమీపాము। బొదలనాలుగుదంతములుగాడినవి య
పాలలోచనుడహిపతి కంకణుండు। కాలకాలుండునిర్గత మృత్యుభయుడు
కాలకంఠుడు గావజాలునోయతను। జాలడోచాల సంశయమంచు నరు
గమియంగనార్తారవములు హాహార। వములును రస్తాడనములు జెలంగ
పరిజనుల్ పురిజనుల్ బంధువర్గంబు। పొరిపొరివాచర్వ పొలతిదోడ్తోన
ననిశ్చయము జేసి తనమనోహరుని। గనుగొని యాయయ్యగారి వాక్య
బు। దప్పదుపొమ్మంచు దత్ప్రసంగంబు। బెప్పుడుజనకులు చెలులు చుట్ట
ములు। వినియింకనననేల వేయునుజనుడు। చనియాందరమునయ్య శరణ
పోత్తండు।వయిచుడాయయగారివాకిటశబము।దయసేయకదియెట్లుదప్పి
పవచ్చు। నంచునందరు నెంగి యయ్యకు మొక్కి। పంచత్వమున బొందె
ప్రభువమీబంటు। లీలమీదీవనలేమి దడియ। కాలమాసన్నమై గడచె
గదయ్య। అదియేలతప్పుమీ యానతిజియ్య। సదమలసద్భక్తహృదయా
బ్జశయ్య। చిరసఫలీకృతా శీర్వాదనాద। పరిచితానంతార్థ పరిమితప్ర
ద। పరమసుఖావేశ భరితప్రమోద। త్వరితసంతతమహాదానవినోద। ప్ర
వితతనిరతిశయాగణ్యపుణ్య। ప్రవితతోద్ధతవీర భక్తాగ్రగణ్య। అశరణ
జనతా సమగ్రశరణ్య। పశుపతిసమయాధ్వపధికవరేణ్య సకలలోకైకప్ర
సాదితకీర్తి। ప్రకటితశివయోగ పరతంత్రమూర్తి। స్థిరపశుపాశ పరిఛ్ఛే
నవర్తి। పరమవీరవ్రతపధచక్రవర్తి। కాలాహిదష్టుని గరుణించి కావనో
లించియొండకుండని దయబ్రోవ। నభయాత్ములకు మాకు శరణంబ వీవ
యుభయమెయోవేమ నారాధ్యదేవ। ప్రతిదక్కమీదయ బడయంగవే
క। యితడుకాలాహి కాహుతి యయ్యెనిపుడు। మొక్కకచెడుటది మో
స బుగాన, మొక్కెగదయ్య యీముగ్ధుండుమీకు। ముసిడిచౌడయ్య
కు మొక్కెనకన్య। యసలారదీవన లండదేదేవ। దీవించి కొనిపోయి
వంబువిడువ। భావించిపడయడే పాణిమాయయ్య। అప్పుడక్కన్యకు
ల్లాయువనుచు। నెప్పాటదీవించ కెంగిరెవారు। జనకులుతమకూతు శవ
ముష్ఠదెచ్చి। మునుకొనిచౌండయ్య ముందటబెట్టి। సదీవనయుదప్పునేడే
యనుచు। పాదాబ్జములమీద బడిలేవకున్న। యవిదకు ప్రాణమునిచ్చ

ముసిడి। చెన్నుడయ్యవడయడే జగమెల్ల నెరుగ। గానభక్తులభక్తి ఘనత ద
లంప। గానిదిబానెంత కార్యంబు దేవ। గావున నుముగటాక్షపేక్షణమున।
భావించియితనికి ప్రాణదానంబు । సేయవేయనుచు నత్యాయత భక్తి।
భాయక మొక్కుచు బ్రణుతి సేయుచును। శరణన్న గాచుమీ బిరుదింక
నేడు। పరమాత్మ మరవంగ బాడియె దేవ। యభయంబు వేడిన నాలంబు
నేల। యభయమాత్మయిది మీకు విభవమే దేవ। మరువు సొచ్చిన వేరె యొర
వునబోవ। మరువీరభక్తికి యోగ్యమే దేవ। దెసదిక్కనుసీవ నానుసిలిపో
వంగ। నసమానమీకిది యంగమే దేవ। గతియునుమతియు నెడ్గవనీ వెయ
నగ। బ్రతియుసూమి భక్తిపాడియె దేవ। యనుచు ప్రార్థించుచు నడుగుల
కెరగు। చనుముట్టముదలించుచును గుణస్తుతులు। దనలి సేయుచు ప్రాణ
దానంబు వేడి। కొనుచు కృపావలోకనముగోరంగ । సతిదయాభావనత
గులజూచి। యతులసద్భక్త మహత్వంబుదలచి। శరణన్న నరుగావ జాలక
యున్న। హరుభక్త మాహాత్మ్యమడచుటగాదె। ముదలించి సలుకంగమూ
ర్ఖులతగిలి। మదినైన గోపించుటిది వెల్తిగాదె। మీరినసద్భక్తి మితిమట్ట
బలుకు। జాసినవ్వాడే శరణవత్సలుడు। దాతబుత్తెంచిన దండుపైవిడియు।
భీతిల్లపారుట బిరుదుతనంబె। ప్రాణదానము వేడి భక్తిపై మోప । ప్రా
ణవంచనసెంత బంతమేయనుచు। శివభక్తి వితతి చెచ్చెరబిల్వబంచి। యవి
రళభక్తిసాష్టాంగుడై మొక్కి। యనువక్తి విపుల సింహాసనాసీను । లను
జేసి కేళికలును నడిదనగ। నాయతిచాంగుభళాయనురవము । ఘేయనుర
వమును భాయక మ్రోయ। కవులు పాఠకులు నాకాంక్షగీర్తింప । వివిధ
వాద్యధ్వనుల్ దివిదీటుకొనగ। మృడభక్తనివహంబు లడుగులాకాంక్ష।
గడిగితత్పాదోదకములు కుంభములు। పట్టిసభాస్థలి బెట్టివాసెనలు। జుట్టిజ
నావళి జూడనర్చించి। హరభక్త వితతికి నక్షత గంధ। వరపుష్పమాలికోత్క
రములర్పించి। ఘోరునబహుఘంటికారావమెసగ । నారంగ ధూపదీపాదు
లొనర్చి। స్ఫుటభక్తియుక్తి విభూతివీడియము। లటుగూడ భక్తజనావళికి
చ్చి। యసలార నవ్యపుష్పాంజలులెత్తి । వసుధ ముమ్మారు గానలగొని
మొక్కి। యనుపమ భక్తగణాజ్ఞాపనమున। జనపతి శోభను దెండనిపన్నన
దియు। తెరగిన వెల్లిగుడ్డు దెరచిననోరు। సరిమోయిడిన రెప్పలు రుతకో

ష్ఠములు। గ్రుంగినకటము లెక్కడు మెత్తనగుచు బొంగి దూలము లెగ్గసం
గినముక్కు। పచ్చనిపంక్తు వెల్వడు తీగెచొల్లు। విచ్చినరంధ్రముల్ వీడినకా
ప్పు। సంగవిచ్ఛాయయుబొంగినకడుపు। వంగినవంపును వ్రాలిన శిరము।
పొందరక్రసగ్గొంట్లు పోయినసందు। సందుల నెత్తురు సచ్చినతోలు। కళ్లక
ప్పిబలసి దుర్గంధంబు బ్రాయు। వలచుచుదను పెక్కి వాచినమేను। మూం
గుచుజుమ్మని వీంగుచుమరియు। మూగుచుముసగు నయ్యీగలుజూడ। కం
పునెవము భయంకరమునువొంప। గుంపిడిజనులుముక్కులుబట్టుకొనుచు।
కటకటాయంచు నెక్కడిదింకయనుచు। దొటుకుననుమియుచు దొలగిపో
వంగ। ననుపమభక్తసభాభ్యంతరమున। జనులుతజ్జననాథ శవముదెచ్చు
టయు। నప్పాదజలముల నాతని దేహ, మొప్పుగాగంపు లేకుండ ద్రోఁచి
చి। భక్తలింగముల శ్రీపాదధూళియును। భక్తహస్తార్పిత భసితంబు గలి
య। తత్పాదజలమిశ్రితము జేసిభక్తి। తాత్పర్యమతివానితనువునబూసి
యాపూతస్థై త్రిపుండ్రాంకముల్ మెరిసిని। రూపితాంగముల నారోహణ
జేసి। మండితభక్తి నిర్మాల్య పుష్పములు। దండలుగాగట్టి తనువున జుట్టి
దురితవితానగోధూమఘరట్టి। డురుకీర్తి వేమసద్గురుమూర్తి మరియు మం
డితాసంఖ్యాత. మాహేశ్వరులకు। దండప్రణామముల్ తగనాచరించి। న
య మొందవినయ వినమితోత్తమాంగు, డయివీరభక్తి మహత్వంబుమె
రసి। విజ్ఞాపనంబు సద్విధి జేసితద్గ। ణాజ్ఞాపనంబు దయాసమగ్రతయు। బడ
సినెండియుమహా భక్తరాజికిని। పుడమిసర్వాంగముల్ పొంద మొక్కు
చును। ప్రమథపురాతన భక్తపాదాబ్జ। సముదితస్మరణప్రసక్తాత్ముడగుచు।
పంచాక్షరీమంత్ర భవ్యకళాస। మంచితానుష్ఠిత మహిమదొల్కాడ। భ
ద్రభక్తార్పిత భసిత శేషము సము। ద్రిక్తనృపపుత్రు మొగమునజల్లి। లె
లే లెమ్మనుచు నపలీలదయావి। శాలతనతనిహస్తమువట్టితివియ। సంతలో
నననజీవాంగుడై గతకృ। తాంతక మృత్యుభయాక్రాంతమతిని। బడిగొ
ని వేమన స్వామిపాదములు। విడువకనందండ వినమితుండగుచు। గృపయ
నుభక్తియు కీర్తియుడనర। నృపపుత్రులింగ సన్నిహితుగావించి। నవ్వేమ
నయ్యయు నతిభక్తిమహిమ। నివ్వటిల్లగదాను నృపకుమారుండు। సతు
లతదీయ్య మహాభక్తగణవి। తతికి సాష్టాంగులైభరజాగిమొక్కి। నయ్యే

సంఖ్యాత మహాభక్తనరులు। సయ్యన వేమనాచార్యునవార్య। మహని
య్యసద్భక్త మహితపదాబ్జ। నిహితశిరోభాగునిత్యానురాగ। పరమమా
హేశ్వర పాదాబ్జరేణు। పరికల్పితలలాటు భక్తికిరీటు। శరణపాదాబ్జభా
స్వరమకరంద। పరిశేషసర్వాంగు బహిరంతరంగు। గణపాదనఖరదర్పణ
భాసమాను। గుణగణాంచితదేహు ప్రణుతదాసోహు। భక్తాంఘ్రినఖ
కాంతి పటుచంద్రికాప్ర। సక్తదివ్యచకోరు సత్యవిస్తారు। శతపత్ర సంభవ
కృతదురక్షరని। యతదురాసక మహిమాఢ్యు సమాఢ్యు। అనుపమవిష్ణు
మాయావినిర్దళన। వినుతచిద్విద్యాప్రవీణునక్షీణు। పశుపాశమోచన
పాలవధుర్యు। పశువాహనసమాను భక్తనిధాను। యుద్ధత మృత్యుదం
ష్ట్రోత్పాటనప్ర। శిద్ధశాకల్యు శివగణకాల్యు। నురుతర చండదర్పోద్దండ
దండ। వరనిహతిక్రియాచరితుప్రఖ్యాతు। విజితకాలోరగ విషహారుధీరు।
నిజదయామృత పయోనిధినోలలార్చి। యరిముఱిదనర సాష్టాంగుడై మరి
యు। మరియునుమరియును మహిజాగిమ్రొక్కి। వేమనారాధ్యుసంవిత్సు
ఖసాధ్యు। నామహాభక్తులత్యర్థివేనెత్తి। లాలితానోన్యప్రియాలింగనో
ప। లాలనాదిక్రియాలంకృతుజేసి। బాపురెవేమన ప్రభువసర్వజ్ఞ। బాపు
రెవేమన సద్భక్తమనోజ్ఞ। నల్లవోవేమసముల్లాసకీర్తి। నల్లవోవేమసాసం
దైకమూర్తి। పీనుంగునకు ప్రాణదానంబుసేయు। గానికచనుగాక కరు
ణభిషేక। హరివేధలవశంబె యమునోరుదాప। పరమమృత్యువు ద్రోవ
ప్రాణంబుగావ। నిట్టివీరత్వంబు నిట్టిధీరత్వ। మిట్టిమహత్వంబు నిట్టిసత్వం
బు। విందుమేయందు భావింపవివేక। కందుమెనీయందు కాకశుశ్లోక।య
నుచుభక్తవ్రాత మభిరమ్యలీల। వినుతింపబెలిదేవి వేమయ్యగారు। సచ్చి
నన్నృపతనూజాతుని ప్రాణ। మిచ్చెనచ్చెరువుగా నిదితమమహిమ। అప్పా
టనిప్పండితారాధ్యదేవు। దొప్పారగరుణ నేదోసగపాదములు। తెల్లంబు
గా మహదేవయ్యగారి। కెల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక॥ మహిసకలేశ్వ

—సకలేశమాదిరాజయ్యకథ—

రుమాదిరాజయ్య। మహితశివాచార మార్గవర్తనుడు। కాలమృత్యువుకే
నుగవధూళిజల్లి। కాలునినోరుడా కాలనదన్ని। వీకతోడుతవడి విడగట్టిపి
ర। తాంకవట్టించి విధాతృగీటణచి। ఆరంగవిష్ణుమాయాంతకుడనగ।దా

రలుఘూర్ణిల్ల తన తేజమలర। రూఢిశతాయుః పురుషయను శ్రుతుల।
గాడలుపడభుని నేడు నూరేండ్లు। లింగార్చనక్రియాలీలసోలుచును। జంగ
మారాధనాసక్తి వ్రాలుచును। వరనాధసుఖసుధావార్ధి దేలుచును। ప్ర
మశివాచార సరణినేలుచును॥ జరియింపజరియింపసాత్వికభక్తి। చరణ

చిక్కమాదరసుకధ.

చిక్కమాదరుచునానొక్క। భక్తుడతిస్నేహబంధురభక్తి। యుక్తిబ్రవ్యక్తి
గానోరంతప్రొద్దు। మాదిరాజయగారి పాదపద్మములు। నాదటగొలు
చుచు నాలునుసుతుడు। యిదిదవ జీవనం బీకుటుంబమున। కిడియు ప్రాజ్ఞ
మిది బ్రతుకేట్టనాక। మృడుడకల్పితమైన వెడకాయకయున। వడివెట్టన
తన మడగిసమృద్ధి। యెంతయు లేమికే వంతయుస్వగృహ। చింతయునాత
నొక్కింతయులేక। యతిభక్తి మాదిరాజయ్యపాదములె। గతియును మ
తియు నెడ్డడయుగానదువ। కొన్ని దినంబులు పన్న దద్భక్తు। డున్నయుస్కం
మృతయుత దేహుడగుచు। పాదోదకములను పతిమేనుగడిగి। బూదిసమ
స్తాంగములనిండబూసి। పడతియాసెబము గంబంబున జేర్చి। యిడనా
నెవ్వరి నెఱుగంగనీక। యింతితదీయ గృహాంతరంబునను। గాంతునిష్టేం
పగాగుహ సేయు। చప్పుడువినినిద్ర దెప్పిరిబాలు। డప్పుడుమేల్కాంచియ
ర్ధరాత్రంబు। నోయమ్మ యేమిసేయుచు నున్నదాన। వ్రాయమ్మమా
యయ్యయునుగంబ మరత॥ నూరకేమిటికి గూర్చున్నవాడయ్య। దాని

బాలలింగన్నకథ.

నేమనికొల్వగా బోడునేడు। యరగలిగొనగ లింగార్చన సేయు। నరుసేల
త్రవ్వెదనమ్మ యొక్కెతవు। చెలిగిలింగార్చనసేయువేళకును। చెలమనేతి
గానిచేకొనననంచు। నేమంబువట్టెనో నేడుమాయయ్య। గామించియుం
దకంబులుపడ్డ। కరకంతుసకు జలకంబాచరించి। మఱి కానిపలుకడోమనో
డనయ్య। కాదేనియేమేని కారణంబునను। వాడైనయలగినవాండోనీలో
డ। నే తేరంగున నల్గడింతగాలంబు। నీతోడసలిగిస నెపమేమి సేడు। కాల
వసరములు గడవెట్టితివొ। శీలవ్రతంబులు చిక్కుపరచితిబొ। నమయో
తాగత జంగమావళికి। సముచితారాధనలో సలుపకుండితివొ। నవిన
కరణముల్ బెళగవోబింది। యలుగడుగవొ పడిగములు వీండు వడెనో

సమ్మార్జనంబు లొనఁగవో గోమ। యమ్మిక్షజంతువులందడంగిననో। ము గ్గుసాలదో పద్మములు సెదరిననో। నిగ్గారుగంధంబు నెరసుదోఁచిననో। తడియొత్తుకరపట్టి తడిసియున్నదియొ। వడిబెట్టవో యర్ఘ్య పణ్యాముల్ గూడ। తొడిమెబుచ్చినపువ్వు తొలునాటిపువ్వు। గడియువోయినపువ్వు గంధినపువ్వు। పోలశోధించిన పుష్పంబులందు। దూలిదానొకమైన దొరలియున్నదియొ। గుగ్గులంబియ్యవో యగ్గలంబిడిన। యగ్గియారిననోర సాధిక్యమగుడు। నీరాజనంబులు నియమంబుమితికి। పూరగింపమినొకో యారతియీవా। కెలకులదీపంబు లలరవో యుక్క। పోలసెనో కొడిగుర్లు బుచ్చకుండిననో। మృదునకొగిరములు వడినిచ్చుసపుడు। తొడిబడ సందిచ్చిలోనునంబడితో। అర్పితంబైన మహాప్రసాదంబు। సర్పింపబడనిద్రవ్యముల గూర్చితివో। కలపితో త్రివిధోదకములు పూర్వమ్ము। దలచితో తత్ప్రసాదంబులవలన। పనిచిననేమైన పనిశేయవైతొ। మినికితో బిడిచిన పనియేమియనవో। మరుమాటవిచ్చితో మందెమేలమున। వెరవు సెడితో మాట వినవో మార్పడితో। ధరనెన్నడును లేని దానవో యమ్మ। పొరుగింటనిరుగింట పొద్దుపుచ్చితివో। యూరకయలిగిన కారణంబేమి। యూరకుండంగనీకుండంగదగునె। అమ్మమ్మమాయయ్య యడుగులమీద। గ్రమ్మనబడదలడు రానీవు నేను। అలుకదీరెడుగాక బలికెడుగాక। యలిగెడు నెపమిది యనియెడుగాక। వడిశివార్చనసేయ వచ్చెడిగాక। యొడపకయ్యాకుమొక్కి నేగెడిగాక। చెలువుపిమ్మటవచ్చి సేయంగరాదె। అలుకవీర్తుడుమొక్కినట్లయుండుదడు। తడువుసేయక రావె తల్లినీవనుచు। పెడగచ్చియిదిదల్లి కొడుకుదివుచుడును। కొంతలుగడచిన కొడకవుగాక। చిరుతలమాటల తెరగులేయివియు। చెలమసేయకయయ్యయలుకవీరండు। చెలమగావించివచ్చెద బవ్వళింప। నరుగుమమాయయ్య యవసరంబిపుడు। పరిపూర్తిగావించి పట్టియున్నడును। అలుకమెల్లమికోప మట్లొక్క మాటు। పలుకులేకుండంగ వదిలంబుజేసి। తెలిపెదపిదప నిద్రింపునీవిప్పు। డలుకదీర్పగమన కొలదిగాదనుచు। నాత్మజుహస్తంబు లల్లనబాపి। యాత్మేశుదెనజూచి యతివసవ్వుచును। గోపయసేయుచునుండ కొడుకిల్లు వెడలి। యుపతాపితాత్ముడై యొక్కండుమున్న। దమతండ్రిమొంగగదావో

డ నేగు। క్రమమునజనితల్పు గర్రునస్వాంకి। నాదసుధారసార్ణవ మగ్నుడై
న। మాదిరాజయ్యకు మరిజాగిమొ్రక్కి। అయ్యమాయయ్య మాయను
తోబలుక। డయ్యెడిదాగదె యలుకమాన్పింతు। యిదినెనం బిదిదోసా
మిదితప్పనందు। కదలడుమెదలడు గంబంబునెమ్మి। జేరివిన పటము నూచి
య మొన్నమీరు। గరుణించినట్టియా కావిపచ్చడము। ముసిగిడిశిరము
న మొగమునమేన। భసితంబులదియట్ల పలుకకున్నాడు। నేడయ్యయను
గొ్రత్త నేమంబుబట్టి। నాడనిలింగార్చనము నేయుచోట । చెలమద్రవ్వెడి
యమ్మ చేముట్టితానె। యలుకదీరండయ్య యటుగానియనుచు। నయ్యను
మొ్రక్కుదమలుక దీర్చండు। నయ్యనరమ్మన్న నంబరపడక । యలుకదీ
ర్పగమన కొలదిగాదనుచు। జెలమయుద్రవ్వెడి జిరినవ్వునగెడి । మెలిగిన
నమ్మతో మెలిగెబోయేల। పలుకడనామీద పాణమైయుండు। కన్నంత
దరహాసకలితాస్యుడగుచు। యన్నన్న బాలలింగన్న రావన్న। యన్న
న్న బాలలింగయ్య రావయ్య। యంచు జేతులుసాంచు నరుగుదెనుతె। నం
చనురంబొగ్గు జెయ్యారగాగి। టను జేర్చు నూరుపీఠమునకు దిగిచి। కొను
నెత్తిముందట కూకటిదువ్వి। జడయల్లితుదితా్రిట ముడుచుబువ్వంబు
వెడబుచ్చకాటుక యిడుభూతినొసల। దలవంచుకొనివోము దప్పకజూ
చు। పులకించుదిలకించు దలతలమోపు। పక్కలువిరుగంగ పకపక నగగ
గ్రిక్కించుచెక్కిలి గిలిగిలియనుచు। చక్కిలింతలుబుచ్చు ప్రక్కలువాడు
చు। దొక్కులువినగోరు నొక్కించునోరు । ముదముననునుజన్ని ముద్దు
లువెందు। బొదలిపంచాక్షరి జదివించుబ్రీతి। నాయన్న నాకున్న నాచిన్ని
వడుగ। నాయయ్యనాపట్టి నాముద్దుకుర్ర। మెవ్వరిదాసి వీండెవ్వరి భృ
త్యు। డెవ్వరివెంక వీండెవ్వరిబంటు। బసవన్న యిలుపుట్టు బానిశె కొడు
కొ। ముసిడిచౌడయగారి ముద్దుమనమండొ। సురియచౌడయగారిపరిచా
రకుండొ। కరికాలచోడని కట్టినయలుగొ । కక్కయ్యవారిటి కావులవా
డొ। చిక్కబసవరాజు శిష్యన తతియొ। చిరాలదేలుని చెలికాండొ పండి
తారాధ్యదేవు నెయ్యంపుపాతు్రిండొ। తెలుగుజొమ్మయగారి తెరవెంట
కాడొ। కలికేత బ్రహ్మయ్యగారిపుతు్రిండొ। పోడ్డల బాచయ్యగుబ్బయో
నంగబిబి। డ్డడొయమ్మవ్వ పెంపుడుగొడుకొ। మేలేశుకీతయ్య కీలకువాం

డో। వాళ్లిగమారయ్య మూలబందరువా। శంకరదాసయ్య లెంకయో
సుంకి। బంకయ్యలింగియో ప్రభువుశ్రీకాండో। చెన్నయ్యపన్న యోశీరా
లనంగ। కున్నడోకిచ్చెరు కొడుకొసత్తిశు। చామయ్యగారి ప్రసాదియోసి
ద్ధ। రామునిబంటో చేరమమందకాడో। మాదిరాజయ్యగారిమనమడోచి
క్క। మాదనమాదేవి గాదిలిసుతుడో। యనుచుముద్దాడాడు మనుచున
న్వేడు। కనుబాడు నతిజూడుమని కొనుయాడు। నొక్కింతయాకొని యు
న్ననన్జూచి। గ్రక్కునబాపని కాలమజ్జనము। సేయించుచో వెరచెయ్యి
వోయదినె। వోయిటురాలిన వోయెంటిపనులు। అబెలలింగన్న కారగిం
పంగ। బెట్టుదురావేనా పట్టియాకొనియె। ననిపిల్చు నమ్మకు పనిగల్గె నేని।
చనుదెంచికడికడికిని దానెరుడువు। యిచ్చమైనరకటం బెక్కించికొనుచు।
వచ్చుమిమ్మర్థిగొల్వగ వచ్చునపుడు। జడులమై నడినాత్మ సంతతి గూర్చి।
యదిమోహమున ముద్దులాడుటగాదు। ఆరంగనెదమయారాధ్యదేవు। పే
రుగావుననన్ను పెద్దమన్నించు। నొందంగరాగుంజు పోగుంజులాట। కుం
డెనగుడిగుడి గుంచంబులాట। యప్పలవిందుల యాటబళ్లారు। జప్పట్లు వె
ట్టుట సరిగుంజులాట। చేరబొంతలయాట చిట్లపొట్లాట। గోరుతయాట
దా గురుమూతదలాట। దీకొనుదిగుదిగు దికొ్కనునాట। లాకాంక్షనా
తోడ యాడెదువాండు। పిలిచినముందట నిలిచినబలుక। డలవోక యును
జూడ డలుకయెట్టిదయొ। కాలమజ్జనములవేళలదప్ప। బాలులతోనాడ బ
రువనెన్నడును। యమ్మెడీపండుల కరుగ్రిలుజూప। నమ్మనాకిదివెట్టి మనివె
సరింప। ననయంబు మాలింగమున కిచ్చికాని। కొననెపదార్థంబులును దా
నమెరుగు। నలిగెడునంతయు న్యాయంబుసేయ। పలుకకుండుటకు నావల
నలేదెగ్గు। యక్కజంబీయల్క యిదియుమీచేత। జక్కగాకున్నె దర్శన
మాత్రయందు। విచ్చేయ నేదేవవిచ్చేయవయ్య। విచ్చేయునాస్వామివిచ్చే
యుమనుచు। వుడమిజాగిలిమ్రొక్కనడుగుల కెడగు। తొడగిదగుత్తుకతో
డన లేచు। ధరవెండియును మ్రొక్కనురములింగంబు। నిరుపద జాంకిట
నిరుకుచు లేచు। చక్క జాగిలబడి జగతివెండియును। మ్రొక్కనెంతయు
నేద్పు మొగముతో లేచు। పెక్కుమారులు నిట మ్రొక్కి ప్రార్థించు। జ
క్క నన్నుయ్య బచ్చడము జరంగు। పట్టితూనిగిలంగ బడిగుగ్రిచ్చితివుచు। గ

ట్టల్క మీచేత గానిబోదనుచు। నాపపడీభంగి నలమటపటద । యాపూ
ర్తి మాదిరాజయ్యగారంత। దశనధిధీతులు వక్త్రమునదొల్కాడ । శిష్ట
వాక్యములకును జిరునవ్వునగుచు। నింటింటగలరుగా కీశీలవంతు । లింటి
లోపలజెలమ లెంచునుగలదె। యలిగినదిట్టుదు రడతురుగాక । పలుక
యుండుదుర్భావంబుగలదె। నిలపాపలింటింటగలరుగా కెందు। దలపోయ
నిట్టి ముగగలండెకొల్లి। వీనిమాటలుజూడ వేరొండువిధము। పదపద
శువవచ్చెదనంచునచటి। గదలియె తెంచుచు ఘనమైనయట్టి। పదనునెగ
రమీ కవిదానసాక్షి। యదియునుగాక మహాభక్తవితతి। వావిరి దయ
యు వరదనీదాన। కావునసకలేశ దేవదేవుండ । యన్నదువలయు నాక
యనగాన। మన్నింతుగాత నామాత నేడనుచు। నీమాడ్కి నొకగీత మ
మృదుమధుర। సమ్మిళితసవినయ సరసోక్తులలర। నానతియిచ్చుచు నల్ల
ననస్మి। తానునుడగు గృహంబుడగ్గరుచు। నేమిసేసెద వింటిలో మహాదే
యేమిటినాడింతినీవరుడు। పడతినీపుత్రుండు బాలలింగన్న । నడరెయి
ట్లుదా వెడవేలవచ్చె। ననుచునానతియిచ్చు నమ్మాత్రలోన । వినియుల్కి
పడి బలువిడినెంగుదెంచి। చక్కజాగిలబండి మ్రొక్కుచువెంశి। యక్కా
లపలుమారు నడుగురకెరగి। నొక్కింతచనజొచ్చి చిక్కమాదన్న । యి
క్కడనీవిట్లు లేమిజేసెదవు। లేలెమ్ము చనుదెమ్ము లింగార్చనమ్ము। కొ
మానన్నమ్ము గ్రక్కుసరమ్ము। యటవిముక్తపదమ్మునందెసుఖమ్ము। స్ఫు
టభక్తిమార్గమ్ము భువిమనసొమ్ము। గానచైతన్యమ్ము గైకొమ్ము సహ
మాసమ్ము ప్రాణమ్ము మాకుబ్రియమ్ము। పలుకననుచలమ్ము నలుకనేపమ్ము।
ఉపమ్మునీయడగలదని మమ్ము। నలుకవోనిమ్మురమ్మని తెచ్చెమమ్ము। బలు
డితథ్యమ్ము బాలలింగమ్ము। యనుచుదయావలోకన సుధాసార । వినుతి
ఘోరాశి వెల్లిపై బరప। యలసినిద్రించిన యధ్వగువేసి । తెలుపంగనో
య్యన తెప్పిరినట్లు। కలయబాణిము మేన నెలకొనవీంపు। నులిగొల్పి క
రతలంబుల వ్రేళ్లుబెనచి। తలనెక్కొల్పి చెమటలు గూడనెక్క । వలని
వ్రాల్చి బాహులునూరటించి। కటములుబొమలు జక్కనబట్టి ముక్కు
పుటములునోష్ఠముల్ ఖండమోమెత్తి । తనువుసుల్పుచు నిక్కచును
నావలించు। చునునూర్పులంద వుచ్చుచుగనువిచ్చి। ఘనుమాదిరాజయ్య

గారికట్టైదురఁ। ఘనసంభ్రమముభీతి కంపంబుభక్తి। సుడిగొనిబిట్టుల్కి పడి
సాగిలంగ। బడిపదాబ్జంబుల పైపడిమ్రొక్కి। ధన్యుండపుణ్యుండ ధరనేన
విగత। దైన్యనిరస్తజాఘన్యమహోవ। దాన్యయనన్య సామాన్య లోకైక।
మాన్యదూరీకృత మాతృకాస్తన్య। జితమనోభవసైన్య హతభవజన్య। స
తతనిర్దళితాస్య నమయచైతన్య। యనుచుగీర్తించి యుల్లాలునుదాను।
తనయుండు వెండియు ధరజాగిమ్రొక్కి। నంతభక్తానీక మలరుచు మ్రొ
క్కి। జింతింపనిట్టి విచిత్రంబుగలదె। తనయునిబ్రాణంబు తండ్రిభక్తికిని।
ననుపక్తశివునీగి కదిజెల్లెనాడు। తనయునిభక్తికి దండ్రిబ్రాణంబు। నను
షక్తిశివునీగి కదిజెల్లెనేడు। తనయునిభక్తికిదండ్రిబ్రాణంబు। ననుషక్తి
గురునీగి కదిజెల్లెనేడు। మజబాపు సకలేశు మాదిరాజయ్య। మజబాం
పుసద్భక్తమానసశయ్య। తావకమూర్తి దాదాలగాంచిన జ। నావళి బ
హుపాతకావళుల్ జడవె। భవదతులితమూర్తి దవిలిగన్గొన్న। నవనీతు
డైన కృతార్థుండుగాడె। వేయేల మీతనుచ్ఛాయపైబ్రోలయ। బాయవె
జీవుని పాశబంధములు। బాగొందమీ స్నేహ పటువీక్షణమున। బధిరుం
డు సకలశబ్దశ్రోతగాడె। భవదీయ్యకారుణ్య భరితేక్షణమున। ధ్రినము
మూకైన చతుర్వేదిగాండె। నెట్టణమీదయా న్వితవీక్షణమున। బుట్టుజీ
కువనైన బాదలవెదృష్టు। పాలించి నీదుకృపావలోకనము। వ్రాలిన వృద్ధి
కి బాలుండుగాడె। యంక్కింపనీరుఘృణావలోకనత। నంకురింపదెకోరడై
ననక్షణము। గణుతింపమీకాల్య కలితైకదృష్టి। గునపమైనను లేచి గునగు
నజనదె। భావింప మీహేహాభరితైక దృష్టి। దావానలంబైన దామంచు
గాదె। లీలమీహితదృగ్వి లోలసంగతిని। హాలాహలంబైన నమృతంబు
గాదె। మహనియ్యభవదియ్య మహిమదలంప। సహజంబకాక ప్రశంసిం
పసద్ది। ప్రార్థింపగై కొని పైకొనిసుతుని। యర్థిసల్పగ విజయంచేసిడాసి।
పూనిమీదయి ప్రాణదానంబుసేయ। మానుగానీచిక్కి మాదన్నమను
టి। యిదిచోద్యమెయ్యంచు నిలభక్తవితతి। వదలకనిజకీర్తి వర్ణింపనిట్లు।
మాదిరాజయ్య సమ్మదలీలజిక్కి। మాదన్నప్రాణంబు మహినెత్తె నాడు।
సరుదరుదనగ దయామతినేడు। గరుణించెపండిత గురుదుపాపములు। తె

ల్లంబుగా మహదేవయ్యగారి। కెల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక॥ కదిరె

—కదిరె రేమయ్యకథ—

మమనాగకరుణాప్రపూర్తి। విదితసద్గురుమూర్తి సదమలకీర్తి। ధూ
ధూతవినుతజనార్తి చిన్మూర్తి। యవిధినిషేధక్రియాచక్రవర్తి। యార్య
గగురుదర్శనాసక్తినొక్క। యూరికిజననత దూరిచేరువను। నాసక్తిగా
లింగార్చనవేళ। యాసన్నమగుడు గాలాదిక్రమంబు। సెయదప్పగునని
వపురాణములు। మోరియుగావున దిక్కాలాయతనియతి। యొక్కింతయు
నుదప్పనోయని యచట। నొక్కభక్తునియింటి కుశ్వ్రప్తినరుగ। సతి
యప్రీతిమైనాభక్తవరుడు। సతినుతుడునుదాను జాగిలిమ్రొక్కి। యప్పు
డు నిత్యలింగార్చనానియతి। దప్పకయుండ సద్భక్తిజెల్లించి। యారంగలిం
గార్చనావసానమున। వారారగింపంగ వడిజాగిమ్రొక్కి। జనకుడాయ
య్య ప్రసాదంబువెండి। కొననట్లుసుతుడున కుంఠితప్రీతి। దనరమ్రొక్కు
చు ప్రసాదంబుబెట్టించు। కొనితల్లియును దాను గూడభోగింప। సంత
కదిరె రేమ్మయ్యసద్గురుని। తాంతదర్శన సముద్యత్ప్రీతినరుగ। నరిగి
ద్గురుకరుణామృతాంబోధి। నరుదొందనోలాడ నంతనిక్కడను। కొడుకు
దోడ్తోడనయడతాకదల్లి। పిడకలుగొనివచ్చునెడ మహోరగము। వెనువె
లవచ్చు పుత్రునిగర్వనవ్వు। చును దేవునానతియనుచుదత్సుతుడు। య
మమపాముపాముటు పోకమనుచు। గ్రమ్మనలింగంబు గలయుడునంత।
డిముడిపడక చెచ్చెరసుతుడనక। తొడిదొడివెజ్జుల దొండిలెమ్మనక। య
రగమెచ్చుటనుండి బరతెంచెననక। ధరవుర్వలిఖితంబు దప్పునెయనక।
ల్లనగుండెది గుల్లననపసి। యుల్లంబుగలగక యుపతాపపడక। చెల్లబో య
నక హాశివశివాయనక। తెల్లమొక్కలుండుగదే పుత్రుడనక। భావింపసుత
డున్న పాపంపురువు। దేవుడమమ్మెలతినదయ్యోయనక। పసనిపండుండగా
సుగాయదెంచు। టపమాతృసేదు మహత్వమేయనక। పండుగాననిడొం
భావనపూప। కుండుండగావునకును జన్మెయనక। వూనిభక్తులచేతి భూ
బెట్టింప। నైసను బ్రతుకడా యాత్మజూడనక। మొలయమీభక్తులకొ
రివైన। తలగడల్పమిసీకు ధర్మమెయనక। ధరనరుల్ ధర్మంబు తలగాంచ
నండ్రు। వరభక్తిసుతుగావ వలపదేయనక। మలహర మిమ్మునిచ్చల

బూజసేయు। ఫలమకోతముద్దు పట్టిచావనక। మృడుడ్రమింగిననీవ్రమిం
గుడుగాక। కొడుకుబామున కేల కడిచేసితనక। గళమున విషవహ్ని దలవి
షపూర। మలరెడువిషమ విషాహిముం జేత। జ్వాలనాక్షుమిము గోరికొలు
చువారలకు। దలపోయజా వెట్లు దప్పునేయనక। చెప్పెరసుతుప్రాణ మిచ్చి
ననెడ। యచ్చనలాడెదయ భవమీకనక। వీరభద్రయ్య యీబారిగడచి
న। వారక జాతర వచ్చెదననక। ననుభక్తితోవేల్మి నారతులిత్తు। మనుప
రెబుతుప్రమధులారయనక। తాలుతుపసిడి పాదములుమీపేర। బాలు
గుడ్డవతల్లి బ్రతికింపుమనక। ఘనముగామూపున కండలిచ్చెదను। తనయు
మన్నరె పురాతనులారయనక। తల్లిదండ్రులుదమ తనయునిజూచి। మెల్ల
నెనవ్వుచు మేలయ్యెననుచు। ఖ్యాతిగాప్రమథుల కవిలయకెక్కె। బోత
సూజుండని బొంగుచుదార। యిరుగులపొరుగుల నిడ్లిండ్లభక్త। వరులు
సు నరులునెవ్వరుగానకుండ। వరసుతతద్గృహాంతర వేదియండ। పరమ స
మాధిసంప్రాప్తిగావింప। ధీమణిగురుభక్తి తిలకుండుకదిరె। రేమయ్య
యును గురుస్వామిభజించి। పారిబారి నెడ్డినంబులకు దదీయ। గురునియా
జ్ఞాపనశిరమునదాల్చి। మరలియాభక్తుని మందిరంబునకు। నరుగుదె తో
ల్లింటి యట్లభక్తుండు। మొక్కితత్కాల సమంచితసత్క్రియలు। జకో
ల్పి లింగావసరముజెల్లించి। యంతప్రసాద భోగావసరమున। కాంతగాం
తునిజూచి గదిరె రేమయ్య। వచ్చినప్పటగోలె వరపుత్రుగానమెచ్చటను
న్నవాడేలతోడ్తేరు। మొన్న వచ్చినమీరు మొక్కమీకంటె। మున్ను
సాగిలిమొక్కె ముద్దుదొలాడ। సతియునీవును బరిచర్యలుసేయ। సు
తుడునందిచ్చుచు జూచుచుండె। చెనసి మాలింగంబుచే ప్రసాదంబు।
గొనగజేయొగ్గితా గొనిమెమీ వెనుక। వెండిమాయొద్దన నుండెనే మిచ
ట। నుండనుండె కుమారుండేలయుండు। నింటిలో లేదిరుగింటపొరుగింట।
కొంటిబోవడు కడచంటెనీవింటె। వెలుపలనిలుచుండి పిలువుమాతల్లి। బిలి
చినవినరాని బిడ్డలుగలరె। అనవుడుసంగళవ్వ నెనుతుబిలువ। తనయుబిల్వ
యుండ దానునిమ్మవనె। పిలువనినిమ్మవ్వ పిలిచెసంగవ్వ। యిలుపుట్టుగొం
తులకెనగానినన్ను। నెట్టణభక్తిసన్నిహితగాదలచి। పట్టిబిల్వగ బంపసా
డియెదేవ। వైరాగ్యమగునో బిల్వకయున్నసుతుని। కోరిసంసారంబగునో

సుతుబిల్వ। బిలిచెదనానేర బిల్వనానేర। నిలదయాత్మ సీవ యరుగుదుసే
వ। కొడుకమీయడుగుల కడనెయుండంగ। వడినొండుచోటబిల్వగనే
యనుడు। తరిదరిమరితారి తనయుసమాధి। తెరపించిబిలువబత్తిరియు
భూతి। తలగనూంకుచు మహాద్భుతలీల పేర। బిలుచుడునిద్రదెప్పిరినట్లు
తుడు। గనువిచ్చిశరణార్థియనుచు రెమ్మయ్య। గనుగొని ముకుళిత కర
జుడగుచు। సరసరదల్లి నిజస్తన్యవృష్టి। గురియజాకిట నిడికొని పుత్త్రు
చ్చి। కదిరె రేమయ పాదకమలముల్ నుదుర। గదియంగ మొ్రక్కింప గ
ణదలిర్ప। దనయునకును ప్రసాదముగృపజేసి। జననీజనకుల కాశ్చర్యంబు
గాంగ। పూనిమెడ్డినముల పీనుంగునకు ద। యానూనమతి బ్రాణదా
బుజేసె। కదిరె రేమయప్రకాసితభక్తి। విదితంబుగానాడు వెలయంగనే
సదమలదృఢభక్తి సంపద మెరసి। పదములు గృపజేసె పండితేశ్వరుడు। తె
ల్లంబుగా మహదేవయ్యగారి। కెల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక॥ వెండియు

చేటల వేమయ్యకధ.

చెటలవేమయ్యయనాగ। ఖండేందుధరభక్తగణమదేభంబు। ఆద్యష్టగుణ
మాది కాష్టైకగుణస। ముద్యోతిత్రైశ్వర్యయుత యశోరాశి। గహనభక్తి
మహత్వ కౌక్షేయకృత్తి। బహురససిద్ధనివహ ఘోణుడనఘు। డపగతర
రసాయన భోగముఖ్య। విపులరాజితరాజ్య విభవసౌఖ్యుండు। నిర్గతస్వర్గా
ప వర్గవర్గుండు। భర్గనిరర్గళ భక్తికాంతుండు। బసవనామార్పిత ప్రాణ
దేహ। విసరుండుజంగమవిషయవర్తనుడు। బసవపాదాంభోజపరివర్ధమా
న। విస్మృమరాంచిత హృదయసరోవరుండు। బసవపదధ్యాన పటుకల్ప
కు। లసితచిత్తాలవాల ప్రశస్తుండు। బసవపురాణైక భాష్టైకకలిత। రసనా
మగణమనో రాగవుస్తకుడు। బసవాక్షరాసక్త్యబహుమణి సంప్ర
నమహాజింహ్వావర్ధమానుండు। బసవాక్షరత్రయప్రఖ్యాతదివ్య। కుసుమ
జాప్తనిష్కుటిలషట్పదుడు। బసవాక్షరస్రవణ సుధాసమాన। రసపూర్ణ
కర్ణవిరతకలశుండు। బసవగుణస్తోత్ర పరిచితచిత్ర। రసికరసజ్ఞా విరాజిత
పటుడు। బసవగీతలతౌ ప్రధానవెల్లితస। రసమనఃకల్పక రాజితుండనగ
గుచు చేటల వేమయ్య భువిని। దాగాకమరియు గొందరు మేదరులకు। జే

తంబులుజేసి చేటలుచాల। గావించిబండ్లను గడిపియాహార। నమ్మించి తె
ప్పించియందులలబ్ధి। నెమ్మితో జంగమ నివహార్పణంబు। సేయుచు సద్భక్తి
సిద్ధసద్గోష్ఠి। బాయకశుద్ధసద్భక్తి జనింప। జనులుగీర్తనసేయ వినివారి నా
రి। కనుసక్తసందర్శనార్థమే తేర। శుద్ధాత్మువేమయ్య జూచి నాకాంక్ష।
నుద్ధతినొకరస సిద్ధుడే తెంచి। సేయుకాయకమును శివభక్తతతికి। బాయ
కట్టులప్రణిపత్తి సేయుటయు। గనియతివిస్మయాక్రాంతాత్ముడగుచు। ద
నరసంసిద్ధియత్తరికంచుమున్ను। రసముశోధించి జారణలుగావించి। య
సమౌషధంబుల రసతైలములను। దొరల బాషాణధృతులను మర్దించి।
నెరయమూర్ఛకుదెచ్చి మరిచండికల్క। ముగసాంగముగ భండములను
భావించి। దగువజ్రమూష మందపుకాకదీర్చి। అలరుపక్షాభాదనాసధాన
ములు। బలుమరునందు లేపనముగావించి। వరమంత్రమూషికావాప్తసార
మున। గరమొప్పదద్రసకల్పంబువాదివి। క్రమమొందభాగసంఖ్యసుమిత్ర
పంచకము। దానికథరోత్తరముగ సంధించి। పొందుగానందించి మందతి
వాగ్ని। లొందుపాకమెరిగి యూదించిపుచ్చి। సాంగశీతలమైనయాఘు
టికను। భంగిగానట్లు దీపనముబుట్టించి। భువిజంత్రములు జటంబుల సౌ
షధముల। దవులు బాషాణసత్వంబు హేమంబు। గరమొప్ప వజ్రసం
ఘము గ్రాసమిచ్చి। పరితృప్తిబొందించి పండించినట్టి। చిరమూషికాబద్ధ
వరరసఘుటిక। విరచింపగసహస్ర వేదిదాననుచు। వినతుడైసిద్ధుండు వేమ
య్యపాద। వనజాతములపొంత వడినిదియరగ। దగుసిద్ధరసనిమిత్తంబున
నర్థ। మగుకోటిసంఖ్యలకందులలబ్ధి। వలచినవస్తువ లిలజంగములు। క
లిచియిత్తుగాయక మేలయనక। వాండుసిద్ధుండిడి వదరసంబనక। పోడిగా
నొకపూరి పుడకకుగొనక। పాయకతనుసేయు కాయకంబట్ల। సేయుచువే
మనుధీయుతుడుండ। నంతమున్న దానటయున్కి జేసి। యింతవృత్తాంతంబు
నెరిగియొక్కయ్య। ధరణినచ్చటనున్న వదరసఘుటిక। మెరు లెరుంగక
యుండ నొయ్యనవుణికి। మెరు లెరుంగకయుండ నొయనపుణికి। కొనిపో
యిగ్రజలును వనితయుదాన। మనుచుండె సకలసమగ్రతదనరు॥ అంతసి
ద్ధుడు వేమయ్యగలంచి। యింత కెట్లుండునో యిలబ్రతిలేని। రసమిచ్చితి
బడయ రాశినిగలవె। రససిద్ధిరాజుల రాజుగాండొల్లు। సూతుముగాకయుం

చును రససిద్ధు। డే తేరవేమయ్య యప్పటియట్ల। చిరివినబొంతయు చెక్కి
త్తియును। చెరివినతడుపును చేతికాయకము। చేటలునమ్మి తెచ్చిన లబ్ధియు
దియు। యేటంపుపదమగు నిలువశినూచి। చెటలుగీటలు సేయంగనైన। చే
టలవేచుడన్ చినపేరడంచి। చేటలయర్ధంబు శివదేవుభక్త। కోటికిచ్చు
టజేసి కువలయంబునను। చేటలవేమటన్ సిరిగలపేరు। బాటిగామునురస
బద్ధముచ్చుటయు। ననుభవింపమి నిష్ప్రియత్నమొ లెక్క। గొనమి గర్వ
మొయొల్లకునికియొభక్తి। మహిమయొయింకేల మాసామ్మదెమ్ము। మ
హీనమూల్యంబగు మారసఘుటిక। యనవుడు నద్దిరా యది సిద్ధరసమె
ఘనతయేమియు నెరుంగముగదె యకట। మిసమిసమెరుచుచు మును పె
డిపూస। యునుబోవె నుండెనయ్యనిచినచోన। మునునీవు జెప్పంగ వి
మెవ్వడేని గొనిపోయెనో యవ్వరును గానకుండ। బొమ్మల కసిగొని పో
యిరో బాలు। రమ్మెయినిమ్మెయి నాడుచుగాంచి। యరతిపూసలకొల్కి క
నిపుచ్చుకొనిరొ। వరలజేటలువిల్వ వచ్చినసతులు। మెలగువారభువి మె
ట్టరొగుర్గిగ। గలసిపోనూంకిరో కసవుతోగలయు। క్రొవ్వనెండెడిప్రత్తి గి
జలగలయ। భావింపకెత్తిన గోవుపాలయనో। పెట్టినచోటనే పెంపుడిభూ
ళి। బట్టియున్నదొమును బరికింపమేము। యిచ్చి వెడగనె మాకిచ్చితిరస
ము। పుచ్చుకొనని వెట్టి బోయితెనాడు। నదియేల పెట్టితి వక్కడఘుటిక
యిదియేలయరసెద మిప్పుడువచ్చి। యవరిచేతికినిచ్చి తేలవచ్చితివి। య
యునరి వెండెదవిది మొలగలంక। కొనినవార్గలిగి రాకోటీశులైరి। యునిచి
నచోటనె యుండెలేకుండె। సిద్ధిరసంబిది జడునేయెబ్బంగి। బంధంబు తె
నెలపాలగునెల్లు। యననేలతనచేత పనిగానిపనియె। యనుటసిద్ధులగుణ
బంతటబోక। యనుభవింపుడు రససంబిదియొల్లరేని। తనకించుపోయెద న
నేలవేయు। యిక్కడబెట్టి పొయితిగదాయాక। నక్కడెక్కడబోయెనని
యదేవినుము। మొదలినీఘుటికకు పదిమణుగులుగ। నిదియెక్కుడుగ స
త్తునిందరమ్మనుచు। సలదననిజలలాటాంతికఘర్మ। జలమిశ్రితవిభూతి స
లచుచుఘుటిక। గావించియతనిచె గ్రక్కునబెట్ట। భావించిసిద్ధుండు క్రమ
తాత్ముడగుచు। గనుగొని దశపరీక్షల సిద్ధముగుట। ననుకీర్తి సేయంగ స
తకమున్న। వేమయ్యమహిమయు వేమయ్యయాగి। వేమయ్య భక్తియు

ఘనచోద్యమగుడు। దండిజంగమము వ్రతస్థుడైవచ్చి। ప డుగనియతి పం
డ్లెండు నేలకును। గొడుగులుకట్నముల్ గుర్రముల్ దగిన। తొడసులొడ్డ
నలాలతులు పడిగెములు। గలతులు గోరలు గంటలుగంబ। ములుధూప
ములు దీపములపాత్రములును । పంచామృతములును బాయసాన్నము
ములు। పంచభక్ష్యాద్యన్న పానోదకములు । ఘనసారతాంబూల గంధ
మాల్యాదు। లనురక్తినటుగూడ నర్పించికాని। కుడువప్రసాదంబు వడసి
సమేను। విడుతు చేటలవేమవినుమంచుజెప్ప। నప్పాటసిద్ధునకారసంభిచ్చు।
నప్పుడునా వేళ్ళ నంటెనమన్న। యనుమంతనవిచిచే నిచ్చి మొక్కడు
ను। మసలకతజ్జంగ మంబుహర్షించు। ఘనుడచేటలవెమకలియుగవృషభ।
ఘనుడచేటలవేమకామ్యప్రదాత। భావుచేటలవేమబసవసన్నిహత। బా
పంచునాయయ్య బరువిడినేగి। పండుగునుడిగిన బాసనపడియు। రెండువే
లకుసమర్పింప నర్హెగిగి। యరిగెదాబరిభవం బందుచసిద్ధు। డురుకీర్తి వేమ
య్య యుండెనవ్వుచును। నదియునుగాక లింగార్చనానియతి । యురయ
వజ్జనవేళ గదియవచ్చుడును। అసదృశంబగు గురుధ్యానైకభక్తి। బసవ
పాదధ్యాన భావనాపూర్వ। నిదాత్రిప్తోచిత నిజలింగగర్భ। ముద్రితేం
ద్రియచయంబులు విషయములు। దొంగలింపకయుండె లింగ సంస్పర్శ ।
నాంగీకరణ నియమావళిసలుప। బడనమోరుదాత్రియ పరిషధేయనగ।ప
డీనమోరుదాత్రియ వనసదేయనగ। ధృతినట్లయప్పుషదె స్వస్తి యనగ।
పత్రితులుసర్వాంసమోరుదాత్రియయనగ। సతతంబుభువి జల సంగమంబు
లను। శుత్రిదిద్వత్ప్రియుక్తం రోమ్యాహంబనగ । మతినేక జీవకర్మద్వయ
త్రిగుణ। చతురంతరంగ సిడస్థూలభూత। పంచకషడ్వర్గ షటుసప్తధాత్వ।
పంచితాష్టమదనవరసలకార। వితతదశపాత్రిణ విరచితక్రియల। నతుల స
ముదిత సిదాత్రింతరచర్య। దేవయంతయు భవదీయప్రసాద। భావంబకా
నన్ను భావింపుమయ్య। యనుచుపాత్రిర్థనజేసి యవధానలీల । ననయంబు
దత్తత్సమర్ప దేవాయ। యనగదత్తద్విషయములు గాకొఘు। మునుకధం
చినోక్షప భుంజితయనగ। తనపాత్రింలింగార్పిత క్రియారంభ। మనకు ను
ద్యుక్తుడై తనచరిత్రకును। మెట్టెదిముట్టేది పట్టేదిమేన। బెట్టెడికట్టెడిప్ర
భుపస్త్రిసమితి। యయ్యవివలయుదానివిమాదిగాగ। నమ్మైపచార్థంబు

లర్పింపనంత। సరిబసవధ్యాన పరమామృతంబు। భరితమ్మై దేహ కుం
మునదైవాఱు। ఘొలుఘునంతః ప్రపూరితబసవ। కలితశబ్దంబు వాగమ్ము
వైతనర। వడిబసవా బసవాయనువాక్య। మదగుడు బసవనామాంకి
డొక్కా। బాలుడోహోయంచు బరతేరగాంచు। తాలేచిబిట్టులిక్క
జాగిమ్రొక్కి। శ్రీనృషభేంద్రావతార ప్ర। భావస్వభావుండు బ
య్యవచ్చె। చట్టన నందికేశ్వరుడు శిలాదు। పట్టిదానైయున్న బసవ
వచ్చె। భువినిద్వితీయ్య శంభుండను పేర। ప్రవితతంబొప్పుబసవన్నవ
మండెగమాదన్న మాదాంబకడుపు। పండుగై పుట్టిన బసనన్నవచ్చె
గమేశ్వరుడర్థ జనితంబునంద। భంగిగాగురుమైన బసవన్నవచ్చె। ధ
డుబలదేప దండనాయకుని। పట్టికిమగడైన బసవన్నవచ్చె। మొలమిగు
డిసంగమేశుగురువుగ। బలికించి వెలసిన బసవయ్యవచ్చె। దండిబిజ్జలు
ప్రార్థనసేయదవిలి। బండరుగైకొన్న బసవన్నవచ్చె। మిండభక్తుని
మ్మేదినీనాథు। బండరువిచ్చిన బసవన్నవచ్చె। నామిండనికి జేవియాకీర
న్న। భామశిక్షించినబసవన్నవచ్చె। ముద్దసంగయ్య గాముకుని జేసినవి
ద్దళనుండగు బసవయ్యవచ్చె। వంగకాయలు ప్రాణ లింగంబులుగన
గుడైచూచిన బసనన్నవచ్చె। యేణాంకధరుభక్తు డెంగనే తేర। ప్రా
బునెడతాలికు బసవన్నవచ్చె। శూలివేరొకరూపమైలీల వెండ। పాలా
మిచ్చిన బసవయ్యవచ్చె। ముదమునజొన్నలు ముత్తియంబులుగ। ప
డిచూపిన బసవన్నవచ్చె। పాలించియొక పెద్ద భక్తుని మేన। బాలుజ
నపుట్టి బసవయ్యవచ్చె। ననమప్రసాదమన న్యాహార్యమనుచు। విసము
వించిన బసవన్నవచ్చె। వడిదూరమున బసవాయనకడవ। బ.తకుండబ
బసవన్నవచ్చె। సిద్ధరాముడరయు శివుభృత్యులని। బద్ధుడైయున్న
బసవయ్యవచ్చె। వాలించినసుదయ బాలించబుద్ధి। బాలుని కైవడి బస
న్నవచ్చె। నాబసవేశుండ నాబసవయ్య। నాబసవస్వామి నా బసవన్న
తొలిమేననాపుణ్య ఫలమునని పుణు। నలినిజియంచేసె నాగృహాంబున
కంటినేదర్శింప గంటిగీర్తింప। గంటిజాగిలిమ్రొక్క గంటిభజింప। ధన్యు
డపుణ్యుండ ధరకృతార్థుండ। మాన్యుండగణ్యుండమహినేనయను
సుకరపరమసుఖాబ్ధిరు వెల్లిగొనగ। ప్రకటరోమాంచకంచుకితాంగుడ

చ॥ గద్గదస్వరముదా కంఠంబుననుస। ముద్గతంబుగ వంగి మొగ మోరవు
చ్చి। మెసఁగంగగను రెప్ప లిడకయా బాల। బసవన్న మొగము దప్పకచూ
చిచూచి। బసవాయనినబాల బసవఁడోయనుడు। వసుధముందటియట్ల వ
డిజాగిమ్రొక్కు। బసవనాయనిన నా బాలుఁడోయనుచు। పసిగొని యడు
గులపై బడి పొరలు। బసవాయనిన నా బాలుఁడోయనుచు। గసివోవయడు
గుల నొనలిడిరాచు। బసవేశ్వరాయన్న బాలుఁడాయనుడు। నసలార కౌ
ఁగిట నందంద జేర్చు। బసవరాజాయన బాలుఁడోయనుడు। నెసగంగనిరికిట
నిడికొనియాడు। బసివిగాయనిన నా బాలుఁడోయనుడు। వెసనెత్తి మెత్తి
శిరసునందదాల్చు। పాయకిట్టుల బసవాయన్న బాలు। డోయన్న గృతినే
గడాయనియుబ్బు। దనరుచు బాలుపాదముల గజ్జియలు। ధ్వనివుచ్చి ధ్వ
నివుచ్చి గునియుచునాడు। వరలుచు బాలుని వామపాదంబు। గిరిగీటగాబ
ట్టి గేలికల్ సేయు। బసవయోబసవయో బసవయోబసవ। బసవయంచు
నుదాళ పద్ధతినాడు। జతిగీతముల బాలు సంస్తుతింపుచును। గతులుచూపు
చునాట్యగతులకునాడు।కోడంగగతి బాలుడాడుమనంగ। వెడుకమతిడోలు
కాడంగనాడు। బాలుండదనకేశ భరమూదినవ్వ। గ్రాలుచుసోలుచు గం
తులువైచు। జతితాళ గతిబాలునుతగతి మరచి। యతిరతి కురికురి కాదు
చునట్లు। కొనిపోయి యంతబాలుని గృహాంతరము। ననుదివ్య సింహాసన
స్థుగావించి। బసవబాలునిపాద పద్మముల్ గడిగి। యసలార పాదోదకా
బ్ధినోలాడి। బసవబాలుని సమభ్యర్చితుడుజేసి। యసదృశతద్దయారసవా
ర్ధీమునిగి। బసవన్న కారకింపంగ బెట్టించి। యనమ ప్రసాదామృతాంబు
ధిదేలి। తాంబూలగంధమాల్యాంబరాదులును। దంబుననర్పించి తన
యింటగలుగు। ధనధాన్యములుజీవ ధనమాదియైన। మను మంతయును
దెచ్చి ముందటబెట్టి। బసవబాలుండ నాపరమసద్గురుడ। బసవబాలుండన
కెబాలించుతండ్రి। బసవబాలుండ నా పాలిలింగంబ। బసవబాలుండ నా
ప్రాణలింగంబ। అవధరింప దేవ యనుచు నిల్చ్బార। సవిశేషమతివేమ
శరణుఁడొప్పించి। వనితయు దానును వడిజాగి మ్రొక్కి। జనులద్భుతంబంచు
వినుతించునంత। కరమొప్ప బసవన్న చరణాంబుజములు। సురభూరుహా
ములకాకరములనా బాలు బసవన్న పుణ్యాహసములు। మలయు

నాసురభుల మందలుగావె। ధృతినొప్పుబసవన్న దివ్యచిత్తంబు। నుతియు
పజింతామణుల యిక్కగాదె। యలరారుబసవన్న యమృ తేక్షణము
దులు కాడుపరుసవేదుల గనుల్గావె। భావింపవేమయ్య బసవైకభక్తి। భా
నంబగరిగొన బలియుటజేసి। బసవన్న దివ్యరూపంబయాబాలు। దెసగ
బాటిడ బసవన్న యగుట। బసవబాలునిమూర్తి ప్రత్యక్షమగును। నసు
సంపదల కిట్లయ్యెనాయిల్లు। తనిసనతత్పదార్థంబులబ్బాలు। జననియు
నకుండు గొనిపోవమరియు। బసవన్నసొమ్మ మాపాలిదయంచు। నసు
జంగమకోటి యంతనే తెంచి। పెనుమందసలలోని పృథువస్త్రసమితి
నిపోవబోవ దక్కవగాకయుండ। మునుపాంతరల ధాన్యములుబళ్ల బా
న్చ। మునుపాంతరల ధాన్యములు బొంగుచుండ। గోధనంబులు గొ
కొనిబోవబోవ। గోధనంబులు లెక్కకుమిక్కటముగ। తద్గృహోపక
ణ తతిగొనిపోవ। తద్గృహోపకరణ తతులెక్కకుండ। వాహన ధనధా
న్య వస్త్రాభరణస। మూహగోధనరాజిముందటికంటె। వెగ్గలంబై యున్న
వేమయ్యగారి। నగ్గించిమొగ్గించి హరుభక్తవితతి। వెక్కసం బనుచును
క్కజంబనుచు। మొక్కుచుసొక్కుచు మోదంబుతోడ। నమ్మిన నిటు
లె నమ్మంగవలదె। నమ్మితిమండ్రి యన్నగబసవేశు। దలచిననిటువలె దల
పంగవలదె। దలతుమండ్రి బసవదండనాయకుని। కొలిచిననిటువలె గొ
లువంగవలదె। గొలుతుమండ్రి బసవగుర్వావతారు। వలచిననిటువలె
వలువంగవలదె। వలదుమండ్రిద బసవప్రభువునకు। వలతుమగొలుతు
దలతురు నెమ్మి। నిలనిట్టిచోద్యంబు లిటదొల్లినేడు। విందుమెయిలుజూ
డుతు రెదొల్లి। కందుమెభక్తుల కథలయందైన। నిండిన యిండ్లను నిండ
భంగి। నుండెబో వేమయ్య యురుభక్తిమహిమ। గనుగొనబాలు సా
ద్బసవేశు। డనినమ్ముటయు మనంబున నమ్మినట్లు । బసవేశ్వరుండు నిబ
లునియుండ। వసియించిసత్యంబు వరదుడై యునికి। వరదుడైయక్షయ
సంపదలును। వరగృహాంతరమున వర్తిల్లుసెంత। ప్రాకటంబుగ నివి బ
యంగరావు। గాకయంతయునిగి కడిదియెగాక। పాయనిరతి బసవా
న్నమాత్ర। నోయన్న బాలుని నాయన్నగాంగ । భావంబుసద్భక్తి భా
నాసక్తి। కావలునకునేలగతిబడుజాల। జగములలో మీాక నడిసన్న గా

నిగమార్థపరిపాక నిష్ఠితశ్లోక। పరమవిశ్వాస సద్భావవిలాస। దురితసంహార విధూతసంసార। సద్గుణోత్తుంగ ప్రసాదసర్వాంగ। చిద్గతనిజచిత్త శివతత్వవేత్త। యసమవదాన్య సదానతధన్య। బసవనామోచ్చార ప్రతిదినాధార। యవికల్పసంకల్ప హరగుణాకల్ప। శివభక్తిగుణధామ చేటలవేమ। యనుచుప్రార్థన సేయ ఘనుడవేమయ్య। యును బాలబసవయ్యగారియాడుచుండ॥ లీలమైనటుగొంత గాలంబుసనగ। శూలిభక్తుండు నంది

—నందికోలబల్లయ్యకథ—

కోలబల్లయ్య। బాలునర్థోదయ కాలంబునంద। గాలిలుచు లింగ సంస్కారుగావించి। ఖ్యాతమహాభక్త గణసంతతికి వి। భూతివీడియములొప్పగనివేదించి। విమలాత్ములలపూరి వీరషోడశగణముల పేరిడి మహానందంపుతోడ। నతులసద్భక్త హస్తార్పితభూతి। నుతుఫాలమున బూసి సుదతియుబతియు। వీరషోడశు నెత్తి వేమయ్యగారి యూరుపీఠమ్మున నునిచి పట్టుడును। బసవన్న దలచుచు బాలునినొసల। భసితంబు బూయంగ నిసుకునదుమ్ము। నావేమవిభుడు శతాయువ్యమనుచు। దీవించిమరికొన్ని దినములుసనగ। కారణంబొండులేకయునబల్లయ్య। గారిపుత్రుండు లింగము గూడనపుడ। తారునకామకృతమున వేమయ్య। గారేగుదేరంగ గాంచి షోడశుని। జననియుజనకుండు సంస్మృతవక్త్రి। వనజాతు లగుచును వడిజాగిమొక్కి। సముచిలాభ్యర్చనల్ సలిపితత్సుతుసె। బముగానరాకుండపై చీరదిగిచి। యయ్యయవధరింపు డవసరవేళ। మైయున్నధని గృహాంతరంబునకు। దొడుకోనిపోవ పుత్రునిదెసజూచి। కడుగడుచిత్రమిాశోడుకున్న విధము। కదలడు మెదలడు గాలుసెయ్యార్ప। శదరిపడడు దనహస్తములోన। యారగింపదుదృష్టి కడ్డమైయున్న। చీరతోబెనగడు చెలగియేడ్వంగ। యుద్రిక్తమతివెడ డుగ్గుపాలోలి। నిద్రమోమదీర్ఘ నిద్రమో చూడు। డనుచుగప్పిన వస్త్రినుటుగూడదివియ। బనిచిషోడశుజూచి బ్రహసితవదను। డగుచుమున్నెము శతాయువ్యమనుచు। దగిలిదీవించుట దలపకీబాలు। నుగ్రలోచనదీర్ఘ నుచితమేలింగ। విగ్రహకరుణాసమగ్ర నీకనుచు। బసవయ్యదలచుచు నొసలనమ్మ్రన। భసితంబుజల్లి షోడను నెత్తిదెచ్చి। తల్లిచెనిడి నిజస్తన్యముపమోఘి। జెల్లినోలార్పు వేవేగననుడు। అటు

మున్న సహాయుడై తనూభవుడు। కటకట నేడ్చుచు కరములదల్లి। చన్ను
గవపుడుకుచు జన్నారగింప। జనులద్భుతంబంది సంస్తుతింపంగ। చేటలూ
మయ్య జన్నిధిచంద్ర। జూటుభక్తుండు భవాటవివహ్ని। లీల నీక్రియను
ది గోలబల్లయ్య। బాలునాషోడశు ప్రాయంబువడసె। నాడుపండిత మల్లి
నాథ దేవుండు। నేడిచ్చె గృపపాద నీరజాతములు। తెల్లంబుగా మహా
వయ్యగారి। కెల్లవారునుజూడ నెలమిదుల్కాడ। ననుచు వెండియు భక్త
జనరాజియట్ల। జనుపురాతనభక్త చరితాంకనములు। హేతువుల్గానక్రి
తిగీర్తించు। చాతుర్యమునకు సజ్జనులుత్సహింప। నడిసన్మ సద్భక్తి
ములనెన్న। బడుమల్లికార్జున పండితేందు్రిండు। మహానియ్యాసద్భక్తి
వెల్లగొండ। మహాదేవశరణుండు మహిదొంటియట్ల। ప్రథితుడై యుండి
బ్రస్తుతికెక్కె। మృదుతరాన్యోన్య సంస్పృహాలీలదనర॥ శ్రీబసవేశ్వర
పాదభక్త। శ్రీబసవేశ్వర శేవానురక్త। శ్రీబసవేశ్వర చిరదయాసిక్త
శ్రీబసవేశ్వర చిద్భావయుక్త। శ్రీబసవేశ్వరాంచిత గుణాసక్త। శ్రీబసవే
శ్వర శిష్టమంత్రోక్త। శ్రీబసవేశ్వర స్థిరకథాసూక్త। శ్రీబసవేశ్వర
సముద్రిక్త। శ్రీబసవేశ్వర శ్రేయోభిషిక్త। శ్రీబసవేశ్వర చేతఃప్రయుక్త
ప్రార్థితకీర్తి సూరనమంత్రియూథ। నాథ యిదిపురాతన ప్రకరణము
ఇదియసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమరాయమాణ
జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధాశరధిని మగ్న। సుకృత
త్మ పాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతరదండ। నాయక బసవా
క సఖ్యాతగుణగ। ణాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురుపండితారాధ్య చరి
తంబునందు। కరముద్వితీయ ప్రకరణమొప్పారు॥

శ్రీ గు ర వే న మః.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర.

వా ద ప్ర క ర ణ ము.

శ్రీగురులింగ సంచితదయాపాంగ। భాగమహోద్ధార పాల్కురి
సూరి। వెండియునొకనాడు దండితవాది। పండితారాధ్యుడ ఖండితకీర్తి-।
సనద వ్రైలంపోరిసద్భక్తిమహిమ । దనరారవర్తించు దత్ప్రస్తవమున।
పండితారాధ్యుల ప్రభుశక్తిపరమ। పాండిత్యమును శివభక్తిపెక్కువయు।
సకలవిద్యాప్రౌఢి సర్వజ్ఞతయును। సుకృతచిహ్నాయు భావసిద్ధి చిచ్ఛుద్ధి।
శీలసంపదవచః సిద్ధియుజూడ। జాలకచాలన సంహ్యాభావమున। నరపతియ
గువేలనాటిచోడనికి। గురుడగుబౌద్ధుండు కుటిలుండు బాప। కర్మియస
ద్వాదికపటుండుసకల। ధర్మేతరుండు వేదవిరుద్ధవర్తి । కష్టుండుసిష్టుండు
కడునికృష్టుండు। దృష్టుదురాచారి ధూర్తుఁగావునను। వెలనాటి చోడని
బిలుపంగబనిచి। కలుషంబువ్రటిల్ల గానిట్టులనియె। లోకవంద్యుడవు భూ
లోకాధిపతివి। లోకపావనుడ వాలోకించిచూడ। లోకంబునీయాజ్ఞలోని
దిగాన। లోకంబనగనీవ లోకేశనీకు। గురులగువార సద్గురులునులోక।గు
రులునుగాకయే గురులునుగురులె। తమకుజగద్గురుత్వం బెట్లువచ్చె । త
మకుపండితశక్తి దానెందుగలదు। బౌద్ధదర్శన పట్టబద్ధుండుగురుడో। ష
డ్వైదికశైవ బద్ధుండుగురుడో। బుద్ధుండుత్రిజగత్ప్రబుద్ధుడయేని। బౌద్ధం
బుమోక్షైక పదహేతువెద్ది। తమకులోకారాధ్య సముదితప్రభవ। దమ
కుజెల్లెడి పండితత్వంబుగాక। దైవంబురుద్రుండు దానయ్యేనేని। శైవంబు
మోక్షైక సాధనంబేని। యతనికియసమ లోకారాధ్యమహిమ। యతనికి
బండితాహ్వాయముగానిమ్ము। వారికిమాకును వాదమిప్పింపు। వారినో
డింతు దైవంబను వార్త। వారెంతునె నటువంటియారాధ్య। గీరాధ్య

బుడితు గిండితునెరుగ। నటుజూతుగాని మీమాంసాచార్య ప్రతిభ। య
బిల్వగాబంపు మెడసేయకనుడు। స్వసమయస్థుల స్వవచనవిరుద్ధుల
స్మృనురపాపుల బౌద్ధవాదులను। శ్రుతివివర్జితులనుసుజనదూషకుల
త తాపరాధులజైనవాదులను। శ్రౌతకర్మభ్రష్ట సన్యాసులను వి। నీశ
ర్జితుల నద్వైతవాదులను। బ్రహ్మబద్ధుల పరబ్రహ్మదూరులను। జీవ
భావుల బ్రహ్మవాదులను। విద్విష్టమతుల నసద్వాదరతుల ! విద్వద్వి
షుల నేదవాదులను భ్రాంతిచిత్తుల పాంచరాత్రరతులని । రంతు
వులనాంతరాళికుల। పరమాత్మదూరుల పరపరాఙ్ముఖుల। నరివర్గరతు
కాత్మవాదులను। వైదికాచార వివర్జితమార్గ। చోదితమతులన భేదవా
లను। దైన్యస్వభావులమాన్యేతరులజ। ఘన్యచరితుర్లిశూన్యవాదుల
అల్పమతుల బహుజల్పకులను వి। కల్పతత్వజ్ఞుల కాలవాదులను। నిష్
కర్ములనిర్దేవులనున। ధర్మప్రవర్తుల కర్మవాదులను। ప్రస్తుతపుణ్య పా
స్వర్గనరక। నాస్తికచార్వాక నిస్తారమతుల। సుకృతవిదూరుల నికృతిధా
ర్మికుల। వికృతైకవేషుల ప్రకృతివాదులను। ప్రచ్ఛన్నబౌద్ధ నిబద్ధమైచను
మ। దాచ్ఛాదితులను మాయావాదరతుల। భ్రమితులై యలియు శ
బ్రహ్మమంచు। భ్రమమించిపలుకు శబ్దబ్రహ్మపరుల । నాపోవహేతు ద
ష్టాంతవిరహితు। లైపల్క నేరని యధ్యాత్మమతుల। ధరణిగార్యత్రయా
తరమూర్తి భేద। మరయనిపురుషత్రయైకవాదులను। తానెన్ని చూడ
దర్శనమతము। గానిద్విపుతుపైక కలితవాదులను। కార్యకర్తలనాది
గాబలుకు। నాద్వైతరాష్ట్రి మూర్త్యైకవాదులను। వేదభ్రమితుల
దికవిరచ। నాధికుయంత్ర విద్యావిశారదుల। స్మార్తులయోగ శాస్త్ర
మితులబ్ర। వర్తితర సమంత్రవాదసిద్ధులను। సవిశేషతర్కశాస్త్రప్రమా
ణికుల। నవికలధర్మశాస్త్రోతీతచరుల। నంచితాఖిలపురాణాగమతత్వ। ప
చారితార్థ విచారదూరకుల। సకలతార్కికులను షట్తర్కవిదుల
కటకౌటిల్య శాస్త్రప్రబుద్ధులను। పటుకళాదతుల బహుజల్పకులను। నీరా
లాగమికుల సచ్ఛాత్రిపాఠకుల। పరికటితక విబుధ పండితాదులను। నీరా
దిగాగ వివిధకళావిధుల। పేరుపేరులగూడ బిలుపించిమరియు। సూరసన
భకురాళోకదుచిక్కనను। ధామణీశ్వరునాజ్ఞ దప్పినవారు । జుండోయను

ము బుఱిచుట్టుజాటించి। పిండుగామునుమాది బిలువంగబనిచి । మండలే
శామాత్య కుంతిసామంత। దండాధినాథ ప్రధానప్రభృతులు। దాసులు
భట్లు నర్తకులుగాయకులు। దాసజనంబు విలాసినీజనము। హితులు భృ
త్యులు పురోహితులును రాజ। సుతులుబండరులు రాహుతులు వెంకలు
ను। ననువీరలాడిగానఖిలనియోగ। మునుగొల్వన్నృపతియమూర్ఖ బౌద్ధుం
డు। విభవంబుతో రాజ సభయునుబ్రవిష్టు । సభయునుగూడి యాసానమ
ధ్యమున। నుండిబౌద్ధుడుగతరోకన్నుభోద్ధతిని। పండితేందుని బిల్వ బంప
నప్లరికి। యంకింపవ్రతికైన నధిపతికైన । నంకంబుదర్కంబు నన్న భోవల
యు। దానదప్పేమిభ్రోత గవగుననుచు। మానితభక్తి సమగ్రతదనరి। లిం
గార్చనంబు సల్లీలగావించి। భంగిగాప్రమథులపాదముల్ దలచి। చెన్నొం
దజంగమాశీర్వాదములుస। మున్నతి దానదాయుక్తిగైకొనుచు। ననలా
రవారికి నభిమతార్థంబు। లొసగుచుతగ్గమనోన్ముఖుండగుచు । ప్రఖ్యాతి
దోనమ రాజయ్యగారు। ముఖ్యంబుగాశిష్యు లాఖ్యాతయశులు । నరు
డొందగురుమల్లికార్జున దేవు। చరణంబుజములకు సాగిలి మ్రొక్కి । బసవ
కృపాపాత్ర పరవాదిజైత్ర। యసమానశౌర్యశివాశ్రమాచార్య। కరుణా
పరిష్కార ఘనశివాచార। నిరవధినిజపుణ్య నిఖిలవరేణ్య। ప్రమథానుగ
తశీల భక్తార్తిలోల। సుమహాద్యశస్క విశుద్ధమనస్క।యసమలోకారాధ్య
కుసుమయాసాధ్య। స్వసమయనిస్తార జగదేకవీర। హరభక్తి శుద్ధపంచా
క్షరీసిద్ధ। చిరదయారసకుల్య శివగణతుల్య। గతదుష్టయంత్రజంగమ ప
రతంత్ర। హితశుద్ధశైవ మయప్తానుభావ। పండితనతపాద పరిచితవేద।పం
డితారాధ్య సద్భక్తసాన్నిధ్య। వీరావతార సంవిత్సుఖాధార। భూరియ
శఃపూర్తి బుధచక్రవర్తి । వరమూర్తి మీమహత్వముదలంచినను। పర
సమయములెల్ల పరపరగానె। సన్నుతనీనామ సంకీర్తనంబు। విన్నదుస్స
మయులు విరథులుగారె। ప్రమథాత్మ మీమహత్వంబెన్ననన్య। సమయు
లు గిమయులు భ్రమితులైచనరె। పండితారాధ్యమీ బరిచితపరమ।పాం
డిత్యనిత్య సంపాదితమహిమ। మొగిబౌద్దసమయుల ముక్కుపైగత్తి।యో
గినవాగ్ఘాతసమయులలింపుకోల। తొలగనిభేదవాదుల మొక్క గొరు।
యిల శాంచరాత్రవ్రతులతలగుండు।యేకాత్మవాదులహృదయశూలంబు।

లోకాయతుల పొట్టలోపలి మమ్ము। వెలయనద్వైతవాదుల రొమ్ముగు
ట। మలరెడుబ్రహ్మవాదులకంటికసవు । కాలవాదుల తుదినాలుకముల్లు
తూలెడుకర్మవాదుల గుండెబెదరు। శూన్యవాదులమెడ సుట్టెడి పాము
సన్న్యాసులను బౌరి నమరెడుమిత్తి। నెరయమాయావాది నెత్తిగాలంబు
మరివేదవాదుల మనసుతల్లడము । పొలయు నధ్యాత్మవాదుల నోరితా
ళి। మిలయట్లుగావున నెనయందుగలదు। తరిదరిపరవాది తాగాకయందు
మెరసిపిమ్మందట వెరవకనిలువ। గలగకతర్కింప గానెట్టితార్కి। కు
కునువానఘూ కులకునువశమె। కావుననిదియొక్క కార్యంబుగాంగ। భా
వింపనేలమీ పాదంబులెత్త। నేమెచాలుదు మేలనిటువంటిసభలు। నేమిం
చినిస్థాల ధామంబుసేయ। ననుచుబండిత మల్లికార్జునయ్యకును । వి
యంబుతో విన్నవింపుచుమొక్కి। క్రిమనునదక్షాధ్వరంబు వ్యాసాష్ట
కమునుగణాడంబరము శారభంబు। నొత్తిలిచదువుచు నుబ్బుచు జనుచు
నత్తిరిభట్లు గై వాగంబుసేయ। శ్రుతిపంచగద్యముల్ రుద్రమహిమయు
శతకంబుశివతత్వ సారమాదిగను। హృద్యంబుగానత్కవీశ్వరుల్ బొగడ
నాదినుబ్బిసంసార మాయాస్త్రవంబు। పదములుతుమ్మెద పదముల్ ప్ర
భాత। పదములు బర్వత పదములానంద। పదములుశంకరపదముల్ నివా
ళి। పదములువాలేశు పదములుగొబ్బి। పదములు వెన్నెల పదములు సెజ్జ
వర్ణనమరిగణ వర్ణనపదము। లర్ణవ ఘోషణ ఘు ర్ణిలుచుండ। పాడుచు
నాడుచు బరమహర్షమున। గూడిసద్భక్త సంకుల మేగుదేర। నలరురుగ్వే
దాది యాగమోక్తముల। దలుకొత్తరుద్రసూక్తములు దన్నుతులు। ను
మహిమ్నలీల యజుర్వేదనమక। చమకపంచబ్రహ్మ సంస్తుత్యోక్తులను। నను
నుపమ సామవేదాన్వితనుహిమ। జనినరుద్రప్రశంసాపరోక్తులను। క్రమ
మొంద రుద్రసూక్తప్రతానములు। ప్రమధసూక్తములును బసవసూక్త
ములు। తనరువేదముల నంతాలైయనంగ। జనుచరణవ్యూహసంగతియం
దు। శ్యామమాధ్యాందిన చర్వకశ్రవణ। శ్యామాయనీయచర్చశ్రవణ్ణా
త। పౌండలతుందుభి దాండిలాంగూలి। మాండూకశాఖలనైత్రాయ
ణీయ। వైణేయువైధేయ వార్తాంతవేయ। శౌశకిమాద్గల్య సాంఖ్యాయని
య। శాపేయశుక్లేయ శాపాయణీయ। కాపాల బాష్కల గాలవకన్వ

దాంతపర్యత్పరీత బ్రహ్మాండప్రదాంత పిప్పలదేవదర్శివైజాత। వారాహ
శకయా వాజసనీయ। నారాయణీయ యానపహార్ద లేయ। పౌరాక్రము
క్రాంత బౌద్ధాయనథవ। పారాక్రమబ్రహ్మ పౌమవిసాత్య। యానురాణీయ
యాహకమూలకఠయ। దాసరాణీయ కాత్యాయసీయాశ్వ। లాయసీయ
ము మొదలైనశాఖలును। మాయతతదుప శాఖాదిసూత్ర। ప్రతానంబు
లును బవమానకైవల్య। కైనేవజాబాల కాలాగ్నిరుద్ర। నారాయణ
బ్రాహ్మణశివసంకల్ప। శ్రీరుద్రచయ బృహదారణ్యగర్భ। హంసాద్యుపని
షచ్చయములరుద్రప్ర। శంసాదగోక్తులాశ్చర్యంబెలర్ప। పరమ లింగార్చ
నా పరులుస్వాధ్యాయ। పరులునైచను మహాబ్రహ్మణోత్తములు। చదువు
చువేదభాష్యములు జెప్పుచును। ముధమునసీరు దెస మొక్కుచు నడవ।
న్యాయవైశేషికోదాత్తశాస్త్రిములు। పాయనిర్రీతి నుపన్యసింపుచును।
ఖండనాఖండ నోద్దండతవెలయ। దండితార్కికులుబ్బు దనర నేతేర। బస
వయ్యఘోడ్డల బాచయ్యచెన్న। బసవయ్యమడివాలు ప్రభువునత్తేశు। చా
మయ్యయజగనసవరదసిద్ధ। శామయ్య యక్కగార్కల్లిదేవయ్య। దాస
య్యశంకర దాసయ్యదాస। కేసయ్యకక్కయ్య కేశిరాజయ్య। మసనయ్య
చిక్కయ్య మాదిరాజయ్య। యసలారవీరాదివైనట్టివారి। ప్రకటపురాత
న భక్తులగీత। నికరంబుగాయక నికరంబుబాడ। శివమస్తుశివమస్తు శివమ
స్తుయనుచు। దలివిదీవింపుచు తపసులేతేర। ధరనేకశంఖముల్ ధవళ శం
ఖములు। పారిబారిబదిగొన భోరునమ్రోయ। నలరారుబంచమ హావా
వితతు। లులియంగ కాహళులాక్కటమ్రోయ। అంతటనిల్లింత నల్లంత
చెంత। సంతసంబుననరుల్ జయవెట్టుచుండ। పురిభక్తతతులు విభూతివీడి
యము, లరుదొంద మ్రొక్కి సమర్పణసేయ। బ్రణుతవాజ్మాణులు నీరా
జనదీప। మణులును భక్తిదృజ్మణులు నంధిల్ల। నంగధ వివిధ పుష్పాంజ
లులిచ్చి। మంగళారతులెత్తి మహిమ్రొక్కి చనగ। అంగళ్లవీధుల నంతం
తనిలిచి। లింగభర్తులకెదు ర్లేచుపొండనగ। నాట్యులుబుణ్యాపణ్యాంగనల్
భక్తి। శౌర్యాతిశయతు ఋత్సాహించిపొగడ। లింగభక్తుల నిజాపాంగ
మార్గంబు। నంగతిదయుజూచు శాంతనందులను। పరసమయంబులు భ
స్మంబుగాంగ। నుగుపడ్డజూచు నుప్పరమునందులను। పటుజైనచార్వాక

బౌద్ధసంఘముల। స్ఫుటమందదగనేవ జూచునందులను, మానితంబగు శ్వే
తనానీకములును। పూనిగ్రాలెడువాత పూరణంబులును । నుడివడఘన
హార్లు ముందట వెసగ। మడరంగ బొంగు భళాయంచునడవ। చెనసిముక్
చత్రంచ శశినిభంబనగ। జనగను వాయువ్య సంహితయందు। నినుపాం
చతాంతు నిర్మలంబనుచు। నొనరపద్మపురాణమున జెప్పుగాన। చాట
శ్వేతఛత్ర శర్వస్యయనుచు। చాటుపీతచత్ర శార్ఙ్గిణేయనుచు। తప్పక
ధీకిరక్తఛత్రమనుచు। జెప్పెడిగావున శ్రీస్కాందసూక్తు। లచురంగనా
నట్టములు చామరలు। గ్రమమునసట్టివ కాజెప్పుగాన। సరిధవళ చత్రచా
మరావళులు। ధరరుద్రునకు భక్తతతికినిదక్క। నొగిబ్రహ్మవిష్ణుముఖ్యుల
కీడనరక। మగునరకగ్రవజేత్తను గానయట్లు। వినుతవకాక్తికధామ విఖ్యా
తమహిమ। జనుధవళ చత్రచయముబొల్పార। లెంకెంగతముతొట్టి మ్మె
గొండమహా। దేవయ్యగారు నుద్దీపితభక్తి। ధీరతబోరడ్ల సూరసానమ్మగా
రాదిగా భక్తగణములునడవ। పరవాదిభంజన పటుపరాక్రమము। జరిగిం
గసాంబ్రాజ్య సంపదదనర। జనుదెంచు మల్లికార్జున పండితేంద్రు। నా
ఘునిబౌద్ధుడల్లంతటగాంచె। పరవాదిమత్తేభ పంచాననంబు। పరవాది
ఘోరసాగర బడబాగ్ని। పరవాదిమేఘదుస్తర మారుతంబు। పరవాది
తస్కర బహుళశూలంబు। పరవాదిఘనవవన స్ఫురితదావాగ్ని। పరవాది
విషభూజ పటుకుఠారంబు। పరవాదిదుష్టదుర్ధర ధూమకేతు। పరవాది
భూరిభూధరకులిశంబు। పరవాదివల్మీక చిరఖనిత్రంబు। పరవాది నవలి
తా ప్రథితతోత్రంబు। పరవాదిభేకభీకరభుజంగంబు। పరవాదిపురహరఫా
లనేత్రంబు। పరవాదిసారసవర నిశాకరుడు। పరవాదివార్ధికుంభ
భజన్ము। గనిబౌద్ధుడంత నుత్కట కోపవహ్ని। కొనలను దనుదాన కొని
కాలుచుండ। నానీతబుధుడు లోకారాధ్యయశుడు। నైనపండిత మల్లికా
ర్జునప్రభుని। వలపటిదెసను మాహేశ్వరభక్తరాజి। నలిగొన సింహాసనస్థుగా
జేయ। హరులభాగ్యులయాజ్ఞ శిరమునదాల్చి। గరుడి కెక్కినయంత కాం
డునుబోలె। యెడలిడివడ్డ మదేభంబువోలె। వడిమృగంబుల గన్న వ్యా
ఘ్రుండువోలె। పగరగన్పంతలంబు బంటునువోలె। వగనొందుపసిగన్న వ్యా
ఘ్రింబువోలె। ఆసురవృత్తి గోపాటోపచిత్తు। డైసమయుల సమయాగ్

ముజూచి। యెక్కడిసైదికు డెక్కడిబౌద్ధు। డెక్కడివైష్ణవు డెక్కడిజోగి।
యెక్కడిచార్వాకు డెక్కడి సాంఖ్యు। డెక్కడివేదాంతి యెక్కడికర్మి। సి
ద్ధమన్యోన్య విరుద్ధమైచనున। బద్దంబు సభల సంపాదనగలదె। ప్రకటింప
నూరునులక తాళ్లిగూడి। యొక మోళికగు నెసభ్యు డొకడైనగలడె। కం
గటికాళ్లు సంఘంపుపూసలును। సంగడించినయట్టి సభలునుసభలె। చా
కలకునుభువి సత్కవులకును। యేకత్వమున్నదె లోకంబునందు। వెట్టికి
దెచ్చిన విధమునసూర। వెట్టిగావించిన యట్టివిసభలె। కూటపమూకలు
శాటిమైకూడ। జాటిదెచ్చినయట్టి సభలును సభలె। యుర్వీశు పరివార
ముర్వీశుబంట్లు। యుర్వీశుప్రజలును నున్నవారెల్ల। యిందుదాసభయన
నెద్దివినంగ। నిందుసభాపతి యెవ్వడౌనసగ। తర్కింప జర్చింపతలయెత్తి
చూడ। తార్కికుడెవ్వడు తథ్యమిందెన్న। యింతనమగుచుట యిదిమా
కుభక్తి। పంతమట్టునుగాదు ప్రశ్న జేసెదము। యోవైదికుండనీ యొడ
లెగ్గవెట్లు। యీవేలయిటువచ్చి తీవేదబాహ్యు। జూడముట్టవసది చో
ద్యతినూట। లాడగాదనగ మున్నాశ్రుతివినమె। యననేలహస్తినా హ
న్యమానోపి। యననవిశేచ్చ జినాలయంబనగ। ధరనిట్టిజనబుద్ధ దర్శనాం
తరము। లరయగించిద్వైద మంతియగాదె। పరప గుతద్వేద బాహ్యుడు
బొందు। నరకంబభీష్టమెనలిసట్లయేని। వినువేదవాదిని వేదంబునిత్య। మ
సియదెముప్పది యారుతత్వముల। నైదవతత్వ మయ్యాకాశతత్వ। మా
దటశబ్ద మయ్యాకాశగుణము। దానిత్య వస్తువేధరనొక్కప్రకృతి। లేని
దినాడెట్లు దానుదయించు। అదిగాక శ్రుతులు స్వయంభులంటేని। యు
దయంబులయము లేకునికిదానెట్లు। నలినెనబడు చరణవ్యూహసూక్త।
ములువినవె స్వయంభువులేవేదములు। రురువర్ణ దేహంబురుగ్వేదము
నకు। ధరణినా త్రేయ గోత్రంబుగాయత్రి। చందమయ్యధిపతి సరసిజ భ
వుడు నందమాపద్మపత్రాయతాక్షములు। కుంచితకేశము ల్గురిమినయ
ట్టు లంచితంబగుమరి యాయజుశ్రుతికి। క్రిమమొంద నాది భారద్వాజ
గోత్రి। మమరుత్రిష్టుచ్ఛంద మధిపతి శార్ఙ్గి। స్థూలకపాలంబుసూర్యకా
న్యములు। భోలెడుతాంబ్ర విస్ఫురితవర్ణంబు। సామవేదమునకుఛందం
బుజగతి। దానురిరుద్రుండు దైవంబు తనువు। కడుస్తోత్రవర్ణంబు కాశ్యప

గోత్ర। మడరంగ శుచిదేహామతి దాంతిగుణము। వెలయనథర్వణ శా
శృంగమున। కిలననష్టుచ్ఛంద మిందురిడధిపతి। యనుపమంబైన కృష్ణా
కంబుమేను। దనరు వైజావ గోత్రంబట్లుశ్రుతులు। కొలదులువర్ణము
గోత్రములల్రూపములు। దగునదీదైవములు గలిగుండు। నలుసులేక
యంభులనియెడి శ్రుతుల। దలపనిత్యములని దలచెదవేని। యుదయిం
చుజెడుజగదుదయనవిలయ। విదితకారణము లేవేదసంఘములు। భువ
జ్జగంబులు పుట్టకమరియు। నవిసనాతనములు ననియదెవినుము। శక్తి
క్తిబరగు పూర్వజ్ఞానస విష। యజ్ఞాన కలితోత్తర జ్ఞానచయము। నా
విషయజ్ఞాన మదివెను బడగ। జావిశ్రైయుత్తర జ్ఞానంబు దోచ
పూనితదుత్తర జ్ఞానంబుగదియ। దానుత్తరజ్ఞాన తతిపూర్వమైన। జ్ఞా
దులై యవిదానెల్లుదోచు। మానితాక్షరపంక్తి నూడ్కియట్లనిన। ప
గలవిషయజ్ఞాన మాధ్యక్షరాంక। మొగిద్వితియాక్షరంబుత్తరజ్ఞాన। ప
రిగినయదివిషయజ్ఞానమదియ। యరయబూర్వజ్ఞాన మగునట్లులైన। స
దదియోత్తర జ్ఞానాక్షరంబు। సరయంగదగు విషయజ్ఞానమగుడు। నొ
దృతియాక్షరం బుత్తర జ్ఞాన। మగునిట్టులొండొంటి కటమీదెమంగ।
న్న పూర్వజ్ఞాన సంగతాక్షరము। లన్నియునతని కనాదులేకాక। రతిగా
డబద్యాక్షరములెల్ల నెరుగు। నతనికనాదులె యట్లయనాదు। లనుజగ
లునిత్యమనియన్క జ్ఞాన। ముననెరింగితోమరి మున్నైనయట్టి। జగ
లుజూచి నిశ్చయమెరింగితివా। నిగమప్రమాణోక్తి నీవెరింగితివా। ద
నరనిజజ్ఞాన మునననెరింగి। తినని యదెజ్ఞానదృష్టులలోన। తివిరియా
జ్ఞాన దృష్టి నెరిగితో। తివిరిచక్షు జ్ఞాన దృష్టి నెరిగితో। పూని యాత్మజ్ఞా
ముననెరింగితిని। దానయదె పశుజ్ఞాన తత్త్వోక్తి। నిన్నునీవెరుగం
రనివాడ। వెన్న నిజ్జగదాది యెట్టెరింగితిని। కాకచక్షుదృష్టి గాంచె
నియె। దాకనుంగొనగ నేత్రములు నీకెవ్వి। హరుని నేత్రములై నయన
ర్కశీత। కరులయయ్యతిదైవిక స్ఫూర్తి గాని। తజ్ఞులుయాదృష్టి దాగ
వనివ। యజ్ఞానికానంగనలయెనీకు। యిజ్జగంబులు చూచి యెరిగితి శా
యజ్జగంబులునీక నాదులునీవు। మొన్నటివాడవు మున్నున్న జగము।

ష్ణననాదిగా నెఱ్ఱిరింగితివి। యాజగదాదికి నాదిమైనట్టి। రాజార్ధధరు
డు మారమణుడునాది। గావుననిది యరుంగగనేర్చుగాక। భావింపనితరు
ల ప్రాప్తి యెకాక। నిగమప్రమాణోక్తి నీవెరిగితేని। నిగమ ప్రమాణో
క్తినీకుదానెద్ది। యిలజగతాంపతియేనమోయనగ। గలుగు నిత్యాదిసూ
క్తములెరుగుశక్తి। గానయనాదులు గావిజ్జగములు। గాన వేదములచే గా
విజ్జగములు। శ్రుతిశిరోమామేవ పితరోయనంగ। శ్రుతులకుదండ్రియా
శుడమైయుండ। ధృతివేదములు పితృదేవోయనగ। శ్రుతులకు దండ్రి
యాశుండమైయుండ। దనరు వేదములు పితాతదశ్యామ! యనశ్రుతుల
కుదండ్రిసాంబుడై యుండ। శ్రుతులుదారీశ్వర సుతులు మేమనగ। శ్రుతు
లుస్వయంభులంచును బల్కదగునె। శ్రుతిపురుషులుపరిశ్రుతభక్తిపాశు।
పతశాంభవవ్రత పారీణ మతులు। తనకు వేదములు వేదాధార యంతి।
యనదెల్లగాదె రుద్రాక్షధారణము। నాదిదేవానాంత్రి యాయుషం బ
నగ। మేమగశ్రుతులుతస్మై అస్తుయనాగ। ప్రత్యయంబవుగాదె భస్మావి
లిప్త। నిత్యత్రిపుండ్రవి నిహితైకనిష్ఠ। మిలియతిశ్రుతుల అయస్మై హస్త
యనగ। నతియంశివాభిమర్శనసెగయందు। సత్యంబుగాదె యాశ్వర స
న్నిహితము। నిత్యలింగార్చనా నియతానురక్తి। వింతయెశ్రుతులందు వే
దాశ్చకామ। యంతేనమరియు దదశ్నామియనగ। సుప్రసిద్ధముగాదెశూ
లిపాదోశ। కప్రసాదోపభోగ ప్రవర్తనము। తమభక్తిగతిశ్రుతుల్ దార
నెప్పంగ। భ్రమసిదైవములని పలుకంగదగునె। పాయకశ్రుత్యుక్తి బంచా
క్షరేస్మి। తాయననాదివేదాశ్చశాస్త్రాణి। లయనగబంచాక్షరి యందేల
యింప। మును వేదములు నిత్యములునాగదగునె। కానస్వయంభులు గా
వువేదములు! గానసిత్యంబులు గావు వేదములు। కావేనిత్రిజగన్నికాయం
బులట్లు। నావిర్భవంబయ్యె నాదినంతేని। భవుడునిజాజ్ఞాప్రభావన భువన।
భవనంబులతులితప్రతిభమై పేర్చి। నిజమగుజలకూర్మ గజఫణీంద్రులనుత్రి
జగదాధార నిధేయతనిల్పి। సంచితస్థావర జంగమాదిప్ర। పంచంబుగావిం
పప్రబలింపదుర్లింప। కడుగడుదక్షత గలమహామహిమ। మృదునెరుంగుదు
గాదె మీవేదములను। చలముజడ్డును లేని శాబ్దికులకును। దెలియుసోమః
పశ తేయనమరియు। సలజనితామతీ నామననపుల। దళుకొద్ద గా జనితా

దివోయనగ। స్తుతసూక్తి జనితాపృథివ్యోయనంగ। క్షితిజనితాగ్నిర్జనిత
సూర్యయనగ। యిరవొందదుది జనితేంద్రస్యయనగ। విరచించిజనితా
విష్ణోయనంగ।వలపారశిశువో భవంతియనంగ। దలప్పయేతాదైవతాగ్ర
యనగ। దృష్టంబుమరియును దేవాశ్చపరవ। దృష్టాయనగ శ్రుతిదృష్ట
బులుగను। యొప్పారనిట్టులై యున్న వేదములు। జెప్పు మహాదృష్టి శివు
యందగుట। గానయీశుండు జగత్సృష్టికర్త। కానేరవాండు జగంబు
ల్లైని। వెలినుండచేసెనో విశ్వాధికుండు। చెలగిలోనుండి చేసెనో లోకవి
తి। యనియదాతనదు గర్భాంబుధిలోన। జనియించుబుద్బుద జాలంబు
ట్లు। యనియంగలింగ మధ్యేజగత్సర్వ। మనగదన్మధ్యంబుసందుగానిండు
చేకొనిజగము సృజించునీశ్వరుడు। సాకారుడో మరినికారుడోని। రాకారు
డేనిజేయలేడు సృష్టి! సాకారుడేని జేయగరాదుసృష్టి। సృష్టిదానిత్యని
గానికాదు। సృష్టియనిత్యనిచె మున్న కాదు। యేసార నిత్యస్వరూపిశా
రుఁడు)। రూపమేపగిదిని రూపించితీవు। హరునిసాకార నిరాకార రూఢి
బరగుతత్వంబు లేక భావమెట్లయ్యె। బెనసియేవిధమున సృష్టిదాజేసె। దని
యెుదాసృష్టిలీలార్థమైదాన। భవుడనరాజసాస్పదగుణంబునను। భువ
నంబులేర్పడ బుట్టించెపరగ। మృడుడనీసాత్వికమిళితగుణమున। గడగిజగం
బులు గరుణరక్షించు। హరుడనదామసోద్ధురగుణంబునను। బరగు జగం
బు లేర్పడసంహరించు। త్రిగుణంబులను బాసె దీపితమహిమ। దగిలిశివుం
డన దానవెలుంగు। పెంపారనీక్రియ పృథుశివభక్తి। సంపుటంబుగ జగ
చ్చక్రంబుద్రిప్పు। సకలనిష్కలదైశ్వర్య సంపూర్ణు। డకళంకుడీశాను
డాదితుదు)ండు। శ్రీమహాదేవుడజేయుడక్షయుడ।నామయు తాహ్యడాల్యం
తవర్జితుడు। సర్వగతాది గోచరుడు నిత్యుండు। శర్వుడ వాఙ్మన
సప్రగోచరుడు। హరుడవినాశన డజరుడక్షరుడు। పరమ తేజఃపుంజ భాస్వ
రాంగుండు। వేదాంతవేద్యుండు విశ్వాధికుండు। మహాదేవుడతులిత మ
హిమాకరుండు। పరమేశ్వరుడు జగత్పతి శంకరుండు। ఎరదుడుసద్భక్తవ
త్సలుండైన। హరునిసాకార సిద్ధాంతతత్వంబు। పరమకారణమునుత్పత్తి
హేతువును। గానరుద్రుని చేత గల్పింపబడియె। దానిజ్జగంబులు తథ్యమె
ట్లనిన। కలుగనివెట్లును గలుగవనాది। కలిగినవెట్లును గలుగుశివుండు। క

లుగనిజగములు గల్పించినాఁడొ। కలిగియుగలుగని లిలజేసినాఁడొ। యల యయ్యాదిజేసె ననియదెవినుము। సలిలాదిమృద్దండ చక్రిసూత్రములు । గలుగకులాలుండ గలుగ మెయట్టి। లలవడుతంతు ముఖ్యాది హేతువులు। గలుగగోవిందుండు గలుగ మియట్టు। ఘటపటాదులుసేయ క్రమముననగ లుగు। పటుపరమాణ్వాది పంచశక్తులును। మును లేనియిజ్జగంబులు సృజి యించె। దననిత్యపరమ స్వతంత్రత్వమువర। సలిలాలిమృద్దండ చక్రసూ త్రములు। గలుగకులాలుండు గాకున్న నేమి। యలవడుదంతు ముఖ్యాది హేతువులు। గలుగకులిందుడు గాకున్న నేమి। ఘటపటాదులుసేయగానె వ్వడైన। పటువుండ కాడె యభ్యాసైకశక్తి। యిలబరమాణువు లేనుశక్తు లును। గలుగునేనియు నివికారణంబేని। జగములుసేయ నీశ్వరుడేల యె ట్లు। జగములు సేయంగ జాలడెయొరుడు। ననయంబు జగదాది కాతండ యేల। యనియదె కార్యంబులవి గారణములె। యనయగార్యములు బ్ర హ్మాండసంఘములు। పరగుకారణములే పంచశక్తులును। వరుసకారణము లు బరమాణుతతులు। బరగుకార్యంబులు బరమాణుతతులు। పరమకా రణుడు మాపతియయ్యెనేని। బరమాణుశక్తుల బ్రాపీశ్వరునకు। నెలదా ననియెదా యివిసదాశివుని। లీలలుగాకని జాలోకనంబు। జాలదె యీజ గచ్ఛయము బుట్టింప। బాలింపసంహరింపంగ నెట్లనిన। నెరయుచుగ్వేదా దినిగమసూక్తములు। మెరయునఈక్ష్యతే మేనులోకాంశ్చ। లోకపాలాం శ్చనాలోలతసంత। బోకనఈక్ష్యతేలోకాన్యజాయ। తియనంగ నీశ్వరు దృష్టిమాత్రమున। నియతిజనించిన నిఖిలలోకములు। భగ్నంబునొందన బ్రహ్మనవిష్ణు। నాగ్నేనసూర్యనానట్లుపురాణ। మితితవోన్మేషనిమేషే ష్యాయనగ। యుతసమాసము ప్రళయోదయోయనగ। శివుదృగంచలము విశేషతదనర। తివిగిప్రత్యం జనాతిష్ఠంతిసంయు। గాంత్యకాలేయన హరి ముఖ్యదేవ। తాంత్యకాలంబున నాప్రమథాళి। బ్రణుతించిత్వం విశ్వభ ర్తాయనంగ। ప్రణుతించితవనాస్తి భర్తాయనంగ। యంకించిత్వం విశ్వహ ర్తాయనంగ। నఃకించి తవనాస్తి హర్తాయనంగ। షుతిఏక ఏవరుద్రోయ సమరియు। రతినతినేక మేవాద్వైతమనియు। నిండియొక్కండ రుద్రుం డుండనొంటి। రెండవవాడు లేకుండుటవిన వె। ఆదిబ్రత్యయముసకాగమం

చేసి। వేదవాదివయేని వేరనరాదు। ఆదిమహాసృష్టి మున్నైనచందంబు
లుదిమహాప్రళయంబు గడియువిధంబు। గానయనాదులు గావులోకము
లు। గానదైవంబులు గావు వేదములు। భవుమహిమజనువు పాఠకుల్వా
డు। కవులుబ్రతిష్ఠించు నడిది తార్కికులు। గాదెల్లుసకలజగత్ప్రపంచము
పాదించుచునునట్లు భవుజెప్పెగాన। వైదికాపాదితవ్రతులరక్షింప। వైదికే
తరశివవ్రతులశిక్షింప। గావివక్షితపేర్మి గలిగి వేదములు। దైవత్వమెప్పు
డు దప్పదంచేని। దప్పేమి వేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా యొకదై
త్యుచె క్రమింగబడునె। తప్పేమి వేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా తమ
బ్రహ్మ శిరముగోల్పడునె। తప్పేమి వేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా
క్షుని చేటుగన్గొనునె। తప్పేమి వేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా కవి
లై జెప్పంగబడునె। దప్పేమి వేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా యొక
క్షీ చేబడిచనునె। దప్పేమి వేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా యొకను
చె తెంపబడునె। తప్పేమి వేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా కుక్కలై
వెన్కజనునె। వేదమేట్లును కర్త గాదయ్యె నేని। వేదోక్త కర్మనిపాదిత
ము। దానస్వర్గాపవర్గానూనఫలవి। తానముల్ బొందింపదా నెట్లు
నేర్చు నని యెదాకర్తృత్వ మదికర్మమునకు। ననుమతించుట యెసిద్ధా
తమతంబు। గాదుకర్మమునకు గర్తృత్వసిద్ధి। లేదునిపును వేదవాదివిగా
వు॥ వేదకర్మవాదిని పేరు దానింక। తగిదరికర్మవాదంబు నీమతము। ఘ

—•••◆ కర్మవాదము ◆•••—

సూక్తమిదె స్వర్గకామాయజేత। యనుటదైనము చతుర్థ్యంతంబకా
తనకర్మఫలమది తానతత్కర్త। కనుభవయోగ్యమై యలరునంటేని। క
ర్మంబు కాయాను గతములుచనునో। కర్మానుగతమైన కాయంబుజననో
కాయంబనాదియో కర్మంబనాది। యోయువిజీవికి నొక్కటయగునో। కే
ణీకమచిత్తు నిర్గుణముకర్మంబు। గణుతింపనదియెట్లు గర్తవసించు। కర్త
యుజడుడు తత్కర్మవశుండు। కర్తింపదా నెట్లు కర్మంబు సేయు। తప్పుచే
నవాడు దండించికొనునె। తప్పసంకెలలయి తగులునో తాన। కలుగునో
పరగంగ గర్తయొక్కండు। నవినట్లతత్కర్మ ఫలములుగుడుప। యిలను
ర్మాధీశు డీశుండుః ర్త। ఫలదాతయొక్కండు గలిగియుండంగ। కర్తృత్వ

మున్నదె కర్మంబునకును। కర్తమహేశుండు కాకట్లవినుము। పూర్వమీ
మాంసోక్త భూరికర్మములు। వేర్వేరమున్నారు విధములైయుండు। భా
సురంబుగజెప్ప బడుదర్శపూర్ణ। మాసయజ్ఞాది కర్మంబులుసేయ। నొం
దుసంస్కార మెక్కొడుకర్త। నందించిపోవంగ నట్టిసంస్కార। రూపం
బులైననిజాపూర్వములుని। రూపింపనాకు విశ్రుతిగూడియొకటి। బొనరు
నామాంతర పూర్వమైనట్టి। ఘనపరమాపూర్వ మనగబుట్టించు। నలరె
డుదత్పర మాపూర్వవిహిత। ఫలశిరస్కంబైయి బరగుచున్నదియు। నను
పమంబగు దైవమనియనదృష్ట। మనియునుమరికర్మ మనియునుజెప్ప। న
మరి తదీయనామమున గురింప। గ్రమమున దేహాంతరమున లోకాంత।
రముననను దేశాంతరమున గాలాంత। రముననయ్యుపభోగ రచిత ఫలము
లు। దానిచ్చునటుట వ్యర్థముగాదె జడము। వైనకర్మములు గాలాంతరం
బునను। కలసియుదయంత ఫలములీనెర। విలనిట్టిజైన బౌద్ధులకు బాట్టు
లకు। నొగితపోదాన ధర్మోఘలాదు। లగుకర్మములుత్యర్థ మాదిమెట్టులనిన।
పుష్టియగుచునున్న భోజనక్రియల। దృష్టంబు చావుసిద్ధించెడిగాన। కను
గొనకేవల కర్మంబుఫలద। మనజనునేని గ్రియామాత్రదనకు। పుష్టినిమర
ణంబు బుట్టింపనేల। దృష్టికర ప్రాప్తి శిష్టాన్నవిషము। యిలజన్మమరణ
సంకులములీబట్టి। వెలయంగగర్మముల్ వేచనుచుండ। నాపోవ సర్వేశు
డక్కడక్కడను। నోపితత్కర్మాను రూపితఫలము। హితబుద్ధిగావించు ని
టుగానసర్వ। గతుడుగర్మమునకు కర్తయెక్కండు। నధ్వరపతిరుద్రిడగు
టరాజౌన। మధ్వరస్వాయనంగ నట్లునుగాక। యింద్రాయయనియును పేం
ద్రాయయనియు। జంద్రాయయనియును స్వాహాంతముగను। హవివెట్టు
గా భస్మమగుద్రవ్యములను। దవిలియపూర్వంబు దానెట్లుబుట్టు। నయ్యా
పూర్వంబు స్వర్గాధిఫలంబు। వెయ్యుపాయంబుల వేదింపనేర్చు। అవినే
రవేని కాలాంతరహీన। మవ్వునేనిపరలోక మనుట వ్యర్థంబె। యనిమెదే
నియును గాలాంతరంబువనె। జనిమెము క్తికెదంద్రి జంపిజందుండు। బాలు
వధించిమె కాలాంతరమున। లీలనీశ్వరు సిరియాలుండుగూడె। వినబ్రా
ణహత్యగావించి మాదటనె। జనిమెను బొందితోడనె చోడనృపతి।యరి
యమరాజు భూసురు జంపిమరియు। హరునిగర్భము జొచ్చెనట్లును గాక।

దక్షుండు వైదికాధ్వర ఫలంబునను। దక్షుడై మీఁదట తలగోలుపడియె। దు
ష్కృతంకర్మ శుభాశుభంబనెడి। చిటిపొటిభావముల్ జెల్లు నెయందు। స్వ
నిర్నిమిత్త కృతం పాపమనియు। గరమపిధర్మాయ కల్ప్యతేయనియు। ప్ర
రిమామనోధృత్య పుణ్యోపియనియు। హరునివాక్యము కాదె యలఘు
న్నదియు। కానకర్మమునకు కర్తృత్వమెద్ది। దానెట్లుబొందుదా తత్కర
ఫలము। తత్కర్తృత్వమటుగాన కర్మఫలంబు। కర్తయీశ్వరుండ గానిట్లు
చ్చు। కలుగఁడె సకలలోకస్థితికర్త। జలజాక్షుఁడైన శ్రీశ్వరుఁడైనవిష్ణు। భృ
గుపత్ని జంపిన పృథుకర్మఫలము। జగతిలోపదిమార్లు జంపిపుట్టించె। క
సవాలినేసిన కర్మఫలంబు। వనజనాభునికాలు వ్రియ్యనేయించె। బలినిబ
ధించినవటుకర్మఫలము। జలజాక్షునాగపాశముల కట్టించె। చెలగికౌరవ్య
దుర్నించిన కర్మఫలము। కలయయాదవ కులక్షయముగావించె। చెలికా
డ్రసతిగొన్న చిరకర్మఫలము। వలపారుసతిని రావణున గొప్పించె। గా
వునతరుల కర్మఫలంబు। భోవంగనిచ్చునె పొందకంటేని। దనరలక్ష్యమ
దనుర్ధరుడేయకున్న। తనకుదా బాణంబు జనియట్లుదాంకు। పెనుపొం
యీశ్వర ప్రేరణ లేని, తనకుదాకర్మంబు జనియట్లుబొందు। విధినిర్
మాధము విరచితక్రియలు। నిధినిషేధంబులె వెంటకర్తలకు। పటువగుపు
ణ్యపాపములు బుట్టించి। యటస్వర్గనరక లోకాదులకనిచి। ప్రథితశు
శుభాస్పద సుఖదుఃఖ। పదము బొందించు నప్పరమేశ్వరుండు। కర్మకర్త
గూర్చు కర్త బ్రాపించు। కర్మంబునందాఁగ కర్తానుసారి। కర్తానుసారియా
కర్మంబయేని। కర్తకర్మమునకు కరకంతుడేని। ప్రేరించు నీశ్వర ప్రేరణచే
సి। భోరునకర్మంబు బొందునేనియును। పెంపారనెవ్వని ప్రేరణ బ్రహ్మ
జంపినకర్మమీశ్వరుని బ్రాపించె। ననియదాబ్రహ్మ యహంకృతిగ్రోలి
తనుదానమురచి మదగ్రస్థుఁడగుచు। రతిరుతంసత్యం పరబ్రహ్మమనుచు। స
తులరుగ్వేదోక్తియనుకీర్తి సేయ। ధృతిని బ్రహ్మాధిపతి బ్రహ్మణోధి। పతియ
చు సయ్యజుశ్శ్రుతియును బొగడ। పనుగొనతత్పరం బ్రహ్మావిభాతి। య
సామవేదోక్తి యర్థిగై సేయ। భ్రమదప్పితత్పరం బ్రహ్మేతియనుచు। రమ
ణనథర్వ శిరంబును మ్రోయ। పరగంగనోమితి బ్రహ్మాదిసూక్తు। లరుదొం
ద వెండియు నట్లు గురింప। యన్న పరబ్రహ్మ మీశుండ యనక। నన్ని

యహంగకహం బ్రహ్మమనుచు। వాలిమెప్పోరుగని వనజజుగినిసి। కాల భైరవుడన గణమొక్కరుండు। తప్పక బ్రహ్మమీదటి తలదునుము। నప్పుడ హరుని నాషాష్ఠకంబునను। నాకాంక్షనుతియించి హరుని మెప్పించి! చే కొనిమీ చేత యాక పాలంబు। ధరియింపుపరమాత్మ తత్కపాలంబు। ధర బడ బ్రహ్మాండ తతికీక్షణంబు। పరిహృతంబగునెట్లు చారవైనకుము । పర మభట్టారక పరముక్తి బ్ధి। పరమస్వతంత్రి యక్షర వరమాత్మ । పరమే శయన బ్రహ్మ హార్దిన సేయ। భవుడు దాలిచె తత్కపాల మింతటనె । శివు బ్రహ్మహత్య వసించె నేమరియు। ధృతిసామసూక్తిత్వం దేవేషునాగ। నతి రతి బ్రహ్మణోన్యహమనదాది। నడరు తథ్యామోక్త మగు పురాణములు। నడి బ్రాహ్మణో భగవాన్ రుద్రయనగ। మనుక్షత్రియః పరమో హరిర నగ। నను వెలర్వ పితామహఃస్తువై శ్యశ్చ। యనశూద్రజిస్తు సహస్రదృక్క నగ। మునుకొని యెల్లెడ మురియుచుజెప్ప। నాగ బ్రాహ్మణుడయినను గ దాయట్లు। నాగ నేటికి నలినజుడు బ్రాహ్మణుడె। మైనసా గాక యన్యా యవర్తనుల। బూనిజంపిన రాజు బొందునెహత్య। కర్మగర్మ మెచంపెగాని కీచకుడు। కర్మి జంపిన పాపకర్మిగాండనగ। భట్టంబు ననెడొక్క పక్షం బుగలుగ। నట్టున్న దేహత్య యదియునుగాక। రావణుజంపిన బ్రహ్మహ త్యకును। భూవలయంబున బుధులువిధింప। నరుడగున బ్రహ్మహత్యదోషం బు। పరిహరింపగనోండుసాయంబులేక। నిష్ఠించిలింగ ప్రతిష్ఠలుజేసి । నిష్ఠ మైశివుగొల్వ నిహితమానను చు। తిఖిరి రాముండు ప్రతిష్ఠలు సేయ। భువి నిరామేశ్వరంబులు గల్గునట్లు। బ్రహ్మనధించిన బ్రహ్మహత్యకును । బ్రా హ్మణుల్ విధియింప బరగనెందైన। శ్రీమహాదేవుడీక్షిదిజేసినట్టి। యామ హాదేవేశ్వరాదులుగలవె। యిదియునుగాకప్పటప్పటి కజుడు। మదనారి చేతను మడియుటనినవె। జనచనదక్ష ప్రజాపతిశిరము। దునిమినవాడు జెం దని బ్రహ్మహత్య। తనకూతుగవయు పితామహుడురించి । తనరిన నాడు బొందని బ్రహ్మహత్య। యమరదక్షుని యల్లుడగు జందురికాల। జమరిన నాడు యెంచని బ్రహ్మహత్య। వనజజుదండిరి విష్వక్సేనుదురించి। తనరిననా డు జేరని బ్రహ్మహత్య। కూడ బ్రాహ్మణులకు గురువైనయగ్ని। యేడు జిహ్వాలుగోయ నెయిదనిహవ్య। మునులసాధులగొట్టి మోపుగాగట్టి। కన

విచంపక బొందగాలేనిహత్య। యనుపమంబైన బ్రహ్మాండసంఘముల। నుమహాబ్రాహ్మల సద్బ్రాహ్మణులను। కోటానగోట్ల లలాటనె త్రా శాటిమహాజగత్ప్రళయకాలమున। గురుపుచ్చిపేర్చి నిస్తుషముగావిం రిదరినాడు బొందని బ్రహ్మహత్య। మించి చతుర్ముఖు మీాదటిశిరము దెంచినంతటనె పొందెనె బ్రహ్మహత్య। యంగహీనుని జేసినంతనె య లంగజారికి బ్రహ్మహత్యబ్రాపించె। బ్రహ్మసచ్చినగదా బ్రాపించుహత్య బ్రహ్మశిరోహరు బాపనాశనుని। బ్రహ్మేశుభక్తి తత్పరులు దర్శింప। బ్రహ్మత్యాయు తానిచయనగ। ధరబ్రహ్మహత్యలు దరియునామీాద। వంబునను విశేషించిదహత్య। శేషపాపానినా జిరపాతకములు। నా జుఃశుద్ధియః ఘోరాపాపకాశ। నీయనలింగసన్నిహితులజూడ। బ్రహ్మ హత్యాదులు బ్రాపింపవనిన। బ్రహ్మహత్యమహేశు బ్రాపించెనెట్లు సకర్మంబు శ్రీకంఠానుసారి। పునితత్కర్మంబుబుధ్యనుసారి। బుద్ధియను సారి భువిబ్రవర్తకుల। కిద్ధరనటుగాన యీాశుండెకర్త॥ మొదలకాలా

—కాలవాదము—

తరంబున జేసికర్త। కదియుకర్మంబున నట్టిదెకానియింక। కాలవాద యన్నగానిమతంబు। కాలవశమపుణ్యకర్మసంభవము। కాలవశమ త్కర్త కాలంబు। కాలవశమపాపకర్మసంభవము।కాలవశముకర్మ లావాప్తి। కాలవశంబు జగత్ప్రవర్తనము। కాలవశమ జగత్కార్యకా ణము। కాలవశంబు జగత్సముత్పత్తి। కాలవశంబ జగద్వర్తనంబు। కా లవశంబ జగత్ప్రళయంబు। కాలవశిమరాజికము దైవికంబు। కాలవశమ రవి గ్రహణాదికములు। కాలవశంబ సుఖంబు దుఃఖంబు। కాలవశమ ల్మియులేమి। కాలవశమ త్రుటిక్షణమాత్రసంఖ్య। కాలవశంబ లగ్న ముహూర్తంబు। కాలవశమ నవగ్రహబలాదులును। కాలవశంబసంక్రా తులుతిధులు। కాలవశంబనక్షత్రచారంబు। కాలవశమయోగకరణము దలప। కాలవశమసర్వకాలవేళలను। కాలవశంబ స్వర్గమునరకంబు। కా లవశంబ మోక్షంబు బంధంబు। కాలవశముగాని కార్యంబుగలుగ। లోకముననిమొదవేని వినుము॥ చలితంబనిత్యంబ చైతన్యమచిర। మిల ర్గుణంబునిఃస్థలమశరీర। క్షణభంగురంబు దత్కాలంబునకును। గణుతిం

గానాది కర్తృత్వమెద్ది। తిరుగకకుమ్మరి ద్రిప్పంగసారి। దిరుగునో దన
యంత దిరుగునో ధరణి। దిరుగనియీశుండు ద్రిప్పగాలంబు। దిరుగునో ద
నయంత దిరుగునో మరియు। నాధారశక్తిని జాజ్ఞాప్రవర్తి। నాధారశిల
యుగా నటక్రించనునిచి। కదలని మేరువు గంబంబు జేసి। గదియంగ గాల
చక్రంబు గీలించి। ఖరకరుం డండంబుగా జేతబట్టి। తిరుగ క్రిప్పెడు దేవు
డుండంగ। చనుజీవఘుటకర్మ చక్రసూర్యేందు। వినుతబలీవర్ధ విభ్రమ
ణమున। గూఢంగభవముల గొరలు రావటము। మాడించుకర్త విశ్వా
ధికుండు। హరివిరించాది సురాసురనికర। పరికల్పితాయుష్య పరిమిత
రాశి। దాంటిదాడివిధియును దూమునగొలువ। కడునేర్పులోకైక కర్త
యీశ్వరుడు। హరుడు కాలాతీతు డభవుండు మోక్షు। కరుడు మహాకాల
కాలుడక్షరుడు। కాలాత్మకుండడి కాలుడునిత్య। కాలస్వరూపుండు కాల
వశుండు। కాలచైతన్యుడు కాలాశ్రయుండు। కాలగళుండుండ కాలంబు
నకును। హరునియాజ్ఞాశక్తియనుటయుగాక। పరమకర్తృక మెద్ది పరికించి
చూడ। శ్రుతులుశతాయుః పురుషయనగాల। గతిమీరిసడిచిన గణము
లవినరె। కాలాగికరుణ మార్కండేయుడాది। కాలమృత్యువు గెల్వ డే
లోకమెరుగ। మరియును సకలేశు మాదిరాజయ్య। మెరయడెకాలంబు
మీరి వెండియును। బాలుపైకృపనొక్క భక్తునివిగత। కాలుడై మనుపడె
కడగిమాదరసు। ముసిడి కాడయ్యముస్ మొక్కినకన్య। మసలిగాలము
నొంకి మనుపడె మరియు। మొసలిమ్రింగుడు కాలమునకొరగంటి। పసి
బాలుమనుపడే పరగన బెన్న। మొదలశల్యములైన ముదిత మస్పండె।
పిదపకాలమునొంకి బిల్లనైనారు। క్షితివిమానమునొంకి సుతు మనుపం
డె। యతికాలుడైన కక్కయ్యదామరియు। కాలంబుమీరిన గణములు
గలవు। కాలవంచకులైన గణములుగలరు। గావునగాలంబు కర్తయేనియు
ను। భావించితనయిచ్ఛ బరుపంగవలదె। పానలేమిటికి లుంపంతి దైనలిఖి।
తానినాగాలస్వతంత్రంబు మెద్ది। యలరుచుముప్పది యారుతత్వములు। వె
లుపలలోపల వెలుగుశివాజ్ఞ। యందొక్కతత్వమై యలరుగాలమున। కెం
దునుకర్తృత్వ మేలసిద్ధించు। కాలంబనాది నిష్కళతత్వమనుట। కాలవ
శంబు లోకంబెల్లననుట। వలనుగాదిది కాలవాదినన్మాట। తెలియ వేదాం

తవాదివా కానమరియు॥ ఆదియెయిట్టిమాయామతంబైన। వేదాంతమా
ర్గంబు వినుము వేదాంతి। అదియెట్టులనిన వేదాంతశాస్త్రంబు। హృదయ
నిశ్చయము నీవెరుగక భ్రమసి। వనటమైజీవః శివఃశివోజీవ। యనియద్వ
శివున విద్యాబుద్ధు జేసి। తానహమేవ పశూనామధిపతి । నానట్ల నుద్రప
శూనామధిపతి । యనగపశుపతయేచనమోయనంగ। మునుపశుపతయే
నమోనమయనగ। పరగబ్రహ్మాదయః పశవోయనంగ। ధరపశుపతయే
మోనమయనగ। పరగబ్రహ్మాదయః పశవ్యాయనంగ। ధరపశుపతి యట్ల
దాపశువగును। అంతమాధవ విరించాదిపిపీలి। కాంతపశువులకు నధిప
శివుడు। భావింపజీవులు పశువులు ప్రకృతి। యావృతంబగు పాశమట్ల
రెంటికిని। పశుపతిరుద్రుడనుశ్రుతిప్రత్యయంబు। పతిరుద్రుడితరులుపశు
వులుగాన। గోపతిచేత పాశోపేతుడైన। యాపశువులయట్ల యవిరలప్ర
లాశావిరహితులై యీశునియంద। పాశమోక్షముబొందు బంధముల్వా
సి। పశువులుపశువుల బంధింపవిడువ। కుశలులై పశుపతి కుశలుండుగా॥
శివుడుగాకధిపతి జీవరాసులను। భవపాశములచేత బంధింపవిడువ। పశు
వులుపతికిని వశవర్తులెందు। వశవర్తులేయందు పశువులన్యులకు । వాని
భవదుఃఖ వార్ధినిమగ్న। జీవరాసులుపరాశివుదయానూన। సంపదము
ఖ్యులై సాలోక్యముఖ్య। సంపూర్ణపదవులు సరివెల్గుచునికి। స్థిరపశుపతి
జ్ఞానముఖ్య। సరణియైభవవార్ధి దరియించుతేప। యెరుగంగబడువస్తువొ
గెడుతాను। నెరుకయుననుమూడు తెరగులుభువిని। బరగియు బాధితప్ర
త్యయమగుచు। నరయనానాగతి నవగతంబగుట। హస్తామలకమెట్లట్ల
నుప్ర। శస్తజగద్భేద పరణిసిద్ధముగ। తమకించి మరియభేదము బల్క
దగునె। ప్రమితిపండితముభేదమదర్శనంబు। భేదంబు సకలదృష్టాదృష్టమ
తని। పాదితవైదిక ప్రదదర్శనప్ర। భావసంపాదన ప్రతిభగల్గుటను। కావు
నభేదసంగతి సిద్ధమగుడు। చెనవివిభేదక సిద్ధిదాగలుకు। పెనుపారగాదష్టి
భేదకసిద్ధి। గతిదప్పి వేదోక్తకర్మంబులందు। రతితత్ఫలప్రదారాధ్యసంగతి
ని। యటుగాన యారాధ్యుడైన యీశ్వరుని। పటుభక్తియుక్తి దప్పకభజ
యింప। నాపోవస్వర్గమోక్షాదిసౌఖ్యములు। బాపించుకర్మానురూప
బునందు। యిది వేదశాస్త్రవిహితమహాతత్వ। విదితమార్గంబుండి విశ్రాం

షు లేల। ప్రత్యక్షమై జగద్భావభేదంబు। సత్యమైదోప దచ్ఛబ్దంబునందు।
ప్రత్యక్షబాధ జొప్పడుననినతడు। రత్యనుచితవృత్తి నద్వైతమతులు। నా
ద్రిప్రపంచ మిథ్యత్వంబు జెప్పు. వాదిదదీయ భావంబెర్గలేక। నరయమిద్యా
త్మమ నాశ్రయంబెల్లు। విరచింపదలపోయు దురభిమానమున। ప్రీతిమా
నముచె గృహీతముగాని। యాతత్వమెరుగుటయదిదుర్ఘటంబు। మాన
గృహీతంబు దానుదథ్యంబు। గానదమె దును మిథ్యగానేరదెట్లు। వృత్తి
నత్తరశుక్తి విజ్ఞానపదవి। వృత్తిమైచనుశుక్తి వెండియుబోలె। యడగుజ
గద్భేద మనుచునద్వైతు। డలరంగదానెన్న డండ్రిదుర్ఘటిని। నెక్కా
ని నిర్వచనీయంబు లేక। నిక్కమ నిర్వచనీయంబు గలదె। నిర్వచదీయమ
నీశ్వరచనియ। మర్వినానద్వైత మొగిరెంటికగును। కావునశివుడె తా
జీవుడన్నలుకు। భావింపనైక్య సంపాదనయగును। శివుపశు భృత్యుండు జీ
వుండుగాన। భువివేరుగాదన బొందగుగాక। భవబంధ మోక్షాను బాధి
తావస్థ। లవిగల్గజీవుడు శివుడనదగును। పరమేశునకుజీవ పంక్తికిమేరు। ప
రమాణుసంగతాంతరము దోపంగ। దనకంటెనీశుండు దాలెంచువేర।యు
నవాండకాండె లోకాయతనుండు। తానెచూయీశుండు దనెర్గజాల।గా
నియజ్ఞానసంగతి ననువాది। జ్ఞానస్వరూపు డీశ్వరుడయ్యెనేని। దానెద్దియ
జ్ఞాన తమమనవలదె। వెలయుజీకటిలోన వెలయదుగాని। కలదుదీపంబున
గానెట్లువచ్చు। మాతంయు మేయంబుమానంబుమిథ్య। భాతిగాననుటయే
ప్రామాణ్యపథము। ఆత్మనాజగదుదయము జెప్పుచుండ। నాత్మ నిరాకా
రు డననెట్లువచ్చు। నతులసచ్చిత్కాణానంద సర్వ। గతనిత్యనిజనిరాకా
రుడీశ్వరుడు। ననుచు నారద్వైత మట్లకారణము। చెనసికల్పింతురు శివు
నకవిద్య। కలదనగానోపకయును లేదనియు। పలుకనేరకమూగ బధిరుల
క్రియను। పరగుభువనభిన్న భావంబునూచి। యరయన ద్వైతుల మనగ
తానెద్ది। శర్వునాధీనంబు సర్వంబుగాన। సర్వేశసగుణ విచారిత వృత్తి।
సర్వంబుశివుడను శబ్దమాద్యోక్తి। నిర్వాహమొందంగ నేరుచుగాక। స
ర్వేశునైశ్వర్య సన్నుతాద్వైత। మర్విసర్వాద్వైతయుక్తికిజనునె। మా
నిసి దైవంబుగా నెట్లునేర్చు। దానెట్లుదైవంబు మానిసియనునె। తన్నెరిం
గిననీశు దాసినన్నాక। దన్నెరింగినదాన దైవంబుననునె। కావునమాయా

ను గతమైనయట్టి। నీవేదవాదముల్ నిలుపువేదాంతి। స్వామి భృత్యత్వ
శంభునిగొలువ। కేమార్గమున ఫలియింపదు ముక్తి। అన్యాయతరము
నైృక కారణము। శూన్యానుకూలంబు సుజనదూష్యంబు। గర్వాంధ
త్రి సత్కర్మేతరంబు। సర్వప్రమాణ విచారదూరంబు। నాచ్ఛాదితజ్ఞా
న తుచ్ఛమార్గంబు। ప్రచ్ఛన్నబౌద్ధంబు పరమనాస్తికము। నద్వైతమై
మాయావాదమతము। విద్వద్విరుద్ధంబు వేదాంతమగునె। మొదల
దాంత మునకభిప్రాయ। మిదమిద్ధమని నిశ్చయింపంగలేః। వేదాంతమ
యవివేకంబునీకు। లేదుకించిత్సాంఖ్యాదిపూర్వకాని॥ కాదేనినీసాంఖ్యా

సాంఖ్యవాదం

ద్వైకమతని। పాదనంబగు పూర్వపక్షంబువినుము। వికృతంబజడజ స
దానను చు। ప్రకృతివాదంబు దెంపక ప్రధానంబు। జగదాది రాజన సా
కతామ। సగుణసామ్యావస్థ సంనిత్యరూప। మదియును నితరగుణా
గృహీత। మొదవన్నైకైక గుణోద్రేకమునను। సకలప్రపంచంబు జనియిం
చుననుచు। ప్రకటించినీయుక్తి బలికెదువినుము। యొక్కొక్కగుణము
లైనక్క నేనియును। చక్కనజడుగుణ సామ్యంబుగాన। లేదు ప్రధానంబు
గాదు ప్రపంచ। మాదటదానిచె నట్లునుగాక। నరయ జగద్రూపమై ప్ర
ధానంబు। బరిణమించినచోట భ్రాంతిదెశికతను। బరిణమించినయేని ధర
శ్వరంబు। నరయుసావయవకార్యంబులైవచ్చు। గానజగత్సృష్టి దానిచేము
న్నె। కానేరదట్లుగాకయు ప్రధానంబు। పరిపూర్ణరూపమై ప్రథమం
మిగిలి। బరిణమించునయేని భావించిచూడ। నదియును నేకకార్యత్వప్ర
సంగ। మొదవుటసృష్టిగాదు భయంబునందు। కడగియతీత జగత్ప్రళయ
ముల। జెడిపోవవర్తించు సృష్టియుగలదె। పరమాత్మ పరమేశ భవ పర
హ్మ। హరశివలింగ మహాదేవనామ। యుతదివ్యమూల ప్రకృతిసముద్భూ
త। కృతతత్ప్రమాయా ప్రకృతిజాడమగుచు। త్రిగుణ సమన్వితంబగుచు
ప్రధాన। మగుచు గళాత్మకం బగుచునాప్రకృతి। యవ్యక్తమది పురుషాధి
ష్ఠితంబు। దివ్యుండుశివుడు తదీయ్యాజ్ఞ జేసి। గారలుచు జేయు లోకంబులు
నాగ। బోలగుగాక విభుత్వమున్నదియె। సరిన చేతనమసె జడమటసృష్టి
ధర జేయనేర్చునె తనయంత ప్రకృతి। గావునదైవంబు గాదు తత్ప్రకృతి।

ఖావిముక్తి ప్రదాతయుగాదుగాన। ప్రకృతివాద ప్రతిపాదనులైన। విశ్వ
తిశార్క కులదుర్వృత్తి సత్పథమె। హరుడు లెండను నిరీశ్వరసాంఖ్యమ
తము। పరతత్వబోధాను పాదితంబగునె। యపవర్గమంతన యమ్యేనే
నియును। జపతపోధ్యానాది సత్క్రియలెల్ల। మునుకపిలుండను మునిము
ఖ్యమతము। మనులెరుంగరె మోక్షమున కాదియగునె। శుకవామదేవ
సనకసనందనులు। సకలామరులుదొల్లి సాంఖ్యసమ్మతులె। సేశ్వరసాంఖ్య
నిరీశ్వరసాంఖ్య। నీశ్వరోక్తికి ప్రమాణము చూపగలవె। భువినను మా
నాది భూరిప్రమాణ। నివహంబులందెద్ది నీకుగారణము। నీకారణంబుల
నీప్రమాణముల। నేకాననగు జగదీశ్వరత్వంబు। నిటయగ్ని లేకయు నెగ
యవెభాష్ప। మటునగాగ్రంబున నదిపొగగాదె। కలదు ధూమముమీ
ద గలుగంగనగ్ని। గలుగక్రిందటననగా నెట్లువచ్చు। వెలయు జగంబులు
గలుగంగనెట్లు। గలుగడీశ్వరుడనగా నెట్లువచ్చు। మహిననుమాన ప్రమా
ణంబునాంకి। బహుమతంబులువన్ని పలికెదేనియును। నలరు భాష్పంబు
దానప్రసిద్ధంబు। గలుగునేనియును దాగాదుధూమంబు। వరగు ధూమం
బట్ల భాష్పంబువరల। నరయుభాష్పమెకాక యదిధూమమగునె। జలము
లల్లెండమావుల దోపదవుల। జలములే యండమావులకాక యవియు।
యొక్కనిపోల్కి వేరొక్కడుగలుగ। నొక్కచందమెకాకనొకడెయిర్వురు
ను। గిరితుదనూమంబు క్రియదోచుభాష్ప। మరయంగ ధూమమె యది
ధూమమేని। మనుధూమమునబుట్టి ఘనమేఘవితతి। పొనరి భాష్పంబు
నబుట్టంగగలదె। కానుధూమముమీద గానంగపడదు। తానెట్లుగలుగు
క్రిందట నగ్ని యట్లుగలుగు క్రిందటనగ్నియట్లు। గానజగంబులు గలుగంగ
శివుడు। దానెట్లుగలుగు తథ్యంబుగావునను। మతిననుమాన ప్రమాణం
బుతత్వ। గతికికారణములుగాక వెండియును। ప్రణుతింపనాకాశ గుణము
శబ్దంబు। గణుతింప శబ్దాత్మకం బాగమములు। నాయాగమములశబ్దాలీ
లసుమహా। నీయతత్వంబెట్లు నేరుచునెరుగ। సాంగోక్త మహితులశారత్య
తిష్ఠద్దు। శాంగుళంబనుగాన యాశర్వుడుండు। తనమహత్వముదాన తవిలి
రూపించి। కొనడంతదాగమ కోటులుగాని। శివకృతంబగుశ్రుతినివహము
ల్పరము। శివతత్వబోధకుని విప్రమాణములె। యెనియదేనియును మా

యాంధకారంబు। వినిహతంబుగజేసి వినుముముక్తులకు। రమణ సన్న్యాస
రణజనహృదయ। కమలస్థుడగుదన్ను గాన్పింపుదయను। నవిచారితా గ
మ వివిధదీపములు। శివుడుమున్నాదిస్సృజించుటజేసి। మానితంబగు నాగ
మప్రమాణంబు। తానూకబడదు తథ్యంబువెంశియును। తివిరియయ్యా ది
ధాత్రి దృష్టమైతోచు। నవియల్లనష్టంబులనుసూక్తియునికి। ప్రత్యక్షము
గజూపబడుహేతువులును। నిత్యంబుగామిన నిత్యాత్మగాన్ప। ననుబంధ
మగునె ప్రత్యక్షప్రమాణ। మనిమొదేనియును ప్రత్యక్షగోచరము। గాని
ప్రమాణముల్ గలవెప్రమాణ। హీనమైచనుతత్వ మెందునుగలదె। శ్రు
తిసదాపశ్యంతి శూరయోయనగ। ప్రతిసూరయోయత్ప్రిపశ్యతియన
గ। చిత్రంబువారాణ సీయథాయనియు। ధాత్రినిత్యమురను సూత్రములు
సికి। తివిరిమెయ్యెవిధాత్రి దృష్టమైతోచు। సవియల్లనష్టంబులన నెట్లున
చ్చు। చెడిమెడిరూపులె జడుగాకయందు। జెడనిరూపంబులు జెడునె పె
డియును। జ్ఞానంబుధ్యానంబుయూత। మైనివ్వటిలతత్వ మదిమానసంబు
యదియును హేతుదృష్టాంతరవిహిత। పదమేనిమెరుక కుపాయమున్నది
మె। కడచన్నపసిడియు గళ్లేయుదూచు। నెడసునక్షాణంతరం బెరుగరా
కున్నె। మెప్పాటమెట్టిన కేసిసకోల। దప్పువెకోల భూధర సమానంబె
మెడరుతత్వము దనయాత్మకు నెందు। బ్రడిసేయుశబ్దంబు బాడిగా దెట్లు
హేత్వంతరములాద్యు లెన్న దేపరమ। తత్వరూపిత వివిధ ప్రమాణము
ల। నట్టిద కాక ప్రత్యక్షప్రమాణ। మెట్టిదోవగవచ్చు నేవాదికైన। కా
యీశుడు కర్తగాండనుపలుకు లోనిరీశ్వరసాంఖ్య యుడుగు వెండియును
ఆదిమీకపిలోక్తమగు యోగమైన। నాదరణియ్యామె యాద్యుల మతిలే
నిత్యనిరంజన నిజశుద్ధబుద్ధ। సత్యసనాతన సచ్చిదానంద। సగుణ కళాతీ
సర్వజ్ఞ శాంత। విగతదేహేంద్రియ విమలాత్మమూర్తి। మైయునణోరణీ
యాన్మహతోమహీ। యాయనగను మహేశుండు శివుడు। నానాత్మకంబు
లై దానాచరించు। గానియేకాత్మను గతముత్సోకముల। నాది యింతయు
దానుయగు బరిపూర్ణు। పారిదేశకుండని పలుకంగదగునె। యనియదేహే
యునిర్మలాత్మకుడెట్లు। తనువిడ్చి దుర్మలాత్మకులలోగలసె। విగత దేహేం
ద్రియ విషయాత్ముడెట్లు। దగిలిదేహేంద్రియాత్మకులలోగలసె। త్రిగుణా

హీతుడగు దివ్యాత్ముడెట్లు। దగిలి దేహేంద్రియాత్మకులవోగలనె। త్రిగుణ
రహితుడగు దివ్యాత్ముడెట్లు। త్రిగుణాత్మకులలోన దీపింపబడియె। నిత్యా
త్మకు డెట్ల నిత్యులగలనె। సత్యాత్మకుండెట్ల సత్యులబెగనె। శాశ్వతుండె
ట్లుల శాశ్వతుండయ్యె। నఖిలజీవులదానయైయాత్మయట్లు। సుఖదుఃఖము
లకు విశ్రుతిగురియయ్యె। చావుబుట్టువులేని సర్వేశుడెట్లు। చావుబుట్టు
వుగల జీవుడై పరగె। నర్థినణోరణీయ్యానమునిష్ఠి। తార్థంబు సాధారణార్థ
మైమాడ। తవిలియీశ్వరుని చైతన్యంబకాక। శివుడుండనెకూడి జీవుల
నెల్ల। పూనిబొమ్మలవాడు బొమ్మలలోన। దానుండునెట్లు సూత్రమెయుం
డుగాక। పుడమిజీవులగూడి పుట్టునెయటుల। మడియనెపుట్టడు మడియ
డీశ్వరుడు। జలకుంభకోటుల వెలుగుజంద్రునకు। జలకుంభములు వడిగ
లుగునెపాట్లు। ఘటములలోనసంగమగుబయలు। ఘటములుభిన్నంబుగా
భిన్నమగునె। ముకురంజలనుదోచు మూర్తిదదీయ। ముకురప్రభలుజెడ్డ
మూర్తియుజెడునె। యవికల భూతాత్ముడైన యీశ్వరుడు। శివుడు సర్వ
ము జెడజెడునె యందేని। జలములుగాడ్పుచె జలియింపలోన। జలియించు
శశియట్ల సరేశ్వరుండు। మలుగక బహుజన్మ మరణదుఃఖముల। జలియిం
చుమతులలో జలియించునట్ల। జీవునిబొందు నానావస్థలెల్ల। భావింపశివున
కు బ్రాప్తవ్యమగునె। కావునజీవుల గలయండుశివుడు। జీవులుజీవుల శివు
డును శివుడు। స్వామియీశుడు భృత్యవర్గమేమనిన। సామిభృత్యన్యాయ
సత్క్రియారతుల। జ్ఞాన దేహములను జలకుంభములను। జానొందశివుడ
ను శశిదోచుగాక। కలిగినజలములగలుగునె శశియు। కలగినమనసుల గ
లుగునెశివుడు। మవినోదకంబుల బొలయుడు శశియు। మలిన దేహములలో
న వెలుగండుశివుడు। దర్పణంబనిన యంతనజేసిమలిన। దర్పణంబునమూ
ర్తి దానెట్లుదోచు। జ్ఞానినేననుమాత్ర శంభుండుభక్తి। హీనుడై చనుక
ర్మిలోనెట్లదోచు। మొదలజ్ఞానాదేవ మోక్షునామోక్ష। పదము సిద్ధిం
పడు భక్తిహీనులకు। తాన్నృపతిజ్ఞానియైనయంతటనె। వాని బ్రోచునె
కొలువనివానిన్నృపతి। ధరగజశాస్త్రవేత్తల కెట్లువచ్చు। వరయగజధిరో
హణముసేయంగ। కానసర్వాద్వైతకల్పితజ్ఞాన। మేనాటముక్తికిహేతు
వేతలప। యిలగొఱ్ఱివ్వియింతయు సేశుండెయనుట। విలసితజ్ఞానంబు కలి

మిఁకిఫలమె। మైననుశర్వాండ యఖిలభూతములు। నైనవాండనిమెసీయా
త్మలోఁగంటె। కన్న యంతనెముక్తి గలుగనేఁగొలువ। కన్న యరకయం
తూఁగిదానగునె। జ్ఞానవైరాగ్యనిష్ఠానత్క్రియా వి। హీనమైచనుయో
గమెందునుగలదె। యడయరుంగకక్రియలెరిగియెరింగి। యడిగినపతితుం
డు యోగవంతుండె। నడిసన్నక్రియల కాశ్రయమగుదన్న। నుదుగక స
త్క్రియలుడుగఁగ దగునె। యొడబడునత్క్రియ లుడిగిదుర్విషయ। ము
డుగని పతితుండు యోగయుక్తుండె। రాగాంధుడధిక దుర్ణయుడు నాస్తి
కుడు। యోగియెముక్తి వియోగిగాకతడు। తన్నెరుంగడుశివుమునెర్గుయో
గి। తన్నెరింగినయోగి మున్నెరడీశు। జ్ఞానాత్ముడైన సమస్తంబునువిడిచి
మానకతన్నెర్గ మరుచునంతకును। నానావిషయభావ నాభ్రాంతి విడిచి
మానకతన్నెర్గ మరుచునంతకును। మైనను గర్వాభి మానంబు లుడిగి
మానకతన్నెర్గ మరచునంతకును। పూనిశివైక్య సౌఖ్యానందనిరతి మా
నకదన్నెర్గ మరచునంతకును। సంతతక్రియలు నిజక్రీడలుడుగు। నంతకును
డిగిన యంతకుడలుగు। గానక్రియాఫలాకాంక్షవోవిడిచి। జానొందక్రియ
లమై జరియింపఁడేని। యవిరళనిరతిశయంబగుపరమ। శివయోగ సంపద
సిద్ధించునెట్లు। ప్ర: టితహంకార పరుడగుయోగి। సుకృత దుష్కృతకర్మ
సూదనుండగునో। యధికదుర్విషయాత్ము డగునట్టియోగి। విధినిషేధ క్రి
యావిరహితుండగునె। క్రచ్ఛరసుఖదుఃఖ గతుడగుయోగి। సచ్చిదాన
ద ప్రసన్నాత్ముడగునె। శివభక్తియుక్తివర్జితుడగుయోగి। భవపాశము
లుదెంప బలవంతుడగునె। కాలపాశావృతగతుడగుయోగి। కాలమృత్యు
వుగెల్వఁగా గరియగునె। భవరోగదుఃఖానుభవుడగుయోగి। శివయోగ
సుఖసమంచిత పుణ్యుడగునె! రాగాదిదుర్గుణ రాసివసించి। యోగిదా
నుటధురుకంబకాదె। కావునసాంఖ్యయోగభ్రాంతివడలి। నీవదైన మన
ను నుర్గుణిసాంఖ్య। నీకునట్ల చార్వాకవాదికివి। వేకింపగాలేదు వేరుభేదం
బు। గావునసీవింక గావుసాంఖ్యుడవు। వావిరిచార్వాక వాదివిగాని। వె

చార్వాకవాదం

దవిరుద్ధమై వెలయుచార్వాక। వాదినీకిర్తసంపాదవినుము। దేహంబయా
త్మగాకూహింపవేర। దేహంబులోనాత్మ తెల్లమున్నదియె। తనువుప

ద్రోకచోటు తరిగిచూచినను। తనువులో వెరతోచు నేయాత్మరూపు। వే
నున్నల్లనివాడ నెర్రనివాడ। యేనిడ్డవాడను యేకుర్చవాడ। నను నెడనోడ
లికి యాత్మకొక్కింత। యును భేదమారయనున్న దెచూడ। యొగిభూజలా
గ్ని వాయుప్రభూతంబు। లగుచతుర్విధ పరమాణువులొడలు। నయ్యొడ
లుగ భస్మమైననుబుట్టు। డెయ్యెడనటుగాన యిలజావుముక్తి। గానవచ్చి
నయవిగలవుతథ్యంబు। గానంగ రానివి గలుగ వెయ్యెడల । కరముసుఖం
బు స్వర్గంబుదుఃఖంబు। నరకంబుమరిలేదు పరలోకమనగ। బాాపించుమ
రిపుణ్య పాపముల్లేవు। యేపారనిజ్జగంబంతయు మిథ్య। గావునసుత్పత్తి క
ర్త యు లేదు। దైవంబనగ మోక్షదాతయు లెండు। ననియ దేనియువినుమా
గమవిబుధ। జనవిరుద్ధుడవగు చార్వాకవాది। జడములై యుండవే నమను
క్త తనువు। లొాజలతానాత్మమై యుండు నేనియును । మృతశరీరంబు ని
ద్రించుశరీర। గతిరంతరంబెన్న గలుగు నేనియును । సంగంబువిడిచి య
య్యాత్మయొండొండు। భంగిబిశాచమై బలివెండజనునె। జనునట్టి నిర్దే
హజంతువుల్ కలుగు। ననియెదా తాహరి హరభట్టుయల్ల! రావినుండుడు
బ్రహ్మ రాక్షసప్రకృతి। నీ వెలుమనిబట్టి యేపుచున్నాడ। నాదియిట్టిదయని
యతనిపైనూకి। వేదంబుచదువడె వెండడెభక్తి । యటుగాన దేహంబు
యాత్మయా నేని। నిటనెట్లుజరియించు నిలనొడల్ సమయ। యొడలువిడు
నకున్న నొడలితో యాత్మ । యొడబడనిద్రించి యుండియు వేర । జన్నజా
గ్రత్వంబు స్వప్నంబు నెరుగు। చున్నదియాత్మయొ యొడలొవీక్షింప।సం
దడీనయ్యాత్మ జాగ్రతి;-)యాదు। లందునుస్వప్రక్రియాదులయందు। న
లరి నిమిత్తంబులైన కర్తములు। దలమెత్త తత్కర్మ ఫలకాంక్ష నున్న।
భూతసూక్ష్మంబులచేత నారబ్ధ। మైతన రెడునొడల్లందవ్యాపించి। ఘనకర్మ
ఫలములా కాంక్షభోగింప। దనుబొందునాయాస జనితవిశ్రాంతి । మా
నంబుబాాపింప మసలుసుషుప్తి। దానిట్లుపరలోక యానవర్తనము । నా
త్మయు నొడలు వేరై యుండియుండ । దాత్మచేతను వ్యాప్తమైన దేహం
బు। చెలియించునట్లు దొంచియుశరీరంబు। చెలియింపదాత్మయుచెలియిం
చుగాని। యగ్ని చేతను వ్యాప్త మగుమడ్డుగాల్ప। నగ్నియొయిను మొథాహ
కమైనయదియు। దానటులయ్యునాత్మప్రజ్వాతములైనతద్దేహేంద్రియము

లాత్మశక్తి। కార్యాక్షమములగుగాని తానవియు। కార్యక్షమంబులుగాన్నే
వెల్లు। యినుమునునగ్నియు నెనసినయట్లు । యినుమగ్నిగాదగ్ని యిను
మునుగాదు। ఆత్మయు దేహంబునటుగూడియున్న। నాత్మదేహంబుగాదా
త్మగానోడలు। కాన దేహంబున కంటెను వేర। తానాత్మయది ప్రసిద్ధం
ట్లగాక। ఘటపటాదులు వేర కనియుండునాడు। ఘటపటాదులకంటె గల
గడానొక్కడు। తనువిట్టిదని వేర కనియెడునాత్మ। తనువునకంటెను దా
రగాన। యాత్మయు నాత్మదేహంబును దేహ । మాత్మయునోడలు స్థా
యట్లులునికి। గలుగు దానుత్పత్తి కర్తయునొక్క। డలరారునొకనిపే
లాండములును। వానితోబుట్టు జీవంబులవలన। బూనినానామతంబుల
యల్దోచు। పనుపడ పుణ్యపాపంబులునంత। జనిపొందనరకంబు స్వర్గ
బు గలుగు। ననయంబు శివమహాదాజ్ఞాప్రశక్తి। జను త్రిజగత్ప్రపంచం
కాన। కానరానిది గల్గు కానంగరాదు। గానని మేనువు గలుగునకాన।
హపరంబులు గల్గు నిదియ వేదోక్త। యహితచార్వాక మన్యాయమా
బు। కలికాలకలుషసంగత హేతువట్లు। వలదుసీచార్వాక వాదంబుల
గు। గర్వాంధుడవు పాపగతుడవట్లయ్యు। చార్వాక వాదియసద్వాద
డ। పాతేత్రితరుండని ప్రచ్ఛన్న పాంచ। రాత్రవ్రతుండను క్రమము దో
డిని। వేదోక్తసన్మార్గ విముఖమజాతి। భేదమాత్మేచ్ఛ మహాదేవని
లఘుతరంబైన కళత్రసామాన్య। మఘమూలమగు విషయావిరోధతయు
ధరనిక్కుబాంచరాత్ర వ్రతాత్మునకు। సరియయి యున్నది చనన్నట్లుగాక

పాంచరాత్రవాదం.

యోపంచరాత్ర వ్రతోపాదితోప। తాపితాత్ముడవిను తద్వ్రితచర్య
కృతాత్మమాంతరాళికమనజనుట। ప్రకటితాగమవేద బాహ్యమై తను
నాదికర్మభ్రిష్టులనుటనజాతి। భేదదోషంబు నిపాదితంబగును। అతులభ
జ్వరాకృతజల్పులగుట। సతతంబు శివునిందసహజమైయుండు। ననయంబు
స్వేష్టశివార్చనావితతి। దనరు శ్వేచ్ఛాప్రవర్తనమ బాటిల్లు। నతుల లజ్జా
హీనులగుట దుష్టాను। మతిని గళత్ర సామాన్యత్వమమరు। జపతపోభా
న నిష్ఠాహీనులగుట। నుపమింపదుష్టేంది యోద్ధతిదోడను । సమయాను
గతమగు చరితమిచొంద। మమరనందగు మోక్ష మదియునట్టిదయు । కా

వృసతద్వ్రిత కర్తయైనట్టి। యావిష్ణుదైవత్వ మదియట్లవినుము। ఆదినీళ్వ
నీ వామాంగంబుచమట। శ్రీదయితుడుజనించిన తద్విథంబు। క్రచ్ఛర
భృగుశాపగతి పదిమార్లు। జచ్చుచుబుట్టుచు జనియించువిధము। అట్టితి
ర్యగ్యోను లందువసించి। ముట్టినభవదుఃఖములబొందువిధము। శివమూ
ర్తినయ్యాయి యవతారములను। తవిలికొలుచుచు ధన్యతముడైన విధ
ము। యొడబడిబ్రహ్మకు నొకమాటబుట్టి। యడరియధోక్షజు డననున్నవి
ధము। నతిదికిందాత్రినుజుం డననట్లుగాక। యుదయించిదైత్యుల కోశినవి
ధము। వేయాలసురిబాద రాయణుడనగ। బోయతకడుపున బుట్టినవిధ
ము। ధరదేవకికిబుట్టి దాకృష్ణుడనగ। బరగిపాండవులకుపని సేయువిధము।
ధాత్రివెండియును దత్తాత్రేయుడనగ। పుత్రుడై యత్రికి బుట్టిన విధము।
తగిలిదైత్యారి నాబొగడించుకొనుచు। నొగిజలంధరునకు నోడినవిధము। శి
వుడుతద్దైత్యువద్రించిన చక్రమాది। భవమునశివుగొల్చి పడసినవిధము। ఆ
చక్రముదిదుస్కనైపోనగాద। ధీచికినల్గిదావైచినవిధము। నుపమన్యుశిష్యు
డైయుడురాజవకాళి। నపరమింతప్రీతి నర్చించువిధము। భువినివెయ్యేటికొ
క పువ్వుగుండినను। శివుకన్నువిచ్చి పూజించినవిధము। అవిరళభక్తి చ
క్రార్థియైమరియు। భవుగొల్చిచక్రంబు పడసినవిధము। వృడుమేఘుమై
తొల్చి మెప్పించియొక్క। కొడుకుసాంబుండన బడసినవిధము। తనరిదూ
ర్వాసుండు తన్నినచోటి। మునుమచ్చయై వక్షముననున్నవిధము। ధట్టి
దైరుక్మిణీ దన్నునుబండి। గట్టియాతడుదోలగా బారువిధము। అతని య
చ్ఛిష్టపాయస లేపనమున। సతతదివ్యాంగుడై చరియించువిధము। బాయ
సంబరకాలు బూయునిచోటు। బోయబాణముదాకి పొలసినవిధము। బల
భద్రుడనమున్న బాసియొక్కండు। మలమలమరుగుచు మడసినవిధము।
మునులశాపాహతి ముసలంబుచేత। ఘనముగదనకులక్షయమగువిధము।
యరుగుడెందికిరీటి యపుడశార్ఙ్గ్రంబు। పరగనారాయణబలిసేయువిధము।
పదియారువేల గొప్పస్త్రీలబట్టి। బొరలిచోరులు గొనిపోయినవిధము। ప
రశురాముని భువిబాపలుగొన్న। శరధిపాలై మున్ను జచ్చిన విధము। ధ
రరాజ్యమొప్పించి దశరథరాము। డరిగి పెరడవిపాలై యున్నవిధము। క

డుగూర్చు వనితగోల్పడి దైత్యుచేత। పడ కెలుగా గట్టబడినవిధంబు। వా
లిరావణుజంపి వడి బ్రహ్మహత్య। పాలయిధరచుట్టు భ్రమయించువిధము। ప్ర
త్యరామేశ్వరు నిల్పియా బ్రహ్మ। హత్యాపహృతముగా నర్చించు విధము
తరుణినమ్మక ప్రచ్చ తమ్మునిబంపి। సరయువులోబడి చచ్చినవిధము। హ
మైనతనదు మత్స్యావతారంబు। సురసింధుధరుతల చుట్టైనవిధము। హ
రముగుదనదు కూర్మావతారంబు। హరుహారమధ్యంబు నందున్నవిధము
హారమైనదనదు వరాహదంష్ట్రింబు। సురగాంకుముం జేత నున్నవిధంబు
హారమైననరశింహు నంచితాజినము। పరమేశ్వరునకు నంబరమైనవి
ము। హారమైనత్రివిక్రమాఖ్యుదోలెమ్ము। హరుచేత ఖట్వాంగమై యున్న
విధము। అల్లజన్నమున నావహనీయవహ్ని। దెల్లంబుగా దలదెగినవిధ
ము। మృగరూపధారియై వగబారలేక॥ యగపడి తలయునో నాడినవిధ
ము: వారకతనదు విష్వక్సేను దేహ। మారుదు త్రిశూలంబు నందున్నవి
ము' కలకేతుడై వచ్చి కామారిచేతి। బలుకఘాయంబులోపలబడ్డవిధము
యురులింగమూర్తి శ్రీచరణములగాన। కరియంగజని వరాహంబైనవి
ము। యూహూర నేశేటమాగునిజంప! వారింపజాలకనన రెడువిధము। కొ
లుచు వ్యాసుని కరమభ్రివీథి। దూలియాడగ గూర్ప జాలనివిధము। నీ
యాదిగా బార్వతీశు చేవిష్ణు, డవమానపడి గర్వమడగినవిధము। నదియు
నుగాక శ్రీరామమునను। మదనారినిల్పి సన్నుతిగొల్చువిధము। గో
ఢిగోవిందేశ్వరునినిల్పిభక్తి। గూడద్వారావతి గొల్చినవిధము। చెలువా
ర వారణాసిని దనపేర। నిలిపివిశ్వేశ్వరు గొల్చినవిధము। పెపాదునిఁ
నీలంపు లింగంబు। నింపారసజ్జయుం దిడికొల్చువిధము। వేయేలవిష్ణుండు వి
శ్వేశ్వరునకు। బాయనిభక్తుడై భజియించువిధము। నుగాత్రికు చేవెండియు
నునివ్విధమున। నిగ్రహానుగ్రహ స్వతుడై శార్జ్ఞి। భంగంబునొందుట ప
టుగర్వమడగి। సాంగంబుగాభక్తి సలిపినవిధము। వేదాగమపురాణ వి
శాస్త్రిను। పాదితోక్తులజెప్పబడియెడుగాన! పత్రియంబొండేల పాం
రాతాద్య! సత్యవత్రితముల మోక్షంబు చేకురునె। మానుగానీశ్వరుమహి
మకవిష్ణు। హీనతకునుదృష్టమిదియతాగాదె। భువినినిత్యుండగు శివునిఖ

జింప! శివశరంబగుముక్తి సిద్ధించుగాక! ధరననిత్యుండగు హరిని భజింప!
చిరతరంబగుముక్తి సిద్ధించునెట్లు! కావునవిక్రృత భాగవతాదులాది । గా
వునిముక్తి మార్గంబులుగావు! నీవు కేవలవిష్ణు నిజనమయుడవు! గావుబౌ
ద్ధుండవు నిశ్కంబెట్టులనిన॥ పురము లేర్చెడువాడు పురహరునాజ్ఞ । హరి

బౌద్ధవాదం

యు సాక్షాద్బుద్ధుడై యుండెగాన! జలజనాభునిదశ జన్మంబులందు! నిల
బౌద్ధజన్మంబు గలుగునగాక! దగుకూర్మవామన దాసులుగలుగ! వాగి
బౌద్ధదాసి లేకుండకుగాన! సరిశ్రుతిబాహ్యంబు జైనబౌద్ధంబు! నరయ
గించిద్వేద మంతియకాన! వెండిబౌద్ధుడు వైష్ణవుండుమన్ వైష్ణ! వుండు
బౌద్ధుండుగావున వేయునేల! బౌద్ధుండవినుమునీ బౌద్ధంబుశ్రుతివి! రుద్ధం
బు భవపాశ బద్ధంబుభువిని! సిద్ధంబుదుఃఖ సమృద్ధంబుపాప । బద్ధంబు
మున్న యబద్ధమెట్లనిన! గొరలుమనోమయ కోశంబులోన! మదిలోంచు
విజ్ఞాన మయకోశమదియు! బుద్ధిదాక్షణికంబు బోరిపోరిపూర్వ । బుద్ధి
యందవగతి బొంటంచుజీవ! సంతతివోలెను జనునుత్తరోత్త! రాంతరబు
ద్ధిదానట్లుదయింప! అరయసంతతి రూపమైతోచుబుద్ధి! సరినాత్మయా
బుద్ధి సంతతియందు! దులుకాదుక్షణిక చతుర్విధభావ! నలనొకానొక్క
జ్ఞానంబుసంధిల్లు! క్షణమువిముక్తి సంగతమగునేని! క్షణభంగురముము
క్తికారణంబగునె! యొక్కడొక్కడయని వెక్కించిమీద । నొక్కడొ
క్కండయని లెక్కించిమీద । నొక్కడొక్కండను నొక్క రెండనుచు ।
ముందటియొక్కండు మూడంచునిట్లు! ముందరెన్నగనెన్న మొగి జెడున
ట్లు! అరయనదీప్రవాహము పిరుందుడుగ । భరితమైముందర బాకుచు
న్నట్లు! వెలిగెడుదావాగ్ని వెనకయారంగ! కలయముందరసాంగి కాలు
చున్నట్లు! కనుగొనవిరచితాక్షర పఙ్త్తి జదువ! వెనక క్రిత్తరిముంద రను
బాగునట్లు! ఖండింపకయు జాపకాయమైకాయ! పండయిపండు నేర్పడబీ
జమయ్యు! బీజంబు మొలకమై పెరిగిముందటను! భాగ్రిజిల్లు వెనకరూపము
జెడునట్లు! ముందటనాత్మయు ముక్తిబొందంగ! నందంద వెనకయు నడు
గునంటేని! వడిబుట్టినిలిచిదా నడుగునంతటన! నడిసన్న దక్షణ స్థాయిత్వ
మునను! క్షణవాదభంగంబు గాదెయీయుక్తి! ప్రణుతింపనెద్దియుత్పత్తి

క్షణంబు। యదివినాశక్షణ మగునేనియింక। జదువులేల అస్వావశగ్రస్తమై
న। తరిదరినేర్చునె దానుదయింప। మరియదిగాన్యక్షమంబు దానగునే
తానును మొదలన దవిలినవిఘ్నం। జైనసంతతియందు నొగాక క్షణము
మోక్షంబుబొందిన మునుబొందుగాక । లక్షింపదనక గులాభమున్నది
యొ। నంచితశైవాగ మాదులమరియు। కించిద్గుణములు మిక్కిలిమిథ్యావ్రత
ములు। నవియుమాటలనె సత్యమునహింసయును। యివి నిజవ్రతములు
ద్రివియనులేవు। చంపిపెట్టినదిండు) చంపగాదండు)। చంప సహించుట
జంపుటగాదె। బొంకియీశ్వరుదండు) బొంకుగాదండు)। బొంకులలోపెద్ద
బొంకిదిగాదె। యన్నియీశ్వరుడు లేడండు)దానేల। యెన్నంగబుద్ధుండు
యిలగల్గుటెట్లు। క్షణభంగురంబగు కర్మంబుదాన। బ్రణుతింపతత్కర్మఫ
లముబొందించు। ననుటయుబౌద్ధుల కనుమతంబగుట। దనరియాబుద్ధు
డుదైవమంటెద్ది। సంగతిదైవంబు శశవిషాణంబు । భంగి శూన్యంబను
బౌద్ధాదులాది। విరచింపగా చతుర్వింశతితీర్థ। కరులుభూతాది త్రికా
లవర్తనులు। బెన్నడేబ్బాదడీ యిద్దరుమునులు। మున్నుశూన్యధ్యానము
లు శేయుచునికి। శమదమానుష్ఠాన జపతపోధ్యాన। యమనియమాద్య
ష్టాంగయోగాది। ధర్మకర్మఫలప్రదాతయవ్వండు। నిర్మించు గ్రియలకు నీ
ర్వాహమేద్ది। తివిరియుత్పత్తిస్థితి విలయహేతు । వము నెదైవము శూన్య
మయ్యేనేనియును। తెలియనుత్పస్థితి లిలయహేతు। లిలగానియది దైవమె
ట్లునుకాదు। తలపోయశూన్యతత్త్వము గలయదియె। తలపోయ శూన్య
తత్త్వము లేనియదియె । కలదేని శూన్యంబు గాదె శూన్యంబు। కలుగదే
శూన్యంబు గలుగ దెట్లనిన । కలదేని శూన్యమన్ సలుకుదాబొంకు। క
లుగదె శూన్యమన్పలుకుదాబొంకు । గాన యహింసావిహీనులు సత్య
హీనుగ్రియాఫల హీనులు ధర్మ । హీనులు నిజదైవ హీనులు బుణ్య
హీనులునగు బౌద్ధజైనాదులకును। కలుగునెమోక్షవికస్వరసుఖము। తల
పోయబౌద్ధవాదంబుడుగుమంటి। బౌద్ధంబుతిరుతల బంటియులేదు। సిద్ధ
బుశైవప్రసిద్ధులకనిన। నందొక్కలవమాత్రమగు జైనవాద। ముందెంతగా
నమాయాద్యులలోన। దేవరదాసయ్య భావజాంతకుడు। దైవంబనుచు
జైనతర్కంబునూకి। దర్పమేర్పడఘట సర్వంబుదోడిగి। సర్వాంకుసుల్ల

శేశ్వరు బ్రతిష్ఠించి। ఘోసపరివఱ్ఱిల్ల పొట్లచెర్వునను। వసదుః లేణ్బూ్నరును
వచ్చిలై పించి। వెసజినప్రతిమల విట తాటమాడి। యెసగు నాడిజైను తె
క్కడజనిరి। ఛావజాంతకుభక్త పరుడు వేండియును । కోవ్పూరిబ్రహ్మయ్య
నాపీరగణము। పెర్మానిజైనుల పేరడగింప। తర్కంబునుదోడి ధాత్రిలో
పలను। మంత్రసిద్ధులమంచు మడియించిదహన మంత్రంబులందొక్క మ
గ్రిగాల్చుచును। మంత్రంబులకురాజ మంత్రంబుమూల। మంత్రమనుష్ఠిం
చి మానితభక్తి। నడరంగ మునుభస్మమైయున్న మఱ్రి। బడసికోవ్పూరిలో
పలగలయట్టి। వసదులన్నియుప్రచ్చి నైపించెమహిమ। సెసగునాడీజైనుతె
క్కడజనిరి। అదియునుగాక యేకాంతరామయ్య। విదితభక్తిస్ఫూర్తి విలసి
తకీర్తి। నబ్బులూరను సముద్యన్మహామహిమ। నుబ్బుచుజైనుల నుక్కడ
గించి। యప్పురివసదినావాదిగానిల్వ। కప్పుడబడియెడు ననిశాపమిచ్చె। క
టకంబునందు ప్రఖ్యాతిగామరియు। పటుకీర్తి బండరు బసవన్నయలర। న
సమాంబకుడె దైవమని బ్రతిష్ఠించి। యెసగంగశిరమిచ్చి యెడ్డినంబులకు।
వరలుచునప్పురి వాడవాడలను। మెరయుచునాడుచు మరియొందుశిరము।
బడసిజైనులనెల్ల భస్మంబుసేయు। నెడనాడుమీజైను లెక్కడజనిరి॥ కృత
కృత్యపరివుళిగెను వైజకవ్వ। పతిధిక్కరించి సద్భక్తి పెక్కువను। చను దెం
చి చను దెంచి చక్కనవసది। గనిభవాలయమని కరములు మొగువ। న
టజినప్రతిమరూపప్పుడ వ్రస్సి। పటపట వ్రక్కలైపడగ నుద్యమున। వైజకవ్వ
యువికస్వరభక్తి మహిమ। వసవిజైనుండను వార్తయునడప। నెసగు వా
డీజైను లెక్కడ జనిరి॥ మారుళిగెనుభక్తి మంతుండు మరియు। నారంగ
హిరియనాగయ్యగారగ। వీరావ తారులువీసులనంగ। వారంగపడముప్వ
రసమానయశులు। వసిగొనిజైనుల వధియించుహిరియ। వసదిన శివుమ
హేశ్వరుబ్రతిష్ఠించి। యసమకీర్తి ప్రతిష్ఠాచార్యమహిమ। నెసగునాడీజై
లెక్కడజనిరి॥ అదిగాక వెండియు నాదయ్యయనగ। మదనారిసద్భక్తి మ
తినుళిగరను। వసదులెతక్క నీశ్వరనివాసములు। వసదిజినుడుదక్క నెస
గులింగములు। జైనమునులుదక్క సద్భక్తవరులు। గానిరామికినిదుఃఖం
బుదోచుచును। చూడనక్కజముగు సురహమ్మవసది। గూడ నాస్వామికి
గుడియన్నడగునో। పటపటబగులంగ చటచటబాయ। పటుతరంబుగజిన

ప్రతిమమధ్యమున। శివుడుసౌరాష్ట్రింపు శ్రీసోమనాథు। డవికల్పశాలి నెన్న
డవతరించెడినో। పొందారతత్స్వయం భూలింగమూర్తి। యందముక్క
న్ను నొప్పగు చతుర్భుజము। నందివాహనమును నగజదాపటను। నుంద
రతరజటాజూటవిభాతి। గరమొప్పసాకార కలితదివ్యాంగ। మరుదరుద
నదృష దంతరంబునను। మున్నతంబగు తదియోరులింగంబు। నెన్నడు
గందునో యెగన్నులార। వంతయుజింతయు వలపుసుసాలవు। నంతకంతకు
నెక్కుడయ్యె దానిట్లు। తొంబదియేడులు దొడిదొడిజనునె। సంబుంధు
నాయర్థిసలుపుడింకేన। బోదుశ్రీసౌరాష్ట్రమునకు సోమేశు। నాదటగా
నివత్తు నట్లదర్శింతు। ననుమానమింకేల ననుచునాదయ్య సనజనన్నొక్క
యోజనుమాత్రియంద। నతిసుఖినతివృద్ధు నతికృశాంగుండు। నతిబలహీ
నుండు నగుటగాజేసి। చరణముల్ వ్రయ్యంగ జానులువావ। కరతలాగ్ర
ములరక్తములు బింజింప। ఖరకరాతపసముత్కటతీవ్రనిహతి। పొరిబొరి
కన్నులబొమలు మూయంగ। నడుగెత్తరాకయు నడుగిడరాక। కడుగడు
ముందర గానరాకయును। చలమును నతిసాహసంబునుగలిమి। దలరక
యాబుమీద నయంబులిడుచు। తడదడదాగకుచు దగులుచు మతికి। వడి
దెచ్చికొనుచు బోవకనిలుచుచును। వడవడవడుకుచు వ్రాలుచునట్లు। పడి
పడి లేచుచు పథము గన్పించి। చూచుచు బోవక చూచుచు నెదురు।
చూచుచుజనుచు రాయుచును గూయుచును। యోసోమలింగంబ యో
సోమలింగ। యోసోమ నాథయ్య యోయయ్య జియ్య। యోదేవదేవ
మహాదేవ యోయి। మాదేప మాధవ మాధవ వినుత। అజహరీం
ద్రాసాధ్య త్రిజగదారాధ్య। నిజభక్తసాన్నిధ్య నిష్కైకసాధ్య। గతనతి
జనమూర్తి కారుణ్యవర్తి। సితకరకీర్తి సంచితదయాస్ఫూర్తి। గౌరీనా
థ గోకాంతావరూథ। చారుప్రమథయూథ సౌరాష్ట్రనాథ। యనుచుగీ
ర్తింపుచు నట్లయేగంగ। ననఘుడాదయగారి యతిభక్తిరతికి। బొదలుశ్రీ
సౌరాష్ట్రపురవథీదాశు। డెదురేగుదెంచిన సోమేశుడత్తుణమ। జనులు
జైనులును విస్మయమందనంద। జినునిమధ్యంబు చెచ్చెర వ్రచ్చికొనుచు।
సాంగసాకార స్వయంభూప్రసన్న। లింగావతార మట్లంగీకరించి। యంత

నాదయ్య కామ్యార్థముల్ సలిపి। వంతయుఁజింతయు నంతయుఁబాపి । సా
రకటాక్షవీక్షణ సంజనితద। య్యారసామృత వార్ధినందోలలార్చి । జైన
కోలాహల శక్తియుఁనవీక। లానూనభక్తియు నవియుక్తినొసగ । నాజైన
మునుల నాదయ్యభజింప। నీజైనమునులు దారెక్కడజనిని॥ మరిబిల్లన
యనారు మధురలోపలను। తరిదరిజైనులు తల్లడంబంద । నెరిగూనిపాం
డ్యుడన్నిశిలావనీశు। బోరుడువోయిన వీపుపొఁకుడువేజేసి। ప్రతిపక్షులగు
జైన బౌద్ధులతోడ। ప్రతియోగ్గిశివమంత్ర పత్రంబువ్రాశి। జినమంత్రపత్రం
బు మను జేశుచేత। పెనుపగుమంటలో బెట్టబంచుడును। నునిసుర దావా
గ్ని చోక్కాఁరుగమర। పరసునజినమంత్రపత్రంబుగమర। వరసరోవరము
లో వనజాతమున్న। పరుసునశివమంత్ర పత్రమొప్పార। ధరజినమంత్రప
త్రంబును మరియు। బరువడిశివమంత్ర పత్రింబుగూర్చి। కావేరియుఁబ్రాం
గ గానడుమనైవ। వావిరిజినలేఖ వరతిపాలమ్యె। శివమంత్ర లెఖ యచ్చె
రువుపట్టిల్ల। భువినేటికెదు రెక్క పారిబారిబట్టి। కూడజైనులనెల్ల కొర్రు
లెక్కించి। రూఢమైవసదులు రూపడగింప। నవియెలవేయుజైనాథికులెల్ల।
భువిలేక నాడెందు బోయిరిమరియు॥ అదిగాకనిడుమూరు డనుచోడనృప
తి। వెదకుచుదనయేలు విశ్వధరిత్రి। గలజైనమునుల నొక్కట బిలిపించి।
వలయుతర్కంబుల వారినోడించి। దవిలి కాగినకొర్ల తలలుక్రిందుగను। తి
వియనాడెం దేగితిగిమీరలెల్ల॥ వారకమరియును వాగీశనాఁ। నారినిబ
ట్టించి నానావిధముల। జ్వాలనార్చులనునూక జాదంతికొగ్గ। జలములు
ముంప విసములుఁబ్రయోగింప। మహితపంచాక్షరీ మంత్రంబుచేత। దహ
నోభజలవిషోద్ధతి దర్పమడచి। యజ్జైనముఖ్యుల నందరుముంప। లజ్జలెడీ
మునుల్ నాడెందుసనిరి॥ ధర వెండియును శివార్థంబొక్కకొలను। సరినిరి
త్తాండియన్ జాత్యంధుడర్థి। గావింపగావింప గడగివిఘ్నములు। గావిం
పగావింప గడుగడుసాలసి। పన్నగాంకునిచేత పటుభక్తి రెండు। కన్నులు
బడసి విఘ్నములాచరించు। జైనులకన్ను లక్షణమాత్రజెరుప। గానలెకీ
మునుల్ నాడెందుసనిరి॥ నమినందియును గణనాథుండుమరియు! ప్రముది
తభక్తి దీపములు నిత్యంబు। వేయేసిముట్టించి విశ్వేశుసీశు । బాయక రే

యును బగలును గొలువ। నాయూరగలజైను లత్యసహ్యాముస। నెయ్యి
గరిశెడు బోయకయున్న। ప్రతియొగ్గి వేయుదీపములు నేదాను। గత్త
లింగోదకముల నెలుంగ। ముట్టించియాజైన ముఖ్యులపసుల। బిట్టు జ్వా
గ శపించియయ్యూర। వసదిజైనుండను వార్తయుసడచె। సెసగనాడ్జై
ను లెక్కడజనిరి॥ తొండమండలమున వెండియుసాంఖ్య। తొండకద్భ
జైన మండలంబగుట। గుడియులింగంబు భక్తుండను వార్త। పుడమి బుట్టి
దువిన్న బొరిగొడుర్తిగాన। కుసుమముల్ దేరామి సుజికిబోరామి। భసిత
బలదరామి ప్రచ్ఛన్నబౌద్ధ। వేషంబుననునిత్య విధిమూడుజేసి। పాషా
ములుపుష్ప భావనయులర। నడుపొలంబునను జీర్ణశివాలయంబు। బొ
గనిబొద్ధుండ పోలెగట్టలుక। మానీటిపొంత నిమ్మహిసీకునుండ। గావచ్చు
నెకంటిబోరాదు। శివనిన్నుఅరిల పాల్సేయుదునాకు। దవిలి నిత్యంబు వ్ర
తంబిదియనుచు। మూడుసంధ్యలయందు ముమ్మాఁడురాల। పోడిగా
ద్దేవుబూజించుచుండ। నదియొక్కనాడూరి నగ్గుడినడుమ। నదిగట్టి పా
వానయు దొట్టికురియ। నెట్టునుశివుగొల్వ నెంగరాకున్న। నిట్టుపవా
సొన్దినములుండంగ। నిట్టునేమంబును యిట్టివ్రతంబు। నిట్టిచలంబును నే
కిగలదె। నిద్దరనీతండ బౌద్ధోత్తముండు। బద్ధవైరంబునభవురాలనైన బొ
రాకకటకటా బొగులుచున్నాడు। వారకనిట్టుపవాసమెనాళ్లు। బలిమా
కూడిన బాడియెయిట్టి। వ్రతియుండగానిజ వ్రతులకు ననుచు। ననయంబు
జౌన బౌద్ధావళిసాంఖ్య। గొనియాడుచునుకొల్చి కొనియిట్టులుండ।
తనదివ్రవాహంబు పొంగెంద। నాంతరభక్తి నితాంతరుద్ధతిని। దప్పి
ద్వ్రితభావ దనబ్రతుకింక। జెప్పరుజెప్పరు శివుకుగైకొనునె। పలికినవ్ర
ములు పరిపూర్తిగాక। తలరిమెగుడువగదాయసనగునె। వగవము పొ
ర్లసీశ్వరు గొల్చువ్రతము। యొగియుపవాసంబు లుండెడువ్రతమొ। పొర
పారనుపవాసములు నుపవాస। ములువ్రతంబులు మరి మునుగూడ నో
శతసహస్రోపవాసములు దదీయ। సతతభాషావ్రత చర్యచానగునె। గ
నయిామర్త్యలోకంబుననునికి। దానేరదదిట్టరగా బగొతుమున। నీబొ
విక్కడి కేమిదలంతు। రోబుద్ధిగాదీశ్వరునునిచిపోక। యవిమెలమరికదా
యవ్విచారములు। దవిలినానిత్యవ్రతప్రచర్యకును। యొనుదినంబుల కెన్న

గనలుబ। దెనురాలొండొండనెయంగజాల । నరుసనన్నిటిమెత్తు వచ్చు భాషాణ। వరపుష్ప మొక్కటివరుబూన్తుననుచు। కోయనియొకపెద్దగుం జెత్తి వైవ। వాయిూశ్వరుండు నోహోయంచునగుచు। శిరమునకడ్డంబు కరములొగ్గుచును। హరుడక్షణంబ ప్రత్యక్షమైనిలిచి। మెచ్చితి సాంఖ్యనీ మేదురభక్తి। కిచ్చెద వేడుము భిక్షార్థమనుడు। శాక్య డంతకమున్న చక్కజాగిలిను। వాక్యసంస్తోత్రపుర్వకముగమ్రొక్కి। వేయునునవియేలవి నుమువిన్నపము। నాయాచరియ నన్యాయంపుభక్తి। న్యాయంపుభక్తిగా నవతరించితిరి। యేయేడనిదిసాల వేదయాంభోధి। కరుణాపరిష్కారకారు ణ్యపూర। భరితగుణాత్మ కృపాపరతంత్ర। యనుచు వెండియు మ్రొక్క హరుడక్షణంబ। యనుపమకనక దివ్యవిమానమును। గొనిపోయెకైలాసకు ధరమెంగుచును। జినబుద్ధముఖ్య సంచితసమయములు। మునుదొండమం డలంబున సిస్తుపముగ। సఘుండు సాంఖ్యనైవరి శపించి। బౌనబౌద్ధాది దుస్సమయము లేదుడువ। గానాదు లేరె యాజ్ఞులిద్ధరను కావున జైన తర్కములుడుగుడని। వావిరిజైనాది వాదులనడచి। చండతార్కికజయ శౌండమండనుడు। ఖండనాఖండనక్షమత వేదోక్త। పరిచితా ప్రతిహతోపన్యాసనరస। సరళతదుత్తర శబ్దజాలముల। దండిపూర్వాక్షేపతార్కకప్రశ్న। ఖండించుచును పండితుండు జర్చింప। బడునుత్తరాక్షేప పరిమితప్రశ్న। దొడగినేయుచుదాన తుడుచుచునిట్లు। వివిధాన్యసమయులవిట తాటపూడు। శివభక్తసింహుని జితపరసమయు। పరమపాండిత్య ప్రభాసముస్నితుని। సురుచిరశుద్దయశోవిరాజితుని। యనఘుని మల్లికార్జున పండితేందు్రి। గనుగొనిబౌద్ధుడాగ్రహము వట్టెల్ల। అనగమెట్టైట్టామహాదేవుడనగ। నెసయుంగ నొకదైవమెనిక్కమెట్లు। శుృతిపేర్మి బలుక నేరుతుగ వాయనియు। నతివాదములు పెక్కులాడెడురొంగి। హరివిరించులు గానరనిమెడు శివుని। హతుడాదిమధ్యాంత విరహితుడేని। హరికిబుట్టిన బ్రహ్మకటపుత్రుడైన। సరసిజాహితునెట్లు జడలలోదాల్చె। నభవుడేని యునెట్లు లజులలాటమున। ప్రభవించి మరియేల బ్రహ్మవధించె। కళ్యాణపరమ నూంగళ్యాంగుడేని। శల్యాజినము లెల్ల లౌల్యడౌతాల్చె। నీక్షింపనిఖిలలోకేశ్వరుండని। భిక్షాటనమునకు బ్రీతినెట్లరిగె। నద్దివ్యమైన వా

హనములుండంగ। నెద్దువాహనముగా నెక్కెడిదేమి। గంగనెట్టులదాల్చె
గామారియేసి। యంగమెట్టులసగం బంబికకిచ్చె। నగమూటదేవరచ్చ
చిచూడ। జగదండకోట్లకీశ్వరుడెట్టులయ్యె। నగ్నుడై యెలవనంబులదిరిగె
నగ్ని యెట్టులచేతి కాయుధంబయ్యె। నరయదివ్యాభరణాంకుడెట్లయ్యె
రగేంద్రుజేసె యజ్ఞోపవీతముగ। ననమసుధారసం బమరులకిచ్చి విసమ్మె
మిటికిదాల్చె వెక్కసంబుగను। హరుడుదాహరి నయనార్చితుండేని। హ
రిహరుండనగ నెట్లయ్యెనోకండు। యజ్ఞేశుడేని క్రియాదక్షుదక్షు। యజ్ఞ
మేటికిదుల్చెంచె నమరులజెరిచి। బ్రహ్మాండకోట్లకు ప్రతియేనియిట్లు। బ్ర
హ్మాండమెట్టుల భస్మంబుజేసె। సచ్చిదానందభాస్వరమూర్తియేని। నిచ్చ
మైనోలుకుల నేలవసించె। గావుననట్ల మాంగళ్యస్వభావు। దేవువిరుద్ధసు
దీప్తప్రభావు। విపరీతచరితు దుర్మేషుదుశ్శీలు। నపవిత్రునోకదైవమని
మర్ధించి। పలికెదవిదియేని పండితత్వంబు। కలిమియె విద్వాన్ని కాయ
బునగరె। పోడపదమింకనీ పొత్తంబుగట్టి। చదువులుగిమవులు చాలింప
మనుము॥ ఇందుధారణముఖ్య హితమహామహిమ। నిందుశేఖరునకు ని

—ఇందుధారణం—

దగాబలుక। నిగ్గారునక్షయ నిధియభాగ్యుసకు। బొగ్గులై పెంచులై భస్మ
డొంచునట్లు। పరమేశుమహిమ పాపప్రచారులకు। వరికింపవికృతస్వభా
వమైతోచు। తప్పేమియని పండితస్వామినగుచు। నొప్పపురాణాగమో
క్తులునినరె। చంద్రకళావతంస స్ఫురన్మౌళి। చంద్రునిదాల్చిన చంద్రశే
ట్లనిన। బ్రహ్మోక్త వివిధ పురాణాదియైన। బ్రహ్మకైవర్త పురాణ
సంహితల। జీవితేశ్వరుసభజిత్ర గుప్తుడున। భోపీధసావర్ణ పుష్పకారు
డు। లైచనువారల నద్భుతంబంది। చూచినలోకంబు జొరకనప్పురి। క్రీ
నుగొనక నీయానతి లేక। యానతుల్గాక నయ్యనమీదిలోక। ముల కెంచ
కేమి యిమ్ములపీరలనుడు। నలరుచు ధర్మరాజతనికిట్లనియె। దక్షుండు తే
లువార తనయలశశికి। నీక్షించివాద్దడేద్వారనిచ్చె। పడతుల కొక్కరూ
మునననుచ్చె నడుప్రుమీయని ప్రార్థనముచేసిపోవ। నాహిమకరుడు
భార్యానళిలోన। రోహిణీసతికతి స్నేహంబుసేయ। నున్నకాంతలు దక్షు
కొక్కరూపమున। మన్నింపడని తమమగనిపై సాలవు॥ మెరుగింప దక్షు

డెంతయుగినుక। బరతెంచి యోపక్షపాతిశశాంక। నానాటికిని కళాహీన
తబొంది। తూసిక దరగుచు మేనాశ్రయి వు। మునిశాపమిచ్చెడు హరుని
గుఱించి। చనుదెంచులోనన సకలలోకములు। నక్కజ పడన మాయను
నొక్కకళయు। దక్కదక్కి నకళల్ దరగివెండియును। జలజారి భునిజక్క
జాగిలిమ్రొక్కి। మలహర వాగ్దేవ మాధవవంద్య। యక్షయవిశ్వేశయం
బికారమణ। రక్షింపుమనుచు గార్యమువిన్నవింప। నోడకోడకు మంచు
నున్నయాకళయు। చూడాగ్రమునను మేశుండుధరింప। దక్షునిశాపోక్తి ద
దుగనానాటి। కీర్తి తిమాంకృప నెక్కునానాటి। కొక్కొక్కకళయంచు ను
దువల్లభునకు। ముక్కంటిదయచేసి మునుసురల్ బొగడ। తరినాడు నాటి
కి దరిగెడుకళలు। కరకంఠుకరుణ జగద్ధిత బయ్యె। లలినమానామ కళా
మాత్రమనగ। లలినమానామ కళనుదాల్చెదివస। మ్మాయ యమావా
స్య యననొప్పినాడు। మదనారినేకాగ్ర మానసులగుచు। చెదరనిభక్తి
భజించినవారు। సదమలలీలల సనియెడువారు। ననిచిత్రగుప్తునకంతకుండం
తి యనుజెప్పెగాన సమున్నతలీల। ఇందుకళామాత్ర మీశుండుదాల్చ।
నిండుధుండను నీతియుకాక। చింతింపనాదిమధ్యాంతవర్జితుడ। నంతవే
దాంతవేద్య ప్రభావుండు। హరివిరించులకగోచరుడగుశివుడు। హరుడు వి
శ్వాధికుండైన యీశ్వరుడు। నవయంబు శశిమోచకుని యున్నవాడె।
వనజారితలనున్నవాడె యెల్లైన। దివిదిరిగెడునట్టి తిమిరారిబొంకె। భువి
జందురుడువేరె పుట్టెనెయొకడు। శ్రీకంఠుజడలపై శీతాంశుడున్న। నాక
సంబుననొండు లేకుండగలదె। యాకసంబున నయచ్చొరియున్నెని। శ్రీ
కంఠుజడలపై లేకుండవలదె। యటుగానవతంస మయ్యెదక్కళయు। ని
టలాక్షునకు నిడినిండ యేమరియు। వనజజు నిలలాటమునదుడయించె। మ
నసిజసంహారుడనసెట్లువచ్చు। యిలస్వేచ్ఛయాచింత యెచ్చెవంబనగ। స
లరియీశుడు శివుడంబికాధవుడు। హరుడుమున్ లీలార్థమైమహాసృష్టి।
విరచింపదలప సవ్యాధియువిష్ణుండు। సరిమదంగస్వేద సంభూతయనగ। బర
గుదక్షిణవామ భాగాంగములను। దొరగెడుఘర్మబింధువులనుబుట్టి। హ
రునకు సాష్టాంచుల్లై బ్రణమిల్లి। చనుయస్యపాదరజస్స్పర్శయనగ। మనసి

జాగిపదకమలదివ్యరేణు। పటలసంగతిహరిబ్రహ్మాలకమ్యె। స్ఫుటగతి సత్త్వ
రజోగుణత్వముల। యావసజజుడంత నఖిలాండకోట్లు। గావించి గావింప
గర్వించివిూంచి। తానపరబ్రహ్మ దానయీశ్వరుడ। తానదైవంబని కాన్క
పలుక। దదరిజోగుణశక్తి దక్కువపథుచు। నుద్వృత్తి దక్కి గుర్వొన్న
తియడగి। నిటలాక్షుడొల్లింటి నియతిగురించి। స్ఫుటవీరఘోర తపోనిష్ఠ
పేర్మి। నాలుకల్ గోసి పినాకిబూన్చుచును। రేలుబగళ్లు నల్లీల గొల్చుచు
ను। అష్టవిధార్చనం బాచరించుచును। యష్టాంగయోగ విశిష్టసంగతిని
పద్మాసనస్థుడై పరమేశుహృదయ। పద్మపద్మంబున భరితుగావించి। రం
జిల్లు వామచరణమూలమాది, యంజూషబంధంబు నట్లాచరించి। యొం
యుపాణాపాన యోగంబుకీలు । కొలిపి యంతర్యోగ కుశలత మెరశి
యాదిమండలమున నాకుంచనముని। పాదించి సుప్తసర్పము జాగజొంపి
యాసక్తిసూర్యశశాంకులగట్టి। నాసాగ్రమునదృష్టు నలినాటిడొలిపి। త
నరారియంతర్నితాంతమైవెలుగు। తనుదమ్మిద్రొంతులూర్ధ్వముఖంబు
జేసి। యంచితంబగు క్రిందపంచపద్మములు। పంచాననప్రభ ప్రజ్వరిల్లం
గ। తుదిమించివెలుగొందు ద్విదళాంబుజాత। మదిపుష్పమంట పొద్యా
లమెరయ। నగులలాటె చింతయన్ బ్రహ్మాయనగ । వగదపస్యగేహ్యమన
తోయనగ। తత్పద్మదేశ నితాంతమధ్యమున। చిత్పరంజ్యోతీ రంజితదివ్య
దేహు। భవుదదావహానాది పంచోపచార। సవిశేషవిధుల ప్రసన్నుగావిం
చి। సురపనేత్రార్ఘ వాసుకివదనార్ఘ। పరిమితదళపరిస్ఫుంత్వాబ్జనీల
సుకరనిష్యంద మానకళంకరహిత। మకరందధారల మజ్జనం బాచరి। బం
ధురలీలనాపద్మంబుబూన్చ। సంధిల్లభక్తి వాసనీధూపమిచ్చి। వెలుగువా
త్మజ్యోతినవివాళిచ్చి। తొలుకాడు వేదసూక్తుల బ్రస్తుతింప। దేవుండు ప
ల్ప్రదేశంబునందు। నావేధకవుడు। ప్రత్యక్షమైనిలిచి। యిచ్చ యయ్యా
నీకు మెచ్చితి వేడు। నిచ్చెదనావుడు నిలజాగిమ్రొక్కి। స్రష్టయ బ్రహ్మే
శ్వరాష్టకంబందు। తుష్టిగాశివుని ప్రస్తుతులాచరించి। సృష్టికర్తృత్వంబు
శివునిచేబడశి। సృష్టిసేయుచు విరించియు దొంటియట్ల। వర్తించుచుండె న
వాదితరుద్ర। మూర్తి యంతధ్యానమునబొందెనంత॥ యిదియొక్క నింక

మే యిలనట్లుగాక। సదమల్లక్షితినట్ల షట్సమయులకు। దమతమ నియమ ముల్ దానైకనిష్ఠ। తమతమహృదయ పద్మంబులజొచ్చు। అంతనహారిక ప్యోవేల్పులాత్మ। సంతతులగుదురె స్వాములెకాక। యననేలకాష్ఠంబు నందుదయింప। ననలంబుకాష్ఠంబు తనయుడెతలప। యనలారశిలలయం దావిర్భవింప। పసిడిపాషాణంబు పట్టియెతలప। యొలయఃచుపృథివిపై ను దయించుమాత్ర। నలరుభూజము లెన్వయంభులింగములు। అరయంగగం భమునందుదయించె। ధరనొకదండ్రి నాతడుదానికొడుకె। కమలాసను హిరణ్యగర్భుడన్నట్లు। యమరదత్తాత్రేయు డన్నట్లుహరిని। కమలనా భునియధోక్షజు డన్న యట్లు। కమలజుడన్నట్లు కమలజుమరియు। యింద్రు నితల్లికు పేంద్రుడుబుట్ట। నిందావరజుడనియన్న నయట్లు। స్థిరమతిదివిజుల దివిజులన్నట్లు। పరిగనగస్త్యుకుంభజుడన్న యట్లు।నమరసింహహలాయుధా దినీకంట్ల। నమరెఖపాణి నీయాదిశాస్త్రముల। హరుడజునిటలజుశనసూ క్తిగలదె, పరమపాతకమిట్లు బలుకంగదగునె॥ శల్యముల్ మవియ మాం గళ్యముల్ విబుధ। లౌల్యంబులెట్లు దాల్పంగగంటేని। యగణితాతీత క ల్పాంతరప్రళయ। విగతచతుర్ముఖవిష్ణుకపాల। నికరాస్థిమాలికా నికరస నద్ధ। సుకరపింగళ జటాజూటకోటీర। విలసనప్రభలు సాటులుగావె తల ప। నెలతాల్పుమహిమకు నిత్యత్వమునకు। భ్రాజితనిజదివ్య పాదాంబుజా త। పూజితహరినేత్ర। పుండరీకప్ర। మిళితైకరుచులు నిమిత్తముల్ గావె। నెలదాల్పుమహిమకునిత్యత్వమునకు। వలమూపుమీదక్రీవరుక ళేబరము। నలరారుదాచేత నజకపాలంబు। గలదివ్యదేహంబుగాదెకారణము। నెల దాల్పుమహిమకు నిత్యత్వమునకు। నిత్యుండనేన యనిత్యులందరును। ప్ర త్యయంబిదియనుభావనదోప। హరివిరించాదుల నస్థులుదలలు। హరుడ మున్ గరుణమై ధరియింపకున్న। నాముముక్తులకుస్వర్గాపవర్గాది। కామి తసుఖములేక క్రమమునగలుగు। హరికమలజ కపాలాస్థి సంగతులు। హ రుడుదాన పవిత్రుడగునేతలంప। హరియునుబ్రహ్మనిజాస్థిమాలికలు। హరు డుదాల్ప గృతార్థులైరియట్లనిన। చారుగంగానదీ సంగతాస్థులును। వారికపరమపావనములుగావె। భంగురతరశల్య సంగతిజేసి। గంగాప్రవా హమమాంగళ్యమగునె। తనరగంగాసంగతనిజాస్తిచయముల। నయంబు

పరమపావనములై వెలుగు। నాజీవులకును స్వర్గాదిభోగములు। ప్రాప్త
మీదట బ్రతుకవెయ్యేట్లు। పొదలుమీదటి బ్రహ్మపదవికివిష్ణు। పదస్థ
నివి బీజభావముల్ గావె! హరివిరించులకపాలాస్థులట్లగుట। ధరియించు
ది వికృతప్రకారంబె। కావునసంద్యంబు గాదుచర్మములు। దావిహిత
బులే దాల్పనగదేని॥ అన్నెక్కుమున్ను హిరణ్యాక్షునధించి। తన్నుధా
మురచి మదగ్రస్తుడైన। నరసింహునకు నల్గిశరభరూపంబు। ధరియిం
(దుంచి యాతనిచర్మమొలిచి। యలరిలోకములు సంహారంబుసేయ। ఖ
లిరక్కసునిబట్టి నిలువుతిత్తొలిచి। హరివించాది సురాసురాదులను। ప
మాచర్మతద్గజాసురుబట్టివ్రచ్చి। మృగరూపమై పారదెగబడజేసి। నన్న
రు కృష్ణాజినంబొల్చి హరుడు। కవచంబుగాదొడిగె కట్టెదాపించె। ని
నింద్యములె సుమహిష్టతల్ గాక। అండరూపము సగంబైనదేవునకు
పొండిగానెద్ది ప్రభుత్వమండ్రేని। మొదలదక్షబ్రహ్మ కుదయించిగౌరి। మ
దనారితమతండ్రిమతిదప్పిపలుక। దెలియత్యుద్ధతి దేహంబువాత్మ। పా
కునకుహావిర్భావన జేసి। సరినవినాభావ సంబంధలీల। హరువామభాగంబు
నందుండబడయ। నీశ్వరుండర్ధనారీశ్వరుండనగ। శాశ్వతప్రతిభమై జను
ట్లుగాక। పలుమరుమాతాచ పార్వతీయనియు। యిలపితాదేవో మహే
శ్వరయనియు। హరివిరించి సురాసురాదులుగొల్వ। హరుడునుగిరిజయు
గుదురుగురులు। సరిసనగా, డపశాఖయందెన్నబడి। సపతిశ్చ సపత్నీచయ
నగ। సరినెకలింగ నిష్ఠాపరతంత్ర। పంచమవీరవ్రత బంధురనిష్ఠ। తావత్తె
మేవమాతాచ పితాత్వ, మేనయన్వీల యాహేశ్వరావళికి। తల్లియుదం
డ్రియు దానమైసుతుల। కెల్లనై యర్ధనారీశ్వరత్వంబు। హరుడు ధరించె
మున్నట్టిదెకాదె। సరినెరుగ కెపరసమయులుమతుల। కొంకకవజ్రచక్రా
కసరోయ। హాంకంబనుచు ముద్రియు వ్యాసాష్టకమున। ముంజేతికంకణంబు
న కద్దమేల। రంజిల్లువ్యాపకరము సాక్షిగాదె। జగములుశివశక్తి సంపు
టంబగుచు! నెగడంగగానరె నిందమొనరియు॥ త్ర్యక్షుండుత్రిభువనరక్ష
కుండెట్లు। భిక్షాటనము జేసెప్రీతినండ్రేని। భ్రమదార తారకర్తల మంచు
హరియు। కమలసంభవుడున గర్వించిపలుక। హరివిరించుల గర్వమడగింప
తునాడు। చిరమహత్వము బ్రతిష్టించు బొమ్మనుచు। కలుషించియే తెంచి

కావరుదుఁడు। తరలకనజుమీఁది తలదున్నవైవ। నామహ బ్రహ్మాదాన
ష్టాంగమెరిగి। సోమాత్మకమున సమున్నతిఁబొగడ। బ్రహ్మశిరోహర బ్రహ్మ
త్మవరద। బ్రహ్మేశ శ్రీపరబ్రహ్మస్వరూప। హరమత్కపాల మాయవని
పైబడిన। పరివృతంబగు జగత్త్రితతులుఁగాన। మీకరోదరమున నీకపా
లంబు। చేకొని తాల్చి రక్షింపవెయనుచు। నలువదా విజ్ఞాపనం బాచరిం
ప। నలరుచునట్లకాకని దయుదొడగి। కాలుదుఁడుదత్కపాలంబుదాల్చి।
గ్రోలుచు విష్ణులోకమునకే తెంచి। వారిలిత న్నెదుర విష్వక్సేనుబొడ్చి।
శూలాగ్రమున నెత్తి సురలుఁభీతిల్ల। కలికేతుడగు నధోక్షజరక్తమజుని। బ
లుకపాలంబులోపల నించిమించి। నెట్టణగర్వించి నట్టివారలకు। నిట్టిద గ
తియని నిలవిజృంభింప। వడకుచు మృత్యు దేవతయు దేవతలుఁ। దొడసడ
స్మూర్తి యద్భుతలీలగాంచి। హరదేవదేవ మహాదేవయీశ। శరణంబ
నుచు జయజయరనఁబెనగ। నంతంత సాష్టాంగులై ప్రణమిల్లి। కంతుసంహా
ర త్రిజగత్కర్తహర్త। యజహరిదర్పాపహరణరౌద్రీశ। యజశిరోహ
రముకుందా స్థిదామాంక। నెఱిబ్రాహ్మణచ్ఛదినెదినెయనగ। తరినసంఖ్యా
తాపితామహాయనగ। శూలాననోట్లను కోట్లను ప్రళయ। కాలంబునంద
సంఖ్యాతంబులైన। యట్టిబ్రహ్మలను బ్రాహ్మణులను దుంప। నట్టిచో మీ
కునె హత్య బ్రాసించె। తనకూతు గవయు బితామహు ద్రుంప। ననలా
క్షు మీకు నేహత్యనాడయ్యె। దక్షప్రజాపతి తలదుంచు నపుడు। నక్షు
య మీకునె హత్యబ్రాసించె। నిత్యస్వతంత్ర వినిర్గత బ్రహ్మ। హత్యా
ది పంచమహాపాతకౌఘ। విపులదయాత్మని విపరీతమూర్తి। యుపశమింం
పవెదేవ యుడురాజమౌళి। భాగీరథిని బడబ్రాహ్మలుఁసావ। భాగీరథికిహ
త్య బ్రాపించెనెట్లు। దావాగ్ని భూసురోత్తము దొండుసావ। దావాగ్ని
శుద్ధి పాతకము సిద్ధింప। నితరులదృష్టికి నెట్లుండునోలి। గతసకలాద్వైతశ
రణావిధేయ। యనుచు ప్రార్థించుచు నభయార్థులగుచు। ననువక్తి వెం
డియు నభినుతుల్ సేయ। నదియుభిక్షాటనం బననొప్పెగాక। విదితంబుగా
వెరవిధిగలదెట్లు। భవుచేతి కమలసంభవుకపాలంబు। భువినార్ద్రిమవ్యభి
పూరితంబనగ। ననపదియుగములా హరిలలాటమున। ఘనమదదొరుఁగు
రక్తప్రవాహమున। నెరయసగ్ర్హార్థంబు నిండదయునిన। కరకంతుపాత్రకు గ

లదె భిక్షంబు। అరయంగనవికలాండజాండ సంఘములు। హరుగర్భకో
బు నందొక్కెడలన। జనియింపమరియునశ్వరుడుదా నెరుగ, డనినయ్యీ
శున కాంకలివోవ। భిక్షమ్మెవ్వరు బెట్టెదరతని। కుక్షి యెక్క మమునగ
డంగనిండు। మొదలిబ్రహ్మకు బ్రహ్మపదవియువిష్ణు। పదవివిష్ణునకింద్రి
వియిందురినకు। తెల్లమిచ్చిన దేవ దేవునకేల। యిల్లిల్లుదప్పక నెంగిళ్ళ
లకు। హరివిరించిమదాప హరణార్థమైన, హరునిభిక్షాటనంబనువి
భణము। అదియీశ్వరునకు మహత్వంబుగాన। యిదియొకనిందయె యి
దిహత్యయగున॥ పంచవక్త్రుడు పరబ్రహ్మదానజుని। పంచమశిరము నే

—GంGధారణం—

డ దుంచివైచె। నిగ్రహానుగ్రహాన్వీత పరాక్రమునం। మగ్రతదుష్టులశి
చుచున్న। గర్త్తకుత్రిభువన భర్త్తకుసకల। హర్త్తకుదప్పెయన్యాయులకు
ప, అంగజసహరుండదియునుగాక। గంగ దాల్చుటయేమి కారణంబన
ప్రవితతసకలపురాణాదియైన। శివపురాణోక్త ప్రసిద్ధియుక్త। రాజితంబ
నాపయోజలరాసి। భారిజిల్లునాది జంద్రసమాగమమున। బుట్టి తారా
ధంబున వెల్లివిరిసి। బిట్టుబ్బిదెసలకు నిట్టదొరిచుడును। తేలుచుజగము
దెప్పలువోలె। దేలంగిగంగ యద్భుతలీలబొంగ। హరివిరించిపురోగమా
సురసురని। కరముగరము భయాకాంతాత్ములగుచు। నవధులుబుట్టు
భువిజాగిమొరిక్కె। భవునకప్పుడువిన్నవంబాచరింప। మెల్లననవ్వుచు
డుడుతద్గంగ। ముల్లికాదళభాతి మౌళిధరించి। నాకోప కంఠంబునను ద
యాను। లోకనంబున దేవలోకంబు బ్రతుక। నాకాశగంగనానందర్శ
శ। మాకరకంఠుడుద్యలీలను నునిచె। హరుడు ... ప్రక్షణార్థమైగంగ
యించెనిదియు నింద్యమెయట్లుగాక ! యపమ...చన మౌళి యందున్న
గంగ। వసుధకెవ్విధమున వచ్చెనండేని। కపిలునికోపాగ్ని గాలిగిన
ర। నృపసమూహంబున కపవర్గపదవి। దమ్మంటెనావియద్గంగపృథివికి।
మ్మంటెసరిగి తద్దేవిగురించి। వారినునమడు భగీరథుండనగ। ధీరతనతీ
ఘోరతపంబు। నాకాంక్షమైద్రికోట్యబ్దముల్ సలుప। నాకాశగంగ ప్ర
క్షమైసిలిచి। మెచ్చితినీకోర్కె యిచ్చెదనిలకు। వచ్చెదునాదుప్రవాహ
బురాక। కోర్వదుభువియట్ల శర్వుభజింపు। సర్వలోకాధీశు జడలవసిం

యనుగుదెంతుననుచు నాభగీరథుడు। హరుని ప్రసన్నుగా నట్లుమెప్పింప।
కామారియును జటాగ్రంబట్లునాప। నా మహాగంగకృతార్థతానియతి। నస
మతదీయ జటాగ్రభాగమున। వసియించి తజ్జటావటమధ్యమమున। నింకు
మునతడు మహీస్థసద్భక్తి। శంకరుమదియు బ్రసన్నుగాబడియ। నంగుష్ఠ
తర్జనీభ్యాంసభస్మాయ। వంగనీశుడు జటాసంగతభూతి। చిటుకున కేలియం
గుటగోరందు। యటుగొంతసంధించి యవనిపై విడువ। దరనఖాగ్రావిడవ
తత్తనపృథివి। బరగనఖాగ్రసంభవలీలగంగ। తుదిభస్మవర్ణాంతశో జలం
బనగ। నదియునుభస్మవర్ణాంకమైయిట్లు। క్షితిహితార్థమును భాగీరథి
గంగ। యతులనదిప్రవాహ స్వరూపమున। బరపతత్సగరులపై భగీరథు
డు। యరలేకదమవంశ మట్లుద్ధరించె। నిదియు శైవపురాణ వితత ప్రయు
క్తి। యదిగాక మూలాగమాదులలోన। చారుతరంబగు స్వచ్ఛంద లలిత।
భైరవాగమమున బార్వతీసతికి। వరుడుభూమండల వర్ణనవేళ। సురగిరివి
వరించుచును దన్నగంబు। నాల్గుదిక్కులగంగ నరలోకమునకు। నాల్గుభా
గంబులై నవిది గెననుడు। హరునకుగిరిజ కరాబ్జముల్ మొగిచి। సరిగధయ
స్వప్రసాదేనయనగ। మహీసురసిద్ధనమస్కృతయనగ। అదినెట్లుదయి చె
నాదరింపుచుబ్రు। సాదింపదె దేవసత్త్వమయదియు। సురగిరికేమిప్రస్తుత
మునవచ్చె। కరమెట్లు నరలోక గామినియయ్యె। ననుడు గంగావ్యాప్తి
యనసముత్పత్తి। మసగవత్యామితస్యాసుప్రతేయ। ననుపార్వతీశుడన్నా
తివీక్షించి। వినుము గంగోత్పత్తి విరచింతుబ్రియుడ। నయిజగన్నాథామ
హాదేవియనవి। నయమొందవిను జగన్మాతవై వెలుగు। నీవు దొల్లియు
దన దేవివయట్లు। గావునలోలావికస్వరబుద్ధి। నొక్కనాడెమెర్గకుండంగ వె
న్క। దిక్కునసీవ దమె తెంచి మేలంబు దళుకొత్తనాడు నేత్రంబులు మూ
య। జలజాక్షి ఫాల విశాలలోచనమొ। విచ్చితినాకన్ను విచ్చుడు నంత।
చిచ్చుహైమాచల శృంగంబుదాంక। నతిభీతినీవు నాయంఘ్రుల కెరగి। క
తమేమిదేవ యీకన్ను దెచ్చుటకు। నావుడుసంస్మితా ననుచులెనగ। దే
వినాకన్నులు దినకరశశులు। నీవుగప్పుటయును నిఖిలలోకములు। నావృ
తంబుగబర్వ నంధకారంబు। వీరంబులదోవ నేరకయేను। లోకత్రయం
బునులో వెలుంగింప। దెరచితిదెంచిన దీని కేమియును। వెరవంగ వలదర

విందనిభాస్య! నీమూసినపుడు నానేత్రింబులందు భామినియానందభాష్ప ములగ్రమ్మ! విడుచుడునీపది వేళ్లనుదువల! తొడిదొడి బుడమిపై దొరగిబిందువులు! పదిప్రవాహంబులై పారెనందొక్క! నదియమునశ్రీరింది నారాయణుండు! కొనిపోయెయందు వైకుంఠలోకమున! జనులనెల్లను కృతస్నానులజేయ! బ్రహ్మయుఁదొకనది భక్తినన్ వెండి! బ్రహ్మలోకమునకేర్పడగొనిపోయె! నాకలోకమునకు నన్ను పార్థించి! నాకీశుడందొక నదిగొనిపోయె! అదియును శశిమండలావృతయగుచు! చదలేరు నానెప్డు స్వర్గంబుపొంత! నున్ననన్నదు లేడు నుప్పొంగినుండి! నన్నుతగంగా ప్రశస్తనామమున! ముల్లోకములు వెల్లి ముంచునావేళ। దల్లడపడి బ్రహ్మాదమోద రేంద్ర! సకలసురాసుర సంఘమే తెంచి! చకితాత్ములై చక్కజాలి మొక్కి! యభయమభయమయ్య యంబికానాథ! యభయమభయమయ్య యఖిలాండనాథ! శరణయ్య శరణయ్య శమితసురార్తి! శరణయ్య శరణయ్య శాశ్వతమూర్తి! రక్షింపురక్షింపు రజతాద్రివాస। రక్షింపురక్షింపు ప్రమథవిలాస! యుద్ధతగంగా మహోర్ముల బాపి! యుద్ధరింపుముమమ్ము యుక్షేంద్రవాహ! యంచునర్థి బార్థింపయలరితద్గంగ మంచుబిందునవోలె మౌళినిదాల్ప! నంతనయ్యజహరీందాది గీర్వాణు లంతంత ధరణిసాష్టాంగులైమరియు! గరళాగ్నిమూడులోకంబులుగాల్ప ధరియించిగాచితి దండ్రియానాడు। మూడులోకంబులు ముంచిన గంగ నేడుదాలిచిమమ్ము నెరయగాచితివి! గంగాప్రవాహోదకవిలోకనమున మంగళంబయ్యె నమర్త్యలోకంబు। కావునమర్త్యలోకంబునునిట్ల పావనంబుగజేయ బనుపవేళీఘ్రి। గతినన్నడుమహో గంగాప్రవాహ। పతన వేగంబున బగులుధరిత్రి! యనుచుమదియ్య జటాగ్రకేశ. బు! కొనజాగిసౌవర్ణ భూధరంబుమీద। బడినలుదిక్కుల బారంగజేయ। వడిభువనములు పావనముసేయుచును! అదియుసీతాంహోయ మనగబూర్వమున! వదలొచని పూర్వవారాసిగలసె! దక్షిణంబునను సుదతుకణ బరగి! యక్షిణగతి దక్షిణాంబుధిగలసె! నలిబశ్చిమమునను నందనాబరగి! యలరుచదల్పశ్చిమాంబుధిగలశె! వనరుచు నుత్తరంబున రుద్రిసోమ! యనగూడెనయ్యుత్తరాంబుధిననుచు! యున్నతిగంగానమ తృతి విధము। మున్నలోకము

లెల్లముంచినవిధము। వెరచివిష్ణ్వాదులు మొరవెట్టువిధము। మరిదేవుడా గంగ మౌళిధరించి। విష్ణువిరించుల వివిధలోకముల। విష్ణుముఖ్యులను రక్షించినవిధము। సురలప్రార్థనజేసి జూటంపుగంగ। ధరణికి బిందుమాత్రమునను హేమ। నగముపైబడియదినాల్గుదిక్కులను। డిగివేరువేరఘటిల్లునామముల। నాల్గుదిక్కులపుణ్యనదులునానొప్పి। నాల్గు వారధులకు నడిచినవిధము। పోవుచునా గంగ భువినిమర్త్యులను। పావనంబుగ జేయు పొల్పడ్డవిధము। దేవుడానతియిచ్చె దేవికినిట్లు। గావున నదియు గంగానముత్పత్తి॥ యదిగాక బలిదాన మడుగంగవచ్చి మదియించిగొంటినావామనరూపముడిగి। రూఢిత్రివిక్రమ రూపంబుదాల్చి। యొడకమీదికినొక్కకాలెత్తి। నాకాలుగడగె దానటపద్మసూతి। యేకోదకంబైన లోకముల్ ముంప। కాలు మున్నాబ్రహ్మ గడిగెనంటేని। యాలోకములుముంచె యంతనిరికిని। నిండారుబ్రహ్మాండ నిభమైనయట్టి। భాండమువ్యొడబెట్టి పట్టెనెవ్వండు। యిలయింతనీరు మున్నెచ్చోటనుండె। నెలమిదెచ్చినబుధు డెవ్వడిచ్చటికి। మునుగాలుగడిగించు కొనినయతండు। తనగాలినీరికితా నెలబెదరె। ఘనమదియట్ల లోకములకుగాక। తనకాలినీరిది తనకుఘనంబె। జగములురక్షింప జాలినయతడు। మొగినీశ్వరునకేల మొరవెట్టవచ్చె।పుండరీకభవు కమండలువునకు। నిండారిమున్నున్న నీరయ్యెనేని। తనకమండల సముద్గతజలంబునకు। నునుశివునకునేల మొరవెట్టినట్టి। యొడబడవిష్ణుపదోద్భవియనగ। బడువియద్గంగ శ్రీపతికాలినీరె। హరియనకప్పకు హరియనహరికి। నదయ బేరొకనైన హరికప్పయగునె। విష్ణుపదంబన విష్ణుకాలికిని। విష్ణుపదంబన విదితంబుదివికి। పేరొక్కటైయున్న కారణంబునను। నీరజాక్షుని కాలు నింగిదానగునె। దాతుయోగికములు దలపోయశబ్ద। జాతారములు నెరచందముల్ గావె। హరికాలునీరిది యనువారలతని। మరణంబుదలపరె మరియట్లుగాక। యిలగోవ్విమెట్లు కాలెత్తుదుదద్ద। గలుషించియాత్రివిక్రమునిభజించి। కాలునుదలతోనె కోలెమ్ము విరిచి। శూలిధరించెమున్ కేలఖట్వాంగ। గతిత్రివిక్రమమహా కంకాళయను। నతులమహానాట కాదులమ్రోయ। కాలుగల్గినకదా కడుగు నొకండు। గాలుగల్గినగదా కడిగించుకొనుట। తలపనెచ్చటనైన దానూరు

లేక। పొలిమేరగల్గునె భువిబురాణోక్తి। చనగఁగాఁ మోనాస్తి యనఁగ
స్సీము। యనగాలులేక నీరదియట్లుగలిగె। మూలమట్లనుగాక మొగి
క్రముడు గాలూర్ధ్వలోకముల్ గడువజూచుడును। నవిరళ బైన బ్రహ్మ
డకటాహ। మవియుడుమీఁది జలావరణంబు। నీరుసొచ్చుడు దివినిండెన
యును। నీరజాక్షునికాలి నీరుదానగునె। జహ్నునిలోఁజొచ్చి జానులనె
ల। జాహ్నవియనుపేరు సంధిల్లునట్లు। హరికాలనదిపుట్టి నట్లయ్యె నేని
హరిచరణోద్భూత యనుపేరువలదె। తెల్లంబుగా సురదీర్ఘికయన్
తెల్లంబువైష్ణవ దీర్ఘికయండ్రో। అరయస్వర్ణదియన బరగునోకృతుల
హరిలోకనదియనబరగునోకృతుల। దవిలిసత్కృతులమందాకినియండ్రొ
భువిజెప్పగలదొ వైష్ణవియనుపేరు। యీయర్థాకథన మిట్లైరుగక భ్రమ
పాయకతప్పులుబల్కు పాతకుని। కొఱ్ఱువ్రేదవానిముక్కున నోరదొంకన
ర్వాలుదొరగనె భువిగొండలుగను। అదిగాకయుల్లదురాత్ములు జదువు
దువులువినజన్నె సభ్యేతగములు। నిన్నగాదట మొన్న నీరజోదరుడు
న్నపరచుమబలిబంధంబుజేసి। నంతత్రివిక్రముండై గాలుసాంప। నంతరి
బున నంబుజభవుడు। తనదుకమండలోదకమున గడుగ। జనియించె న
యాది సంభవగంగ। యిట్టివిరుద్ధంబు లీయబద్ధంబు। లెట్టువినంగ సహిం
పంగవచ్చు। నీలకంఠుడు భవానీవల్లభుండు। లీలమైగంగదాల్చిన మరి
క్క। యుగములుసనమరి యొకప్రసంగంబు। జగదంబపార్వతి సన్నుతిసె
డ। భవుడుసదానంద భరితాత్ముడగుచు। అవుజగన్మాత్ర తా మహాదేవియ
నుచు। రతిమనుపత్ని పురాహీసాయనుచు। నతులితప్రీతితులాకడశంభు
డు। గంగాసముత్పత్తి క్రమముదామాళి। గంగధరించిన క్రమమును
నంతననేక మహాయుగార్బుదము లంతరింపగ సముద్యత్తపోనియతి
ధివికిమరి భగీరథుడనునృపతి। కథనియ్యముస వియద్గంగదెచ్చుటన। క
ము భాగీరథి గంగనామరియు। వరకీర్తి లోకపావనలీలనొప్పె। యిట వ
మునునికాల నెసగనెగంగ। యటదొంటి మత్స్యకూర్మవరాహ। నరసిం
హమూర్తుల నాడెట్లుగలిగె। హరహర నేడెట్లుహరికాలబుట్టె। హరియవ
తారాది యనజనుమత్స్య। మరుదంద దద్గంగయుందజనించె। మెలమి
గస్త్యుదొ యిటికిలేతేర। నలినగస్త్యుడు దర్పణము జేసిచేసి। యమ్మౌని

స్వర్ణమయంబౌటనతిము। దమ్ముగ్న నర్ఘ్యమెత్తుక జూచుచుండ । విడువు
మంజలిదాను విష్ణుండభృగుని। కడిదిశాపమున నీకాయంబు దాల్చి । మ
హిజనించితి నను మత్స్యపురాణ। మహితసంగతినీళు మహిమనిర్మించెన
దిమున్నొ యిదిమున్నొ యాగంగయట్లు। గడిసియావామను కాలజనిం
చె। నదియును కూర్మావతారమున। మొదలవారాసియం దుదయించి న
ట్లు। భాగీరథితీర పావనభూమి। నాగమోక్తము మునులందరువినగ। ర
చియించెకూర్మపురాణ ప్రయుక్తి। నచలితభక్తి మహాదేవుమహిమ। య
దిమున్నొ యిదిమున్నొ యాగంగయెట్లు। గడసియావామను కాలజనిం
చె। నదిగాక తద్వరాహావతారమున। ముదముననట్ల సన్మును లెల్ల వినగ।
సుస్థితిగంగాతటస్థితాయనగ। నాస్థవారణాసియందు వసించి। రమణ వరా
హపురాణంబు జేసి। యమృతాంశుమాళి మహత్వంబు దెలిపె। నదిము
న్నొయిదిమున్నొ యాగంగయట్లు। కదసి యావామను కాలజని-చె। న
దిగాకమరినృసింహావతారమున। సదమలప్రీతి శ్రీశైలంబునందు । తిపురు
నావామనుని తీర్థంబునందు। భువిసరస్వతియన బొలుచునాకాశ। జాహ్న
విదీర్ఘికా సరళపాతాళ। జాహ్నవిదీర్ఘికా సంగమంబునకు । పొరిబొరి వ
చ్చుచు బోవుచునుండు। నరసింహబిలమనా విరచించియందు। జనుదెంచి
నదికృతిస్నానుడై యంద। చనినరసింహేశుశర భేశుదేవ। దేవునావామనతి
ర్థాదివాసు। భావించియనిశంబు భజియింపుచుండ। నదిమున్నొ యిదిము
న్నొ యాగంగయట్లు। కదసియావామను కాలజనించె। అదిగాక వామ
నుడబ్జజాండంబు। గదియగానెత్తిన గర్వంబుజూచి। కమలసంభవుడుమా
కళ్యాణవేళ, నమృతాంశుశేఖరుడ సమకారుణ్య। మతిదనకొసగు కమం
డలోదకము। ధృతివియద్గంగాది తీర్థజలాస్త్ర। ములచేత నుపశమ:బు ׳
సె.తగాంగ। కలయద్రివిక్రమకాల్గడుగుటయె। య బువుల్కై దువులగు
నెయెండ్రోని। అంబువుల్కై దువులగుటవినుండు। నామహిషాసుర హరణా
ర్థవేళ। కామించుదుర్గకు కాలకంఠు-డు। శూలాయుధుండువిష్ణుండుచక్రము
విశాలకమండలంబులమజ్జభవుడు। నమ రేశ్వరుడువజ్రజుఃఖల దేవతలు। తమ
తమదివ్యాయుధ బులునొసగ। నరయమార్కండేయమనుపురాణమున,
పొరిబాధ్రిష్ణాణిమంత్రపూతెయనంగ। క్షితికమండలుజలాక్షేపయనంగ। స

తీక్ష్ణఖండలుజలాస్త్రములయుద్ధతిక। యగపడిమహిషాసురాదులమడ
గిహతవీర్యాహతౌజసోయనగ। నటుగానబ్రహ్మచేనవగతిబొందె। కుటిల
మనునికాలటుగాక మఱియు। గిరిజకరాంగుళకీలితహర్ష। హరనేత్రజనిత
గాంబువులెల్ల। హరిపాదసంజనితాంబువులయ్యె। పరికింపనిదియయబద్ధ
బుగాదె। తనపాదజలములుతనకునెట్లగునె। ననయంబునర్ఘ్యపాద్యా
యలకు। హరిప్రతిష్ఠాసమయాభిషేకాది। కరణాదిమంత్రసంస్కారక్రియ
లకు। నన్నపానాదిసమన్వితక్రియల। కెన్నసర్వాంబెమైమెరుగరుగా
ట్టిప్రత్యయము లనేకంబులుండ। నెట్టుపల్కగవచ్చు నేతార్కికులకు।
యునుగాకమున్ హరియునుహరుడు॥ గదసి మొక్కటియైన క్రమమెట్ట
నిన। హరుడుదాహరిగాడు హరిగాడుహరుడు। హరిగుహాసుర హరణార్థ
వచ్చి। హరునకుసాష్టాంగుడై ప్రణమిల్లి। కరములు నిజమస్తకంబున
ర్చి। హరుడశాశ్వతుడ వ్యాఘ్రాజినాంబరుడు। హరుడయీశ్వరుడ
శాంకశేఖరుడ। హరుడశంకరుడయు మార్ధాంగధరుడ। హరుడమ
రుడ దయాసరిద్వరుడ। హరుడచిద్వరుడ నతాఖిలావరుడ। హరుడ
హరుడ హతగజాసురుడ। హరుడసముద్యస్మహాగుణ ప్రసర। హరుడ
హాసురు డనసొక్కయసుర। యేచిసురలనెల్ల యేపుచున్నాడు। నాచే
మీచేత నలినజుచేత। చావడొక్కడిచేత జావకుండంగ। భావజాంతక
రము బడసినవాడు। నారక్కసునిజంపి నతులితశక్తి। వారకకృపసేయ
లయునెట్లనిన। జహ్నుకంన్యానతం సానీదురుద్ర। చిహ్నలగానిభ
డుగాడసుర। చిరదయామతిరుద్ర చిహ్నలనాకు। గరుణింపవే జగత్క
టకారాతి। యనుచుప్రార్థింప శివాజ్ఞాపనమున। తనదేహమున వా
క్షీణార్థముల। నరుదొంద శంఖచక్రాదిచిహ్నంబు।లరుదగు రుద్రచిహ్న
ములుధరించి। హరుసముద్భట సుహోదాజ్ఞాప్రశక్తి। హరిగుహాసురుద్రు
గె నదియాదిగాంగ। హరిహరుడనవొప్పనంతియగాక। హరుడగునె హ
యట్లయ్యెనేని। యొగిలక్ష్మియును గౌరియును నర్ధమర్థ। మగుశక్తి వలు
దె హరిహరాంగునకు। వారకబుట్టిన వాడొక్కరుండు। మారకుమా
ల మాడ్కిగావలదె। ఖండకహరిహరుగుల్ల మీదటను। పందియు నం
యు బరగంగవలదె। హరిహరుడ నమాత్ర హరియును హరుడు। సరియ

న్కొల్చు దాసకుల ఫాలములు। తిలకంబు నిడుబొట్టు తిరమన్న భూతి। వలదె వారికిగాక వ్రాతలపగిది హరిహరాంగము లేక మానిమెదునరులు। పున్గొను సర్వాంగములను పద్మంపు। పూసలు బటికంపు పూసలు తులసి। పూసలురు ద్రాక్షములు దాల్పవలదె। పెనుపారు హరిహరు భృత్యులమూపు। లనుజక్రముల్ త్రిశూలములును వలదె। హరిహరుబూజించునతగులకొక్క। హరిహరు లోకమందైనను వలదె। యూహింప నిటువంటి వొక్కండు లేమి। నీహరిహరులు దానేకమ్ము లైరి। యొగి ననాస్యాపానమోఃస్యామ్యమనగ। దగుసూతసంహితార్థము విచారింప। నగునె సమానమాస్యాపానరంధ్ర। యుగ మొక్కయెడలన యుండుయుండియును। నడరుయుత్తమమధ్య మాధమాంగంబు। లొడలొక్కటనెయుండు నున్నసమంబె। హరిహరాంగము లేకమై మేననున్న। హరునిసమానమె హరియట్లుగాక। ధరహిరణ్యాక్షుడన్ దైతేయుద్రుంప। హరినరార్థంబు మృగార్థంబు ననుట। నరుడు సింగంబును నవినొక్కడనిన। కరణి యెసింగంబు నరుడు దానగునె। ఆనరహరిహిరణ్యాక్షువధించి। తానహంకారమదగ్రస్తుడగుడు। త్ర్యక్షుండు నరసింహు హరియింపదలచి। పక్షిరూపర్ధమేర్పడ మృగరూప। మర్థంబునైనరహరిదున్రించె దక్క। శార్థంబు ననుశరభాంహ్వయంబెసగ। హరుడిట్లు నరసింహహరశార్ధముగను। ధరియించె మృగపక్షి తనువుల తటస। మృగమును బక్షియు మితినొకడనిన। పగిది నమృగమును బక్షియుసమమె। స్ఫుటవీరఘోరతపోనిష్ఠపేర్మి। నిటలాక్షుగౌరిసాన్నిధ్యగానొలిచి। బతిదేహమర్ధంబు బడిసెనుగాన। సతిగాక గౌరి యీశ్వరునిసమంబె। కావున హరిహరాంగము గల్గెనేని। వావిరి నొకడన వచ్చునె మరియు। హరిహరవాద శబ్దార్థప్రయుక్తి। హరిహరుడననొక్క డసియెదె వినుము। కాముని హరియింపగా కామహరుండొ। కాముండు హరుడునికొంబొక్కరుండొ। కాలుని హరియింప కాలహరుండొ। కాలుండు హరుడు నికొంబొక్కరుండొ। త్రిపురముల్ హరియింప త్రిపురహరుండొ। త్రిపురముల్ హరియించ త్రిపురహరుండొ। త్రిపురముల్ హరుడును తెల్ల మొక్కరుడొ। కర్మముల్ హరియింప కర్మహరుండొ। కర్మముల్ హరుడునికొంబొక్కరుం

డో। అనయంబు వేదముల్ హరిగుహారంత। మనుయంతి దేవనా హరిహర్తృ
చుటను। శ్రుతిహారి ఇత్యుచ్యతే తతో యనంగ। శతశ్రుతిముఖ్యుల సం
రించుటను। మఱియుసర్వంవిష్ణు మయమనుహరిని। యంబురిసర్వంబు
టుహరించుటను। హరిహరుండను నామమయ్యె గాకిట్లు। హరుడును హ
యునైక్యముగాడువినుము। ధర్మంబుగలవాని ధర్మియన్నట్లు। కర్మంబు
లవాని కర్మియన్నట్లు। పాపంబుగలవాని పాపియన్నట్లు। కోపంబు గ
వాని కోపియన్నట్లు। కరముగల్గుట జేసి కరియన్నయట్లు। కరము గల్గుట
జేసి కరియయ్యెగాక। హరముగలుగువాడు హరియగునతని। హరియుం
గలవాడు హరుడగుగాక। హరిహరనామాంత రాంతరంబైన। నరయంగ
నలవడె యట్లయ్యెనేని। హరిగొన్న యర్ధంబు నద్రిజగొనునె। హరియద్రి
సుతగొన్న యర్ధంబుగొనునె। సరినవినాభావ సంబంధమగుట। గిరిజయ
ర్ధంబుశార్ఙ్గి గొనరాదు। గిరిజార్ధ దేహు దక్షిణభాగమట్లు। హరికిగొన
గ రాదదియసంభవము। హరునకుదనువర్ధమైన లేకుండ। హరిగౌరి జేరియు
కయర్ధంబుగొనునె। నాడాదిగాంగ బినాకి లేకున్న। వాండో సాములు గొ
న్న వనితయు హరియు। నోర్హిజన్నములొప్ప దేహగోపాగ్ని। నాహవ
య్యాగ్ని నటభస్మముగను। చక్కనదగ రెండుసగములుగూర్చి। ముక్కం
టిదనతోంటి మూర్తిగైకొనెనో। హరియు హరుడు నర్ధమర్ధంబుగా
డ। ధరవారియన్న యర్థములెందువోయె। అలవడశివుని దేహార్ధశేషం
బు। పొలతిపార్వతిజేరె బోయట్లుగాక। సకలనిష్కళ సద్వైశ్వర్యాంగ
డగుట। సకలేశుతనువు శాశ్వతమెట్లుజడదు। అక్కటకమలాక్షు చిక్కిన
దేహ। మెక్కడబడియనో యిలనట్లుగాక। నిటలలోచనునకు నీరజాక్షున
కు। నటమున్న దేహంబు లర్ధమర్ధములో। యీక్షితినరమేను నిటుగొ
న్నిగలదో। లక్షింపహరిహరులకు గానివోలె। ఖలుగుహాసురుదుంపగ
బట్టియిట్లు। గలసిగోసగముసగము జిక్కవిడిచి। కాదేనిహరిహరాంగము
లవిగలవో। యూదటబుట్టెనో యాక్షణంబునను। తప్పేమిబట్టిన ధరణి
దంష్ట్రి। చెప్పగలరో వేరొ జెప్పేది దేమి। హరియయోనిజుడెపూర్వావతా
రములు। ధరతేరెతల్లులు దండ్రిలునాడి। ప్రతీమత్స్య కూర్మ వరాహాయ
గ్రములు। రతిబుట్టెకూర్మవరాహావితతులు। బ్రహ్మనపేరియంగంబముశే

తల్లి। సంద్రియముగాబుట్టె దరవాతియతడు। నదియునుగాక యిందా్రినుజు
డనగ। నదితికినుదయించె నవ్వామనుండు। బల్లిదుడనబడు పరశురాముం
డు। తెల్లముబ్బైక్కల దేవికిబుట్టె। ధరణిగౌసల్యకు దశరథుండనెడి। నరప
తికినిబుట్టె నడిమిరాముండు। యొగినొక్కగొల్లెత నుద్భవ. బైరె। యొగిబ
లభద్రరాముండు గృష్ణుండు। భువినొక్కజినునకు బుద్ధుండుబుట్టె। నవనీశు
నకుబుట్టె నటమీాదగలికి। స్రష్ఠయధోద్వార సంగతిబుట్టె। స్రష్ఠనాశా
మార సర్గవెండియును। ఆకూతియనరుచుండన యొక్కయతికి। నాకాం
క్షజనియించె యజ్ఞుండెవాగ। నలమేరుదేవికి నాభిరాజునకు। జెలగుచుప్ర
షభన జినుడుదయించే। అనసూయయన్‌సతి కత్రియన్మునికి। ననురక్తిబు
ట్టె దత్తాత్రేయుడనగ। బోయతకడుపున బుట్టెనుబాద। రాయణుండన
గ నారాయణుడట్ల। ధారుణి వెండియు ధన్వంతెరియును। నారదుండును
నరనారాయణులును, మునుగపిలుండను మునియు మోహినియు। నను
పీరలాదిగా నవతారకోట్లు। కెల్లనుదండ్రులు దల్లులుగలుగ। తల్లిదండ్రు
లువేరెకొల్లియీాహరికి। తల్లిదండ్రులులేని తథ్యమేనియును। కల్ల యీా
హరిహరాంగముల జన్మంబు। తల్లిదండ్రులుగల్మి తథ్యమేనియును। తల్లి
దండ్రులుగల దైవాఘముండు, భవపాశబద్ధుండు ప్రళయవశుండు। తివిరి
యుత్పత్తిస్థితిలయవశుండు। హరిపరాపరుడె నిత్యానందమయుడె। పరమతే
జఃపుంజ భాస్వరాంగుండె। పరమస్వతంత్రుండె పరమేశ్వరుండె। పరమా
త్ముడె పరమభట్టారకుండె! సర్వజ్ఞుడై సదైశ్వర్యాతిశయుడె। సర్వేశ్వరు
డె శాశ్వతుండె యీశౌరి। హరునితో నతిదయాపరునితో మోక్ష। కరు
నితోలోకైక గురునితోనసమ। నేత్రునితోనిర్మల గాత్రునితోద్రిగుణ। శ
త్రునితోగీతచరిత్రునితోనిత్య। కీర్తితోదూరీకృతార్తితోజిత్వ। పూర్తి
తో సురలింగ మూర్తితోబోల్ప। కలవేయభేద సంగద్గుణాంకములు। తల
పోయ నగతరాంతములులేవె। ప్రద్యోతనుండుఖద్యోతములును। విద్యు
ల్లతాదులు విస్ఫులింగములు। పూర్ణచంద్రుండును బొదువు చుక్కలును।
స్వర్ణాద్రియునునాయుస్వర్ణశిలలును। బడబాగ్ని శిలోద్భవ శిఖరుచులు।
గూడునెయుజునకు గూర్పంగవశమె। కావునహరిహరాంగం బొక్కడగు
నె। యేవెంటబొందుగా దిలనట్లుగాక। విష్ణుండుశివుడునా వేరశివాయ,

విష్ణురూపాయనా వెండియునంద। వినుశివరూపాయ విష్ణవేయనగ।మ
నుమోఁ ్రియుతత్సూక్తి వినవెయందేని। తలపఁబ్రక్షిప్తసూక్తులుగాక
తుల। బలుకునె శివునిరూపంబె విష్ణుండు। తవిలిమూర్తామూర్త తా
కంబైన। శివతత్వరూపంబు జెప్పెదవినుము। తనరారగశివస్సదాశివ
వ। యనమహేశామూర్త యత్రప్రథాయనగ । శివతత్వమనసదా శివత
త్వమనగ। భువిమహేశ్వరతత్వమను ద్రివిధంబు। సరిశివమోక్షం విజా
యమనియు। థరసదాఖ్యం పంచదాభయేత్తినియు। సంగతి బంచవిం
శ్వ్కీర్తితమ। నంగనొప్పగుమహేశాంగంబునందు। శివమేకమునువదా
శివపంచకంబు। దవిలిమహేశభేదము లిర్వదేను। దానందుమునుశివతత్వ
మప్రతిమ। మానంద మన్వయ మతులితవిభవ । మప్రతర్కంబ చిత్యం
ప్రమాణ। మపాౖప్యమనసాసహాయ నీప్రపంచ । సంగతినత్యతిష్ఠద్దశా
గుళమ। నంగదాస్మర్య తే నచదృశ్య తేయ। నంగవేదములు నెయంగనే
పుశి। వాంగమువాఙ్మనసాతీతపూత। సగుణ తిరస్కార శాంతప్రకా
విగతదేహేంద్రియ విమలవిజ్ఞాన। సత్యస్వతంత్ర శాశ్వతసదైశ్వర్య। నిత్య
వినిర్మల నిజశుద్ధబుద్ధ। సర్వజ్ఞ సర్వేశ సచ్చిదానంద। సర్వగతైక భాస్వ
త్పరంజ్యోతి। రంగంబుపంచేంద్రియాతీత మగుట। భంగిగానిశ్చయింప
లేకయేక। మనియును నణుతరంబనియును బ్రహ్మ। మనియునుబ్రహ్మ మ
నియునువిజ్ఞాన మనియునానంద। మనియునిరంకార మనియుసాకార। మ
నియుజర్చింప నిట్లతులితమహిమ। కవకాశమైయది శివుడొప్పునట్టి। శివ
నంగనొప్పారు శివుసదాశివము। అదివిశ్వతోముఖోయని శ్రుతుల్
ట। ముదమునసర్వతో ముఖమైవెలుంగు। చెనసితత్సనసదా శివమూర్తి
వలన। చనరియుమూర్త సదాశివుండొప్పు। శ్రుతులగ్ని మీళేపురోహిత
బనగ। రతినభస్తుంగ శిరస్పంబియనగ। మరిలింగమూర్తి రుమాపతేయ
నగ। మరియు యాగ్నిస్వభస్మనపగోయనగ। గతిలింగమధ్యేజగత్సర్వ
నగ। ప్రతిలింగ బాంహ్యాత్పరం నాస్తియనగ । సరినసలమనస్క స్కంధం
నంగ। థరనట్లువాటుతడహస్తభంమనంగ। కృతులందు మూలప్రకృతియ
వేద। లతలందు దివ్యమూలస్తంభమనగ । పరమలింగంబన బరమేశుడన
గ। పరమాత్మయన పరబ్రహ్మంబనంగ। దగునయ్యమూర్తి సదాశివుడ

ప్పు। పరమ తేజఃపుంజ భాస్వత్త్వదీయ। పరిచితదివ్యప్రభాపటలంబు। పయి
నొక్క శిరము విభ్రాజితాననము। నయనత్రయంబుననున్న తనాశికంబు
లంబకర్ణంబులు లసితాభరణచ। యంబులు దీర్ఘదంష్ట్రికలు దన
ర। దళుకొత్తుమూర్తి సదాశివువలన । దలపోయగర్త సదాశివాఖ్యం
బు। నానెప్పుసంస్థితా ననచతుష్కంబు। జానొంద పంచశిర్షములు ద
ళ్కళలు। ప్రతివక్త్రిములు త్రినేత్రములుదంష్ట్రివి। తతులును జందా్రి
వతంసరోచులును। శూలాస్త్రవిణాక్ష మాలికావరద। పాలిత యామ్య
దిగ్భాగహస్తములు। ఖ్యాతకపాలా హిమూతులుగాభ। యాతతవామ
భాగాంగ హస్తములు। దివ్యలేపనములు దివ్యాంబరములు। దివ్యాభరణ
ముల్ దీప్తలైవెలుగ। కర్త సదాశివాఖ్యమునందులోక। కర్తృత్వహర్తృ
త్వ కారణంబగుచు। కర్మసదాశివాఖ్యము లింగపీఠ। నిర్మలాకాశమై ని
వుడుచునాడ। బిందుఘటీకృత పిండితంబగుచు। జేందుపంచకళా విశేషత
దనర। నెత్తరినొరుడెరుగున చకితమభి। ధత్తేయనుచు వేద తతులువడంక।
నిష్కళసకళ సాన్నిధ్యైకగుణప। రిష్కారుడై చను శ్రీసదాశివుడు। నాసదా
శివు సముద్యద్దివ్యదేహ। భాసురాకార విభాతియెట్లనిన। ప్రవికాసదర్పణ
ప్రతిబింబలీల। నవికలశక్రశరాసన రేఖ। చర్మమాంసరుధిర శల్యాది దేహ।
ధర్మవిహీనమై తనరునమ్మూర్తి। కుందేందుచంద్రికా గోక్షీరఫేన। సుంద
రామర పరిస్ఫురిత సద్వర్ణ। భస్మసదాలిప్త భావజదేహ। భస్మసాత్క
రణ విభావసులోచ। న బ్రహ్మగీర్వాణ నాగేశవంది। త బ్రహ్మయోగిసదా
పూజనీయ। సకళనిష్కళ విలసల్లీలనొప్పు। ప్రకటసద్యోజాత పశ్చిమా
ననము। గౌరవిస్ఫార పింగళకుంకుమప్ర। కార తిలక పాండుగండస్థలప్ర।
తీక్షణభ్రూలతా వీక్షపయుతక। టాక్షేక్షణోత్పలాయుత చారుకర్ణాల
సితనీలాలకాలంకృతోద్యత్ప్రి। హసితసుస్నిగ్ధ బింబాధరపూర్ణ। సోమ
మండల నిజస్ఫూర్తి జెల్వాను। వామదేవాంచిత వరవదనంబు। తుంగనీ
లాంబుద భృంగాంజినాభ। సంగత వ్యావర్త పింగేక్షణాతి। గంభీరరావప్ర
కాసితవదన। కుంభదిన్వదంష్ట్రాప శోభితాహీంద్ర। సుమహాత్కఫాల భా
సురతరమహిమ। ఘోరారుదక్షిణా ఘోరవక్త్రంబు। దీప్తపాలాగ్ని దే
దీప్యతటిత్ప్రి। తప్తకనక సముదాత్తతేజోరు। కాతిగంభీర స్మితాంశుద

శనసు। మాతతపోద్భాసితాధరార్ధేందు। సంగతపింగళోత్తుంగ జటాస్ఫు
రంగభుజంగ విరాజితసతత। వినుతసిద్ధామరవిశ్వవన్మహిమ! పూనుపూ
ర్వాంశ తత్పురుషవక్త్రింబు। అంచితావ్యక్త సువ్యక్త గుణప్ర। పంచే
రామల భరితషట్త్రింశ। దారూఢశర్వతత్వాతీతయోగ। చాళుతరక్ష
యశాంతతురాతి। సూక్ష్మకవ్యాప తేజోమయ పరమ। సూక్ష్మరత్వో
సుమహదైశ్వర్య। పరిచితాప్రతిమ ప్రభల ప్రస్ఫురించు। నురుత రేశాన
మోర్ధ్వవక్త్రింబు। సంచితంబైయిట్లుసన్నుతికెక్కు। పంచశిరంబులు ప
చవక్త్రములు। నాయామ్ముఖముల సూర్యాగ్నిందుసుమహ। నీయరో
లుగల్గు నేత్రత్రయంబు। యురుమకుటేందు సముదిత ధామములు। ప
మశాంతోన్నత ప్రభలుపద్మాస। నంబునంకుశనాగఘంటాగ్ని। సంబు
వామ ప్రశస్తహస్తములు। పరశుఖడ్గాభయ పవిశూలలోల। తరవరదక్షి
ణోదాత్తహస్తములు। స్ఫటికమణిద్యుతి స్ఫుటతరాంగప్ర। కటదిశాభ
సముత్కట దివ్యరుచులు। దివ్యలేపనములు దివ్యాంబరములు। దివ్యాభ
రణములు దివ్యచిహ్నములు। సొలయుపంచబ్రహ్మ సూక్తాభినుతులు।
భుణాత్త కర్మసదాశివుండొప్పు। ఆసదాశివమూర్తి యందసదృశు। భాసు
రదివ్యవిభ్రాజితమహిమ। నలరుసు హేశ్వరోద్యన్మహామూర్తి। యిలయు
పరస్సమహేశ్వరోయనగ। రతిబరాత్పరతర బ్రహ్మోయనంగ। స్తుతియత్పే
రాత్పరతోహరియనగ। దుదియత్పరాత్పరతో టిశయనగ। నిదిగాక
పామ హేశ్వరోయనగ। జావిశంభుమృడ శంకరఈశ్వ। రోవాయన మహే
శ్వరోవాయనంగ। సుహితమహాస్తోత్ర సూత్రాంతరమున। నహివిష్ణు
స్తోయనంగవిష్ణ్వాది। దేవతలకు మహాదేవాంహ్వాయంబు। వారిని
శాంహ్వాయమును గలదె। భావింపగా వాసుదేవరబ్రహ్మ। దేవర మహిమా
ర్య దేవరయనియు। శ్రీశ్వరుడనియు వాగీశ్వరుడనిది। నేశ్వరుడనియు సు
రేశ్వరుండనియు। డలపోయ సోమపదంబైనయట్లు। గలుగునేని గలుగ
గాక కేవలము। గలుగునే దేవేశ కలితనామములు। పొలుపున నటుగా
భూరితన్నామ। ముఖ్యనామంబుల ముదమందిదేవ। ముఖ్య మహేశ్వ
మూర్తియొప్పారు। దివ్య తేజస్సముద్దీపితాంగంబు। నవ్యసంస్మితవక్త్రస
నరాజితము। నిటలముద్రితవసు స్నిగ్ధనేత్రములు। నటయిట సూర్యశశా

క నేత్రములు। స్ఫుటవియత్కూట జటాజూట। పటుతర కోటీర పరిచిత ప్రభ
లు। మంగళతజ్జటోత్తుంగ గంగాంత । రంగిణీరంగత్తరంగ సంఘములు।
చంద్రకళావతంసంబుమహోరగేంద్రకుండల సుహాహిమ్మకర్ణ ములు। నన
మత్రిశూల దానాభయడమరు। గనమేతమైయొప్పు కరచతుష్కంబు।ది
వ్యభూషావళుల్ గవ్యాంబరములు। నవ్యయపరమ మహత్వంబుగలుగు।
సామహేశ్వర సముద్యన్మహామూర్తి। నేమించియెవ్వడు నేర్చు వర్ణింప।

—∘∘◆పంచవింశతిలీలలు◆∘∘—

లలితతదీయ లీలలమహత్వంబు। నిలనెన్న రాదన్న నెట్టులంటేని। యాకు
లత్వముబొందు నమృతాంశుగాచి। యాకళదాల్చుట యదియాది లీల।
దయతోడసతిదక్షతనయవరించి। ప్రియుడునైయుండుట రెండవలీల। బొ
నరుద్వితీయ శంభునివృషభేంద్రు। మునువాహనమునయ్యె మూడవ లీల।
కుటిలగజాసురు కూలార్చిపుచ్చి। నటనకుజొచ్చుట నాల్గవలీల । ప్రియవి
వాహోత్సవ భిరతిభవాని। దయవరియించు నైదవదగులీల। హరిశవంబు
నుదొంటి యజుక పాలంబు। నరిగియరిగిదాల్చు టారవలీల। హరిపుత్రిగా
మునేతా నలశిఖల। నెరియించిమించుట యేడవలీల। కడగిశ్వేతునకునై
కాలుని వ్రేలు। మిడిలోనజంపు టెన్మిదియగులీల। ముక్కంటిచిచ్చునము
పోర్లనేర్చి। మిక్కుటంబగుట తొమ్మిదియగులీల। హరిబట్టి కట్టిన యాజ
లంధరుని। బరిమార్చిపేర్చుట పదియగులీల। అన్నియహంబ్రహ్మ యనగ
దచ్చిరము। గొన్నఖాతిపదన కొండవలీల। ఖండితాసురదక్షు ఘనవీరభ
ద్రు। చండచౌర్యంబు పండ్రెండవలీల। యదిగాకశరభమై హరిని హరిం
చి। ముదమునొందుట పదిమూడవలీల। యెలమిమై నర్ధనారీశ్వరత్వంబు।
నలిధరించుట పదినాల్గువలీల। రసికత వెలయగిరాత్మావతార। మెసగదా
ల్చుట పదియేననలీల। ఘనతరంబగునట్టి కంకాళవేష। మనువుదానిది ప
దియారవలీల। నచ్చినచండేశునకు బ్రసాదంబు। యిచ్చుటదాబదియేడవ
లీల। జగములుగాల్చి విషముదాల్చినురల। మిగులుటపదియెనిమిది యగు
లీల। హరికిచక్రంబు నేత్రాబ్జంబునిచ్చు। చరితమేకోనవింశతి యగులీల।
విఘ్నేశునతిద యూవృత్తి సర్వాంశు। భగ్నగాజేయు టిర్వది యగులీల।
నలినుమాస్కందాదులకు దనతత్వ। మొలయజెప్పు టిరువదొకడగులీల।

దయనేకపాదానతారంబుదాల్చు। క్రియదానయిరువది రెండగులీల। వ
న్నగాహాజహరి ప్రభృతులుగొల్వ। మున్ననిక్క యిరువది మూడవులీల
మునులశ్రీదక్షిణామూర్తివేషంబు। ననుబోధించుటిరువది నాల్గవలీల। క
లితదివ్యోరు లింగస్వరూపంబు। నలిదాల్చుటిరువదె నవలీలయదియు। కృ
తిబ్రజననమలంకృతు మనశ్రుతులు। తతిగొన జాతవేదః స్థాణురసగ। స
రిననలమన స్కంధంబనంగ। సరినటహుతవహస్తంభంబనంగ। న్యాయో
క్తమున జ్వాలనస్తంభరూపి। ణేయన వెండియు మొఱయంగనున్న। స్వ
తారకర్తల దరముగాకనిన। హరివిరించులగర్వ మడపంగదలచి। మస
కయిరువుర మధ్యంబునందు। నసమదివ్యోరులింగాకార మెసగ। వనజసం
భవుడును వనజనాభుండు। కనుగొనియద్భుతాక్రాంతాత్ములగుచు। నా
రంగనీలింగమాదియంత్యంబు। భోరునకనువారుబోకర్తలనుచు। తనరి
హేత్వపాతదివనూశయన।ఘనవరాహవిష్ణురనగనక్షణము। గోవిందవే
లుకోరిడమరాళి। భావనజనిచని పాదముల్ మకుట । మును గానజాలక
మొఱక్కుచుజాల। ననుపక్తిలింగాష్టకాదిసూక్తముల। బ్రస్తుతింపగనొ
ప్పు భవ్యదివ్యప్రా। శస్తోరులింగ భాస్వన్మహాలీల। యిరువదెనవదటె యి
దియ ముతరన్య! తరముటెకీర్తింప దలమెయింకెద్ది। వాగికి దన్మహేశ్వ
మూర్తివలన। శ్రీరుద్రమూర్తి ప్రసిద్ధమైయొప్పు! శ్రుతినమోబగవతేరు
ద్రాయయనగ। శ్రుతినమస్తే అస్తురుద్రాయయనగ। శ్రుతులూర్ధ్వశ
హా వెగుద్రాయయనగ। శ్రుతిఏక ఏవరుద్రోయనచురియు। శ్రుతులు
శ్వాధికోరుద్రయనంగ। శ్రుతులుసర్వోహ్యేష రుద్రయనంగ। శ్రుతుల
నమోఅస్తు రుద్రాయయనంగ। శ్రుతులుమాత్వారుద్రచు కృధాయన
గ। శ్రుతులు వెండియు నమోరుద్రాయయనగ। శ్రుతులు వెండియున
గద్రుద్రాయనగ। మరినమస్తేరుద్ర మన్యవేయనగ। మరినమోరుద్రాయ
మన్యవేయనగ। నుపలకమరియు తన్నోరుద్రయనగ। నెసగరుద్రాయ
రసపతేయనగ। కోటునిశ్రుతులు ఏకోరుద్రఊచ్య। తేయన మరియు
ద్రాయనమోయ। సంగరుద్రః పశూనామధిపతయ । సంగనల్ల వికల
మ్నాయాభివినతు। డై వెల్గు శ్రీరుద్రునతులితమహిమ। మావశంబగున
సమాఖ్యగావింప। శర్వానర్వాచీను సకలస్వరూపు। గిర్వాభము పేర్మి గిరి

పదొడఁగి। తివిరియామ్యులు పతతినమః కస్య। నవచనానెవ్వఁడెన్నఁగ సమ
ర్థుఁడు। నట్టిశ్రీరుద్రు వామాంగంబునందు। బుట్టినవిష్ణుండు బోలునె రు
ద్రు। సవిశేషనిష్కళ సకళాంగమైన। శివుని తత్త్వత్రయాంచి మూర్తులం
దు। రూపింపనేమూర్తి రూపమీవిష్ణు। నేపారవిష్ణు నిరూపమేమూర్తి।
వినఁ శివరూపాయ విష్ణవేయనఁగ। చెనసి వెండియు యథాశివమయంవిష్ణు।
రననొక్కచందమె యయ్యిరువురును। చను శివవిష్ణులసామ్యంబయేని। వ
నరకర బుకప్పును రొమ్ముమచ్చ। యనుదక్కఁ తనుకాంతు లొక్కచంద
ములో। ముక్కన్ను నిక్కన్ను మొగిగన్ను లందు। నెక్కొన్న యనలాబ్జ
నేత్రంబు లొకఁడె। హరిగజవ్యాఘ్రాజినాంబరావళులు। పరగ పీతాంబరప్ర
తతులు నొకఁడె। యందమౌ బ్రహ్మోచ్ఛ తాస్థిమాలికలు। కందెడి వనమాలి
కాతతు లొకఁడె। ఆయజ్ఞపూరుష నసితాజినోత్త। రీయంబు నితరోత్త రీ
యంబు నొకఁడె। ఖ్యాతపద్మజజటా కలితయజ్ఞోప। వీతంబు తెంతూప వీతం
బు నొకఁడె। హరినేత్రనిచిత పదాబ్జంబు హరుఁడు। కరమల్గి తునిమిన కాలు
ను నొకఁడె। తగిలికూర్మః పాల దామోదరంబు। మొగినిదామోదరంబు
ను నొకఁడగునె। బహుళహారోరగ బహుఫణామణులు। మహికౌస్తుభం
బను మణియును నొకఁడె। కన్నిచ్చికొన్న చక్రము విష్ణుపిన్న। నున్న శూ
లంబును నొక్కఁడేరికిని। కాలవిశాల వక్షస్థలరక్త। కేళీవిలోల త్రిశూ
లంబుసాక్షి। వ్యాళదుర్వార విష్వక్సేనరుధిర। కేలివిలోల త్రిశూలంబు
సాక్షి। హరిముఖ్యదుష్టామరాసురాదులను। హరుఁడు హరించె దానని మె
డునఁ హేమ। భువిదొంపహరుపెక్కు భుజములయందు। తివిరి త్రిశూలాది
దివ్యాయుధములు। హరుఁడు జలంధరు హరియించిదక్కఁ। గగుణించినట్టి చ
క్రంబునుసాక్షి। భ్రమగానదధిచిపై ప్రయోగింప। తుముళైన చక్రంపు
తునుకులుసాక్షి। తన్నేత్రచారుపద్మముని శుబూన్చి। సన్నుతమతిగొన్న
చక్రంబుసాక్షి। కనుగొన హరుఁడు మత్కర్తయుహర్త। యననఁ జుదప్పె
క మొప్పంగదాల్చు। పొలుపును హరి చతుర్భుజములయందు। నలరెడు
చక్రాయుధాదులు నొకఁడె। క్రాలెడు విష్ణు కంకాళాదివిధిక। పాలాది బ
హులుండ మాలి కామలును। నిత్యత్వమునకిది ప్రత్యయంబిదియ। సత్య
మన్ క్రియదోప శంభుండుదాల్చు। స్థిరలీలనొప్పారు దివ్యదేహంబు। హరి

యనిత్యాంగంబునైక్యమేమరియు। తారమందార కర్పూర శేశహార। క్షీ
రబృందారకా హారనిహార। గౌరీకటాంతేంద్ర వారణక్షీర। నారపా
వార చంద్రికాచంద్ర। శారదనీరద చందనకుంద। తారధరాధర ధవళా
బ్జకుముద। డిండీరమల్లికా మండమరాళ। పాండురమండితస్ఫార దేహంబు
కాళిందినికాల కాలనిభాంగ। నీలనీలాభ్రక నీలజీమూత। కాకాంజనా
లజ్జలపాప। కోకిలకర్దమ కోడ్రిడకస్తూరి। భ్రమరచయాజ్ఞాన భల్లూకచ
ర్మ। తమపాదిగిరిగుహాంతర హరినీల। నీలపటాకాశ నీచాంతరంగ। హా
లాహలాభనీలాంగంబు నొకడె। హరుగానియరుగని యద్రిజాతయు న
పరపూరుషులబొందు పద్మయునొకడె। యతులితో త్షేందుద్రిందు సతు
యూపులు। గతిగతాగతుడైన గరుడుండునొకడె। హరునందు బుట్టి
యష్టమూర్తులును। ధరమత్స్యకూర్మాది తనువులునొకడె। ఆదినంత్యము
దాన వైసరుదుద్రిందు। బ్రాదేశికుడునొక్క పగిదియేయిట్లు। తనుకాం
తులును నాయుధములు శౌర్యములు। వనితలుతోడవులు వాహనంబు
లును కళలుగుణంబులు కారణంబులును తలపోయ నొక్కచందమెయి
ట్లుగాక। పుట్టయఖిలంబు పుట్టించుభవుడు। బుట్టింపబుట్టు బ్రభుండను
నొకడె। బ్రతుకుచునిఖిలంబు బ్రతికించుశివుడు। బ్రతికింపబ్రతుకు శ్రీపతి
యునునొకడె। హరముగాకఖిలంబు హరియించుహరుడు। హరియించహ
రుడగు హరియునునొకడె। సత్త్వరజస్తమ స్సమగుణగుణుడు। సత్త్వైక గు
ణుడును జర్చింపనొకడె। నెరిపంచవింశతి స్మరినశివుడు। గురిపంచవింశక
ఋండునునొకడె। యజ్ఞేశ్వరోయనయజ్ఞేశ్వరుండు। యజ్ఞన్య సింసినాయ
జ్ఞుండునొకడె। శ్రుతులలోబూర్ణపురుష నాబురుషుడు। ప్రతిజగత్ప్రతీ
తియునొకడె! విష్ణునిదేహంబు విష్ణునిశిరము। విష్ణుని వక్త్రింబు విష్ణునే
త్రంబు। విష్ణుకపాలంబు విష్ణుదంష్ట్రింబు। విష్ణుకంకాళంబు విష్ణుచర్మం
బు। లటుగూడ శివునిచే హతమైనవిష్ణు। పటుతరాంగంబులాభరణంబు
లగుచు। నాశివుకరచరణాద్యంగములన। యాశత్వనిత్యత్వ హేతుదృష్ట
త। మలరుటవిష్ణుమయంశివోయనిన। పలుకటుగొంతచొప్పడు గాకయ
ట్లు। తమతమభేదముల్ దాగచూపంగ। భ్రమితులైయద్ధాంతరన్న

ఘ। యనుచూపి శివవిష్ణు లైక్యమున్ వాండ। చననంత్యజుడుగాక సహజ
మంత్యజుడె। అంత్యజుడేయది సోంత్యజోనాంత్య। జొంత్యజఃపరవాదజో
మెయనంగ। స్కాందంబుడోపాన కశ్చిద్దనంగ। నందవడంతి దురాత్మనా
యనగ, ధరమహాపాపవతః పుంసయనగ। సరినరకకస్త్రేన సంశయో యన
గ, పరగశుర్తినపరాం ప్రాప్నోతియనగ। వరసభాపీయాన్ భవతి నాగ
మరియు! సనిశివునకువిష్ణునకు నభేదంబు । పలుకున జ్ఞానియే పతితుండు
గాన। హరుడును హరియును నైక్యంబయనుట। పరవరిశివరూపు విష్ణు
రూపనుట। సిద్ధమన్యోన్య విరుద్ధంబున। బద్ధంబునరక సమృద్ధంబు నతిని
షిద్ధంబుగావున చెనటిప్రశ్నంబు। లిద్ధరవినగూడునె యట్లుగాక। శివున
సాధారణాంచిత మహామహిమ। దవిలిసిద్ధించువాడపాడిపేర్మి। దరిం
చుచో నన్యదైవంబుదలప। బేర్కొనవలసెదా బేర్కొన్నతప్పు। పాయం
గప్రమథేశ్వరాయనమోన। మోయనిభృంగీశ్వరాయనమోన । మో
యనినందినాథాయనమోన। మోయని బసవేశ్వరాయనమోన । మో
యనివెండి శివాయనమోన। మోయనిశ్రీగురుమూర్తిదలంప। గావిహి
తంబుల్లు గాననయ్యన్య దైవవాదములు నస్తవ్యస్తముడుగు॥ అద్దివ్యమై

వృషభవాహనం.

నవాహనములుండఁగ। యెద్దునెక్కినవిధంబేమి యట్టేని । భవుడీశ్వరుం
డు శ్రీపార్వతీశ్వరుడు। శివుడాదిసృష్టి సృజించునత్తరిని। రూపింపమాస్థా
లరూపంబురోమ। రూపంబులనణువు లేపారినట్లు। తలపోయ మముసూ
క్ష్మతత్వాబ్ధిలోన। మొలచుదద్బుదంబుల భావములను। పొంగి కాలాగ్ని
రుద్రాంగాగ్నిశిఖల। సంగతంబగు విస్ఫులింగంబులట్లు। నుండు మామేన
బ్రహ్మాండసంఘములు। వెండియువ్వండొపుమేముదాల్ప। ననుచు వేరొ రూ
పమై మహేశ్వరుడు। తనుదానధరియింప దలచినసన్మతిని। పొసందిత్వతీయ
శంభుండనుపేర। దనరానుధర్మావతార రూపమున। వేదవేద్యుండగువృ
షసైకమూర్తి। యాదేవదేవు వాహనమయ్యెనంత। పోజింప నల్పుడె
యుక్షవల్లభుండు। తేజిష్టలీలద్వితీయ్యశంభుండు। మెన్నంగసంసారిమెవ్వ
హాధీను దున్నతి కెక్కఁగ మోనినంభవుడు। యీ పక్షింపపశురూపమేనంది
నాథు। డక్షురుడుచతుష్పజ్జావతారుండు। లోకప్రపంచుడె గోకులాధిపు

డు। లోకపావనుడు త్రిలోకవందితుడు। కర్మియె ప్రమథాగ్రగణ్యుండు నా
ధర్మస్వరూపుండు దాత్త్వికుండు। కావుననిట్లాది గణనాయకుండు దా
వాహనంబు గాదగడె వెండియును। అతిదుర్మదము పెంటనైరావణంబు
తిసన్మదము పెంటశివుని వాహనము। ననలుని వాహనంబతనికి పశువు।
తింపపశుపతి వృషభ నాయకుడు। యరుదగజముపోతుయములోకవర్తి
రకీర్తి వృషభు డుశివలోకవర్తి। నరరూపధరముదానిరుతి వాహనము
సురవంద్యుండు నందినాథుండు। జడపాశసంబంధి జలనాథుచోరు। జడపాశర
హితమీశ్వరుని వాహనము। సంతతచరదుఃఖశ్వాసనునియురి। యంతికా
తకుని వాహాను నిర్దుఃఖు। యుత్తరాశావర్తి విత్తేశుహయము। యుత్త
మసంతుష్టుడు శివల్లభుడు। యెలవేయును జెప్ప నీశానునంది। నేలిననట
మాపాలాత్తున ది। జలజాంసను నిహంస చనుజీనహంస। వెలయపరమ
హంస వృషరాజహంస। ధరణియింతయుగూడ ధరియించినట్టి ధరణిధ
రుని నగధరుని శ్రీధరుని। ధరియించివచ్చుచు దానంది కేశు। మహే
శ్వాస నిశ్వాసోపహతులు। వరలనుశ్వాస నిశ్వాసజై రనగ। నురుపురాణా
గమనోక్తులు మోఁయ। పొరిబారివచ్చుచు బోవుచునుండు। గరుడుండు
కైలాస కంధరంబునకు। నటుగాన పక్షివాహను డెక్కపక్షి। స్ఫుటకీర్తి
యగును కుపుంగవుసరియె। వాక్రువ్వనేటికి వాహానావళులు। నేక్రియహా
ముఖ్యులేనయుగారనిన। స్మృతిసప్రదోషే హరింపశ్యయనగ। ధృతి ద్వా
దశాబ్దైన దీక్షయేత్తనగ। నతిసుకృతక్షయం బగునట్లుగాక। నోదపన్నే
ద్దరినూదరాత్తనద్ర। యెాదశిహరిజూడగాదని చెప్పు। సరిబ్రదోషేణ
పస్యావగర్త। విరహితంబగు నంది వృషణసంస్పర్శ। ధృతినందిమాత్రిస్థి
తిష్ఠతియనంగ। స్మృతివృషస్య వృషణంస్పృస్యాయనంగ। ధరమీద
ల్గు తీర్థంబులన్నియును। విరచింపవృషభేంద్రు వృషణంబులందు। రూ
గినాశ్రయించి మున్నుండుదారసిన। జగముల నందికేశ్వరుడు స్వల్పుండె
ధృతియత్రవాద్యృశ్యతె లింగమనంగ। తతిసర్వతీర్థాని తత్రవై యనగ
సంగతంబగుతీర్థసమితివసంతి। లింగమూలేతు నాలింగంబునందు। నుండు
దానట్లు మహోక్షువల్లభుని। యండంబులందుండు నటయట్లుగాక। హరి
జూడగాపాప మగుసట పాప। విరహితంబగునటె విశ్వేశునంది। వృష

సంస్పర్శనవేయేమిపోగడ। వృషభేంద్రు మహిమదా వెండియు శ్రుతుల
మానకవినుము మాదుష్టుతివృషభ। మానవహూతియటంచుమహీమోఱ్ఱి
యుచుండ। గానసాక్షాదుద్రుడు శ్రీనందికేశు। గానః పశువని గణుతింప
దగునె। వరకీర్తియగు నందివాహనత్వంబు। హరునకునిందయే యట్లును
గాక॥ గరళమేటికిదాల్చె గరకంఠుడనిన। శరనిధి మథనావసరమునజేసి।

గరళధారణం

హరివిరించి ప్రముఖామరసురని। కరముదానవుల లధరనోడపరవ। నండ
మాల్లుచు మీడియాహుతిగొనుచు। మండుచువచ్చు నుద్దండవిషంబు। ము
నురుద్రనేత్రాగ్ని కెనయేనవిషము। చనుయుగాంతాదిత్య సమమగు వి
షము। కాలానలప్రభ గడచినవిషము। కాలకూటమనాగ గడచన్నవిష
ము। నలికృతకృష్ణోజనార్దనోయనగ। జలజాక్షునల్లగా జరిచినవిషము।
నలువగడ్డంబు మీసలుగమరంగ। లిలవిస్ఫులింగంబు లెగసెడు విషము।
అలరిజగద్రక్షణార్థమై దేవ। తలప్రాణములుగావ దలచిశంకరుడు। గర
ళంబుదాల్చె శ్రీకంఠుండనంగ। ధరణిలోనిదినింద్యమె యట్లుగాక॥ నగ్న
త్వమునుఫణి నాథుదాల్చుటయు। నగ్నిచేనిడుటయు నదియెట్టులనిన। న
లునసుతుండు సనత్కుమారుండు। మలయుచునద్వైత మతములునన్ని।
మునులుదానునుగూడి మునుదేవదారు। వనమునదామయీశ్వరులము
గాని। యీశుండు వెరలేండిదమిద్ధమనుచు। పాశుపతవ్రత పద్ధతి దుడిచి।
తమబుద్ధియోగశాస్త్రంబులుపన్ని। భ్రమమొందివేదవిరహితమై నడువ।
ఖ్యాతిగావికృతవిటాకృతిదాల్చి। యేతేరమునిపత్ను నీశ్వరుజూచి। కను
కలినింద్రియస్ఖలనముల్ గాంగ। కనుగవకామాంధకారంబునొంద। పర
మపతివ్రతాభావముల్ దక్క। హరువెనువెంటనేయరుగుచునుండ। మును
లకుదన్మంత్రములశక్తిదరగ। జనుదెంచువాడెవ్వడనియాగ్రహించి। వార
కమఠహుతవాహనమంత్ర। భూరిక్రియలనాభిచారంబువేల్చి। పడసియు
న్మత్త రూపంబుపై బనుప। మృడుడపస్మారంబు పడవైచి త్రొక్క। మరి
యొక్కసర్పంబు మంత్రించివైవ। కరకంఠుడదిహస్త కటకంబుసేయ। నం
తనయ్యగ్ని నాహాగనీదబనుప। జింతింపకలుగుగా జేతధరింప। మరి
యును పెక్కుదుష్ట్రకృత్యములునున్న। వరిమురిలెక్కసేయకవచ్చిహరుడు। త

నుగనిమొక్కని వనజజుఁగొండురు । గనుఁగొనియుప్పతింబు గాశపియింప
వడవడవణకుచు వచ్చియమ్మునులు। పుడమిసాష్టాంగముల్ బొందంగ
మొక్కి। యద్వైతరంతుల మహంకారమతుల। మద్వితీయాద్యాదిసూత్ర
ర్థవాదులము। అజ్ఞానులము సహస్రాపరాధులము। తజ్ఞేతరులము మాత
ప్పులుసైంచి। కావవేజియ్య శంకరసదానంద। దేవదేవేశ్వర దివ్యలింగా
గ। తమమొంద మోహశాస్త్రంబు లెవ్వరిని। భ్రమితులజేయవు భక్త
వత్సలుడ। యాచతుర్ముఖుడు వేదాత్ముఁడండయ్యు। యేచివిూమహిమము
న్నెరుగకచెడడె। యతనిపుత్రుండిప్పు డద్వైతవృత్తి। మతినిన్నుగానక
డయడెదేవ। వ్యాసుండువిద్యామదాటోపఫలము। జేసితాకానడె జియ్య
విశ్వేశ। దక్షప్రజాపతి తలగోలుపడడె। యక్షయప్రథమ భాగార్హుని
న్విడిచి। కానమొమునుతపోగర్వంబువేర్మి । గానక యద్వైత కర్మంబు
లూంది। చెడిలిమిగరుణ రక్షింపవెయనుచు। తొడితొడి వేదసూక్తుల
స్తుతింప। విటవేషరుచిరుండు వికృతదేహుండు । స్ఫుటదిగంబరమహాద్భు
తవర్తనుండు। దేవుండుకారుణ్య దృగ్విలోకనను। దావార్థినోలార్చిత
నలింగమూర్తి। ననయంబుసజ్జలయందిశికొల్వు। డనుచుఁబ్రసాదించియ
ద్వైతమడచి। శ్రుతిపశుపాశపతి జ్ఞానయోగ। మతముపదేశింపమరియు
నుమొక్కి। అనయంబుదత్సేవనానిమహాత్మ్య । మనియుఁ దదీయసూ
క్తాపరార్థమున। నలయువాండ్రుష్ట్వా నవాక్షమోయన బ్రి। బలిసూ
మొ యత్ప్రపశ్యామియనగ। కాలితద్విష్ట్వాః పగమననట్ల । పోలుగా
సర్వస్య పూజార్థముత్త। మాంగంబనంగ వ్యాసాష్టకంబునన। పొంగిన
పూజ్యతె లింగంపరంహ। రస్యయనగ నమోహస్యజగన్న। మన్యశివలిం
గ మహిమవేదముల। కనుఁగొని శ్రీస్కాందకాశికాఖండ। మునను వ్యా
సాష్టకంబున నట్లుమోఁయ। గావునధర్మార్థ కామమోక్షముల। కాని
ర్భనస్థానమతుల త్వదీయ। లింగార్చనము కాన లీలనీలింగ। మంగళార్చన
జేసి మందుమేమనుచు। నాపరమేశుచే నతులలింగార్చ। నోపదేశము
నియూథంబుబడసి। నలిదేవదారు వనమునలింగార్చ। నలు సేయ ద్రొక్కి
రి నాడాదిగాగ। నాయుథంబమ్యోహ యగ్నియాశ్వమున। కాయత
షణంబమ్యాస్వేతము। ...। భగ్నప్రతిమల

పు పుట్టిల్లైగాక। కావుననగ్ని ముఖ్య ప్రకారంబు। యేనెంటనింద మెయి
లనట్లుగాక॥ దక్షుడు సేయు నధ్వర మేలచెరిచె। దక్షుండనియె దేని దక్షుం
నిగ్రోర్విపి। యజ్ఞంబు సేయుచు నమ్మునీంద్రులను। నజ్ఞాని యజహరీంద్రా
దిదేవతల। నందరగూతుంద్ర నల్లుంద్రబంధు। సందోహములను భాషాము
ఖ్యసతుల। వేగంబురప్పించి విభవంబుదనర। యాగదీక్షకు జొచ్చు నవస
రంబునను। దక్షాగ్రతనయ ఫాలాక్షుని దేవి। యక్షణంబుననుయుద్యోక్క
పబుద్ధి। వనజాక్షముఖ్య దేవతలను మునుల। ననుగులగూతుంద్ర నల్లుంద్ర
నూడ। రప్పించియధ్వగ రాజునీశ్వరుని। రప్పింప వేలనీ క్రతువున కనుడు।
నున్నయల్లుర భాతి నుగుర్విండుదన్న। మన్నింపడని మదోన్మాది దక్షుండు।
తామున్న యీశ్వర దాసిగాకనక। షామగదాయను మందెమేలముస।
విపరీత చరితుండు విధినిషేధాత్ము। డపవిత్రుడస్థి చర్మాంబరధరుడు। నా
గకుండలుడు పినాకహస్తుండు। యాగయోగ్యుండుగాండని ధిక్కరింప।
హరనింద చెవిసోంకు నంతలోపలను। స్ఫురితకోపాటోప పూర్ణాత్మయ
గుచు। జగదంబయాత్మ సంజనితకోపాగ్ని భుగభుగ భోగలుచు భోరున
నెగయ। తనకోపశిఖిదాన దరికొని కాల। వనజాక్షముఖ్యులు వడవడవడ
క। హరనిందవిన్న ద్రోహిం బోడు వెండి। ధరియింపరాదను తలపునగా
క। సురలవంద్రడిని చావజూడజాలక యె। గిరిజభస్మంబయ్యె హరహరాయను
చు। నంత గాతమదధిచ్యాది మునీంద్రు। లెంతయునలిగి శివేతర క్రతువు।
చూడంగరాదు దక్షుని శివద్రోహి। తోడసంభాషింప గూడదెట్లనిన। మ
సలిన మోకుద్ర మన్య వేయనుచు। ననలావరుగ్వేద మట్లును మొక్కు।
మరిన మోరుదాస్త్రియ మన్య వేయనుచు। తరి యజుర్వేదంబు దా మొ
క్కనట్లు। ధీయ తిరుదాస్త్రియ తేరస వేన। మోయని యాసామ మునుమొ
క్కనట్లు। మొనసిరుదాస్త్రియ న మోయస్తు యనియు। వానరయథర్వణం
బును మొక్కనట్లు। యున్న వేల్పులకునీయుక్త వేదములు। ముచ్చు మొ
క్కిన సూక్తములు గలవెట్లు। తవిలియస్మైన మోభవ తేయనంగ। మొ
క్కలకధిపతి మోక్షసౌఖ్యమున। కిక్కయుముక్కంటి కెక్కుడు గాడె।
పూర్ణకృత్తోక్తి చారోపనీతమెవ। ధారయితుననగ దాకిరీటంబు। యిల
వచ్చు నెఫరియింపచోరులకు। తలపాయమకుట వర్ధనుల్కుదక్క। రతి

పరాత్పరతరో బ్రహ్మేయనంగ। స్తుతియత్పరాత్పరతో హరియనగ। శ్రు
దియత్పరాత్పరతో శివయనగ। వడిగొనునుపనిష ద్వాక్యముల్ విశ్వా
కొంకులేక శివఏకో ధ్యేయయనగ। నంకించియుండ శివంకరోయనగ। ధ
న్యసురార్చనం బర్హ మేసర్వ। మన్యత్పరిత్యజ్య మననట్లుగాఁ॥ అధ్వర
తి శ్రుతులందు రాజాన। మధ్వరస్యయనగ నాంహ్వాయనఖిల। విహిత
సుదురిందు హుతిన హేయనగ। సహోమ హేశఫలాతిసంకాశయనగ। సహ
రంగనిదమస్తు హవ్యంబనంగ। రమణయజ్ఞేశ్వరత్వముసినానేః। యజ్ఞా
జ్యమేల యజ్ఞేశ్వరోహవ్య। కవ్యసమస్తభోక్తన్యయాత్మాయ। నంగతి
రింగీ యెఱుఁగకపలుక। సాంగంబులగు నె యజ్ఞాదికర్మములు। నలుప్ర
ధము భాగాహఃస్యయనగ। గలడెప్రథమభాగ కర్తయెకండు। పూజ్య
లుఁడంగనపూజ్యుల జెంద। పూజ్యమెక్రతువుదుర్బుద్ధి గాకనుచు। నాదు
క్రతువునకాభిచారంబు। వేదంబులకుశక్తి లేదునిష్ఫ్వాది। సురలకుమును
కు పరిభవంబుగను। వరమంత్రముల ఫలావాప్తులు దప్ప। పాషండులై
క్తి బాంహ్యులై యితర। వేషాఢ్యులై ముక్తి విముఖులై ధర్మ। విపరీత
రితులై ద్విజులు భ్రష్టుగను। శపియించియుమ్మునుల్ జన్నంబు వెడల। నీ
తవృత్తాంతంబు నెరిగియక్షణము। యంతకాంతకుడు కోపాక్రాంతుడ
చు। వీరావతారుని వీరభద్రేశు। ఘోరిరన్నృసింహ విదారణుబనుప। శ్రీ
వీరభద్ర గణావళిగొలువ। శ్రీవీరభద్రుడు జేయుడే తేర। త్వరితదక్ష
ర ధ్వ సనోద్యుక్త। పరిచితకోర్ధ విస్ఫురితాభిజాత। నిటలతటానలోత్
టచటులాగ్ని। పటలపరిస్ఫుటోద్భట విస్ఫులింగ। పటుపాతనమున నే
క్షుటజన్న సాల। నటుగూడదరకొని నార్చభూతములు। తడయకయ
హూతలదర్భ తాళ్ళ। దొడగియూపంబులతో డబంధించి। యత్యగ్ర
మున నాహవనియ్యగార్హ। పత్యదక్షిణనామ పరిమితాగ్నులను।
వృతంబైన యాగాశ్వంబుగంగ। లోవైచి హల్లకల్లోలంబు సేయ।
చుభద్రరోమజగణపతులు। కలయహోమద్రవ్యములు నిటబుచ్చ।
సాధులను సదస్యులమునుల। నెలుకలనడచిన పోలుపునడవ। నిలు
స్త్రీలజాతుల జేర్చునట్లు। నలినుబ్బి దేవాంగ నాసాహస్రములు। తరి
భూతభేతాళులు నగువ। నరిమురివీరభద్రాధిపుడలరె। పశుపాలకుండు

మొత్తల్లడిల్ల। పశువులబోలినభంగి దేవతల। పొదిగొల్పి పరవుచు నదితి
నాసికము। మొదలస్వాహాంగన ముక్కుఁ డాచన్న। శృతినాసికోద్ద్విర్ణి
ష్టకృతసంబనగ। నతికోపియై సరస్వతిముక్కుఁ గోసి। యజ్ఞదక్షుఁడగుయ
జ్ఞునిశిరము। యజ్ఞస్యసిరసినా నటుదెగవ్రేసి। వలిరెంగిదంత వినాశ నో
ష్టయనగ। బలువిడిపూషునిపండ్లూడబొడిచి। శ్రుతులు వహ్నిహస్త గత
యనఁగోసి। హుతవహుజిహ్వలు నురుబాహుయుగము। బొడిచె భగునిక
న్ను బ్రిడమినల్లంత। బడభగనేత్ర నిహితితోయనగ। సోము నంగుష్ఠమైన
సోమాంగయనగ। భూమిపైఁబడవైచి బ్రామెపాదమున। నరిమిన జగ
దాదియగువిష్ణుశిరము। నెరిదఁదాహ్యాహవనీయకేయనగ। ఆహవనీ
యాగ్ని నటబడసేసి। మాహాత్మ్యమలరారమరియట్లుగాక। హరియమేం
ద్రాది దేవాంగముల్ గూడ ధరజిక్కడిగనంగ దక్షుకోయనగ। త్య్రితు
నిందించిన శ్రుతిపాపియనుచు। దక్షప్రజాపతి తలదెగవ్రేసి। యుద్రిక్త
మతివీరభద్రేశుఁడట్లు। విదుత్రితంబగుజేసి విధిజేయుక్రతువు। నాతఁడుజేసి
న యజ్ఞఫలమున। నాతనికప్పుడ నాభిచారంబు। బ్రాపించెశివభక్త బా
హ్యుఁడైచేయు। నాపోవనెట్టిక్రియలు సాంగమగునె। ధరణీశుఁడేలేఁడు ధర
ణీలోనొక్క। నరుఁడుగర్వించి యన్యాయంబుసేయ। పరచుటదోసమే భ
వుడుదాసులను। పరచుటదోసమె భక్తమాలినను। హరివిరించాదులు స
టుదక్షుగూడి। పరిభవములబొంద ప్రాప్తమెట్లనిన। యినుముసంగతి జే
సి యిలబొనకుండు। పనుగొనమర్ధించ బడుగానహరుఁడు। దక్షుని సుర
లనుదండించెశివున। కీక్షితినిందయె యిలనట్లుగాక॥ ఆదిగాజేసిన యఖి
లాండకోట్ల। నాదరింపగచేర్ప నగునెయంద్రజేని। పశుపతిచే గట్టుబడిన జీ
వులను। పశుపతిచేముక్తి బడయంగలేక। ధరయల్లధూళిగా దగిలింప నే
గయు। పరిమాణవులయున్న భవములుదొడరు। త్రాగిన మాతృస్త
న్యముల్ నప్త। సాగరోదకముల సంఖ్యముల్గడవ। అరుదగుదుష్ట కణానీక
సంఖ్య। బరగుమరణములు బ్రాప్తముల్ గాంగ। యుగకోట్లనవికలయో
గజన్మములు। కగపడిదుఃఖంబులందుచు నాత్మ। గుందుచుదలఘుచు గందు
చుమాతుల। వందుచునున్న జీవంబులజూచి। కటకటా భవదియ్య గతిబా
యలేక। పటుతరంబగుముక్తి బడయంగలేక। కడిదిదుఃఖముల గందెడి

గ దేయనుచు। మృడుఁడుజీవావలీయెడఁగృపవుట్టి। వరదుండుసర్వజీవదయా
పరుండు। కరుణాకరుండునుగాన జీవులకు। విరచించెలయమునివృత్తి
నిన। హరుఁడుప్రళయలీల కభిముఖుండగుచు। ప్రమథులురుద్రులు ప
భూతములు। సమసుప్తి వేళకుత్సవమందిహరుఁడు। ఫాలవిశాల కరాళ
తోద్ధ। కీలావళిస్ఫురత్కాలాగ్ని బర్వ। యిదిజగద్విప్లవ హేతునై లసదా
దియదాసుఖ హేతులగు ప్రమథులకు। కుమ్మరివగదరి కొల్పినచిచ్చు
మ్మరగడవలోకమ్ములు దాల్చు। విధమునబ్రహ్మాండ వివిధ భాండములు
డిగతప్రళయ కాలాగ్ని చేగాల। చేకొనప్రళయాగ్ని శిఖలచేనఖిల లో
ముల్గాలు నాలోలాగ్నిలోన। నామహాప్రమథగణావళిచేర్చి। కౌముది
నాడు గతినాడునంత। జడనిధి ద్వీపాద్రి సహితధరిత్రి। వడిమీఁదికెగ
గ వైచియార్చుచును। మీఁదిలోకములతో మించునాకసము। రాదిగు
క్రిందికి ప్రమథేంద్రుఁడొకఁడు। బడబాగ్ని నుదుట బొట్టిడికొనియాడు
డసోలుచునుగణ విభుఁడొక్కరుండు। సకలవారాసుల జలములు దా
యొకగణనాయకుం డొబ్బనిత్రేన్చు। సకలగ్రహాది తారక సమూహ
బు। నొకగణనాయకుం డొగిబారనూదు। రేచియాదిత్యపంబు లేదు
ములు। వైచినగతిద్రిప్పి వైచునొక్కయ్య। యలరియమేంద్రవాహన
గదంత। ములుదాళములవేత్రియు మున్నొక్కగణము। అల్కమృత్యువు
రలయి బెర్కిత్రిప్పు। నుల్కముల్ద్రిప్పునట్లొకగణేశ్వరుడు। యక్క
వి ముద్రినభీశుబోర। దిక్కరులనుదిని త్రేన్చునొక్కయ్య। ధరహేమమే
మందర ముఖ్యగిరుల। వరగణంబులుసూడ వట్టియాడుదురు। సురగిరిమ
ఖ్యాద్రులురు కేళిజేసి। యురువడిపాడిజేసి యాడునొక్కయ్య। పాద
యష్టభుజంగముల వ్రేళ్లదాల్చు। నాదవముద్రికలుగా నొకగణాధిపుఁ
ఆదివరాహంబు నడచియాదంష్ట్రి। నాదటధరియించియాడునొక్కయ్య
సరినాదిపృష్ఠ కూర్మముగాడబాడిచి। యురగేంద్రునిడి ద్రిప్పుచుండు
క్కయ్య। నరసింహుజడయు కే సరముకంఠంబు। గిరిజపీఠంబుగా బరఁపు
క్కయ్య। గరుడనిపక్షముల్ శిరమునదాల్చు। నురుమకుటాకృతి నొ
ణాధిపుడు। హిమకరరవిమండలము లడ్డణముల। క్రమమునసదియాడు
ణనాథుఁడొకఁడు। నురముగాబ్రహ్మాండ మరచేత బట్టి। పదియులుగా వ్రే

ప్రమథేంద్రుఁడొకఁడు। వొడ త్రివిక్రముని కోలెమ్మదండముగ। గోడుగుగానజూపునట్టి కూర్చునొక్కయ్య। నిండంగనగుతినజాండముల్ దాల్చు। నండాభరణుఁడన నలరునొక్కయ్య। గుర్వగాగళమునకులగిరుల్ దాల్చు। పర్వతాభరణుఁడన ప్రమథేంద్రుఁడొకఁడు। భూరిప్రళయవేళ మేరువు నడచు। మేరుపాతనుఁడన మృడుగణంబొకఁడు। చరణముల్ కరములు బుగిశాల్పితాల్చు। హరివేధలసెబములరుత నొక్కయ్య। ఆయాదిగాప్రమథాధిపులట్లు। వారకసర్వసంహారంబు సేయు। నొగిదేవదానవాది గణంబులడగి। గగనమెల్ల ప్రమథగణమయంబయ్యెః నాకమలజ హరీంద్రాది దేవతల। లోకముల్ ప్రమథుల లోకంబులయ్యె। ప్రమథాధిపతులిట్లు బ్రహ్మాండకోట్లు। సమసుప్తి బొందించి సంతసంబునను। పొడిపొడివగుచునప్పుడయ్యిగుజ్జు। పొడవౌచువలమౌచు గడుసన్నమౌను। నాడుచు బొకుచునానందలీల। గ్రీడించుప్రమథుల క్రియయెట్టిదనిన॥ లంబోష్ఠలంబొష్ఠలంబనాశికులు। లంబజింహ్వాలబహు లంబకంధరులు। నజగజహయ వరాహవ్యాఘ్రిముఖులు। శరభ సారంగ మార్జాలగోమహిష। కరికిపు కరిపుగోగముబహుముఖులు। బహువక్త్రిబహునేత్ర బహుకర్ణవర్ణ। బహుబాహుపాదబహు జానుతనులు। బాహుహారుముఖముఖ బాహుహారుతనులు। బాహుదరదాను పాదోరుముఖులు! ద్విముఖచతుర్ముఖ ద్విముఖాష్టముఖులు! నవముఖపంచముఖసహస్రాదిముఖులు। వెండియువికృతవివిధరూపధసులు। వెండియుజారు వివిధరూపధరులు। పునిస్మృతులు స్మర్యతేనచదృశ్యే। తేనాగవిష్ణుగీర్తింప వెండియును। అవునసంఖ్యాతా స్సహస్రాణియనగ। భువి నేవమేతన్ని బోధతయనగ। అణుశశ్చమహాశశ్చ యనగనుప్రమథ। గణములవర్ణింప గారామితథ్య। మైననుశివపురాణాగమోక్తముగ । నానేర్చుభంగి వర్ణనచేసినాడ। రూఢిసేప్రమథగణాడంబరంబు। వేడుక జదివిన వినినవారిసినను। దొంకొనుశుభములు దురితంబులడగు । చిరభుక్తిముక్తులు సిద్ధించునట్టి। అమితప్రతాపులౌ ప్రమథులచేత। సమసుప్తి బొందించు జగములీశ్వరుఁడు। తివిరియుత్పత్తిస్థితిలయకారణు । శివుఁడుపుట్టించురక్షించునడంచు। పుట్టించునప్పుడే పుణ్యనాశనకు। పట్టి భంజంపనె పాపనాశనకు। జలములనస్వాది జంతువుల్ బొదలు। జలములనస్వాద జంతు

వుల్ మడియ। నిలతజ్జలంబుల కింతన జేసి। పలియించు నేపుణ్య పాపంబులే
దు। నటుగానలీలార్థమై సృజియించు। నటుగానవిశ్రమ ణార్థ మటంచు
యిదిహరునకునిఁదయె యిట్లుగాక। పాదలు తాండవమాడుపోల్కి యు
నిన॥ జగదండకోట్లు భస్మముగతద్యుతి। నగజార్ధధరుడు సర్వాంగము
బూసి। హరివిరించి పురోగమాసురాస్థులను। వరకపాలావళుల్ వలయ
చోదాల్చి। భరతోక్త నానాప్రబంధగీతములు। భరతనందీశు లేర్పడ న
గ్గడింప। రమణమై నఁడాభరణులగడనికర। ముమరమృదంగంబు లట్లనా
యింప। దలకొని మేరుపాతనుల చేగిరుల। చెలగి యావళిము ల్బైర్యుంత్రి
లీన। నాకులాదుర్గిలు పర్వతాభరణేంద్రి। లేకళంఖంబు లక్లిలమఁబూరిం
ప। రతినుబ్బరుండా భరణులురుండముల। నతులితదివ్యకాహళులట్లనూం
ద। నలరుచుహరిహరు లాదికూర్మాంగ। ములుపటుపడహావిస్ఫురణమో
యింప। కాలభైరవులజ ఘునకపాలంబు। లోలితమ్మటముల లీలవిన్పింప
కాలరుద్రులుహరి కోలెమ్ములెలమి। కోలాటకండెల కొమరున వ్రేయ
నలరుతత్వముల తత్వాభరణేంద్రి। లిలజయఘంటలల్లెలమి వాయింప
నేలయునింగియు కాలాంతకులును। తాలముల్ గాగూర్చి తారువాయిం
ప। తగిలిరుదాంగనాతతులుద్వితతి। నొగిసప్త తాళంబు లోలివాయింప
నతిలీల నమరాంగ నావలివెట్లు। జతులు నానాగీత జాతముల్ గాంగ। చ
నుజండ కీర్త్యాదులనునట్టి శుర్తులు। తనరార సింహనాదంబులు గాంగ
భూతభేతాళాది భూరిఘోషణము। భాతిసద్భటుల నార్భటురావ ము
ను। నతులయుగాంత మహాప్రళయమున। గతజగత్తాండవకేళులకుబొచ్చె
హరి వెథవిరు దెసల దువాయింప। కరిదైత్యువ్రచ్చెదు గతినాడునాడు। బం
ధురలీలచొప్పడసురల్ పొగడ। నంధకాసురు మెట్టి యాడెదునాడు। మని
మునుల్ పంచిన మహితోరగంబు। గిరిగీటగా బట్టి క్రియనాడునాడు। వర
తపోనిష్ఠకు వ్యాఘ్రపాదునకు। నరుదొంద గరుణించియాడెదునాడు। క
డునర్థిగుండయ్య కడువలుజరప। నడరు వాద్యము జతి కాడెదునాడు। పెట్ట
వ్వాపై చేయు నెట్టిమైతట్టు। తట్టువాయింపుచు ధరనాడునాడు। వలచి చో
మ చక్రవర్తి వాయింప। నలరిపూజావేళయందాడునాడు। ఆపోవకున్న
మహాప్రళయంబు। చూపించియాడంగ రుద్రుండుదోడగె। నాకేళియను

చు నక్కజమందిప్రమథ। లోకంబుబొగడద్రిలోచనుడర్థి । వసుధబుట్టని
యట్లు వర్ణనలోలయ। రసికులుఁజోకనీరసములు వాలయ। గడనకెక్కని
యలంకారముల్ బెంప। బడియిడగారాని భావంబులింప। చూడనక్కజమ
గుసుదతులుబొగడ। పాడనక్కజమగు ప్రతిజతల్ నిగుడ। తలపోతలకు రా
ని తాళంబులువియ। కలలోన దెలయు యుగ్గడనలు వెలయ। రాగాఢ్యులా
సని రాగముల్ దవర। నాగరికంబగు వటనపెంపొనర। నంతకాంతకుఁడుబ్బి
యంతకంతకుని తాంత। తాండవసముద్ధతి విజృంభింప । సరిపాదఘట్టనచ
ప్పుడుదక్క। చరణసంగతిగావ జాలకయుండ। కరతలగతుల యుగ్గడనలుఁ
దక్క। కరసహస్రోటనగాన రాకుండ। వరలుజటాచ్ఛటా ధ్వానులుఁదక్కం
గ। నెరిజటాగ్రములతా న్నెరుగరాకుండ । మకుటకోటీర ధామంబులుద
క్క। మకుటశిఖర ప్రమాణంబుగాగ। నాద్యంతరహితుడయ్యద్రిజకునన।
శేమ్యుడైయుండనా ప్రియసాధ్వి మొక్కి। పరమాంగరాగయు పరిమితా
నంద। భరితత్వదీయ శుంభన్మహామూర్తి। విస్మయ తాండవోద్వృత్తిమై
బేర్చి। యస్మదాదులకు భయంకరంబుగను। నాయత్యతిష్ఠద్దశాంగుళంబ
నుత। దియాది వేదాంత దృష్టులగడచె। నత్యతిష్ఠత్సహస్రాంగుళంబసిన।
శ్రుత్యంతములు వెరచూపెడుతలపొ। మహిభవత్పరమ సూక్ష్మస్థూల
రూప। మహిమమె వేదాగమపురాణములకు । హరి విరించాది సురాసు
రాదులకు। నరుదేరగని నత్యద్భుతాటోప । తాండవాడంబరోద్యన్మహా
మూర్తి। వెండియవ్వరికింక వీక్షింపవచ్చు। నాక్రీడసాలించి యాదిసృష్టి
కిను। పక్రమింపవె కృతాపరజగద్దాని। యంచు వెండియు జగదంబ మొ
క్కుడును। ఛంచద్దయామతి తాండవలీల। జాలించిసతికి ప్రసన్నుడై యు
న్న। వేళనబ్రహ్మాన విష్ణుడనంగ। నూరెలనాగ్నిర్న సూర్యేనచంద్ర। తా
రకాయనగ వేదశిరోక్తులందు। ధ్రువమేక ఏవరుద్రోయనమరియు। నివు
డునానా వేద నివహసూక్తులను। బ్రస్తుతింపుచుమహా ప్రమదాధిపతులు।
మస్తకవిన్యస్త హస్తులై మొక్క। నసమాత్ముడాప్రమదాభిమతంబు।లో
సగిసృష్టి పరాఙ్ముఖోద్ధతిమాని। నియమితాతీత ప్రళయగతభూత। చయ
బీజసంచయస్థానకారణము। లైనసిజాంగంబు లందువీక్షింప । బూనిస
మాత్యుతె మేనులోకాంశ్చ। లోకపాలాంశ్చ నాలోకంబులట్లు। గాక

సయాత్క్యృత లోకాంజ నయన । నంగి వెండి యురగామ్నా యంబు న
డు। సాంగోక్తి చక్షుస యాదిత్యయనగ। మరిమనపశ్చంద్ర మాయనసం
ద। దరలవెండియు ముఖాద్వోచోయనంగ । నదిగాక నాసికాభ్యామను
సూక్తి। యదియపాణిభ్యాయి రసనమసింప। నంవితంబంద శిశ్నాదే
తయనగ। నందుండి రేత సయాపోయనంగ। నమరపద్భ్యాంభూమియన్ప్ర
దేశాంత। రముదోలుశుశ్రిలియు శ్రోత్రాద్దిశాయనగ। ఆత్మానమాత్మ
యనభావ్కలమున। ఆత్మనయాకాశమన దదంగముల। శివునివీక్షణము
న జేసిజనించె। నవికలప్రకృతి బీజాష్టమూర్తులును। అటమున్న భవునిదృ
గంచలోద్భూత। పటుకృపామతివార్ధిపై వెల్లివిరియ। హరుడుమున్ దాల్చి
న యజజనార్దనుల। చిరకపాలములకు చేతనంబొంది। మోలిగీర్తింపను
దొక్కొక్కతలకు। శూలిబ్రహ్మత్వ విష్ణుత్వంబులొసగ। శుశ్రిలియత విష్ణు
ర్జనితనాగవిష్ణు। శతపత్రజులు శివజనితులై పరగి। సత్వరజో గుణైశ్వర్యా
నుపాల। నత్వంబులకువారు నాథులై రంత। భవుడుదొల్లిటియట్లప్రబలబ్ర
హ్మాండ। నివహముల్ గనుసన్న నియమించినట్టి। నిగ్రహానుగ్రహ దక్షై
కగుణన। మగుశ్రీపై చనులింగ విగ్రహునకును। రమణననన్య శరణ్యతై
వెలుగు। ప్రమథులమహిమయు పటుపరాక్రమము। దనస్వతంత్రతయు ని
త్యతయునీశత్వ। మనుజరానందత్వమును నిరవద్య। మహిమయనన్యసా
మాన్యారుశక్తి। బహుళతపెంపుజెప్పన కాకసృష్టి। లీలలుదాండవవేళ
ప్రళయ। కాలముల్ మరియొక్క కార్యంబులెట్లు। గానయ నిందిృతేక ప్ర
వర్తికిస। దానందమూర్తికి నతులకీర్తికిని। నిందెలెయివిమహానీయతల
గాక। యిందుభారణ ముఖాభిష్టవర్తనము। అటుటిల వేదవేదాంత పురా
ణ। సకలాగమేతిహాస స్మృతితతుల। ప్రకటించుశబ్దాను పాదితార్థముల
ప్రకటించియున్నట్లు బలికితిగాని। భక్తమదోద్రేక భావనబలుకు। యుక్తు
లుగాకుండ నూహించుకొనుడు। యనుచునట్లునుగాక యజుడుగృహాయ
యనబరశుంతప్త మనగనెమడ్డు। బట్టుదుశివునకు ప్రతిలేరటంచు। నట్టిగా
కొందు ద్వైవములు గలయట్టు। లయినమూర్ధామేతుయనగబతిప్య। తేయ
నంగ దనతలదెగియదిగాన। గడగికేశవుమీద గలడెలెండనుచు। వడిన
వంకేశవాత్పరంబని బ్ర। శస్తిగచెప్పెత్తు జక్కననంగ। నాస్త్రంభితో భువ

యనవ్యాసు చెయ్యి। దెగిబడ్డక్రియనంచు దేవునిమహిమ। జగములోనిష్టిం చె సరసిజభవుడు। చెనసివ్యాసుడుదన చెయి దెగిపడిన। గనుగొని వ్యాసా ఘకమునసుతించి। రతినదైవం శంకరాత్పరంబనుచు। క్షితిబ్రతిష్టించెమా శివు మహాత్వంబు। గావున నేనును గౌరీశుమీద। దైవంబు లెండని దల యిచ్చిపడయు। దునుమడ్డువట్టుదు దొడరినగెలుతు। పనుగొనవాధ జల్ప వితండములను, చెలగియిట్లును గాక శివుమీదనొకడు। కలడన్న నాయర కాలెత్తివాని, నడుతలదన్నుదు నాదుప్రతిజ్ఞ। యొడవక యెనుగాలెత్తి తిన నుచు। మానుగాశ్రీరుద్రు మహిమయన్కృతిన। దానందుడగు శ్రీమహా దేవుమహిమ। యాహూథముగ మల్లికార్జునపండి। తారాధ్యులొనన్ప్రతి ష్టించె। ధరనిదినకల విద్వత్సభలందు। గరమొప్పువాదప్రకరణ మనంగ॥ గురులింగశివకగో వరపుణ్యజాత। గురులింగచరణాబ్జ పరిమళఘ్రాత। గు రులింగచరణముకుర పరిస్ఫీత। గురులింగ గురుదయాంకుర శుభవ్రాత। గురులింగదృక్సరో వరజాతజాత। గురులింగకులమహీధర సింహపోత। గు రులింగదివ్యమందిర పారిజాత। గురులింగనిర్మాల్య గోత్రసంపూత। గురు లింగమంత్రావికుంఠితశ్రోత। గురులింగసేవాను గుణగణోపేత। వీనుల కింపుగా వినుసూరసావ। ధానతనిదియె వాదప్రకరణము॥

గద్య॥ ఇదియసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమ రాయమాన। జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధా శరధిని మగ్న। సుకృతాత్మ పాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతరదండ। నాయకబసవాంక నఖ్యాతగుణగ। ణాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురు మల్లికార్జున చరితంబునందు। కరమర్థివాదప్రకరణమొప్పారు॥

విశ్వనాథాష్టకం.

గంగాతరంగ రమణీయజటాకలాపం గౌరీనిరంతర విభూషిత వామ
భాగమ్। నారాయణప్రియ మనంగమదాపహారం వారాణసీ పురపతిం
భజ విశ్వనాథమ్॥ ౧॥ వాచామగోచర మనేక గుణస్వరూపం వాగీశ
విష్ణు సురసేవిత పాదపీఠమ్। వామేన విగ్రహ భరేణకళత్రవంతం వారా
ణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౨॥ భూతాధిపం భుజగ భూషణ భూ
షితాంగం వ్యాఘ్రాజినాంబరధరం జటిలం త్రినేత్రమ్। పాశాంకుశాభ
య వరప్రదశూలపాణిం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౩॥ శీ
తాంశు శోభిత కిరీట విరాజమానం ఫాలేక్షణానల విశోషిత పంచబా
ణమ్। నాగాధిపా రుచిర భాసుర కర్ణపూరం వారాణసీ పురపతిం భజ
విశ్వనాథమ్॥ ౪॥ పంచాననం దురితమత్తమతంగజానాం నాగాంతకం ద
నుజపుంగవ పన్నగానామ్। దావానలం మరణశోక జరాటవీనాం వారా
ణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౫॥ తేజోమయం సగుణ నిర్గుణ మ
ద్వితీయ మానందకంద మపరాజిత మప్రమేయమ్। నాగాత్మకం సకల ని
ష్కలమాత్మరూపం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౬॥ ఆశాం
విహాయ పరిహృత్య పరస్యనిందాం పాపేరతించసునివార్య మనస్సమా
ధౌ। ఆదాయ హృత్కమల మధ్యగతం ప్రవేశం వారాణసీ పురపతిం భ
జవిశ్వనాథమ్॥ ౭॥ రాగాదిదోష రహితం స్వజనానురాగం వైరాగ్య
శాంతినిలయం గిరిజాసహాయమ్। మాధుర్యధైర్యసుభగం గరళాభిరా
మం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౮॥ వారాణసీ పురపతేస్స్త
వనంశివస్య వ్యాసోక్త మష్టకమిదం పఠతే మనుష్యః। విద్యాం శ్రియం
విపులసౌఖ్య మనంత కీర్తిం సంప్రాప్య దేహవిలయే లభతేచ మో
క్షమ్॥ ౯॥ వ్యాసాష్టక మిదంపుణ్యం యఃపఠేచ్ఛివసన్నిధౌ। శివలోకమ
వాప్నోతి శివేన సహ మోదతే॥ ౧౦॥

ఇతి శ్రీమద్వేదవ్యాస విరచితం విశ్వనాథాష్టకం

సంపూర్ణమ్.

శ్రీ గురవే నమః.

శుభమస్తు-అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్య చరిత్ర.

మహిమాప్రకరణము.

శ్రీమ త్ప్రమథగణస్తోమ దయార । సామృతాబ్ధిసదావిహార సూ రార్య॥ పండితారాధ్యుండు దండితవాది । ఖండన శాస్త్రీ తర్క-ప్రౌఢి పే ర్మి। నతుల పురాణేతిహాసాగమాను। గత నిజోద్భాసిత కలిత వాక్యము ల। సకలవిధానంత శాఖోపనిషద । వికల తర్కస్మృతి విహితసూక్తులను। శిష్టానుమత హేతు దృష్టాపసుప్రి । హృష్టప్రమాణసమీహితోక్తులను। సంపాదనము సేయ సకలసమయులు। సాం పెద మల్లికార్జునుడు గావించు। ప్రశ్నోత్తరముల కా బౌద్ధుండు దగిన। ప్రశ్నోత్తరంబు లాపాదింపలేః। కనుగవమంటలు గ్రమ్మ దద్దాన। కొనికాలగూడ ముక్కున బొగ ల్వెడల। దనువున జెమటయు దాపంబు దనర। మనసు గలంగబొమ్మలు ముడివడ గ। మొలకమీసల రోమములు నిల్వబడగ। గళము బిగియ నూరువులు సందడింప। నురుకోపహతి పండ్లొం డొండగీట । గరములు శిరమును గ డగడవడక। గటములుబొంగ మొగంబు గెంపెక్క। తటతట డెందం బద ర నోష్ఠమగల। పలుకులు దొట్రిల పడగ నెంతయును । కలుషంబుమద ము పెన్గర్వంబు దనర। నారూఢయగు మల్లికార్జున పండి। తారాధ్యు బర సమయాభేద్యునాద్యు । నంచితపుణ్యు లోకైకవరేణ్యు । క్రించుబౌద్ధుడు ధిక్కరించి పల్కుచును। సందడించుచు సభాస్థలి వెలువడియె। వందుచు గుందుచు వాదులు దాను। అంత బండిత మల్లికార్జునయ్యయు । జితాం తకుభక్తులు నతులిత ప్రతిభ। పరవాదినిరసన పటుమహత్వంబు। పరమే శ మహిమానుపాలనత్వంబు। పరమతత్వ ప్రతిపాదనత్వంబు। కరుణాక రత్వంబు ఘనతరభక్తి। సత్వంబు లోకగురుత్వంబు పండి। తత్వాంబు వీ రశ తగు తగు ననుచు। పౌరులు బుధులు నప్పాట గీర్తింప। నారూఢభ

క్తి సమగ్రత దనర। గ్రియగొన విజయలక్ష్మియు వీరలక్ష్మి। నియ
హిమలక్ష్మి నిజకీర్తి లక్ష్మి। యును దనవరవులై యురుకీర్తి సేయ।
దెంచిరపుడు నిజస్థానములకు। నంత విద్వజ్జను లంతంత నెరవి। చిం
జేతులు జెక్కి-ళ్ళనూది। కటకట బండితు గడువంగబలికె। నట మది
త్తుడై యధమ బౌద్ధుండు। ఏమనితర్కించె నేమనియాఢె। నేమ
కె దా నీపండితయ్య। నరుడె సాక్షాద్దక్షిణామూర్తి దాన। ధరబుట్టె
జగద్రక్షణార్థముగ। గాక యొడలుగొన్న యీ కారణమున। పా
పురుషుగా బండితవిభుని। నోవంగబలుకుట నొచ్చెనేపోదు। పైవచ్చు
విజృంభణ మట్లుగాక। తా మున్నెరుగడె యత్సంవిత్తి యనగ। భీ
గద్యంబ పీఠికమైన। శ్లోకంబు దప్పుగా గైకొనివావ। దూకులుదాను
రాకరించుడును। వారణాసిని సాక్షిగోరి యాశ్లోక। మారంగగౌళ భట్టా
కుకడకు। పనుప యత్సంవిత్తి యనినశ్లోకాది।బొసరు నాల్గక్షరంబులకు
వ్యముగ। వెరవున నాలుగు వేల గ్రంథంబు। విరచించి కర్తగా ప
తిష్ఠించి। శేషాక్షరార్థ మాశేషుడైననవి। శేషించి యిట్లని చెప్పె
డనుచు। ధీరుడు గౌళభట్టారకు డతుల। భూరియశుడు వ్రాసి పుత్తె
దార। చదివి సిగ్గిది తర్కజాలంబు లుడిగి। మదమేది బౌద్ధులు మడ
నాడు। మరియల దొరలేని మల్లికార్జునుని। దొరలు బో గెలువంగ
గల్గెనింక। యెట్టుగానున్నదో యీ మహాపురుషు। దిట్టినఫలము
లకపోదనుచు। గొనకొని పనుపంగ కొన్నిదినములు। జన మున్న మ
కార్జును ధిక్కరించి। పలికె దానట బౌద్ధ పాపి తర్కమున। గెలువంగ
లక యిల నట్లుగాక। మలయుచు దన సభామంటపంబునకు। బలిమి
ల్లగా కొలని శ్రీచెన్న। మల్లికార్జున దీప మాలెగంబంబు। యెల్లవా
జూడ నిది తగదనక। తప్పగుననక మీదట భారమనక। చొప్పుగాదన
ది యుప్పరంబనక। యుక్తిగా దన కార్యులాడబడవనక। భక్తులున్న
జంపక తక్కరనక। దోషంబనక శివద్రోహం బనక వి। శేషించి లోకులు
జేకొనరనక। వ్రచ్చి తెప్పించిన వాండకే వీని। చెచ్చెరచంపక చిక్కి
మేని। యూహింప నాతడు ద్రోహియే మనము। ద్రోహులములము న
త్తులముగాకనుచు। దిట్టలై శేవయదేవయులపుడు। గట్టుగ్రీల కంకణము

బుగట్టి। వరుసతోడుత మున్నువై వంగనున్న। సరుకంతయు నపుడా సయ్య
సనమ్మి। పరు లెరుంగక యుండ బౌద్ధు నుక్కణచు। వెరవతలంచుచు వె
నువెంటదవులు। జన సముద్రాంతరస్థలి నెక్కలంక। దనరు బౌద్ధాలయ
మున కనుదినము। కొండొక ప్రొద్దుండి కుటిల బౌద్ధుండు। వెండి యే తెం
చిన విధము దా మెరిగి। ఆసముద్రాంతరంబందుల వసది। వ్రాసిన నేలవో
వానికి ననుచు।వీరావతారులు శూరులే కాంగ। వీరులు మరునాటి వేవ
జామునను। సరసరలింగావసరము జెల్లించి। హరుబ్రసాదం బిరువురును
భోగించి। జను లెర్గకుండ బ్రచ్ఛన్న వేషముల। జని శివాచారం బఘన
వహిత్రముగ। తరిదరి వననిధుల్ దరియంగజొచ్చి। సరిమురి ముసిడి బౌ
ద్ధయ్య గజ్జేశు। మసనయ్యదాసయ్య మరి మొగివాడ। బసవయ్య గుండ
య్య ప్రభువు వాగీశ। నయనారియును నమినందియు బిల్ల। నయనారుచే
రమ నంబిచోడండు। గురుభక్తుడును కొండగుడి కేశిరాజు। ధరణి వెంకే
యు జలస్ఫురణ బాంగార్చి। పరగు భక్తుల పాదపద్మ స్మరణవి। హరణ కే
శిరతి నద్దరి కేగి। యప్పాట బుద్ధాలయంబును జేరి। యొప్పింపుమాద్రో
హి నోడకుమింక। వెనుక నిక్కమకాక యనుక్రియబుద్ధు। వెనుక దిక్కు
న బాంచికొనియున్న యడను। బౌద్ధుండుతొల్లింటి పగిదినవచ్చి। బుద్ధాల
యముజొచ్చి భువిజాగి మ్రొక్కి। పెడ పెడ నురుమని పిడుగులు వడిస
వడుపునబడి వాని మెడ మెట్టిపట్టి। చెచ్చెరదద్రోహి శివుదీపమాలె। వ్ర
చ్చినగతివాని వలిప్రొట్టవ్రచ్చి। భద్రుండు పూషుని పండ్లూబొడుచు
నుద్వృత్తి వాని పళ్ళూడంగ బొడిచి। రూఢి న వీరభద్రుండు పావకుని
యేడుజిహ్వాలు బెరికిడాడునట్లు। పంది తేంద్రుని గడవ బలికినపాల। నుండ
నాలుక జూపు చూపరాయనుచు। దరలక సెలవులుదరిగి యాకావలురు
రొమ్మదొక్కినాలుక బెర్కివైచి। చెలగిచెండాడి ప్రేవులు సారిద్రోహి
తలదెవ్వి బొట్టలోపల బెట్టిగట్టి। ఖలునుక్కడచియసంఖ్యాతమాహేశ్వ
రులపంపనుచు లేఖ రొమ్మున బెట్టి। భావజుహరుభక్త భద్రగజంబు। లా
వార్ధియటదిక్కు రేవునజొచ్చి। జగతిబిజ్జలుజంప చనుమల్లబ్రహ్మ। జ
గదేవవీరుల చరణాంబుజములు। దొడగివేగేశ్వరు ద్రుంచనయట్టి। యడ
పడ రేచయ్య యంఘ్రిపద్మములు। సంకరకూచిభస్మము జేసినట్టి। బంకె దే

మునిగారి పాదపద్మములు। పగతుడైచను క్రేడి ప్రాణంబుగొన్న। సగరఖ
బ్రహ్మయ్య చరణాంబుజములు। వ్యాజునంతర సెట్టి వధియించినట్టి। రా
సబ్రహ్మ చరణ సరోజములు। ముల్లబోయిన చుట్టు ముట్టాడినట్టి। బల్లిదు
బసవన్న పాదాంబుజములు। ప్రల్లదు బొడగని పరచుటకంటె। కల్లయ్య
రామయ్య ఘనపదాబ్జములు। మళరునిద్రుంచిన మాకయగారి। కళిదస
రయగారి ఘనపదాబ్జములు। కరహాటసన్యాసి గడపినవిప్ర। వరు సర్వదేవ
నివరపదాబ్జములు। వ్రతిరైమె సమయచక్రవర్తిద్రుంచి యను। మతియగు
వీరబ్రహ్మయ పదాబ్జములు। మరియును ద్రోహుల మడయించినట్టి। స
ఱవీరగణముల నిజపదాబ్జములు। నాపరమోఘికివచ్చి వాచారమిడిన। శేష
గారేవయ దేవయులరుగ। నంతనక్కడ బౌద్ధులపరాహ్ణవేళ। సంతతంబును
వచ్చు సమయంబునందు। రాకున్న శిష్యవర్గంబేగివసది। వాకిళ్లదెరవ
మున్ వడపొందియున్న। యట్టిబౌద్ధుని ఖండితాగంబుదలయు। నట్టయు
బొట్టయు నప్పుడవ్రచ్చి। నెత్తురువరదల నెరిదేలియాడ। నత్తరిగాంచి
హేయంచు నేప్పుచును। వాయెత్తి యరచుచు వారివారికిని। కూయుచు
చునువచ్చి కువలయేశునకు। వినుతింపనతిశోక వివశాత్ముడగుచు। జని
యిట్టిమరణంబు సమకూరుటెట్టు। లనుచు బరీక్షించి యారొమ్ము లేఖ। గ
నుగొని పండితు కడముగాకనుచు। ధరణీశుడతనికి తగక్రియల్ జేసి। య
రుగుదెంచి ఘనకోపాటోపశిఖలు। నిండారకన్నుల నిప్పులుదుల్ల। బండి
తేంద్రునిబిల్వ బంచి యక్షణమ। యసమానవిగ్రహం బవనీతియనక।
కసిమసంగుచు బిట్టుగని విజృంభించి। నిత్యమార్కండేయు నిట్రించి
న్న। మృత్యువుక్రియమిడ మిడమిడుకుచును। అంతకజయు శ్వేతు నల్లం
తగనిన। యంతకుకదణి రోషాక్రాంతుడగుచు। శివుగణాధిపు దధీచిని గ
నుంగొనిన। క్షువునట్లు కలుషసంక్షుభితాత్ముడగుచు। ననఘు శాపాయ
త యజ్ఞుగౌతముని। గనిన దక్షునిగతిగ్రార్యాత్ముడగుచు। అపగతశ్రౌ
తుభట్టాచార్యుగనిన। క్షపణేంద్రుక్రియ మహోగ్ర క్రోధుడగుచు। వ
విచారవృత్తి మదాంధకారంబు। గవిసినకన్నుల గానకనృపతి। జనులు
కుటిలవేషముజూచి మరులు। గొని పండితుండందు కొనియాడబోయి।
వనువిర్రవీగెడు నానావిధముల। మునువాదములనోడి ముడివడిలజ్జ। మన

నోపవేసీవమడయుదుగాన। చనునె విద్వత్తము సదసద్వివేకు। బ్రహ్మవం
శజ బౌద్ధపథపదాచార్యు। బ్రహ్మజ్ఞుజంపింప బాడిమెయనుచు। కరమ
ల్గిమును వీరగణములాద్రోహి। బోరిగొనిప్రోవుచు బొందిపై నపుడు। వ
యిచిన చిగురాకు వడిబండితయ్యు। పయివైచిచూడు నీపటుగర్వముడిగి।
యన నసంఖ్యాతుల యానతిలేఖ। గనుగొని పౌరులక్కజమందిచూడ।
దలనెత్తుకొని నిజదరహాసరుచులు। దళుకొత్త ధరణీశ తత్కార్యధార। య
రుగుదుమనగరా దెరుగుముదీని। యెరుగననంగరా దెరుగుదునేన। య
గుదునుమాభక్తు లానతిగాన। గగనంబుపై బడ్డ గాదననేర। వాడెన్న
బడ్డశివద్రోహిగాన। వాండు వేదవిరుద్ధవర్తియాగాన। జంపబంచిన
వాండు జంపించినాడ। జంపినవాఁడ నజ్జముప్రోలికతని। నంపబంపినవాం
డ నంపించినాడ। నంపినవాండనే నాదునేనాదు। నతడునీకాచార్యు
డదినీకుధర్మ। మతనికల్గినవారి కలుగదండింప। నేనజంపితినని యెక్కిం
చికొనిన। దానబ్రొప్తుండ నీదండనకనుడు। ప్రకటితకోపాగ్ని పరితాపద
గ్ధ। సుకృతుండు వెలనాటిచోడడన్ పాపి। ధరబ్రాహ్మణో నహంతవ్య
యనంగ। కరమల్గి తప్పెంతగల్గిననైన। యధమజాతుల బర్చునట్ల బ్రాహ్మ
ణుల। వధియింపరాదు భూపతికట్లుగాక। శిక్షింపదలచిరె చేయుదురోలి।
నక్షిదండంబర్హ మట్లునుదగదు। అధికాపరాధిమైనను ద్విజముఖ్యు। మ
ధమాంత్యమెవ్వడైనను శివభక్తు। డధికుడైనట్టి బ్రాహ్మణునివధించు। వ
ధకున నర్హుండు వైదికన్యాయ। గతిశివసన్నిధి కారణంబునను। రతి
వేదశాస్త్ర పురాణసిద్ధాంత। మతమున జను వేదమార్గంబువిడిచి। గత
బుద్ధిబౌద్ధేంద్ర ఘాతకుడితడని। యనియక్షిదండనం బాచరింపంగ। బని
చిననృపతికి బండితుం డనియె॥—దైవమీశుడుగాడు ధరణిబుద్ధుండు। దై
వంబుబౌద్ధుల తగుముక్తివరులు। ఆరంగవాదంబునం దోడియున్న। వా
రము మేము మీగురుడునుద్రోహి। గాడునిరపరాధి గట్టల్కజంపి। నా
డనేననియె యున్నది నీమనంబు। శివుడుదైవంబు ప్రసిద్ధమాటకును। శి
వభక్తిపరులు విశిష్టులాటకును। శివుమహత్వముమీద జెప్పనేటికిని। శి
వుధిక్కరించిన శివగునిద్రోహి। బౌద్ధేంద్రునోరున పాపంబుప్రిచ్చి। య
ధర విలివిలి యనిదార్గుచున్న। పూర్వులపోక యిభ్భువిసాక్షియతని। చా

పుమున్ సాక్షిదూషకుడు నౌటకును । అతడు శివద్రోహియగుటకు పు
రియు । ధృతిపరదేశ్య స్వదేశులుసాక్షి । యెల్లెడలను వాదమే మోడకు
కిని। తొల్లిపారిన వాదదూషకులుసాక్షి । మైయ్యుండ నీప్రత్యయంబులు
మరచి। యెమ్యెడ నిన్ను నీవెరుగకక్రొవ్వి। దండించెదవుయెట్లు ధరణీశ
యేను। దండించుకొనను తథ్యంబున్నవాడ। అట్టునుగాక చోద్యంబింకవి
నుము । ధట్టుండవై మమ్ము దండించెదేని । యక్షిదండనచాలుననవలదిం
క । నీక్షితీశ్వరమాట లిన్నియునేల । చూడుముమ్మాటికి శూలిమహ
త్వ।మాడంబరము।ప్రత్యయాడంబరంబు।హరుడు రుద్రుండు విశ్వాధికుండ
గుట । ధరఘ్రితుల్ దచ్చిరోధర్మనామోత్రియు । శిరముముమ్మాటికి ఛే
దింపబంప । శిరములు మొలవక చిక్కనేనియును । హరభక్తవరులు శి
ష్టాచారులగుట । నరుదొందదర్శనాత్తనగదర్శించు । కన్నులు ముమ్మా
టు గాదొరగింప । కన్నులెప్పటిక్రియ గల్గవేనియును । అరనిర్మాల్యసా
ఖ్యాన్మక్తియగుట । ధారయేత్తన ప్రసాదమునకుజాచు । కరములు ము
మ్మాటు గాదునుమింప । కరములంకురితముల్ గాకుండునేని। మునుశి
వార్చనపాశ మోచనంబగుట । దనరకాయోనచేత్తననాభజించు। గా
యంబు ముమ్మాటు గానరికింప। గాయమెప్పటియట్ల ఘటియింపదేని।యె
క్కడిదేవర యెక్కడిభక్తు । లెక్కడినిర్మాల్య మేటిపూజనము । బౌ
ద్ధులుఘనులు తత్ప్రథముదర్శనము। బుద్ధుండుదైవంబు భువినీవపతివి। య
దియదృష్టప్రత్యయము జూడమనుచు । మదినుబ్బిపండిత మల్లికార్జును
డు। వనితలు బురుషులు వాడవాడలును। వినివెరగులుపడి వీక్షింపనేగు
దెంచి లింగోద్భవు దేవుగోపురస। మంచితాభ్రంకష హర్మ్యాంగణమున
గొలువున్న భక్తులకును సమస్తాంగ । ములుమోపి యందందముమ్మారు
మ్రొక్కి । చెలగుచుబోయివచ్చిన కార్యధార । నలిభక్తతతికి విన్నప
మాచరించి । యుద్యత్ప్రశస్తి లింగోద్భవుదేవు । గద్యంబుగా నొక్క గ
ద్యంబుజెప్పి । దేవదేవేశునాదిమదివ్యలింగ । దేవులింగోద్భవ దేవునక
ణము। చోద్యతరంబుగా స్తోత్రంబుచేసి। సద్యఃప్రసన్న భాస్వరశక్తివడసి
మంగళలింగ నిర్మాల్యప్రసూన । సంగతోత్తంసోత్తమాంగ విభ్రముడు
సరసశివద్భక్తి సామ్రాజ్యరాజ్య। వరపట్టబద్ధభాస్వర ఫాలతలుడు। దరహా

సచంద్రికాదామాభిరామ। వరకళాసంపూర్ణ వదనచంద్రుండు। వరమహిమాంకనోద్యత్సుధాసార । పరిపూర్ణకుంభనిభశ్రోత్రయుగుడు। ఆనందబాష్పనిరంతరవర్ష। మానసనేత్రాబ్జ యుగ్మవికస్వరుండు। సరళసంస్థితదృగంచలసముద్భూత। కరుణామృతనిషక్త గండస్థలుండు। స్ఫురితప్రసాద తాంబూలరాగాంశు। పరికీలితాధరభ్రాజమానుండు। సముచితసల్లాప సమయప్రకాశ। విమలదంతప్రభా విభ్రాజితుండు। మహిత పంచాక్షరీ మణిగణనికర । నిహితకరండసన్నిభరసజ్ఞుండు। సహజప్రసాదాస్యసన్మిశ్రగంధ। రహితనాసావిహారప్రశస్తుండు। సముచితపూర్వావసర ధూపధూమ। కమనీయసౌరభ కలితాంబరుండు। అసమభస్మోద్ధూళితాంగత్రిపుండ్ర। లసితరుద్రాక్షమాలా విభూషణుడు। ఆనతశిష్యగణాకీర్ణ భాసమానాంఘ్రియుగ నఖామలముకురుండు। శరణార్తహృద్భృంగ సంస్థితాపాద। సరసీరుహుండయిసన్నుతికెక్కి। క్రాలుచుండెడు మత్తగంధగజంబు। చాళినిల్చుండి యాసభనిరీక్షించి। మొదల బ్రాహ్మణుడును మదినంత్యజుండు। మొదలుగా దద్బుద్ధ మునులు జైనులును। ధరణీశ్వరుండును దన్ని యోగంబు। పురజనుల్ పరిజనుల్ బుధులు బండితులు। వాదులు తార్కికుల్ వరకవుల్ వేద । వాదులు యతులు విద్వాంసు లాదిగను। గంటిమి గాన మేముంటిమి లేము । వింటిమి వినమని వెనకనావలదు। వినుడు నాదుప్రతిజ్ఞ వీరువారనక। జనులెల్ల జూడుండు చక్కరమ్మనుచు। కరకంఠసద్భక్తు గణనాథులకును। మరియు దొల్లిటియట్ల మహిజాగిమొక్కి। ప్రమథ పురాతన భక్త దివ్యాంఘ్రి। కమలముల్ నిజమస్తకంబున జేర్చి। శ్రుతిఏక ఏవరుద్రోయని మరియు। శ్రుతులు విశ్వాధికో రుద్రయనంగ। హరుడు రుద్రుండు విశ్వాధికుండగుట।కరయంగనిదియు ప్రత్యయముజూడుండు। భువి శ్రుతులను సర్వపూతోయనంగ । నవడినన్యాగశిష్టానితియనగ । హరభక్తవరులు శిష్టాచారులగుట । కరయంగనిదియ్ప్రత్యయముచూడుండు। అరయపీతాతదస్యామయనంగ। సరిప్రసాదాన్ముక్తి సంభవోయనగ। భవప్రసాదము ముక్తిపదవికి హేతు। నవుటకునిదియ ప్రత్యయము చూడుండు। ధరణీశ్వరుడు మమ్ము దండించునపుడు। నగరములు గాళ్ళును గళ్ళును శిరము। దునుమిననరికిన దొలిచిన దరిగి। న

నుజాగుచును బెగ్గుచును వచ్చుచును మొ । లచుచు నుండకయున్న లక్షిం
పగాక। రచరణ నేత్ర శిరస్సమూహంబులను। బొదిర్చిన వాచినను రక్త
ముబ్బి। నను నరంబులుపొంగి ననుదదంగములు। గ్రిక్కనవ్రణమైన గం
టుయుండినను। సుక్కిన ముడిగిన బొగిలిన మొరగి। ననుభజింపము వల
గొనము గన్గొనము। మనసిజసంహారు మరియట్లు గాక। మొక్కుము ము
క్కంటి యొక్క మెమేల। యక్కడ గొలువున్న యాయసంఖ్యాత। మా
హేశ్వరులమను మాటలేలనుచు। మాహేశ్వరులకట్లు మరియును మొ
క్కి। మండలాధిప యనుమాన మింకేల। దండింపబంపు నాతలవరి జా
చి। మున్న గన్నులు వుచ్చు మున్మాటునట్లు। గన్నులువచ్చె నాకడను
నూడండు। యొక్కమాపైన రాకుండ నేనియును। నిక్కమెచూచెద నే
త్రి దండనము। మొదల జేయుడని సముద్ధతి బలుక। బెదరుచు జనవిశ్రు
తులై చూడ। గోరుగళ్ళను యామికుడు గొనిబార। శూరుండు మల్లికా
ర్జున పండితయ్య। పద్మాసనస్థుడై బ్రాణేశహృదయ । పద్మంబునందుంచి
పటుభక్తియుక్తి। నంజలీకృత కరకంజుడై నేత్ర। సంజనితానంద జలపూ

స్తుతిశ్లోక పంచకము.

రమడర॥ శ్రీమల్లినాథాయ జితమన్మథాయ । సోమాంకజూటాయ శూ
లాయుధాయ । భస్మీకృతాఘాయ పరమేశ్వరాయ । తస్మైనమః శ్రీకు
ధరవల్లభాయ । శ్రీవీరభద్రాయ సింహాజినాయ । దేవాదిదేవాయ
తే సోమయాయ । విస్మేరవదనాక్ష విగతాధ్వరాయ । తస్మైనమః
శ్రీకుధరపాలనాయ। శ్రీవృషభేంద్రాయ శివవాహనాయ। శైవాగమపురా
ణ శాస్త్రాధిపాయ। తస్మైనమః శ్రీకుధరవందితాయ । ప్రమథాయరుద్రా
యభక్తిప్రదాయ। విమలాయనిత్యాయ విశ్వస్తుతాయ। భస్మాంగరాగా
య పాపాపహాయ। సస్మేరవదనాబ్జ శాంతోదయాయ। తస్మైనమః శ్రీకుధ
రపందితాయ॥ శ్రీదేశికేంద్రాయ శివసన్నిభాయ। వేదితాత్మీయాయ ప్రే
రవ్రితాయ। సన్మతిశృతి సదాచారాధిపాయ। తస్మైనమః శ్రీకుధరలోలు
పాయ॥ అనిహృదీశప్రమథాధీశ భక్త । జన నిజదేశికేశ్వరులకు మొక్కి ।
యామికుచేనున్న యాగొరుగంటి। పై మూలమంత్రోక్తి భసితంబు దట్టి
మరిపుచ్చుకుని వేదమంత్రోక్తమైన। కరకంఠ లింగోదకంబుల గడిగి య

నుషక్తి నాయాక్రియావిఘాతవ్య। యనుశ్రుతిమతమె శస్త్రార్పణ గాన। శ్రీ
మల్లికార్జున చెన్నయ్య దేవ। స్వామి మీ మహిమాభివర్ధనార్థముగ। గా
ఖించి ముమ్మారు కన్నులునీవ। చేముట్టి పుచ్చవే శివుడ యన్నల్ల। చె
నసిశివార్చనా చేతస్కుఁడగుచు। నెసరచక్షుర్భేదనో ద్యుక్తమతిని। వల
పటికి నెవంబు వ్రాలి కుంభకము। నెలకొల్పి భుజములు నిట్రించి కంఠ॥
మోరసించి చనుటయును వదనంబు। పూరించి యున్మేషముగ నేత్రమొ
గ్గి। యనువుగా వామహస్తాంగుళంబులను। కనురెప్పలెత్తి స్ఫక్కకయుం
డబట్టి। దండిగా యామ్యహస్తంబునగోరు। గొండివల్పలికంటి కొలికిలో
నిలిపి। యల్లనకంటిగుడ్డ్రవయకయుండ। మెల్లనచుట్టును మెరకి పెకల్చి।
పుచ్చికొల్కుల రంధ్రములు విడిపించి। క్రిచ్చరవామాంబము నట్లపుచ్చి।
మసలకంబుజరాగమణులు భక్తులకు। నెసగంగనారతు లెత్తినయట్లు। ప
ళ్లెరంబుననింపి భక్తరాజికిని। వాల్లభ్య మొసగని వాళింపబంచి। జనులె
ల్లజూడ దాచక్షువుల్ రెండు। మను జేశుముందట మరిపెట్ట బనుప। నగవ
డె బగదనుకనుచు నేత్రములు। దగిలిచూచుచుతిరగ దానె తోంచుచు
ను। నెట్టణ చోడడా నెత్తురునుదుట। బొట్టిడికొనుచు విభుత్వంబు మెర
య। నంతలోనన మల్లికార్జున విభున। కంతకాంతకుని మహత్వాతిశయ
త। నుదయించె నేత్రంబు లొండొంటి గడవ। గదిసె దొరిగినపుండ్ల గం
ట్లనక్షణమ। పుచ్చిన కన్నుల బొందలమున్న। వచ్చుకీలాలప్రవాహం
బులుడిగి। పండితమల్లు విభ్రాజిత నేత్రి। పుండరీకములిట్లు పొలుపారె నం
త। నద్భుతాక్రాంతాత్మ లగుచు నాసభను। తద్భక్తజనులు నుద్ధతి పం
డితేంద్రు। పాదాబ్జములు చిక్కఁబట్టి మ్రొక్కుచును। పాదరేణువు దల
పై జల్లుకొనుచు। సన్నుతి జేయుచు జన్నారకొత్తి। కన్నులు జూచుచు
గడుచిత్రమనుచు।గారవించుచు గేళికలు సేయుడనుచు।దారును గినియు
చు దాళగించుచును। పాడుచు నొసగులు వీఁచుచుగములు। గూడుచు స
లిరేంగి యాడుచు జేరి। చూడఁడు రండంచు జూడరోయనుచు। జేతులు
వీచుచు జెలగి యార్చుచును। బొబ్బలువేయుచు పొంగుచు జెలగి। యు
బ్బుచు నందరు నుత్సహింపుచును। చాంగుబళాయంచు శరణంచు విర్రి
వీగుచు నృపుడాయనెంగుచు మంది। దొలగనూకుచు ద్రోపుత్రోపులా

డుచును। తలలుదూరిచికొంచు దరియ జొచ్చుచును। యులివు వారించు
చు నొయ్యన జనుచు। బలువిడిజొచ్చుచు బాయనొత్తుచును। క్రిందుఁ బ
నంబంచు కట్టల్కఁ గొనుచు। సందులు వెదకుచు జప్పరింపుచును। అలవా
డె రాజంచు నటవోకుడనుచు। కెలకులదారుచు గేరికడించుచును।
పుచ్చినకన్నులు పోలగన్గొనుచు। నచ్చెరువందుచు నల్లనముట్టి। ముట్టి
చూచుచు నట్లమొరిక్కుచుపట్టి। పట్టియెత్తుచు భయంపడి తొలంగుచు
ను। తొరిక్కఁడు ఘనమంచు తొలగినిల్చుచును। నిక్కిచూచుచు మిన్ను
లెక్కి చూచుచును। కలకలంబులకు డగ్గరకయామెడు। నిలువులమీఁద
యు నిండిచూచుచును। అక్కడగాల్పట్ట కరుగుదెంచుచును। మ్రొక్కు
చుకన్నుల జూడనెదగుచు। చిన్నబోయినరాజు చేరనోడుచును। మె
న్నంగ బండితుం డితరుఁడేయనుచు। కన్నులు పుచ్చుట కానడాయను
చు। నెన్నిమార్లైన దా నిట్లు కాకనుచు। మన్నింపదగునంచు మా
న్పడా యనుచు। బన్నపరపనోపు ప్రజనెల్లననుచు। నెంతగా నోపునో యి
టమీఁదననుచు। కంతుసంహారుఁడెరుగు గాకేమియనుచు। సందడింపుచు
నున్న జనుల వీక్షించి। మందస్మిత ముఖారవిందుఁడై యంత। నందం
ద హస్తనయన సంజ్ఞలందు। మందియుల్వడచి సమాధానపరచి। యూర్జి
పుణ్యుండ వార్జితయశుఁడు। తర్జితాఘుఁడు మల్లికార్జునస్వామి। యాహా
తద్గోపురాంచితహర్మ్య। చారుతరోన్నత ద్వారోపకంఠ। నిరవధికస్థాప్య
నిజతనుస్తంభ। పరికల్పితాంబక పటుమణిద్వయుఁడు। సారసద్గురుదృగం
చలవినిరస్త్ధ। యారసపూరితా యతలసజ్జనిత। వరవీరభక్తి సద్భావనా
యుక్త। సరసద్వితీయ లోచనపద్మయుగుఁడు। మానితా సంఖ్యాత మా
హేశ్వరప్రి। తానదివ్యశరీర ధామసంపూర్ణ। తరచంద్రికా నిరంతర పా
నసహిత। నరనుతనిజలోచన చకోరయుగుఁడు। చిరపూర్వ జన్మసంచి
భూరికర్మ। పరదైవ సేవానుపాదితకర్మ। వినియుక్తభవకర్మ వివశిను
న్త। జనచయాంతర్బహిస్సంగతధ్వాంత। నిరననాత్మీయ వినిద్రితనేత్రి
పరచితాఖండ దీపయుగుండునగుచు। స్ఫుటభక్తియుక్తి విభూతివీడియ
ము। లటుగూడ భక్తుల కర్పింపబంచి। జననాథు తత్సభా జనసంకులంబు

గనుఁగొని దరహాస కలితాత్ముఁడగుచు। మహనీయమగు శివు మహి మాతిశయత। మహిమెప్పు భక్తసహూజంబు ప్రతిభ। కంటిరే నేఁడు మీ కన్నులారంగ। వింటిరే నేఁడు మా వీరోగ్రభాష। మనుజేశ నీ యనుమానంబు వాయ।జనులకు నెల్ల దృష్టప్రత్యయిముగ। బుచ్చినకన్నులు భువినాథ దేవు।డిచ్చిన కన్నులు నివె నీవు చూడ। మాబాస యిం దొక్క మాటకె జెల్లె। నీబాద్ధమునఁలును నీ నియోగంబు।సభయఁను నీవు నీసారియు చూడు। డభినవంబగు బాస యదియట్టులనిన। ఆకన్ను పుచ్చుచు నీకన్నుపుచ్చ। చేకొని లోనన యాఁకన్నునచ్చి। యాకన్ను మునుపుచ్చునఁతలోపలన। యీకన్ను నప్పుడ రాకుండనేని। యతి ప్రతిజ్ఞాభంగ మందురు వినుడు। కదసిచూడుం డెరుగరే శివుమహిమ। పోడిగానేత్రి మంభోజనాభునకు। నా డిచ్చినశివుడు నవిసెనేనేడు। అదిగాక శివనాగమయ్య కక్షములు। మొదల సిచ్చినశూలి ముదిసెనేనేడు। కన్నప్పగారికి కన్నులక్షణమ। మున్నిచ్చిన శివుండు ముడిగెనేనేడు। కాళిదాసునకు ముక్కన్నులరాశి। లీల నిచ్చినస్వామి లేండె యీనేడు। అరకాలగన్న మున్నత్రపాదునకు। నెరయనిచ్చినకర్త నిలిచెనేనేడు। శ్రీగిరీశ్వరుడంట శ్రీగిరియఁచుట। ఆగమోక్తంబు ప్రత్యక్షంబుగూడ। నయనాద్రియది మల్లినాథదేవుండు। నయనాద్రినాథుండు నాసర్వజనులు। తడయక నేత్రిమఁల్ల ద్రివ్రితండములు। బడయుట యిచ్చుట ప్రఖ్యాతి గాదె। యిఁగొల్లడై న గొర్రెల కాచి కాచి। యలరుచు చేతి దుడ్డటుపారవైచి। యరిగ నేత్రము లిచ్చి యప్పుడబడసి। యరుగు గొర్రెల గాననంతవాడనిన। యితరులు జెప్పంగనేల శ్రీశైల। పతి మహాదాన సంపద యెట్లు జెప్ప। వేయఁలడాచినవిత్తుబీజంబు। బాయని రొంపుల బైళ్ళనుజల్లి। ఫలములందుట జగత్ప్రఖ్యాత మనిన। ఫలము దప్పునె శివార్పణవిధులందు। మహినట్లుగాక బ్రాహ్మణులాదిగాగ। స్పృహ బరమేశ్వర ప్రీత్యర్థమనుచు। నితరసమయులైన నీశుగురించి। ధృతి దిలాజ్యాక్షతాదిద్రవ్యవితతి। సడిసననగ్నిలో జల్లినీరైన। వడిజలంబులుజల్లి వరతిపాలైన। బొందు దత్తత్ఫలంబులు దప్పకనిస। నెందుసాక్షాత్పరమేశుకని ని। వేదించు దత్క్రియా విఖ్యాతఫలము। వేదెసదప్పా నీయిల నెట్లఁలనిన। యెన్నంగ మెట్టు

న కేసినకోల। మిన్ను జూచిసదృష్టు మేదిని నేయు । చేయిదప్పునెయ్య
శివునిగురించి। చేయుసెంతలు దప్పునె యాదిసూక్తి । బొనరి యత్న
త్కాలైః పుణ్యాపాపైశ్చ । యన నిహైవఫలంబు నన వినరెట్లు। భవిను
త్కాలంబగు పుణ్యాపాపములు। శివుని నుద్దేశించు సెంతలుగాన। తలటీ
సుబూన్చిన దశవదనుండు। తలగంటినన్నట్టి తామరసజుడు । నంఘ్రిస్వ
ధ్మముగన్న వ్యాఘ్రపాదుండు। నంఘ్రిలేగనియెదనన్న విష్ణుండు। భవు
వినుతించిన పట్టబాణుండు। భవుని నిందించిన పాపి దక్షుండు।హరుడు దై
వంబన్న యక్షపాదుండు। హరుమీాద గలడన్న యట్టివ్యాసుండు। అభ
వుదలంచిన గూా శ్వేతమునియు। నభవుదలంపమి యద్వైతమునులు।
పరమేశుగొలిచిన బాణాసురుండు। పరమేశుగొలువని బ్రహ్మసుతుండు
తలపంగమిథ్యలే తమ పుణ్యాపాప। ఫలములు బొందుట ప్రఖ్యాతిగాదె
దేహాంతరమున బొందెడు దర్బలంబు। దేహంబుతోడ సంధిలు టద్భుగా
దె। సంద్యః ప్రసాదైక సక్తియుచాల। చోద్యమంతకుగడు చోద్యంబుశా
స। పలికినట్లన జగత్ప్రత్యయదృష్టి। ఫలసిద్ధిబొందించు భజనగావునను
వచ్చిన నేత్రంబు పుచ్చునేత్రంబు। పుచ్చునంతటనె దా వచ్చునేత్రంబు।
వచ్చులోననెమరి పుచ్చినకన్ను। వచ్చెనే కన్నులు పుచ్చుటగాక। తడసి
నగుండెలు దలకిన బిగువు। సడలిన జనులకు సంశయంబైన। శంకించినను
మెయిగొంకిన మది ద। లంకిన బింకంబు పొంకంబు సెడిన । జడ్డుపడిన
వేళ్ళుసడలినకంటి। గుడ్డవిసిన గోరు గొండ్డవీగినను। చేతులు వడకిన
చెమట దోచినను। ధాతువుల్ చెదిరిన తాపాశుగ్రణము। లు విరిసినరోము
లు బివిసిన నూర్పు। లెవసిన కొలకుల నెర్రదోచినను। తప్పనాటిన రక్త
ధారలుబెగడు। గప్పినరెప్ప లీల్కరచిన డెంద। ముదరిన తలపులు బెద
రినచిత్త। మదరిన ముఖకాంతి చెదరినకన్ను। లిచ్చుట యిదియేమి యి
చ్చుట యదియు। వచ్చుట యిదియేటి వచ్చుటమున్న। పుచ్చుటదానే
మి పుచ్చుట మీారు। మెచ్చుట యిదియేమి మెచ్చుట యనచు। నాస్థా
న మద్భుతంబందనిష్ఠించి। సుస్థితి మల్లికార్జున పండితయ్య। ముందటియ
ట్లు యందంద సద్భక్త। సందోహ పాదాభివందనుండగుచు । ప్రమథభ

శాతన భక్త దివ్యాంఘ్రి। కమలస్వకీయ హృత్కమలస్థుడగుచు। నవిర
తనిరతిశయానంద జనిత। శివపదధ్యానైక చేతస్కుడగుచు। నుద్ధత త
చ్ఛిన మోహ సౌఖ్యాను। బద్ధసమాధి సంపన్నాత్ముడగుచు। నతుల మ
హాద్భుతోద్యద్వీరభక్తి। యుతసమూహితమహిమోపేతుడగుచు। తచ్చ
క్షురస్త్రి సంధానావధాన। మచ్చెరువుగ మున్ను వుచ్చినయట్లు। వుచ్చె క
న్నులు రెండు వుచ్చె దోడ్తోన। వచ్చె కన్నులు రెండు వచ్చుట జూచి।
వుచ్చబూనిన కన్ను బుచ్చి యాకన్ను। బుచ్చులోననె మును వుచ్చినక
న్ను। వచ్చె గన్నిదెవచ్చె వచ్చె నానదియు। వచ్చులోననమరి వుచ్చిన
కన్ను। వచ్చెగన్నదెవచ్చె వచ్చెనా నట్లు। చెచ్చెర దడవగు చెప్పనకా
ని। తడవింత లేదు నేత్రింబులరాక। కడుచిత్రమంచు నెక్కట నరుల్
వొగడ। నంత పండిత మల్లికార్జునస్వామి। యంతకాంత శుభక్తు లందం
ద యలర। నూత్న తద్గత దయానుగతలోచనసు। రత్నంబులను భక్తిర
త్నరత్నాద్రి। కడర నివాళిచ్చె నట్టి నేత్రములు। వడిభక్తతతికి నివాళిం
చబంచి। మున్ను వచ్చిన నేత్రములు వెన్క కొత్త। కన్నులు రె
ట్టింపగా చోడడాత్మ। గలసి వచ్చుచు నున్న కన్నుల జూచి।
తొలుతనేత్రంబులు దొడితొడిజూచి। మున్నువచ్చిన నేత్రములు వెన్క
కొత్త। కన్నులగూడ దిర్గగదోచిచూచి। నప్పండితుని నయనాబ్జముల్
జూచు। తప్పకనాల్గునేత్రంబులుచూచు। తనుజూచుమరియు నేత్రంబు
లుచూచు। మనుజావళినిజూచు మరినేలజూచు। ధరదలవంపమ్యో ద
నశనిజూచు। పొరిగొనకీయల్క బోదనిచూచు। బండితు గేగింట బలు
మారుజూచు। వెండియునట్లతా విశలాత్ముడగుచు। నింతింతచోద్యం
బు నినుమదిలజ్జ। యంతకునిదియిస్మ[illegible]డ లేని। కోపంబుకార్యోప తా
పంబుమనసు। పాపంబునదివజ్ర లేపంబుగాగ। ద్వేషంబుతొలిమేని దో
షంబుపూర్వ। రోషంబుదనక విశేషంబుగాంగ। క్రోధంబునధికాపరా
ధంబుగణవి। రోధంబుదనకు ప్రబోధంబుగాంగ। క్రూరతబాద్ధోపకా
రతమదవి। కారత దనకపకారతగాంగ। యేనంబున్యాయ విహీనంబు
దురభి। మానంబు దనకభిమానంబుగాంగ। వాదంబుకను మహాహ్లా
దంబు గతవి। షాదంబుదన కపవాదంబుగాంగ। కర్మంబుహతపర మ

ర్మంబనయ్యె। ధర్మంబుదనకాన్య ధర్మంబుగాంగ। తన్నుదానరచి వ
దగ్రస్థుడగుచు। భిన్నమనస్కుడై పృథ్వీశ్వరుండు। కన్నులు బుచ్చుట
గంటినిక్కముగ। కన్నులు పుచ్చుట గంటితెల్లముగ। యిటమీదనే
త్రింబు లీనోర్చుటకును। యటమీద రాకకు నదిదృష్టమిదియ। యి
మ్మాటునేత్రంబు లిచ్చినయతడు। ముమ్మాటునీగిరి మోసమేయనక।
పుడమినృపుడు బౌద్ధపుంగవు నలిగి। మడియించునాతని మడియింపజే
డ। అడగింతు దండింతు ననుచుపాపమున। కొడిగట్టికొనుట యట్లొ
గూడదయ్యె। దండించ బంపిన దండనంబదియు। మండనంబయ్యెనా
పండితయ్యకును। బండితయ్యనుబట్టి దండింపబనుచు। దండనన్నృపుడు
శిక్షుండనంబయ్యె। ననిరిత్త నడివచ్చె నవనిలోనాకు। వినజాలమదియున్న
వీక్షింపజాల। భంగింతు పండితు భంగింతునిపుడ। దుర్భంగితుడనునే
దుర్భింగింతుబోవ। నటకార్యమైనట్టు లగుగాకయనుచు। కుటిలచిత్తుడు
యామికులదిక్కుజూచి। దండుపండితు రెండు రెండుయీక్షణమ। రె
డుకన్నులు కేల కుండుపుచ్చుండు। పరపుండువలచిన భంగినింకేల। మ
దిచూచికొనియెద మల్లికార్జునిని। బత్తియు గిత్తియు పండితుపాలి। బ
త్తియు గిత్తియు మీదరండనుచు! రప్పించినేత్రంబు లుప్పించిచాల। నొ
ప్పించి జిల్లపాల్ దెప్పించినిండ। బోయించి చోడండు బోయెనక్షణమ
పోయెనాతనిపాలి పుణ్యంబుదొలగి। కలగుచునంత నిక్కడిసభాసదులు
కొలువున్న భక్తులు గొబ్బునలేచి। శివశివయిటువలె సేయధర్మంబె। శి
వశివయిటువలె జెడునెచోడండు। తమనేత్రములుదామె దరితరిబుచ్చె
నమకించి మదియేల దండింపబంచె। కన్నులుబుచ్చుట గానజేజడుడై। క
న్నులువచ్చుట గానజేపడుచె। బాలుడేమెరుగడె భక్తినీతుడే చూడ
జాలమిగాక యసత్యంబుగాక। కుటిలచిత్తుడుగాక కూళుడుగాక। యి
టువంటికర్మంబు లెందును గలవె। యిచ్ఛమైపరపంగ నితరులేవారు। నొ
చ్చెబోవునెవారి నొప్పింపదగునె। చోడడిదేశంబు సాదగొనవచ్చె। చో
డడు జెరుపంగ జూచెనీపురము। తనకులంబునకు గుర్రిద్దలితానుకొనిడొ
తనకకాల్ దుర్భంగంగ దలచె చోడండు। వెలనాడు వేళ్లకు నెకలింపదలచె
వెలనాడుశాపాగ్ని వేపంగదలచె। కటకటా యింక నెక్కడిచోడన్నృపుడు

కటకటా యింక నెక్కడి వెలనాడు । యెక్కడ చోడని కెక్కడి రాజ్య। మ
క్కట వెలనాటి కెక్కడి బ్రతుకు । యొక చోటఁ భూరించి యొకచోట మె
రసి। యొకచోట ఘూర్ణిల్లి యొకచోట నుఱిమి । యొకచోటఁ బడు పిడుగొక
చోటదూరు । నొకచోటఁ బడు క్రియ నొండొండ బుట్టె । యెక్కడి సనద
ప్రోలెక్కడి బౌద్ధు । డెక్కడి ప్రతివాద మెక్కడి చోడ । డెక్కడి పండితు
డెక్కడి క్రోధ । మెక్కడ నుండెతా నెక్కడ బొడిచె । రాజున కాభిచార
ముగాక తక్క । డోజెల్ల యెంతగా నున్నదో యితని । పాలి దైవ మెఱుంగు
భావింప నితడు । బాలించు భూమియు పాడుగా నొప్పు । రూపింప ప్రత్యక్ష
రుద్రుండుగాన । యీ పండితయ్యదా నితర మర్త్యుండె । యన నేల వేయు
బ్రత్యక్షంబుగాదె । మన మెల్ల జూడమే మాటలేలిపుడు । యిందరు నెఱు
గంగ నినుమారు కన్న । లందందపడియడే యాడినయట్ల । ననుచు పండి
తమల్లికార్జున దేవు । వినుతింపుచుండిరి వినమితులగుచు । అంతనప్పు
డు పండితయ్య దత్సభయు । గంతుసంహారు భక్తగణములు వినగ । నస
మాన మహిమ మహాదేవ దేవ । వసుధ నీ మహిమాభివర్ధనార్థముగ । త
నువొగ్గియేమేని దండించుకొనగ । మనుజేశ్వరుండు దుర్మతి వేగపడియె ।
పాపియెఱుంగడు భక్తుల మహిమ । కోపి యెఱుగడు లోకగురుడ మీమహి
మ । యిమ్మహిజనులిప్పుడిందరుఁజూడ । నిమ్మాటు వరుసల నీశ మన్నే
త్రి । కంజంబులొండొంటి గడవ మున్వొగడ । పింజపింజగడవ ప్రథుర
యస్ఫూర్తి । పుచ్చుట యిచ్చుట భువి నొప్పె నింక । నిచ్చుట నీకు మహి
మగాదు । పశుపతి మీ భక్తి పరులు శాపాద । పిశరాదపియనంగ పెనుద్రో
హిదుండు । నంతకు నాతని నతనివంశంబు । నంతకు పురమున కనుచునం
తకును ; శ్రీకంఠ కన్నులిచ్చితివేని యిపుడు । నీకు భక్తులయాన నీయాన
యట్ల । శ్రీకంఠ యేను నాశించితినేని । నాకు భక్తులయాన నాథ నీయాన ।
యస్మదీశ్వర యమరారామమునను । విస్మయంబని బౌద్ధవితతి గీర్తింప ।
పుడమిమర్త్యులు మహాద్భుతమని పొగడ । బడయుట మాకొప్పు బడయు
నేత్రములు । యెడనిడుదలుగాగ నిచ్చుట నీకు । కడు నొప్పునట్టుల గరు
ణింపమింక । నొండేల యీదురాత్ముండేలు భూమి । నుండగూడదు భక్తి
యుక్తులకనుచు । నా పండితయ్య భక్తాజ్ఞాపనమున । శాపోదకము లెత్తి జ

నుశెల్లవినగ। కాలకోలాహల కాలాగ్నిరుద్ర। కాలకాలాంతక కాలపా
హాసిం। రుద్రరౌద్రాంగ విరూపాక్ష వీర। భద్రముఖ్యాఖిలప్రమథా
నాథ। సవినయసమయ విజ్ఞాపనాలాప। మవధరించుటకు మహాప్రసాదం
బు। మలహరమీకృపామాత్రంబుచేత। మలినసంభవుపుట్టు మాన్పిన
యట్లు। ఆదిదూర్వాసు శాపాద్భుతశక్తి। యాదవవంశక్షయంబైనయ
ట్లు। అక్షపాదుని మహిమాద్యచ్ఛాపశక్తి। దక్షాధ్వరంబు విధ్వంసమైన
ట్లు। యొనరదధీచి శాపోద్ధతిసచటి। మునులు దేవతలు నిర్మూలమైనట్లు।
పరువడివ్యాసుశాపమున పిప్పలకు। స్మరహరమీభక్తి మాలినయట్లు।
తిరునావకరిశాప దృఢశక్తిప్రబల। ధరణిజైనమును బౌద్ధముద్రింగినట్లు।
పిళ్లనయనారు శపింపంగనట్లు। తొల్లి జైనులును బౌద్ధులుద్రింగినట్లు। సో
నట్లునమినంది శపియింపనూరి। సురభులక్షణమని స్తుత్యమైనయట్లు। పొం
గియర్యమశాపమునను మహేంద్ర। మంగళాధిపుడును మడసినయట్లు।
అందుండిగిత్తాండి యతులశాపాను। సంభాసమున జైనులంధులైనట్లు।
అరయ నేకాంతరామయ్య శాపమున। సరిసబ్బలూరిసదులుబడ్డట్లు। గు
డ్డవ్వశపియింప కష్టుపహించు। దొడ్డభూసురులెల్ల ద్రింగినయట్లు। ఘ
నుడుహావిన హళ్లికల్లయ్యశాప। మున బాములాగ్రామమున జచ్చినట్లు।
వేయేలమనదండ నాయకబసవ। ధీయుతశాపప్రతిజ్ఞాప్రశక్తి। నెల్లవాను
నుజూడ నీనేలుకడయ। బల్లహుపితంబు పాడైనయట్లు। యీయసంఖ్యా
తమాహేశ్వరోద్ధితస। మాయతక్రోధోత్కటానలచటుల। విరచితజ్వా
లలవెలనాటిచోడ। ధరణీతలేశ్వరాధమపతంగంబు। భస్మమయ్యెను
తద్బంధులు సుతులు। విస్మయంబుగ నిపుడు భస్మమయ్యెదరు। యనిశా
పమిచ్చుచు నాపండితయ్య। యొనరంగమునుపుచ్చి యున్న నేత్రములు।
తివిరిలింగోద్భవ దేవదేవునకు। తవిలియర్పించు నేత్రంబులునాల్గు। ము
క్కంటియును దనముక్కన్నులందు। ముక్కన్నుధరియించి చిక్కినక
న్ను। తమవామపాదార్పితంబైనతొంటి। కమలాక్షుకంటికి కవయుగా
యామ్య। పాదంబునందు విభ్రమలీలదనర। నాదటధరియించు నపుడుపం
డితుడు। నిరపరాధులగాచు నిజదయాదృష్టి। వరభక్తిమెరయనై శ్వర్యై
కదృష్టి। కరమల్గినృపుజూచు కడునుగ్రదృష్టి। శరణులగనుగొను సద్భ

క్తదృష్టి । నానొప్పునీదృష్టు నాల్గునీశ్వరుడు । పూనిధరించిన పోల్కియ
ల్లనిన । శశ్వద్దయాదృష్టి చంద్రాంబకమున । నైశ్వర్యదృష్టిసూర్యాంబకం
బునను । చటులోగ్రతరదృష్టి జ్వలనాంబకమున । పటుభక్తిదృష్టి నీపా
దంబునందు: ముక్కంటిదాల్చె నామునుదాల్చియున్న। యక్కన్నుగవ
లీను డవధరించుడును । అనఘుండు గురుమల్లికార్జునుండంత। తనశిష్య
పుత్రమిత్రకళత్రసహిత। మరిగె శీఘ్రంబమరారామమునకు । బరమ
మహేశ్వరప్రకరంబు దాను। నరుగంగ నరుగంగ నంత నిక్కడను। పురి
మహోత్పాతముల్ పుట్టంగ దొడగె। పాడుపారగజొచ్చె పట్టణంబెల్ల।
చోడందు తలలేని నీడ గన్గొనియె । కాలుని గలలోన గనియె శ్వానము
లు। మోలగింపగజొచ్చె రేలుపగళ్ళు। వీక కావిరివెల్లివిరిసె గుఱ్ఱములు।
తోకలనిప్పులు దొరగంగ దొడగె। నేలగాలగజొచ్చె నింగిపడ్డట్టు। చాళి
మేఘంబులు సన్నమైపర్వె। పవలుచుక్కలు గానబడియె ధూమంబు।
గలిసె నెల్లెడ వంటకంబులు పుచ్చె। భూకంప మధిక మద్భుతమయ్యె
పవలు। నాకంపరావమద్భుతమయ్యె రాత్రి॥ కాక కౌశికజంబుకములర్వ
దొణగె। గాలి ధూళియుబర్వె గడుమొరలెత్తె । తూలుచు పశువులు దొ
రుగంగజొచ్చె। నింద్రచాపములు ఖండేందు చాపములు। చంద్రార్క పరి
వేష జాలముల్ పొలిచె। మను జేశునకు నంతమంత్రివిరోధ। మునుప్రధా
న విరోధమును నాప్త పటలి। రోధంబు పుత్రవిరోధంబు నిరుప। రాధంబు
పుట్టె నూరనుమారి మసంగె। ధర వెండియును మహోత్పాతముల్ పు
ట్టె। పురజనుల్ వచ్చె నాభూమికి నవధి। నదిమేలతప్పె నాహరగణక్షోభ।
మదిమేలతప్పె నాయయ్యశాపంబు। మొన్న పండితులు సమున్నతి బ
లికె। నిన్న నుత్పాతముల్ నెలకొనెనేడు। పుట్టెగోత్ర కలహములు ద
మలోన। నెట్టుగానున్నదో యింక చోడనికి। సిద్ధంబు భక్తవిరుద్ధంబు ఫ
లము। సిద్ధింపనోపు నేనేతనం బెల్లు। కలహంబుగానోపు గ్రిందుగానో
నోపు। ప్రళయంబుగానోపు ప్రజలెల్ల నింక। బురినునికిమీద బుద్ధిగా
దనుచు। బొరుగూళ్ళకును దమ పొందుపట్లకును । వారివారికినేగ వడి
నెక్కనాడు । ధారుణీశ్వరుడు నిద్రాసమయమునను । భసితావలిప్తక
పాలాస్థిధామ । లసితశుంభజ్జటాలంబితవిపుల । కటితట సన్నద్ధ ఘంటి

కానీక। పటుతరధ్వాన దిగ్భగితవిభ్రమము। విలసిల్లు కంకాళ వేషంబు
దాల్చి। కలుషోత్కటార్చులు గన్నుల గ్రమ్మ। దనరొమ్ము ద్రొక్కి యు
ద్యత్త్రిశూలాగ్రమున నొక్కతపసి సమున్నతి బొడిచెననుచు వాపోవ సి
జాంగన మేలు। కని బిట్టులికి నలుగడలు వీక్షించి। గగురుపొడుచు మే
ను గంపింప మనసు। బెగడ చిత్తంబున భీతిల్లు సతికి। నలగుచు గలచెప్పి
నంతలోపలను। కలయు నిక్కలమైన కరణి పట్రిల్ల।మూడు గన్నులవాని
ముమ్మొనయలుగు। పోడిగా గలలోన బాలయునంతటను। ముమ్మొనల్గా
డె రొమ్మున జిత్రమనగ। ముమ్మొనపుండ్లు రొమ్మున బుట్టినట్టి। పుండు
గన్గొనిన పాపుండు సజ్జనరి। పుండు చోడనరాధిపుండు శంకింప। నరయు
గ దుష్కీర్తి యను మహోదరికి। వరుస జన్నులుమూడు పట్టిల్లిన
ట్లు। యొనర గోపగ్రంథియును మదగ్రంధి। యును దురితగ్రంథియును
చోడనృపతి। యుదరంబున బెరుగుచున్న చందమున। బొదలుచు ము
మ్మొన పుండ్లక్కజముగ। బౌద్ధులు జైనులు పండితుల్ మంత్ర। సిద్ధులు
వైద్యులు శీఘ్రంబవచ్చి। తమతమ మంత్రౌషధంబులు నలన। శమియిం
పకున్నను జననిరోగంబు। వైద్యులకును మంత్రవాదులకును న। వై
ద్యం బసాధ్యంబు పెనుపగువ్రణము। సిద్ధ మంత్రౌషధ చ్ఛేదన దహన
బద్ధక్రియలచేత బాయ దీవ్రణము। జైన బౌద్ధమహేంద్రజాల దివ్యాది
తానంబులను బోదు తథ్య మీ వ్రణము। పూని ధన్వంతరిచే నైనపో
డు। మానదు పండిత మల్లికార్జునుని। కరుణ గల్గిన మానుగాక లెక్కనే
ను। హరునకైనను మాన్ప నరుదుగానంత। భువి దుర్జనునితోటి పొత్తు
కంటె। దవిలి సజ్జనవిరోధంబు మేలనుట। ధరణీశునకు భక్తతతి విరోధ
మున। హరుమహాత్వము దెల్లమై కానబడుడు।నందుచు దుఃఖంబు జెందు
చు నాత్మ। గుందుచుమదమును గోపంబు నుడిగి। ధరణీశ్వరుడు దమతరం
బునను। హరునిభక్తుల కాని యన్యులు లేరు। కనియు వినియు నెరుంగ
ని బౌద్ధమతము। దనకు బ్రాప్తంబయ్యె ధర్మేతరంబు। వేదబాహ్యము
ముక్తి విముఖంబు శూన్య। వాదంబులగు బౌద్ధవాదంబులనగ। పాపంబు
దుర్బోధ పాలై తినిట్లు। యేపారదొలి మేన నెంతవారికిని। దొడగజే
న శివద్రోహంబు గలదు। గజనదుత్తుంచు నీగండాంతరంబు। అడరబు

శివమల్లికార్జునికరుణ। బడసి చచ్చినమేలు బ్రతికిన మేలు। పండితారా
ధ్యుల పాదాబ్జములకు। మండలంబెల్ల సమర్పణజేసి। వెండి శిష్యుండనై
విహరింతుదోడి। తెందు మ్రొక్కండు ప్రార్థింపుండు పోండు। ననవ్వుడు
మంత్రులు నాప్తులు బుధులు। చని పండితయగారి చరణాబ్జములకు। చ
క్కజాగిలిమ్రొక్కి స్వామి కృపాత్మ। దిక్కు దెసయునీవ దేవ చోడండు।
కడు శివద్రోహి దుష్కర్మి పాతకుడు। జడుడు మదాంధుండు సర్వాప
రాధి। శరణుజొచ్చిన గాచు బిరుదు నెచ్చినను। మరువంగబాడియే మ
హనీయకీర్తి। దర్పంబడగి రాజు దనమేలురాష్ట్రి। మర్పించి శిష్యుడై
యటుబ్రతుకంగ। గలవాడు మీరట్ల గైకొని మమ్ము। జలపవే కృపబ్రా
ణదానంబు సేయ। వేకావ నేబ్రోవ నే కరుణింప। వే కృపామతి జూడ వే య
య్య యనుచు। నరగొరలేక సాష్టాంగులై మ్రొక్క। మరి యంత పండి
త మల్లికార్జునుడు। చోడని దూతల తోడభాషింప। గూడునే యాలింప
గూడునే యట్టి। యననీఘ గూడునే యాత్మదలంప। శివశివప్రాణేశ చె
న్నయ్యదేవ। రాజిల్లు ధరిత్రి మహారాజాయనంగ। రాజ మహారాజ రాజా
ధిరాజ। రాజశేఖరరాజ రాజపండితుడ। రాజవు వేల్పువు రతిసీనమైన।
రాజ నీ విచ్చిన రాజిచ్చుగాక। రాజిచ్చుననరాదు రాజ నీవిక యు। మదక
రికృతిమాలి మద గజేంద్రంపు। కొదుమ సూకరము చన్గుడుచునే దేవ।
మదనారియనియు నీ పదభక్తియుక్తు। డుదరార్థమెంతయు నెరలకు సి
గ్గు। మరువంగబాడియే హరహరా యనుచు। నిరసించుతన్యాయ నిష్ఠు
రోక్తులకు। నన్యాపదేశంబు లాలించు దూత। లన్యాయవర్తుల కల్పభా
గ్యులకు। భక్తుల కృపయెట్లు బడయంగవచ్చు। వ్యక్తమిట్టిదయని వాకె
గసంత। నెదవుచు నొకనాటి కొకనాడు పుండు। బొదలుచు ర. ధ్రములో
బోవుచుచుట్ల। సెలయుచు ప్రేవులు చెదరుచు మురికి। వలచుచు వాచు
చు వ్రియ్యుచు గూడ। గుళ్ళుచు గెడలుచు గూలుచు నూర్పు। లొల్లన
యార్చుచు నొడుకుచు శసిక। జిలజిల నెత్తురు జీము గారుచును। విలివి
లి యనబ్రిచ్చి విదలి జూపడకు। నేపంబు దోపంగ నిదియంత పెద్ద। శై
వాపరాధికి సర్వపాపునకు। ఘన శివద్రోహికి ఖలునకు దనకు। ననుచు
నంతకు పురికరిగె చోడండు। యంతరాజ్యార్థమై యని బోరి యతని। సం

తానమెల్ల నిస్సంతానమయ్యె। పాడయ్యె తద్భూమి పండితవిభుని।
యీడితశాప మహిష్ఠత జేసి॥ అంత సక్కడ మల్లికార్జునారాధ్యు। లెం

—సహస్రగణమాలిక.—

తయు రయమున వేగుచు మున్ను। బౌద్ధుని సమముగా బ్రతిమైనతప్పు।
బౌద్ధునిచేముట్టి పరిసిన తప్పు। హరదూషణంబు సేయగ విన్న తప్పు।
హరగణంబుల బాసి యందున్న తప్పు। ఆపదసమయము లణపని తప్పు।
పాపిచోడనితోడ బలికిన తప్పు। జగదీశ్వరునిజూడ సరసినతప్పు। మొ
గిన దీక్షితులు తన్ముట్టిన తప్పు। పాయదు వేరొండు భంగిని ననుచు।
వేయుభంగుల వింత వేడుక దనర। సన్నుతగణనామ సంకీర్తనంబు। ౘె
న్నారవాయార జేయంగ దలచి। యాద్యభక్తగణసహస్రనామములు।
హృద్యంబుగా పఠియించు చెట్లనిన॥—శ్రీనందిశివకర శ్రీనందికేశ్వ। రా
నందనంది నాథాక్షవిజయ। భద్రవీరకభద్ర భద్రభద్రాక్ష। భద్రమహా
కాళ పంచాక్షరత్రి। యక్షరదృక్షరైకాక్షరోగ్రాక్ష। రాక్షర ధూ
మ్రాక్ష యనలషడక్షర। వికటాక్షవిమలాక్ష విశ్వవిశ్వాక్ష। వికటాంగవి
మలాంగ విజయజయాభ్ర। వర్ణమహా భైరవ శ్వేతసూర్య। వర్ణమహా
జ్వాలోజ్వలసోమవర్ణ। నిష్కంపనీరద నిస్వననిత్య। నిష్కళ పుష్కళ ని
శ్శంకకాల। రూపనిరూప విరూపాక్ష విశ్వ। రూపసుందర శాంతరూప
గిరిరూప। కోకిల కింకిణీ కుందకీకుముద। కాకపాదాపాదకటకాహికటక।
పింగళానక్షర పిండకమధుప। పింగళాంబక మధుపింగళాలోక। విజయస
ద్యోజాత విష్టంభశిష్ట। నిజబలశ్రీకంఠ నీలసమస్త। భూతజృంభణ సూర్య
పాతనసోమ। పాతన సురగిరి పాతనవింధ్య। పాతనాంగారకభక్షణ సర్వ
పాతనసర్వ కంపన సర్వదాహ। చండకీర్తిశాన చండీశచండ। దండపాణి
కపాలధర హరహరిమ। హాకాయనందిమహాకాళపుండ। రీక ఘుర్ఘరభృం
గి రిటిమృత్యుహరణ। సహనేశ దీర్ఘ హ్రస్వస్థూలసూక్ష్మ। గుహశాద్రి
కూష్మాండ గోపతిజటిల। భిండిరుండాభరణాండాభరణ శి। ఖండిముండ
ధరనికర్ణ ణలంబ। కర్ణఘంటాకర్ణ గజకర్ణ శంఖ। కర్ణద్వికర్ణ త్రికర్ణసహ
స్ర। కర్ణవికర్ణ గోకర్ణవరాహ। కర్ణ సంకర్ష ణోత్కర్ష ణవిపుల। పర్వతా
భరణ దర్పకఠోర వచన। సర్వజ్ఞ సర్వాత్మ సర్వసంహరణ। కరిముఖ

నరముఖ కపిముఖాహిముఖ । శరభ ముఖాముఖోష్ట్రముఖశార్దూల । ముఖసింహాముఖమేష ముఖగోముఖాశ్వ । ముఖపంచముఖ చతుర్ముఖ విముఖాష్ట । ముఖనవముఖ దశముఖ షణ్ముఖద్వి । ముఖ సహస్రముఖ త్రిముఖ వరాహాముఖ । దక్షభాస్వర విషభక్షణబ్రహ్మ । భక్షణ శ తసహస్రాక్ష పంచాక్ష । భద్రకర్ణాగశని భాస్వరపూర్ణ । భద్రాస్ఫలి తమహాభద్ర గుహేశ్వ । రాంతకాంతకపుష్ప దంత భుగ్వజ్ర । దంత విమోక్త్ర సిత గ్రీవవృషభ । సాంబరచంద్ర గంగాంబు శేఖర ది । గం బరడమరుకహస్త సుహిరణ్య । దర్దుర రేణుకదారుకకాల । మర్ద నదక్ష విమర్దనత్ర్యంబ। కార్ధనారీశ్వర హాటకేశ్వర ఘ। టార్ధ దేహాంధ్వ క్త్రార్ధ నాసార్ధ। ఫణిభూషణక్షేత్ర పాలకపాల। మణిభూషణ విష్రమా లికపాలి। శంకరోంకారవషట్కారకాల। కంకాళధరవజ్రకాయ సుషే ణ। ధూమాంగధూమ కేతు వ్యాఘ్రసక్త్ర। వామదేవాదోర్ధ్వవాహ వరాహ । సంతానక ప్రపంచాంతక త్రిభువ । నాంతకదైత్యాంతకా శి తకాయ । శూలాయుధస్సు మనస్సుగతి సుపాణి । కోలాహలోత్తుంగ గురులఘువజ్ర। పాణిసుదర్శన పాణిపినాక । పాణిమహాకేశ భర్గసుకేశ। భనమహావ్రత వృషబలమహాబాహు । శివమేఘవాహన శ్వేతసర్వాం గ । కామాంగ దహన ఝుంకారమహేంద్ర । భీమదవసురార్పితనాగ దంత । బభ్రుమృత్యుం జయోభయశిరోసర్మ । లాభ శేకాయాతి కా యాప్రతిమప్ర । కంపనోన్నతభాను కంపనసోమ । కంపనసంవర్తక్రశీ ధరప్ర । చండశతోచల చండోదరప్ర । కుండకుండోదరాఘోరకుంభో ద । రాంభోదనాద ప్రషాంకకంటకని । కుంభమహోదరకలిశోద రేందు । ఖేటకనక్షత్ర కృంతనసూర్య । ఖేటనహరిజటా కేసరసూర్య । పేషణబ్రహ్మాండ పేషణసోమ । పేషణసూత్రని పీడినాందోళి । కామే ఘులాలా సురాంతకలాశూలి । సోమదత్తస్వయం జ్యోతిరంగాట్ట । హాస భస్మేశ్వర హాలాహలాతి । హాసగుహావాస హారమహాకాయ । దిగ్వా వహనాశ నద్వీపనిర్దళన । దిగ్వాహణాహారి దిక్పాలకారి। సాగరాపోశన సంహారకాల । సాగరధ్యానాగ్న నాగాంగుళీయ । శశిధరతత్పురుషస్థా ణుసుద్ర । పశుపతిఖట్వాంగ పాణికపర్ది । గరుడపక్షచ్ఛేద కాలాపహా

రణ। గిరికందుకాటనక్షితివియత్త్రాళ। విష్ణుకంకాళాంక విధిశిరచ్ఛత్ర। వి
ష్ణునేత్రాదాన విధితిరస్కరణ। బడబాగ్నితిలకైక పాదపంచశిఖ। బడ
బానలాననప్రళయాగ్ని నేత్ర। కులగిరిపాతన కూర్మాహినటన। వి
యాగ్ని ఖేలన విద్యుత్ప్రభావ। లింగాక్ష భగవన్మతంగమహార। ధాంగద
కాలరుద్రాక్షపాదోద్ధ। తాదివరాహ దంష్ట్రాంకివదన। బాదరాయణ
భుజోత్పాటనసింహ। చర్మవసనయజ్ఞచర్మాసనేభ। చర్మచేలవ్యాఘ్రచ
ర్మోత్తరియ్య। హరిరథారూఢచక్రపక్షిర। శరనిధిపానవిష్వక్సేనహ
రణ। భీమకాయాకాయ పృథుభగదత్త। సోమదత్తాభీల సుచరిత్రమేఘ।
ముఖపాదముఖకుక్షి ముఖబాహుముఖ సు। ముఖజానుముఖవిశ్వ ముఖమ
హాభిల। బహువక్త్ర బహునేత్ర బహుతాలుజిహ్వ। బహువర్ణ బహుక
ర్ణ బహుఘోణలోల। జంఘదుర్ధరమహాజంఘోరుతాళ। జంఘోదర
ప్రద స్వచ్ఛందచారు। దంతాభ్రితాళతత్వమతకుఠార। దంతమహా
క్షపతాకప్రచండ। బలదీర్ఘదంష్ట్రిసుబాహుపాతాళ। తలవాసిహ్రస్వ
కంధరదీర్ఘలోచ। నోక్షవాహన సహస్రోదరవర్తు। లాక్షకత్ర్యక్షర
క్తాక్షవర్ణాక్ష। కాలకంఠమయూర కంఠోర్ధ్వబాహు। తూలాక్ష ల
బాక్ష నీలాంబరాగ్ని। కుండలక్రతుహరాజాండ బాహుగ్ర। కుండలా
నంగసుఘోణాద్రి కుండ। లాండగర్ఘరగగ నానందనంద। పాండురాంగ
సితాంబర కుండకర్ణ। లంబోష్ఠదీర్ఘోష్ఠలంబకర్ణ ప్రలంబ। లంబోద
ర లంబాక్షలంబ। హనులంబ జింహలంబాననలంబ। తనులంబనాసిక ద్వి
భుజద్విభుజ। సోమాక్ష రౌద్రాక్ష సూర్యాక్షసోమ। భీమాంగలలితాం
గ గోమాంగకర్ణ। సేనదుష్కరమహాశేన శాశ్వత సు। ఖానందకాల
కూటాగ్ని జింహాగ్ని। కేశధూర్జటు మహాకేశత్రిజటిసు। కేశోర్ధ్వ కేశనా
కిపశిరోహరసు। జిహ్వాద్రి జిహ్వాత్రి జింహ్వాసహస్ర। జిహ్వావిద్యు జిహ్వ
జిహ్వాదరోరు। జిహ్వామహాజిహ్వ జితకర్ణవహ్ని। జిహ్వానికృంతన
శ్రీధరారాధ్య। లంబకంధర మహాలయమహాదంష్ట్రి। లంబోష్ఠ శంభు పీ
తాంబర స్థూల। విగ్రహాప్రబలకంబు గ్రీవధూమ్ర। విగ్రహావికట సింహ
గ్రీవదీర్ఘ। బాహుద్విబాహు త్రిబాహు సహస్ర। బాహుమహాబాహు
పాదబాహూరు। బాహూరుపాదోరు బాహుముఖోర్ధ్వ। బాహుప్రము

ఖ మహాప్రమథగణములు॥—భువనేశ్వరాది విభూతికపాలి। భవభూతి
కరభూతి పాలనచక్ర। ధరమహాబల మహాదంష్ట్ర ప్రచండ। ధరదహన
క్రూరదంష్ట్రార్ధదేహ। వేదపారగ మేఘనాద త్రికల సు। నాదకపర్దిధ
నంజయ శ్వేత। భద్రనీలాశన బలకాలకాల। రుద్రశాశ్వతనీలరుద్రపినా
కి। సర్వజ్ఞదీర్ఘహ్రస్వస్థూలరుద్ర। సర్వేశసుఖ శరజ్వలనాక్ష మేఘ। వా
హనక్రాధీశ వటరుద్రహర వి। వాహనాహిత ధూమ్రవర్ణ విధీశ। కలవి
కిరణ రుద్రకాలమహేశ। బలవికరణ రుద్రప్రమథన జ్యేష్ఠ। సర్వభూతద
మన చరమహాతేజ। సర్వమనోన్మనస్థాణు సంవాహ।పూరకజ్యోతిర ఘో
రభర్గేశ। వీరేశ్వరానేక వీరపిద్వేషి। పింగేక్ష నాంతరిక్షాంగ విశ్వేశ।
పింగళానంతమాతంగ త్రిదంష్ట్ర। వృషభగణప్రియ విభువిరూపాక్ష। వి
షధరాక్షయరుద్ర విద్యాధరేశ। హరరత్నకరమార హరణత్రినేత్ర। హ
రిహరభభృక్షయాంతక దుఃఖ। కరభయానక విభక్షణ కర్తృశూల। ధ
రసుదుంబర జటాధర గణాధ్యక్ష। ధాతృప్రదశవందితప్రమర్ధక వి। ధా
తృగ్రసన పరంధాత్ర పంచశిఖ యామ్యసూక్ష్మస్త్రీక్షణాతిభవేశ। సా
మ్యదేహోర్ధ్వకేశజ్వలన ప్ర। కాళభస్మాంకిత కాలలోహిత సు। రేశరు
ద్రాగ్ని హుతాశనశీఘ్ర। భీమభవోద్భవ క్షేమీశబుద్ధి। వామదేవ ప్ర
భుస్వామి సర్వాత్మ। సహానేశ గగనేశ శంభుగిరీశ। గుహరౌద్రపరమాత్మ
గోపతిప్రబల। వజ్రదంతాన్వత వాయువేగోగ్ర। వజ్రదంతాసిత వర్ణవి
యోక్తృ। బడబముఖాసాధ్య పావకశ్రేష్ఠ। మృడుపరాపర కళామేయ
నివృత్తి। పాశహస్త లఘురూపధర మృత్యుంజ। యేశానరుద్ర ఫణీంద్ర గ
ణేంద్ర। బకరుద్ర బాధక ప్రళయాగ్నిరుద్ర। వికిరణార్చిత వీరవిటరుద్ర
మృత్యు। హరహరరుద్ర విశ్వాధిక రుద్ర। శరభరుద్ర మహావృషభ రు
ద్రశబర। రుద్రమహాకాళ రుద్రసంహార। రుద్రమహానాట్య రుద్రకిరా
త। రుద్రార్ధనారీశ రుద్రమహోగ్ర। రుద్రమృత్యుంజయ రుద్రవీరా
ఖ్య। రుద్రసదాశివ రుద్రవిజ్ఞాన। రుద్రవిజయజయ రుద్రఖర్మాఖ్య। రుద్ర
మహాశివరుద్రైకపాద। రుద్రాది రుద్రాది రుద్రగణములు॥—శ్రీమద్గమ
నవేద శిఖిజటామాలి। సోమశర్మ శ్వేత శూలిసహిష్ణు। ముండి జైమినిప
వ్య డిండిలాంగులిశి। ఖండిశరధిబాహు కంకసుహోత్ర। దారుకోగ్ర

త్రిసుతారులోకాక్ష! చారుహాసల కులీశ్వర గుహావాస । గోకర్ణభృగు
యువాలోక గౌతమమ! హాకాయ వృషభ మహాకాయులనగ! నసదృశ
మహిమయోగాచార్యు లనగ! నెసగు నయ్యిరువది యెనమండ్రుగురు
లు॥—నలరు ధర్మాచార్యు లనవారిశిష్యు! నెలమిమై నూట పన్నిద్దరు
భువిని॥—తిరు నీలకంఠుండు తిరునీలయక్క! తిరుమూల దేవుండు తిరు
నాళ్ళపోవి! మానకంజారుండు మంగయక్కరసు! యానయనామో
న్నయధరుండు! పిట్టనంగ రోహిణిపిళ్ళ నయనారసంగ । నంగభండుండు
పూసల నయనారు! పరమనాచార్యు దీపదకళియారు! కరిగణనాథుండు
కరికామదేవు! డమరనీతి యిరువదాండారు మూర్ఖు । నమినందియో
ధి నాథుండుసాంఖ్య! తొండభూపతి చిరుత్తొణ్ణ తిరుకుడిపి । తొండండు
నంబిచిర్తొండడనంగ! చిరాల దేవుండు చేదిరాజయ్య! గారు కాళవ్వయే
కాశిసోమాశి! మారుండు వీర పేర్మాణిదేవుండు! వీరచోడండు జడయా
రిరిత్తాండి! యల్పుచలంది వాగీశనయనారు! కాల్పలి యలయ దంగళి
నయనారు! చిరుపులి యార్కు లబ్బిరి నయనారు । మిరుమిండయారున
మిత్తండియారు! కళియం బయరహీలు కడమలనంబి । కళియంబగుగ్గ
క్కళినయనారు! కన్నప్పతాపసి కరయూరచోడు! చెన్నయ్యచోడండు
చేరమరాజు! డిడిగుడి మారయ్య యిడుమూరదేవు । డడిభక్తయోఁ
మూర్తి యరవత్తుమువురు॥—హెన్నయ్య పాండ్యనాయుండు గుడ్డవ్వ
కిన్నెరబ్రహ్మయ్య కేతయ్యగారు! బీరహండయ్య బజ్జదేవయ్య । గారు
ఘనాగయ్య గారునాగయ్య! గారుకాళవఘణిహారిసోమన్న! గారుచిక్క
లిగె నాగయ్య సేనాథు! దేవర బాచయ్య పూవుల బాచి! దేవుండు బాచ
ల దేలి షోడశులు॥—వీరఘంటామయిలూరి దేవయ్య! గారు బొప్పలి
దేవి కామలదేవి! గారు చోడయ్య సింగయ్యబీచయ్య । గారు మాదేవ
న్న గారన్న బరసి! దశగణసింగయ్య దశగణంబులును॥—బసవరాజయ్య
ప్రథాతగణములు! శింగిదేవుడు బమ్మిశెట్టి సాతెక్క । సంగమైళిగ నిజసు
గయ్యదేవ! రసుగారుకన్న బరసిఘణిహారి । బసవయ్యపూసల బాచదే
వుండు! దేవుండు మోహిళ దేవియుజొప్ప! దేవియు కామలదేవి తేను
లు॥—శ్రీపతి పండితుల్ సింధుబల్లహుఁడు! ధూపదమాచయ్య ధూర్జటి

కేశి। మడివాలుమాచయ్య మాదిరాజయ్య।బడవరబ్రిహ్మయ్య బాచిరా
జయ్య।కిన్నర బ్రిహ్మయ్య కేశిరాజయ్య।కన్నడబ్రిహ్మయ్య కాశిరాజయ్య।
మొళిగ మారయ్య ముసిడిచౌడయ్య। శూలదబ్రిహ్మయ్య సురియచౌడ
య్య। కలికేతుబ్రిహ్మయ్య కక్కయ్యగారు। తెలుగేసు మనసయ్య తెలు
గు జొమ్మయ్య। యుత్తమాంగద కేశిహన్నయ్యగండ॥ గత్తెరవాచయ్య
కాలాగ్ని రుద్రి।దుదరదరామయ్య హన్నబ్రిహ్మయ్య।కదిరె రేమయ్య మ
హకాళయ్యబిబ్బి। బాచయ్యసవరద నాచయ్యవీర। నాచయ్యయడపద రే
చయ్యగారు। అల్లయ్యయును మధుపయ్యబల్లేశు। మల్లయ్యగోడల మల్ల
య్యగారు। నిజలింగచిక్కయ్య నిర్లజ్జశాంతి। నిజభావుడును నిత్య నేమద
మైలి। దసరయ్య దేవరదాసి గజ్జేసు। మనసయ్యగారునమాత్య మల్లయ్య।
యట్టిమారయ గాళభట్టారకుండు। పిట్టవ్వగోవిందభట్టారకుండు।శంకరదా
సయ్యశ్వపచయ్య సుంకి।బంకయ్య మొరటద వంకి దేవయ్య।యముగిదేవు
డుచిక్కలముగిదేవుండు।నమరగుండము మల్లికార్జునయ్యయును।దారయ్య
భోగయ్య దాస కేసయ్య। మారగాళుండును మలయరాజయ్య। పంచాగ్ని
సూర్యుడుద్భటుడు సన్యాసి।మంచయ్య మల్ల బ్రహ్మయ్య వెల్లగొండ।మహా
దేవు డుడుతడ మహాదేవి బెజ్జ। మహాదేవి శివనాగ మయ్య బెలిదేవి। వే
మనారాధ్యులు విజయావురంబు। సోమిదేవుడు చిక్కసోమిదేవుండు।
మాదర దూడయ్య మద్దయ్యగారు। కేదారబాచయ్య కెంభావిభోగి। దే
వుండు రేవణ దేవుండు మూరు। జావదేవరవీర చాకిదేవయ్య। చేటల వే
మయ్య సిద్ధబుద్ధయలు। హాటకేశ్వరుని మల్లయ్యయు నమృత। నాథుని
యప్పయ్య నాగయ్య యిఃడుమ। నాథుతిప్పయ్య కల్లినాథుభీమయ్య। విరు
పకల్లయ్య నిర్విషధనాగయ్య।యురులింగపెద్దయ్య యును గొంగుడెరతి।
ఈశయ్యశివరాత్రి యప్పిదేవయ్య। సాకలదేవియు సత్తెక్కచాకి। దేవర
దేవయ దేవయపోతి। దేవుండు పెద్దిగదేవుండు వీర। కల్లయ్యవీరనాగ
య్య జూటూరి। మల్లి దేవయ వీరమాచయ్యసకతి। దేవయ్యయును శి
వదేవయ్య రామ। దేవుడు చక్రివర్తియు పొట్లచెరువు। వీరచోడవదేవి
వీరసంగయ్య।వీరబ్రిహ్మయ్యయు వీరదేవయ్య।బాపూరి బ్రహ్మయ్య భాను
దేవుండు। కోపూరి బ్రిహ్మయ్య కొడగూచియన్న। బ్రిహ్మయ్య కెరవూరి

బ్రహ్మయ్యపుండ్రి। బ్రహ్మయ్య సగరద బ్రహ్మయ్యశూలి। బ్రహ్మయ్య
రాజసబ్రహ్మయ్య వేంగి। బ్రహ్మయ్య రక్కస బ్రహ్మయ్యముంజి। బ్ర
హ్మయ్యయును మిండబ్రహ్మయ్య బాల। బ్రహ్మయ్యసాహిత బ్రహ్మ
య్యగారు। నులకచండయ చిప్ప నూతులప్పయ్య। బలదేవుడు క్షమా
ర పాలఘూర్జరుడు। మేధావినుద్రుండు మిండసంగయ్య। మైథునరామ
య్య మగతిలకవ్వ। అంగరాయుండు రాజార్ధదేవుండు। శృంగిబొప్పయగా
రు శివకుమారుండు। మోహిళయ్యయుహలాయుధుండును రామ। సా
హిణిబెడగొండ చక్రవర్తియును। పల్లవరాయుండు పరమహంసుడు।
గొల్లవరాయుండు గురుగుంట్లదేవు। డల్లమదేవుండు హావినహళ్ల। కల్లి
దేవుండు భాస్కరదేవు డిల్ల। హళ్లబ్రహ్మయ్యమై దంకె మాదన్న। కా
శ్మీరుసుగారు గణదాసివీర। యాదెయ్య వీరయ్య పాదాలయక్క। జో
తులమాయన్న శూలాయుధయ్య। యురగరాయుండు సద్యోజాత దేవు।
డరియమరాజయ్య యంపయ్యగారు। వేంగి సంగయగారు వీరపోలయ్య।
చాంగుబొల్లయ్య ప్రసాది బంకయ్య। యేలేశు కేతయ్య యిండె సోమ
న్న। చాళుక్య భీమయ్య చట్టయ్యగారు। కొట్టరుబాచయ్య గురుభక్త
తండె। జెట్టాణిపెద్దయ్య శివముద్దుమూగు। సంగయ్యవని పుర శంకరదే
వు। డింగుళ్ళిపై జువ్వ గంగాపురంబు। బసవయ్య ఫణిహారి బసవయ్యచెన్న।
బసవయ్యయువగళ బసవయ్యగంగ। మల్లయ్యశిఖ రేశు మల్లయ్యవీర। జల్ల
హుడును తాండిపర్తి బొల్లయ్య। శ్రీకోటిపల్లెయ్య సిద్ధరామయ్య। యే
కాంతరామయ్య యిండె శాంతయ్య। సరపూరి బంకయ్య శంకర శెట్టి। బె
రళదమారయ్య బెట్టిద దేవ। రసునిర్దనయ్య నిరాళ దేవయ్య। హసితమ
స్తకుడు మారయ్య ప్రసాద। దాసయ్య కెరపూరి దాసయ్య యజ్జ। దాస
య్యనింబాళ దగణేశ్వరుండు। యూణాతిచందయ్య యాత్మ దేవుండు।
ద్రోణేశుమల్లయ్య రుద్రియన్నయ్య। కొలిపాక మారయ్య గోణిమార
య్య। బలగర మారయ్య బైచయ్యమాయి। దేవయ్యయును శివదేవు
డుభాను। దేవుండు మహాబలదేవయ్యగారు। గుడ్డయ్య మారయ్య గోయి
దేవయ్య। లెడ్డు సోమయయు విరిమోగిబైచయ్య। రాచమల్లయ్య భిక్ష
రాచమల్లయ్య। బైచిదేవుండనిమిషయ్య వక్షేశు। సోమయ్య బల్లేశు సో

షయ్యసుంకె। సోమయ్య యాచార భీమయ్యగారు। ధనళయ్యగారు బొం
కాదేవిగారు। ధనశేషునామయ్య దండిప్రసన్న। బసవయ్య కంగళ బసవ
య్య చిక్క। లసదదేవయజితలట్టసోమన్న। శివలెంకమంచయ్య చివురు
చండయ్య। శివరాత్రి సంగయ్య శ్రీసూరసాని। శివ్వయ్య దరుమయ్య శ్వే
తయ్యనైజ। కవ్వబొల్లవ్వ రెబ్బవ్వ రేకవ్వ। యమ్మవ్వ యరసవ్వ గురు
దెవ్వవీర। రెమ్మవ్వ కమలవ్వ నిమ్మవ్వగారు॥—నాదిగా గణసహస్ర నా
మములు। నాదరణీయ్యంబులై యొప్పు నిట్లు। నలితద్గణసహస్ర నామ
స్తవంబు। వెలయు పఠించిన వినిన వ్రాసినను। విరచించినను భక్తి వి
స్ఫూర్తి యొసగు। దొరకును శుభములు దురితముల్ దొరగు। హరుప్రే
సిద్ధప్రసాదానంద మలరు। చిరమనోరథములు సిద్ధించు మరియు। దుస్వ
ప్న దుష్కర్మ దుశ్శకునాదు। లస్వప్న సర్వగ్రహాది దోషములు। జ్వల
నాప మృత్యు తస్కరవృశ్చికాహి। జలమృగోరగ రాక్షస విష భూత। ప
వన మహాబాల్యాది పక్షదారిద్ర్య। పవిరాజ భయముఖ్య బాధలడం
గు। నర్థార్థులీస్తవం బర్థిపఠింప। నర్థసామార్థ్య సమగ్రత దనరు। పుత్రా
ర్థులీనామములు పఠియింప। పుత్రపౌత్రాది విభూతి వర్ధిల్లు। శత్రుక్ష
యార్థులీ స్తవము పఠింప। శత్రుక్షయైశ్వర్య శక్తి నర్థిల్లు। భుక్తీచ్ఛ నీ నా
మములు పఠియింప। భుక్తియు నభిమత భోగముల్ గలుగు। ముక్తీచ్ఛ
నీనామములు పఠియింప। ముక్తులు వరసను ముదమున గలుగు। భక్తి
చ్ఛ నీనామ పఠనంబు సేయ। భక్తి సౌభాగ్య సంపద సమకూరు। నెందు
దిగంత సంయుత మహత్కీర్తి। జెందు మంగళ మహా శ్రీ శ్రీ ప్రపూ
ర్తి॥—అంచు నూతన సృష్టి నభినవంబుగ స। మంచితభక్త గణావలి బొ
గడ। నవ్యగణ సహస్రనామస్తవంబు। భవ్య పంచాక్షరీపఠన ప్రియుక్తి।
పఠియించుచును జనని జఠర కఠోర। పిఠరాపహరణ కర్మఘుడు పండితు
డు। నంతనీక్రియ నమరా రామమునకు। సంతోషమున భక్తసహితుడై
యేగి। యాసక్తిమై యమరారామపుర ని। వాసు శ్రీయమరేశు వాసవా
ధీశు। నమరేశ్వరాష్టకంబందు గీర్తింప। కమనియ్య తద్దీర్ఘికామధ్యమమున।
గణకూటమున సంఖ్యాత సద్భక్త। గణముల నెడ్డోలగంబుగా నునిచి। న
దియుత్తరార్ధ మానరపతి భూమి। నది దక్షిణార్ధ మీ నరపతిభూమి। న

డలితి మటుగాన వెలనాటిసీమ। బడయుదు నింకనంబకేము లీక్షణము। య
ట్టిదకాదె మాయాదిప్రతిజ్ఞ। యట్టును గాక వాదంతకుగూడు। నంతకు
బడసె మే మన్నార మట్టి। అంతకుకూడువాడంతకు ననుచు। పొరిబొరి
గూడ విభూతి వీడియము। లరుదొందిభక్తగణావలికిచ్చు। నంతలోనన
ఫణిహారి యాదోవి। నంతకు పోలికి ననిచి యేతెంచి। నలిభక్తతతికి
విన్నప మాచరించి। నలరుచు ననమ లోకారాధ్యమూర్తి। యతుల శా
పానుగ్రహసమగ్రకీర్తి। వ్రతచక్రవర్తి నిగ్రహభక్తజూర్తి। పండితేంద్రుం
డు శంభున్మహాభక్త। మండలి కంతంత మహిజాగిమ్రొక్కి। ప్రమథాతి
నూతన పాత్రనభక్త। సముదయ శ్రీపాద జలజాత్ముడగుచు। విగత నే
త్రద్వార విని హితామృతము। లగు ప్రసాదప్రసూనాంబరావళులు। వృ
ప్పించునంతన పురహరు కరుణ। నొప్పార నుదయించె నూర్ధ్వనేత్రము
లు।—బండరువందుల పద్మరాగములు। బండరు దెరచుడు భాసిల్లునట్లు।
తరుణతరద్యుతుల్ దళుకొత్తసూర్య। కిరణవిస్ఫురణంబు గీడ్పరచుచును।
పండితు కన్నులో పద్మరాగములో। పుండరీకంబులో పూర్ణేందుకళలో।
ముక్తిగోళదములో మోదాంకురములో। భక్తదర్పణములో భాగ్యఫల
ములో। యమృత పిండములో దయాకరండములో। సుమహద్గుణస్థాన
సుకర దీపములో। యుదయార్కశకలంబులో మణిద్యుతులో। సద
మలజ్ఞాన బీజంబులో యనగ। నొప్పియుండియు భక్తయునతి నేత్రము
లో। యొప్పు నీకన్నుల యొప్పులనంగ। ధరవీరభక్తచింతామణిరుచు
లో। పొరిబొరి యీనేత్రము లరుచులనగ। దృష్టసద్గుణ దయాదీపిత జ్ఞా
న। దృష్టు లీకన్నుల దృష్టులనంగ। సంసార నిజహృద్గతుని పదాబ్జము
లు। కెంపు లీకన్నుల కెంపులనంగ। నలిపాణిలింగాంఘ్రి నఖదర్పణము
లో। తెలుపు లీకన్నుల తెలుపు లనంగ। నిద్ధంబులై మహనీయంబు
లై లలి సద్దయాన్వితములై శాంతిపూరంబు। లై కళాయుక్తంబు లై సుధా
మయము। లై కమనీయంబులై లసత్కాంతి। మంతంబులై యసమా
నంబులై ని। తాంతంబులై వినూతనములై విబుధ। సన్నుతములు న
య్యు జనునెడ నిడుద। కన్నులు లోకవిఖ్యాతిమై వెలుగ। హరమూర్తి
గురుమూర్తి యగు పండితేంద్రు। కర మొప్ప నెడ నిడుదకన్నులం జూచి

స్థిరజనుల్ బుధులు నద్భుతమని పొగడ। వరభక్త దిగ్గజాపల్లిమిన్న దాక।
నారూఢమతి మల్లికార్జునపండి। తారాధ్యులంత నత్యంత నితాంత। చా
రుతరోర్ధ్వలోచనములు వరుస। దొరులతరస్వయం జ్యోతిరుద్దీప్త। విది
తాంగుడగు శంభువికసితాంబక స। ముదితంబులగు గొన్న గొదనులో
యనగ। పావనదివ్య తేజో విరాజితము। లై విలసిల్లు దిగంత దీధితులు।
నిలుకొని తనమెడ నిడుద కన్దోయి। నలివిచ్చి విచ్చి గణప్రదర్శనము। గా
వించుచును భక్తగణకరుణాసుధావార్ధి దేలంగ దనివోకమరియు। నన్యో
న్యసందర్శనాన్యోన్యవద। నాన్యోన్యభాషణలగుచుదద్భక్త। గణములమ్యో
ఘనినుద కన్నులు జూచి। గణుతింప చిత్రంబు గాదెమున్నాది। భవుచెం
త కన్నులు బడసినవారు। భువి లేరె యన్న యద్భుతమెట్టులనిన॥—ఆ
సరసిజ నేత్రు డాది జలంధ। రాసురుపైబోయి యనిసేయ నతడు। సంధి
ల్లి తన బలక్షయముగావించి। బంధించితను వియత్ప్రాంతంబునైన। నెన్న
బదారు వేలేండ్లు వాపోవు। చున్న శ్రీవృషభేందు డుక్షవల్లభుండు। విని
యట్ల శివునకు విన్నవించుడును। చని శూలినాతోడ సమరంబు సేయ।
గను జలంధర నీవు శస్త్రింబుపుచ్చు। కొనుము నావుకు ముదిగొరగనీ
తోడ। యనికి నాకేటికి యాయుధంబిడగ। ననుడు నట్లైన నిరాయుధు
తోడ। ననిసేయు టన్యాయమనుచు నాధుర్య। వనధిలో వామాంఘ్రి
సరసిజాంగుళము। నిడి త్రిప్పనయ్యు సురేంద్రుని జుట్టి। పడిదిరిగెడి జలా
వర్తప్రారంబు। తివిరి భాస్కరకోటి ధిక్కారలీల। నవిరళస్ఫూర్తి చక్రా
కారమగుడు। దనుజ కోచక్రాయుధం బదెయనుడు। తనువట్టదగు నా
యుధంబమ్యో ననుచు। నురువడి తనుజుట్టి యున్నచక్రంబు। కర
మునకంతోపకంఠంబుగాగ। పూంచి యెత్తును దైత్యపుంగవుశిరము।
ద్రెంచెనచ్చక్రంబు దెంచుడు నతడు। నంధకాసురగంధి సింధురా
సురజ। లంధరాసురనిర్దళను ముట్ట గొలిచి। యాక్రమదైత్య నాశ
కం బనగ ది। విక్రము డంత నాచక్రంబు బడసి। బహుదై
త్యతతి చక్ర బలమున నొడిచి। మహిజరించుచు తుప్రమతమునంత।
యచివిష్ణుండు దధీచిపై నలిగి। నై చును పడి విగ్రె నరచక్రమపుడు। తు
త్తుమురగుడు దైత్యులు విజృంభించి। చిత్తజాంతకు నిభజించి చక్రంబు।

పడయుడు తొల్లింటి పగిదినయనుచు । జడజాంబకుండు లసద్భక్తియు క్తి । దప్పక వెయ్యేసి తామరవిరుల । నెప్పుడుకొనివచ్చి యేకాగ్రబుద్ధి నమితసద్భక్తి షడక్షరభావ నమున రుద్రసహస్రనామములందు నొక్కొక్కదివ్యనామోచ్చారణమున । నొక్కొక్క కమలంబు నుగ్రు బూజింప సడియదన్యంతర సంభవంబనగ ధరఁ బ్రీతుల్ నేత్రముత్పాట్య నానంత । నొక్కనాడొకటందు దక్కువపడఁగ । గ్రక్కున దననేత్రకమలమర్పించి చక్రింబు గన్న నీశ్వరుచేతభక్తి । విక్రమంబేర్పడ విష్ణుండు వడయ । హరుడట్టిపడయ వాదర్పించి కన్ను । హరుడిచ్చువాండటేయం దెంతయరిది । వారకముమ్మారు వరసలవీర । ఘోరతపంబు గైకొని యీశుగొలిచి । క్షితిసర్వతోక్షి శిరోముఖంబనగ । క్షితివిశ్వతశ్చక్షురుతయనిలోచ । నాంగీకరణ సమస్తాంగు బేహారి దొ । డంగి కన్నొకఁడు యిట్లపడయునదియు । కడపట నొడలెల్ల కన్నులుగాంగ । బడయుటొ ముక్కన్ను బడయుటొ యెట్టి । పడయుట యీశుండు బ్రత్యక్షమైన । కడపటనదిగాదు కాదంచుకాళి । దాసికన్నవపూంచి తనరు నేత్రముల తొసులుబడసె న్రాక్రమమెట్టులనిన॥— బట్టుబల్ల హభాను భవభూతిరుద్ర । భట్టుగోపాలక భట్టుపులింద । భారవిభాస్కర భట్టునుభాజ । వీరికపూర విక్షీరవిభిక్షు । భరతవిద్యాధర పాణిని క్షేమ్య । హరదత్త వలరుచి వర భట్టమాఘు । జయకీర్తి కవిరాజ శాకటాయన వి । జయదత్త కౌమార శంకరత్ర్యక్ష । వల్లభాది కవీంద్రవరకవితాస । ముల్లసరచనామహోన్నతిమిగుల । బాలితశాబ్దికుల్ బాణమయూర । కాళిదాసులు దమకవితావిశేష । ములకు మాత్సర్యముల్ ముట్టుడులోక । ముల బుధుల్ విద్విత్తములు జూడదొలుత॥— చని మయూరుడు సూర్యశతకంబుజెప్ప నినుకు ప్రత్యక్షమై యిదినీదుపూర్వ । కర్మంబు కుష్ఠరోగముచూచిదక్క నిర్మూలముగ జేయ నేరరట్లయ్యె । నొక్కింతనాదీప్తి యొసగుచునదియు గ్రక్కున వేదికుష్ఠుగ వున్నట్లుగను । అంతస్థమగుకుష్ఠు హరునిచేగాని యింతయుజడ దెల్పు యీశునుతింపు । తడయక రోగంబు దనక య్యేశు తులు । నొడవమార్తాండ భానోకుష్ఠయనుచు । నంతతద్రోహంబు హరపాదభక్తి । మంతు ఁడనై కొల్వ మానెనావుకును । రతిమయూరుకు

మయూరస్తవంబనగ। క్షితిధరజాపతి గీర్తన జేసి। ధరభాను చే రోని దన లోనికృష్ణు । హరియింపనిదిచోద్య మనుచునుపట్ట॥—బాణుండు వెండి యు భక్తి క్రియాధు । రీణుడ ప్పుడు దన రెండు చేతులును। కడిఖండలుగ దన కట్టల్కదునిమి । పుడమి జనంబు లద్భుతమందిచూడ। హరుబూన్చి గద్యపద్యావసానమున । శివభక్తి శివకర శివకరయనుచు । బడసె చేతు లురెండు బడయుటయంత । కడిదిదానను చు జక్కనదాళిదాసి। కన్ను లు రెండు నక్షణమ కెలంకి । పన్నగధరుపదాబ్జముల కర్పించి । ధరకాళి దాసి గద్యంబు తా చెప్పె। వరభక్తి యుక్తి నీశ్వరునిగురించి । యిచ్చిన కన్నులు యిచ్చట గనుట । మెచ్చెరువగునే మహదానయనుచు। నీసు ననఖిలలోకేశుచే కాళి। దాసునేత్రంబుల రానులుబడసి। మెన్ని దేశంబు ల నెన్నిపురముల । నెన్నిగ్రామంబుల నెన్నంగబడిన । నన్ని దేశంబుల నన్నిపురముల। నన్నిగ్రామముల జాత్యాంధులందరును। కనుగురుపులను రోగస్థులైయున్న । జనులు రండోయని చాటంగబనుప । తప్పవోటున కన్ను తడికన్ను పొరయు। గప్పినకన్నిర్కు గన్నెండుకన్ను। గుడ్డికన్నె లగన్ను కొడ్రేపకన్ను । బొడ్డికన్ను నుపువ్వు బోయినకన్ను । పలుకుగ ట్టినకన్ను బ్రంగుడుకన్ను । కలుకన్ను పులినీరు గారెడికన్ను । బొందక న్నునుపొరి బుస్సులకన్ను । మందకన్నును పెక్కు మాదలకన్ను। పొట్ట కన్నును బొంగపోయినకన్ను । తూటికట్టినకన్ను దూలగొన్నకన్ను। మ యిలకన్నును మసుమసు కనుకన్ను । నయిరకన్నును పాయకదిరెడిక న్ను। తూటివోయినకన్ను త్రొలగుడుకన్ను । తేటకన్నును మరిది మిరం బురక్త । దోషంబుదుర్మాంసదోషంబువాయు। దోషంబుపటలంబు దు ర్దశశిఖకృష్ణ । కాసయునతిరక్త కాసయుశ్వేత । కాసయుననిరోగంపు కన్నులును। ఆదిగాగలుగు సమస్తాంధులక్షి । రోగస్థులునుగూడి వేగనే తేర । జెన్నారకాళిదాసియు శివుచేత । గొన్నయామయ్యాడు కన్నుల లోన। దారెండుకన్ను లుద్ధతిధరియించి । వారివారి కనుగవలు నిచ్చిపు చ్చి। యిచ్చుచునంధుల నెల్లరుదనుప । నచ్చెరువంది లోకావలిబొగడ। గొక్కన తమతమ కన్నులరాక। కక్కజంబంది పూర్వాంధులు మొక్కి । దాసిదాసనుమాత్ర దమనేత్రరుజలు । బాసినయతగులు బ్రణమితులగు

చు। పూనియోకన్నుల పోసెడలుసమయ। రానందులకుడాసి దానంబునే
య। క్షితిసంధులకునెల్ల గృపజేసిశివుని। నతియించిపడసె కన్నులుకా
ళిదాసి॥—యసగసంధులలోన యతనిపాంగముగ। కనుగవల్ బడయు
ట కష్టంబుగాదె। తక్కువయేమున్న తనదివ్యకంటె। నిక్కంబునట్ట
కి నిష్ఠగావునను। మతిభక్తిరతియప్రమాణంబుగాక। స్తుతియును నిం
దయు శూలికిగలదె। పడసెకన్నులు శివుప్రార్థించిదాసి। పడయుదునే
నెంతుభంగినెట్లనిన॥—దేవుండుమాబావ దేవియాయక్క। వావిదప్ప
కనె యీశ్వరునికె మరిది। కరమనురక్తియేకారణంబుగను। గిరిజేశు
నేకట గెమ్మటలాడి। యును సరసముజేసియును గేలిజేసి। యునుమర్మ
ములు జేసియును నగించియును। మేలంబులాడియు మెప్పించియిపుడు
సాంబుచేబడుతు నక్షంబులేననుచు। నంబికానాథూంకుడంబ్బె ననగవు
దొంగలింపగగొట్టి దొనశంకరేశ। లింగంబు గుడివెన్క లీలగూర్చుండి।
మెచ్చులు దులుకాడ మేలుకబ్బములు। చెచ్చెరనొకవేయి జెప్పినంత
టన। మెచ్చిశంకరుడు సంస్మితవక్త్రుడగుచు। మచ్చికనోముద్దు మరిది
యంమ్మెన్న। వోరోరిలెడయప్ప లుడిగిముందటికి। రారయిచ్చెదము
నేత్రములునీకనుచు। బావదేవరచీకు పట్టినకోల। యేవచ్చువిధనెట్టు
లింకముందటికి। సడ్డలాడెదుగాక శంకరయేను। గుడ్డినోమరినీవు గుడ్డి
వొచెపుము। కోలయిచ్చెదువాడు గుడికడనుండ। జాలకనను బెట్టి జని
గెనింటికిని। అంబెన్నయననెట్టి యురుగుదేనేర। నంబాయనిన నెంటి
యరునదేనేర। నాకుముందరయును నతలోకనీవ। నాకు వెనకయును
న్న నతలోకనీవు। యీదిక్కు నాదిక్కు నేదిక్కునెరగ। నీదిక్కు ది
క్కున నిఖిలంబునకును। నీదిక్కుయగు సర్వతోదిక్కునీదు। నేది
క్కుముందర నేదిక్కువెనక। నటుగానవల త్రేని యక్కమగండ। యి
టు మొగంబైకన్ను లిమ్మునావుడును। భావింపముఖమంటపము పరివా
ర। దేవతలగువాను దేవవిరించి। రవిగజాస్యగుహభైరవమాతృకాది।
దివిజగణంబునం దియునట్లయుండ। వెనకముందరయయ్యె వింతనవ్వొ
య। దనయున్నగుడియును దానుశంకరుడు। దనయున్న తాను
శంకరుడు। వడిమృడుతోడనే వచ్చెనేత్రములు। గుడిదిరుంగగ గంట్టి

స్సిద్ధమదిరిగె। హరుడభిముఖుడగు నంతలోపలను। కరమభిముఖము లైకన్నులు వెలిగె। అంబెనయఖిలజనంబులు నెరుగ। నంబకంబులు గాంచె నదిగాకమరియు॥— వెండియందుడి రిత్తాండియన్ గణము। దండి యైమును కాళిదాసునేత్రములు। మెడపకనంధుల కిప్పించికాని। పడయ నొల్లండ యేపటు నేత్రియుగము। యేనటుగాక కన్నెచినయట్టి। జైనుల కన్నుల క్షణములోజెరిచి। మదికానిపడయ నీమహికన్నులనుచు। కర కంపనాజ్ఞ దుష్కరజైనవితతి। కన్నులు సెడగ వేగమెళపియించి। కన్ను లుబడసె జక్కననిరిత్తాండి॥— అదిగాక శివనాగమయ్యయన్ గణము। పదపడినిత్యంబు ప్రాణేశ్వరునకు। మూడుసంధ్యలనేత్రములు సమర్పించి। వేడిగాబడయుచు భువిబ్రవర్తింప। హుళిగరసోమేశు డుద్యద్దయాఢ్యు। డలరుచు శివనాగమయ్యనుజూచి। కట్టగనీపూన్చు కనుదమ్మిజోళ్లు। మె ట్టనుమాన్ప లేనిది యాదిగాంగ। క్రమ మొంద సోమవారము సోమవా రమమిత సద్భక్తి నేత్రాబ్జముల్ పూన్చు। మనవుడు నట్లకాకని వార వార। మును దప్పకుండ సముద్యత్ప్రసక్తి। భవుని పూజింపుచు బడయు చునుండె। శివనాగమయ్య చెచ్చెరనేత్రవితతి। మరియును గన్నప్ప మ హిమ యీశ్వరుడ। మెరుగు నేత్రద్వయం బిచ్చుటగొనుట। యిచ్చె గ న్నప్ప మునీశ్వరార్థముగ। నచ్చుగా శివుడు భక్తార్థమై యొసగె। యి చ్చుట శివునికై యిచ్చుటగాని। యిచ్చుట కొననని యిచ్చుటగాదు। బడ యుట శివునకై గడయుటగాని। వడయగ వలెనని పడయుటగాదు। క న్నప్ప దేవుడొక్కడకదాయాది। కన్నులిచ్చినవాడు గౌరీశ్వరునకు। క న్నులు గొనిమెడు గణములగాని। కన్ను లిచ్చినవారి గానముగ్రనకు। కావున కన్నప్ప కన్నులయీాగి। దావివరింప నెంతయుచెప్పమరియు॥— ఉదయ మజ్జన కాల మిదిగదాయనక। మదియించి నిద్రించి మరచిన య ట్టి మిక్కిలి ద్రోహులు మీారకాకనుచు। గ్రక్కున దనరెండు కన్నులు కెలకి। సుప్రసిద్ధంబుగా శూలిబూజించి। యప్రివృత్తాక్షంబు లక్షణంబు నను। మహిబడయదే భక్తమతివెల్లగొండ। మహాదేవశరణుండు మరియ ట్లుగాక॥— స్థిరకీర్తి కంగళ దేవయ్యనాగ। పరసయుదాను శ్రీపర్వతంబే గి కన్నులు పుచ్చి శ్రీకంఠు బూజించి। కన్నులుబడసి యక్షణమ యేతే

ర। యింతవేగమున నెట్లు తెంచె కన్ను । లింతవేగమ్మున నీశానుచేశ
త్తా నెట్లు బడసె నింతయుకుటిలంబు। గానోపునని కూడి ఖలులు నిండి
ప। ధట్టుండు వారిచేతనె యొకపిల్లి। బట్టి తెప్పించి సభామధ్యమున। ఖ
లులచేతనె పిల్లి కన్నులు రెండు। దొలగించి సకల భక్తుల నాత్మదలచి
కరుణాత్మ యాపిల్లి కన్ను లీకున్న । హరయ సంఖ్యాతుల యానసీకను
డు। కడునుబ్బి యప్పిల్లి కన్నులక్షణము । పడసె నా దేవణ్ణ ప్రతిజను
ల్ జూడ। నర్పించి పడయుట యరిది యేకన్ను। లర్పింపకను బడయుట
రిదియె కాక॥ యేల యిట్టివివేయు నెన్న ముక్కంటి। కాళివెట్టియటన్న
గణనాథు డొకడు। మిక్కుటంబుగ తొలిమేని పుణ్యమున। ముక్కంటి
తోడన మున్ను జనించి।మేదురభక్తిమైమించి లోకములనాది సాక్షాత్రి
నయనుడని నుడువ। కరికాలచోడనన్ గణనాయకుండు।వరవీరభక్తి ప్రవ
ర్ధనశాలి। వోసీకభోజుని పూజార్ఘ్యపాత్రి। యానలు వాడిపించి యా
దృతిర్వర్ణ। వర్షంచ వర్ష నావారక కనక । నర్షంబు గురియించె వసుధకై
నంత। నభ్రంకషస్ఫూర్తి నలమి పారంగ। విభ్రమలీల కావేరి గట్టుచు
ను। ముట్టినహిమమమై ముక్కంటి కాళి। వెట్టినా కావేరి నెట్టికివలుపము
క్కంటి వాడేల మునులెట్టి జేయు। యిక్కంటివానికి నేజేయు ననుడు।
యిచ్చినవాడెవ్వ డీ నేత్రమనుచు। నచ్చుగా ముక్కన్ను నతని రూప
బు। ముంగలవ్రాయించి మొగిదనకాలి। యుంగటంబున నట యొత్తము
క్కంటి। కాళివెట్టి నొసలి కన్నటు బగుల। కాళివెట్టిన యహంకారంబ
డంగి। కరికాలచోడ విక్రమచక్రవర్తి। కరయ సాష్టాంగుడై యట బ్రి
ణమిల్లి। కరికాలచోడని కరుణాతిశయతి। బరగంగ ముక్కన్ను బడసె
గావునను॥ ఆకాళివెట్ట మహత్వ మెంతని ని। రాకరించుచును నిరస్త ప్ర
తాపి। వెండి యుద్యద్భక్తి విక్రమాన్వితుడ। ఖండిత కీర్తి శంకరదాస
మయ్య। ముక్కంటిచేతను ముక్కన్ను వడసి। తక్కక నిఖిలాస్య దర్శన
షులను। క్రొవ్వడంగించుచు కుటిల దర్శనుల। మువ్వొంటిగొనుచుండె
మును మహాబాద్ధతిని। యన్యదైవత దర్పహరణార్థముగను। ధన్యుండు
దేవరదాసి దేవయ్య। ముక్కంటిచేగొన్న ముక్కన్నులందు। యొక్క నే
త్రముకాదె యూర్ధ్వ నేత్రంబు। కరకంఠుచేనిట్లు కన్నులు బడసి। మొనసి

న భక్తుల మిక్కిలి కరుణ। పండిత స్తుతునకు పండితారాధునకు। పండిత మల్లదిగ్భద్రేభమునకు। నూర్ధ్వలోచనయుగం బొప్పె చోద్యముగ। నూర్ధ్వలోచనుని మహోన్నత కరుణ। మరియు నేత్రములు సమ ర్పణజేసి। వరలంగ జేర్చిన వారి నెల్లెడల। గందుము విందుము నాక లో కముల। కందుమే విందుమే కథలందు మరియు। నాడెల్ల నెరుగంగ నం బెన్న యెంత। వాడును నేత్రమీశ్వరునిచే మగుడ। బడయునప్పుడ నిజాంబకముగా కెట్లు। యడనిడు కన్నుదా బడసినవాడె। యానంబి మాహాత్మ్య మదియెట్టిదనిన। దా నీశ్వరునకైన దలప నక్కజము।—

——నంబెన్న కథ.——

కావేరి యామ్య భాగంబున మరియు। నావలూరను నగ్రహా రంబునకును। యిరువుర జంగమం బేతెంచినంబి। తిరుపాటలర్థి సంధి ల్ల బాడుచును। వరదానమున కేగ వనితాలలామ। పెరియనంగ య నంగ పృథుభక్తినిరత। వరగుణియొక్క శివద్విజురాలు। వరదానమి డుటకు వచ్చి యాలించి। యీ తిరుపాట నిం దెవ్వరి కవిత। యీ తి రుపాటల కేమి యర్థంబు। పాడిన వినిన నే ఫలము సిద్ధించు। వేడుక జెప్పు దా వినియెద మనిన। యీతిరుపాట లభీష్టార్థకరము। లీ తిరుపాటలై హికసుఖప్రదము। లీ తిరు పాటల హీన సౌభాగ్య। జాతంబులగు మో క్ష సౌఖ్య హేతువులు। ప్రతిలేని యీ తిరు పాటల శివుని। నుతియించి మించు ధన్యునిమాడ్కి వినుము। అంబికాధవు భక్తు డసమానుడొడ యు। నంబినాథ భక్త గణ శ్రేష్ఠు డతని। చారుచరిత్ర మాశ్చర్య మెట్లని న। గాంధివివాహాభిగమనకాలమున। మృడుడీశుడు శివుండు మేదురకీ ర్తి। కడు బెడంగడర శృంగారంబు జేసి। వినువీధిదాకిన వీన విస్ఫుర ణ దనరారు నిలువు టద్దంబు జూచుచును। జలజాప్త కోటి తేజము ధి క్కరించు। విలసిత నిజదేహ విమల విభ్రమము। నతులితోద్యద్దర్ప ణాభ్యంతరమున। ప్రతిబింబమై కానబడుడు తదీయ। సౌందర్యమునకు నాశ్చర్యంబు నొంది। సుందర మేయని చూచి హర్షింప। సుకరస్వకీయ్యా కారము దృక్సముత। ముకురస్ఫురితమూర్తి మూర్తిభవించి। యరు దెంచి ధరణిపై సాష్టాంగ మెరగి। కరమర్థిలే నెత్తి కౌగిట జేర్చి। మందస్మి

తముఖాంశు మంజరు లొలయు। సుందరాత్మీయ విస్ఫూర్తి నీమూర్తి।
యగుట సుందరుడ వీవను పేరు మోపి। తగిలి శంభుండు సుందర
గణాధ్యునకు। వరకృపామతి గణత్వము ప్రసాదించి। పరిణయోత్సవ
మా శంభు ప్రీతి సలిపి। యగజయుదాను నన్యోన్యసంప్రీతి। దగిలి సు
ఖింపగదా నెక్కనాడు। హరునకు సుందరు డర్థి పుష్పముల। కరిగియు
ద్యాన వనాంతరంబునను। మున్న దిబ్రజకు పుష్పముల కనివచ్చి। యున్న
కనకలతయునుగాంతిమతియు। ననుసతుల్ దాను నన్యోన్యానురక్తి।
మనసిజక్రీడల మసలి యేతేర। కామసుఖాపేక్ష గలుగు మువ్వురును।
కామాపహారియు గౌరియు జూచి। భువి మువ్వురును నిలపుట్టు డీశని
కి। యువిదలై యుండుడు యువిదలిద్దరును। తనివోవ భువినేయతను
సుఖాంభోధి। ననయంబు నోలాడ నరుగుండు పొండు। నావుడు దండ
ప్రణామముల్ జేసి। దేవ దేవేశ్వరు దేవి వీడ్కొనుచు। నిలనొప్పు
ద్రవిళ మహీస్థలియందు। నలిదిరు వాలూర నంబియ్యపేర। నడి సుం
దరుండు శివద్విజుడైన। జడయారియను పుణ్యశాలికి బుట్టె। ధరనందక
నకలతయును దయించె। పరమనాచియనంగ పణ్యాజాతమున। మంగలూ
రను కాంతిమతియును నంగ। నంగణ సచ్ఛాద్రి జాతి జనించె। శంభు
మూర్తిని నంబిజడయారి యంత। శాంభవదీక్షాభి జాతుగావించి। నా
నంబియును నంత ననుదినవర్ధ। మానాంశుడుగ గర్మమతి జడయారి।
కపిముఖ ప్రియనిభు గర్భాష్టకమున। నుపనయనము సేయ నున్న నత్తరిని।
మోసుదప్రియనగ యా తేరుదప్రియనగ। శ్రీరుద్రసూక్త సంచితభాష్యపు
ణి। ధరణీచరద్విప్ర తనునాగ ష్మృతుల। బరగు జరాకాంత భావంబు
దాల్చి। కృతకంపు విప్ర డుద్ధతి నేగుదెంచి। యితడు మాసుతుడె మా
యిలుపుట్టుబన్న। నడుగు సేయగనెట్లు వచ్చుమాదాసి। కొడుకని యా
నంబి కుడిరెట్ట బట్టె। సరస పుణ్యాహవా చనమాచరించు। వరవిప్రుల
ను బంధువర్గంబుజూచి। యతిచోద్యమంది బ్రాహ్మణవృద్ధు ముదిసి। మ
తిదప్పినాడొ యున్మత్తుడో భ్రమసె। నో కృతకంపు దైత్యుడో తన్వ
రుండో। కాక యిట్టివియందు గలుగునే యనుచు। చెచ్చెర నేతెంచి చె
యినుల్చిపాపి। బుచ్చుచు నటుద్విజు బొమ్మని ద్రోసియు। సొడసొడల్

బోవుచు సోలుచు పారి। పడి బూజ గుండలు బగుల దన్నుచును। వడి లేచి మరివచ్చి పట్టుడు ద్విజులు। పెడ కేలుగాగట్టి బిట్టుదోలుచుడును। వడకుచు దిరుగుచు వచ్చి యాగడియ। కుడకపై బడి నీరు కూలదోలియుచును। మరివచ్చి పట్టు బ్రాహ్మణుని గోపించి। యరిమురి మెడబట్టి యవల నూకుడును। పడిపడి మరియంత పందిరి కాళ్ల। యడుగులు పెనగొల్చి యడుగున నూప। దందడి యగ్నికుండము మీదవడుక। బందిరి గుబ్బన బడి మంటలెగయ। దిగ్గనలేచి నద్దెసలును గాల। నగ్నిలోనపడి యరిగెడువారు। యిళ్లపై నక్కట యిట నుర్కువారు। గళ్లదూరియును వేగమె పారువారు। చప్పరంబులు నూకి చనియెడువారు। యప్పాటజన లేక యీల్గెడువారు। గోడలు బడదోలుచుకొని పారువారు। కూడ ముట్టిన నగ్ని కొని కాలువారు। గనుకని యొండొంటి గడువంగవిప్రు। జనులివ్విధంబున జక్కన నరుగ। మూకలోననజొచ్చి మునుముట్టనంబి। జాంకిట నిడుకొని జడయారి యరుగ। తనబిడ్డడనుచు మాదాసి బిడ్డనిని। గొనిపోవుచున్నాడు కుటిలంపుటరవ। చూడుడీ పౌరులంచును పురివాడ। వాడలమొరయుచు వడిబారిపట్టు। కర మద్భుతంబని గరికాలచోడ। నరపతి య య్యుపనయన విఘ్నంబు। ముదుక విప్రుడుగూడ మొరలెట్టుటయును। గదసి ముందటి యిండ్లు గాల్చి వచ్చుటయు। సభయును దాను విచారించి చూచి। యుభయవాదులు గొల్వుండి పిల్పించి।కొడుకు జాంకిట నిడుకొనుచు నేడ్చుచును। జడయారియే తెంచి సభయెల్లనడల। నొకకాలుకుంటుచు నొకచేత మొరయు। నొకచేత నొకలేఖ యును గొంచు ప్రీతిమ। తత్ఖ్యాపితోక్తి ప్రదర్శితకపట। లేఖ్యా యనగ ద్విజముఖ్యు లేతెంచి। జనులు చోడడు నక్కజంబంద నంత। తనచేతిలేఖయు ధరణీశుమ్రోల। బెట్టి నరేంద్రమా భృత్యుడీ పాప। డెట్టన్న నంబి నాకెడరైన కొడుకు। మును యెనిమిదియేండ్లు వీని నన్ బాపి। కొనివచ్చె వీండలే కొడుకలే తనకు। ధట్టుండ యూరూర దప్పక వెదకి। మెట్టకేలకు గంటి నిన్నియు నేల। చదివింపు మీలేఖ సభయెల్ల వినగ। చదువుచో మీ స్వహస్తములు లేకున్న। నిలగాడు మాభృత్యు డితడనియున్న। వెలియగువాడ నీ విప్రులకెల్ల। ననవుడునట్ల కాకనుచు నాసభయు। జననాథుడు

ను లేఖ చదివించి చూచి। ధరవిప్రునకు నంబిదాసి యన్సాక్షి। బరగు
పంచాక్షరాఢి పత్రింబునుండు। హస్తామలక గతి నస్మదాదులు స్వ। హస్త
లిఖిత దేవాంకములుండ। నా జడయారి స్వహస్తము లుండ । భూజనావ
లిచిత్తముల నట్లయుండ।నీవిషయంబుమాకే మనగలదు। నీవయరుగుధ
రణీసురోత్తముడ। చంపు రక్షింపుము స్వామి యీ శిశువు। నుంపుము
బెంపు నీయొప్పు గొమ్మనుచు। జడయారి దనచంక నత్పుత్రునిచ్చి। య
డలుచు విభ్రాంతుడై పడి యరవ। హరమూర్తియును నంత నాదిశై
వోక్తి। సరస భృత్యత్వేన జగ్రాహయనగ। భృత్యు గానంబెన్న బ్రీతి
జేపట్టి। యత్యుద్ధతిని తిరువాలూరి కపుడ। కొనివచ్చి యేతండ్రి కొడుక
వునీవు। నన్యంబు యీ తిరువాలూరి శివుని। వాసంబు మనలకు వర్తిం
పనిజని। వాసమేనింక నీవాల్మీక దేవు। సదనాంతరంబున జపము జేయు
చును। గదలకుండెడపని గలిగె నేనియును। పిలువు మయ్యాయని బ్రియ
మైన యపుడ। ఫలము లభీష్టాన్న పానముల్ కజ్జ। ములు సుగంధద్రవ్య
ములు భూషణములు। వలువలాదిగ శైశవక్రీడలకును। వలయు పదార్థ
ముల్ వంచింపకడుగు। వలసినవస్తువుల్ వారకనిత్తు। లింగార్పితముజేసి
లీల గైకొనుము। జంగమవశుడవై జను మెచ్చటికిని । పట్టుకుబ్బసము
ను పట్టు కప్పడము। పట్టుచిందెయు పాపపట్టు కట్టంబు । గంధమాల్యా
దులు కనకంపువాలు। బంధుర షోడశాభరణముల్ గొమ్ము । ఆడుము
పాడుమీ నభిమతలీల। గ్రీడింపుమని నంబికిని గృపసేయ। నంత నంబి
యును సమధిగత సుఖని। రంతర క్రీడ నోలాడుచు జెలగి। ఆడుగుల్లును
గట్టి హరునిల్చి మ్రోల। బాడునెప్పుగ తిరుపాటలభక్తి। పరుల పాపడి
కిచ్చు వలయు కజ్జములు। కరమర్థిసలుపు జంగమ మనోరథము। యే వ
దార్థంబెప్పు డిష్టమైయుండు। నా పదార్థంబయయ్యా యని వేడి। కొనివ
చ్చి సుఖయింప గొన్ని దినములు। సననంబిజూచి యా సద్విజుండైన। తె
ల్లంబు వాల్మీక దేవుండ నిన్ను। వాల్లభ్యమున నేవ దలచి గైకొంటి।
వేడుక లొదవంగ వినయ మార్గములు। పాడుము నను దిరుపాటల నను
చు। దానెప్పె నగు హేమతాళంబు లొసగి। గాన విద్యాప్రౌఢి గరు
ణింపనంబి। కంబళా స్వతరుల గంధర్వవరుల। తుంబురు నారదాదుల

మీరిపాడి। హరుని మెప్పించుచు నభిమతార్థములు। వరుడి చే బడయుచు వర్తింపుచుండ। అంతయౌవన దర్పమా సన్నమగుడు। నంతంత బుష్పాస్త్రుడల్లన జేర। హరుని వాల్మీకేశు ననయంబు గొల్చు॥ వరవిలాసినులలో వర్ణించిపోవ। భావవిలాస విభ్రమరూప కళల। భావింప నెప్పారు భావజ తిలక। తరుణీలలామ యుత్తరభక్తి నిరత। పరమనాచియు దాను ప్రతివాసరంబు। హరుగొల్చు పణ్యాంగనావళిలోన। పొరిబొరి వచ్చుచు బోవుచు నునికి। ధరవధూధర్మోచిత క్రియలెంచి। కర మర్థిగూడి యొక్కటయాడి పాడి। పిన్ననాటనుగోలె పెరుగ నిర్వురకు। నన్నతాన్యోన్య ప్రసక్తి పెంపునను। జిలిబిలిబోవు మచ్చికలు పిచ్చిర్లి। బిలిబిలి లజ్జలు బిరుదు లాడంగ। పొందాన పాటు చూపులు చుట్టముట్టి। దండడి కూర్ములు దగులంబు మిగుల। కర ముచితోక్తులు గలిగి పెంపెసగ। నగుదొంద హృదయంబుల నగిపెనంగ। దరహాసదీప్తులు తట్టుముట్టాడ। చెరలాడు చెయ్వులు చెంగడి గొనగ। చెనయు ముత్పులు కలు చెమట జనింప। దనరు నిట్టూర్పుల దనువెచ్చ దోప। తరిదరి దనువుల దాపంబు దొడర। వరలుచు నధరముల్ వరవట్టువట్ట। తమకంబు గమకంబు తలపు లల్లార్చ। సమయౌవనత్వంబు సన్నలు సేయ। మక్కువ పెక్కువ మతులు గరంగ। నెక్కుడు రతిచిహ్న లెదురు కొనంగ। స్ఫురియించు కళలకు పొద్దులు సారగ। సురత సౌఖ్యంపు ప్రసూతి దగ్గరగ। మరున కిట్లగపడి మరియంత నంబి। హరుని మెచ్చగ బాడి యయ్యా నాజియ్య। రమణీలలామ పరమనాచి దనకు।రమణిగా జేయవే రమణతో ననుడు।తనకొంటి విప్రావతారంబు దాల్చి। చని యాపరమ నాచిజనకుల జూచి। నంబి యొప్పగువాడు నాబిడ్డడితని। కింబుల మీబిడ్డ నిండు నావుడును। వలువక మాప్రొద్దు మలహరు గొలుచు। చెలువలకును విలాసినులకు నెక్క। మగని వరించుట మార్గమే మాకు। దగునె యట్లునుగాక ధరణిలో నంబి। కేతల్లి యేతోడు యేయిలు పుట్టు। నీతనూభవుడన్న నేరము గాక। మెచ్చ దిండాద్రిదుల మెలత యానంబి। మెచ్చునే యరుగునే మీ దాసి కొలది। కాంత సాక్షా ద్దేవగణిక సౌభాగ్య। వంతపద్మిని జాతి వనితాలలామ। తరుణికి బ్రతివోల్ప ధరణిలో గలదె। తరుణు లత్తన్వి కతం

బునజేసి। పదివేలు పదికోట్లు బంధువర్గంబు। బ్రతికెదమని యాసపడియు
న్నవార। మిట్టిదయా బిడ్డ యిష్టమేనియును। బెట్టింతుగాక మీ బిడ్డనిచే
త। పాయకరో వెలపడతికి నిచ్చ। వేయేసిమాడలు విపేంద్రియనుడు। అ
ట్టిదకాకంచు హరమూర్తి దనదు। పట్టికివిటరాజ్యపట్టంబు గట్టి। పాయక
నంబికి పడియు గానిచ్చ। వేయేసి మాడలు వెలయ నిచ్చుచును। కుంటె
నబోవుచు గొలిచి యాలంజ। యింటికి నంబెన్న యేగనేగుచును। యన
యంబు శంభు డయ్యభిమతార్థములు। దనివి నంబికి విటత్వంబు చెల్లిం
ప। నిల విదూషకుడు క్రియ నిరువురవలపు। లలర నీశ్వరుడు నెయ్యంబు
బుట్టింప। కరమర్ధిదాన నాగరికు చందమున। సరసోచితాలాప సంపదద
నుపు స్మరసంహారుడు పీఠమర్దకులీల। పరిచర్యలును బడిపనులు సేయంగ।
పాయకనిచ్చలు పరమనాచికిని। వేయేసిమాడలు వెలయ నిచ్చుచును।
నంబియు సతియు మన్మథ రతి సుఖసు। ధాంబుధి నోలాడ సందొక్కనా
డు। సురత కేళిలీల జొక్కుచు నంబి। పరమనాచికుచంబుపై చెయ్యివై
వ। నెనర గాఢాలింగనోద్వృత్తి మున్నె। చనుమొనల్లోజని సమతలంబు
లుగ। తిథియు తాష్టమ కళాదీప్తాంగుడగుట। పృథుకుచకుంభముల్ బిగి
సె సొంపార। తమకించి పెనగు నుద్ధతి ఘర్మజలము। లమరి జన్నులపొం
త నాద్రివం బెనగ। సన్నుత స్రగ్విభూషణ పతనమున। జన్నుల మల
య జచ్చవియు దోపంగ। కూడుచో సమరతి గుర్మ్మరు నెపము। వీడి చ
న్నులమీద విడి ఘ్రాను లమర। నలిదీటుకొన మజ్జనము జేసి గంధ। మ
లద పుష్పము లిచ్చి నట్టిలింగమును। సరిస్పర్శనము జేయు సౌఖ్యంబుదో
ప। నగుడాత్మలింగ భావన నాదిమీాది। హస్తంబుదివియక హాలింగయ
నుచు। బ్రస్తుతింపగ నంబిపడతి వీక్షించి। లింగనిరంతర లీలావధాన। సం
గతోద్ధతి యసంస్మరణాభి రతియు। యుచితక్రియార్పణో ద్యుక్త సంభ్రే
మమొ। రచియింప కామగర్వప్రలాపంబా। చన్నులింగంబను శబ్ద మె
ట్లయ్యె। చన్ను లింగంబేని చనక యిక్కడను। యడుగు హూనీశు ని
త్యంబును బెట్టు। పడివేయుమాడలు భగ్గుచే ననుడు॥ నాయతి నిట్టుల
య్యాయని నిచ్చ। వేయేసి మాడలు విభుని చేకొనుచు। నతివయుదాను
ననోన్యాసుపక్త। మతిసుఖంచుచుదాను మరితమిజనక। మంగలూదకి

బోయి మారారికరుణ। నంగసంగను వివాహంబయి తొంటి। యటుల
కామసుఖామృతాంబుధిదేలి। విటులు పణ్యాంగనా విసరంబు గొలువ।
వర్తింపుచుండ నవారిత రుద్ర। మూర్తి నంబెన్న సమున్నతలీల। యా
నంబిమహిమ యేమని ప్రస్తుతింప। నానంబి పూర్వ వేశ్యాంగన పరమ।
నాచి కేళీగృహాంగణ మహత్వమదియు। గోచరం బెట్లున్న నాచోడనృ
పతి। పొలతి పంచత్వంబు బొందుడుశల్య। ములు గయకనుచు నప్పుడు
చోడవిభుని। యారాధ్యులాది ముక్కులాళ్వారనంగ। మారారి సద్భక్తి
మహిమ వీక్షించి। మనుజేశ వినుగయామాహాత్మ్య మొక్క। దనుజు
డత్యుగ్రింపు తపమాచరించి। త్ర్యక్షునక్షణమ ప్రత్యక్షుగావించి। యీ
క్షితి సాష్టాంగ మెరిగి యిట్లనియె। యురు శిలారూపమై యుండంగ ధ
ర్మ। హరమూర్తి నాపీపునందు మీయామ్య। పాదమచ్చొత్తిక పర్తితదు్ర
ద్రి। పాదంబుమీద సద్భక్తి మానవులు। దారత పిండప్రదానముల్ సే
య। దారచే జేత బితాళ్లుగ్రహింప। కరమర్థి బితృలోకగతికి నేగంగ। గ
రుణింపుమని వేడ గరుణించె శివుడు। అక్కజంబెంత గయాసురుమీద।
ముక్కంటి శ్రీపాద మొక్కండె కాదె। అనఘుబెల్లత్తిరు వాలూరనంబి।
వనితపరమనాచి వాటికాభూమి।మృడుడు శంభుండు వాల్మీకేశు డర్థి। నె
డపక ముప్పది యేండ్లు నిచ్చలును। గొనకొని నంబికి కుంటెనుబోవు। చు
ను వచ్చుచును సముత్సుకతమై పడుచు। జాడలు శతకోటి సంఖ్యలుండం
గ। గూడునే గయ కంప క్షోణీతలేశ। యనుచుం నుత్తుంగ చోడావనీ
నాథు। జననీక దోడ్తెచ్చి। చక్కననంబి। తరుణి పరమనాచి తద్గృహాంగ
ణము। తిరువీథియం దవిధి ప్రయుక్తముగ। బిండముల్ దొడిదొడి బెట్టం
గబనుప। తండతండములు బితాళ్ళు కొక్కొక్క। తరములవార తక్షణ
మ యేతెంచి। కరమర్థిచే జేత గైకొని యపుడ। కనుగొని రుద్రలోక
ప్రాప్తులు గను। మునుకులకోటి సమద్ధరేత్తనగ। జనుసూక్తినృపతికి స
త్యమైతనర। జను లద్భుతంబంది పంస్తుతుల్ సేయ। నుత్తుంగచోడ మ
హీశోర్వీశ లేశు। డత్తరి గురునకు సాష్టాంగమెరగి। జియ్య సాక్షాత్తిరు
చిట్టింబ రేశ। యయ్యా తదియ్య మాహాత్మ్యంబుదలప। యిదియెంతకో కు
క్క యిలుసొచ్చిసొచ్చి। పదపడి నిచ్చలు భాండముల్ ముట్టి। వారింప

జాలక శ్వానంబునేసల। చారు త్రిశూలలాంఛన మొత్తి విడువ। యిం
టిబ్రోన నది యథేచ్ఛాప్రవృత్తి। పంటింపకునికి యబ్రాహ్మణు లెరిగి।
కుక్క యెంగిళ్లు గైకొను భక్తి గలదె। యెక్కడ వినమని యెంచి నిం
దింప। కుక్క యేయదిదీని కుక్కయన్ ద్రాట। కుక్కలు భువి చెడ్డకుక్క
లుగాక। యెరుగరే శూలి సన్నిహిత మహిమ। మరి యగ్ని నాపత్య
మానాచ్ఛయనియు। గావుమై యది త్రిశూలాగ్ని హతస్స। ధావతి య
నగ వేదములు త్రిశూల। ధారణత్వము మహత్వము మీరలనచు। నా
రంగదచ్ఛ్రుతు లందరు వినగ। సారమేయముచాత జదివించ రెట్లు। వారక
బ్రాహ్మణుల్ వడిజాగి మొక్క। ఘనుడు హావినహాళ్ళ కల్లిదేవయ్య।
శునికి చే జదివించె శ్రుతి చతుష్టయము। గారవింపుచు మహా కాళ
య్యగారు। సారమేయంబుచే జదివించె తొల్లి। కుక్కచే వేదసూక్తులు
లెన్ననేడు। గ్రక్కున జదివింపగా మీకజెల్లె।ననుచు మస్త న్యస్త హస్తులై
భక్తు। లను కీర్తనలు సేయునట్లునుగాక॥—అత్యుగ్రుడొక విప్రు డగణి
తబ్రహ్మ। హత్యలు సేయ బ్రాహ్మణులు విధింప। జాలకశ్రుతులు వి
చారించిచూడ। నేల విచారింప నిదె కాదె సూక్తి। మహిశతరుద్రీయ్య
మధ్యగాయనగ। మహిత రుద్రాధ్యాయ మధ్యంబునందు। వేయునేల
నమశ్శివాయచ శివత। రాయచయనుచు దురంతమై మొ్రియ। నెం
దంగ నారాయణోపనిషత్తు। నందొన్న మశ్శివాయై యనునట్లు। సరవి
రజావెళ్ళ స్వాహాంతముగను। వరుసనందు నమశ్శివాయేతియనగ। చ
ననవే ససదృశం జపంబనగ। ననుషక్తి నంత్యజోవాగ్రిజోవాపి। యన
బతితోవాపి యనయేన్మరంతి। యనజపతోవ్యాప్ను యాచ్ఛివంబనగ।
అకుటిలమూల పంచాక్షరీ మంత్రి। మొకమాటుచాలదే యుచ్చరించిన
ను। ధర బ్రహ్మహత్యార్బుదంబులడంచు। నురుశక్తి మరియొంటి కున్న
దే యనుడు। సర్వకృఛ్రాదులు చాంద్రాయణములు। సర్వద్రవిణదా
న సత్క్రియల్ భూప్రి। దక్షిణంబులు తద్వ్రతపరిచర్యలును। శైష
న్నములుదక్క పాలధారణము। వెలియుగానేశ్రుతి విధియింపనేర్చు। అ
లఘుతీరబ్రహ్మ హత్యార్బుదమున। కిదియె ప్రాయశ్చిత్త మిల్లయ్యేని।
మొదలి వేదాగమ ముఖ్యకృత్యములు। చనుభాట్టకృత సహస్రన్యాయ

విధులు! జన విహితాప్త దశస్మృతి క్రియలు! ధరకు దృష్టములై మిథ్యలై యట్లైన! ధర నెన్ని బ్రహ్మహత్యలు సేయరాదు! యిల నింతటనె బాయునే యెన్నిమార్గ! అలరిన నమశ్శివాయ యనంగరాదు! యెంద్లైన నిటునంటి లెద్దీనెనసిన! గొందిగకైదమను చందముల్ గలవె! యెప్పాట వినబడ దిదికుదృష్టంబు! చెప్పకుడీ యప్రసిద్ధంపు విధులు! విధిపూర్వకం బగు విధిగల్గనేని! విధియింప డొల్లరే వినుచుండు డనుడు! పరగదధీచి శాపంబుచే జెడిన! చిరతమోవృతదుష్ట చేతస్కులార! మును గౌతముని శాపమున భ్రష్టులైన! ఘనతమోపహత సంగతచిత్తులార! పలుమారుభృగుని శాపంబున జెడియు! పలుక జూడగ రాని పాపంకులార! పరువడివ్యాసు శాపంబున జెడిన! నరకాప్తులగు సమున్నతచిత్తులార! శ్రుతియయనుధ్యాన రోచ తేయనగ! హితమగునే నీకు నీశానుమహిమ! విధిలేకయే జగద్విభుడు రాముండు! విధిపాతురావణు వధియించినట్టి! హత్య బాపుకొనండె హరు బ్రతిష్ఠించి! సత్య పంచాక్షరీ జపములయందు! అరి యమరాజు పంచాక్షరీసిద్ధి! హరుగూడడే బ్రహ్మహత్యకు బాసి! సతత పంచాక్షరీ స్మరణ చండుండు! ధృతిబొందెనే హత్య ద్విజదండిబ్రజంపి కాన పంచాక్షరీ కల్పనకంటె! దానున్న దేవిధి ధరనిట్లుగాక! ధృతినేక మేవా ద్వితియ్యంబనంగ! తతిన ద్వితియ్యాయతస్థేయనంగ! గురునద్వితియ్యాస్తి కుతచిత్తనగ! నురక మేకోరుద్రియుచ్యతే యనగ! యొనర లయాల్లింగ ముచ్యతే యనగ! చెనసి జగంబులు శివునంద యడగు! పాయక మరియట్ల పంచాక్షరేస్థి! తాయన నాజగత్ప్రళయ కాలమున! దలప వేదాశ్చ శాస్త్రాణియనంగ! నిలను మంత్రైరనేకథాయనగ! తరితరిశ్రుతులు శాస్త్రములు మంత్రములు! నెరిపురస్తత్ర నిర్గతాయనగ! బరగుచు సకలశబ్ద ప్రపంచంబు! వరుస నట్ల యథాశివస్తథాయనగ! నడగ జనించు పంచాక్షరీయందు! నడర దన్మహిమ యేమని బ్రస్తుతింప! నట్టి పంచాక్షరి యతుల మహత్వ! మిట్టిదయని మీర లెరుగక భ్రమసి! మదియించి పలుకు దుర్మతములు గాక! యది కుదృష్టం బెట్టులనవచ్చు మరియు! క్షితిబ్రహ్మహత్యాంచకృత్వాయనంగ! ప్రతిముచ్యతే సర్వపాపైరనంగ! ఖ్యాత వేదోక్త సంగతిపాతకోప! భాత కేభ్యాయ నపూతో

భవతియ। ననుత్రిపుండ్రోద్ధూళనమున జేసి। యనుపమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ పంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। ననియొ యిదికద్దృష్ట మనుట వెండియును। ధరమస్త్రితు లేనాసి తరతియనంగ । వరుస సరుద్రో భవతియన నిట్లు। తనరారు రుద్రాక్ష ధారణంబునను । యనుపమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ పంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। ననియొయిదికద్దృష్ట మనుట వెండియును । అవికల్పరతిబాపకావహంబనగ। భువి బ్రహ్మహత్యా వ్యపోహతియనగ। దనరారు నిర్మాల్య ధారణంబునను। యనుపమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ బంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। ననియొ యిదికద్దృష్టమనుట వెండియును। విన రేమి పూత్రోభవేత్వమరనగ।చెనసి మత్పాదంబు సేవనాత్తనగ। దనరు పాదోదకధారణంబునను। యనపమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ బంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। నని యొయిదికద్దృష్టమనుట వెండియును। మేలుగా వ్యాహెూద్వమీపాళ్చయనగ। వాలిపూతా వేర్భవంతియనగ। దనరు ప్రసాదైక ధారణంబునను। యనుపమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయబంచాక్షరీ యింతయేమిటికి । ననియొయిదికద్దృష్టమనుట వెండియును। కరమఘోరాపాపనాశినీయనగ। ధరబ్రహ్మహత్యాయుతానీచయనగ। ధరబ్రహ్మహత్యాయుతానీచయనగ। దనరు శివభక్తదర్శనంబునను। యనుపమంబగుబ్రహ్మహత్యలువాయు।నెనయబంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। ననియొ యిదికద్దృష్టమనుచు వెండియును॥—చందడి బ్రహ్మహత్యాం చాయనంగ।నంద ఏ తేఘ్నంతియనగనత్తుదిని। యతిఘ్నవర్ణంబునందుసోమఃప।విప్రమ త్సేతి నావిశ్వైకజనిత।మయిన యీశుడయు మాయాసహవర్తి। తయితిసోమయనంగ దనరుగావునను। పనుగొనసోమాంకుపఠనంబునందు। ననుపమంబుగ బ్రహ్మహత్యలువాయు । నెనయ బంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। ననియొయిదికద్దృష్టమనుట వెండియును। ప్రతిసమంయద్యక్షరాన్నాస్తియనగ। రతిశివ ఇత్యక్షరద్వయంబనగ । మృతియశ్శివేతిస్మ రేత్కశ్చరనగ। స్థితిశివమేవానుచింతయేత్తనగ। జనయశ్శివేతి వాచంవదేత్తనగ। వనరు నిత్యాదిసూక్తములు దలంప। పాశుపతంబేల పఠికి దొడగ। నీ శివస్మరణ దానేల హత్యలకు। శివుసమర్చన జేసినగానిపోని।

శివనామముచ్చరించినగానిపోని। యంతపాతకము సేయగలేఁడు మనుజు। డంతపాతక మున్నదియు లేదనగ। సిద్ధపంచాక్షరిచేగానిపోని। బద్ధపాతకకోటి పంజ్ఞు లున్నవియె। యొక్కవిభూతియు నొక్కరుద్రాక్ష। యొక్కపాదోదక మొక్క నిర్మాల్య। మొకప్రసాదంబును యొకసోమపఠన। మొకభక్త దర్శనం బొక్కడొక్కండు। సకలభవంబులు సకలదుఃఖము లు। సకలహత్యయు బాప జాలునన్నట్టి। వచనంబులవిగావ వచనాప్రవృత్తి। వచనాస్నిహృత్తియు న్వచనంబుగాగ। నిఖిల ధర్మాధర్మ నిర్ణయో క్తములు। నిఖిలశివాధిక్య నిర్ణయోక్తములు। అవిరళాచార వర్ణాశ్రమంబులును। వివరింపనవియును వేదమోదములు। నవియు మీకెట్టుల నను మతంబయ్యె। నివియు మీకనుమతం బెట్లునుగావు। భువినిదానింతనఁబులో సమాక్షేయ। కవితలో ప్రత్యక్షకలితవాక్యములో। కలిఁయు స్వసమయ గతసాక్షికములో। శ్రుతిఫలంబులో ఫలశ్రుతులో కాదేని। పూని శ్రౌతస్మార్త భూతసూతప్ర। తానముల్ గావొ యత్తరినిషేధము లో। నెరయధర్మాధర్మ నిర్ణయంబులకు।మరి లేదువచన ప్రమాణంబుగాని। నెరయ శివాధిక్య నిర్ణయంబులకు। మరియొప్పవచన ప్రమాణంబు భక్తి। మహిమబ్రత్యక్షప్రమాణముల్ జూప। మహిత పంచాక్షరి మహిమనిష్ఠింతు। జనులకు నెల్ల దృష్టప్రత్యయముగ। ననుచు ముందటిబ్రహ్మహత్యాత్ముచేత। నుపవాసమటమున్న యునిచినయట్టి। కపిల ధేనువునకు గసవువేయింప। మొదవు తాముట్టక మూర్కొనకున్న। యదియట్ల వెట్టిపాపాధికనీవు। నలరి నమశ్శివాయ యనుచు శివుని। వలగొని కసవింత వైవునావుఁడును। వాయారగ నమశ్శివాయ నమఃశ్శి। వాయనుచు వాడు వచ్చివైచుడును। యెదురుగా నేతెంచి యప్పటి కసవు। మొదవందుకొని మేసె ముదముదలిర్ప। సకల భూసురులు మస్తకతటన్యస్త। ముకుళితహస్తులై మొ్రక్కంగనంత। పాటిగా నిజ్జగ త్ప్రత్యయంబునను। తేటపడగ శివాధిక్యతమరియు। శ్రుతిమూలమగు మహాస్తోత్ర మస్కృతిని। ప్రతిభదలిర్ప సంపాదింపడెట్లు।గావున మీదు విఖ్యాపితమహిమ। మావశంబగునె సమాఖ్య గావింప। ననుచు చోడనరేంద్రు డంకింపనంత। ననఘుండు యొడముక్కు లాళ్వారునంబి। వనిత పరమనాచి వాటికామహి

మ । జనులకు నెల్ల దృష్టముజూపెగాన । యదియెవారాణసి యదియశ్రీ
శైలమదియెదా గేదార మదిగయయదియ!యది యవిముక్తభూమిదా
నుచు నంబెన్న। ప్రవితమ హిచుయు బరమునాచిగృహ। వాటికాస్థల మ
హత్వము జంగమంబు। పాటిగా విరచించి పరమార్థమిదియ। యనవృష
హర్షించి యాశివద్విజుని। వనిత పుత్రులునాకు వర్ధిలిరేని। నంబిపేరిడి
దాన నవిరెందరైన। నంబికాథవునానయనుడుజంగమము। మానంబికరు
ణా సమగ్రత జేసి। పూని సత్పుత్రిండు పుట్టెడుననుచు। లలనాలలామఫా
లంబునభూతి। తిలకంబుగాబెట్టి దీవించి చనుడు॥——మగునకంతట నెల
మనలె గర్భంబు। మగువయేరాలికి మసలెగర్భంబు। సతులకు నవమాస
సంప్రాప్తిగాగ। సుతులుజనించి రుత్సుకతనిర్వ్యరకును । పెరియనంగయ
నంబిపేరిడతోడి। తరుణియువతి గన్నతండ్రి పేరిడుడు । ననుదినవర్ధమా
నాంగులైయంత । తనయులిద్దరు బెర్గ తరుణులిద్దరును। యొక్కనాడ్కా
వేరి యుదకంబులకును। చక్కన దనయుల చంకలబెట్టి। కొని పోయినది
దరి గూర్చుండ డించి। తనుధర్మములకు నత్తరుణులేగుడును। నంబియు
ననుజుండు నలిబ్రివాహోదా। కంబులదరి జరుల్ గట్టియాడంగ। గసి
మెసంగుచు తీవ్రగతి నంబినెక్క। మొసలియే తెంచి సముద్ధతిబట్టి। కొ
నిపోవ దరినున్న కొడుకువాపోవ। విని యుల్కిపడి బలువిడి వచ్చినంబి।
నెకమొసలీడ్వంగ నువిద వీక్షించి। యకటకటాయంచు హాయంచుగర్భ।
మడచికొంచును దేవుడాయంచునేల। బడిపొరలుచు సుతుబనుపుచు వా
యి। విడిచి యేడ్చుచును గావేరిలో దాను। బడబోవుచును శోక పారవ
శ్యమున। పొడిపొడి పొక్కుచు పొరలుచు నంత। దొడరంగబతియు బంధు
లు నేగుదెంచి। సంబరంబులు జేసి శైవోక్తివైది। కంబుగా నాముష్మిక
క్రియల్ సలుప। కనురెప్పమూసైన గనలెడు తల్లి। తనయుండు నినుబాసి
దరియింపగలనె। సంకడిగ్గినజీవి సనియెడు దల్లి। యింకిటనినుబాసి యే
గంగగలనె। ప్రక్కబాసిన భయపడియెడుతల్లి। యిక్కడ నినుబాసి యే
నోర్వగలనె। వెసనిల్లువెడలిన వెతబడుతల్లి। మొసలికొప్పించి యిమ్ముల
మనగలనె। నెట్టణచెమట యేనెత్తురందల్లి। పట్టి నిన్బాసి యేబ్రతుకంగగ
లనె। యననేల వేయు నాయున్న నేరంబు। నినుబాసి నిలువంగ నేర్తునే

యనుచు। నన్నపుత్రునిమన్కి యున్కియురూపు। చన్నపుత్రుఁడు నె
క్క చందంబు గాన। యేరాలిసుతుమాట లెప్పుడాలించ। కూరిమి సు
తుపలుకులు నపుడు తలచు। యేరాలి సుతు నెప్పు డీక్షించునపుడ। గారా
పుసుతుని యాకారంబు దలచు। యేరాలి సుతు నెప్పు డెత్తిముద్దాడు।
నారంగసుతుముద్దు లాటదలంచు। మడతిపేరు యనంగ మఱియాక్రమ
మున। నుడుగని పుత్రవియోగ దుఃఖాగ్ని। వందుచు గందుచు వన
రుచునాత్మ। గుందుచు డయ్యుచు గుఱియ్యుచు సుతుద। లంచి తలంచి
ప్రలాపించునువిద। సంచలమతినట్ల చఱియింపనంత। గడగి మఱిది సుతు
గర్భాష్టకమున। వడుగు సేయంగ నవ్వటుకుమారుండు। సరసర జనినమ
స్కారంబు జేసి। పెరియనంగను స్వర్ణభిక్షంబు వేఁడ। భిక్షంబుదీవించి పె
ట్టుడు సతిక। టాక్షంబునందునుఃఖాశ్రులు కొరుగ। నెక్కొన్న బుడి
బుడి నీరుకన్నులను। గుక్కికొంచును సమాకులత బొందుచును। యి
చ్చట సుతునల్చి యేచ్చినదిట్టు। వచ్చునంచును గడవయు నెక్కచుమ్మ
యునుగొంచు కావేరి యుదకంబులకును। చనుక్రియ జనితొంటి చక్క
ససుతుని। బనుపుచు నేడ్చుచు బలవరింపుచును। తనయుబేర్కొని తఱి
దఱిరాచి। హానంబి హానంబి హానంబి నంబి। యోనంబి యోనంబి యో
నంబి నంబి। నానంబి నానంబి నానంబి నిన్ను। యేనమ్మి యేనమ్మి యే
నమ్మి చెడితి। ననుచు వాచరువంగ నంతకమున్న। యనఘుండు సంత
తో ద్యద్గుణస్ఫూర్తి॥—హతభవజార్తి దిగంతైకకీర్తి। గతనతజన స
ముత్కర సంశ్రితార్తి। కమనియ్య సకల జగద్వ్యాపవర్తి। ప్రమథేంద్ర
మూర్తి చేరమచక్రవర్తి। యొడయ నంబిని సుమహాదాత్తయశుని।
శృడ సమన్వితదయామృతవార్ధిమగ్ను। సద్యఃప్రసాద భాస్వద్భక్తి
యుక్తు। హృద్యానవద్యమహిష్ఠ చరిత్రు। నతులదృష్ట ప్రత్యయారూఢమ
హిము। రతిపతి సన్నుత రతికళాదక్షు। ప్రత్యక్షకలియుగ ప్రమథగణేశు।
నిత్యశివానంద నిరవధిసౌఖ్యు। వినుతసాక్షాద్విట వేషితరుద్రు। ననుపమ
గానవిద్యాపండితేంద్రు। విత్తేశ సఖసఖు వీరసద్భక్తు। సత్తముసర్వప్రసా
దసర్వాంగు। విస్మయాభిష్టితా విశ్రుతవ్రతుని। సంస్మితముఖవికస్వరుని
భాస్వరుని। శ్రీలింగపరికరు శివపదాచార్యు। పాలితస్వసమయ ప్రథితప

తాపు। సందర్శనముసేయ జనుదేరభక్త। బృందంబు సెలగ నంబియు నె
దు రేగి। యన్యోన్యసందర్శ నాన్యోన్యవినమి। తాన్యోన్యవాగ్బంధురాలిం
గనాది। సముచితసవినయ సత్కారపూర్వ। కముగ జేరమరాయ గణ
నాథుతోడు। కొనిపోయి భక్తసంకుల సహితముగ। చెనసి లింగార్చనల్
సేయించుతరిని। శీల సంపన్నుండు చేరమవిభుడు। పాలుమాలింగబు ప
శ్చిరంబునను। వడ్డింపదగదొక్క వ్రతమునావుడును। వడ్డింవగారాని వ్ర
తమేమియనుచు। నంబెన్న లేచి విన్నపమాచరింప। నంబియీశుడు వ్యా
ఘ్రపాదునిమ్రోల। తాండవం బాడను దాత్తతవెలుగ। పాండురాంగు
ని యామ్య పాదదర్శనము। గావించినప్పుడు గానియర్పింప। మీవిధం
బునబాసయిది వ్రతంబనిన। నట్టిదకాకంచు నప్పుడు నంబి। చిట్టితాళ
మువేసి చెయ్యెత్తి మ్రొక్కి। తిరుపాట నీశు ప్రార్థించి నుతించి। యును
దయాంభోధి యిందొంకమాటేల। చిక్కక నిచ్చలు చేరమమ్రోల। నొ
క్కొక్కమారు చెన్నొలయ తాండవము। నటియించుచును శివానాథ
మన్నాథ। పటుకాంతివెలుగు నీపాదంబు జూప। రక్షింపవేయని రాయ
డు దాను। నీక్షితి సాష్టాంగ మెరుగుడు శివుడు। నప్పుడు లింగ పూజాం
తంబునందు। యొప్పార నిజతాండవోద్ధతినిలిచి। చేరమయావజ ఝుంకృ
తుల్ దనర। నారూఢవాద్య తూర్యాదులు మొరయ। మలయక చిణిచి
ణి మణిఘుర్ఘురములు। చెలగ నాడుచుదీర్పుచే గాలుజూప। మరి నంబియు
ను జేర మయుభక్తతతియు। తరిథరి మ్రొక్కుచు తద్రవ్యతోద్యాప। నాశా
చరించి గణములు చేరమరియు। నంబియు లింగార్చనంబు జెల్లించి। కడు
బీతి నిష్టలింగప్రసాదంబు। లడర భోగింపుచు నహర్నిశము। శివభక్త
తత్వగోష్ఠిప్రసంగమున। దివురుచుండ గాగొన్ని దినములు సనిమె। చక్ర
వర్తియు నిజాస్థానికి జనను। పక్రమించుడు నంబి పటుభక్తియుక్తి। వా
హనవస్త్ర సువర్ణాభరణస। మూహాద్యభీష్టార్థ ముఖ్యవస్తువుల। రాజిల
కీర్తి చేరమచక్రవర్తి। బూజించి తద్భక్త పుంగవుల్ దాను। ననుపంగ ని
చ్చె సెనయ్యావలూరి। దనరారు కావేరి దరినొక్క శివగృ। హాభాస
కంఠమున గొల్వుండగ నపుడు। వాపోవుచున్న యవ్వనిత యార్తార। వం
బు నాహారవంబునాలించి। నంబి యిదేమ్మిరా నంబెన్న నంబి। చెడిలిరా

యనిమెడి చెడి యొక్కవనిత । కడుచిత్రిమరయుచు గ్రిమముననుడు। దూతలు చని యేల దుఃఖించెదిచట। నాతి యేవ్వారిదానవు నామమేమి। యెక్కడనుండి నీవే తెంచితివ్వు! డిక్కడ నీవేల యేడ్చెదవనుడు। పోదు రుగాక మీ పోమెడితోవ। మాదిక్కరయనేల మాకును మీకు। కార ణం బేమని గలదె మే మాడు। వారము బ్రాహ్మణవారమట్లయిన। యే కతం బొక్కతే నేనున్నయడకు। మీకుపచ్చుట ధర్మమే యేగుడనిన। ఓయమ్మ యేగక యుండెద మెట్లు । వాయెత్తి యేడ్చుచు వాచరుచుచు ను। పసుపుచు నరచుచు పలవరింపుచును । పనుగొన నెన్నుచు బలుమా రు నిట్లు। నంబి నంబెనయని నంబిబేర్కొనుచి। ధంబేమి యెక్కడి తల్లి వినంబి। యెక్కడిసుతుడు యిదేమి యాశ్చర్య! మిక్కతయున్నట్లు యెరి గింపుమనిన॥ హరునికుంబెనబుచ్చు నటువేయుమాడ । లరుదుగా పని గొను నటె యనుదినము। నంబి నానొక్క గణంబంచు జంగ । మంబు జెప్పగవిని మరులొందననంబి। పేరు బెట్టితియొక్క బిడ్డనియట్టి। గారాపు పట్టి యిక్కడ చెరుల్ గట్టి। కొనియాడునట్టి యెక్కడు ముద్దుపట్టి। గో నిహోమె బుత్రి గ్రిక్కన దిట్టమొసలి। నడచాటు ప్రాయమున వరత గ లసె। నడర బుత్రుడు జచ్చి మైదేడులయ్యె! కుంటిన బుచ్చు మిక్కటపు భక్తుండు। కుంబెనబోవు మిక్కటపు భక్తుండు। కుంబెనబోవు మిక్క టపు శంభుండు। పడిగొను నంబియు పడివెట్టుశివుడు। కడునర్థినాసుతు గా వంగి లేర। తన పేరువిడు గదాయననంబి। తనపేరు నంబెన్న దాగావవల దె। తననంబి నంబిగదా యనిశివుడు। తననంబినంబి మున్ దాగావవలదె। యననేల వేయు బా నదియట్టులుండె। వినుడు నేడే నేడ్చు విధముచెప్పె దను। నేడు నాయారాలి నిజసుతు వడుగు।వాండువాండును నొక్క వయ సుగావునను। చెచ్చెరసుతుడున్న జేయనేనేడు। నచ్చుగావడుగంచు నడ లుపుట్టినను। యచ్చోట నేడ్చుట యవనీతి గాన। యిచ్చోట నొక్కతే నే డ్చెదనంచు । వృత్తాంత మంతయు వినిపింప దూత। లత్తరి నంబెన్న క ట్లువిజ్ఞాప। నంబాచరింపుడు నంబి నవ్వుచు ర। యంబున నప్పుడ యతివ తద్వాపని। వెస బిలునగజంచి విప్రుడి నొసలి। పసుపు నక్షతలును పరిగి గెడ్డంబు। పసపు జన్నిదముల పసపు నిదేమి। మొసగంగ నింట నేడేమి

శోభనమొ। నందను లెందరు నామంబు లెవ్వి। వందుచు నేడేల వనిత
యేడ్చెడిని। యనవుడు నేడు నాయనుజు ద్వితీయ। తనయునినడుగు సం
తానంబు లేక। పెద్దకాలంబు మాప్రియభామయుండ। యిద్దరు జంగము
లేతెంచి నంబి। నంబియనుచు నెక్క నరుని గీర్తింప। యింబనగొండి
మాయింటిపై కొలిపి। పుట్టెడు తనయుండు పుట్టెడునతని। బెట్టెడునంబె
న్న పేరంచునరుగ। బుట్టె పేరిడుదు నాబుట్టెనోపుత్రు। డట్టనుగాక దై
వాధీనమునను। పుట్టెనో యరుగము పుట్టెడునాతి। పెట్టెనా నంబెన్న పే
రెంతవాడు। కావేరిలో చెరులగ్గట్టియాడంగ। వావిరి మొసలి వేనచ్చి భ
క్షించె। మరిలేరు పుత్రులు మద్భార్యభ్రమసి। పెరు మనుష్యుని పేరు బెట్టి
ననరుడు। గావంగ బ్రోవంగ గలడె వాల్మీక। దేవుని పేరేల ధృతిబెట్టవ
య్యె। హరుడు కుంటెనబోవు నటె వేయుమాడ। లరుదుగా బడిసెట్టు న
టెనంబికట్టు। నంబియు గింబిపినాకిగినాకి। నంబి పేరిడ్డ తనయుగావలేరె।
గొడ్డువీగిననిన గొడుకు గారావు। బిడ్డని మొసలి కొప్పించతిగాక। చె
చ్చెర కొడుకున్న జేయనే నేడు। నచ్చుగావడుగంచు నహరహంబులను।
నది యాదిగా దుఃఖమారదు యింక। నది యెట్టులుండె మా కరుగంగ
వలయు। ధరశివద్విజుడ స్వాధ్యాయపరుండ। పరమ పతివ్రత భార్యసద్భ
క్తి। యుతమిథునమునకు యోగ్యులమేము। రతినుమామాహేశ్వ రప్రీ
తిగాంగ। దగిలి పెట్టినయట్టి దానమనంత। మగుదాన మణ్యాపిచాక్షయం బ
నగ। ననుచు దీవించ దానర్ధి నవ్విప్రు। గనుగొని నంబెన్న కన్నులనగు
చు। నీవు సెప్పినయట్ల భూవిబుధేంద్ర। భావింప నీకొండు పాన లేమిటికి।
నంబినంబి యని తనయు మన్నెనేని। నంబిగింబియు నీతనయు మన్నడేని।
ఆనంబి శివునంబి యయ్యెనేనియును। ఆనంబినంబినం బయ్యెనేనియును।
హరుడుకుంటెనబోవు నవి తథ్యమేని। హరుడును పడిసెట్టు టదితథ్య
మేని। పంబినీ తనయుండు బ్రతికెడుగాక। సంబరపడ నేల చర్చింపనేల।
నంబియుగలిగి పినాకియు గలిగి। సాంబసద్భక్తి మహాత్వంబుగలిగి। నీ
యగ్రిసుతుని సన్నిధియు గల్గినను। జేయుదావడుగు చెచ్చెర నెడ
యనుడు। నత్తురే చచ్చిన వారుయేనాట। నుత్తములకు నిట్లు యో
గ్యమే బొంక। భవుభక్తిపరుడవు భాగ్యవంతుడవు। తవిలి మమ్మొడ

కింప ధర్మమే నీకు । పొలుపుగా నారిన పుండుగోలలను । కెలికినక్రియ
కెల కెదునుతుచావు । వలదు నీవుదికింప వారక మమ్ము । పిలిపించిదా
నంబు పెట్టువే యిదియు । దీనికి రప్పించితివె మహాపురుష । దీనులమని
యేము ధృతిమానిచెదవు । మును మహాదేవుని ముట్టంగ గొలిచి। య
నుభవించెద వైహికాదిభోగములు । ఘనుడ మమ్మిట్లాడి కానియేయిం
క । ననుభవింతము మీాద నపవర్గసుఖము । వేయేల నీయీాగి వేయును
వచ్చె । పోమెదననుదాను పొలతియుబోవ । భూసురోత్తమయేల పో
మెద వింక!! నీసుతుపేరుగొనిననంబినేను। హరునికుంకెనవుచ్చు నానం
బినేను। హరునిచేపడిగొన్న యానంబినేను। మొసలి మ్రింగినయట్టి ము
ద్దుతనూజు। నసలార రక్షించు నానంబినేను। మొసలివుత్రునిదిన్న మును
రేవునకును। మసలకపనుపు నీమగువ నీక్షణమ । నీాతనూభవునాడు
మ్రింగినమొసలి। యే తెంచి సుతుగ్రక్కి యేగెడునేడు। సేయుమువడుగ
భిజిత్కాలమునస। నూయతంబుగ సుతునంచు నర్ధంబు। గమియనిచ్చు
డు వులుకలు మేనదొడర। ప్రమదాశ్రులడర సంభ్రమలీల గ్రాల। నల
రుచు సాష్టాంగులగుచు మ్రొక్కుచును । నలిజెలంగుచు సమున్నతి మి
న్నదాకి। యుపనయనోద్యుక్త యుక్తమై విప్రు। డపరిమితప్రీతి నరిగె
నింటికిని। సతియు బుత్రోత్సవా సక్తమైనరిగె। సుతుని మొసలిదిన్నచో
టికినంత। నానంబియును నసంఖ్యాతమాహేశ్వ। రానీకమునకు సాష్టాం
గుడై సహజ । శంభుండు చేరమ చక్రవర్తులప। దాంభోరుహోత్తంసుడై
తదీయాజ్ఞ । నాలింగమూర్తి నయ్యాయని పిలిచి । తాళముల్ వేసి స
ప్తస్వరోదాత్త । బంధురధ్వనిదిరుపాటగీర్తించి । సంధించి శివుని ప్రస
న్నగావించి । మొసలి యాహుతిగొన్న ముద్దుతనూజు । నొసగవేయ
నమసముద్యద్దయాబ్ధి । యంచు విన్నపమాచరించుచునయ్యు । దంచ
దయాకరుండంతకుదలప । నంత నయ్యంతకు డంతంత మ్రొక్కి । నం
తకాంతకు డోరియంతక మొసలి । దినిన తనూజు డెద్దివినున్నవాడొ।
గొనిరమ్ము నాచిత్రగుప్త తృతీయ। భృత్యుండునంబెన్న పేరాట జేసి। ని
త్య సాన్నిధ్య సాయుజ్యతబడసి । యున్నాడుగాని వేరొండులోకముల।
నన్నందనుండు లేడని విన్నవింప। బ్రహ్మదలంచుడు బ్రిణమితుండగు

చు। బ్రిష్టాయు రెండేండ్ల ప్రాయంబునందు। రయమున గ్రాహోదరంబు
నజీర్ణ । మయినయర్భకుని నధ్యయన వచస్క । గర్భాష్టకప్రాప్త గా
వింపమొసలి। గర్భంబుసం దిడి కావేరిలోన । నుదక విధ్యాబున నున్న
కార్మొసలి। యుదరంబుననపుత్రు డుదయింపగాలు। దరిగినీయుదరంబు
నందున్నయట్టి। వరపుత్రు రప్పింపు వారకననుడు। గొసరక మొసలియు
గొబ్బునబాడిచి। యసమనదీ ప్రవాహమున కెదిర్ప। నదివచ్చెవచ్చెనా న
క్కమారుండు । వదన గహ్వరమున వ్యక్తిభజింప। కడునొప్పు గర్భా
ష్టకప్రాప్తుడై న।కొడుకు నత్తటమునగొనివచ్చిదింప।నుద్ధతి నాయానలూ
రియాబాల। వృద్ధాదులటమున్న వీరువారనక। కావేరితటమున కట్టలుగ
ట్టి। భావింప విస్మయ పడగ దత్సతియు। నల్లంత సుతుగాంచి హర్షించి
మించి। యుల్లంబు దళుకొత్త యురువడినేగి। వచ్చి తానంబెన్న వరత
నూభవుడ। వచ్చి తానంబెన్న వడుగ నాయన్న। నాకన్న నాపట్టి సను
గన్న తండ్రి। నాకుమారుండ రానాకురయనుచు । కూర్మి నెక్కొనసెత్తి
కొనికౌగిలించి। యర్మిలినందంద యప్పళింపుచును। చనుగవదొరగునా
స్తన్యధారలను। గనుగవహర్షాశ్రుకణపూరములను। జెన్నారసుతు నభిషి
క్తుగావించు। చున్న యత్తరి బతియును నేగుదెంచి। సుతుని కౌంగిటజే
ర్చి సూరెల జనులు। నుతియింప సతియు దానును తనూభవుడు। నరు
దొందనంబి పదాంబుజంబులకు। వరుసజేరమ చక్రవర్తికిమ్రొక్కె। యు
నరారుసూక్తి గ్రాహోదరజీర్ణ। మనగ నంతక ముఖాంద్రానింతథా
త। ముంగలిమొసలి కడుపున జీర్ణమైన। పింగలి నొకవిప్రు ప్రియపుత్రు
నంబి। వనర నంతక ముఖంబునన రప్పించి। కనిమె కేవల భక్తగణనిధి
మరియు॥ హరి గరుడారూఢుడై సుదర్శనము। ధరియించి వైష్ణవోత్తము
భటుల్ గొలువ । పంబి తత్సూక్తి స్వాచ్ఛాంబుజగ్రాహ । ణంబని
మ్రోయస్వార్చాంబుజగ్రాహి। యగు గజేంద్రు మొసలియట్లు బట్టుట
యు। దగిలివిష్ణుండు యుద్ధంబాచరించి। కాని గజేంద్రుని గావంగలేడ
యానంబిమహిమ మేమేమందు మనుచు । క్రిచ్చర నటమున్న గ్రా
హోదరంబు। సొచ్చిన యప్పుడు వచ్చినజముని। జచ్చినప్రాణంబు వ
చ్చినయదియ। తెచ్చినపుత్రుని వచ్చిన విప్రు। నెచ్చిన ననితరు నిచ్చిన

నంబి! నిచ్చినమహిమకు మెచ్చిన బుధుడు! విక్రమభక్తి నిర్వక్రియాప! రాక్రిమక్రిముడు చేరమచక్రవర్తి! విశ్రుతాసంఖ్యాత వీరమాహేశ్వ! ర శ్రేణియును నుబ్బి ప్రస్తుతింపగ స! మస్తమానవులును మస్తకన్యస్త! హస్తులై జయవేట్క నంతనద్విజుడు! నంబినంబెన్న యానందస్వరూప! నంబినంబెన్న యున్నత జగద్వీప! కతలేల మీధర్మ కవిలెలమేము! గతి యును మతి నేడ్గడయు నీవనినన! దానమొక్కడు వేండదనకుల సత్ప్ర! దానమిచ్చితి మహాదాని మహాత్మ! దేవ భవన్నామ ధేయుసినంబి! కావుము భోప్రవుము కరుణాబ్ధియనుచు!దివిరి ద్విజత్వంబు ద్విజుల కేలసగ! నవనీసురోత్తము జాశ్చర్యమెసగ! నంబెన్న యాజ్ఞాపసంబునజిన్న! నంబి నప్పుడ యుపనయంబుచేసె! నీతప్రియినంబి మహీష్టతమరియు! చిత్రంబు చేయును జెప్పనేలనుచు! నఖిలభక్తాసీక మంకనల్ సేయ! సుఖలీల మల్లి కార్జున విభుడంత! గణముల కనుదృప్తిగాసర్వమపుడ! యొనరంగ జేయిం చి యుచితముల్ దనర! వరవస్త్ర భూషణావళుల బూజించి! యరయంగ గంధపుష్పాదుల దనిపి! కర్పూర సహితంబుగావీడియంబు! లర్పించి భ క్తసమగ్రత మెరసి! యానందగీతంబు లర్థిబాడుచు శి! వానందలీలల నల దియాడుచును! శంకరగీతముల్ సరవిబాడుచును! శంకరలీలల జతలకా డుచును! పరమశివానందభరితమై మరియు! హరగణాగ్రిణులున్న యవ సరంబునను!! పటుభక్తి గర్ణాటభాషయర్థించి! యటమున్న బసవ దండా ధీసుకడకు! జచ్చిన జంగమంబును భక్తవరులు! వచ్చి యాబసవన్న పర మహత్వంబు! బ్రస్తుతింపుచు సమర్పణసేయు బసవ! హస్తానుగతభూతి యందునంతటన! కర్ణాటభాష సాంగముగ బాగ్రిణేశు! గర్ణాటగీత సంగతు లబాడుచును! మరియును బసవయ్య మహిమయు వినుచు! తరిదరి బస వయ్య దలచిమ్రొక్కుచును! వినుకలిసుఖము చివ్వలివోవునంత! కనుక లినాత్మముం గలిదొంగలింప! బాపక్షయాత్మీయ బసవాక్షరత్ర! మోప లాలనపరనోమ్మ ఖమనుజ! రక్షణాపేక్షు బ్రత్యక్షత్రిచక్షు! త్ర్యక్షప్రసా దపంచాక్షుసాక్షాన్మ! హేమాక్షుఫాలాక్ష ప్రియుక్తఫాలాక్షు! శిక్షితప్ర తిపక్షు శివభక్తదక్షు! నక్షీణ కరుణాకటాక్ష వీక్షణాను! రక్షిత స్వసమ య పక్షునానతము! ముక్షునంస్మృతి పాశమోక్షుదుర్జనప! రోక్షుశితక్షార

రుద్రాక్షవిహిత। పక్షుక్రియాదక్షు పక్షమహాధ్వ। రక్షయదక్ష సద్వృక్షు
జంగమస। మక్షుబసవగణార్యక్షునక్షణము। వీక్షింతుననువింత వేడ్కమై
నంత। స్ఫుటకీర్తి మల్లికార్జునుడు కళ్యాణ। కటకంబునకు నభిగమనంబు
సేయ। మారారిసద్భక్తమండలిదాను। నూహూర సద్భక్తు లాగి నెదు
ర్కొనగ। ముదముననిడు గడుములకునేతెంచి। సదమలాత్ముడువీరచాకి
దేవయ్య। ప్రవ్యక్తభక్తి సారంగేశునంద। నవ్యశీమాలంఘునప్రతాసక్తి।
నతులత్రికాలలింగార్చనాయుక్తి। సతతజంగమ పరిచర్యానురక్తి। శివభ
క్తతత్వ గోష్ఠీసముద్యుక్తి। యవధూతపూర్వ పర్ణాశ్రీమవ్యక్తి। శ్రుతిచో
దితాచార సుపథప్రయుక్తి। మతిగొని యాడుచు మరిపండితులని। జాగ్రి
శిష్యుండన మరుదొనమయ్య। కగ్రిజుండై వ్రితోద్యన్నిష్ఠవెలయ। నాపీ
రచాకి రాజయ్యచేభక్తి। భావనమై ప్రణిపత్తిగైకొనుచు। కరమనురాగ
సంగతిపానుగంటి। కరుగుదేరగ శిష్యుడైన బండరువ్వు। గోవిందప్రెగడ
యు గోరిమాహేశ్వ। రావలియును పురం బభిరమ్యముగను। మెల్లెడజా
ళియంబిప్పించిరంగ। నల్లులు బెట్టించి వాడవాడలును। ముకుళపల్లవమ
ణి ముక్తాఫలాది। మకర తోరణములు మార్గపార్శ్వముల। నుప్పరపట్టం
బు లొగికట్టడములు। నుప్పరగుళ్లు మహోక్షపతాక। ములు వాతపూ
రణంబులు నాతపత్రి। ములు నలంకారించి మొత్తముల్గాక। సిద్ధవా
ద్యధ్వనులెల్ల ఘూర్ణిల్ల। శుద్ధసాళగగీత సూళాదులువియ। నంతంత గో
లాట మంతంతబోక। లంతంత గేళికలభినయింపంగ। చాంగుబళాయంచు
శబ్దంబుమోగ్రియ। వీగుచు పురజనుల్ విభ్రాంతులుగను। గోవిందప్రెగ
డయు గురుపాదసరసి। జావలోకనవంద నావసానముగ। నంతననంతసా
ష్టాంగంబు లిడుచు। సంతతోత్సవలీల స్వర్ణపాత్రములు। భ్రాజిల్లు దివ్యా
భరణసమూహములు। రాజిత కనకాంబర ప్రతానములు। నానాఫలంబు
లు నానాప్రసవవి। తానంబులును సుగంధ ద్రవ్యములును। కర్పూరసహి
తంబుగా విడియంబు। లర్పించిమరియ సాష్టాంగుడై మ్రొక్కి। యానం
దజలముల నడుగులు గడిగి। పూనిస్వకీయ హృత్పుష్పంబుబూన్చి। సతత
సద్భక్తి వాసనధూపమిచ్చి। నుతసంస్మరణ వాంఙ్మణుల నివాళిచ్చి। తను
మనోధన నివేద్యంబు లర్పించి। వినుతానురాగ మన్వీడియంబులిచ్చి। ను

ఖనవరత్నసంగత హేమసల్ల। లితపుష్పపుష్పాంజలిత్రయంబొసగి। క్రిమ
మొందు గురుపదకంజంబు లిట్లు। సముదితాత్మాంగ చేష్టలనభజించి।
యధిగతప్రాణదేహార్థముల్ భక్తి। విధిసద్గురుభ్యోనివేదయేత్తనగ। వే
దించుచును నట్లు వినమితుండగుచు। నాదట దర్శింప నలరియన్యోన్య।
సందర్శనాన్యోన్య సంస్తవాన్యోన్య। వందనాన్యోన్య వివశచిత్తులగుచు।
నంత పండిత మల్లికార్జునవిభుని। గంతుసంహార భక్తగణసమూహంబు।
దోడ్తేర పండితేంద్రుండు నప్పుడికి। నేడ్తేరదళుకొత్త నేతెంచునెడను।
పుణ్యాంగనలు పుణ్యపురుషులు నెరవి। గణ్యసద్భక్తైకగణ్యజగద్వ। రే
ణ్యసద్గుణమణిఘణ్య వీరాగ్రి। గణ్యసంన్నిహిత కారుణ్య సజ్జనశ।
రణ్య విధూతకార్పణ్య నగణ్య। పుణ్యనానత కృతపుణ్య జూచుచును।
మస్తకవిన్యస్త హస్తాబ్జలగుచు। బ్రస్తుతింపగ నరపతివినిమొక్క। స్వ
చ్ఛసద్గురుభక్తి సంపద మెరసి। గచ్ఛతపృష్ఠతోగచ్ఛేత్తనంగ। లలిగురో
శ్ఛాయాం నలంఘయేత్తనంగ। మలువకగచ్ఛేన్న మస్కృత్యయనగ।
ముంగలనిజగురు మూర్తియేగంగ। పింగళిగోవింద ప్రెగడదచ్ఛాయ।
దొక్కక దాటక దొక్కినచోటు। దొక్కక దాటక తొలగి మొ్రొ
క్కుచును। అంతంతమరియు సాష్టాంగంబు లిడుచు। నంత స్వకీయ గృ
హాంతరంబునకు। గురునాథుబ్రీతి దోడ్కొనిపోయి యచట। నురుతర
సింహాసనోపేతు జేసి। స్వామి శ్రీపాద మజ్జనమాచరించి। శ్రీమతీపాదాం
బుసేవనుడగుచు। ఖ్యాపితభక్తి నక్షతగంధపుష్ప। ధూపదీపాదు లుద్య
క్తినర్పించి। నవిస్వగృహంస్వధనంచైనయనగ। గలయంగదమయింట గ
లయంతనట్టు। ధనము ధాన్యంబు గోధనము వాహనము। లనుపమ చీని
చీనాంబరముఖ్య। వివిధాంబరావళుల్ విశ్రుతానర్ఘ్య। నవరత్నఖచిత
నానావిధాభరణ। ములు సుగంధద్రవ్యములునటుగూడ। నిలుచూరగా
భక్తి నెలమి నర్పించి। యంత గురుప్రసాది దేలుచు ని। రంతరభజనాను
రక్తినర్పింప। నిచ్చలుశివభక్త నివహాలయముల। నర్చసల్ దేవకార్యము
లు విభూతి। వీడియంబులును వివిధదీక్షితులుగ। ణాడంబరములు మహా
పురాతనులు। పండుగపర్వముల్ పాటిజాతరల। ఖండితంబులు కేళికలు

నుత్సవములు। జిలిబిలివోవంగ శివతత్వగోష్ఠి। సలరుచు బండితయ్యయు
భక్తవరులు। ననయంబుభక్తిసుధామృతాపార। వననిధిదేలుచు వర్తిం

ధవళేశునామయ్య కథ.

పుచుండ॥ మహిధవళేశు నామయ్యగారండ। సహజైకలింగనిష్ఠావృత్తి
నడవ। దనతోడిలెంకలు గనియు సహ్యాముస। జనియుదయావనీశ్వరునకు
పెద్ద। లెంకనామనమిమ్ము లెక్కశాయంపు। కొంకక పెట్టించుకొనియుమీ
తమ్మ। పారంగనైచు దాభక్తుండననుచు। జీరిన రాజునిన్ జేగికొల్వ్రాజు।
పండితేందుౖలయొద్ద భక్తులయొద్ద। నుండునిన్నటగోలె నోరంతపోద్దు।
నమ్మవేచూడు భూనాథ నేడనుచు। యమ్మహేశుడు నామనమ్మని పిలి
చి। కొమ్మిచ్చటనెయంచు దమ్మలెట్టుడును. తమ్మ భూమీశు నెద్దనపా
నైచి। వరగురుధ్యాన పూర్వకభస్మలిప్త। కరతలుండగుచు సృక్కశవతి
జూచి। తగవగు సేవకాధర్మంబు దలప। యొగిదమ్మకైన చెయ్యోగ్గనెకా
క। దగునె కేవలభక్తి ధర్మంబు దలప। మొగిపౖసాదేతరంబునకు జేసా
ప। నర్పింపగారాదు హరునకీతమ్మ। యప్పితేతరవస్తు వదిగొనరాదు। జొ
ళవాళికిగాక క్షోణీతలేశ। వేళవాళికిగర్త వేయెట్టులనిన। స్వార్థజంగమ
పూజనార్థమీయర్థ। మర్థసంఘటనార్థ మదినీమసేవ। యరయ దత్సేనా
ర్థ మంగవిక్రియము। ధరణీశయటుగాన దనశరీరంబు। నమ్మిననాడగా
శాచారనియతి। యమ్మిననాడనే యనవుడు నృపతి। మదిగోపమును చి
చ్చు మదమనుగాలి। బొడలుచు దరికొన్న భూమీశుడంత। యుకుకుచు
నంతంత మోరోగినామ। పడనైచితివితమ్మ భక్తుండననియో। ధుౖవము
నీకొలది భక్తులే యిలాస్థలిని। యవనీశులకు బంటులై యున్నవారు। తి
మ్మలుదినువారు దమ్మిచ్చువారు। నమ్మిన మంత్రులైనడిచెడివారు। సా
నలొండేల మీబసవరాజాది। గానడ వరసేవక పరికారమున। భువివారి
కంటె నేపోల్కి నీవాక్క। దవయు గడపరాని యట్టిభక్తుడవె। లెంక
నామనభక్తి బింకంబులుడుగు। కొంకక మీసారెకును దప్పువట్ట। యే
చిమెయ్యోగగక యిలదమ్మబార। నైచినదప్పనైమె వడిసహించితిని। రా
యుండకోతమ్మ రతినొల్లవేని। మూమొదల్ మాకిమ్ము మాట లేలనుచు
కొలిచిననెపమున కొసగకనున్న। బలికినభూమీశ బలికితిగాక। యనఘు

లనవిరతానన్యశరణ్యు। లనఁభక్తగణనాథు లనఁబల్కఁజన్నె। కొలుతురే భవుల భక్తులుగొల్చి రేని। కొలచిరిగాక లోకులయిండ్ల బంట్లై। సద్గురు లింగప్రసాదములుపాప। తద్గతచిత్తుల తమ్మలు దిండ్రె। యిష్టలింగప్రసాదేచ్ఛానుభవులు। కష్టమానవుల యుచ్ఛిష్టముల్ దిండ్రె। సంగతలింగప్రసాదైకసుఖులు। లెంగిమనుష్యుల యెంగిళ్లుదినిరె। బసవయ్యగొలువఁడా భవునని యెదవు। బసవయ్యమహిమ యేర్పడ నెర్గవీవు। వసుధకుసద్భక్తివర్ధనార్థముగ। బసవని శంభుండు బనుచునత్తరిని। స్ఫటతులాయష్టిసంపుటభూషణాదుః। లెటకల్లులేక యెత్తెరుగంగరాదు। వరపూర్వశుద్ధసువర్ణాంతరంబు। యొరగల్లులేకున్న నెగియెర్గరాదు। శోణపాషాణ విస్ఫూర్తి ఘూర్ణించు। శాణంబులేకున్న జనదట్లుగాక। యెండచే నీడమయిలయిలచేమడుగుః। చండిచే శూరుండు జారచేసాధ్వి। ఖలునిచే బుధుడు దుఃఖంబుచే సుఖము। నలుపుచే గౌరవర్ణము ప్రపంచంబు। చేబరమార్థైకసిద్ధిపాపంబు। చేపుణ్యసంప్రాప్తి జెందు జెందింపు। శీతుచేనుష్ణంబు చీకటిచేత। జ్యోతి యసత్యంబుచేతసత్యంబు। భవిచేతభక్తుండు పరునడిమెరయ। పవిదిని బసవయ్య పటుమహత్వంబు। గురియైన పటుదూషకునిచే తగాని। మెరయుదంచుదలంచి మృడుడక్షణంబ। కంటకాసురుడనగా నెక్కదివిజ। కంటకుప్రతిపక్షుగా బంపనసుర। పృథివిపై జనియించి బిజ్జలుడనగ। ప్రథిత బల్లహ పట్టబద్ధుడైయంత। యెసగుకప్పడి సంగమేశ్వరంబేగి। బసవయ్య దోడ్తెచ్చి బండరువిచ్చి। యసమసకల నియోగాధ్యక్షుజేయ। బసవయ్యయును లసద్భక్తి సంయుక్తి। సరిజేర్చి జంగమార్చనలు సేయుచును। నరపతిరాజ్యంబు నడుపుచునుండు। పతియుగదాయని పని యేమియనుడు। ధృతిదక్కి సేయుడు దేవువిన్నపము। నోడ్పడు చేతులు మోక్కడుసాచి। గీడ్పడి గద్దియక్రిందనుండంగు। శివభక్తిపరునయ్య జియ్యయన్మాడ్కి। నవనీశునంకింప డట్లునుగాక। కడిసిన మిండజంగమము నకధిపు। నెదురనుబండరు యిలుచూరయిచ్చె। జంగమంబునకు బిజ్జలు సతినిచ్చె। వంగక నతడెక్క వాహనంబిచ్చె। ధరనిట్టి సేవకధర్మముల్ గలవె। యరుదరుదని నరు లద్భుతంబంద। నప్పటికప్పటి కాబిజ్జలుండు। దప్పులు బట్టుచు దండింపదలప। నప్పటికప్పటి కాబసవయ్య। తప్పక శి

వుమహాత్వము బ్రతిష్ఠింప। నల్లయ్య మధుపయ్య యనుభక్తవరుల।బ్ర్హ
దుడై రాజు వరపుడు నతని। యాయనైశ్వర్యంబు నతులప్రతాప। మా
యుష్యమును భవిష్యద్రాజ్యమరయు। యవనిలో జాళుక్య లనుపేరు
వారుని। కవిలెను దుడిపించి కళ్యాణకటక । మీాడితభక్తి మహీష్టత పే
ర్మి। పాడుగా శపియించె బసవనమంత్రి। మసలక జగదేవ మల్లబ్రహ్మ
యల। ఘాసపరి బిజ్జలు పొరిగొని మరియు॥—అడపదరేచయ్య యనసె
క్కభక్తు। డడరు వేంగీశ్వరు నడపంబువాడు। ఆవేంగివల్లభు డట్లొక్క
నాడు।దేవియు దాను నతిప్రియగోష్ఠి।నున్నెడనందొకదొక్క యాబోతు।
జన్నియసెడగట్టి దున్నంగజూచి। భక్తులుదొడిచి రాపాపాత్ముడనుచు।
వ్యక్తిగా యామికుల్ వచ్చిచెప్పుడును । అదియు దానెట్టిది యాబోత
నంగ। నదిగాక జన్నియ యనగదానెట్లు। జన్నియచెడచూడు చందంబ
దెట్లు। జన్నియజెరచిన జంపంగనేల। యనవుడు నంతగృహదాసియైన।
వనిత గటాక్షించి వరుడు నవ్వుచును। పలకపైనాబోతు భావంబువ్రాసి।
తొలగకయాంబోతు తొడలింగముద్ర। పటుతరంబుగవ్రాసి బలపంబు
చేన। యటుచూడ యిటుచూడు మనుచునముద్ర। బెడవ్రాయగని లిన
చేనున్నసురియ। వడిజాచి యారాజు వనిత బిట్టలుక।నటువొడ్చె నిటువొ
ల్చె ననుచు రేచయ్య। కుటిలాత్ము వేంగీశు గూలంగబొడిచె। గానభక్త
లుసేవ కస్థితిగొల్చి। రేనికొల్చిరిగాక యిలసత్పథంబు। విడుతురే సద్భ
క్తి విధిబ్రాణమైన। విడుతురు గావున వేయును నేల। భక్తులుగొలువరా
భవిదొల్లి యనుచు। భక్తులునడపల్లు ప్రతివోల్పదగునె। భవిగొల్వెడాలో
ల్లి బసవరాజనుచు। భవిగొలిచెడువారు బసవయ్యయట్ల । సేయంగవల
వదె చెచ్చెరవంగ। కాయలుప్రాణలింగంబులు గాగ। భవిగొల్వెడాతొల్లి
బసవరాజనుచు । భవినిగొల్చెడువారు బసవయ్య యట్ల । బంధురలీల త
త్ప్రాణపదంబు। సంధింపవలవదె జంగమంబంద । భవిగొల్వెడా తొల్లి
బసవరాజనుచు। భవిని గొల్చెడివారు బసవయ్యయట్ల। నసమాక్షుడొక
రూపమై వచ్చివేడ । నొసలికన్నీశున కొసగంగవలదె। భవిగొల్వెడాలో
ల్లి బసవరాజనుచు । భవినిగొల్చెడివారు బసవయ్యయట్ల । పడబోయి
దవ్వుల బసవరోయనిన । పడకుండ కాళవ్వ బట్టంగవలదె । భవిగొల్వ

డాదొల్లి బసవరాజనుచు। భవినిగొల్చెడివారు బసవయ్యయట్ల। తలరిది వ్యామృత ధారలువెల్లి। పరుపంగనలవదే భక్తునివలన। భవిగొల్వడాతొల్లి బసవరాజనుచు। భవినిగొల్చుపువారు బసవయ్యయట్ల। మిండజంగమునకీ మేదినీశ్వరుని। బండరువాసగి దాబడయంగవలదె। భవిగొల్వడాతొల్లి బసవరాజనుచు। భవినిగొల్చుపువారు బసవయ్యయట్ల। భావజారికి సమర్పణ జేసివిషము। దాగ్రివంగవలవదే ధరనట్లుగాక। చూడ చూడ తెలుగు బొమ్మయ్యవేంట। లాడడాయని వేటలాడెడువారు। తన చేతజచ్చిన దండిమృగముల। తనువులతో నయుద్యద్విమానములు। నిచ్చలుబొమ్మన్న నిటలాక్షుపురికి। జొచ్చిన భావన బుచ్చంగవలదె। కావింపడాహింస కన్నప్పడనుచు। కానలులైహింస గావించువారు। కన్నప్పకన్ను దక్కగనిచ్చినట్లు। కన్నీశ్వరునకు దక్కంగనీవలదె। వారల చరితలు వారికెచెల్లు। వారల మహిమలు వారికేచెల్లు। కాకవారల ప్రతిగట్టివర్తింప।మాకొలదియేయింక మాటలేమిటికి। యొప్పింతునీకు నీయొడలు భూనాథ। యొప్పుగొమ్మనుచు నయ్యుదయావనీశు। చేనున్న సురియ చెచ్చెరబుచ్చికొనుచు। దానెక్కి గోపురద్వార హర్మ్యమున। ప్రమథపురాతన ప్రత్యగ్రభక్త। సముదయశ్రీపాద జలజాప్తుడగుచు। మునుమునీంద్రుని శాపము సలావశేష। మునను గూదవులు నిర్మ్మలమైనట్లు। తడయకీసురియచేతనె వీనివంశ। మడరంగ నిర్మ్మలమయ్యెడుననుచు। నలుగుపై మంత్రోక్తముగ భూతిజల్లి। తరలక లింగార్పితము జేసియంత। నలుగుమోహానమున హస్తంబుదొడిగి। జలిపించినివిడి పార్శ్వంబులనివిడి। గ్రుమ్మడి వామహస్తంమ్మునడిర। యమ్మున యామ్యహస్తమ్మున నలుగు। గళమున సంధింప కరతలంబంద। తలవేరులుచుండ నెంతయు నద్భుతంమ్ము। దళుకొత్త ధవళేశ ధవళేశయనుచు। నలిరజితాదిక్రికి నామయ్య యరిగె। ఘణఘణయనిచేత ఘంటమోగ్రియంగ। బ్రణుతింపనోహిళ ప్రభుడేంగినట్లు। యింతవృత్తాంతంబు నెరిగి దూషకజ। నాంతకమతి మల్లికార్జునారాధ్య। సత్తమోత్తముడంత శాపోదకంబు। లెత్తి యశేష మాహేశ్వరకోప। వహ్నినామనగణ వాగ్రైకశాస్త్ర వహ్నిపరిపూరితా వాదితోన్నతశి। ఖావలిచే నుదయావితానామ।

నీవల్లభక్ష్యైనా నెరినుదయావ। నీవల్లభుని సమన్వితమహాపాప। దాసము నను సపుత్రకళత్రమిత్ర। బాంధవోయన సుతాప్తకళత్రమిత్ర। బంధు ప్రిథానాగ్రభటకరితురగ। బలచమూనాయక ప్రిభృతులుదాను। చెలువినశ్యంతి క్షిప్రింపరం వి।దూషకోయననిపుడు దుర్గింగెడు ననుచు। రోషించి మల్లికార్జున పండితయ్య। శాపోదకము లెత్తి చల్లె నక్షణము। చూపరులకు భీతి చోద్యంబునెంద। గాదింకనీపాను గంటనుండగ మ। హాదేవుభక్తుల కనుచుకట్టలుక। మసలక పండిత మల్లికార్జునుడు। వెసద లిర్వగపురి వెడలంగవెనక। నక్కజంబుగజూచె నక్కలుపొన్న। కుక్కరోకురని గూసెకల్కోడి। పురిమహొత్పాతముల్ బుట్టె వెండియు ను। పురముపాడగునని బుధులుగలంగ। విదితశాపోద్ధత విలయోగ్రవహ్ని। కుదయావనీశు డాహుతియయ్యెపుత్రి। పౌత్రి లన్యోన్య కళత్రాభిగతిని। శతుర్లై చీకటి చప్పరంబులను। తడయకానురియుచేతనె పురిజనము। అడరంగ నిర్మూల మైరట్లుగూడ। సంతానమెల్ల నిస్సంతానమయ్యె। నంతనిక్కడ పండితారాధ్యవిభుడు। వారితపరవాది వనిపురంబునకు। భోరున నేగంగ పురహరమూర్తి। బుధపుంగవుడు వనీపురశంకరయ్య। యధిగతభక్తి మహత్వంబుదనర। సయ్యనసద్భక్తి సహితుడై గణము। మహితదోలుకాడ నెదురేంగుదెంచి। కడుభక్తిపౌరు లక్కజమంది పొగడ। దోడుకొనిపోవ భక్తులుదానువారు। మంగళశివకథా మహితప్రసంగ। సంగతిగొన్నివాసరములు మస్తలి। కళ్యాణమున కభిగమనంబుసేయ। కళ్యాణమున భక్తి గజబిజబుట్టె। బల్లహుబిజ్జలు భంజించిరంత। బల్లిదుల్ జగదేవ మల్లబ్రహ్మయలు। యేగెకప్పడిసంగమేశ్వరంబునకు। దాగోరి బసవన దండనాయకుడు। యిచ్చమై నాసంగమేశు గర్భంబు। జొచ్చె దేహముతోడ చోద్యమొప్పార। నిదియు దానేటికి నెనిమిది దినము। లది నిక్కమనుచు నెక్కయ్యజెప్పుడును। పండితేందుర్గిండులిల పడి శోకవహ్ని। నిండారిమనమున నెక్కొనిపర్వ॥ బసవయ్య బసవేశ బ

పండితప్రలాపము.

సవకుమార। బసవలింగంబ నాపాలిదైవంబ। సంగనబసవయ్య సంవిత్ప్రదీప। సంగనబసవన్న చరలింగరూప। సంగన బసవన్న సత్యప్రలాప

సంగనబసవన్న శమితేక్షుశాప। సంగనబసవన్న సన్నుతభూప। సంగనబసవన్న సరిహృతపాప। సంగనబసవన్న సత్యప్రతాప। సంగనబసవన్న సరసకలాప। సంగనబసవన్న జగదగ్రగణ్య। సంగనబసవన్న సకలవరేణ్య। సంగనబసవన్న శాశ్వతపుణ్య। సంగనబసవన్న సద్గుణపణ్య। సంగనబసవన్న సద్భక్తగణ్య। సంగనబసవన్న శరణవరేణ్య। సంగనబసవన్న సారసైపుణ్య। సంగనబసవన్న సహజకారుణ్య। సంగనబసవన్న సాంద్రప్రమోద। సంగనబసవన్న సంస్పృహానాద। సంగనబసవన్న శైవవినోద। సంగనబసవన్న సత్యప్రసాద। సంగనబసవన్న సంచితవేద। సంగనబసవన్న జంగమాహ్లాద। సంగనబసవన్న శర్వావిభేద। సంగనబసవన్న శమితవిషాద। సంగనబసవన్న సంసారదూర। సంగనబసవన్న జగదేకశూర। సంగనబసవన్న సయ్యామాధార। సంగనబసవన్న సౌమ్యశరీర। సంగనబసవన్న సముచితాచార। సంగనబసవన్న సదయప్రచార। సంగనబసవన్న సద్భక్తిసార। సంగనబసవన్న శంభుకుమార। సంగనబసవన్న సత్కృపావరణ। సంగనబసవన్న సద్భక్తికిరణ। సంగనబసవన్న శమదయాభరణ। సంగనబసవన్న జలజాతచరణ। సంగనబసవన్న జననపరిహరణ। సంగనబసవన్న శాంతివిహరణ। సంగనబసవన్న స్వసమయోద్ధరణ। సంగనబసవన్న శైవవిస్ఫురణ। సంగనబసవన్న సత్పథాచార్య। సంగనబసవన్న సంస్మితశౌర్య। సంగనబసవన్న సాత్వికస్థైర్య। సంగనబసవన్న సంగీతధుర్య। సంగనబసవన్న సముచితధైర్య। సంగనబసవన్న సహజగాంభీర్య। సంగనబసవన్న చరితార్థవర్య। సంగనబసవన్న శాంభవచర్య। సంగనబసవన్న సమ్యక్చరిత్ర। సంగనబసవన్న సద్ధర్మగాత్ర। సంగనబసవన్న షడ్వర్గజైత్ర। సంగనబసవన్న సత్కృపాపాత్ర। సంగనబసవన్న సాధిపామిత్ర। సంగనబసవన్న జనిలతాదాత్ర। సంగనబసవన్న శర్వాత్మపుత్ర। సంగనబసవన్న జంగమక్షేత్ర। సంగనబసవన్న సద్వ్రతోత్తుంగ। సంగనబసవన్న సంతతాభంగ। సంగనబసవన్న శాంతప్రసంగ। సంగనబసవన్న సంహృతానంగ। సంగనబసవన్న సంగాంతరంగ। సంగనబసవన్న సాష్టాంగవాంగ। సంగనబసవన్న సద్గురులింగ। బసవన్న బసవయ్య బస

వకుమార। బసవబసవరాజ బసవలింగంబ। నాయన్న నాతండ్రి నామనో
హరుడ। నాయయ్య నాజియ్య నాప్రాణనాథ। నామోహవారాసి నాయ
శోరాశి। నామాతనాభ్రాత నను బెట్టినీవు। కాయజసంహారు గర్భంబుజొ
చ్చి। తాయంచు హాయంచు హరసంగమేశ। హరివిరించిసురాసురాద్యప్ర
మాణ। చిరభక్తరత్న ఘర్షిత మమాశాణ। వ్యాపితోదాత్త సర్వకళా
ప్రవీణ। ఖ్యాపితాంబుజభక్తకాహళవీణ।నిజభక్తవిరచిత నిఖిలపురాణసు
జనైనసన్నుత సురగిరిద్రోణ। వృషభాదిపవిషాణ వీక్షణప్రీణ। విషగళో
ద్యత్కాంతి విలసనాక్షీణ। యురుతరాజాండ సంయుతగర్భకోణ। నరను
తభాగగణ సహప్రయాణ। దత్తకరాంబుజ ద్వయపట్టబాణ। వృత్తద్వ
యానసాన్వితనిర్వాణ। కృద్ధిమణీఘోణిగేయనిర్వాణ। దత్తచోడక్షితి ధ
రసతీప్రాణ। నిహత మరుజ్జననీ లసద్ఘ్రాణ। సహ్యోజసర్వాణ కృశానుకృప
ణ। శరణగణత్రాణ సాన్నిధ్యబాణ। పరిహతాసమబాణ ధర్మాకబాణ।
కృతపూర్వగీర్వాణ గీర్వాణమకుట। ధృతశోదిపాషాణ తేజోధురీణ। చర
ణాంకనిర్వాణ సౌఖ్యాపారీణ। పరమమాహేశ్వర స్త్రాలమత్ర్వాణ। రాజిత
లింగతనూజు మార్జితమ। నోజును కణకల్పభూజునుతత్వ। బీజును భక్త
సమాజును సుగుణ। నైజునుగతభవ వ్యాజును పుణ్య। భాజును నుతకేళి
రాజును ని। కృతభోజుగయాక్షిసరోజును దివ్య। తేజును నిత్యవందిత చె
న్నబసవ। రాజు మహితమాది రాజును ధర్మాధి। రాజును పూర్వగోరా
జునుభక్తి। రాజును నుతసుర రాజును బసవ। రాజునారాజు నిరస్తచాళు
క్య। రాజును రాజాధిరాజురాజాంకి। నీదుగర్భాంతర్వినిహితు గావించి।
తేదేవసంగయ దేవదేవేశ। పాదానబాడిన ప్రమథావతారు। కూడుకొం
టివెలింగ కూడలిసంగ। యాడితభక్తి మహిష్టావతారు। కూడుకొంటి
వె లింగకూడలిసంగ। రూఢిసాక్షాన్మహారుద్రావతారు। కూడుకొంటివె
లింగ కూడలిసంగ। వేడుక నయ్యాది వృషభావతారు। కూడుకొంటివె
లింగ కూడలిసంగ। పాడితప్పని వీరభద్రావతారు। కూడుకొంటివెలిం
గ కూడలిసంగ। తప్పని నిజశివ ధర్మావతారు। నెప్పుకుంటివెలింగ క
కప్పడిసంగ। త్రిప్పని వీరభక్తిస్థలాచారు। నెప్పుకుంటివెలింగ కప్పడి
సంగ। చొప్పారు జంగమ సుపథప్రచారు। నెప్పుకొంటివె లింగ కప్ప

డిసంగ । యొప్పగు సంతతాభ్యుదయప్రచారు । నొప్పుకొంటివె లిం గకప్పడిసంగ। చెప్పచిత్రింబగు శివపథాచారు। నొప్పుకొంటివెలింగ క ప్పడిసంగ । వరలింగసామ్రాజ్య పట్టబద్ధుండు । వరభక్తిపట్ట మెవ్వారికి గట్టితివి। యఖిలవిముక్తి రాజ్యాన్విత మహితు । యఖిలస సద్భక్తి రా జ్యాంకు డెవ్వండు। ఖిలసద్భక్తి రాజాంకు డెవ్వండు। అసమసద్భక్త దేహైకదేహుండు । మెసగు భక్తిప్రాణయింక నెవ్వండు। పురహర మిముబూన్చు పూజాఫలములు। పొరిబొరినొప్పింప పూటమెవ్వండు। శంకరనీ గణాస్థానంబుజ్యోతి। యింక నెవ్వండుదాని జ గత్త్రయిని। సర్వాంక నీకూర్చు శరణులచేత । దర్పణం బెవ్వడీ త్రైలో క్యమునకు। ప్రాణేశ నీమహాభక్తవర్గంబు। ప్రాణమెవ్వడు జగద్భవనాంత రమున। యింక నీవీరమాహేశ్వరాచార । సంకులంబునకు దెసయు ది క్కనెద్ది। యెవ్వండు వీరమాహేశ్వరసరణి । ద్రివ్వకుండగ బ్రతిష్ఠింప నోపు। నెవ్వండ వీరమాహేశ్వర మహిమ । నివ్వటిల్లగభువి నిష్టింపనో పు। నెవ్వండు వీరమాహేశ్వర హితుల। క్రొవ్వడంగగమదిగూర్పంగ నో పు। నెవ్వండు వీరమాహేశ్వరకోట్ల। మవ్వంబు దళుకొత్త మన్నింపనో పు। నెవ్వం డఖిలజంగమోచ్చానువర్తి। యెవ్వండు జంగమాభీష్టప్రదా త। సాక్షాచ్ఛివుండని జంగమప్రవరు। వీక్షింపుసద్భక్తి వేత్తయవ్వండు। జంగమంబును ప్రాణలింగ మనిబాస। భంగిగావర్తించు భక్తుడెవ్వండు। అడుగకమునుజంగ మాభీష్టవితతి। తడయకొసగు మహాదానియెవ్వండు। నిర్వంచకస్థితి నిఖిలభక్తులకు । సర్వార్థములు దన్ప స్వామియెవ్వండు। నెగడ నెల్లింటికి నేటికెట్లనిన । వగమెరుంగని లింగవంతు డెవ్వండు। ముట్టిన బయలైన మూర్తిగావింప । నెట్టణజాలెడు నిపుణుడెవ్వండు । పట్టినపదడైన పసిడిగావింప । నెట్టనజానెడు నిత్యుడెవ్వండు । దలచినభక్త వితానంబుదలచు । తలపులదలకూర్చు దాతమెవ్వండు । వంగకాయలు ప్రాణ లింగముల్ గాగ । సంగతి దయజూచు శరణుడెవ్వండు । సజ్జనుల కులింగ జంగమభక్తి । యొజ్జయైకరపెడు యొడయుడెవ్వండు । హర్షప్ర సాదంబుగా నత్యుగ్రవిషము । ధరియించిబడసిన ధన్యుడెవ్వండు । పే రొందన్న సద్భక్తి బృందంబునుతుల । గోర్కులుజెల్లించు కుశలుడెవ్వం

డు। సత్యసద్భక్తినిష్ఠను శివరాత్రి। నిత్యంబుజెల్లించు నియతుడెవ్వండు। పెలుచభక్తులజాతి భేదభావంబు। కలనైన యరుగని ఘనుడు యెవ్వం డు। శిరమట్టబాసిన శివభక్తతతికి। శరణులు మఱువని శరణుడెవ్వండు। పట్టినవ్రతములు ప్రాణంబుబోవ। దట్టినవిడువని దక్షుడెవ్వండు। సతని సామర్థ్యంబు నతనిమహత్వ। మతని చరిత్రంబు సల్పులకగునె। ప్రమ థాధిపులకెల్ల ప్రాణంబుమీారు। ప్రమథులప్రాణమూ బసవలింగంబు। స ర్వేంద్రియములు ప్రసాదేంద్రియములు। సర్వాంగకళలు ప్రసాదాంగక ళలు। కరణంబులిష్టలింగము కరణములు। చరణాబ్జములుముక్తి సతిపు ట్టినిండ్లు। భరితసద్గుణములు భక్తబీజములు। చరితముల్ గురుచరేశ్వ రులకు గురులు। పరసవేదులు కరపల్లవాంగుళము। లరయన పాంగాసు లమరధేనువులు। తలపులకొనలు చింతామణిగనులు। పలుకులతీపులు పరతత్వలతలు। నతనిలింగపసాయతాఖ్యశస్త్రంబు। క్షితిముత్తెములు గురిశిన దివ్యశక్తి। యతనిలింగపసాయతాఖ్యశస్త్రంబు। క్షితిపతియ ర్థమిచ్చిన శైవలక్ష్మి। యసమలింగపసాయతాఖ్యశస్త్రంబు। విసమ మృతంబు గాంచినమందు। యసదులింగపసాయతాఖ్యశస్త్రంబు। నె సలికన్నీశున వానగినవేల్పు। యులరులింగపసాయతాఖ్యశస్త్రంబు। చె లువకంబరము లిచ్చినపేటికంబు। ధరణిలింగపసాయతంబనువాలు। వీ రియ నాగయకు బాలిచ్చినసురభి। సారంబులింగపసాయుతాయుధ ము। చోరులకునుభక్తి జూపినగురువు। అడరులింగపసాయతాంహ్వ యాయుధము। బడకుండకాళవ్వ బట్టినకరము। సంగతలింగపసాయతా యుధము। జంగమప్రాణాభి సంగతికీలు। అలరులింగపసాయతాంహ్వ యాయుధము। మెలమిబిజ్జలు శపియించినజిహ్వ। జననుతలింగపసా యతాయుధము। ఘనశస్త్రమెతలంప కల్పభూరుహము। బసవన్నమూ ర్తిమెబ్బంగిగీర్తింప। బసవన్నమహిమ మెబ్బంగినుతింప। బసవదేమె రుగునా బసవన్నచరిత। వశమెమెవ్వారికైన వర్ణనల్ సేయ। బసవాక్షర పఠన ఫలమహత్వంబె। యసమానమెల్లన్న నట్లొక్కమాటు। బాయ న్నలింగ సంబంధసౌఖ్యంబు। సాయన్నసద్గురు సత్కృపోన్నతికి। వాయ నిసప్రసాద వహనంబుబొందు। వాయోరసటు బసవాయని రేని। నసలా

రత్రిస్థలోద్యద్భక్తియుక్తి । బసవన్న కేవల భక్తుడే దేవ । వినుతవపుత్రో(
భవిష్యామి యనుచు । మునిశిలాదుండును మునివల్లభునకు । శంభుడు
దాత్తవిస్ఫూర్తి ద్వితియ్యు । శంభుండనగగాదె జనియించితీవు । అసమా
క్షభక్తహితార్థమైనీవ । బసవడన్ పేరసంభవమైతిగాదె । యసమాన
యటుగాన హరుడన్ననీవ । బసవండనగనీవ పానలొండేల । విశ్వేశయ
య్యాది వృషభేంద్రమూర్తి । విశ్వనందితకీర్తి విస్ఫూర్తిబసవ। లింగంబు
నీదివ్యలింగగర్భాబ్ధి । సంగతాభంగు రోత్తుంగ తరంగ । రంగసంగీత
మూర్తి యంగీకరించి । భంగిగానంద వెలింగె ముల్లోక । గురుడమెట్టు
లగూడు కొంటెసద్భక్తి । వరగణాధీశు నెవ్వరు గానకుండ । మడివాలు
మాచయ్య మరుగుపరచితో వా ।బడవర బ్రహ్మయ్య పనికిబంచితివా ।మా
దిరాజయగారి మరులుకొల్పితివా । ఆదెయ్యసకళయ్య నవలబుచ్చితి
వా । కిన్నరబ్రహ్మ గేకరించితివా । కన్నదబ్రహ్మయ్య కన్నుమొగిగితి
వా । శూలదబ్రహ్మయ్య చూపుదప్పితివా। మోళిగమారయ్యగ్రమోస
పుచ్చితివా । తెలుగుజొమ్మయగారి తీలుపరచితివా । కలకేతబ్రహ్మ
య్య గడవబుచ్చితివా। కక్కయ్య కల్లయ్య దిక్కు బెట్టితివా। చిక్కయ్య
లింగయ్య చిక్కుపరచితివా। గజ్జేశమసయ్య బుజ్జగించితివా । అబ్బదా
సయగారి నాగడించితివా । షోడ్డలబాచయ్య వెడ్డుబెట్టితివా । వెడ్డునా
గయగారి వెడగుపరచితివా । దసగణసింగయ్య దక్కువెట్టితివా । ముసి
డిచౌడయగారి మోసపరచితివా । గురుభక్తదేవుని గుమ్మరించితివా ।
సురియచౌడయగారి సొక్కువెట్టితివా । నాచిదేవయగారి నవ్వుజేసితి
వా । యాచెన్న బసవన్న నవులబుచ్చితివా । యేకాంతరామయ్య నేమ
రించితివా । కాకవారున్నను గన్నను విన్న । సంగనబసవన్న సద్భక్తితిల
క । మిగింగనిత్తురెనిన్ను సంగమేశ్వరుడ । నిచ్చగుంచెదుపాలు నిన్ను
శాసింప । మెచ్చియాగొడగూచి మ్రింగినయట్లు । మృచ్ఛిలిఘటమధ్య
మున నిన్నుగొలువ । మెచ్చిబొల్లవ్వను మ్రింగినయట్లు । యిచ్ఛశివాధి
క్యమొప్పబ్రతిష్ఠింప । మెచ్చిబాచరసును మ్రింగినయట్లు । అచ్చుగాజైన
బాధామలదున్నింప। మెచ్చియొడయపిళ్ల మ్రింగినయట్లు । చెచ్చెరబాడం
గ సిద్ధబుద్ధయల । మేచియందరుజూడ మ్రింగినయట్లు । మచ్చకయితర్ర

నావోఁచారుదుఱింప । మెచ్చియర్యమరాజు మ్రింగినయట్లు । నచ్చినీసంద
ర్శనము సేయురతికి । మెచ్చితిర్నాళ్వారివ మ్రింగినయట్లు । మచ్చికదృఢ
భక్తిమానసంబునకు । మెచ్చివత్సేశ్వరు మ్రింగినయట్లు । క్రచ్చరనిర్వం
చకత్వంబునకును । మెచ్చిదూబసవన్న మ్రింగితేనేడు । దాసయ్యశంక
ర దాసయ్యదాస । కేసయ్యధూర్జటి కేశిరాజయ్య । దారయ్య భోగయ్య
దసరయ్యశివ కు । మారుండు దోరయం మలయరాజయ్య । మోహిచ్చ
డుద్భటు డుత్తుంగచోడ । డావులితిమల్లి దేవయ్య యల్లయ్య । మధుప
య్యజగదేవ మల్లబ్రహ్మయలు । నిధినయ్యధవళయ్య నేమదమైలి । వీర
శంకరుడు నిర్వాహగమల్లయ్య । వీరభద్రయ్య గోవిందభట్టార । కుంకు
భల్లాణదేవుండు హాలాయు । ధుండు మేధావిరుద్రుండు కుమార । ఘాల
ఘుర్జరుడు బొప్పమెవామనయ్య । కాలకంధరుడు చిక్కయదేవుడాది । ప్ర
చురపురాతన ప్రఖ్యాతభక్త । నిచయంబు నీకుక్షినిండియున్నారు । చా
లదేబసవన్న శరణాగ్రగణ్య । నేలమింగితిచెప్ప వేబసవేశ । శిసువుదినం
గ నాశించినజిహ్వ । కసివోవకున్న నాకంకాళమూర్తి । నాటిమృగావళిన
మలిననోటు । తీంటవోకున్న నాదివ్యలింగాంగ । గోవత్సభక్షణ కుత్సుక
కళ్ళు । బోవకయున్న నాభోగవత్సలుడ । పీకలోకములు సేవించినపండ్లు
పాకువోకున్న నా ప్రళయాగ్ని రుద్ర । మ్రింగనగొండలై మ్రింగితి బ
సవ । లింగకుమారు పాలిత శివాచారు । కరుణాత్మలింగ జంగమ భక్తి
యుక్త । పొగిగొన దలచితే భూస్థలినింక । దివియయులేని మందిరము వి
ద్యావి । భవములేనట్టి సభాసమూహంబు । దానంబులేని మాతంగంబు
కంపు । లేనిపుష్పంబు సన్మానంబులేని । దానధర్మము లభిమానంబులేని
మానిని ప్రాణంబు లేనిదేహంబు । శాంతిలేనియతి భజనలేని తపము ।
కాంతిలేనిమణి నిక్కములేనిపలుకు । శశిలేనినిశి వేళములేనియూరు ।
పశుపాలకుడులేని పశునివహంబు । రసహీనమైన నిస్సారంపు కవిత । బస
వన్నలేని సద్భక్తలోకంబు । యొప్పునేనీకు దివ్యోరులింగాంగ । కప్పడిసం
గ సంగతదయాపాంగ । విగతాభిషంగ నీవీతభుజంగ । యగజసున్సంగ భ
క్తాత్మాబ్జభృంగ । పరిహృతానంగ శుంభద్గుణోత్తుంగ । యురుతర గం
గాంత రంగోత్తమాంగ । విమలకీర్తి సురంగ వేదతురంగ । ప్రమథాంత

రంగ యభంగమోలింగ । చూపవే బసవన్న సుకృతాపతారు । చూపవే బసవన్న సుజనమందారు। చూపవే బసవన్న సుగుణనిస్తారు। చూపవే బసవన్న సురుచిరాకారు। చూపవే బసవయ్య శుచిమతాచారు। చూపవే బసవయ్య సుపథపరిచారు। చూపవే బసవయ్య సూనృతాధారు। చూపవే బసవయ్య పాపాపహారు। ముంగలబసవన్న మూర్తి భక్తేష్ట। లింగగర్భమున వెలింగింపకున్న । వృష్ణుల నర్పితస్థేయాభిరతిని । భ్రష్టులెకనుక విపార వేదేవ। భక్తులజిహ్వాల బసవాక్షరములు । వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చొత్తకున్న।జిహ్వాగములచేత పరపరాగావె।జిహ్వాల నర్పితసేయాభిరతిని। భక్తులమనముల బసవాక్షరములు। వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చొత్తకున్న। పనుగొన విషయ విభ్రాంతిమై జెడవె। మనసుల నర్పితోన్మత్తాభిరతిని। భక్తుల తలపుల బసవాక్షరములు । వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చొత్తకున్న। పలుదోవలను వృథా భ్రాంతిమై జెడవె। తలపుల నర్పితసైర్యాభిరతిని। భక్తుల పలుకుల బసవాక్షరములు। వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చొత్తకున్న। యిల దురాలాప వశేచ్ఛమై జడవె।పలుకుల నర్పిత భ్రమికాభిరతిని। కావున బసవలింగము దివ్యదేహ। భావ మచ్చొత్తవే భక్తేంద్రియముల। నని ప్రీగాపింపుచు నడలుచు శోక। వనధిదేలుచు భక్తవర్గంబుదాను। లింగార్చనములు చెల్లించుచు జెలగి। మంగళారతులెత్తి మహితతదీయ। లింగగర్భమున సల్లీల నొప్పారు । భంగిగా బసవన్న భావంబుదోప। గనుగవ హర్షాశ్రుకణములు దొరుగ। తనువున రోమాంచతతులుల్లసిల్ల। కంధరసీమ గద్గదిక నెక్కొనగ। బంధురానంద విభ్రాంతిపండితుడు। కనువిచ్చిచూచుచు కరమర్థి మొక్కు। చును భజింపుచు నభిస్తుతులు సేయుచును। యీమూర్తి యస్మదిష్టలింగము ను। హామూర్తిమైన వృషాధీశు మూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశు దివ్యప్రకాశయంబగు వీరభద్రేశమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశలీలాభిరామమై చను మహాప్రమథేంద్రమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశు లీలాభిరామమై చను మహాప్రమథేంద్రమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశునిజాంగ। ధామమై చను ప్రసాదస్ఫూర్తి మూర్తి । యీమూర్తి

యస్మదీయేశుండుదాన। కామించి యైన జంగమ లింగమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశు గర్భమున। నేమించి వెలిగెడు నిజలింగమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశున నన్య। సామాన్యమైచను సద్గురుమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదియ్యేశుండు బసవ। నామంబుదాల్చిన నందీశమూర్తి। యీమూర్తి భావించు నింతన భవభ। యామయ దుఃఖాతు రాదు లడంగు। నీమూర్తి కొను నింతనమైహి। కాముష్మికాది సౌఖ్యములు వర్ధిల్లు। నీమూర్తి నుదయించు నింతనభక్తి। భామానులోకన పదవిసిద్ధించు। ననుచు శ్రీబసవ దండాధీశుమహిమ। గొనియాడుచును జగద్గురుడు పండితుడు। సద్భక్తవరులును శంకరయ్యాయును। నద్భుతాక్రాంతాత్ములై యుండిరంత॥—జంగమ శ్రీపాద జలజపరాగ। జంగమానోహణా చలపద్మరాగ। జంగమారాధనా క్రాంతానురాగ। జంగమసంచిత శ్లాఘాభియోగ। జంగమాభీష్ట పూజాబహిర్యాగ। జంగమాధ్యాన నిశ్చలితాత్మయోగ। జంగమసౌఖ్యాభి సంతతోద్యోగ। జంగమాజ్ఞాంకుశ చరమదనాగ। జంగమలబ్ధ ప్రసాదోపభోగ। జంగమాశీర్వాద శతమహాభాగ। యరలేని సఖుడ సూరార్య నాముద్దు। మరదివినస్మది మహిమా ప్రకరణము॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గద్య॥ ఇది యసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమరాయమాణ। జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధాశరధి మగ్న। సుకృతాత్మ పాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతర దండ। నాయక బసవాంక విఖ్యాత గుణగ। ణాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురు పండితారాధ్య చరితంబునందు। కరము చతుర్థ ప్రకరణము ప్పారు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

శ్రీగురవే నమః.

శుభమస్తు, అవిఘ్నమస్తు.

పర్వత ప్రకరణము.

శ్రీకీర్తిసంశ్రితాంచితవీరభక్తి। సాకారవినమితా మాత్యసూ
రార్య। భూరియశుడువనీ పురశంకరయ్య। గారిద్రోడ్కొనిపండితారాధ్య
విభుఁడు। చనుదేరచనుదేర చక్కఁగట్టెదర। వినువీధిదాకిన విశదవిస్ఫురణ।
శుంభదంబుధియు నీలాంభోదలతయు। శంభుకుత్తుక కప్పు జాలినయట్లు।
నల్లనైనిబిడమైనందితంబైన। ముల్లాసహేతువై మొప్పెసెట్లనిన। కడలేని
నిర్మల గాఢమహత్వ। జడతావిహార విస్తారోదకములు। సంగీకృతాయ
తోత్తుంగ శృంగౌఘ। మంగళరంగత్తరంగసంఘములు। పటుశైలచూడా
విభాసినీహార। పటలపరికార విస్ఫార ఫేనములు। శైలాభ్రవిహరణా సక్త
పరిమధవి। శాలదివ్యవిమాన చయవహిత్రములు। నరనుతద్వీపమాన న
ధ్వజదండ। గురువహిత్రోత్తాల కూపదండములు। సంచితనానాది శాస్త్ర
నచయస। మంచితద్వీపాంతరానీకములును। స్థిరగిరిపార్శ్వనదీ ప్రవా
హప్రి। సరతదీ యద్వపచారు మార్గములు। పరమనైష్ఠికశైవ పాశు
పతాది। చిరతపోధనమహా పురుషరత్నములు। మాయావిముఖవీర మ
హేశ్వరాది। నాయకౌఘానర్ఘ్య నాయకమణులు। సంతబహిస్థలా
సంతశైలౌఘ। కాంతమైనాది ఘనతరగిరులు। సంటినమనుజుల సట్టంగ
బట్టి। సంటిరాలనువిజా యస్కాంతగిరులు। మెలమిద్రింశద్యోజనేతర
భూమి। చెలియకలిట్టనుశీమాస్థలమున మానితంబైయిట్లు శ్రీనగాంభోధి।
గానంగనొప్పెముంగములనట్టుగాక। నివుడబ్రిహ్మర్షించు నీలకంఠ
ములు। దవులుముముకుఁ చాతకవితానములు। హితమనోరధసమాహి
తఫలేచ్ఛాచు। గతపరిష్కర్మ కపరితానములు। సుచిరతత్పథ సోపాన
కలిత। పరిచితాభ్రంకషస్ఫురితవర్తనలు। స్థిరవృత్తకాష్ఠనదీతృణజ్యోతి।
గురుతరస్ఫురిత విద్యుల్లతాతతులు। వరిధితాద్రిచూడాని పతితానవరత।

వృధుతరకరికర పీవరపుణ్యా। పూరితనిర్జరధానసమూహా। సారఘూ త్కారని వారితధ్యాన। ఘనతరతద్గుహా గంహ్వరోద్భూత। జననుతప్రతిశబ్దచక్రగర్జనల। జననుతిప్రతిశబ్దచక్రగర్జనల। నవనిజాంగద్రుగంచలోద్భూత। విశ్రమగకారుణ్య రసపూరములను। యనుతమస్వర్గమోక్షాద్యభీష్టార్థవినుత। పలాహరవృష్టిబెంపారి। మెసలారశ్రీనగంబునసీలమేఘు। మసమానమైయొప్పె నట్లునుగాక। పృధుతరంబైయొప్పృధివిపీఠముగ। ప్రిదితాంబరముదివ్య భవ్యలింగముగ। గన్నదిక్చయముమే ఘలయుగాదిశలు। ప్రిన్ననిదివ్యాంబరంబులుగాగ। పొలుపారునక్షత్రములు పుష్పములుగ। నలరిసూర్యేందులు ద్యద్దీపములుగ। నెరయతత్త్వాతీతనిత్యచిన్మూర్తి। గౌరలుజటాజూట కోటీరముగను! యరుదగుసూక్ష్మతత్త్వాకారమైన। హరుగళంబుననున్న హాలాహలంబు। నీలిమదోచిన నీలపర్వతము। నీలవర్ణాకృతి నేత్రపర్వతము। హర్షాశ్రుపూరితాపాంగమార్గుఁడుప్రి। కల్పితస్మితవక్త్ర కములభాస్కరుడు। స్ఫురితరోమాంచకంచుకితదేహుండు। గరమవిచ్ఛిన్న గద్గదకంధరుండు। నిత్యభావాత్సరనేత్రాంగవిక్రి। యాత్యంతపరవశుండగుచు వెండియును। గనుగొంచుమొ్రిక్కుచు గతిపయదినము। లచు నెల్లటూరికొయ్యననేగుదెంచి। మరియునుద్యద్భక్తి మతిబర్వతునకు। తరిదరిమొ్రిక్కుచుతాజూచిచూచి। భంగించికుంభసంభవుకునున్నొక్క। గురిగిన వింధ్యాగుంపుదానెంత। యిందీవరాక్షుచె నెత్తంగబడిన। మందరనగమునమగ్రితయంత। తూలిరావణుని చేతులునూచబడిన। కైలాసశిఖరంబు గాంభీర్యమెంత। తనపర్వతత్వంబు ధరనుమాదేవుధనువైన మేరుభూధరమదియెంత। మున్నుపజ్రికినోడి। మున్నీటదాంగి। యున్నమైనాకాద్రి యున్నతియంత। అంతంతగంగాపయంసుగ్ఘార్ణజేవ। నంతరించినమాల్యవంతముప్పెంత। కమలాప్తరుచులకుగాకనసించు। హిమవంతగంగుమహిమ్మకతనెంత। తప్పకభాస్కరోదయవేళగాని। యొప్పనియుడయాద్రి యొప్పుదానెంత। కడుపుసొచ్చిసమిత్రు ఘనతరతేజ। మడగించుహస్తాద్రి యాధిక్యమెంత। తలపచందనములుదక్కంగనొండు। గలుగనిమలయాద్రి గౌరవంబెంత। దానీశునొకనాడు దాల్పంగలేని। మాన

స్తోత్రగిరి మాహాత్మ్యమెంత్తు। చంద్రోంకుదనుబాసి జననిల్పినట్టి। యిం ద్రకీలంబుమహిష్టతయంత। పటుశోణపాషాణబహువర్ణరీతి। నటియిం చుశోహణనగము పెంపెంత। జనుపతియగురాము శాపంబుచేత దునిసిన గంధమాదనము పెంపెంత। వోరంతహాద్దుభూభారకృతమున। వారుం కులపర్వతముల పెంపెంత। మొదలగోతులుమోవ మురిసిపడ్డట్టి। పద టికొండలపిండు పాటిదానెత। నాడునేడునుయల్ల నాడునేండు। పోడి గాభంగంబు బొందనియట్టి। పొగడికనెగడు శ్రీనగసార్వభౌమ। పొగడ కేకృతమతుల్ పుణ్యైకరాసి। యొక్కొక్కగిరుల యందొక్కొక్కమ హిమ। నెక్కొనుగాకయ। నిందితమహిమ। గలుగునెవరులకు కామ్యా ర్థసిద్ధి। గలుగునేపరమమోక్ష సుఖాభివృద్ధి। గలుగుగాకిలశ్రీనగస్ప ర్శవేది। వలనశ్రీశైలబాస్వరసురతరువు। వలనశ్రీపర్వత వరకామదు ఘము। వలననెట్లనినన వారితభక్తి। భ్రాజిల్లుపర్వతు పటితపఃఫలము। తేజోమహాత్వంబు దివ్యాంగమనగ। సుచిరమల్లికార్జునసముత్తుంగ। పరమహాస్థానంబు వదనాబ్జమనగ। ఘనతరధర్మార్థ కామమోక్ష ములు। తనరుశ్రీపాదపద్మంబులనంగ। కన్నులుదీప వృక్షంబులనంగ। చెన్నగుశృంగంబు శృంగంబనంగ। గుహలునాసాపుటకు హారంబులనగ। మహితభూజములు రోమంబులనంగ। నాగిగుహాంతరవాయు పూరుపు లనగ। తగుశ్రుతిస్మృతులు శ్రోత్రంబులనంగ। వరచతుద్వారని వా సలిగములు। సరసతనొప్పారు చన్నులనంగ। దొరగుపుణ్యంబులు దు గ్ధంబులనగ। వరపరిషత్కోట్లు వత్సంబులనగ। నమలిననిజకీర్తి యది యవాలముగ। ప్రమథాధిపులు పరిపాలకులనగ। నందితంబైన శ్రీనగ కామధేను। వందకాక్షివ్రీ యిష్టార్థముల్ మరియు। బరగుపర్వతతపఃఫ లదాతయైన। వరుబ్రసన్నుతయాల వాలంబుగాగ॥ పొనరుపర్వతపూ ర్వ పుణ్యదేహంబు। ఘసతరంబైన కూటవేరుగాగ। వీగుపర్వతునగా స్థితహూపతనువు। దాగరిగొన్న మొదలిదుంపయనగ। పోదలినదైనసొంపు పొంపిరిశోష। కదసినకొండలు కవటలనంగ। అశ్వమేధాది ముఖ్యాభ లగిరులు। శాశ్వతసాఖోప శాఖలుగాక। కరమొప్పుపాతాళ గంగాదిన దులు। వరునవెల్లితబహు వల్లరుల్ గాగ। మహనియ్యకాంతి మన్మరకత

శిలలు। బహుళంబులగుహరిత్పత్రింబుగాఁగ। అగణితరుచిబిబ్రివాళాబ్జరా
గములు। జిగిదొలుకాడెడు చివురులనంగ। గమియుమౌక్తికచంద్ర
కాంతవజ్రములు। కొమరారునెరివిరి గుత్తులనంగ। సమరంగామ్యాధుఃక
లైనసాధకులు। తమిగవ్వకొని తేటితండంబులనగ। శ్రీస్వయంభూలింగ సిద్ధ
లింగములు। భాసురవరదివ్య ఫలములనంగ। తలపోయమునులును దాప
సాత్త్రములు। ఫలములనెసినుక ప్రికరంబులనగ। నందితంబైన శ్రీనగక
ల్పతరువు। నందకాకెవ్వి యిష్టార్థముల్ మరియు। తారాదిలోహతత్త
ద్వర్ణ సమితి। వారించిశుద్ధసువర్ణంబు సేయు! వినచింపనాస్పర్శవే
దికలెల్ల। ధరసూక్తివర్ణంపు తతియునునట్లు। ద్విజముఖ్యజాతులు ధృ
తిదన్నుముట్ట। వృజనంబులడచి బవితుర్రిల సేయు చిరసూక్తినంతస్ఫురత్స్పృ
ష్టాయనంగ। ధరజెల్లశ్రీపర్వతముననకాక। తలపోయశ్రీపర్వతస్పర్శ
వేది। వలననకాకెవ్విపాంచితార్థములు। ధరనెన్నదగు పర్వతంబుల
లోవి। సిరిగిరియననొక్క గిరియనజనునె। లింగమూర్తులపొర్ధి। లీల
లదావు। మంగళత్వముయెల్ల మహితతలెల్ల। పరమార్థముక్త్యాది ప్రిమ
ధులవేది। సురతరువులగుంపు సురభులసొంపు। చింతామణులపెల్లు శ్రీపు
ట్టినిల్లు। సంతసంబులతీపు సత్యంపురూపు। స్పర్శవేదులకాసి ప్రత్యక్ష
కాశి। దర్శనంబులముక్తి ధన్యతశక్తి। దమితేంద్రియులసీమ దాసుల
ప్రేమ। విమలతమురవు తత్త్వముపొట్టజోరువు। జంగమోచ్ఛ్రవము
ప్రసాదంబజవము। సంగీతములగుత్తి శరణులవృత్తి। నిర్గతాఘులదృ
ష్టి నిత్యతపుష్టి। స్వర్గంబుగరను మోక్షంబులవెరసు। శివయోగులని
రవు సిద్ధులనెరవు। ధృతకీర్తిపెంపు నిత్యులమతియింవు। నదులజొచ్చిన
యిల్లు నగములపెల్లు। సదమలాత్ములపేర్మి శంకరుకూర్మి। తపముల
మెల్లి తీర్థంబులవెల్లి। జపసమాధులపొద్దు శవములదుద్దు। భక్తులచెలు
వు విరక్తులయిలివు। ముక్తివంతులుతోవ మోదంబుచేవ। భవసాగ
మునావ పనములతోవ। శివభక్తిశిఖరంబు శ్రీనగేంద్రింబు। పరికింపనిట్టి
శ్రీపర్వతంబునకు। ధరణిధరములొండు తత్తుల్యమగునె। యిందున్నశైల
యేడు లీశ్వరుమాళి। యందుంన్నయట్టి గ.గాంబుకణములు। యిందు
న్నగుబ్బలు లిప్పహిపొవు। మందరకైలాస మహితశైలములు। యిం

దులగోబృంన మిష్ఠముల్ గురియు। బృందావకులసురభిపరికరములు। లిందులలో పెయ్య లీశుకట్టైదుర। మందమైయున్న గోమాతృసంఘములు। యిందులపసిబాల లెలమినజాండ। సందోహములుకాల్చు శతరుదరివిభులు। యిందులపడుచెట్టు లిలగాయసిద్ధు। లందరుగూర్చు దివ్యౌషధాపళులు॥ యిందులసిలిపిరాలినదీక్షితులను। నిందితంబులుజేయు నిజపుణ్యమతులు। యిందుల కెరియ్యాట లూప్సితార్థములు। నందించురసరసాయనసుధావారి। నెలకొన్నయిందుల నీలసతరులు॥ మలయజఘనసారమహనియ్యతరులు। కామింపనందుల కడపటిశిలలు। భూమిచింతామణుల్ పుట్టినఘనులు। విలసిల్లునిందుల వెడవృంతలాది। తెలుపారుభాగీరథీముఖ్యనదులు। పరగనిందులచౌట। పదియలూహింప। నిరశంబుక్షీరాబ్ధినిధిపుట్టినిల్లు। కలయఁగనిందుల గండశైలములు యిలమోచికొనియున్న కులపర్వతములు। అరయనిందులశబరాలయభూమి। హరిముఖ్యసురలకు నపవర్గభూమి। తలపోయనిందుల ధరణీరజంబు। అలమేటిచామీకరాదిరికిదళము। చరియించునిందుల శ్వపచాధములను। ధరచతుర్వేదుల కరయనుత్తములు। పరికింపనిందుల పసలకాపరులు। వరుసస్మృతి వ్యాఖ్యానపరులు। యీక్షింపనిందుల యీపావబిడ్డ। తత్కాలంతాది దర్వీకరములు। భావింపనిందుల పూవులవడుగు। లావజిరికింద త్వమదియిచ్చినారు। వడిగలనిందుల వటకపాకులును కడగిబరింహకుముంజి గట్టినవారు। కత లేలయిందొక్క కడయింటిగనము। క్షితిగతిఁగావిష్ణుజేసినవాండు। యూహింపనిందుల యొకపిన్నతపసి। యాహరిపుత్రునుక్కడచినవాడు। వీక్షింపనిందొక్క వీరగణంబు। దక్షుని యజ్ఞంబు దహియించినాడు। శీఘ్రింబయిందొక్క చిట్టిగణంబు। వ్యాఘ్రాసురాదులసచ్చినవారు। రమణనీశైలోత్తర ద్వారదిభుడు। పరిమదులబించి లోకములేచినాడు। వారిలియిగ్గిరితూర్పు వాకిటరేడు। గారిలుచుత్రిపురముల్ గాల్చినవాండు। నలినిన్నగము దక్షిణ ద్వారవిభుడు। యిలచిరంజ్యోతియై యెసగినవాండు। మరువకరిగిపశ్చిమ ద్వారవిభుడు। పారిగొనిబ్రహ్మల పుట్టించినాడు। స్మరవైరియిందుల మల్లికార్జునుడు। వరలింగముల చక్రవర్తియైనాడు। మిగులనిందులసార మేయమా

ర్జాలు। ఖగమృగక్రిమికీటక భుజంగముఖ్యు। లోలి నిశ్రీగిరి నుండెగా దేని।
కైలాసమున నుండెగా దేవతిర్ణంప। వనిన శ్రీగిరి మహామావలంబనము।
వనజజునకు నైన వర్ణింపవశమె। వినసభూతోనభవిష్యతియనగ। నెనయ
శ్రీనగమున కితరశైలములు। భువిధరించినయట్టి భూధరేంద్రములు। శివు
ధరించినయట్టి సిరిగిరి సరియె। యెంచు గీర్తించుచు హర్షించుగణను।
మంచితుండగు పండితయ్యచూడ్కులకు। నంగదశైల మంతయుగూడ
దివ్య। లింగసంరూపమై లీల వెలింగె। సీకృతాత్ములకు శిలానికరమై
తోచు। ననుపురాణోక్తదానదియేలతప్పు। వినుతింపనద్భక్తి విధియ
ట్లుగాక। అనయంబు పూజాఫలాపేక్షితులకు। కనుగొనస్థూలలింగస్ఫూ
ర్తిదోచు। ననయంబు భక్తిసుఖాపేక్షితులకు। కనుగొనబరమలింగ
స్ఫూర్తిదోంచు। ననయంబు భక్తిసుఖాపేక్షితులకు। కనుగొనబరమ
లింగస్ఫూర్తిదోంచు। వరలింగమెట్లున్న పాయరియ్యము। ధరదదీ
యంత్రి విధంరూపమనగ। రతినస్మదాద్య మరాదృశ్యమనగ। యతి
ముగానూత్మంతు యోగిభిరనగ। గరమనుగక్తి భక్తైదృశ్యమనగ। ధర
దృశ్యతేనాన్యథాకవిచిత్తనగ। అటుగాక భక్తభావైకదృష్టులకు। స్ఫుట
లింగమూర్తి దోచుటడద్యగాడె। బంగిగా బసవయ్య భావదృష్టులకు।
జంగమంబటిగూడ లింగమైనట్లు। సిద్ధరామయ్యకు శ్రీగిరీశ్వరుడు। శుద్ధ
లింగాకృతి శోభిల్లినట్లు। శ్రీపిళ్లనాయనారికినిలింగన్న। నూనమైపౌ
ణేశు జేపారినట్లు। స్ఫారలింగాకృతి బాచిరాజునకు। సౌరాష్ట్రవిభుకు పరి
సన్నమైనట్లు। వెండియు సోమేశ్వరుండుగుడ్డవక। బండితలింగపరికాంపై
నట్లు। శూలిదాపోరల్లి సూరసానికిని। దాలింగమూర్తియై దనరారు
నట్లు। భంగురేతర వీరభద్రేశ్వరోత్త। మాంగములింగమై యలరారి
నట్లు। శ్రీలింగమూర్తియై శివుడుపర్వతుడు। విశాలశిరస్థవిసంధిల్లునట్లు।
స్తుతియించు మల్లికార్జునునకు మెచ్చి। యతులసాక్షాత్కార మంగీక
రించు। గతిపర్వతంబు లింగస్ఫూర్తి వెలిగె। మతిదలపోయుపండితునక
క్షణము। మునుమజ్జనాంబువుల్ ముంచినదృష్టి। నినుపారగంధంబు నిం
చినదృష్టి। పానరలతాంతముల్ పూచినదృష్టి। పధూమంబ్బునధూబు

గప్పినదృష్టు। పరగనివాళులు బట్టినదృష్టు। రమణతాంబూలంబు రంజి
ల్లుదృష్టు। అమరపుష్పాంజలుల సలారదృష్టు। గానిల్లుబర్వత ఘనజంగ
మునకు।దానిరీక్షణ సావధానంబునంగ చక్కనలింగావసరము చెల్లించి।
మక్కువ పెక్కువ మల్లికార్జునుడు। లెక్కింపశిలలెల్ల లింగరూపములు।
నిక్కంబువినుతిఘనసీభవించుటకు। నరయయద్దిమన సాధ్యాయతేయని
యు। ధరణితర్వాబావ దతియనవరియు। చేకొనిలత్కర్మణాకరోతియని।
యాకాంక్షరిశుద్ధిజెప్పు నప్పురాణములు। నరిమనస్యేకంవచస్యేకమని
యు। నరియగర్మణ్యేక మనియు మహాత్ము। చేష్టలువిరచించి చెప్పునా
ద్యోక్తి। దృష్టంబుగా శైవ శిష్టపండితుడు। కలయశ్రీనగము సాక్షాలిం
గమనుచు। వలచిరూపించియు దలచినయట్లు। పలికినుతించియు పలికిన
యట్లు। యిలభజించియు భజియించినయట్లు। పదపడినద్భక్తి దుదము
ట్టలకును। ముదమునభక్తి సమూహంబుబొగడ। నద్భుతంబందుచు నం
తబండితుడు।సద్భక్తిమొగ్గిక్కుచు సంస్తుతింపుచును। అభిరమ్యలీల నా
ప్పరుశ్రీగిరికి। నభిముఖుడై కన్నులారజూచుచును। దూరకృతాఘుండు
దానమరాజు। గారికృపాలోక నవార్థిదేల్చి। అరుగశ్రీగిరి మల్లికార్జు
నదేవు। చరణాంబుజంబులా సక్తిభజింపు। భవుభక్తకోటికి పర్వముల్ స
లుపు। శివరాత్రియప్పుగి జెల్లింగపుమరియు। యిలప్రిదక్షిణముగా నీప
ర్వతంబు। పలగొనుసీవు మావ్రితసమాప్తంబు। గావింపుమనిశిష్యు గా
రవింపుడుమ। హావినయంబున సాష్టాంగమెరగి। మస్తకవిన్యస్త వహిత
స్వహస్త। శస్తావతంసుడై జగతభివినుత। సర్వజ్ఞపండితా సాధ్యడొల్లి
యును। పర్వతంబననొక్క ప్రిమధుడొబుసయొ। పర్వతాకార మెచ్చం
గివాటిల్లె। పర్వతస్థలినెట్లు ప్రిబలించెగంగ। ఆదిశ్రీపర్వతంబ మనామ
మట్టి। లాదరణీయమైయల దెలోకముల। మహిశైలసార్వభౌమత్వనిత్య
త్వ। మహిమయేకిరియన సమానమైపరగె। నఖిలమముక్షుల కాదిని
శైల। శిఖరదర్శనముక్తి సిద్ధియెట్లైనగె। మించీనవాశివ మెళితరూప
ముగ। పంచవక్త్రిములెట్లు భ్రాజిల్లెగిరికి। యెల్లపర్వతముల కెల్లతీర్థ
ములు। కెల్లయైయెట్లుండె నెల్లకాలంబు। సహ్యాత్రాంతకుడు ప్రినన్ను
డైయెట్లు। సింహాసనముగ వసించెనగ్గిరికి। సురపర్వతాది భూధరకోటు

లుండ। హారగణంబులకు గ్రీడాద్రియెట్లయ్యె। రసరసాయనసుధా రసస
రోవరము। లెసగంగనగ్గిరి నెట్లువసించె! సురమణి సురధేను సురమహీ
జాంత। సురసింధుతతుల కాకర మెట్టులయ్యె। నాల్గుదిక్కులయందు నాల్గు
వాకిళ్లు। నాల్గుమూలల నిరు నాలుగుదిడ్లు। సుకరమైయినుమది సూరెన
గడ్డు। మకుటతోరణము లిమ్మదివానికనగ। నగములు బిలములు నదు
లు తీర్థములు। నగుకుండములును మహాస్థానములును। దివ్యలింగము
లు జ్యోతిర్లింగములును। భవ్యమైపరుగు నే పంచెమిమరియు। నరులకుద్భ
శ్యయానంబయ్యెగాక। పరగనిగ్గిరపీఠ పద్ధతిదనర। మణిలింగములురత్న
మయలింగములును। గణుతింపస్వర్ణ లింగంబులురజత। లింగంబులు
ను దామ్రలింగముల్ గాంస్య। లి గంబులును లోహజంద్రముల్ జంద్ర
కాంతలింగంబులు కర మొప్పసూర్య। కాంతలింగముల యస్కాంతలిం
గములు। నమృతలింగములు స్వయంభులింగములు। కోమరార కోటా
డకోటు వెండియును। నరసురాసురము నీశ్వరసిద్ధసాధ్య। గరుడగంధర్వో
రగప్రికరాదు। లిలబ్రతిష్టింప లింగములనంతంబు। సాన్నిధ్యమెసగ
శ్రీశైలంబునందు। పన్నుగానొసగు సౌభాగ్యమెట్లొదవె। చక్రిచతుర్ము
ఖశక్రసన్నుత। పరాక్రమునకు లింగచక్రవర్తికని। శూలికి మల్లికా
ర్జుననామమెట్లు। పోలయ్యమునుస్వయంభూలింగమునకు। యేనగంబే
దెస యేతీర్థమెచట। యేనదియెక్కడ యేస్థానమందు। యేలింగమే
పూజ యెంతంతపుణ్య। మేలాక మేభోగమే ఫలప్రాప్తి। యేపదంబమే
సౌఖ్యమే మోక్షమెట్టు। లాపర్వతంబు మాహాత్మ్యమంతయును। నాన
తియుండని యడుగుల కెరగి।నానతబుధుడు లోకారాధ్యమూర్తి। యా
నందభరితాత్ముడైకృపాదృష్టి। దోనమ రాజయ్య దొడిదొడిజూచి।
శ్రీగిరిమహిమ దా శేషునకైన। వాగీశ్వరునకైన వాసుకికైన। యాశిలా
దునకైన ననుకీర్తి తాయ। గాశక్యమేనీళ గళుడేరుగుగాదె। ఏనియొపా
ర్వతి తన విభుసిచగారి। తనకంతగుహునకు తానానతిచ్చె। నాతనిచే
నర మరులు మునులు। భాతిపురాణోక్తి పర్వతువహిమ। దనరెడుశ్రు
తులనంతాలైయునంగ। జను వేద వేదాంత శాఖలుకైన। సూతునకైన
వ్యాసునకైనజ। త్ప్రకథతనుండట్టి శ్రీపర్వతుమహిమ। యాపురాద్రే

సారాజ్ఞాదాకంబు। రూపింప నేనముద్దుండనేకాను। వినను వినుము
గృతార్థతానియతి। నానేర్చుభంగి శ్రీనగమహత్వంబు। వర్ణింప
నశక్యవీశ్వరులుత్సహింప। నర్ణావావృతధాత్రి నలరుచెల్లనిన। ఆది
కనానయనాదిశిలాదు। డాదరికమునమహాతపోనియతి। ముక్కంటి మె
ప్పించి మున్వంరనుతుల। చక్కనబడయుచో సద్భక్తిబుద్ధి। యిద్ధభవద్భ
క్తిహీనుడద్వైత। బుద్ధుడందొకడైన ప్రిభవించెనేని। నెట్టణబొగొందు
నీకడ్డపడిన। నిక్కైనగొడుకుల నిమ్మనాకనుడు।నిత్యునయో నిజునిర్మల
దేహు। సత్యకీర్తి ద్వితీయ్యశంభు సర్వజ్ఞు। ధర్మానతారు నిత్యస్తుత్యు
శైవ। ధర్మశాస్త్రాచార్య తనువృషాధీశు। నందితప్రిమథగణ శ్రేష్టున
జరు। నందికేశ్వరు నగ్రినందనునొనగె। నానందికేశ్వరుండతివీరఘోర।
మానితనంతపో మహిమాతిశయతి। శివునిగురించి భజించి మెప్పించి।
భువినిర్వతీయు శంభుండనుపేర। వాహానత్వంజ సర్వజ్ఞత్వమునుస। మా
హితమగు శ్రీవృషాధిపత్యంబు। శివధర్మ శాస్త్రి విశేషరహస్య। వివిధ
దివ్యాగమ విరచనత్వంబు। సహజలింగైక నిష్ఠాపరతంత్రి। మహితకేవ
లభక్తి మతగురుత్వంబు। ప్రిమదేశ్వరత్వంబు బడసీలోకములు। దమ
మేరధర్మానతారమైపరగె। ఖ్యాపితలీల శిలాదుండుమరియు। దీపితమహా
మద్వితీయ్యతనూజు। పుణ్యజనైక శరణ్యునగణ్యు। పుణ్యచతుర్దశ భు
వనవరేణ్యు। నాశాంతకీర్తి గతప్రిణుతార్తి। మంగళచరితున భంగు
లింగోత్తు। మాంగుసంతతదయా పాంసదివ్యాంగు। నాతతపంచ మహా
పాతకోప। పాతకనిరసన ప్రిఖ్యాతచరితు। నాద్యునాద్యస్తుత్యు నవికల
వేదు। వేద్యునభేద్యున విద్యావిదూరు। నక్షణకరుణా కటాక్షవీక్షణను।
రక్షితసకలము ముక్షునక్షరుని। సర్వజ్ఞు సన్మునీశ్వరసార్వభౌము। పర్వ
తునీహితాఫలబర్వతుబడయు। బరమేశు కారుణ్య భావాతిశయత। హ
రపాదభక్తి సమగ్రినందు। నురుతపశ్చరణ కుద్యుక్తుడైతోంటి। వర
మునీంద్రుల తపావర్తనల్ దలచి। ధరణినజాది దుస్తరజీవరాశు। లరయ
బణాహారులైకా దెబ్బితుకు। జలచరాదులు వృక్షసస్యభూతాదు। లల
రిజలాహారులైకా దెబ్రితుకు। సారావతాదులు పక్షులుకొన్ని। యార

శిలాహారులై కాదెబ్రితుకు। ఘనభుజంగము మనోగద జీవరాసు। లిల నుజలాహారమై కాదెబ్రిదుకు। సరిపిపీలికిముఖ్య జంతుప్రితాన। మరయ ఘనాహారమై కాదెబ్రితుకు। ననుచువర్ణాద శిలాదానిలాద। విషతక్ష ణ్వాదాది మునులాచరించు। నాతపోమహిమలనాలంబుజేసి। యాత్రతో ద్యుక్తిని రాహారయుక్తి। ప్రిమథాధిపతులు జితిృము జితిృమనగ। నమ రులత్యాశ్చర్య మాశ్చర్యమనగ। దనుజులెంతయును చోద్యము చోద్య మనగ। సనకాదులను పమంబను పమంబనగ। వరమునీశ్వరు విదియదు దనియనగ। నరులిట్టుతపముగా నముకానమనగ। నిష్ఠురనరత పోనిర్ణ యనియతి! నిష్ఠబర్వతసన్నుతిపరిపరుండు। మానితదివ్య వర్షానేకకో ట్లు। దానట్లుజరియింప ధరణిగణింప। జడధులుగలుగ నిజ్జలశాయియలగ। బడబాగ్నిమలగ దిక్పాలురుదొరగ। చుక్కలురాల వాసుకితేల్వారి। దిక్కరీందుర్లుదూల దివిభులిగూల। నమరులువంద నజాండముల్ దీండ। కమలమిత్రుడుగంద కమఠంబుమ్రింద। కులగిరులడగ దిక్కులువీడప డగ। నలువయుక్కడగ నాద్యులుమొక్కదొడగ। సంతబర్వతుని మ హాతపోనియతి। కాంతకాంతకుడు బ్రిత్యక్షమైనిలిచి। జాగ్రిస్మహా గ్రి సమగ్రితపోవి। నిగ్రిహ విగ్రిహ నీకనుగ్రిహము। గావింతు కావిం తు కావింతుకరుణ। భావింతు భావింతు భావింతునిన్ను। మెచ్చితి మె చ్చితి మెచ్చితివరము। లిచ్చెద నిచ్చెద నిచ్చెదనింక। మాటలేమిటికి ముమ్మాటికిభక్తి। పాటవధారేయ పర్వతవిభుడు। వేడుము వేడుము వేడుమీవనుడు। పోడిగా సర్వాంగములు భువిబొంద। తోడి దోడి జాగిలబడి మొక్కి మొక్కి। కడుభక్తిముకుళిత కరపద్మడగుహృ త్పద్మగతునీశు నెదుచనీక్షించ। ముత్యాలుకలుమేన మోసులుసాగ। కంఠ నముద్గత గద్గదస్వరము। కుంతుతంబుగనుతుల్ కత్తుకజిక్క। నానంద భాష్పధా దాసారవారి। నాననాంభోరుహంపటిదొప్పదొంగ। నింపుసొం పారెడు కెంపుగన్నులను। పెంపునొప్పారెడు। కంపంబుదొడర। దమలో నపలుమరు దర్శింపమొక్కి। దమకించుచు మచ్చరికముదొంగిలింప। నాయంగవికరియల వియభూషణము। లైయిట్లు జొలుపార నర్థిదో ల్కాడ। భక్తవత్సలవిస్న పంబయ్యజియ్య। భక్తమనోంబుజ భాసిత

శయ్యా! భర్గపరాపర భవనిష్కళ కళ! సర్గస్థితిలయ ప్రచరితగు
ణాంక! వరదమహేశ్వర వజ్రిసంత్రాణ పరమదయారస పదనేత్రకాణ!
యనవరతత్రిలోకైకనమస్య! వనజాసనాచ్యుత వాగమితాస్య! గణమ
నోరథ పరికల్పనవ్యసన! ప్రణుతజనానీక పాతకగ్రసన! శుభకరయవి
కల శ్రుత్యంతవేద్య! యభవసంసార మహారోగవైద్య! సర్వజ్ఞవిశ్వరక్ష
ణకృపారంభ! పర్వతకన్యకోపరిపరిరంభ! శరణాగతౌఘ దుస్తపాప
దావ! పురహర చిత్తగింపుము దేవదేవ! యనియిట్లు నినుబర్వతాష్ట
కంబను! పినుతింపనిష్టార్థ వితతులుజెందు! గావుననిష్ట ఫలావాప్తి
నీవ! గావి.తునావని గైకొనుదేవ! వేండెదనిన్ను నేవిజితాభిషంగ! పో
డిగానవధరింపు మ.దయాపాంగ! పర్వతుండను పేర పరమార్థముగను!
బర్వతాకారమే బరపుగాదాల్చి! యుండెదనీవు నాయుత్తమాంగమున!
నుండవేనాథ దివ్యోరులింగాంగ! ఆసక్తిహరివిరించాదులుగొలువ! గాను
నగిరినుండ గతియున్కినొల్ల! కైలాసమునమహా గణములుగొలువ! గా
లెలనివుండు గతియున్కినొల్ల! మందరగిరిసుర బృందంబుగొలువ! నొం
దంగయుండు నీయొక్కనేనొల్ల శ్రుతులశిరంబున సూక్ష్మరూపమున!
వితతమైనీయున్కి విధమునేనొల్ల! కూడదిప్యంబక ముఖ్య కుధరసం
ఘములు! వేడుకనీయుండు విధమునేనొల్ల! శివలోక ముఖ్య విశేషలోక
ములు! దవిలినీవుండు విధంబు నేనొల్ల! సనకాదియోగుల సన్మనోగతుల!
నొనరయుండెడియున్కి యెల్ల వెండియును! అనుపమశైవ నిష్ఠారూపసి
యతి! జనుగౌతమాదుల సజ్జలయందు! దనరంగపాశుపతవ్రతోద్యుక్తి!
జనునగస్త్యాదుల సజ్జయందు! శివయోగులయ్యు వశిష్ఠాదిమునులు! సవి
శేషముగదాల్చు సజ్జలయందు! నీసమయస్థులు వ్యాసాదిభూతి! శాసను
లేధరియించు సజ్జలయందు! సురపాగ్ని యమదైత్య దరుణానిలోక్ష
పరసభేసానుల సజ్జలయందు! యూక్షితినురియుముముక్షుదాల్చు! కక్ష
లగ్నైనగరులమీరర్థి! నుండెడువిధమున నొల్లప్రాణేశ! యుండుమొప్పా
రుమదియ్యోత్తమాంగమున! దేవమన్మస్తక దివ్యపీఠమున! నీవులింగాం
గ సన్నిధిజేర్చి ఘ్రాత! భువనౌఘ శ్రీస్వయంభూలింగరూప! మవధరిం
చుటకు మహాప్రసాదంబు! నిన్నువినాభావ నిత్యసంబంధ! సన్నిధి వేండెతి

స్వామివిన్నపము। పతిసర్వతఃపాణి పాదాంతమనుచు। శ్రుతులులింగాం
గమేల్ రూపించుగాన। ధరయధారాజత ధాత్రిజాయనుట। కరుడగునే
సర్వదాకారమయ్య। దనువెల్లశిరమయ్యె। నినుదలంపంగ। తనువెల్లగ
న్నులై నినుగనుగొనగ। దనువెల్లవీనులై నినుమునువినగ। దనువెల్లజి
హ్వలై నినువినుతింప। దనువెల్ల జేతులై నినుబూజసేయ। దనువెల్లమన
సయ్యె నినుదలంపంగ। నోడగూడదాసోహంవృత్తి నద్వైత। జడధినుంపగ
నాకు సద్భక్తియొసగు। రక్షింపుభృత్యుగా శిక్షింపుదయని। రక్షింపుమ
య్య మదీశవేండెదను। కైలాసశుక్తిమ గౌరీతుషార। నీలనైవాళ
మాణిక్యమహేంద్ర। సైంధవకల్యాణ సారంగసహ్య। గంధమాధనకింశు
కశ్వేతమాల్య। వద్వివిశాలోదయ వర్ధమానహిమ। విద్వివ్యదస్త వ్రి
వాళసువేల। సోమనైమిష్య కుసుమచిత్రకూట। హేమకూటక్రౌంచ
సిమేంద్రికల। హరితపూర్వ సంధ్యారుశ్యమూక। వైరోచననిషధ సజ్రి
మ్రితామ్రి। మలయరోహణగిరి మానసోత్తరఋష్యకుల! కావ్యకేసరగోవ
ర్ధనశత। మేరుకుంజరవృష వేచకశృంగ। పారియాత్రాది శంభద్గిరం
ద్రిములు। గంగభాగీరథి గంగపాతాళ। గంగభీమరథి సౌగంధికవిరజ
కాశిన గాంధారి కావేరియసిలి। పాశవరుణతుంగ। భద్రప్రియాగ। నంద
సరస్వతి నర్మదయమున। మందాకినీ గయగోమతి తామ్రపర్ణి। స్రోత
వేత్రావతి సోమపభాస। వైతరణిశతమసవంజీరసరస। వేగసతియును
విశ్రుతచంద్ర। భాగవిజయమహా భాగవిచిత్ర। యమరిపంచననిగా య
త్రియుత్సాహ। విమలవేత్రవనియు వీఘులాభ్రికసక। శోణవేదవతియు
శుక్లప్రిభాస। వేణివృష్కరకృష్ణ వేణిమలాప। హరిగంధంనతియు నాది
గానిఖిల। ఖారుణిగల్గు తీర్థంబులు నదులు। మూర్తివంతంబులై
మొదసినామీద। వర్తింపుచుండెడు వరమిమ్ము మృడయ। సద్రిబ్రా
హ్మణ క్షత్రియ వైశ్య। శూద్రాదిసత్కుల జులునుదుష్కులజు। లెట్టి
మానవులైన ఖ్యాశమన్నగము। మెట్టునంతన జేసి। మిక్కిలికూర్మి। వారి
పురాకృత ఘోరకర్మములు। నారూఢపాతకావ్యానీకకోట్లు। హరియిం
చివారి కభీష్టదసిద్ధి। కరుణింపు కరుణింపు! వరములొందొల్ల! ననుచుము
మ్మాటికి హరుకెత్తబడసి। యనఘుడప్పుడుపర్వ। తాకారమగును। భం

గిగాశివుడు నప్పర్వతోత్తుంగ। శృంగోత్తమాంగ ప్రసిద్ధపీఠమున। పొం
గారుశ్రీస్వయంభూలింగమూర్తి। యంగీకరించె నుద్యన్మహామహిమ।
ప్రచరింప శ్రీశైల భగమ్రహర్మ్యాగ్రి। ఖచితమాణిక్యపు కలశవిభాతి।
నప్పర్వతాగ్రి శృంగైకమధ్యమున। నొప్పనెంతయు దదియొప్యారులిం
గంబు। శివదుందుభులు సమంచితలీలమ్రోసె। దివిపుష్పవర్షంబు
ప్రవితతగురిసె। నంతనంతంత నయ్యంతకాంతకుడు। చెంతనెంతయు
మూర్తి వంతంబులగుచు। పుణ్యాయతనములు పుణ్యతీర్థములు। పు
ణ్యసరోవరంబులు పుణ్యగిరులు। పుణ్యమహాస్థాన వరాలుపుణ్యనదులు। పు
ణ్యలోకంబులు పుణ్యమార్గములు।పుణ్యవనంబులు పుణ్యౌషధములు।
పుణ్యభూములు పుణ్యపురములుసర్వ। పుణ్యంబులునగణ్యపుణ్యాంగుడైన।
పుపుణ్యుండుగిరిశిరంబున వసియింప। నిదియక్రీడాస్థానమింక మాకనుచు।
ముదమునసప్రమథ సమూహంబుబొదల। కనుగొనప్రత్యక్ష కైలాసమి
దియ। యనుచు శ్రీరుద్రగణాధిపులలర। నశాంతమును హరాభ్యర్చ
నక్రియ। కాశ్రియంబిడిమన కనిసురల్ జెలగ। తవిలిబాడిగ పర్వతా
యనిక్రొలువ। భవుగంటిమనిహరి ప్రభృతుల్ విక్క। నానురభక్తిమై హ
రిగొల్వనదిని। వాసమంచును దైత్య సర్గముప్పొంగ। కంటిమిత్రిపథ
గంగాసంగమంబు। మంటిమేమనిసర్వ మనుజులుబొగడ। ననయంబు
జపతపోధ్యానసత్క్రియల। కనువిచ్చుటనిమునులాసక్తినిక్క। సిద్ధించుని
చట నిప్సితసిద్ధులనుచు। సిద్ధసాధ్యాదులు జేరినుతింప। గరుడగంధర్వ
కిన్నరకింపురుష। నికరమిగ్గిరియ సుఖకరమనినిగుడ। నవిజలక్రీడావ
నక్రీడలకును। గలయనిదని దేవ గణికలునొలయ। మనకగుడర్శన మా
త్రినమోక్ష। మచుచుముముక్షుపత్యర్థిగామింప। నద్భుతాచలమిది
యగపడెననుచు। సద్భక్తనికర ముత్సవలీలగ్రాల। నాదధీచిభృగుకణ్వ
దగౌతమశి। లాద్యోరమన్యు కణ్వాదిసన్మునులు। దేవమహాదేవ, దేవాది
దేవ। దేవయుమాదేవ దివ్యలింగాంగ। యిచ్చితిప్రమథత్వ మీశప్రమ
థులకు। నిచ్చితిరుద్రత్వ మీశరుద్రులకు। నిచ్చితిబ్రహ్మత్వ మీశ
బ్రహ్మలకు। యిచ్చితివిష్ణుత్వ మిందిరాపతికి। సురపాగ్ని యమదైత్య
వరుణసమీర। నరవాహనేశాన వరదిగీశులకు। ధరనెండియును సురా

సుర సిద్ధసాధ్య। గరుడగంధర్వోరగపక్షిముఖులకు। నీవిధంబున నిర్వాదెని
మిదిగోట్లు। దేవాధికారముల తెల్లమిచ్చితివి। గాకయుత్కృత్క్రుపాకలిత
సమావ। లోకనామృతవార్ధి నోలలార్చితివి। భంగిగా శ్రీనగోత్తుం
గశృంగోత్త। మాంగవిభేద సమగ్రపీఠమున। నిత్యసల్లింగ సాన్నిధ్యా
నురక్తి। పరిత్యక్తులింగరూపము దాల్చియుండు। నిట్టివరంబు మీరి
చ్చినచోట। నెట్టణగలుగునే నిటలాక్షుమున్ను। భంగిగావీర భక్తాంగంబు
దివ్య। లింగోత్తమాంగంబు లీలధరించి। భంగునేతర వీరభద్రేశ
మూర్తి। యంగీకరించుట యదిగలదొకడు। భంగిగానవ్వీర భద్రోత్త
మాంగ। లింగసంబధంబు లీలదలిర్ప। నుత్తమాంగము లింగమున్నది
దేహ। మత్తరి వీరభద్రాదికృమెంత। యదిపర్వతుని దేహ మదిపర్వ
తాగ్ర। మదిపీఠమిదలింగ మనుభేదమెద్ది। పర్వతుదనువు శ్రీపర్వతం
బట్టి। పర్వతుశృంగంబు భద్రపీఠంబు। యురుపీఠమదియె నయోని
లింగంబు। భరితలింగము మోక్ష పలదాతయగుట। పరమమునీంద్రుడు
పర్వతవిభుడు। వ్రతపోధనుడు పర్వతవల్లభుండు। పర్వతోత్తముండు సుప
ర్వతాధిపుడు। సర్వసుపీఠంబు పర్వతవిభుడు। కలితమదీయలింగముపర్వ
తుండు। తలపదశక్షనముక్తి దాతపర్వతుడు। మహేశ్వరుండును మహి
తబర్వతుడున మాహాత్మ్యప్రధమనాయకుడు పర్వతుడు। భువనపావన
మూర్తి భువిబర్వతుండు। శివభక్తిశిఖరంబు శ్రీపర్వతుండు। గావునవ
రము లీక్రినుమునదొల్లి। భావింపబడసిన ప్రాజ్ఞులుగలరె। భువనేన్నళ
రగు నిబుధులలోపలను। తవిలియట్లనుగాక తమతమకొలది। పూజించి
పడయరే పూజకుల్ తొల్లి। యోజించిపడయరే యోగులుదొల్లి। స్తుతి
యించిపడయరే సుకవులుదొల్లి। మతియించిపడయరే మనకులుదొల్లి।
భజయించిపడయరే భక్తులుదొల్లి। సృజియించిపడయరే శీలురుదొల్లి।
భరియించిపడయరే సేవప్రమథులుదొల్లి। చరియించపడయరే శరణులుదొల్లి।
దమ్మిచ్చిపడయరే ధన్యులుదొల్లి। సొమ్మిచ్చిపడయరే శుద్ధులుదొల్లి।
కామించిపడయరే కాంతలుదొల్లి। కీర్తించిపడయరే కృతమతుల్ దొల్లి।
సేవించిపడయరే సిద్ధులుదొల్లి। భావించిపడయరే భావకుల్ దొల్లి। నిట
క్రిందమీదనే డెందెవ్వరైన। నిచువలెబడసిరె యిలనట్లుగాక।। అన

ఘాతుడననేత౯ మర్పింపించిచక్రి। మనుకులజంప పద్మాక్షుండువడ్రిసె।
హరమీకుశిక్షమిచ్చి పరశురాముండు। పరశువువడసె భూపతులదు్రిం
పంగ। శిరములుమీకిచ్చి సురలరావణుడు। హరియింపగాచంద్రహాసం
బువడసె। మృడనిందపోనిష్ఠ మెప్పించికిరీడి। బడసెబంధులదు్రింప పాశు
పతంబు। తన్నిచ్చిలోకహితముగబర్వతుడు। నన్నుతిబడసె దర్శనము
పథము। వరతపోనిష్ట బార్వతిమిముగొలిలి। హరుడమీతనువున నర్ధం
బుబడసె। వరతపోనిష్ఠబర్వతుడునిన్ గొలిచి। హరుడమీలింగాంగ మం
తయుబడసె। నలినజసుతుడు సనత్కుమారుండు। కలిగియద్వైత సంగతి
ముష్ట్రిమయ్యె! బర్వతుండుశిలాదుపట్టినద్భక్తి। పూర్వకంబుగలింగపుంగ
వనికు। నానరంగభక్తకా మోహిమత్కాయ। యనగనల్లింగ సింహాస
నంబయ్యె। గానమీకృపకల్మి గలిగినబడయ। గానిదిగలదే బ్రతనాథ
నాథ। తపములొల్లక యన్యదైవతసేవ। చపలులైకొందరు జడమతుల్ జ
నగ। తపములగోరక తరుణులదృష్టి। దపియించికొందర ధార్మికుల్ జడగ।
ఫములునూక యద్వైతసంగతుల। నపరాధులై కొందరజ్ఞులుసెడగ।
పములుజేసి యుందకనినుగోర। కపహతమనికొంద రధములుసెడగ।
నేసంకల్పంబులు నేవిష్నములును। నేవిషయంబులు నేదురాశలును। నే
యకార్యంబులు నేయహంకృతులు। నేయపాయంబులు నేకోరికలును।
లేనకడ్డబడకుండ తాత్పర్యభక్తి। వానరుతపఃపరిపూర్తిగావించి। సవిశే
షనిర్దోష సంతోషయుక్తి। భవదియ్య మహనియ్య పాథేయభక్తి।
పూజియించి వీక్షించి సేవించినిన్ను। భజియించి మెప్పించి బడసెవెండి
యును। పుణ్యంపుబర్వతు పుత్రిగానిట్లు। గన్నశిలాదుండు గాడెధన్యుం
డు। ఘడమిదామాయయ్య బడసెరాకొడుకు। బడసినిటుండ బడయం
గవలదె। కొడుకులుబడయ సిగ్గులుగావెయింక। వెడతపంబులువన్ని వే
షవారలకు। చక్రినేత్రార్పిత చరణభృగుండు। శుక్రిడనొకడుకు నిష్ఠు
రనిష్ఠబడసె। మేఘరూపముదాల్చి మిముగొల్చినిగ్గ। తాఘుసార్జనబ
డసె సాంబుడన్ కొడుకు। కడునుగ్రతపమొంది మృడుడమీచేత। బడ
సెధోక్షుజు కొడుకుగాసజుడు। అమితపశ్చక్తి హరిమున్నువడసె। కమ

లానసుని పుత్రిగా మిమ్ముగొలిచి। యేమని తపము వహించితీవు। నేమి
గాబడసిరి యేమిగాగనిరి। యొక్కొక్క కోర్కుల జక్కిరిగాక। ముక్కం
టిని కెకా జక్కిరేయిట్లు। భూమిభారము మాన్ప బుట్టినయట్లు। భూమిబ
ర్వతుడన। బుట్టెనో కాక। కాదేని పంచవక్త్రము లొందనిట్లు। మేదుర
కాంతిమై మీరెబర్వతుడు। మహి దర్శనముక్తి మహిమదానిట్లు। స
హజమై పరగె శ్రీశైలాధిపతికి। హరశిలాదుడు మిమ్ము నర్థిభజించి। ప్ర
హితనిహితు శ్రీపర్వతుబడసె। కావున మూడుజగంబులు బరమ। పావనం
బుగజేయ బొల్పెడిదాన। యనుదగు తీర్థంబు లందెల్లపుణ్య। తరమను
పుణ్య తీర్థంబిదియనగ। నతులు పుణ్యక్షేత్ర తతులలో నిదియ। కృతుల
చేకొన్న ముక్తిక్షేత్రమనగ। విదిత మూలస్థాన। వితతులందెల్ల। మొ
దలి మూలస్థాన మిదియతాననగ। ముఖ్యపర్వత భయంబులలోననిదియ।
ప్రఖ్యాతిముగ రాజపర్వతంబనగ। హరుబూర్వసింహాసనాదులందెల్ల।
యరుదగుదివ్య సిహాసనంబనగ। పరగుపర్వతు తపోభావాతిశయము। వి
రచింపశక్యమే వేదంబులకును। ధరస్వర్గమర్త్య పాతాళంబులందు।
విరచింపభూత భవిష్యనేతత్రి। కాలంబులందున గలదెశ్రీనగము। బోలం
గనేనగంబులు తీర్థములును। కేదారముననతి క్లేశమొందవహి। మోద
కంబానక। యొనరదుముక్తి। చెచ్చెరవారణాసిని నీరపేడు। గ్రిచ్చరజ
వక కలుగదుముక్తి। ద్రావంగవలుపదు ద్రాహి మోదకము। చాపంగపు
వదా స్థానమాసించి। యఖిలమానవుల కబ్బైనశ్రీశైల। శిఖరదర్శన
మాత్ర సిద్ధించుముక్తి। వారణాసినిలక్ష దరవిప్రతతికి। వారనన్నము బెట్టి
నట్టిఫలంబు। గయలోన రెండులక్షలభూసురలకు। బ్రియమారనన్నంబు
బెట్టినఫలము। ననిచినద్విజున కన్నంబుగా దేర। మున మూడులక్షలకును
బెట్టిఫలము। యున్నతీర్థంబుల నొక్కొక్కకోటి। యన్నంబువిప్రుల
కందించుఫలము। ఆ కాంత శ్రీగిరియందొక్కజమ్మ। యాకుబట్టెడునంత
యన్న మొక్కడికి। దానంబు సేయు నుద్యత్ఫలంబులును। మానునాసరి
య సమానంబులన్ని। బర్వతుమహిమ యేభంగిగీర్తింప। సర్వజ్ఞనద్యో
ప్రిసన్నైకమూర్తి। తవిలిచకిత మభిదత్తై యనంగ। భువిమేన మేత్రన్న

భోధతయనగ। సంగతినత్యతిష్ఠదశాంగులమ। సంగదాస్మర్పతే నచద్ర
శ్యతేయ। సంగవిరించి జనార్ధనాదులకె। రుంగవెర్గింగనుదివ్య లింగసీ
తనువు। కరతలామలక సంగతిగానుపించె। కరమొప్పు ర్వతు కారణం
బునను। అపరితి మోద్యద్ధ యాధామసీదు। అపరిసన్నతపెను పతిశయం
బనుచు। దమముని బృందమెంతయు గెడగూడి। శ్రిమమున రుదరిసూ
క్తములాదిమై విరచితగీర్వాద వేదనాదముల। నరుదుగాగీర్తింప హాను
దకుఱముస। కండతీర్థ మసంగ కుంభినినొప్పు। దండిపాతకక్షోల్ల దా
హరించుచురు। అందుమందాకిన యాదిగాగలుగు। నందితంబై మూడు
నదులాశ్రియించి। యదియశల్లింగ మూలావరణాంగ। మొదవంగనుద
యించె నుత్తరంబునను। మల్లికాకుండ నామముసలోకములు। వల్లభ
క్షేమున బాపనముసేయుచును। అందు భాగీరథి యాదిగాను డు। నంది
తంబై మూడు నదులాశ్రియించి। యవిరళనిత్య మహాదేవసర్వ భవ
భీమరుదోగ్రి పశుపతిశాన। కమనియ్యతల్లింగ కవితమానాష్ట। కము
దివ్యాష్ట లింగస్వయాపంబు। నీక్షించుజనులకు మోక్షమిచ్చుచును।
మోక్షేశ్వరంబన ముందటవెలసె। నలరిసూక్ష్మస్థూల యాతనాదేహ।
ములు నాగబురములుమూడుహరించు। ననుపమోద్యతిపురాంతకదేవు।
నగడచ్ఛిఖరేశు ణార్థమైయొప్పె। పాటిమైకోత్పాటనమహిమ, హా
టకేశ్వరమన నలరెయామ్యమున। పాపవినాశన పరితిభనొప్పారె। పా
పవినాశనుం జేపారమవల। రమణపరాహేశ్వ రముగిన్న రేశ్వ। రమును
సారంగేశ్వ రమ్మనుఘంట। సిద్ధేశ్వరంబనా జెలువారిజనుల। శుద్ధులు
గావించుచును దాబరితీచి। నద్భుతలీల నాయాస్థానముల। సముద్భవం
బయ్యె లింగోపకంఠమున। యొలసితదీయ్య సద్యోజాతవదన। మలరె
బిహేశ్వరంబన బశ్చమమున। నామదేవాంచితవక్త్రింబుదనరె। దా
మహేశ్వరమున నగనుత్తరమున। గురిదక్షిణమునన ఘోరవక్త్రింబు।
నరలెజ్యోతిస్సిద్ధ నటనాధుడనగ। గమణతత్పురుష వక్త్రిముమహామ
హిమ। నమరెతూర్పునదిరి పురాంతకంబనగ। దనరెసీశాన వక్త్రింబు
నూర్ధ్వంబు। నన మల్లికార్జున నామంబుదాల్చి। ఆమల్లికార్జు
నూదాత్తవిఖ్యాతి। నామ ఇట్లయ్యె బినాకికంబని। కృపపెకుగ్గయుగ

ములు। క్రిందశ్రీపర్వత పురాణమహిమ రుద్రాణికిరుద్రు। డా సతిమె
చ్చు తో నటమున్న యమ్మో దాననేకయుగాబ్జ దంబులనాడు। నలి
మల్లికార్జున నామమన్వాక్య। మ.రుటగా జేసి యయ్యుగంబునను। చం
ద్రగుప్తుండన జనుభక్తుడొకడు। చంద్రవంశుండు కజ్జనపతితనయ। చం
ద్రవతీకన్య సరసచ్చైతన్య। సాంద్రతరాగణ్య సంచితపుణ్య। యనురక్తి
శ్రీమల్లికార్జునదేవు। జనుదెంచి తనతోడి సతులును దాను। ప్రతివా
సరంబును భక్తిగొల్చుచును సతియొక్కనాడు హర్షముదులుకాడ।
కిన్నరగంధర్వ గీతపరికలిత। సన్నుతనాద ప్రసన్నతమీరి। యతిమ్ర
దు మధురసమంచితాలాప। గతులసప్తస్వర కలితమైశ్రుతులు। సాంగ
మైమోరివ దొడంగపరీతి। శృంగముల్ గూడ జెలంగిదిక్కులుగ। ంగ
నాకన మధ్యమంగనందున్న। గంగంబలరంగపాతాళ। గంగయంతంత
కుత్తుంగతరంగ। రంగముల్ నలిగడు వంగమీదటికి। బాంగసురల్ నుతిం
ప.గశీలలుగ। రంగకాష్ఠములిగుర్వంగమాధ్యములు। గాత్రలరసంబులు
గోత్రలచిత్తములు। సోలకానలతలు దాత్రలకిన్నరులు। దూలనుమానాథు
మోత్రలనానంద। లీలదలిర్పన బ్యాలసంప్రీతి। బాడసుగతులోవి గూడ
నాచంద్ర। చూడబార్వతియును ప్రోడమనంబు। గూడనాదాంబుధి
క్రీడదెలుచునుగ। జూడమెచ్చులుదులు కాడసాంబుండు। మెచ్చితియబ్జా
స్య మృగశాబనయన। ఇచ్చయయ్యదివెండు మిచ్చెదననిన। శ్రీపర్వ
తోత్తుంగ। శృంగోత్తమాంగ। దీపితఖ్యాపిత దివ్యలింగాంగ। మీమాళి
యందున మేళనంబునను। ప్రేమంబెలర్ప నర్పించినయట్టి। యీమల్లికా
దామ మెల్లకాలంబు। మీమాళియందున మిళితమైయుండ। దయనేయు
మనుచు చంద్రవతి గయు వేడుటయు। రయమున తేజోపరాజితంబైన
మల్లికాధామము మానాథుడునిచె। సల్లీలజాహ్నవీ చంద్రమధ్యమున
గంగాతరంగిణీ సంగతోత్తుంగ। రంగాంతరంగ పరంపరోద్ధూత। పృథు
లకూలంకష ఫేనవిభాతి। కథనీయనుగు మల్లికాధామమరియు। నర్జు
నకాంతి జెల్వగుట శ్రీమల్లి। కార్జునుండనునామ మయ్యెలోకములు
తక్కకాసలింగ ప్రతతులకునట్లు। యొక్కొక్కనామంబు లొనరనొక్కొ
క్క। కారణంబునను నాఖ్యాతితల్లింగ। చారుపూజాఫల సౌఖ్యమెట్లనన్

నగణితంబెట్టి లింగాకారంబైన। నగసంస్మరణ దర్శనస్పర్శనముల। వల
నసస్వర్గాది పర్గాదిసౌఖ్య। మలరారుచున్న దే మనిబ్రస్తుతింప! వినువున
ర్జనస్మవి విద్యతేయనుచు। ఘనపురాణాదులోకకోటిమ్రోయగాన। య
నుచు వెండియు మల్లికార్జునగురుడు। ఘనుఁడైన శ్రీపర్వతుని వినుతింప।
వరగురునాథ నీవచనంబులేను। విరచింపపర్వతు వినుతియేయనుచు। ను
న్నదేవీనుల కొక్కంతతనివి। విన్నపంబేవని వినియెదనాకు। క్షిప్రింబ
యీపని గృపసేయుటకును। నుప్రసన్నాత్మ మహాప్రసాద బు। వారక
పర్వతు వర్ణనయుఁగ। మీరానతిచ్చిన చారుసత్కృతిని। లెక్కింపశి
లలెల్ల। లింగరూపముల। యక్కజంబుగవాక్య మదిసాంగముఁగను। పాత
నకేతనావహమూర్తి లింగ। పీఠప్రకాంబై పృథివిశ్రీనగము। మీదివ్య
దృష్టికి మించివెలుంగు। భేదమెరుంగ మీపాదముల్ గాని। మీయాజ్ఞద
లమోచి। పోయెదనిష్ఠ। దాయకమీప్రసాదము గృపజేసి। రక్షింపుమని
యను రక్తిదోనయ్య। యీక్షితిసాష్టాంగ మెరిగి శ్రీగిరికి। నరుగంగ నను
గ గ నన్నినిక్కులను। ధరణియీనినభంగి తండతండములు। నెరసుల
యడవుల గరుసులుద్రోవ। వెరసురుగఁమువంగ నరసలమంది। నరసలజ
నుదెంచు నరనలజూచి। పుణ్యషులగని హర్షఫులకలువొదల। వారువా
రునునేగు దేరసంతసము। గూఁడమహేశ్వర ద్వారమార్గములు। దం
డడిపెన్క ముందలగూడనడువ। సండడింపకమంచు జక్కరడనుచు। వెన
కజక్కకుడంచు నేగమయంచు। జనుడుముందటయంచు జనకేమియం
చు। తొలతొలడనుచు నాత్రొప్రబొండనుచు। జనుడుముందటయంచు
దవ్వెంతయనుచు। సిరిగిరియిదేయంచు జేరితియంచు। పురమున్నగుబో
దునోయంచు। పాదపాదండిపుడేమి బోయెమాకనుచు। పదినాళ్లకైన
బోయెద మొకోయనుచు। గుడ్డవెట్టకుడంకు కోరతేమియంచు। నడ్డమేమ
నకేమి యాగుదేర్వనుచు। నీయూరిబగుతు విశ్లైరుగఁదేయనుచు। నాయే
ధువిడువ మాయీయూరననుచు। బారెడెట్టులనైన బారు తెండనుచు।
నారగింపక మరుగుదేననుచు। లింగావసరము చెల్లిడినెమీకనుచు। జంగ
మోచిత ముఁపళ్యముఁగదాయనుచు। కావళ్లవారి జక్కగనీకుడనుచు।
కావళ్లవారిని కానికారనుచు। ముద్దులాడకపొండు ముందటననుచు।

నద్దిరాయిల్లైన డొద్దపొమ్మనుచు। చలపట్టునడిగె సాంఖెల్లననుచు। చ
లమదీవాగున గలవకాయనుచు। కొన్నిపువ్వములైన గోసితెండనుచు।
నున్నవీకుసుమంబు లోకకొన్నియనుచు। తోరినసీకెంకెట్లు ధూపాగ్ని
యనుచు। నావేలసుభక్తు లగ్గలంబనుచు। నెగుదునోకొవత్తు లీపూటక
నుచు। నెగుదకున్నను లింగ మెరుగుగాకనుచు। పదియోగిరముల లవదు
నోకాయనుచు। పడియోగిరముకాక పథమునకనుచు। సాగెనేలింగావన
రముమీాకనుచు। శ్రీగిరియనుగు నారోగణమనుచు। కడిదినోనేమముల్
గడువంకననుచు। కడిదిమెబసవంన గలుగంగననుచు। పాదపాదప్రొద్దు
లు బుచ్చకయనుచు। కలదెనీసాతు నిక్కలకుదాననుచు। క్రిందులో
జొరజొరగానేలయనుచు। గ్రిందులోవునగాని గడవలేననుచు। యిదెకం
టిరే శ్రీమహేశ్వరంబనుచు। నదిమీాదట మహేశ్వరావాసమనుచు।
కడునొప్పుబహు హేమకలశంబులనుచు। బడుగుదేవరయధః పతివం
ద్యుడనుచు। జయపెట్టుడిట గూడసాతెల్లననుచు జయజయఖేయఖేజ
యజయయనుచు। నుల్లాసమడరనిట్లుగుతరాన్యోన్య। సల్లాపనంబులు
నరమైతనరె। జనుదేర శ్రీమహేశ్వరభూధ రేంద్రి। మున విలసిల్లు। న
ప్పురమెట్టులనిన॥ శ్రీకుధరోత్తర శృంగసంఘములె। ప్రాకటంబుగ
హేమ భవనంబులవియు। విరచితపరిత్యంత పర్వతానఖులె। కరమొప్పు
హర్మ్య నికాయంబులవియు। యిలనుండిముక్తికి సిద్ధసోపాన। మలయ
ట్లు సోపానములు నొప్పునదియ॥ పటివియత్కన్యకా భరణవిభాతి। నటి
యించుమణి తోరణంబులయదియు। దివిముక్తికాంతలు డవిరశ్రీగిరికి।
నవినయంబువీచు చామలరట్లు। విచువీధిందాక శ్రీవృషభాంకమనుచు। తే
నరువిచిత్ర పతాకంబయదియు। ఖ్యాతిగావ్యాన హస్తాంకమైతోంచు।
వాతపూరణముల వడినొప్పునదియు। మహిజటాకుధారిషు మకుటనంఘ
హితే। మహితజ గమలిగ మండలియదియు। ప్రవిమలపరిమధ పుష్ప
కపమానములు। పవిదనొప్పుగుగణ భవనంబులదియు। అర్ణవఘోషం
బు లట్లహాసికమును। ఘూర్ణల్లుబహువాద్య। ఘోషంబులదియు। అట్టి
మహేశ్వరోద్యత్పవసరము। చుట్టునున్నధుకరశు కపికసికర। రవపకల్పి

తరాజితంబనగ। నవక మైత్రీరు నానావనంబులును। ఘనరుద్రపాదోద
కమునచు వరస। కునుగలశంబుల గొనివచ్చియున్న। చందంబుననజ్జ
సంపూర్ణమగుచు। నందితంబైయొప్పు నారికేళములు। నల శైల సంద
ర్శనఫలముల్వరున। నెలమినీజాలదు మేమన్నయట్లు। ఫలభరితంబులై
బధమార్గ్యములనె। యలరాదు కదళీఫలానీకములును। చూతముశ్రీ
గిరి జూతమన్నాదు। జూతమనుచును రసాన్వితఫలములు। తివిరిదర్శన
ములీ దెచ్చినయట్టి। పదివినొప్పగుఫల భరితచూతములు। వినుమువిూ
విూయాల్లు వెడలిసనాడు। ఘనభక్తిమైదమ్ము గడచినారింక। నమచింత
లేల సోదండనుకరణి। నమరియరితంతనొప్పారుచింతలును। చెలగిననంతు
డు శ్రీగిరిచుట్టు। గలయఫలావళుల్ గట్టినమాడ్కి। యిలనొప్పుదాక్షి
ల యీ రేలమాది। ఫలముల నిమ్మల ఫలమంజరులను। యిలమల్లికా
ర్జును జెసగుమా పేర। పొలుపుగాననివిచ్చు బొడ్డుమల్లియలు। కుందం
గనేల శ్రీగోత్రింబుజెంది। కుందకుండనినవ్వ కుందగుచ్ఛములు। సేవ
మైసీళు భజింపనివాని। సేవయేటికినన సేవంతివిరులు। గిరులతో భవనాగ
కేరియనిన। గిరియ దేయననాగ కేసరంబులును। నగములన్నియుబెంటి
నగమిలీనగము। బాగడపున్నగమను పున్నాగములును। పొగడనొప్పారు
శ్రీభూధరేంద్రింబు। పొగడ గేయనుచున్న పొగడపుష్పములు। గిరినెవ్వ
రెవ్వరెక్కంతురో తన్ను। వరదుచే నెవ్వరెవ్వరు గొండ్రుపదము। చూచె
దమనుచున్న చూడ్కి కందంద। పూచినెండియునొప్పు పుష్పవాటికలు।
కనుగొంచుపొగడుచు గ్రక్కునవచ్చి। తనరారుతత్పురాంతర్వీధులందు।
గ్రందారనొక్కొక్క గములుగాగూడి। జిందులువెల్లుచు చిత్తంబులలర।
జెలగుచునలదుచు జెరలుపొడుచుచును। జొలయుచుమలయుచు పొరినం
తసిలుచు। మూంగుచునేంగుచు మూకలుగొనుచు। వీంగుచునాగుచు
విస్మితులగుచు। నుక్కుచుజక్కుచు నుల్లసిల్లుచును। సొక్కుచునిక్కుచు
నుగతినిల్చుల్చుచును। ఆడుచుబాడుచు సట్లమొక్కుచును। గూడుచు
జాటుచు గోయనియార్చు। చును చప్పటలు వెటుచును సరిపదము।
లను సంఘటింపనాళతులుసేయుచును। సమ్మదంబుననిల్లు జనుదెంచువ
రస। యమ్మహేశ్వర సగంబరిమురినెక్క। భావింపనుత్తర భాగమంత్త

యును। దోఁకిపలుగట్టి యద్భుతమువటిల్లి। చెట్టునుగట్టును సిలలును సెల
లు। మెట్టయుబల్లము మీఁదునుక్రింద। సదుగూఁడబరసమై యలరెవి
చిత్రి। పటముతత్పర్వత పతిగప్పినట్లు। సుఁ గిరి దేగడెఁ హేమగిరియై
సిరగిరియంతయు నరగిరియయ్యె। నక్కజంబలర సిస్లైక్కుచు నెడల। జిక్క
చునొండొరు జేయూఁదుకొనుచు। నుక్కుచేనేచుచు మల్లడిగొనుచు।
దొక్కుచునటతోఁ పిప్పు దొప్పులాడుచును। అంతంత జయజయా యత
రావములన। గాంతరంబులదిక్కు లద్రువఘూర్న్నిల్లి। చక్కనపరి షత్కో
టిసుగతి। కిక్కమైచనునగంబెక్కి దక్షిణము। నరనిజాధారా ప్రివాహ
ఝుత్కార। విరచితద్వారంబు విన్నయంతటన। భూరిపాతకకోట్లు బో
లియించిరుద్రి। ధారాంబువులదృత స్నానులైజనులు। నామహేశ్వరదేవు
నర్ఘిభజింప। దామున్న సమయోచిత క్రియల్ సలిపి। పండితారాధ్యుం
డుఁ పంక్తిపాద। పుండరీకాంతరంగుండుదోసయ్యు। శ్రీమహేశ్వర దేవు
శివునుతింపుచును। గామించితద్భక్త ఘనసంఘమునకు। పవిత్రితభక్తిమై
బర్వంబునలిపి। యనిరళభ్రీతి గుర్వర్పణ జేసి। ధరనూఁది సప తాళ
ముల్ గాచి। యురుతరంబై మీఁదనుడు వీధిగడచి। పరగుళ్ళంషూబులు
ఫలితాసుమఃఖ్య। తరుదివ్యగుల్మలతా వితానములు। నందులబహుళో
ర్కటావలిచరులు। నందు నాకులుదక్క నలరుపక్షులును। రుద్రిదారయ
పెక్కు రూపంబులైయు। నూదుర్కీర్తిధారగున నూనథారులును। శ్రీసు
బే రేశ్వర సిద్ధేశ్వరాద్య। నేకలింగములు మహేశబిలములు। కనుగొని
యద్భుతాకాంతాత్ముఁడగుచు। ఘనమగుదన్నగా గ్రిముశివపురము।
మహీవయుడద్వార మహిమయుతీర్థ। మహిమయువినుచు ధీమణిసో
నమయ్యు। మననమునహాపించి మల్లికార్జునము। జనసభిముఖుడుగా
సొంతునునలరి। నూరెలజియవెట్టుచును సంతసిలుచు। భోరుననగమధ్య
మునదిగసారి। రతిగల్వావృక్షంబు బాకికెదుకల్ప। లతయుమబోలె నల్లన
కుర్వజేరి। యక్కజంబందు స్వర్గావర్గములు। నెక్కొననిల్చిన నిశ్రేణు
లట్లి। నెక్కొన్నయారెండు నిచ్చనల్ గడచి। గ్రిక్కునదన్నగా గ్రింబె
క్కచనగ। జనగదూఁప్పునను పంచకాళిశమూఁత్రి। మున రమ్యమగుచును
మునిపశ్చమమున। కదునొప్పెసగు బిలకల్యాక్తిసెన్న। బడు శ్రీచతుర్ము

చతుర్ముఖబసవేశ్వరమహిమ.

ఖబసవేశ్వరుండు। ఆదేవదేవుమహాత్మ్యమెట్లనిన। నాదిసర్గములకాది। య
నుసృషసర్గ। నభవుండుశివుడు। వీలార్థమైసృష్టి। నభిముఖుండై శ్రీసృ
షాధీశుజూచి। చనుముగోమాతృ పంచకములోభదర। యును నంద
యును శీలయునుసుమనసయు। గొనుచు బొమ్మమదులకు సురభినిలుపు।
మునరంగధరణి బశూత్పత్తిబడయు। శ్రీకుధరోత్తర శృంగంబునను।
దేశాంతమున వసియించునావుడను। చనుదెంచియిలసహస్రిదను:పరి
మాణ। మునచుకిరించడనొక్క। పురముగావించి। భువినాకృషభ పుర
మునసుచతుర్ము। ఖ వృషభేశ్వరునిల్పి కాంతుగొల్చుచును। నాల్గుము
ఖంబులై నాల్గుదిక్కులను। నాల్గుగోమాతల నలవరింపుచును। తొడరి
గోమాతృ చతుర్ముఖంబందు। బడసెదాపశురాసి బడసివానికిని। పృధ
తంబుగా బిలపర్వతంబనగ। పృధివికి వెడలింప బిలముగావింప। నవియు
నువెడలె కన్యాసిద్ధనాథు। భవనోత్తరమున దత్పభువులు వెడల। గానం
తమునికన్యకలువచ్చిహేమ। ధేనువులకుగొన్ని ధృతికొనిపోవ। చిక్కినపశు
రాశి సృష్టిపెనిలిచె। నక్కజంబుననంత నఖిలలోకములు। వృషభేషు
డాసృష్టి విరచింపనగియు। వృషసర్గనావేద। విదితమైచనియె। మూల
మైమూచతుర్ముఖవృషభేశు। నాలుగుముఖముల నందితంబయ్యె। కనుగొ
నధర్మార్థ కామమోక్షములు। కును గారణంబులై గూడుశృత్యుక్తి
నదిగారణముగ మునులంద్ధరునదయు మొదలుగా శ్రీచతుర్ముఖబసవేశు।
పరమేశు వృషభేశు పాతాళవృషభ। పురవరాధీశు శ్రీభూధరావాసు।
నచింతురట్ల కన్యాసిద్ధనాథు। నచింతురందు ల నందులపొర్దు। కను
నర్థి మునికన్యకలు దరికాలంబు। నెడపకయావృషభేశలింగంబు। నత
మునియూథు కన్యాసిద్ధనాథు। వ్రతమూపమెనగని వాళింతురర్థి। నది
మొదిగాగ గన్యాబిలంబయ్యె। నదికారణముగ కన్యాసిద్ధనాథు। డనవొ
ప్పయణిమాది యఖిలసిద్ధులకు। మనికిపట్టైనంత జనులుగీర్తింప। నక్షీ
ణతరకీర్తి యాలింగమూర్తి। దక్షిణంబుననముఖ్యన్మహామహిమ। చేకొ
నదిక్కుట శ్లోకునిపుణ్య। వాకినిహితచకి వాకినిస్మరత। తాకినిసధూ

మడాకినియమృత। సేకనిదివ్య మందాకినియొప్పె। కావునమును బిల్వో
కమైనయట్టి। యావృషభేశ్వరం బలరారెమున్న। వెలయజతుర్ముఖ
వృషభేశు పేర। నిలచతుర్ముఖ బంవేశ్వరుడొప్పె। పసరింపనావృషభపు
రంబు పేర। వసుధపైబసవపుపురంనాబరగె। యీచతుర్ముఖ బసవేశుభ
జింప। యీచతుర్ముఖ వృషభాంకలింగంబు। భజియింపనభిమత ఫలము
లుబొందు। నిజభక్తిముక్తులు నెక్కొనజెందు। నట్టిశ్రీబసవేశ్వ రాలయం
బంత। కట్టెదురనుగాంచె ఘనుడుదోనయ్య। తడయకనిష్టార్థ దాతనా
నెన్న। బడిఁజతుర్ముఖ బసవలింగంబు। నత్యర్థిసముచితాభ్యర్చితుజేసి
నిత్యలింగార్చనానియమముల్ దీర్చి। పండితార్పణముగా భక్తమం
డవికి బండువునేయనా పరసయునలరె। అందుండి సాంప్రాయములు
గూడుచును। జిందులువాడుచుజలగియాడుచును। చప్పట్లుబెట్టుచు నఖిలి
బట్టుచును। యుఁపొంగిపేర్చుచు నుబ్బియార్చుచును। మనికులబిలుచును
మతులగలచుచు। విచుకులుసేయుచు విమతుబాయుచును। సద్యము
ల్చదువుచు బ్రిబలియొదవుచు। వాద్యముల్ గూర్చుచు వశిఁదర్చుచు
ను। తాళముల్ బట్టుచు దమముదట్టుచును। సాళెముల్ జూపుచు జడతి
లాపుచును। రమణజొక్కుచు బయసములుదొ్రక్కుచును। భ్రమరి
బోల్చుచు సమభంగినిల్చుచును। గతులుగ్రాలుచును నాళతులుసోలు
చును। శ్రుతులవ్రాలుచుభక్తి గతులదేలుచును। యొసగలుజెప్పుచ
ను యుక్తినొప్పుచును। బసవేశునకు సమర్పణమయ్యానసుచు। యో
విప్రమధులనాద్యుల దలదలంచుచును। లీలవిమ్మాడ్కి కేళికలుసేయు
చును। యేతెంచిశ్రీబసవేశుదర్శించి। భాతిగానిష్టార్థ ఫలసిద్ధిబొంది
రసికత దోనమ రాజయ్యగారు। బసవేశుమహిమయే బ్రస్తుతింపుచును
శోభిల్లు మల్లికార్జునదేవుపురవ। రాభిముఖుండయ యరుగనంతంత
నంతసంబునబరి షత్కోటియునునిరం తరగతిదొంటి యట్లయాడుచును
పాడంచునట పెక్కు పథములపరన। గూడుకొనుచు వాద్య ఘోషనం
నగ। బహునదసంగమ। పరిసరతజేర్చ। బహుళభాగీరథీ భావననిదుగ
పరసపదాహతి ధరణియుప్పొంగ। జరియించుపథములు జలిమిరిదోప
పవులనెండిన పాదములంకురిప। జీవికినరదుల జిగురులుదనర। వాడినలతే

లు వడిపల్లవింప। గూడదారినయట్టి గుల్మముల్ పొదల। జేరి చెందినయట్టి శిలలుగరంగ। ఆరిచినగిరులు మూరెడుబెరుగ। తవసిపైబారు మేఘము లురంజిల్ల। నవకాశమగు జయలాదర్శ వంబంద। భంగిగాశ్రీగిరి పరస రాశకును। పొంగినర్వాంగముల్ జలగించునట్లు। జనుదెంచుపరసలో జనుదెంచుభక్త। జనములుజనుదెంచు చాళియట్లనిన। పోదగగుసంబవు

→జంగమ్మకోట్లనడకలు.←

ల్ పోదగగుపసిడి। గొడుగులుబావలు గూడలోహంపు। పావలుదం తపు పావలురాగి। పావలువాగల పాదరక్షలును। దొడుకొనిపదన ఖద్యు తులుదర్పణము। లడరిశిష్యావళి కిడునట్లువెలుగ। చందనకోవులు సరి వాటిగావు। ఎందంబులగు గరికంచుకావులును। వలనొప్పుకప్పడంబులు నుకాపీన। ములు మీాద గూడకట్టులుగానుపి:ప। వెలిచేరెములు గలు కులుకొంతదోవ। బిలుననిజోడు కుప్పసములుబూసిపట్టు। దొంగళ్లును ట్టువీణెలును। పట్టుతాళ్లును పాత్రితపట్టువస్త్రములును। చందురుకావి పల్చడినల్వా.ళొల్లు। జందెలుతివళులు జెందికందోళ్లు। లోందమీాదికినెత్తి కొందగిలించి। పరువడిదొడిగి కుప్పసములుమీాద। కరమొప్పుగాపటి కపునరంబులును। బాహులనుతపీత భాతిజేతులన। మాహితలీల రుద్రా క్షముల్ దాల్చి। కాలిపచ్చడములు కావిదువ్వట్లు। తావిమాంజిష్ఠ ఖండం పుదోఫులును। దనరారుబల్లడ దట్టిపచ్చడము। లును రత్నకంబళ్లును వెలిపోత్తు। పచ్చడములు జారపడములుగట్టు। పచ్చడములు వెలిపట్టుపై బెట్టు। మలయునుప్పరము నంచులపటికంపు। వలయముల్ రుద్రాక్ష వల యముల్ మీాద। కలకముల్ మీావట కంచుగుబ్బలును। గెలకలచంద్ర సూర్యులుగల్గుబీర। మకుటముల్ గంబళి మకుటముల్ నంది। మకుటము బులితోలు మకుటముల్ గంగు। మకుటముల్ రుద్రాక్ష మకుటముల్ రాగి। మకుటముల్ నపంత్స మకుటముల్ సోగ॥ తత్పరంబులుబోడ తత్ప రంబులును। లొప్పుతత్పరములు కొమరొప్పదాల్చి। శుద్ధసువర్ణ సన్ను తప్రసిద్ధ। శుద్ధస్ఫటిక పరిశుద్ధకుండలములు। మందితరుద్రాక్ష మణి హేమరజిత। కుండలంబులు రాగికుండలంబులును। నందికుండలములు నాగకుండలము। లంద మైకణ్ణంబు నందుజెల్వార। బలుపన్నెబెత్తముల్

వలియబెత్తములును। వలయంపుబెత్తముల్ మలకబెత్తములు। కక్కుబె
త్తంబులు గాఁడిబెత్తములు। చక్కనివెదురు పొంజాయబెత్తములు। సైర
ణ్ణోలలు చందనంబులును। గైరంపుబాకులు కనపదండములు। ననుసు
లక్ష్ణోలలు ననుసులమొగడ। లనుసులసందుల జనులాకులములు। జలపోస
నముల మీఁదులవిలాసములు। కలశముల్ పట్టి కుచ్చులుజిత్తరవులు। కడు
సొంగమగువెలి గొడుగులుపీలి। గొడుగులుముత్యాల గొడుగులుజీబు।
గొడుగులువెలిపట్టు గొడుగులుమోపు। గొడుగులునిడితోడ గుడ్డలేతెర।
కళుకులుజితిముల్ కమలముల్బంధ। ములు నందులుచుగూడ జలపో
సనములు। కరమొప్పు రేకుల గద్దెనగరులు। పరిగామసజ్జల సజ్జనగరులును।
అనువుగద్దెనగరు లంగసోంకులును। ఘనకరతలముల గద్దెనగరులు। చెలు
వారుపట్టు కుచ్చులశివసూత్రి। ములును వెండిపసిండి గొలుసులునమర।
నుస్ఫిరనియతి గరస్థలంబులును। రస్థలంబుల నకతుస్థలంబులను। నాభిస్థ
లముల కంధరదేశములశి। రోభాగములభక్తి రూఢిదలిర్ప। పాయనిలిం
గసంబంధనిష్ఠాన। పాయతత్వములు సంప్రాప్తిగాజేసి। ప్రభుశక్తిత్రిభు
వన పావనోద్యుక్తి। శుభదైకవృత్తి విఖ్యాతమహాయుక్తి। గనిపరిష
త్కోటి గనిభక్తిమొప్పిక్క। జనుదెంచుమకుటవర్ధనజంగనుంబు। రాగి
కుండలములు రాగినందులును। రాగినూలులుదొడ్డ రాగికంట్లెలును।
రాగియుంగరములు రాగిదండలును। రాగిజన్నిదములు రాగియుత్తరలు।
వలుదకొక్కెంరలు బాలెలుతామ్రఖటన। వెలకొనుసరిఫణిల్ నేవళంబు
లును। కీలుకొల్కులరాగి। కీర్తిముఖములు। గాప్రిలుసందులరాగి। కట
కముల్ రాగి। పదకంబులును తాంమ్ర బంధబంధురస। ముఁతప్రభలనొ
ప్పు నొడ్డియాణములు। పటితరామలిన సంపదనొప్పుదొడ్డ। కటిసూత్రి
ములనొప్పు కౌపీనములును। అలదినగుల్భాంత మగుభూతికిరిందు। నలి
తనిజకాంతి జనుపరాబ్ధములు। నఖనికరాంశులు నయనదీధితులు।
ముఖవిలాసములు సముద్ధతకళలు। విశవభస్మోద్ధూళత శరీరములును।
దశనద్యుతులు దిశాతటములముంప। పుట్టమీసములును పెట్టినచిట్టి
చిట్టివజ్జల్లులు సితచామరములు। ననుసులగలశముల మరునాకులను
లును జవితొల్కబంళుల గద్దియలును। ధరచోద్యముగ గరస్థలము।

మీఁద। వరుసజుట్టినబహు వన్నెవస్త్రములు। మెల్లసినడుపులు మృదు
భాషణములు। వల్లభత్వములు చిత్తోల్లాసమునను। భక్తిశృంగారముల్
పరిభుతశక్తు లనఁ వి। రక్తిభావములు నారాధ్యసంపదలు। జనమనోహార
మగు శాసనమహిమ। లొనరారులాంచనంబులునైజముగను। మాను
గానొక్కొక్కటి మండలియనగ। బూనియంతయు జగత్పూజ్యతదనఁ।
నభిరమ్యలీల దుల్కాడంగనిట్టి। లుభయజంగమకోటు లొక్కటనడువ॥

వృద్ధతపోధనులనడకలు.

చనలేకకాళ్లీడ్వ నగమట్టలువిడి। సినభాతిలగుగూడ చెప్పుటట్టలును।
కుట్టినగుడ్డల గోరుపడంబులును। కట్టునదిపాత కచ్చడంబులును। చిం
కిగొడుగులు గుర్సినశరీరములు। తెంపిజన్నిదములు త్రెరిలునుజాల।
వంగినవీపులు వడకెడుతలలు। ధంగురంబుగభారికు పట్టెడుపళ్లు। అడి
యంగవీపుల నంటుకొన్నట్టి। కడుపులుబెడతల బడినకన్నులును। తెల్ల
గానరసిన యుల్లిగెడ్డలు। కురిళ్ళనకుళ్ళనుక్క సీల్లుదగ్గుటలు। సురిక్కి
ళ్ళుకొన్నట్టి పుక్కిళ్ళవయను। వెక్కిళ్ళజరముల తక్కిళ్ళఘర్మ। జలము
లచమరు పూతలుగట్టీనట్టి। లందినతొంటి సర్వాంగభూతులును। అలరు
దద్భూతిమై నన్నికందువల। పోలుపారుచారుదిరి పుండ్రిరేఖలును। వడి
వెన్కసంబులునుదిచివైభుడును।తొడివేరిలుచేతులయడవేరిలుజడలు।భూ
తిపాత్రింబులు। భుజనగపతులు। ఖ్యాతమైయొప్పెడు కామసజ్జులును।
నూతంతయనకాళ్లు నొడలులుదూల। నూతలుగానిండ యూతకోలలు
ను। కడుసాంగములు జగత్కారణార్ధములు। నదరనిట్లుదయంచి య
ధితరూపముల। మహిసర్వతీర్థ సమాహితోయనుట। సహజమైతనరు
శ్రీశైలంబుమీఁద। నరసరతీర్థముల్ జరియించునట్లు। పారిబారివృద్ధత

మిండజంగములనడకలు.

పోధనుల్ నడువ। మిక్కిలికట్టముల్ మేలిచందనపు। చెక్కలునలనత్రి
చిక్కణంబులును। కస్తూరిమొదలుగా గల్గునుగధ। వస్తువులునుగూడ
వాసించినట్టి। కరమొప్పుబాగాల కైరావళులు। కరటరుసున్నపు। కర
టలునిడిన। యడపతిత్తులుమూపు లందుధరించు। సడిసనుసంబెళల్ సం
కలనిదికి। తొడిదొడియాకులు తుడిచియచ్చుచును। వడువకగుడ్డలు వెను

కొనితేర। గీలించిపసిడి కొక్కెములనుగూళ్ల। గ్రాలురుద్రాక్షంపు కం
ఠమాలికలు। ధవళాంబరంబులు దనువులనమర। కవలయ్యుపానుపుల
గ్రాల్పులిగోళ్ళు। చెప్పులునడపుల యొప్పులుకీలు। కొప్పులుమాట్కల
నొప్పులునోసలి। తిలకముతోంటి ముత్తియములనూళ్ళు। కోలదిచాకట్ల
పోగులురుద్రసరులు। వరలునానాముఖ చిరిణంభుబసములు। నెరిభక్త
లకుమాట వలపకుండుటలు। బగుతుల చేత బాపగనిచ్చినట్టు। తగిలిధట్టిం
చి యర్థములుదెచ్చుటలు। రారోరిభక్త తేరాలంజకనుచు। నారంగ
వ్రియమున కడిగి తెచ్చుటలు। బసవన్న కరుణ రాబగతమీరనుచు। ఆన
మిచ్చును ధనంబడిగి తెచ్చుటలు। కలియుగబసవదలిలనీవయనుచు। నల
రించిభక్తుల నడిగి తెచ్చుటలు। ప్రకటంబుగవచ్చు ఫణ్యాంగనలను।
కెరగంటజూచుచు గెలిసేయుచును। సరసరపుష్పమంజరుల వైచుటలు।
చెరలాడుటంవారి జేరబిల్చుటలు। వేలంబులడుకుచు వెరకనేగుటలు।
నాలోలమతివీడి యంబులిచ్చుటలు। మెండాటములనట్ల మెరయలో
మాల। దండములుగురివెరు దండలునమర। దరసహారుచులు నుద్దండము
ల్ తగిన। వరభూషణావళుల్ వాలికగోళ్ళు। వివిధవిచిత్ర నవీనవస్త్ర
ముల। నవధరించినలింగ నివహంపుహొయలు। దొలుకాడుద్గృగ్ధితులు
దంతధావ। నలునిజదేహద్యుతులు సాంగముగను। పరిశీలిని దేశాధిపతు
లభావమున। ధృతిపేర్మినితరుల ధిక్కరింపుచును। నంధిల్లలిటవేష సహ
జమదాంధ। గంధసింధురముల గతిమలయుచును। భూమగోనాదులపోలు
పునవెదరి। గాముకులుమగని కాలుద్రివ్వుచును। పొనరుకస్తురి మృగం
బులపోలుపునను। జనులకు దేహ వాసనలొసంగుచును। దేవదేవేశుభో
గావతారముల। భావనభక్తుల ప్రాణేశులనగ। తనమనోధనము లాద
టహరింపుచును। సనుషక్తలింగ నిరంతరసాన। ధ్యానతత్పరతమై తత్ప్ర
సాదవ్రీ। లీనభోగోప భోగానందసౌఖ్య। మంకితసకల సమగ్రత మెరసి।
మిండజంగమకోట్లు మెల్లనేనడువ। పలకనావలనేత పట్టైలుసూర్ణి।

శీలవంతులనడకలు.

పొలుపారుపాదరక్షలుభాతిమెట్ట। ముసిగిడిపస్త్రింబు ముందటిజనుల। కె
నలమాడెడితొత్రప కెంతయుదొలగి। భావించిముందట। భక్తులనగ।

దాపెన్కవారి పాదములుజూచుచును। నలినభక్తాలోక నాచ్ఛైవయనగ
వలిబదార్థని వివర్జ మెత్తనగ। బొలుచు రేఖలులేని బోనపుభాండ।
ములు విన్నచట్టువంబులు నిదిమీాద। చుట్లనుగవసెనల్ జట్టిన బోన।
పుట్టికల్ సంధించి సట్టికావళ్ళు। పలకలనేర నేర్పడనపదార్థ। ములచెం।
చులును మోర్లుగలఋసపమొలలు। ఎడిబెట్లు వస్త్రముల్ వంశపాత్రి
ములు। తడిమొత్తు వస్త్రముల్ దగినగుగ్గులము। సంచులును। విభూతిసం
చులు మృగ్గు। సంచులారతపిండి సంచులునాడు। గోళ్ళుదింగ నుదు
ళ్ళుపాదముల। గోళ్ళయుప్పించులునులుగోడగండ్లు। కలయంగమేల్కట్టి
గట్టడిశస్త్రములు దెరచీరలు మునునాదిగాంగ। నతిసువిధానంబు
లగునుపకరణ। తతులుకట్లవుడెడ్లు తమతోడసదువ। ననసులుచెట్టున
యలతిలాకులము। లొనరంగదాల్చి వరితోద్యక్తినమరు। వేషముల్
భక్తి సుభావములనిత్య। భావలునవియ విభూషణములుగ। గాంతురుపాని
ణేశు గానసుజగము। చింత్రింతురాత్మేశు జంతింపరొండు। మరియుబం
చాక్షరీ మంత్రింబుగాని। మఱియునుదలపరు మాత్రింబులొండు। దల
తురుపాణేశ దలపరణ్యంబు। వలతురుభక్తికి వలువరొంటికిని। పలుకు
దురన్నట్లు పలుకరుబొంకు। లుకుదురొడ యులకలకరన్యులకు। నడు
తురాచారంబు నడువరనీతి। విడుతురుదైన్యంబు విడువరుచలము। కొం
డుప్రసాదంబు గొనరనర్పితము। విందురుభక్తులకీర్తి వినరొండుకీర్తి।
యిప్పాటసజ్జనులెల్లనుతింప। తప్పకసద్భక్తదాసదానియతి। నన్నుతిశుచి
తినుతాచారసంపత్తి। జెన్నారజనుదెంచు శీలవంతులును। పరమశాం

విరక్తులనడక.

తత్వంబు భసితంబులెనయ। పొరిబారిసర్వాంగముల జూసికొనుచు।
శమితేంద్రియావి విషయములకచ్చ। డములను వీడకుండగగట్టికొనుచు।
పంచాక్షరంబులు పరహితాలాప। సంచితాక్షరములు జపముసేయు
చును। అమరలాకులములు సంతర్పుశేంద్రి। యములునేపొద్దు బాయ
కధరించుచును। తోలుకాదుపరమ సంతుష్టచరిత్రి। ములు మొలచుట్టు
మొగిజుట్టుకొనుచు। తత్వనిస్వనమయోత్సాహంబుకంత। కుప్పసంబున
గెన గూడదాల్చుచును। నిరశనభిక్షునివృత్రియామృతము। తరినీశ్వరుస

కల్పితముజేసికొనుచు। యమనియమాది వ్రతాహ్లాదులగుచు। శమ
దమాన్విత సదాచారవర్తనులు। సచలితపరమ పరమపరానందలీల
బచరించుచు బహులవిభ్రాంతులై పొగడ। తనుధర్మములుద్రింపతపములు
బెంప। మనసులుమర్దింప మదములువింప। క్రోధంబడంగింప కోర్కు
లుడింప। బాపముల్ హరియింప భక్తిమెప్పింప। మునుజగంబులలోన
ముక్తులుబూన్ప। ఘనతరంబుగదాన కారణంబైన। యవిరళలింగార్చ
నానుషక్తియును। సవిశేషజంగమా సక్తియుక్తియును। సతతలింగాస
మర్పితవిరక్తియును। ధృతినొప్పు భవవిరక్తియుబ్రాణమైః। తనుగాం
చినసద్భక్తి దమగొనియాడ। రమణనేతెంచు విరక్తిజంగమము॥ బాహు

శివయోగులనడకలు.

తలంబుల ఫాలంబులనుస। మాహితహలతోరణాంబుజమత్స్య। కలశ
దంబోళి శంఖశత్రిపుఖ్య। విలసితపుణ్య రేఖలుబొలుపార। నయనాబ్జ
రుచులునున్నత నాశికములు। ప్రియమతాలాపముల్ పృథుజఘనములు।
జారుభుజములుగ శాలవక్షములు। సారసంస్మిత ముఖాబ్జములుగొంవరటి।
సరసాంగగళలు నాజానుబాహులుచు। కర మొప్పుశ్రీకార కలితకర్ణ
ములు। కృతులకు దేధి సతులకుభక్తి। మతులకుశివయోగ సతులకు
నొప్పు. మినమతాఖిల శుభాస్వతేచ్ఛణాంక। వినుతావయవరాజి విం
డియునమర। మలినదర్పణములు మాడ్కి జీమూత ములలోనిచ ద్రిల
సొలుపునమెరయ। కాలియురూపణంగ నితాళ్ళపగిడి। నోలిదేహము
లులో కాలికిజూడ। గలిగియుసహజ సంగతగుణావళియు। గలుగని సీర
సాంగములువపంచి। యతిశయఖండంబు లగుఖడలుడిగి। ప్రీతినఖండ
తదిగంబరధరులగుచు। కామితపరదేశి కత్వంబులుడిగి। గాఢమైకవాస
సంగతచర్యులగుచు। యాచితభిక్షంబు లనుభవించుచును। యాచిత
కామ కృతాహారులగుచు। బహుజనోపాశ్య ప్రపంచంబులుడిగి। సహ
జగుహాపాస్య సంగతులగుచు। లోకాంతగోష్ఠివిలోలతలుడిగి। యే
కాంతగోష్ఠి మహిష్ఠితులగుచు। వరసుఖార్థ శిరోజ వ్యసనములుడిగి।
సరిముక్తకేశ మస్తకధరులగుచు। నారనకామ కామ్యాదులుడిగి।
వైరాగ్యసంసార వర్జితులగుచు। తరమిడివిధిని షేధక్రియల్ లేమి। పరి

చితోభయకర్మ పరిహారులగుచు। హఠయోగరాజ యోగాదివిభ్రాంతి। పటిపగుపశు యోగబంధంబులేమి। నవిరతనిరత శయానంద హేతు। పవునిత్యశివయోగ వివశాత్ములగుచు। తానును నిదురు నింతయుచు నస్తుతియు। మానావమానముల్ మరియూరునడవి। చలియునుష్ణంబు విషమ్మమృతంబు। వలపునొల్లమియల్ల వనితబుడల్లి।చుట్టలుబగుతుబు సుఖమునుఖ్ఖంబు। పట్టెమచంమునేల బసిడియుబెంచు। సమమకాని ద్వంద్వశమితసంసార। సముదితశివయోగ సౌఖ్యమగ్నతల। నంగంబు లును లింగమైయంగలింగ। నంగతిబాణంబు సరిబాణలింగ। సంగతి మనసుభావ్వసమ్మనోమార్గ। సంగతిదృష్ఠులా లింగైకదృష్ఠి॥ నడగన మస్తేంద్రి యములునుమనసు। నడగునవ్వేంద్రి యాణాంసయనంప్ర ధానంబనగసంత్రతను ధర్మములవి। లీనంబులగుబాణ లింగంబునందు। గానదల్లింగిత ంగతాదష్ఠి। భువిబిద్దానంబుతను ధర్మవానతదనరు। తను ధర్మహితత దనరుసద్భక్తి। ఘనభక్తిశివుకృప గలుగుగావునను। తివియ శవీక్షించ్చు దృష్ఠకుహేతు। దవుగరస్థలమసింహాసనంబుగను। మణతది యగరస్థలలింగ। సమనిరీక్షణ నిత్యసంగతినిట్లు। వెలిమూ సదృష్ఠులు వీక్షించుజగము। తలపదృష్ఠులజూచు దన్నునుమరచి। యున్ననిక్కపు శివయోగులదవుల। గంన్నతటన మొక్కు। ఘనతరానక్తి। శివునిలోగా యంబు శివునాత్మలోన। శివునిలో బాణంబు శివుమదిలోన। శివునిలో ంద్రియ। వివిధవర్తనల। శివునిజత్తములోన। శివులోసదృష్ఠి। యు యుక్తంబుకాయజ యోగేసయనబ్రి। యుక్తిగూచర్చ ట శివయోగం బుగాన। శివశాసనస్థులు శివయోగరతులు। శివమంత్రసిద్ధులు శివయో గరతులు। శివపరిజ్ఞానులు శివయోగరతులు। శివతత్వవేత్తలు శివయో గరతులు। శివధర్మతత్పరుల్ శివయోగరతులు। శివసధ్యానులు శివయో గరతులు। శివపధారాధకుల్ శివయోగరతులు। శివభక్తిముక్తులు శివ యోగరతులు। శివశరణాగతుల్ శివయోగరతులు। శివుప్రసాదాప్తులు శివయోగరతులు। గాకయుద్వైత సంగతినదిదాన। గా కేమియనుచెల్ల

గాకుగానీకె। జీవుండుశివుడండ్రి శివయోగరతులు। శైవావిహీను శివ
యోగరతులు। దైవనాస్తికులె యుత్తమయోగరతులు। భావశూన్యులె
పరాపరయోగరతులు। అద్వైతబుద్ధులే హరయోగమతులు। సద్విధిభ
ష్టె యీశ్వరయోగరతులు। పశుయోగులేపశుపతియోగమతులు। సశి
వేతరులె మహేశ్వరయోగరతులు। యొనరవియోగసంయోగంబులఁగ।
జనుమాటలైనను జర్చించిచూడ। నొగిరెంటుకూటము యోగము
రెండు। నొగినాస్తియనుటిది యోగమోరెండు। నొగియొక్కటైనయు
న్కి యోగమోకాక। యొగిసందోకడులేమి యోగమోతలప। సిద్ధాంత
పక్ష సంచితశివయోగ॥ సిద్ధియన్యులకేలసిద్ధించుదలప। శివయోగినేయని
చెప్పదిగాన। శివుడుదానేగు దెంచెనుకాకయనగ। నిమిషయ్యయేయి
న్ని యంగములఁ దాల్చి। చెనసిశ్రీగిరికి వచ్చెనోకాకయనగ। సజగణదే
వుఁడీ యవతారమునను। భజియి పవచ్చెనో పర్వతనాధు। రమణయ్య
ముగసిద్ధరాముడిగ్గిరికి। నముదితగతినిట్లు। చనుదెంచెనొక్క భృంగీశ్వ
రుండిట్లు పెక్కురూపములఁ। నంగదశ్రీగిరి కనివచ్చెనొక్క। యపమన్యు
గురు వసిష్ఠపవిత్రపాణి। కపిలభృగుకణ్వాద గౌతమాగస్త్య। శుకవామ
దేవ శౌనకప్రరోగముని। నికరంబుమీయూర్తి నికరముల్ దాల్చి॥ శక
మర్త్యమర్త్యలోకంపుభక్తులను। సిరిగిరిజూడ జెచ్చెరవచ్చిరొక్క।
భువిచోద్యమంచు నద్భుతముదలిర్ప। శివయోగులను బుధశ్రేణిగీర్తింప।
నొగిదర్శనాచ్ఛివ యోగినోయనగ। తగిలిదర్శించు ధన్యోత్తము
లకు। ననుకీర్తి నర్వార్థాభిషేకభ్య యనదమతోమాట లాడుబుణ్యు
లకు। మొదలగంగాస్నాన ముఖ్యసమస్త। విదితతీర్థస్నాన విపులఫ
లాదు। లొనగు మనసమ సముల్లాసమహిమ। లెసగుచుశివయోగు లెల

అభ్యాసయోగులనడకలు.

మినేతేర మలకరవాలు దామడమలనెత్తి। తెలిగాదిపాపవా తెరల
బూజించి। తనుదంమ్మిదొంతుల తలవంపులుడిసిసనబవడంపు పుగోనలు
ముద్రించి।జంట వెలుగుమాన్పికుంటెనల్ సిక్క।వింటి వెంటనుమింటిజంట
కునెయిది। వెంన్నెసవి వెన్నె పెన్నెలల్ జూపి। మిన్నెదిదాపల మీఁదియుద్ద

సి। వడదోవనిడి తలవాకిలినెక్క॥ బడినిర తర వరాభ్యాసపక్వముల।
లరునాకుంచ నాయతవాయుపూర్తిని। జలకనై దేహముల్ జొక్కా
కలట్ల। యొక్కింతయిలయోచి యునుమోనకువికి। దొక్కినయరజలు
గొంపకుండుటలు। భంగిగాదివ్య పరిభావటలముల। సంగతిజిక్కు పతం
గంబులట్లు। వడరుచక్షుగోళ కాభ్యంతరమున। ముడివడయంతన
ముదితవిజ్ఞాన। కలితదీపప్రభాగారంబుసొచ్చి। వెలుపలగానని వీక్షణం
బులును। నగపడినిజభుక్తి యానమైవలల। దగిలినమత్స్య వీతానంబులట్ల।
ముంచినఖేచరీ ముద్రానుగతన। మంచితామృతభక్తి నడగుజిహ్వలును।
లోలవృత్తి దాదామృతంబాని। యోలిధమ్మెరుగని యురగంబులట్ల।
చచితానాహత వివిధనాధముల। మరిగియుండెరుగని మహితకర్ణ
ములు। పరిచరించుచన్వక పరిసవసౌరభము। పస కేంగిమడిసిన భ్రమరం
బులట్లు। వ్యాపితాంతయోగ వాసనానియతి। వ్యాపించుచున్నట్టి వర
నాసికములు। కరణీసుసంయోగ కలితసౌఖ్యమున। ధరగట్టిపడిన మాతం
గసంఘములు। చాలిప్రాణాహీన సంయోగసుఖప। శాలతజనిన యాన
త్వంద్రియముల। పొంగిమాతంగ పతంగభుజంగ। భృంగమత్స్యాదుల
గంగినొక్కక్క। విషయంబులైచెడ విజయుడైయుల్ల। విషయపంచక
ఖ విభ్రాంతులుడిగి। శివపదధ్యాన నిశ్చేష్టితావస్థ। నవికలవిషయేంద్రి
యంబులనరసి। హరునినంతర్బహిర్వ్యాగసత్క్రియల।నరుదుగాజడసియు
హర్తాసిద్ధి। క్షితిత్రిదిలోకయానిచిహ్నానియనగ। ధృతితానిచిహ్నని
వేతోయనగ। నందస్థలగు చిహ్నలలిసూక్ష్మభాతి। పిండస్థమైనమభి
నసృష్టి। యుర్వీజలాగ్ని వాయువ్యోమవితతి। సర్వపర్వతనదీ సాగర
వ। భువనతారాగ్రహనివహాదులాత్మ। భవనంబులనగాన బడునందు

శ్వాసలలక్షణం.

న। చంద్రుడిడానాడి నవ్యభాగమున। సాంద్రషోడశకలాహితమై
యుండు। నాదిపింగళనాడి నాదిత్యుడుండు। ద్వాదశకళలతో దక్షిణం
బునను। లీలసూర్యేందు నాడిప్రచార్యాను। పాలనంబైయుండు పంచ
భూతములు। అందుదూర్పున మీదునలతత్వంబు। క్రిందుదాజలతత్వ
ముందుపశ్చిమము। నరయులోగమ్మి యుత్తరమదిపృధివి। యిరువాట

ములవాయు విలదక్షిణమున। నడుమాక సంబిట్లు నాదియుగమున। యొక్క
పకభూతంబు లేనువత్రిశంప। వరుసనర్వదిని శ్వాసముల్ బ్రాణ। మగ
యదడ్ప్రాణంబు లారొక్కడియ। యొక్కొక్కగడియ కొక్కగఘూశ
వేళ। చక్కనసూర్యుండు జందుంద్రిండునడవ! యడరయొక్కొకనాడి
యంద్రైదుజేసి। ఘడియలైచనునైదు గడియలుగూడ। నదియత్రాక
లగ్న మ్మట్టులగ్నంబు। నొదవంగపండ్రెండు నొకదినంబందు। పెరసియి
ర్వదియొక్క వేయునన్నూరు। స్వరమఃలాస్వరములుసంవత్సరంబు
గడియలైచనునట్టి గడియలర్వాంటి। వడిచాలుగొనగను వచ్చులబ్ధముల
దినములాదినములు దివుటబండ్రెండు। మనసిదిబాల్గొన్న మాసంబుల
గును। నడిసనునట్టి మాసధృవపోక్తి। నడచునాదినవార నక్షత్రయోగ
కరణగ్రహణ పురోగమకాలచక్ర। సరణియుస్వరచక్ర సరణినేకముగ
యినశశిపక్షంబు దినశశిదిధులు। యినశశిపరిహారంబు వినశశిఘటిక
యినశశిగ్రహములు హితమైననాడ్లు। జనునిషామృత సమస్వరసంగమ
ములు। హానివృద్ధులునురు జాముజాములును। మానావమానముల్ న్యూ
నాధికములు। నతులజయాప జయాలాపలాభ। గతులుకాలజ్ఞాన కాల
వంచనలు। కలితహృత్పద్వ్యాపకంఠదీపాఢ్య। దళజీవహంససంధానఫల
ములు। ననయుంబునాత్మోదయంబందకాంచు। ననుభవసిద్ధియు నాత్మ
సిద్ధియును। వరఫలితచ్ఛవివర్జితాంగములు। సురుచిరాకారముల్ సుకు
మారములును। యమనియమాదులు నణిమాదిసిద్ధు। లమరుఃశప్రత్యే
యములుసాంగముగ। చరితలుజిందులు। ఔషధుల్ యోగ। పరిభావల
ల్లన సాదుచుమంది। బెత జేరకే కొంతపక్షములు। సత ంతనచుచ నళ్ళ

పుణ్యాంగనలనడకలు.

నయోగులును। కుగునేరికట్టముల్ గొంకులక్రింద। చెరుగులనొడ
చుల్ల జిక్కినిండి చి। జేలువగుబైసంఘుచెప్పులుమెట్టి। పలచనిజోల్లుకు
ప్పసములుబూని। పదపడియలగిదుప్పట్లకొంగెడలు। వదలకుండగమీద
వల్లరుల్సుట్టి। తొడవులునిజత నుద్యుతులకుమాట। పడునసియాత్మలో
భావించితొడక। మొదలిమంగళసూత్రమున దాల్చినట్లు। పోదలుమంగళ
సూత్రములుధరియించి। అలసియునలయని యట్లనాపలును। బిలిబిలిల

వుల బిగువుచూపుచును। కొమరుదలిర్ప నెక్కుళ్లడిగ్గుడ్లు। దమతమపతుల హస్తములూదికొనుచు। కరిముప్పతిలినవికంబులచమట। కరతలాంగుళములగమిచివైచుచును। చందనాదిశ్చ్మాజిచలితసంభూత। మందానిలంబు చేమతులు దేలుచును। గాళ్లితుమ్మెదల రెక్కలువీంక దాకి। రాలుపుప్పొడిగి శిరంబులొగ్గుచును। చూతవటాదుల జొంపముల్ గన్మ। శీతలచ్ఛాయల జిక్కగోరుచును। ప్రసూనమరబహు వివిధపరిసవసౌరభ్య। లసితవాసనడి కుల్లములుజొన్పుచును। బింబాధరంబుల బీటలడంగ। తాంబూలసారామృతములదడపుచు। వదనపద్మంబులు వాడకుండంగ। బొదవిడవిర్చులే బొదలడ్డమిడుచు। కరతలంబులను రక్తములూరకుండ। కరతలంబురోజ్లు గదియించుకొనుచు। బిగిసిపెంపొడలు బాంపిరిరాయకుండ। నాగిరాజహంస లట్లొయ్యనబునుచు। నుల్లంబులునుగ మనోపతాపములు॥ మల్లడిగొనకుండ మల్లయాయనుచు। పటితరధర సముత్కటనిదాఘాగ్ని। చిటులుగొనకయుండ సిరిగిరియనుచు। సౌరిబొరినికిరియపురుషులుదారు॥ సెరమిపుణ్యాంగ నాసికరమే తేర॥ చుక్కలుబొట్లును

జోగులనడకలు.

చిక్కవెంట్రుకలు। జక్కనిపాటలు జంగాళములును। యినుపనేవళములు యిత్తడిసరిగ। లును వెంట్రుకల దండలును దగరంపు। బిల్లాండ్లుమట్టెలు బెక్కువన్నియల। డొల్లుకుప్పసములు వల్లగాజులును। కలయంగజెవుల సంకుంపుబూసలును। వలుబూసపేరుల బన్నసరములు। కుటుబంపుకన్నులు కొయ్యగాటికలు। పటుకెంపుముక్కెరల్ భారమైతనర। చిలుకలదుప్పుల నెలుకలనేడు। కలగాళ్లితులనుచిచ్చు కలగొరనంక। నక్కలనుడుతల నెమళులబంది। కొక్కులగొల్లను కుక్కకూనలును। సింగిరికుక్కల వేండ్లముంగిసలనుని। జాంగనల్గొనిమెన్క నరుగుదేరగను। పలువంన్నెకోక బొంతలనట్టనడిమి। తోలుకప్పసములు దూర్చినమెడలు। వినవుహూపులబూజు వెంట్రుకల్ నెడద। నొసలియిట్టికబొట్టు। పనవులుగన్ను। గవకాటికలుదరుద కాయకప్పెరలు। చెవులపింకెలు మొరచెడిబోదముద్దు। చాంకిటితిత్తులు చక్రిముల్విడుద। తోకకచ్ఛడములు వాంకబొట్టలును। యొడురోమ్ములుఖాడ యూరులుబిగువు। యొడ్డాణములు

నిన్నయుంగఘముఖు। కడియముల్ మురువులు గరచేతులును। గొడుగులు గుడియలు కోకజల్లెడలు। వద్దు మొగంబులు వలిపెంపుజెముక। బద్దెల గూర్చిన పచ్చడంబులును। మురిపె వునడుపులు మూపుతిత్తులును। విరనంపుమాటలు వికృతవేషములు। పల్లమీసంబులు పరికెగడ్డములు। నల్లమేనులుగుబ్బ నారసంబులును। అరిమురితనములు హంకవైచుటలు। కరకత్రాళ్లు వలెంట్లు గడుసాంగముగను। పనుగొనదముజూచి భవులుభవులన। పెనుశీలవంతులు బెట్టుసత్రములు। నొక్కొక్కలింగంబు నొగి జూడగున్న। నక్కడజారగ నీసైలయనుచు। గళములగద్దె నగరుబదోపంగ। నలరుచుభుక్త్యర్థమైధరియించి। జోగిణీలునువారు జోగివేషములు। జోగులుగొలువంగ జోగులేతేర॥ వ్రేళ్ళునులేనరి కాళ్ళునుపిల్ల

పిచ్చ్యుదుంట్లనడకలు.

వ్రేళ్ళుపెక్కానరి కాళ్ళునమట్టి। కాళ్లునుమోట మోరికాళ్ళునుదోలు। కాడ్లునుమెండిన కాడ్లునుమలక। కాళ్ళీచవోయిన కాళ్లునుగుజ్జ। పిరుదుదులునెండిన పరుదులునోదురు। పిరుదులునొంటూంటి పిరుదులుబల్ల। చేతులులో వంక చేతులు తోలు। చేతులు నొంటొంటిచేతులుచాల। కురుచచేతులురొమ్ము కొరదులువీంపు। బోరదులువిరిగిన భుజములువందు। వెడగుబొందులును పొడవైనమక్కి। మెడలునుకడుగడు నిడుదమూపులును। ముడుగుమోములు మురుముండెముల్ బండి। బెడగురూపంబులు పెడగులోసొట్ట। లటుకిందుడప్ప మీదంతయునొప్పి। పటురూపసౌందర్య భావాతిశయత। బరగుదేహంబులు బాట్లోనల్ల। తమజులునాప్తులు తముజూచిబత్రితుక। గళములలింగంపు గద్దెనగరులు। నలతివిభూతి రుద్రాక్షలువలుద। మకుటముల్ గోహళుల్ మరివేలు జడలు। ఏకటితంబుగదాల్ప బడిదీనవృత్తి। గనుగొననిన్నచీదులగట్టియున్న। మొనుపోతులునుగుజ్జు టెద్దులనెక్కి। తమిజగత్పావన। సత్వామ నివ్వాటల్ల। నమరుదృష్టను గరుణావృత్తియొదువ। పదపడియాక్రియ బల్ల వలెనడచి। వెదకుచుమాపటి వేలముల్ జేరి। చనజనముందట వెనుకను తోడి। జన్నులెల్లకారఁ మొనంగరాయనుచు। సేలయామెవ్వరి నిందులో

కరుణ। మాలింటియనక్కటా యనుచుమాయట్టి। దీనులమరియొక దేశం
బులకును। బోనీకవృత్తులు భూములుగవ్య। దానములుహిరణ్య దాన
ముల్ నవ్ర్త్ర। దానముల్ మరియన్న దానంబులెక్క। పోతుల నేడ్లను
బోలుగనిచ్చు। దాతమాజనసన దండనాయకుని భూమిలోబోలెడి
స్వామిబగుతుండు। దామరియొకడు లేదామల్లినాథ। తార మొనంగ
శేషధర్మాత్ములార। రాగోయనుచు మమ్ముజేరంగబిలిచి। యేలయాయ
డ్లలో నివ్వనేకరుణ। మాలించియక్కటా యనుచుమాయట్టి। దీనుల
కునుగృ హోదానంబుభూమి। దానంబులభిమత దానంబులిచ్చు। సిరి
యాలసెట్టి। నీకరికాలచోడు। నరిముమరాజు నేణాదినాథయ్య। చేంమ
మరాజయ్య సింధుబల్లహుని। వేరచోడనికరయూరిబోడనిని॥ శివలింగదే
వుని సిద్ధరామునిని। నవరదనాచయ్య సామవేదులను। భూమిలోబో
లెడు స్వామిభక్తుండు। దామరియొకడు లెడామల్లినాథ। పీవంగజే
తులు లేవయ్యనడచి। పోవంగ ళ్ళను లేవయ్యయంధ। కులమయ్య
పిచ్చుక గుంటులమయ్య। తలపంగనభ్యాగతులమునుండయ్య॥ అగపడ్డ
వెడగుల మగుమమ్ముబోవ। దగవగుజుండయ్య దయగల్గుడయ్య। పర
మమాహేశుండు బసవయ్యకరుణ। సిరిగిరినాథుని కరుణయామీకు।
సుంకరబంకయ్య సురియచౌడయ్య। శంకరదాసయ్య వెంకమంచయ్య।
దేవరదాసయ్య తెలుగుజొమ్మయ్య। బావూరిబ్రహ్మయ్య॥ బాచిరా
జయ్య। భూమిలోబోలెడి సామిబగుతుడు। దామరియొకడు లేడామల్లి
నాథ। యనుచుబాడంగ ముందరవెక్కదోడి। జనులెల్లదార మొనంగ
రాయనుచు। నితరధార్మికులనిల్లెచ్చుచుమరియు। బ్రీతిజూపుచునుభక్తి
పరులవేంఋచును। వచ్చుచుబరస బావనముసేయుచును। పిచ్చుకగుం

చెంచుధర్మాత్ములునడకలు.

టుల పెల్లెగుదేర। నదియుంగదమతిమ గ్రామముల్ వెడలి। నదియాది
గామల్లికార్జునస్వామి। శ్రీపదాబ్జములు దర్శించుసంతకును। చూప
రబునుతింపుచునుగొనియాడ। భాగయ్యవెక్క శంభుడుమునుగన్న। భాగి
దియనట్లు భక్తిదవిర్ప। చెలగియంగ ప్రదక్షిణములునిడ్డ। జలుపుచుపా
రిబారి జనుదెంచువారు। నలరంగనడుగడు గశ్వమేధంపు। ఫలముని

జాంఘిరి సప్తకమంగమనుట। దనరుశ్రీశైల యాత్రాఫలంబునకు తను
వులేభువిమాన దండంబులుఁగను। డాయసాష్టాంగ దండప్రణామములు।
సేయుచుజెలగి చెచ్చెరంవచ్చువారు। కదియంగదమతమ గ్రామముల్ వె
డలి।నదియాదిగామల్లికార్జు నస్వామి।శ్రీపదబ్జములుదర్శించుసంతకును।
చూపరులు నుతింపుచుగోనియాడ। నాదిని గాహాకుడై పర్వతుండు। గాఢ
యిశ్వరుబొంద గాగాంచెననుచు। నిత్యోపదా సైక నిష్ఠాదికల్పు। సత్య
వ్రతోక్తిపై జనుదెంచువారు। గొడుగులుచెప్పులు కుంచెలుమంచి।
గడవసంబులునేత కర్పడంబులెను। కుప్పసంబులుకటి గుడ్డలుబోడ।
తప్పరంబులు కమండలువులుగద్దె। కంబండ్లుకప్పడి కంబళ్ళుగోవ్వ। దం
బులుయోగ దండములుదండియలు। పొత్తిపంచెలు కాతిత్తులునడప।
తిత్తులు నూనెసిద్దియలుయోగ। పట్టెలునారతి పలకలునాల। వట్టము
ల్సిబువుల పళ్లికల్వెదురు। సరుగులసంబెలల్ సానలుముగ్గు। పలకలు
దీపగంబముల్ విభూతి। పూసలు లుద్రాక్షములు పటికములు। గ్రాస
ఁంబులుగాని గద్దెనగర్ణ। శివసూత్రములు గవిసెనవస్త్రములును। వివి
ధోపకరణముల్ వివసకరంబును। గన్ధంపుజిప్పలు కరవడంబుల్లను। గం
దంపుచెక్కల కప్పడంబులును। మరియునునుచితాభి మతపదార్థ
ములు। పెరుకలకావళ్లు పంపొందదెచ్చి। యడిగిన చోటన యడిగినవారి।
కడిగినవస్తువు లర్థినిచ్చుచును। వలసినచోటన పలయువారలకు। వల
యుపదార్థముల్ వారికిచ్చుచును। అలసినచోటప యన్నపానాదు।
లలసినవారల కపుడయిచ్చుచును। చలిపందిరులు సత్రశాలలుగుండ్లు।
చెలమలునంతంత సేయుబంచుచును। నంతంతబందిరు లంతంతమరుగు।
లంతంతవిడిదల లనువుసేయుచును। భంగిగాజెంచు సద్భక్తివింమ్మాడి।
జంగమారాధనల్ సలుపుచునడువ॥ మరిబరిషత్కోటి మతులహ

పరసవింగార్చన.

ర్షింప। తరిదరిపద పదార్థములునిచుచ్చును। యుదకంబులుదకంబు
లుదకంబులనుచు। నుదకముల్బోయుచు నొగివచ్చువారు। పుష్పముల్
పుష్పముల్ పుష్పంబులనుచు। పుష్పంబులిచ్చుచు బారివచ్చువారు।
కర్జెముల్కర్జెముల్ కర్జెంబులనుచు। కర్జెంబువిచ్చుచు గమకించువారు।

విడియముల్ విడియముల్ విడియంబులనుచు విడియంబువిచ్చుచు వెన వచ్చువారు। నడవజాలనివారి నడపించికొనుచు। యెడనెడనొయ్యన నే కెంచువారు। మరియునీకిరియ జంగమములు భక్తులును। దరితరి నేతేర తండతండములు। సనుసయించుచు గొనియాడుచువారి। కనురక్తి మొ క్కుచు నరుగుచున్నంత॥ ఆకొనిమధ్యాహ్న మగుడుసుబరన। వీకతో నొక్కొక్క వేలమాల్ గాంగ। సంతించుచు దరుచ్ఛాయలబాదలగొం దుచుదోవల గుహాలశైలములు। మరుగులగొండల మాటిలనదులు। కురు వలబిలముల గుడ్లమెత్తులును। చక్కనదసుతమ చక్కట్లవిడిసి। యొక్కొ క్కచరుల కెరియ్యాటలబాసల। బావులగుంటల పద్మాకరములు। వావిరి మోరల వరతబుగ్గలను। ఎరింతలనేరుల వాగుల సెలల। గురింతలజలముల కూపాదులందును। పొత్తిలంబుల పొకపొత్తులగల్ల। తిత్తులరాగిబిందెల చె దువులను। కుండలగలతేల గుళ్ళగోరలను। గిండులదొడ్డ కనుండలువులను। గరిగేలబటవల కాసడ్లుగూడ గరతిత్తులను నుదకంబులుగొనుచు। ఘన తరంబగుదేవ గందలిదవన। మునురుదరిజడ మర్వమున ఖండిబి.వ్వా। పత్తి రినావుల బత్తిరి మాచి। బత్తిరి నేరెడుబత్తిరి జమ్మి। బత్తిరి గాంచన పత్తిరి పచ్చ। పత్తిరి మారెడుపత్తిరి వెలగ। పత్తిరి వావిలిపత్తిరి దు మ్మిత్త। పత్తిరి గంన్నేరుపత్తిరి నెల్లి। పత్తిరి చిరినెల్లిపత్తిరి మునిడి పత్తిరి సోమెందపత్తిరి గోగు। పుష్పములు నశోకపుష్పముల్ పొగడ పుష్పముల్ గేదంగిపుష్పముల్ మల్లె। పుష్పముల్ సేమంతిపుష్పముల్ మొల్లె। పుష్పముల్ కరవీరపుష్పముల్ దుమ్మి। పుష్పముల్ జిల్లెడుపు ష్పముల్ రేల। పుష్పముల్ గురువిందపుష్పముల్ పొన్న। పుష్పముల్ నివాదిపుష్పముల్ మలక। పుష్పముల్ వాగొందిపుష్పముల్ జాజి। పుష్పముల్ దామెరపుష్పముల్ గంవ। పుష్పముల్ కింశుకపుష్పముల్ మరగి। పుష్పముల్ పుమ్మెత్తపుష్పముల్ గోరివి। పుష్పముల్ గుమ్ముడుపు ష్పముల్ గలివె। పుష్పముల్ తంగెడుపుష్పముల్ మూల్లు। పుష్పముల్ గాంచనపుష్పముల్ గెంటె। పుష్పముల్ మాలేడుపుష్పముల్ మంగ। పుష్పముల్ గోరింటపుష్పముల్ గొమ్మి। పుష్పముల్ చెంగల్వపుష్పము ల్ వెలగ। పుష్పముల్ మొల్లెదపుష్పముల్ గొనుచు। నొండొరుగడవంగ

నుద్వృత్తిజనియ। ఖండితమతినారఁబండిన రేగు। బళ్ళను మామిడిబళ్లను
యీడే బండ్లను నేరెడుబండ్లను మొదవి। బండ్లు ఖర్జూరంపుబండ్లను
పరికె। బండ్లను వాంతాలంపుబండ్లును జీడి। బండ్లను చిటిముటుబండ్లను
జాన। బండ్లను దానిమ్మబండ్లను మేడి। బండ్లను జిగినెల్లిపండ్లను మోది।
పండ్లను మారేడుబండ్లను బలుసు। బండ్లును సిరివిందబండ్లను దుమికి।
బండ్లు నారంగంపుబండ్లును। నరిగి। బండ్లను గజనిమ్మబండ్లను। కలిదె।
పండ్లు గమ్మరేన్బండ్లను జామ। బండ్లను। కలజువ్విబండ్లను। ద్రాక్ష।
బండ్లు మాదీఫలంపుబండ్లను। రావి। బండ్లున్యగ్రోధంపుబండ్లను వేప।
బండ్లను గోడపుడుబండ్లను। బుడమ। పండ్లు। జంచీరంపుబండ్లనుబనస।
బండ్లను పులుగుడుబండ్లను పాల। బండ్లను। చిలివిలిబండ్లననయింటి।
బండ్లను మొదలైనబండ్లను వెల్లంకి। కాయలు రేమిడికాయలు కలిసె
కాయలు మామిడికాయలు జిగురు॥ నిప్పపువ్వులు దేనెలివియాదిగాగ।
దప్పకఘనస నాంతరములుగొనుచు। వేగంబితమతమ వేలంబులకుస।
మాగతులై యీశ్వరార్చనజేసి। ఫలములుకజ్జములు బడిమోగిర
ములు। నవనిభత్ప్యాంన్న పానములుభోగించి। సంబరంబుసపరషత్కో
టియంత। తాంబూలములగొంచు। తండతండములు। తోల్లింటియట్లయు
త్సుకతబాడుగును। తిళ్ళియాడుచు గెడ తోడగూడుచును। మెల్లనసాగు
చు మెట్లకెక్కుచును। గొల్లముల్ డిగ్గుచు కురువలెక్కుచును। మోల
ముల్ సొచ్చుచు। నుద్ధతిజనుచు। శైలముల్ బ్రాకుచు చగులమీరుచును।
ప్రాంతంబులనుబూర్వ పశ్చిమంబునను। బంతులైసాగిన పర్వతావళులు।
గుంపులుగట్టిన కుధరసంఘములు। బొంపిరిగొనియున్న భూధరచయ
ము। కూటవల్ గూడిన గోత్రిసంఘములు। తూటుగట్టినమహాద్రిలు
సమూహములు। కూడనిబ్రహ్మండకొల్లను బెక్కు। జాడలజంగమస్థా
వరితతి। యటుగూడనద్రిమయంబైనమాడ్కి నటయిట కేగిన ముంద
టవెన్కనడుమ। నేదేశజూచిన నెన్నిక మిగిలి। యీదెసనడరు మహాద్రు
లనడుమ। జూచుచు సంతసించుచు మహోత్సవము। లాచరించుచు వేడ్క
నరుగముందటను॥ శృంగారభరసరాశివపంచమోత్త॥ సూంగకోటీర
జటాటవీమధ్య। మంగళశ్రీవియ గంగామహాత్త। రంగ్గిణీరంగత్త రంగో

పకంఠ। సగతినొప్పు భాస్వచ్చంద్రరేఖ। భృంగిహృదయభంగ పర్వతకనక। సవ్రతః క్రతత్రి పర్వతగద్య। పర్వతముఖ్యోరు పర్వతావళుల। నడుమగంగామహానదిజూడనొప్పు। తడయకభక్తి చంద్రవతిమున్బాచ్చు। మల్లికార్జున శిరోమండనంబైన। మల్లికాదామంబు మాడ్కి వెంశియును। భరితమైకానంగ బడసిమొక్కుచును। పరసహృదయ భంగ పర్వతంబెక్కి। గిరితుట్టతుదినుండి క్రిందుజూడంగ। నరగలోకముగాండి యుంటకుబెదరి। పందలహృదయంబు భంగంబునొంద। నందుండికా చియుయూర్చియుప్పొంగి। మునుకొనిమూటలు ముడియలువీంచు। లను గట్టుకొనుచు దలలుముడుచికొనుచు। గుట్టగచ్ఛలగట్టుకొనుచుపైవలువ। చుట్టుకొంచును జయ వెట్టుదోయనుచు। మెల్లనమెల్లన మెట్టుచుజనుచు। నొల్లనొల్లనమందికోసరింపుచును। యొడ్డురాలెక్కుచు నొదుకుచుగాంట్లు। గడ్డగింపుచుత్రోవ లంసిదొక్కుచును। దిగ్గుచువృద్ధుల దిగబడనీక। దగ్గరిపట్టుచు దాకొనిచనుచు। గడగడవడకుచు గాడ్లుజెమర్ప। దొడలూదికొనుచు త్రోపుదొక్కిళ్లు। వాచుచుగ్రింగోళ్ళులూరుచు నెడల। బారుచునురపిట జారుచుజనుచు। చిక్కుచునటగొంత సేదదీర్చుచును। చక్కనహృద్భంగ శైలంబుదరియ। నప్పర్వతాది మధ్యాంతముల్ గూడ। నొప్పెబరుసప్రవాహాహార త్వేడదనరి। కడుప్రియంభకనగాగ్రంబునందుండి।కడగొప్పగాత మీగంగాప్రవాహ। మేపారనిధాత్రి కేతెంచుపగిది। నాపరిమశోటి యంత సేతెంచి సంగతిహృద్భంగ శైలసమీప। గంగాప్రవాహాప కంఠదేశమున। బొంకమాకులసంది పొన్నలగొంది। మోకమారులరత మొల్లలకురుత। పనసల పొంత చంపకములవ్రింత। ఘనసారములయిరు వనటులకురువు। కమ్మరేవలత్రోవ ..డములకేవ। నిమ్మపాతలగూడ నేరేడ్లనీడ। కొండగోంగులపోక గురుజులయాక। బొడ్డుమల్లెలదోర బురుగులనేర। కరవీరములమెట్ట గురువులమిట్ట॥ సురగులవీద్ది యశోకంబులలోద్ది। చెంగలువలకుంట చింతలపెంట। గంగరేంగులమూల కాగ్గిలమోపిల। మందారములమంద మారేండ్లక్రింద। చందనంబులచెల్వ జాజులకాల్వ। సరళులలోయ భూర్జంబులడాయ। గురువకంబులచెంత గోవులక్రింత।

హింతాలములచాయ నీడలవాయ। సంతానములయంట జంమ్ముల
చెంట। వటములమలల లవంగపుసిలల। కుటజంబులెడల గుగ్గులముల
మడల। గూడచప్పరములు గుడిసెలుగోడ్లు। గూడారములు తెరలుల్
గొల్లెనల్ బన్ని। వేలముల్ దప్పక విడిసియుత్సుకత। గాలిలుచుఘనత
గంగాసంగమమున। జనికృతాస్నానులై జన్మనహాసి। ఘనఘోరకర్మ
పంకముపొంకమెడల। నంతనిష్ఠాంన్న పానాదివస్తువుల। సంతుష్టులైపరి
షత్కోట్యలర। పరిఖ్యాతి దోనమ రాజయ్యగారు। ముఖ్యంబుగాగ
ణము సహాషణమున। నంతకమున్న సంధ్యావేళయందు। నంతమహా
నిశి యందుసాంగముగ। నత్యంతభక్తి సమగ్రత మెరసి। నిత్యలింగా
ర్చన నియముల్ దీర్చి। యిష్టలింగపరిసా దేహోపభాగ। పుష్టసుగా
వాప్తి బొందనత్యంత। బసవన్నగీతముల్ పచరించువారు। బసవపురా
ణ మొప్పగజదువువారు। భరతోక్తినేలలు బాడెడువారు। నరుదండజం
దుల కాడెడువారు। నాళతులునేయుచు నలరెడువారు। శైలముల్ ఘూ
న్నిల్ల జయపెట్టువారు। నెట్టణశ్రిమమేద నిడిరించువారు। బిట్టమేల్కని
చూడ బ్రియపడువారు। గిరిసమూహంబొప్ప గీత్రించువారు। తెరు
పులచక్కట్లు దెలిపెడువారు। దమతమరాకలు దలపోయువారు। నమి
తఘోరాట పులకించువారు। ఆరబర్వతపు రాణాదులుజదువు। వారును
వినియెడి వారునుజెలగ' యిట్టితీర్థములు మున్నెన్నడు నెరుగ। మిట్ట
చోద్యములంచు నెన్నెడువారు। చెప్పెడిదేమి యాశ్రీపర్వతుండు। తప్ప
క నానావతారముల్ దాల్చి। చ మ్మైపరసకుజలములుచూపు। యిలలింగ
మూర్తులై సలుపునేమములు పండినతరువులయి ఫలములనొసగు। నిం
డుమేఘంబులై నీడలుజూపు। పల్లరులై పుష్పవాసనల్ జూపు। చల్లని
గాడ్పులై శ్రిమములువాపు। నలివారికాండయి విడిపించువిధము। వెల
యంగవనలెము విడుదలవిచ్చు। పండితులై చెప్పు బరమేశుమహిమ। గం
డుతలవరులై కాయమార్గములు। మహిబారుమృగములై మరపించు
దప్పి। విహగరూపంబులై వేడుకబొలయు। యతిధిరూపంబులై యర్చ
నలొందు। ధృతితపోమూర్తులై దీవనలిచ్చు క్షితివతులై బ్రిణమితు
లుగావించు। నెంతయునాప్తులై వాతములుజూపు। నంతంతపస్సులై యా

నలుజూపు। నతులజంగమరూపమై భక్తిజూపు। భూరితీర్థంబులై పుం
ణ్యులజేయు। నారంగబెంన్నిధులై ముక్తులొసగు। గాకయీపరసై ఘ
నదయాబుద్ధి। గాకున్నయిట్టి దుర్ఘటమార్గదుర్గ। భూరిపర్వతమ
హాద్భుతగుహాగహ్వ। రారణ్యదుష్ట మృగసురచోర। నాగసంశ్రిత ని
ర్జనప్రదేశములు! నీగిరీశ్వరుగాన నెట్లురావచ్చు। ననుచుపర్వతుని
మహత్వంబుగూడ। వినుతింపనటప్రొద్దు వేవుడునంత। దూరీకృతా

నక్షత్రపర్వతారోహణం.

ఘుండు దోసమ రాజు। గారునుసద్భక్తగణసమూహంబు। మదినుబ్బ
యవసర మహిమసాంగముగ। నుదయమజ్జనములుద్యుక్తిగావించి।
యరుదెంచినియత సమంచితలీల। పరసయుచారు నపరమితపుణ్య। తర
నిజతీర్థయాత్రావిఘ్నహేతు। విరసవిస్తరఘోర విషయవారాశి।
గడచినమాడ్కి గంగాప్రవాహంబు। గడచితదీయ విఖ్యాతప్రవాహ।
పరివృతప్రత్యంత పర్వతావళుల। సురుచిరాభ్రంకష చూడాన్వితతుల।
పరలునక్షత్ర పర్వతమంత నెక్కి। తరిబరిషత్కోటి దాదిగసారి। కవుని
య్యసురగీఘ్రిణ కానిత్యసంగ। మముగా నదిమెరుంగు మాడ్కినొప్పారె।
ఘోరునవేగుచో బొంగుచుబింక। మాశ్రయగొంత దవ్వలరిపారుచును।
సంతసిల్లుచును ఖేషేజయజయయనుచు। నంతంతనెక్కుచు నలరియా
ఘూర్ణచును। తప్పక యప్పురా తనతీర్థచరులు। చొప్పారునుజ్వల సోపాన
ములుగ। ద్రొక్కుచునెక్కుచు దాటిప్రిల్లుకొనుచు। జిక్కుచుమ్రోకా
ళ్ళజేతులూదుచును। వంగుచుగ్రాలుచు పొంగుచుజనుచు। చెంగుచు
నొండొరు చెయ్యూదికొనుచు। చేదుకోచేదుకో శ్రీగిరినాథ। చేదికోమ
ల్లియ్య చేదికొంమ్మనుచు। చేదుకోచేదుకో శ్రీశైలనిలయ। చేదకోమ
ల్లియ్య చేదుకొంమ్మనుచు। చేదుకోచేదుకో చెజేతనొడయ। చేదుకోమ
ల్లియ్య చేదుకొంమ్మనుచు। కనికనిపాటలు గట్టిపాడుచును। చనిచని
చిందుల। జతులు కాడుచును। పరమోత్సవామృత పరిపూర్ణపుణ్య।
తీరపరిషద్భావ తతులుసంధిల్ల। శూలిశ్రీమల్లికార్జునుడుదయాను।
హాలరజ్జులచేది కొనవేండుక్రియను। కట్టురువడినగా గ్రింబెక్కెపరస।
యట్టిపవారిట్ల హారుకృపలేక। చెచ్చెరమోజనూచ్చెధమెట్టులెక్కె।వచ్చు

నక్షత్రి పర్వతమునానంత। అంతంతత్పధ శాగ్రితులై జనులు। కొంతవి
శ్రీమ మేది। గొబ్బున జెలగి। కట్టలుగట్టి నక్షత్రిపర్వతము। బిట్టిగల్గననొక్క
పెట్టనగూడ। పర్వతాంగ్రింబెల్ల పథమునా నెరవి। పర్వతయ్యామమ్ము
బాలింపుమనుచు। మొగ్రిక్కుచు నీడల జిక్కుచు బండ్లు। మొక్కుచు లీ
లల నెక్కుచు దేన। లెక్కుచు కాలకు సృక్కుచు సెలల। జెక్కుచు దొరు
వులమక్కుచు చలవ। తొగ్రిక్కుచు తాపంబు ద్రొగ్రిక్కుచునాత్మ। నిక్కు
చుజనిచని నిక్కుచు గిరులు। జూచుచు సుకృతముల్ నోచుచు భవము।
చాచుచు జముకల దోచుచు లీల। నేచుచు మార్గముల్ గాచుచు బరస।
ద్రొగ్రిచుచు వడివడి వేచుచు వగ్రితుల। భోగ్రిచుచు చేతుల వీచుచు భటుల।
రాచుచు గూకలు వైనుచు దరుల। దూగుచు నయ్యాల లూగుచు శ్రీమము।
లీగుచు బూదెనే ద్రోగుచు జలికి। వేగ్రిగుచు నెండల గాగ్రిగుచు బ్రియుల।
నాగుచు మది జెల రేగుచు బ్రీతి। వీగుచు మరుగుల డాగుచు గముల। మూ
గుచు నొల్లన నేగుచు బాదలు। దూరుచు గ్రింతల బారుచు దరుల। జూరు
చు జనలేక జీరుచు హితుల। దూరుచు నటుగూడ జేరుచు వారి। నారుచు
నందటి గీరుచు మంది। మీరుచు నతిధుల నేరుచు మొగ్రిక్క। దారుచు
గోర్కుల జేరుచు నెడల। నిలుచు చు ఫలముల విలుచు మదప్పి। దలచుచు
తుష్టిమై బొలచుచు గురుల। గొలుచుచు నిష్ఠమై గలచుచు భవము। గె
లుచు చు నటగూడ బిలుచు చు మూక। గలచు చు నదులకు వలచుచు ఖ
ములు। మలచుచు బనబయ్య దలచుచు ప్రీతి। గాగ్రిలుచు శరణని వాగ్రిలు
చు నాత్మ। సోలుచు వెనదప్పి దాలుచు నట్లు। తూలుచు నాదంబు గోగ్రిలు
చు గతికి। వాగ్రిలుచు సుఖలీల తేలుచు భక్తి। దాలుచు భవముల వోలు
చు బుధుల! బోలుచు మదిగోర్కె దేలుచు శివున, గూర్చుచు నేమంబు
దీర్చుచు నుతుల। బేర్చుచు నలి రేగి యార్చుచు మునుపు। జనుచు వీడి
యములు గొనుచు మీ శరణ। మనుచు జంగమము దన్గొనుచు దాళములు।
గూడుచు సిరిగిరి బాడుచు జతుల। కాడుచు నానగులు వీడుచు నలరి। గో
యంచు చాంగుభళా యంచు మల్ల। యాయంచును ఘొయ ఘొయనుచు
గూడంగి। జయ వెట్టి జయ పెట్టి జయ వెట్టుడనుచు॥ జయ జయ జయ జయ
శరణు యాయనుచు। నరగలిగొనకిట్టు లఖిల దేశముల। పరసయు నానంద

భరితమైనదువ। నరుదొందన దులో నాంధ్రిదేశంబు। పరసబంతులుగట్టి

ఆంధ్రిదేశపరస.

పాడుడెట్లనిన॥ నల్లవ్వొనల్లవ్వొ నగరాజరాజ। మల్లయామల్లయా మహా నీయ్యతేజ! పరమపాతకశ్కోట్లు భస్మమైతూలు। సిరిగిరిమల్లన్న శరణ న్నజాలు। గారోవనెంతదూరంబైననదువ। నేబోదుమల్లయ్య నేటేటగొ లువ। పాతాళగంగా ప్రివాహామైైన। జూతునేమల్లికార్జునదేవదేవు। చుక్కలపర్వతంబెక్కుడొంతైన। చిక్కకపోదునే శిఖరేశుగాన। నాయ కోత్రై ముక్క నాయకుదండ। నాయకు బసవన్న బాయకకొలుతు। శృంగిబొప్పయునుత్త మాంగదక్కేసి। సంగన బసవన్న శరణుగొలుతు। పండితారాధ్యు శ్రీపతిపండితయ్య। బండాగుబసవన్న బాయకకొలుతు। శంశర దాసయ్య వెంక మంచయ్య బంకయ్య శివరాత్రి సకయ్యశ రణ। యేదేశు కేతయ్య యిండె పాంతయ్య। మోళిగమారయ్య ము న్నయ్యశరణు। బావూరి బంహ్మయ్య శాచి రాజయ్య। కోపూరి బ్రిం హ్మయ్య గొగ్గయ్యశరణు। కింన్నెర బ్రింహ్మయ్య కేశి రాజయ్య। కన్న డ బ్రిహ్మయ్య గుండాశిశరణు। బాచయ్యసనరద నాచయ్యబిబ్బ। బాచయ్యమడియాలు మాచయ్యశరణు!శిరిగిరిశరణు శ్రీగిరినాథశరణు। సిరిగిరిమల్లయ్య శరణులుశరణు। లనుచు నీకిృియనుబ్బి యాడుచుబాడు। చును బేర్చి పేర్చి యుత్సుకతమైనదువ॥ చెన్నారగుదియిట్ల కన్నడ

కన్నడపడపనడక.

పరస। పన్ననికన్నాట భావసాంగముగ। అజగమదేవయ్య బిజమా దిరయ్య। నిజభావిదేవయ్య నీవిత్తబస్ని। అల్లమదేవయ్య అందెకేహెద। బల్లడదేవయ్య బన్ని దేనీను। శిలముదుదేవయ్య చిల్కపేరయ్య। శివరా త్రిబసవయ్య చిత్తువిన్నయ్య। విరుపాక్షిదేవయ్య కరుణచుజేగ। వురువణి సంగయ్య హాగుడెభారయ్య। మహాలింగదేవయ్య మండిబేడయ్య। సహ సుకిదేవయ్య నరసరబన్ని। భవదీగదేవయ్య బందెవల్లయ్య। శివదేవసు లబేడ శీఘ్రితబన్ని। గురుదేవనీకుణికుణిరాడమేకి। సిరిగిరియిదినిమ్మ సిరిగిరిరకల్లయ్య। సంగదేవయ్య। ప్రిసాదిదేవయ్య। లింగదేవయ్య యు త్తుంగదేవయ్య। యమృతదేవయ్య [illegible]దేవయ్య। విమలాత్మదే

వయ్యా విశ్వనాథయ్యా। సర్వజ్ఞదేవయ్యా శాంతిదేవయ్యా। పర్వతదేవయ్యా భగిరిదేవయ్యా। జాణదయ్యా నిర్వాణదేవయ్యా బాణదేవయ్యా కళ్యాణదేవయ్యా। పంసహేయితుబెగ బిన్నిలపగళ। తరలాసినావు సింపతక్షీలవెనుత। హెమ్మవ్వరుమ్మవ్వ హెగ్గవ్వబన్ని। యమ్మవ్వచిమ్మవ్వ బొమ్మవ్వబన్ని। గుడ్డవ్వదుగ్గవ్వ గొగ్గవ్వబన్ని। హూడ్డవ్వహూల్లవ్వ హూచవ్వబన్ని। అక్కవ్వయాదవ్వ రక్కవ్వబన్ని। జక్కవ్వ రేకవ్వ సాకవ్వబన్ని। సంగవ్వలింగవ్వ సాగవ్వబన్ని। గంగవ్వరామవ్వ కామవ్వబన్ని। పద్మిధవ్వ గదిర్వ భదిర్వబన్ని। కొమరవ్వవీరవ్వ విమలవ్వబన్ని॥ చెన్నవ్వహూన్నవ్వ కన్నవ్వబన్ని। జన్నవ్వసాంకవ్వ సత్తెవ్వబన్ని। శరణవ్వసామవ్వ సకలవ్వబన్ని। పురుషత్వఅప్పవ్వ బొప్పవ్వబన్ని। మత్రిరిల్లెడిదేవి మల్లడదేవి। బత్తిరేశ్వరదేవి బిసలదేవి। నగదేవిగుసదేవి విరుపాక్షదేవి। సిరిదేవి మహాదేవి సిద్ధలదేవి ఉసుదేవి శివదేవి యుద్భటదేవి। సమభావదేవి బాచలదేవిబన్ని। ముదిస్పెబాగళుబెడ మందతొహాల్ల। హేదిదేనిల్లలు బెడయిరుబద్దెభయవు। హాకదేనిల్ల దేహూందాగనమ్మ। బలవల్లి కిలదల్లి బన్నెబన్నినుత। వారికారందుతిమ్మనరవిందబరము। సారబర్వతవి ద సంతోసదల్లి। యొబ్బరబ్బరనోడిరొంచతల్ ఘనత। రుబ్బెతల్ మత్తెంత హుబ్బుతల్ హాచువు। తొరులతల్ బడలి కజరువుతల్ సుంతి। నెగువుతల్ ముదడింద బెడవతల్ శివన। కెడవు భక్తరన్ హెదవుతల్ మహిమ। సారుతల్ సమయగల్ మీరుతల్ వంక। మేరుతల్ మంది యాళ్మగుతల్ వెలహి। సిందుగళికుక్కతల్ సిద్ధిగాళగళు। నందీశుతళు తాళ నదిగెమిటుటలు। నడివరినత్తువల్ నాలికెహిండె। నడినడెయనుత సందడినల్తగూడి। కయ్యతాళంగళకలిళుబారిసుత। మెయ్యెల్లబాయాగి మృడనహాడెలబా। హుబ్బుత్త గొబ్బుత్తి యుబ్బియాడుత్త। వర్బ్బతదొషయంగె భక్తిమాడలీబా। హొముత్త లాము త్త మోడుత్తబత్తి। మాడిబోసిరిగిరి మల్లికార్జునగె। బాన్ణేశమణగె శిర్పబ్బతనుదయ। మాణెద సెన్న బోమల్లికార్జునని। హరహరశివశివా శరణునమ్మిశరు। సిరిగిరిమల్లయ్యా శరణన్నిరయ్యా మంగళామూరితి మల్లయ్యనాళు। నంగనబసవయ్యా శరణన్నిరయ్యా। బసవన్న యథార్థ సల

కేహుళిగను। పసరినిమాణి భోబత్తిమల్లయగె. అనియుట్ల బాడుచు నా డుచుబీరితి। పచుగొసిక్కన్నడ పరసయేతేర॥ అరుదుగానట్లతా నారదే

ఆరెపరసనడక.

శంపు। పరసయుమరహాట భాషపెంపార। మాగారగొనకొన మజబాప్ప మణతి। భాగవతేసకే భక్తి తేమణతి। పురహారకెతదూరి పురహా తేమ ణుతి। శరణదేచిపురిజ వరితేదమణతి। అఖసిరికైలాస దెఖికారమణతి। సుఖముఖాములులోగ పురఖియయామణుతి। మగమహాటజి మహాదేపు యాజి। గగణయాణారాజి కైలాసయాజి। అభిమరాణీయాజి। సుభిదేవు యాజి ఆభివేరె దేహించి అప్పవేలింగ। సిగిరిమల్లయ్య వరమదియత్త। పరసుకిసుకేచేగ వరదుహేళిత్త। సుఖతాళగతిమాన వఖిలఖఖిణచె। వఖ రకెసిరిగిరి మల్లయ్యరాణ। ఆలానిబద్ధసతానిగీతాచె। మాలానమప్పణ మల్లయ్యరాణ। పత్రిబ్బతసంతాప సారనాటకనె। పత్రిబ్బతమల్లయ్య పత్రి బ్బజనె। హంశెమణాపుణా హాకుబూచుచిత్త। అంశమహాభక్త యు ఖనెనంమ్మెళ। యనుచుచిందులువెట్టి యాడుచుబాడు। చును పరసయు

అర్వదేశపుపరస.

జనుదేరమరియు। అరుదొందనట్ల సయ్యరువదేశంబు। పరుసయుదాక్షిణ భాసనాంగముగ। అరుగులుగిరితెంన్నె అరనెవరానె సిరిగిరినిలయనే చిర నెలందవనె। అంగమూరుంచానె మరియిందవనె। మంగయారోంగానె మల్లికార్జుననినవనె। అనునక్కడియను నఖిలనాయకనె। యానవిల్లొదాన ఋల్లవిల్లయవ। అరపత్తుమువ్వార కాత్మనాయకనె। మరణలుమడియాత మల్లికార్జునవనె ఆలోలగండని యాదిమాళ్ళవనె। చూలియేమల్లికా ర్జునవనె॥ యన్నవనె। మెల్లయిల్లాదానె మెంగుముళ్ళవనె। చోళ్ళప్ప న్నాదానె మల్లికార్జునవనె। ఆరుంచు దిందూరు జారుముళ్ళవనె। యేగే రుమిాశనే మెల్లమల్లయనే॥ వేదిమెడినుదిక్కు మోదిమెచివనె। చోది యెమల్లికార్జునవనె యన్నవనె। యనుచు చిందులుబెట్టి యాడుచుబాడు।

గీర్వాణభాష.

చును పరసయుత్సుకతనే తేర॥ అరవిరిగానక నిట్లఖిలదేశములు। పరస యుసంస్కృతభాషబెంపార। ఆయాతపరిషదా యాహినభిత్వ। మా

యాఖిసన్మార్గ మతిరథ సేన। ఆతపక్లాంతాస్మి హారమహారమణ। దేవ
దేవహీ పుర మిందీవరాక్ష। దృష్టవిశింష్టాంస్తు దేహిపశ్రిమోద। మిష్టరా
యునిసదా హేళరభోరు। శాన్తింతాంసికింసఖ శైలతటేషు। శాన్తింతిగ్ర
తాపూర్వ। సంవీక్షణేన। జలజాక్షీ గురుపిపా సాపరిహార్తి। కలశస్తప
దోద కంపిబస్వాదు। ఉత్తంసియాంజలి ముద్వీక్ష్యనగర। మత్తాలఫల
సిద్ధి రుపకంఠమేతి। నాథంభవానీస నాథమన్నాథ॥ నాదమాత్మనస మ
ల్లినాథంభజస్వ। అన్యోన్యసల్లాప నాన్యోన్యవంద। నాన్యోన్యకృతవి
నయ యశమేశ సేన। శుభకరశ్రీశైల చూడాకరాయ। అభవాయశ్రీ
మల్లికార్జునాయనమో। కరుణాకరాయ శ్రీకంఠాయకర్మ। హరణా
యశ్రీమల్లికార్జునాయనమో। అంబకత్రితయాయ హరశంకరాయ।
సాంబాయశ్రీమల్లికార్జునాయనమో అద్యంతవిరహితా యనమశ్మ
వాయ। అద్యాయతేమల్లికార్జునాయనమో। ఆయురారోగ్య ప్రదా
యకప్రమథ। నాయకశ్రీమల్లినాథమాం పాహి। మల్లికామాలికా మ
స్తకాభరణ। మల్లిగార్జున దేవ మామేవపాహి। మల్లికాఘనసార మం
దారదేహా। మల్లికార్జున దేవ మామేవపాహి॥ మల్లికార్జునయశో
మండితాశాంత। మల్లికార్జున దేవ మామేవపాహి। అనుచుసంస్కృత
భాష నెంతయు నెరవి। యనురక్తిపాడుచు నాడుచునం । మాళవకా
స్మీర మాగధసింధు। గౌళతురష్క కొంకణసూరసేన। బంగాళకాంభోజ
పాండ్యఘూర్జరక। లింగబర్బరసింహళ ళికకరహాట। సౌరాష్ట్రలాట
ప్రశస్తదేశముల। వారాదిగాగ జెంపాదిదేశముల। యందునుమధ్య
దేశానీకమర్త్య। సంతోషమునుసల్ల సహజభాషలను। మసలియొండొ
రుతో మాటలాడుచును। పసరించిశ్రీగిరి ప్రణుతి సేయుచును। జతిదేశి
బిందుచరితాళాను। జతియుగ్గళనప దశప్రతియాదిగాగ। జనున్వదేశవి
దేశ సరణివెండియును। ననుపక్తిపాడుచు నాడుచుసల్ల। చెలగినానా
దేశ ములకప్పడీలు। కంకలంబుగగముల్ గట్టియాడుచును। అ తనత్యా
త సమగ్రతనంత। కాంతకుండగు మల్లికార్జునుపురము। కడునొప్పి
ముందట గానంగనయ్యె। నడరిదన్మహిమ యేమనిబ్రస్తుతింప। గీరిద
ర్శనముభక్తి కనిహేతువవిన। పురిదర్శనములు మెపొక్క వర్ణింప।

పర్వతవర్ణన.

గిరినేలయేరులు సురనదులనిన। పురినదినదములే పోల్కి వర్ణింప। గిరిచుట్టుమాన్కులు సురతరులనిన। పురియుపవనములే పోల్కి వర్ణింప। గిరిమందమైయుండు సురభులకనిన। పురిపశురాసియే పోల్కి వర్ణింప। గిరిసమస్తంబును హరమూర్తియనిన। పురిలింగమహిమయే పోల్కి వర్ణింప। గిరిగిరాతులముక్తి పురినాధులనిన। పురిభక్తవరులనే పోల్కి వర్ణింప। గిరియంత్యజులుధరామరముఖ్యులనిన। పురిబంధిహ్మాదులనే పోల్కి వర్ణింప। గిరిసర్వజీవులు గీర్వాణులనిన। పురిజీవకోట్లనే పోల్కి వర్ణింప। నైసనొక్కించుక నానేచుర్భంగి। మానుగాబాగడెద మహినమ్మదాది। కవులపాతకుల వాక్పాదనకరము। భవత్పృనీకరను దుర్భరకర్మహరము। ప్రిమదమందిరము సద్భక్తిభాస్వరము। కమలాకరము చూడ గడుననస్వరము। భంగుచేతరము శ్రీపర్వతుపురము। లింగమేదురమన్న వేదతఃపధము। శుభసముత్కరము విశ్రుతసౌఖ్యవరము। నభినవకైలాన మాపురవరము। శ్రీశైలమిదినదా శివుమీదశిరము। నాశిరోమణిమల్లికార్జునస్వామి। దేశిగానప్పురిదివ్యలింగములు। నానదాశివుని నేత్రాదిన్రింద్రియములు। చెనసిదర్శనముక్తి శిఖరమద్దేవు। ఘననజటాజూట సంగతశిఖరంబు। మల్లికాకుండ యామ్యాజకుండసలిల। వల్లరిశివుమాళి మల్లికామాల। పరివృతపురవర ప్రాకారమీగు। వరమధ్య మేఖలా వలయభూషణము। భవ్యచతుద్వార భరితహర్మ్యాలయములు। నవ్యభూషణ నాయకమణులు। భావింపతత్పుర భ్రాజితనదులు। దేవదేవేశ్వరు దివ్యాంబరములు। వరనపురోద్యాన వనములీశాను। చరణార్చితలతాంత చారుమంజరులు। వరగునప్పురివీర భక్తపుంగవులు। హరువరకర చరణాద్యంగకములు। భంగిగానప్పురి జంగమావళులు। నంగజహరునపరావతారములు। నటుగూడపరనయు నాపౌరజనులు। వటురతిశివుమోళిల బ్రిసరించుపద్రిజులు। పురిబహుగత్న భాసురతోరణములు। కర మొప్పు పురనాదుగ్రైవేయకములు। అమితత్పురవరోద్యత్కేతనములు। ప్రిమఖేంద-న్రిలిడు చామరపద్రిత్రానములు। గానిట్లుపురము సాక్షాదుత్రిమాప। మైనివ్వాటెలదదీయమహాత్వమునను।

యేపారనిట్లొందు హేతుదృష్టాంత। రూపనిరూపణల్ రూపింపనెట్లు। మెగుదుకీర్తనసేంత కిలనెట్లుసాంగ। మగుగనంగగ నాకారమనగ। నాగిసాగరంసాగ రోపమంబనగ। జగదభినుతలీల శైలాధునాథు। పురముపురిశునే పోలుగాకనగ। నగుదగుశ్రీమల్లికార్జునపురము। శ్రీఃరం బైజగ త్యైవ్యమైయిట్లు। పాకటంబుగగని పరసయుష్పంగి। సంతసిల్లుచును ఖేజయజయయనుచు నంతనెంతయుబ్రీతి సప్పరిదరియ। మందియుమందియు మల్లడిగొనగ। క్రిందునుక్రిందును గజబిజిప్పంగ। పడగలుపడగలు ముడివడిగ్రాలి। గొడుగులుగొడుగులు దొడిదొడినగర। కలయంగి నదపందిరులు నదనంది। రులు। మేఘపంజ్తులు రుచిదివిబర్వ। వినుకులువినుకులు విద్విధమోగ్రయ। మనికులుమనికులు మానకతగుల। మదళీలుమదళీలు మత్సరింపంగ। సుదతులుసుదతులు శుగ్రితి రవింప। తాళధరుల్ తాళధరులు నుప్పంగ। తాళముల్ తాళముల్ దండడిగొనగ। గాళెలుగాళెలు గలసిఘూర్నిల్ల। నాళతునాళతుల టిదొగ్రిటిక్రొనగ। నటుకులునటుకులు నలిరేగిచూప। నటవిలునటవిలు నలిబ్రిస్తుతింప। వాద్యముల్ వాద్యముల్ వసునలుదప్ప। పద్యముల్ పద్యముల్ గద్యముగాగ। పాటలుపాటలు పరిపాటుదప్ప। మాటలమాటల మంచియడంగ। రసములురసములు రతులుందలిర్ప। రసికులురసికులు నుసగులువీడ। డిట్టలుదిట్టలు డెల్లెల్లుజెప్ప। దొట్టరుల్ దొట్టరుల్ దోలగిచనంగ। మిండలుమిండలు మొలతలునెరయ। మండీలుమండీలు మందగింపంగ। దానులుదానులు దమకించిపెట్ట। వీనులువీనులు విరుగుడుపడగ। చూపరుల్ చూపరుల్ సుడివడితిరుగ। మోపరుల్ మోపరుల్ ముందటనడవ। కావళ్లుకావళ్లు గ్రిందుకొనంగ। జావళ్ళుజావళ్ళు సందడింపంగ। నందలాలందలా లందమైవెలగ। మందళ్ళుమందళ్ళు మలయుచునడవ। నాయకుల్ నాయకుల్ డాయనేతేర। గాయకుల్ గాయకుల్ ఖచరములేబాడ। భట్టులుభట్టులు ప్రతిగట్టిబొగడ। గట్టులుగట్టులు జిట్టలుజెలగ। సేవకుల్ సేవకుల్ జేరికొల్వంగ। భావకుల్ భావకుల్ పథమిచ్చితోలగ। బాంధవుల్ బాంధవుల్ ప్రీతిగొంగలింగ। నంధులునంధులు వటమున్ననడవ। నంగళ్ళునంగళ్ళు నటయిటదనర। సంగళ్ళుసంగళ్ళు జనురేంగివిబువ।

మిన్నటిజలములు। మొత్తనిమణులు। క్రొవ్వెన్నెలతిలకముల్ క్రొమ్మరుబ్రాయములు। చుక్కలసేరులు సురధేనువులును। చక్కనిహూవులు సంతానతరులు। నజరామరత్వంబు। నైరావతములు। గజవైరిజడలును గావహూవములు। రవితేరిహయులును రసకూపములును। దివియొక్కనిచ్చెనల్ దీర్ఘాయువులును। వెన్నెలపూతలు విద్యుల్లతలును। కిన్నరగానముల్ ఖేచరత్వములు। జంగమతరువులు స్వర్గాంగములును। సింగంపుకాదములుసి ద్ధుమాలికలు। భవగదౌషధములు పండితత్వములు। దివిజేంద్రపదవులు దివ్యదేహములు। నిలగమ్మపసిడియు నిత్యఫలములు। మలయనుపువ్వుముల్ మంచుముద్దలును। అష్టాంగయోగము లణిమాదులైన। యిష్టసిద్ధులును దృష్టాదృష్టసౌఖ్య। ములు నేదుకన్నులు పులిజున్నవిలు। గలుగుచతత్సవిధమార్గములుజూపుచును। నరిమురిదనరనత్యంతఃపురంబు।దరియంగజొచ్చునత్తరినలుగూడ।నడతెంచుపరసయుపడనపందిరులు గొడుగులుపడగలు నుడువీధినరు। నాలుగుద్రోవల నలినచ్చుబరస। నేలయునడివియు సింగియుదెసలు। గోపురద్వారముల్ గోటలుకోమ్మ। లాపురంబును మల్లికార్జునుగుడియు। మండపంబులునిండ్లు మార్గముల్ నదులు। కుండముల్ వనములు గూడంగముంచి। శ్రీగిరీశ్వరశిరశ్శేఖరమైన। యాగంగపరివత్సమాగమువేళ। నలరియుప్పొంగిమిన్నందివెవ్విరియు। పొలుపునవరసయుప్పరి వెల్లివిరిసి। గిరికక్రిందొక్కని వెక్కటిల్లగిరి। గుర్రిక్కదంబైకట్టు కొనిగుండుగూలి॥ సిట్టుద్రొచియలమిట్టమైతూటి। కట్టినసంపూర్ణమై బిట్టచ్చికూడ॥ నక్కడనెంతెంత నెచ్చోట దెలిపి। నక్కడనక్కడ నటగూడపడియు పండితమల్లయ్య పదపద్మషట్పు। దుండగుశిష్యుండు దోనయ్యగారు। శ్రీపర్వతావాను శివుభవుకరద। యాపరుశ్రీమల్లికార్జునదేవు। దర్శించిహర్షించి తద్భక్తిపరుల। దర్శించియతులి తొత్సవల్లదనర। జంగమారాధనల్ జక్కన్నినిత్య। లింగార్చనములు సల్లీలగావించి। వండకపూపక బత్తిరియందు। పండారుఫలములునిటలాక్షుబూన్పు। పండొక్కడీశ్వరార్పణ నేయనొక్కపండువందనక్కలు ఫలగోష్ఠిమరియు। శ్రీగిరీశ్వరున। కంచితరత్నమణిపుష్పగమబహువిధా రాధవస్తు ప్రీతానసమర్పణ దవ్యమంతయును।

గానుకయగునిది గడుచిత్రిమనుచు। ఫలములుపుష్పముల్ పత్త్రిగాను
కలుదర్శనంబులీ గాంచునంతంత। గంతులునెరసి సంగడములువెరసి॥
బంతులేర్పడిబెట్ట బట్టలుబట్టి। కట్టలుగట్టి తీగెలుసాగియల్లి। పట్లులుబట్టి
కుప్పలుగోనిగములు। గట్టిపేరెలువారి తిట్టలుదరివ్వి। దట్టంబులైన ముద్ద
తినేగుదెంచి॥ కూడసప్తార్ణవఘోషజేలంగ। నాడెడిపాడెడి యబరెడి
బృంద। ముల వినుకుల వేలములుసంప్రదాయ। ముల కొలువుల భోగ
ముల దీర్ఘవంగ। డముల తోయముల తండంమ్ములనాట। కముల మొ
త్తముల జోకలమంగపరచి యుద్రిక్తమైశ్రీన గోత్తుంగనిలయ। రుద్రు
శ్రీమల్లికార్జునుదర్శింప। నలినుబ్బిపౌరగణ సహాయులగుచు। కలక
లాకర్ణ సాగరముత్తరించి చనువారుదర్శించి చనుదెంచువారు। చన
లేకనడమ్మగ్రిచ్చరజిక్కువారు। కెరలినందడికోడి గిలబడువారు। మొగ
బలిమినుమును ముట్టజన్వారు। పరసపాదంబులు బాయంగనడుచు। కర
ణినందడివాయగానడ్డువారు। అట్టులబుష్ప మాల్యప్రితానముల। నట్టి
లగ్గైకొని యరిగెడివారు। మహితత్ప్రిసాద మంటపద్వార। గహనప్రి
దేశముల్ గాచుండువారు। తమకించిచొచ్చి తత్ప్రిసాదమంట। పము
నందతిరుగుడు పడితిరుగువాడు। చొత్తముగాంచు సోకనాసినుండి।
వత్తుమేయని యురువడిజొచ్చువారు। యిరిసినసందడి దరసిక్రిందేరపి।
నరిమురిగర్భ గృహముజొచ్చువారు। తోచునూరగుచు దోటిప్రిల
గొనుచు। పాచుచులింగంబు పైబడువారు। పిరివీరులనుమంది బెనుగు
లాడుచును। పరపరిలింగంబు తడవేడువారు। తలలులింగంబుతో దాకి
చుకొనుచు। మలయమల్లయ్యయని మలసెడువారు॥ పరసవమ్మగబో
పసిడియయనుచు। హారునొకమరిముట్టి యరిగెడువారు। మంటిమిమల్లి
య్య గంటిమిముట్ట గంటిమిమేమంచు గ్రిమ్మరువారు। వచ్చెజమ్మయ్య
యావ్రితముమల్లమ్మ। నిచ్చజూచెదమంచు నేతెంచువారు। మల్లయ్య
రక్షించు మాపర్వతంపు। మల్లుమీరంచును మగుడెడువారు। పలికిన
స్వర్ణ పుష్పములుమల్లయ్య। మెలమిగైకొనుమంచు నేతెంచువారు।
నెల్లమొక్కులుసీకు నెక్కజుమ్మయ్య। మల్లయ్యయంచు గ్రిమ్మసద
శించి। వచ్చువారును జూచువారునుజూత। వచ్చువారును జొచ్చువారు

వెండియు న। కర్మలజూచిన కర్మంపుదృష్టి। కర్మేతరునిజూడ గాదన్న
యట్లు। కన్నులుగెలికి గ్రుక్కనబుచ్చిక్రొత్త। కన్నులుబడసి లింగము
జూచువారు। సమనేత్రగారి తత్స్వామియునింక। సమనేత్రుడైయున్కి
చాతుర్యమనుచు। సమమతానాళకన్ను శంభునకిచ్చి। గ్రమమునకా
క్రొక్క కన్నుచ్చువారు। చెన్నుగాహరికి తస్మిన్నిజమునహ। రన్నేత్ర
మనగ నేత్ర బొందుబూన్ప। గలిగెనందునభక్తి। ఘనతయేయనుచు।
కలగకరెట్టుగా కన్నులుబూన్ప। పూచినకన్నులు భక్తియుముక్తి। యం
చునేత్రద్వయం జపించువారు। యిద్రుషడాస్యవాగీంద్రాదివాసు।
క్రిందగత్రైలకు నేత్రినేత్రములు। తనులెల్లగూడ నేత్రములుగావలదె।
యనిసమర్పించుచు నవ్వీరగణము। కన్నులవృష్టి ముక్కంటిపైగురియ।
సన్నుతిసేయుచు శరణనువారు। కడుప్రీతికానుకల్గట్టనములిచ్చి। య
డుగుదురేమైన యడుగమేమట్లు। కడుభక్తినిచ్చిన కన్నులునుగుడ। నడు
గుదురేయంచు నక్లెగువారు। పరులగీర్తించుపాపంపునాలుకల। హరు
నిగీర్తించుట న్యాయమన్నట్లు। నాలుకల్గోసి పినాకిచేగ్రొత్త। నాలు
కల్బడసి। వర్ణనసేయువారు। యుదరార్థమైచేతు లోరులకెత్తు
చును। మదనారికెత్త సన్మార్గమన్నట్లు। చేతులునరికి యాశివునిచే
గ్రొత్త। చేతులుబడసి చెచ్చెరమొక్కువారు। కలలోనజంటిమొగ
ముగాగడనుచు। నిలనిచ్చుక్రియజన్ను లిచ్చెడివారు। తలలేనిశివుడని
తలగాసిబ్రతుకు। తలలెద నెడిమాడ్కి తలలిచ్చువారు। గరళాంకుకృప
లేని కర్మదేహములు। ధరయించియన్కియు దప్పన్నయట్లు। చర్ములని
స్సార సంసారవిరక్తి। నటుగూడదనువుల నర్పించుబరిభ। వృత్రాపిజు
లభక్తి విధిధూపదిప। పాత్రిలునిజకర పల్లవంబులుగ। బరమేశుమె
ప్పించ్చి బడిసినదైత్య। వరులంతబోక తద్బ్రతునిగురించి। ధృతిశిరంబులు
ధూపదీపపాత్రములు। గతినానహించిన కర్ణియువ్రాలె। శిరములుదా
ల్చిన చిరధూపదిప। పరిమళప్రభలు శ్రీపర్వతుముంచ। చూడచోద్యం
బంగ ధూపరుల్బాగడ। నాడుచుబాడుచు నలరెడువారు। ఆరంగవెం
డియు నతివలుదారు। నిచ్చిరిశోద్ధతి వేషంబులలర। ఘనకీర్తిపలకాల
గండపెండెరము। లును పీరమద్దియలును నందియలును। చాలనొప్పెడు

చేతి సంకిలియలును। వ్రేలియాడెడు పలువేల్పుగొమ్మనుచు। కనుగడుదే
లుపారు కర్ణపత్రములు। నిడుదపావలును నేరసోల్లెములును। నిండారు
గందంపు నెరపూతలునున। ఖండిత నేత్రి వికస్వరాంశులును। నిండారు
గందంపు నెరపూతలునున। ఖండితనేత్రవికస్వరాంశులును। నదీటలో
నారసంబులు బొట్టైబొందె। కాలలుబనఫలు కాటుకలును। భసితంపు
తిలకముల్ బాసికంబులును। వెనతోటినడుపులుపీరపట్టెనులు। దనరా
రుపుష్పాల దండలుగండ। ఘనతరంబగుమొల గచ్చుతోకలును। గొరిగిన
గడ్డముల్ గోరమీసములు। మెరుగుపల్లైనలును మిళితమైతనర। తలల
మూపుల గరతలములవ్రేళ్ళ। గళములజింహ్వాల గణః రంధ్రముల।
కడుపుల మోడల వక్షములబుక్కిళ్ళ। తొడల రెప్పంతోడి తొడిదీవితతు
లల రంగపెనుదివిశలకారనములు। కలయంగళగమొలు గాఢసం
ధించి। శ్రీపర్వతునికి సుస్థితినివాళింప। దీపవృక్షంబు లేశెచుభావ
ము। లీలబర్వతుని వాళించుచునట్లు। గాలిలుచుసోలుచు నతినాచువారు।
యొలయుచువెండియు నొక్కొక్కగెలన। ములు సమర్పించుచు ముద
మందువారు। యేకాంతమున హాటకేశ్వరంబేగి। యాకాంక్ష గెలనంబు
లర్పించువారు। కలకుబాతాళగంగాస్నానవిధులు। నలుపంగ నర్థిమై
జనియెడువారు। ఖ్యాతిమైత్రిపద గంగాన్వితమైన। పాతాళగంగాప్ర

పాతాళగంగవర్ణన.

వాహమెట్లనిన॥ ఉరగాంకు శ్రీచరణోద్భూతయగుచు। బరగుభోగవతి
నాపాతాళమునను। భవునముద్ధూళిత భస్మసంజనిత। యవునుభాగీరథి
యనగమర్త్యమున। కరకంతువర జటోత్కరజాతయగుచు। వరలుమం
దాకిని స్వర్గలోకమున। ధరస్వర్గమర్త్యపాతాళప్రవాహ। చరం
సంగమంబు శ్రీశైలమాడమున। ప్రకటతంబగుచున్క పాతాళగంగ
సకలతీర్థత్వ ప్రసాదితమహిమ। దావెలుంగుచున్స్మృతిదర్శనస్పర్శ
నావగాహన పూరణాదులువలన। సాలోక్యసామీప్య సారూప్యముక్తి
లోలినీజాలు మహోర్మిదోర్లతిక। యనిమిషలోచన యావర్త
నాభి। ఘనతరపులినజ ఘనకమలాస్య। యునురథాంగస్తని యునుఫేన
హార। వరహంసగమన ప్రవాహాంగయగుచు। కారండహంస బకక్రౌం

ర్భసల। సారసకుక్కుట చక్రవాకాది। జలపక్షిరవవాద్య శబ్దముల్
మ్రోయ। నలిమృదురీతినా నాగనమెసగ। వడిబరిషత్కోటి నడతేర
గాంచి। డయకబి చు హస్తములనటించు। భంగిబాల్వారు నుత్తుంగ
తరంగ। రంగిణిబా తాళ గంగదర్శించి। తగుయథాసంభవ దానధ
ర్మంబు। నొగిని యోగించి బుణ్యోపేతులగుచు। నరిగి శ్రీగిరి పాదాభి
వందనము। కరమర్థి జేసియా కర్మారినురుకు। ననిఘులభవ పరిత్యక్త
మానసుల। గనుగొంచునద్భుతా కారితాంత్మలగుచు। నరిమురినవలి
కర్మారీశ్వరముఖ। నుమకుపుణ్యులజూచి యొగినుతించుచును। పానకం
టక మనోత్పాటనముకుల। పాపవినాశక ప్రభృతిలింగముల। నంతం
దర్శించి యంతనప్పరస। యంతయునాశ్చర్య హృదయమైపొగడ।
సిరిగిరినిట్టి విచిత్రంబుగలదే। పరసయింతనిగుటు ప్రపంగరాదు। యొ
క్కొక్కకోటికి నొక్కొక్కడురుకు। నక్కటంబైన కర్మారీశ్వరమున।
మన్వృత్తివింటి కాడుకువీధినేయు। నాద్యంతమధ్య బాణాటనంబల్ల।
వడియడిదేహంబు వడినదేహంబు। నడిమిదేహంబు లెన్నగబెక్కాడు।
మండ్లనద్దినముల నుడుగకయనిన। వెండితీర్థాద్భుతాల వివరింపతరమె॥

పర్వతవర్ణన.

నరభక్తి శ్రీవారణాసికిని। కరమర్థి జను సాతుకరణిజూచితిమి। గుడి
పూడిసోమేశు కూర్మిపెండ్లికిని। నడతెంచుపరసల నాడుజూచితిమి।
పెనుమెట్టుపురి శివుబెండ్లిండ్లకర్థి జనుదెంచిదర్శించు సాతుజూచితిమి।
చిరతరభక్తిమై సిద్ధవటంపు। తిరునాళ్ళకేతెంచు పరసబూచితిమి। గడ్డ
పాపురమున కునుజాత వచ్చు। దొడ్డనందడినాడు తోలుతజూచితిమి।
శ్రీదాక్షారామభీమేశు పెండ్లి। కేతెంచుపరస నాడేముజూచితిమి।
విజయాపురంబున వీరసోమన్న। భజయింపజనుదెంచు పరసజూచితిమి।
చెరిబేచర్ల క్షేత్ర పూజలకుపాన్నలిక। పురమునకేతెంచు పరసచూచి
తిమి। సౌరాష్ట్రనాథుని చీరగట్టించు। వారంబులకువచ్చు వారిజూచితిమి।
నడలసింహాబృహస్పతిపరస। గోదావరినిజూడు కొలగిజూచితిమి। మహా
నివృత్తినిర విగ్రహాణాదులందు। బహుళంబుగాగూడు పరసజూచితిమి।
వలిగాతిర్థాకంపు పున్నమనాటిపరస। కలిమియద్రిపురాంతకమునజూ

చితిమి। రమణ శ్రీరామేశ్వరంబే గుపరవ। గ్రిమనుః బలుమూఁక గండు
ముగాని। యట్టి పెన్సందడ్ల నంతంబు గాంతు। మిట్టిసందడి గాంతు మే
యందునైన। మరియొక్క చోద్యమీ మల్లికార్జునుడె। యెఱుగుదానె
ట్లన్న నేమని చెప్ప। నంతెంతపరసదా నేతెంచి విడియ। నంతంత నాయ
తంబై యుండుపురము। యెంతెంతబఃసదా। నేతెంచి కోరు। నంతంతజ
లపూరమై యుండునదులు। యెంతెంతపరసదా తె చియుండ। నంతంతవి
స్తీర్ణమగు శివాలయము। యెంతెంతపరసతా యేతెంచికాంచు। నం
తంతయున్నత బగులింగమూర్తి। లక్షింపగసపాద। లక్ష నేపాళ। మీ
క్షింపగసపాద లక్ష కేదార। మీక్షింపగసపాద। లక్ష కేదార। మీక్షిం
పగసపాద లక్ష దీర్ఘాకార్తి। యీక్షింపగసపాద లక్ష కాశ్మీర। మీక్షింప
గసపాద లక్ష కన్నోమ్రజి! లక్షింపగసపాద లక్ష కొంకణము। లక్షిం పగసపాద
లక్ష కళింగ। మీక్షింపసిరికొట్ట యిలసప్తలక్ష। క్రిమ మొందజాలంధర
బష్ఠలక్ష। ప్రమితయాదవహాలక్ష బంగాళభూమి। గురిసప్తదహాలక్ష గుజ
రాష్ట్రభూమి॥ మరియు నుదహాలక్ష మాళవభూమి। జానొందనెరవి పంచ
దాద్రివిళములు। లోనవలక్ష తెలుంగువీనికిని। యిమ్మడిముమ్మడి యుత్తర
దేశంబు। నిమ్మహిదేశంబు లెన్నంగనేల। ధరదూరుపున నేగి దానగ
రంబు। పరగద్వారావతి పశ్చిమంబునను॥ వరుసనుత్తరమున వాబకా
నదియు। తరమిడిగంధమాదనము యామ్యమున। రతినసంత్వంబుత్తరాప
థంబనగ। క్షితిహిమవంతంబు సీమగామరియు। యెన్నంగదేశంబు
లెన్ని యెన్నియను। యెన్నంగ మోక్షార్థు లెందరెందరును। కడుని
ప్రదక్షిణ కైలాసమనగ। బడుగానయిట్టి శ్రీపర్వతాధీశు। వారకదర్శింప
వచ్చినయప్పుడు తారొక్కకొలదియై తనరునన్నియును। మానుగాబర్వ
తుమహిమ యెట్టిదియో। జానొందశివుడైన చర్చింపలేండు। యోగినెట్లు
బోమెనోయనుచుండ। నోగివచ్చితిమికుల.. బుద్ధగించితిమి। మ టిమి
రిగిరి మల్లయ్యజూడ। గంట్టిమిగట్టముల్ గడచితిమింక। పుట్టవుల్ సఫలత
పొందెగర్మములు। చెట్టులనటమున్న గట్టవచ్చితిమి। పెల్లిడగంటిమి భ్రష్ట
లదొల్లి। యుల్లమొక్కిన మొక్కు లోగిబూరగించె। మదిలోన శివ
యని మనుమేమెరింగి। నదిమాదిగాక బో యెదము హా యెదము। సిరిగిరి

నుచుండ సిద్ధించెనిపుడు। ధరనెట్టకేలకుద మభాగ్యమహిమ। నగునగు
ట్టి ఖణ్యక్షేత్రిమహిమ। గవిక్షిపోవనా సుగుడనాళ్ళకును। యేటిక
న్నియులింగ మెరుగుబోయింక। నేటికిసంసార మేలజీవనము। యయ్యా
భక్తి విహితలీబ్రితుకు। కొయ్యకోవనెదాని కొనిపోయికాల్చ।
తల్లులుదముఱ్రిలు తగణులాత్మజులు। మొల్లంముధనములు మునుముచు
భూము। లూళ్ళునృత్తులును। యోగసౌఖ్యములు బేళ్ళనుపెంపులు పెద్ద
రికములు। బలపరాక్రిమములు బాగ్రియముల్ రాజ్య। ములు సంపదలు
వంశముులునటుగూడ। జలబుద్బుదంబులు శారదాభ్రిమము. జలతరం
గములిందద్రి చాపముల్ నిట్లు। పాలులుబయవిదీపములబాలకుల। మా
టల్ పిపీలికా మార్గణంబులేండ। మావులు మొయిళ్ల మహిమలుమె
రుగు। దీవెల్ గతాగత ద్వారదకర్ణములు। మానవరుల్లిలునీటి వ్రాంత
లుగాక। దానిత్యములె మాయాతకలునేజ్ఞాసి। నుచుదక్షేత్రి
మహాత్వసమగ్రి। మునజేసి వైరాగ్యమునమెటువదల। వచ్చువారును
బోచ్చువారును వెనక। వచ్చువారును జూచువారునైయుండ। నాహాథ
మతి మల్లికార్జున పండి। తారాధ్య గురుడు దోనయ్యసంప్రీతి। నాగ

దోనమయ్యశివరాత్రిజాగరణం.

మోక్తముగ భక్తావలిదాను। జాగరణోద్యుక్త సంగతిబుద్ధి। మానితే
ప్రసాద మంటపగోపు। రానీకదీప ప్రభాంభ్యంత రమున। విలసితవివిధన
వినాంబపప్రి। కలితనూటపమొప్ప। గావించి మందు। పరిచితక్రిము క
రంభాస్త భముకు। భరతోత్తరంగ శుంభద్వాగతతులు। న చితనీల
కృషితృట్టిమము। నంచితోత్పల నహాయతతోరణములు। కంబక
ట్లును మేలుకట్లును। చుంబి। తంబులై యొప్పు నూతఫలానళులును। నుత
ఫలానళులు పుష్పోపహారములు। నపద్మముకురములు పరత్నములును।
మానితబహువర్ణ మహితోపవార్థి ఫేనపూజంబులు ప్రభుతరంగ
ములు। కమనీయ్యనిజరత్న కందుకావళులు। నమితసువర్ణాల తాంత
మ జకుటు। పరిమితచార్రితాది ఫలగుచ్ఛములును। గురుతరవిద్రుమాం
కురలతావళులు। భర్మాంబురాజిత। పటిచిత్రివస్త్ర। నిర్మితబహుపతక
నవహతిశయము। పక్వాంన్నవలయముల్ పక్వఫలములు। పక్వాంన్న

పూర్ణముల్ బలుపతాకలును। అరుణాబ్జకర్ణికారాశోకరక్త। కర
వీరవంశక కైరవాద్యఖిల। సురుచిరప్రసవని స్యూతమాలాపరికర।
బంధతత్పుష్ప ఘంటికావళులు। యింతయునింపు వహింపగల్పింప। నం
తద్భక్త మహోత్సవంబుచూచి యిలదివాహాంతి బహిస్తిమోయనగ।
వెలిచీకటిన హేవేళనుకాని। చెడదుసూర్యాచర్చల చేతశ్రీగిరిని నడి
సనుభక్త దర్శనమాత్రమును। వడిబహిరంతర్వి వానిశంబనగ। వడి
యనురాత్రింటి పగలింటలోన। వెలితమంబంతయు వేగంబకార్గి।
నిలమీదదనబరితు కేటికినచుచు। [illegible]డుగునులజ్జచే గడగివారాసి। బడిన
భావంబున భానుండుగ్రుంకె। మూడుగ సూర్యాస్త మానంబుజెప్పి।
జానొందనారాత్రి సంస్తుతిసేత। దాసవశ్యముకవి తాధర్మమునకు। యే
నింకనీరాత్రి యెట్లువర్ణింతు స్పృధులకాహాళ శంఖభేరీరవంబు। పర్షిధి
తమృదంగాది బహుఘోషణంబు। [illegible]స్యతాళానేక ఘంటికాతీవ్ర। శ
స్తోత్రరావంబు జయజయధ్వనులు। నలరిసంధ్యావేళ లందందమేని। నిల
వాద్యరవమెదా నొప్పొద్దుగూడ। గర్జల్లునప్పుడు ఘనఘనాటోప।
గర్జనంబునగిరుల్ గర్జిల్లుచుండ। వారకచీకటి వర్ణింపమంద। మూ
రాదుతద్దీప మాలికాతతుల। ప్రాసాదగోపుర బహుహేమకలశ। భా
సురద్యుతులు శుంభద్ధ్వజదండ। ఖచితభాస్వద్రత్న కలితదీధితులు। పరి
చురప్రబలపేర్మి। రాత్రుల్ బగళ్లు। శెరగున వెలుగారతి మిరుమట్ఫురిని।
నెరిచెన్నడునులేరు నేడేలచెప్ప। సరిజాడచోరుల చర్చింతమేని। చరి
తార్థవంతిలు శైలాగ్రిచరుల। యుడుపతివర్ణింప నూహింతమేని।
యుడుపతిగనక దాంగుడునబావీ। ప[illegible]తంపుఘం సముద్భవ ధూపధూమ।
పటలంబునీలాభ్ర పటలమైయునికి। జలజోత్పలావి కస్వరవినస్వరతి।
క[illegible]వదవర్ణింప। కందమేయును। భాసురాభ్రంకష పర్వతోన్నతిక।
నాసూర్యచంద్రోద యాస్తమానములు। కొలకులకలువలకును దామ
రలకు। నలినహాన్నిశముగా సంగరాకునికి। యప్పాటవర్తించుట

మృగవ్యాధునికథ

వివేక మెట్లు। చెప్పచిత్రింబగు శివరాత్రిమహిమ। యొక్కమృగవ్యాధు
డుతకాననమున। గ్రిక్కున నొక్క మృగంబువీక్షించి। శరమరిబోసి భా

న్వదృష్టిముష్టి। నరసనంధానకౌశలమువటిల్ల। తోడరియేయుడు గోల తోడనమిట్టి। పడినమృగమునుచ్చి పోరితభ్భరము। చకచనిమ్మ భూస్థలినతినిదరి నెక్కొన్నకాల్పులి సత్తిపైబడుడు। చిట్టిక్కపడి వరిసీతో గ్రివృత్తి। గట్టిరికట్టి వ్యాఘ్రింబుశీఘ్రింబ। పైబడనతిభయ భ్రాంతిమై మెరుకు। వేబారియొకబిల్వ వృక్షమెక్కుడును। తలచుట్టుపెచురక్త ధారలుగ్రిమ్మ। పులినొచ్చివచ్చియా భూరుహాగ్రమున। నున్నలుబ్ధకుగని యురుకోపనహ్ని। కన్నులగ్రిమ్మ నుత్కటధూమలతలు। ముక్కున వెడల నముద్ధతివృత్తి। మెక్కజూచుచుశాఖ లిడగమించుచును। సరిమురినూచుచు నరచుచుకరచి। కరచిపైచుమనౌడు కరచుచుచుట్టి। చుట్టివచ్చుచు మూల్గుచును। బోరచరచి। బిట్టప్పళించుచు బిల్వవృక్షంబు। తోవాలమడచుచు దాటికొల్పుచును। పోవకయిమ్మాడ్కి పులియునికి గలిగి। తానెక్కచచ్చునే ధరనెల్ల పులికి। నైనవృక్షాగ్రింబు ననకవ్యాఘుండు। పాణిభయంబున భ్రిమసియాత్మయ। బాణితాపోపతాపమునవ్యాఘ్రింబు। మెట్టునుబోనేర దెగురుమారెనుక్క। పట్టుజంపునుతను భంగించునోంచు। నంనుతదీయబిల్వానీరూహాన। మంచితనకుండంజ హారమూర్తిగాగ। పులికిజిక్కతినని పొగలుదచ్చోక। జలబిందుతతులు మజ్జనజలంబులుగ। నరుసైన వేతపత్త్రిరిదురించిపైవ। తరిదరినదినిరంతరపూజగాంగ। పులియేనుజంపక పోవననియుండ। పులికోడియూతంను బోదకయుండ। దలిలియాకామ కృతమునజెంచునకు। శివరాత్రియదియట్ల చెల్లెజాగరము। కందర్పహరుడిట్లు గైకొన మెరుకు బొందితోడనె గొనిపోయె నావును। యల్లరాత్రులయట్ల యాశివరాత్రి। జెల్లునేకవితావి శేషతబాగడ। శివరాత్రిమహిమ యాశివుడెగ్గుగాక। తవిలినుట్లొప్పు సంధ్యాకాలమునను। అత్యర్థిబ్రెనుత సంయ్యమాడుదోనయ్య। నిత్యలింగార్చనా నియమముల్ దీర్చి। శ్రీలింగచక్రపత్త్రికిభక్తసత్క్రి। యాలోలుశ్రీమల్లి కార్జునదేవు। సంధ్యాయతాంబోదనద్వర్ణజూట। సంధ్యోచితార్చనా సంతుష్టజేసి। అంతంతదీయనితాంతోపమంట। పాంతరంబునపురాంతరంబునను। నంతరదేవా యాంతరంబులను। భాస్వరసద్భక్త భవనంబులను న। రస్వతివాహి నిప్రాం

తదేశముల। సుఖతరగోపుర చూడాగృహముల। శిఖరశృంగాటక। సిద్ధ శృంగముల। రమణసారంగేశ్వరము హాటకేశ్వ। రమును వరాహేశ్వ రమును సిద్ధేశ్వ। రమును బాపవినాశనము గిన్న రేశ్వ। రము నాదియ గు నీశ్వరస్థానములును। నల్లలితంబుగా నరయమిప్పించి। పెల్లుబన్న గ్గులు బెట్టంగిబనిచి। విదితలింగార్చనా వేదీకాన్థలుల। పసపడిబింది యల్ పడిగంబులఘ్యూ। పాత్రిలునూతన భాండముల్ వంశ। పాత్రిలు ఘంటలు బహుధూపదీప। పాత్రిలుబహుహోమ పాత్రిలురజత। పాత్రిలువిడెములు ఫలములుకజ్జ। ములుసుగంధద్రవ్యములు సి పుష్ప। ములు మాలికానీకరముల ఖండబిల్వ। పత్త్రిరిమప్పలు పంచామృత ములు పత్త్రమాతృత ము దివ్యోదనావళులు। నతిసుగంధంపుద శాంగంబు గంధ। వతిసురభియును నావర్త్తధూపంబు। మలయానిలంబును మహి సాక్షిమద్ది। కలహంసధూపంబు కామికామోద। మునుమనోహర ధూపమునుందివ్యధూప। మునుజనవల్లభా మోదధూపంబు। లాదిగా ధూపం లానందవర్త్తి। యాదివర్త్తులును గృహంగవస్త్రాది। వాన స్సులునుగూడ పరభక్తతతికు। పాననామతిసమర్పణ జేసిమరియు। నే వస్తువలుబ్రియం జెప్పుడువలయు। నావేళవారికి నభిమతార్థములు నేయుచునిభంగి। శివరాత్రిపర్వ। హాయతమతిజెల్లె నంతభక్తులకు। కల పంబుబన్నీరు కస్తూరీచాందు। నలిగూర్చినసమ్మార్జనము నేయువారు। కళకలుపత్రికల్ కమలముల్ బంధ। ములు ముకుళంబులు ముత్తియం బులును। నిగ్గారునైదు వన్నియలతోగూర్చి। మృగ్గులత్యాశ్చర్య ము గబెట్టువారు। తలకానిసంతత ధరానహాపి। కలశాభిషేకముల్ గావిం చువారు। శిష్టాగమోక్త విశిష్టతదనర। నష్టవిధార్చ నంబలరించువారు। నలిమబ్బిభక్తగణపరికర ము। దలచుచు భూపాత్రీతము నేయువారు। మంగళంబగుభక్త మండలికనుచు। రంగత్కరము నాళతులెత్తువారు। అంచితభక్త హితార్థకల్పనల। పంచభక్ష్యాదు లర్పణ నేయువారు। కపూర్ణనహితంబు గావిడియంబు। లర్పించువారు సారంపారంగనిట్లు। సముచితాష్టోత్తర శతసంఖ్యనవన। రములు సంకల్పించిరతి జేయువారు। అష్టోత్తరసహస్రి మవసరతతివి। శిష్టతమైనట్లు నేయించువారు। నాల్గు

యామములు సన్మతినేయువారు। నాలుగుపండ్రెండు నైనసత్క్రియలు। ప్రిమతో నాపగల్ రేయునుజాము। జామునకర్చనల్ సరినేయువారు। ఘటికలవ్వాదియును గలయజెన్నొలయ। ఘటికావసరములు గల్పించు వారు। తరిబూన్నపూజయు దరముపూజయును। వరలబూన్పగ నలవర చుపూజయును। గానిరంతరపరి కల్పితార్చనలు నానందలీల బాయక నేయువా ం। రతిశోడశోప చారక్రియార్చనలు। సతతంబునతిభక్తిసలి పటివారు। ఆదిరుగ్వేదాది నలదారుసూక్త। లాదిగాబ్రాహ్మణాద్యం తసూక్తములు। తుదిగాగరుద్ర సంస్తోత్రసూక్తములు। చదువుచుబా దవి ప్రశంసించువారు। రుద్రవిధానని రూపితన్యాస। భద్రాత్మసం జ్ఞలు పదసకొంటికిని। గ్రమమొందచమక సూత్రంబులేకాద। శములు నొంతొంటికీ శాంతులుగాంగ। తివిరిచందోబుషి దేవతాశక్తు। లవిగూ ర్చిబీజాక్ష రాన్వితంబులుగ। సద్రితిశ్రీశత రుద్రంబుగూర్చి। రుద్రం బునంద పురుషసూక్తములును। నాయజుర్వేద వేదాంతసూక్తములు। బాయకచదువుచు ప్రణుతించువారు। సామంబుదా వేద సామరహస్య। సామాదులగు సవసామాదులందు। జనుసీశ్వరప్రశంసావరసూక్తు। లను ష క్తిజదువుచు సగ్గించువారు। ప్రవిమలాథర్వ శిరశ్శిఖాదులను। తివిరు రుద్ర పశుపతివ్రితవరదు। శ్రీరుద్రమహిమయు జెప్పుసూక్తములు। వారక జదువుచు వర్ణించువారు। అంచితభాణగద్యాతురగద్య। పంచ గద్యాదులు పటిగణాడంబ। రంబు వర్ణాడంబరంబు వ్యాసాష్ట। కం బును శ్రీనీలకంఠస్తవంబు। శ్రీరుద్రకవచంబు శారభంబు నుమ। యూ రస్తవముహలా యుధనామయము। మలహాణమును మహిమ్నంబను స్తవము। మలయాజిద్యుంబు మానిదండకము। స్తుతిమూలమగు ను హాస్తోత్రసూత్రములు। శతకంబుశివతత్వ సారంబుదీప। కళికమహానాట కమును దాహరణ। ములు రుద్రమహిమయు ముక్తకావళులు। గీతసూ క్తములు భృంగీస్తవంబులు జ। రాతమునిముఖ్య రచితాష్టకములు। హా రలీలరుద్ర సహస్రనామాదు। లరుదొందజదువుచునంకించువారు। నరు దగుదాసయ్య నరువత్తుమూరు। చరితంబులును శ్రీబసవపురాణంబు। నేలలునెట్టంగ నింపుహొంపారు। శైలిచేగాబ్రుచు। జదివెడువారు। చాతు

ర్యమెసగ బసవదండనాథు। గీతంబులాదిగా గీతాఢ్యులైన। సకలపు
రాతన చారుగీతములు। ప్రకటించిప్రకటించి పాడెడువారు। చదువుల
పాటల సంగతిలేమి। పోదవిమాటల యందపొగడెడువారు। ఆమాట
లకు మహంబందమి మల్ల। యామల్లయామల్లయాయనువారు। జయజ
యయు ఘోయః ఘోజయజయయనుచు। జంఘు వెట్టు మ్రొక్కుచు సరిబే
ర్చువారు। నలరుచుపడిహారు లట్లయందరును। లలినుబ్బిచాంగు భళా
యనువారు। తనరశబ్దము గద్గదంబున వెడల। కునికితప్పక చూచుచుం
డెడువారు। చూపులుశివసుఖాశ్రులవెల్లిముంప। నాపోలకెగయుచు నాడె
డువారు। మెఱయంగమెగమెంగ నెంతయుగాళ్ళ। మెగయశనన్నెక్కి
యిలవ్రాలువారు। ఆటలాత్మీయ్య సర్వాంగవిస్ఫురణ। పాటిదప్పినజొక్కి
పడియడువారు। చప్పట్టువెట్టంగ జక్కనలేచి। యుప్పాటవెడలంగ నాడె
డువారు। వేడుకతో జిందులాడంగనుబ్బి। కోడంగియాటలు గునిసెడు
వారు। ప్రిన్ననినిజదేశ భాషలజతల। కన్నిబోషంగాట లాడెడువారు।
భ్రమరులుజాళెముల్ బయనముల్ మెరసి। రమణపంచాంసిపేరణియా
డువారు। ప్రమథపురాతన పదుచరిత్రములు। క్రమమొందబహునాట
కములాడువారు। లలితాంగరస కళాలంకార రేఖ। లలవడబహురూప
మాడెడువారు। కరములు మెరములు గతులుజిత్రములు। నరుదుగ వేదాగ
మాడెడువారు। అమరాంగనలు దివినాడెడుమాడ్కి। నమరంగగడలపై
నాడెడువాను। అపియద్గతి బత్తులాడెడియట్టి। భావనమోహుల పైనా
డువారు। భారతాదికథరు చీరమరుగుల। నారంగబొంమ్మల నాడించు
వారు। కడునద్భుతంబుగ గంభసూత్రంబు। లడరంగబొంమ్యల నాడిం
చువారు। నాదిటగంధర్వ యక్షవిద్యాదధ। రాదులైపాడెడి యాడెడి
వారు। విధమునవచ్ఛిన్న వెషముల్దాల్చి। యధికోత్సవము దొంకా

ఆటలపాటలు.

టనట్లాడు। శిరమునసురమున జెవులగంఠమున। కరములగూకట గాళ్ళ
జెల్వార। కవదండలును గనుగవకరుణికలు। జవరంబులును। గలశముల
దండలును। భసితంపుపూతపై బరగుపచ్చనలు। ననలారుచిరుగజ్జియలు
నందియలును। సరిరత్నపంజ్తుల జలపోసనములు। కరముప్పతంగళ్ళ గల

చల్లడముబు। పొల్పుదంతావళుల్ పుష్పమాలికలు। దాల్చియత్యద్భు
తోత్సవలీలదనర। జనులుహర్షించ నాస్థానముల్ జొచ్చి॥ యనుకూలవి
విధ వాద్యసమేళనమున। నాభర్తటంబిచ్చి యొయ్యనజవనికల। గర్భం
బు వెడలి యక్కజమువటిల్ల। నండకముందట నభినయంబాలయ। జూ
డఃముందట చోద్యంబుదనర। సిక్కుచునిమ్మభంగి నిలుచుచునట్ల। సొ
క్కుచునసభజూచి యొక్కింతనగుచు। నలినంగనంచల నమునందగతులు।
లలిగొనిభ్రూలత। లనసర్తనంబు। మొనయుచిత్తోల్లాస మునవర జకత।
దనరకటాక్షంబు ననుకుళలంబు। అలరిశిరఃకంప మాచరింపుచును। నలి
నంగుళిస్ఫోట నంబుసేయుచును। లాగువంజళము దాళమువళితిరువు।
బాగువహణిచాళి బయగతిసుగతి। బహుగతిగతియనా బరిపాటిదనర।

భరతశాస్త్రిలక్షణం.

సహజమైతనుగతి స్వరవంచనములు। పటురసాలంకార భావముదనర।
స్ఫుటవాద్యతాళ సంఘటన ఘటిల్ల। తనపాదఘట్టన దనదునుద్భటన।
లనునటించుచు నందియల్ గదల్చుచును। ఓహోయనుచు గతు
లొడగించుచును। నాహాయనుచు లాస్యవమఃయింపుచును। జతులుబా
డుచు తాళగతులనాడుచును। శ్రుతులగూడుచునేల ద్రొక్కనూడు
చును। వీగుచుగరణికల్ విస్తరించుచును। లోగుచుదంతావళులు నటిం
పుచును। బొబ్బలువడచుచుపొంగియార్చుచును।గుబ్బనలేచుచుగునిసి
యాడుచును। జారుచుజంగలె జాచుచుమంది। నూరుచుచుమొగంబోర
వచ్చుచును। జంకజాపునుబయల్ జప్పరింపుచును। చంకలదనుకాంచు
శంకరుబాడు। చును నురుకుచు గెల్పుచూపుచుబన్ని కొనుచు గంతు
లువైచుచును మణికట్లు। చెడమరింపుచువేళ్ళు పిడికిలించుచును। యొ
డలడంచుచును। రంబాగ్గుచువీంపు। విరిచికొనుచు పురివిచ్చుచువోము।
బోరడుపుచ్చుచు భుజంబులుబవియుచును। మోకాళ్ళుదొడలును ము
డివరచుచును। గూంకటిగిరవుచు గోకటింపుచును। మూతులునురుపుచు
మురకటింపుచును। మోతికునుబ్బుచు మురియుచుజనుచు। మిన్నక
చూచుచు మెడవిర్చికొనుచు। కన్నులార్చుచు చెవుల్ గత్తరించు
చును। వెప్పరలాటుచు చెక్కరింపుచును। గప్పునతమతమ గతులపుచ్చు

చుచు। బొమలెత్తి నైచుచును। బుగ్గరించుచును। తమకించిదాటుచు
దండయిచ్చుచును। కొంకుచువడకుచు కొసరుచుమూడు। వంకలబోవు
చు శంకించికొనుచు। బరులచేవేయుచు। బకపకననుచు। కరమబ్బు
చుచు। చొల్లుగారిచికొనుచు। సరసంబులాడుచు జప్పటవిడుచు। విర
సంబులాడుచు విరవీగుచును। యొండోలగంబులో నొరసితిరుగుచుచు।
సద్దంబువిగటంబు నన్నివారుచును। మరగాలనడచుచు మట్టిగాలగుచు।
నొరిగాలనడచుచు ధరగంతుగొనుచు। మోకాళ్ళనడచుచు మొగికా
ళ్ళనేల। దాకుచుండగనేగసితటుకునజనుచు। కూచుండినడచుచుగుం
పించియచట। నాచుచు మొరములంధందవైచుచును। యురమునన డు
చుచు। నొడకుండనుచు। ధగబోరలుచు సముద్ధతిలేచినగుచు। యుర్వి
దిస్పటమున నొకవేలయిడియ। గుఱ్ఱగాదిరుగుచు గుర్వించికొనుచు।
గరతలంబూనిశీఘ్రమసారియట్లు। ధరదిరుగుచు దెసల్దన్నినిల్చుచును।
ధరబొమ్మరమునట్లు దలకిందులేచి। తిరుగుచు దివిదన్ని తివుటనిచ్చు
చుచు। నమలియుబోవెనున్నతినటించుచును। భ్రమరంబుక్రియను దా
బరిఘటించుచును। జిలుకయుంబోలె జెన్నొలయుబల్కుచును। జలచరం
బులవొలె జనుంకుల్కుచును। కలహంసయునుబోలె గతులనెంచుచు
ను। యిలమృగమట్లరిమిచూచుచును। గండుగోయిలవోలె కడగికూయు
చును। వెండికోతియుంబోలె విక్రుతిసేయుచును। అలకెండునువోలె నట
యిటజనుచు। జలకాడుచుబోలె కూర్మెనగొనుచు। మదగజంబునవోలె
మారుమలయుచు। పొదలివ్యాఘ్రంబట్లపొరిచులియుచును। కేసరివోలె
లంఘించిపట్టుచును। వనసటీదునువోలె మడ్డలెట్టుచును। మహాభుజంగ
ముబోలె మలకలుకొనుచు। విహంగంబుక్రియనభో వీధుజనుచు। సరివి
లాసినివోలె సభలమురియుచును। వరవియునట్ల భాషంబులరయుచు। కలి
యట్లు వరస గ్రాహకుండగుచు। శివయోగియట్టులంచిరినవ్వనగుచు। పగ
లేనినృపునట్ల బరిణమించుచును। పొగలేనివహ్నియు పోలిమించుచును।
బాయలేనివెలుంగు బాళిగవ్వుచును। మాయలేనిశివుని పూయనొప్పు
చును। పురముంగాల్చిన పొల్కియాడుచును। మరుజరుపుచ్చిన మాడ్కి
యాడుచును। సతికర్ధమిచ్చిన చందమాడుచును। యతులగోల్వగ

నున్న యందమాడుచును। అంధకాసురుమదంబడనుటాడుచును। గంధ
గజాసురు గతుపుటాడుచును। జన్నంబుదున్చిన చాలియాడుచును।
వెంన్నుంకుకన్నీచు వేళయాడుచును। గరళంబుదాల్చిన కరణియాడు
చును। సరిజుశలగొన్న చరితమాడుచును। వెండియుభవుబహువిధ
విచిత్రములు। ఖండితకతినాటకంబులాడుచును। బృంగియనభిమత ప్రీ
తినత్యంత। భృంగులలోదాను భృంగిమైయాడు। వీణోత్తమమ్ముబ్రిం
హ్మ వీణకైలాస। వీణెయు సారంగవీణెయు కూర్మ। వీణెయు నుపినాక
వీణెయు నాక। వీణెయు రావణవీణెయు గౌరి। వీణెయు గంధర్వవీణెయు
బాణ। వీణెయు గాన్యపవీణ న్వయ భు। వీణయును। భుజంగవీణయు
భోజ। వీణయు గిన్నరవీణయు దీ్రినరి। వీణ సరస్వతివీణయు మొల్లి। వీ
ణ మనోరధవీణయు న...। గణనాధవీణయు కౌమారివీణె। అణివా
ణిరావణ హాస్తంబుదిపిరి। వకటేయు వళివిచిత్రికనటనాగ। రికయు
గుంభి కవిపంచికనర్రివీణె। పరవాదివీణె మల్లరియకులాష్ఠ। స్వరమం
డలంబు ఘోషావతియనవి। కంభుకాదుంబ తంత్రిసాగరము। నంబు
జవీణెను నాదిగాన్నరియు। నమరంగగీతాను గముసుభయాను। గము
ముఖవీణాసుగ ముగుర్రితానుగము। లనలక్షణోత్తము లగుచుపరిమాణ।
వినయోగ ంతువులనుకరణికలు। చెలువారుదండియు ఐత్రింబుమ్మదుపు।
లలియుమాధుర్య ముల్లననంబునొలయు। నయతాణమును మొగచాళం
బునుకళ। హయతాణమును దరహారముసారణము। ఘాటనణిక తిరువును
నత్తిటాళ। పట్టుకత్తరియు నేపడజన్యజనక। విరచనల్ దళుకొత్త
వీణాఢ్యులైన। నరులలోగలసి కిన్నరులువాయింప। అచ్చుగాముసురవ
ణాంగముల్ మెరసి। మెచ్చులబడయుచు మ్మడుమోలిమరియు। ముద
మునసమహాస్త మనుచైరనంబు। పదమునంతరమును బారణదొత్తు।
కలితంబుజతియు దుక్రిర్కరమురచ్యంబు। వలపంబునుఖవాద్య మిలజ
ల్లడంబు। ఝల్లావణియుమలపునువిమహాణము। నుల్లంఘియను మోత
యుత్వాళవిషమ। వాణియునర్ధార్ధ వాణియునర్ధ। వాణియు దళు
కుంభవాణియు దండ। హస్తజోవాణి సమగ్రితబంది। హస్తచండాణి
యు నజవతిపంచ। హస్త దదీయాంతరావృతవిపలి। హస్తరయుంభేరి

యాస్థానగర్భ। జతిబొజ్జజలపాణి సమహాణిభేదు। గతిపరిశ్రీయమును
గర్భనిస్సార్యయము। లను బంధములును పుష్పాంజలులాది। జనువ్రి
బంధముఖంద జతియురిగుపణీ। తుడుకు ఘింకారంబు శ్రీది జమత్కార!
మడరంగవాద్య చూడాదులమెరసి। నదులట్లభరతుండు నంతికేశ్వరుడు।
ధరమద్దెలలతోడ దాగుహోయింప। స్ఫుటతర బుగజంచు ఫుటయును
ఔర। పుటయు చుగ్గతి తయుద్ఘరితసమోచి। షయుసమతాళ సదృభేద
యనగ। బయిపయిఃదియెడు సప్రిమధ తాళములు। యొడబడమరియెగ
యును యుండచును। యడహాడయునుగా మహాతకయుబంధ। కరణ
చాదకరణ క్రౌంచపదంబు। సంకరణయును నాస్థానమంటపము। ఫల
చక్రివాకంబు కలహంసయాస్య। లలితయుసరసవళయుమయుసుంద్రి।
రయు మత్తయాతంగర చమరవలచు। రయు బంధుమట్టెంబు ఏరరూ
పకంబు। నలరారుయెకతాళ మటతాళమనగ। సలశుద్ధతాళంబు విరు
వదియేడు। ఖండాతతరయవ ఖండకంకాళ। ఖండితచండకి ఖండవర్ణ
యువి। ఘూర్ణితకుటివేరి ఘూణితగోడ్డ। యార్ణరచ్ఛిణయానియ
త్యంత। రక్షణపుత్రియుద్వీక్షణ చచటి। యతూరికచదిక యష్టికపూర్వ।
కంకాణమణిమిశ్రి కంకాళఖండ। కంకాణకావ్య కంకాణపంచాళి। భిన్న
కకాకిల ప్రియుసరవద్య। రన్నకుంజరఫణిరాజచతుశ్రి। దారకృత్తి చవి
ద్యాధరరక్త। దారయుత్తమమేరు తాంబూలియరణ। మలపుయుద్ఘ
ల్లికమాతంగయర్థ। కళికసరస్వతి కంఠాభరణయు। మిశ్రిదాళయును
సమిశ్రివాదయును। మిశ్రినత్తరియును మిశ్రివర్ణములును। సింహావి
క్రీడిత సింహానాదయును। సింహానందకయు లక్ష్మీస్థనముక్త। తాళపంచ
బ్రింహ్మ దశవృద్ధపంచ। తాళచాయున పరితాళప్రసక్త। ఖురవిసరఖుర
యుత్తరపంచవాణ్వ। హారిణమాయాకణయాదికంకాణ। ఖంజరచతుర
శ్రిఖంబురకృష్ణ। ఖంజరయసమాన ఖంజరతాళ। లఘూసతియుధ్రు
వలయతనఃభద్రి। లఘుణియాణ విలంబితయాది। మత్తేవళీధృతి మత్తే
యుజంపె। మతేయుమును తెగ మానంపుమత్తె। అనియిట్లుప్రథమ శుద్ధా
దివిభంగ। వినుతభంగాభంగ వివిధతాళములు। సమ్మతాష్టోత్తర శత
సంఖ్యజనబ్రి। సిన్నతాళముదూర్య సంగతిజెలగు। భాసురంబగుజ్యోతి

వాసవిజ్యోతి। వాసయునుగుమార వాసయుబత్తు। పాసయునుభువన వాసయుశ్వేత। వాసయుభాస్కర పాసయురుద్ర। హాగివాసనిధివాస యష్టదిగ్వాస। కరమొప్పుఋషివాస కార్తీకవాస। జననుతాఘోర వాసయు బ్రింహ్మవాస। చెనసిద్ధిపురవాస। శివశక్తివాస। వాలినభు వనాది పతివాసయనగ। వాలియష్టాదశ వాంశనామములు। ఆశావ హెళ నవ్యాప్తిబెడంగు। సాళసనుళికేయుచరమింపునుంపు। అణుపుతి రుపు జయయనుజయకాంత। పుణపూణవళిభజ వణపాంపునెవణ। వహా ణిసవ్యాంగు శివహానియునదర। వహాణియొ నాసిగువదిరెండుగతులు। సరిగమపదనిసా సప్తాక్షరములు। నరయంగనారోహి యనరొవాజశ్రీ। వాళసంపదల బ్రివ్యస్తసువ్యస్త। లాలితనొప్పు సప్తాలాపనములు। తెలి యనల్వదితొమ్మిది విధంబులందు। దలుకొత్తె వంశ నాదంబులింపార। జనగషడ్జయును ఋషభయుగాంధారి। యును మరిమధ్యమంబును పం చమంబు। దైవతయును నిషాదయునునాసిట్లు। భావింపబరగుసప్త గ్రామజనిత। ములును। డితస్వరంబులుపుట్టి కాల। ములు తిధినక్ష త్రములు యోగములును। జాతిభేదములు స్వజాతిస్వరములు। జాతులు దనర నాస్వరములలోన। కళయుగూడ నిష్కళసంపూతయు। ప్రకటం పషడ్జ సంభవములునాల్గు। ఆవళిమధుర యేకాత్మనాగ। భావింపరు షభ సంభవములుమూడు। భృంగిజాతియును। బరాంగతియనగ। సంగ తిగాంధార జనితముల్మూడు। చనబూర్ణరాశి రింజకయలంకారి। నీసంగమధ్యమ జనితముల్మూడు। వరరేణుకయు ప్రస్వవాసియుల లిత। స్వరవాసిపంచమ జనితముల్నాల్గు। దనరుభాషాగ్ని నర్తకియు నాపూర్ణ। యును నాగదైవత జనితముల్మూడు। వరనప్రచ్ఛన్న సర్వవ్యాప్తులనగ। బరగునిషాద సంభవములురెండు। తలపసప్తస్వరా త్మకములైయిట్లు। యిలనొప్పుశ్రుతులు నిర్వదిరెండు। దీర్ఘలాలిత యును దీర్ఘకదీర్ఘ। దీఘోల్లసితమును దిఘకంపితము। యొల్ల సితంబు సమొల్లసితంబు। నుల్లాసితంబును। నుచ్చరితంబు। స్ఫురితమూ ర్ఛన క్షిప్తమునుగోమలంబు పరగునక్షిప్తంబు భ్రమితమహితము। లలితోత్తమంబును। లలితప్రస్తుతము। నలరుగుంపితము సూక్ష్మాంతం

బుగుంచి। తముగరస్తితము నాదతత్కృతిసంభ। వను విరువదిరెండు
కమకముల్ మరియు। ధరకంపితము స్ఫురితముపీ సమనగ। సరిద్భిన్నే
త్తర సప్తదాయనగ। నలగునాంశోళి తాహతముచుసూక్ష్మ। కలసము
ప్రత్యేక గమకములేడు। సుకుచిరతత్ప్రగ శ్రుతిగమకప్రి। కరగీతరాత
రాగప్రభేదములు॥ శ్రీరాగమాందోళి చిత్రాంగిలలిత। సౌరరాగము
గౌళి శంకరాభరణ। గాంధారిమధ్యమ గాంధారిరక్త। గాంధారిపంచ
మ గాంధారిదేవ। గుప్తశ్రీకాళీత గుప్తగాంధారి॥ గుప్తసాధారణ గుప్త
కన్నడిక। దేశికుంభకము దన్నాశికామోద। దేశాక్షిమధుకరి డిమిమే
ఘురంజి। వంశవరాళిత రంగిణిబహుళి। బంగాళమహురి బ్రహ్మణిశుద్ధ।
వాహిణిబృహతి। శేవక్రియరూప।సోహహ సైంధ। విశుద్ధవరాళి। సౌరా
ష్ట్రసైంధ విపెరాణిభిన్న। పౌరాణియుత్పల పదపంజరంబు। నాగవరాళి
కర్ణాటవగాళి। నాగధ్వనిఖురంజి నాటద్రినేత్రి మాళవిగౌళ రామక్రి
యచాయ। గౌళద్రావిళ గౌళ కర్ణాటగౌళ। సౌరాష్ట్రగౌరి సాళ
గౌళంబు। భైరవిసారంగ భైరవినంద। యంతినాదోత్తరి యన్యసౌంధవవ।
సంతషీధచ్ఛలి సౌందరిడక్క। రాగంబుకాహారి రక్కసిసోమ। రాగమ
సారవ రాళిపల్లాత। కాళిందిదైవత ఘంటారవంబు। న్యాళిందిదేశాళి
యభ్రిపంచకము। గంధికామోది శ్రీకంఠ కాంభోజి। సింధువిరాళి కౌశి
కపూర్ణనాట। గుజ్జరిసౌరాష్ట్రి గుజ్జరిద్రవిళ। గుజ్జరిమలహరి కోలాహ
లంబు। మాళవిగౌళిక మధ్యనిభిన్న। పాళంగనాట భూపాళంబుచాయ।
తోడిసావీర హిందోళంబుతురక। తోడిదివ్యావతి గుండక్రియనట। నా
రాయణిరుష భినత్త్రకిశుద్ధ నారకైతక వ్యభిచారికరామ్రి। వేళాపుళి
యుజత్రి నేళాపుళియును। మాళవశ్రీమధు మావతినాగ। సాంగరా
గాంగ భాషాంగక్రియాంగ। పంగతోపాంగ సంజనితరాగములు। మొ
దలిషడ్జగ్రామ మఃఖ్యాతగ్గ్రామ। విదితసంభవరాగ వితతులలోన। విల
నెన్నబడునాట। మొనిమిదిరాగ। ములయందు శ్రీపున్నపుంసకరాగ।
మఃలషాఢవౌడ వంబులువిభేదములు। నవిగోసబంభర నారాటమిశ్రి।
కాలుళధ్వని చతుష్క శేవిష్ఠలీల గావించునారాట కాపుళధ్వనులు।
పూరితంబుగను శారీరచతుష్క। సారమాపాంచాల శారీరమొలయు।

పరివాగశంబులు జయయనుజ్జయయు। నరుదగునందను హోయినుహోయి।
గాణాయిగూఢాయి గాఢాయివాయి। దేణాయిబహుళాయి ధృతిబతి
యాయి। ఘనసబిడాయి చోఖ్కాయితిఖ్కాయి। యనగనీవండ్రెండు
నీవాచకములు। పరగషడ్వాదు సప్తస్వాదునాగ। రురుతరాష్టావళియును
ననస్వాదు। సరసనోరాయి నాజయిపంచకంబు। బరగుదేహావళి పటు
మరావళియు। నొనరుకంఠావళియొను నాగనిట్టి। లను జయత్రియమునిం
పారంగనంద। ఘనవిజయస్థాన కంబునుపలిగ। యను సంతీరంబును
యుప్పరవట్ట। యును మందరణపాళియును సర్వాగణియు। దరుషంగా
స్థానమును గమళాయి। రతినాభిగతియుదర గతకంఠగతి। వ్రితతులీతిరు
పుబు వండ్రెండువెలయు। యుదదేహనాభి వక్షోదరకంఠ। విదితపంచ
స్థాన విహితజాతనులు। సరిహెరిచకగాట సర్వాగహాణి। వరకరికా
పాళి పట్టియునుక్కటము। ధరముదువయును సైతబునునాగ। వరసనపద
కొండు వహాణిభేదములు లలితగాఢయుగాఢ లలితయుబొచ్చ। లలిత
యునేవళయుల వులంగితము। గహగుహికముబొచ్చ గాఢవిసరణ।
మహిదొక్కటియున వరకముదొక్కటియు। కంపితంబువివశ గాణాయి
లంబు। యిరుపుగోష్ఠాగోష్ఠి నుంపునుదీన। వాయువెల్లా పల్లి ఘుల్లిస్వభావ।
కాకునుగాలమను గంపితంబణుకు। తరహారంబునర్తనను తాయియునొూపి
సరిదిపేతాపేతి సరిబరసంబు। ముట్టాయిలమునాగ ముప్పదిరెండు। నట్టివి
శుద్ధ తాయంబులొప్పార। మొదలనునేపణా సతియుతాయంపు। పొద
లెడినష్టేనా బూరణలియు। రంగునానదిసోపరక్తనాజిగియు। సంగతిమగళ
నాజునకంపితంబు(ఆలాడమనగదా నారైకమదియు। బోలండనమననాపా
నరుగాాయి। పరవడిగవణనా బరగువాతాళ। యరుదగున్వక్తి నానది
బ్రిబంధంబు। నలలాకుష్టేతాింగ మదియయక్కూళి। చెలగుషడక్షరి
చెప్పినవజ్న। యుదియంగవిరహంబున భయకాళాన। మదియుదాహు
త్రరయనిభజవణియు। చెలువగుభజన చేసిగనిలువట్ట। లలిపదిహేనుసాళ
గతాళగతులు। ప్రియమొందసాగా సతియునునందావ। తియు వరభద్రి
వతియు వినయావ। తియు జిరభోగావతియును ధంద్రావ। తియు నాగ
నారునుద్దీప్తమైమించి ఆళతలవిని బద్ధానిబద్ధోక్తి। గాళినైదభళా పాం

చాళక్రీతులును। మానంబులగుమంద్ర మధ్యతారములు। తానాంగతత్వం
గతను౼దుల్కాడ। జేసియుమార్గ్గంబు దీటుకొనంగ। భాసురంబుగదశ
ప్రాణములులియ। లలితసావర్ణ నాలంకారభావ। ములు మృదుమధు
రసముచితోక్తులలర। యున్నను వావేశములలోన వేరు। గొన్న బాణుల
లోన కుపితవేషమున। కంబళాస్వతరాది గాణాదిపతులు। తుంబురునార
దులు బ్రీతిబాడ। అంగదాగంబుగ తాంగరేఖయును। రంగశోభయు
ముఖరాగంబుతతము। వితతంబునివయంబు విగతంబునంశ। గతియు
నావర్త సంగ్రహగతిలవణి। దేశికారతన భాదిరదయుచుసుక। లాశం
బుబొక్కి చళావళిభ్రమరి। యవధానమును సంధియునునొకవిధము।
వ్యవసాయమును నిజవణియు ఇగ్గితము। తాళమభినయము తావనయు
నును। తాళమభినయము తావనయునును। తాళంబునుబ్రిసన్నవయు
వివర్తనయు। పయవాటము లలితపనయుగనిష్ఠ। కయును నప్పణ
మునుళయుచుగోమలక। యుల్లాసమును లళియును మనోహరము। ఢిల్లా
యితుశాణి దేవయుజంకె। డాలంబుకరగి సౌష్ఠవమువిభ్రమము। చాళి
యొయ్యారంబు సరసంబుదనర। వరుసచతుర్విధ వక్త్రవిభ్రమము।
పోరిసప్తవిధ నిజభ్రూలతానటన। షడ్వింశతికరిను చతుఃరింకతము। ష
డ్విధనాసాల సత్కుంచితంబు। ఘనయుక్తిదశ విధకర్ణావధాన। ముసు
నవవిధగళముఖోల్లసనము। సురుచిరత్రివిధ వక్షోవిలాసంబు। ధరజెప్ప
నొప్పు బాదద్వయపంచ। కంబునూరుద్వయకలితపంచకము। పంచిను
గతి సమభంగద్విభంగ। అరుదగువింశతి యంగహారములు। ధరనిరువది
రెండు దావకంబులును। సత్త్వసుదృష్టి చౌనష్ఠహాసహస్తములు। చిత్ర
విక్రియలు వచింపముప్పదియు। యోగిగరణంబు లష్టోత్తరశతము। మొగి
నూరలంకార ములుశిరోభేద। ములు బదమూడును ముప్పదిరెండు। పౌ
లుపారుమంటసంబులునొప్పహంస। గతియును మాతంగగతియును వృ
షభ। గతియును। మర్కటగతియునుమేష। గతియును మాయూరగతి
యును సింహ। గతియును నాబెక్కుగతులుబోల్పా। రంభయాదిగనప్సర
సమూహంబు। కుంభినీసతులలో గూడియాడంగ। నాదటినుభ యామ

రాచార్యకీలు। నాదధీచియుపమన్యు లాదిగాఁగొల్వ। తక్కినతాపసోత్తము
లలోఁదలసి। మొక్కుచుభృగుముఖ్య మునులుభజింప। ప్రమథులవ్వారి
వీర భక్తసంఘంబు। రమణనుబ్బుచు శివార్చనములుసేయ। నాజనా
ర్దను డుపయోజగర్భుండు। పూజారితపసుల పోల్కెఁబూజింప। ప్రభు
తరంబగుదాన పతులలోఁగలసి। యిభముఖషణ్ముఖులిరుదెసగొలువ।
చండాంశుశీతకర జ్వలనతారకలు। ఖండదీపములలో గలసివెలుంగ। నా
రంది మహాకాళవిభులు। ద్వారపాలకులలో దారునుగొలువ। కమనీయ
మగు మౌక్తికచత్రిధికలు। రమణనిందుండు ఛత్రిముబట్టిగొలువ। బో
నరుచు బానసంబులవారిలోన। ననలుండుశాక పాకాదులోనర్ప। వా
లా ఙఫ్ఫురితల వరులలోఁగలసి। బాలుబాలాయంచు జముఁడనుఁగొల్వ। పరి
చర్యలోనరించు ఫణిహారులట్లు। గరమధికబడిపనుల్ నిరుతిసేయంగ।
సమ్మార్జనముసేయు జనులలోవరుణు। డిమ్ములసమ్మార్జనంమ్ము
సేయంగ। కసవులుదుడుచు కింకరులలోఁగలసి। శ్వసనుండునటమున్న
కసవులునూక। భువినిమ్ముగ్గులుపెట్టు పుణ్యులలోన। నవరత్నములమ్ముగ్గు
నరవాహుఁడిడగ। తవిలితాండవమాడు తపసులలోన। దవిలియాశా
ను డు తాండవంబాడ। బాణాసురాది శుంభదైత్యవితతి। క్షోణీశ్వరుల
లోన గూడిభజింప। పండితసత్కవి ప్రవరులగలసి। చండకీర్త్యాదులు
సంస్తుతిసేయు। అరయతక్కినవాన వామరముఖ్య। గరుడగంధర్వ కిన్న
రసాధ్యసిద్ధ। వరగణావళి నోటివరసలవారి। వరుసనబనిసేయ బానసం
బునకు। సురగిరిముఖ్య భాసురగిరితతులు। పురవరగిరి సంఘములక్రియ
గొలువ। సురతరుముఖ్య భాసురతలతరులు। పురితరువర చయంబులలో
నగొలువ। సురధేనుముఖ్య భాసురధేనుతతులు। పురిధేనువులలోన పారి
బోఁగొలువ। సురమణిముఖ్య భాసురమణితతులు। పురమణి తోరణంబు
లలోనగొలువ। ఖ్యాతిభాగీరథి గంగాదినదులు। పాతాళగంగాను బంధ
మైకొలువ। యేడువార్ధులలోని యేడుద్వీపములు। వేడుకబురవీధి వీధు
లగొలువ। ఆకాంక్షముప్పది యారుతత్వములు। ప్రాకారహర్మ్య రూపం
బుగైకొలువ। ముల్లోకములనాదు మల్లికార్జునుని। ముల్లోకములలో
సమున్నతికెక్కు। సచరాచరములు శ్రీశైలంబుమీద। సచరాచరాదుల

చాప్పునగొలువ। సుస్థితిమల్లికార్జునదేవదేవు। నాస్థానమిట్లు చెన్నారం
గపరస। నంత నంబునను ఖేజయుజయయ . గ। నంతసూర్యోదయంబయ్యె

సూర్యోదయం.

నెట్లనిన। మందరకందరమందిరనియతి। సుందరుండగు సుకేశునినసంధ్యా
ముని। నొక్కమిచేసిన నొడలికినలిగి। యెప్పుడియుదియంచు నప్పురవైరి।
నిప్పులుకన్నుల నుప్పతిల్లంగ। తప్పకజూచిన నప్పుడుధరణి। తాళఫల
ములు వాతూలచేబడిన। చాలిదొప్పనబడి జలజమితుండు। వడివొల్లి
డొల్లి శ్రీవారణాసికిని। కడుజితమనినకుల్ గమిగట్టిచూడ। నప్పుడ
బోయి యుద్యద్భక్తిముక్తి। తప్పకశివునాజ్ఞదలమోచియచట। నవ్వయు
నభవుచాలార్కేశునాఖ్యు। దివ్యలింగంబు బ్రతిష్ఠగావించి। చిరతపోనిష్ఠ
భజించిమెప్పించి। హరుచేతతొంటి సూర్యత్వంబుబడసి। భాతిగాతొల్లిం
టి పగిదినభాను। డేతెంచియుదయాద్రి యెక్కినమాడ్కి। నంతసూర్యో
దయంబగుడునపరస। యెంతయుబ్రీతితో నిట్లుహర్షాతిశయము। నవికళమతి
మల్లికార్జునుమ్రోల। శివరాత్రిపర్వంబు జెల్లుటజేసి। భావింపదముతము
భవరాత్రులెల్ల। వెలిగింకిరియపొద్దు వేలేలెండనుచు। పాతాళగంగాడ
బారెడువారు। భాతిగాశిఖరేశు భజియించువారు। పారణసేయు నొప్ప
గబోపువారు। యూరకదమతమ యూళ్లేంగువారు। తరలకశ్రీపర్వత
ప్రదక్షిణము। మెలమిల్పించుక యేగెడువారు। వరలవసంతోత్సవమునొ
య్యజూచి। మరికానిపోమని మసలెడువారు। తప్పకపంచరాత్రింబునిం
చాలు। నొప్పశ్రీగిరినంచు। నుండెడువారు। దండివిరక్తిమై తత్పురంబు
నను। యుండెడువారునై యుండంగనంత। పండితుడోనయ్య పంచరా
త్రింబు। యుండంగదలచి సూర్యోదయవేళ। నలిదీటికొన మల్లినాథున

దోనమరాజయ్యగారికి మల్లికార్జునుడు ప్రత్యక్షం.

హానప్రి కలశాభిషిక్తునిగాజేసిమరియు। తడయకపంచామృతస్నపనంబు।
నెడధూపదీపాదు లెత్తి మ్రొక్కుచును। క్రమమునచుప్లోవ కములగం
ధోద। కములను మరిజలకంబు గావించి। పంధిల్లదడియొత్తు శంభునలిచ్చి
బంధురాంబర మహాభరణముల్ బూన్చి। ఖ్యాపితభక్తి నక్షతగంధపుష్ప।
ధూపదీపాదులుత్సుకతనొనరిం [illegible] వేద్యముగ। పం

చభఘాదులేపణ డసమర్పించి శిష్టసద్భక్త రాజకిపేరిమమీర। నిష్టాం
స్నపానాదు లెలమినర్పించి। కపూరరసహితంబు గావిడీయుంబు।
లర్పించిసవ్య పుష్పాంజలులిచ్చి। వరుసనేవేమాల్లు వలగొనివచ్చి।
హాసుచెక్కుభంగుల నభినుతించుచును। కనుమూయనంతట కలయును
బోలె। తనుసేయుభక్తి తత్పరతకుమెచ్చి॥ మదనసంహారుడు శ్రీమల్లి
కార్జునుడు। పొదలుచువృద్ధత పోధనులీవ। యరుగుదేరగ శరణార్థి
సేయుచును। గురుమూర్తిదనయొద్ద గూర్చున్నజూచి। యెటనుండీవ
చ్చెద రేయూరుమీర। లిటయేగుదెంచితి రెంతగాలంబు। నావుడుదపసి
దోనయగారెమీరు। శైవలోకమున కాచార్యుండువండి। తారాధ్యవి
భుడె లెస్సెయున్నవాండె। వారును మేముబూర్వస్నేహితులము। నా
పండితుండు మేలైకూర్చుమాకు। మాపేరుసర్వజ్ఞ మల్లికార్జునుడు।
సనయుంబుసిగిరి య దటిగూడ। వనములగిరుల దుర్వారకాంతార।
ఘనబిలాంతరమహా గంహరంబులను। యునికియూశివరాత్రి యొప్ప
చూడంగ। యూరుగుదెంచినవార మనుడుదోనయ్య।కరపద్మములుమోడ్చి
ఘనుడుసర్వజ్ఞ। చూచినమునువిన్న చోద్యముల్గలుగు। నాచెప్పజూప
శ్రీభగమునసనుడు। రమ్మ' దోనమ రాజుదోడ్కొనుచు। గ్రిమ్మరబిల్వ
వనమ్ముమధ్యమున। సరసతనందొక్క శైలశృంగమున। విరచింపజనుదీప
వృక్షమెక్కించి। శిరమునజెయ్యిడి శ్రీగిరిగూడ। గరతలామలకమై గా
నవచ్చుమను। అద్భుతాకారింతాత్మ డగుచుదోనయ్య। సద్భక్తిదపసికి
శరణార్థ జేసి। నెడనెడనేగంగ నేటికిజూడ। బడసితిజూడ శ్రీపర్వతంబెల్ల।
నచుడుతపోధనుండద్దేవుపురము। ఘనతరంబగుహేమ కలశముల్గుల్లు।
కోటలుగొమ్మలు గోపురంబులును। నాటకూటంబులు నామల్లికేశు।
ప్రాసాదముచుమంట పంబునక్షేత్రి। నాసులౌభగ్గ వర్గంబులజూడు।
హాటకేశ్వరమదేయుందుసద్భక్తి। పాటికెక్కినవీర భక్తవర్గంబు। వీర
శంకరుడును వీరభద్రయ్య। వీరభోగయ్య వీరదేవయ్యయు మలహారుస
ద్భక్తి మతిగల్గినట్టి। పొలతిచాకలదేవి పోరివరిభాతయ్య। మరియువీరా
దిగా మహితసద్భక్తి। నెరబ్రతిష్ఠించిన నిష్ఠులజూడు। శిఖరేశ్వరముజూడు
శ్రీనగేంద్రించు। శిఖరంబు[illegible]ముక్తి శిఖరమై వెలుగు। సిద్ధకాఘేశ్వర

మిల్లిదేచూడు। మత్తసిద్ధులకు నిజావాసనుదియు। యేతుపనంబుల య్యా శుభజింప। వేడుక కామ్యార్థ విభవంబులొసగు॥ యిదెచూడు కర్మ

కర్మహారిమహిమ.

హా రేశ్వరంబనగ। మదనాంతకుండు దన్మహిమయెరుంగు। నచ్చారుశృంగంబునందొక్కపాము। చచ్చితద్దేహంబు ప్రిచ్చియుంన్నెడను। ఆరిము రియొకగద్ద యాసాపశబము। గరచికొంచునుదీవ్రి గతిమీద కెగయ। వాతోపహతినందు వడికెండుపురువు। లేతెంచి కర్మహారేశ్వరంబందు। బడి జలంబులలోన ప్రాణముల్ విడువ ఘడమిబల్లహునివంశమునప్రభ్రవించి। యాపుణ్యఫలమున సతివయబతియు। నైపూర్వజనియంత ననిలోపహతిని। కర్మహారేశ్వరోద్గతసరంపి। నిర్మలవారి మునింగిచచ్చుటయు। ప్రవిమళతత్పుణ్య పటుఫలప్రాప్తి। భువిబల్లహునివంశమున బుట్టుటయును। జాతిస్మరాత్వాను సంధిగాజేసి। యీతెరంగంతయు నిద్దరుసిరిగి। వేగంబసకల నియోగంబుగొలువ। శ్రీగిరికేతెంచి చెలువయుదాను। బల్లహునత్యంత। భక్తిసంయుక్తి। మల్లికార్జునిమహామహునిదర్శించి। భసురదివ్య ప్రభాభాసురముగ। ప్రాసాదమునుమంటపంబుబానసము। మఠముపదంతిక మఠముగానొక్క। మఠముగల్పించి ;యామఠమునిండంగ। మరకత మౌక్తిక మణిపుష్యరాగ। వర వజ్రవిద్రుమ వైడూర్యముఖ్య। భూరిరత్నావళుల్ ప్రోకలుపోశి। చారుషోడశవర్ణ సంపూర్ణమైన। ప్రతిలేనితనయింటి బండరుధనము। శతసహస్రార్బుదసంఖ్యనునిలిపి। వివిధాభరణములు వివిధాంబరములు। వివిధవస్తువులును వివిధమాల్యములు। కనకచామరములు కనకచత్రములు। దనరారుబహుసుగంధద్రవ్యములును। స్వర్ణోపకరణముల్ స్వర్ణపుష్పములు। స్వర్ణభాండములు సకలవాద్యములు। గనకధ్వజములు ముక్తావితానంబు। లును సర్వసంపదలును। సివేంచి। యితిశయకరితురగాందోళకభవి। తతులుగోమహిషీప్రకతులొప్పించి। మంత్రులువిబుధులు మాత్యులునిశు। మంత్రులువిబుధుల మాత్యులుగాంగ। భృత్యులుకరణముల్ ప్రెగడలునిశు। భృత్యులుకరణముల్ ప్రెగడలుగాంగ। బండరులోన్నత … వాని సెల్ గాగ।

తలవర్లలెంకల్ ప్రధానులునీశు। దలవర్లలెంకల్ ప్రధానులుగాంగ। హితులునాప్తులు పురోహితులుమనీశు। హితులునాప్తులు పురోహితులునుగాంగ। గాయకుల్నర్తకుల్ గలివరులీశు। గాయకుల్నర్తకుల్ గలివరుల్గాంగ। పండితుల్తార్కికుల్ పాఠకులీశు। పండితుల్తార్కికుల్ పాఠకుల్గాంగ। దాసులుబంట్లు విలాసినులీశు। దాసులుబంట్లు విలాసినుల్గాంగ॥ దండనాయకులును। తంత్రింబులీశు। దండనాయకులును। తంత్రిముల్గాంగ। పౌరాణికుల శివు పౌరాణికులుగ। ద్వారపాలురు శివు ద్వారపాలురుగ। ఘనకీర్తి వెండియు। గలుగబహాత్త। వినియోగమునునతి।ప్రీతినర్పించి।ఘనభక్తులంక్కజంబగుమెన్న వేయు। ననేలతానును సతిపయుదక్క। నటుగూడగాదేశ మంతయునపుడ। పటుభక్తి నిశ్వరార్పణముగావించి। తరుణిసీక్షింప నత్తరుణియునట్ల। యరసమరంబున నందాక్రమరము। పెండిగట్టించి యవ్విభునట్టితనదు। బండగువఖిల సంపద్వస్తునమితి। యఖిలరత్నావళు లఖిలాంబరములు। నఖిలాభరణములు నందుబెట్టించి। ముక్కంటిశరణంచు ముగుదయుదాను। నొక్కచీరయుకట్ట యొగిబల్లహుండు। ఘోరదుర్వార సంసారవారాసి। పారమొందింపుమో పర్వతనాథ। పాయనిదుష్కర్మ పాశబంధములు। కోయవేదేవ శ్రీకుధరాధివాస। యెల్లకాలమునిట్లు యిరువురపనుల। చెల్లింపకొనుమయ్య సిరిగిరినాథ। వరలంగపీంచు నావాడనినన్ను। మరువకుమయ్య శ్రీమల్లినాథయ్య। యిలవేయునెన్నంగ నేలనాయిచ్చి నలుపుమోజయ్య శ్రీశైలవల్లభుడ। యనుచుదేవియుదాను సాష్టాంగమెఱగి। చనుదెంచియెక్కినచౌదంతితోన।యెడపకకర్మహారిశ్వరుబందు। బడియుగౌరీశు గర్భమునందుజొచ్చి। భల్లహుండుశివుని భజియించునపుడు। వల్లలితాంగియు శంభునిదలచు। భవహరుండైన శ్రీపార్వతీరమణు। శివునభిషేకంబు చేసినయన్ని। పాలుకొలనిలోపలనూటపడల। పాలూటయనభువి బరగెదామరియు। పడికామితార్థముల్ బడసీనవార।లడరనసంతంబు లట్లసుగాక। ఆమ్మాముదుశృంగంబులందునభూరు। హమ్ములమూడున్న యదియవెచూడు। నరుడెవ్వడే దర్శనంబాచరించు। నరిద[illegible] మొదల నండొక

చెట్టునడుమ। నొకచెట్టుతుదియు నుద్యుక్తిముట్టినను। ధరస్స్వర్గమర్త్య
పాతాళలోకముల। చరితంబులెల్ల నిశ్చయముగాన్పించు। నొకచెట్టు
మూలంబు నొకచెట్టునతి। నొకచెట్టుపుష్పంబు నొగిధరియింప। మూర్ధి
బ్రింహాస్మే పెందరిరుదులిలలోన। వేడుకనేపొద్దు విహరింపుచుండు। నొక
చెట్టుకాయయు నొకచెట్టుపండు। నొకచెట్టుబీజంబు నొక్కటనదుల। శివు
టనుత్పత్తి స్థితిలయముల్ దక్క। శివపుష్కరంబుననుండు శివగణాలీల। కా
మించియవ్వడే కాలత్రియంబు। నామూలతరువుల నాహారముట్టగ।
నవిలిమూడేసి దినములాగమొత్త। కవితోపచార సంగతిభజియింప।
సారూప్యసామీప్య సాలోక్యమహిమ। లారంగసిద్ధించు నదెవారిమ
హిమ। దానెల్లగాన్పించి దరువులంటేని। మానొకపాలూట మల్లికా
ర్జునుని। నిత్యంబుబాలను। నేతబేర్పునను। వరిత్యేకమవియ ముప్పం
దుమునందు। చెలువారజలకంబు చేసినపాత్ర। కలశాభిషేకంబు గావించి
గొంగు। పూవులు దామరపూవులు గిలువ। పూవులు వెయ్యేసిపూవుబ
గుగ్గు। లమును మూడేసిఫలములర్పించి। వరిమతి వెయ్యేసి హారతుల
నర్పినెత్తి। పాయసంబులు పంచభక్ష్యముల్ షడ్రి। సాయతాన్న
ములు సమర్పణజేసి। ధ్యానశక్తిమూల పంచాక్షరిమూడు। జేసి జపం
బులుసేయంగ మూడు। దినములకీశుండు దివ్యదృష్టియును। ఘనతరజ్ఞా
నంబు గరుణించునవుడు। గానంగవచ్చు వృక్షత్రియంబందు। దాననేక
ములు చోద్యములు వెండియును। అనుపమదివ్యవనాంతరంబదియు। విను
పంచయోజన విస్తీర్ణమందు। వేరివెంటనొక్కొక్క వృక్షంబులగదు।
గోరిలు దివ్యౌషధాకారంబులవియు। నల్లెంటినొక్కొక్క నపలతగలదు।
చెల్లుసాధకఘన సేవ్యంబులవియు। జుట్టెంటనొక్కొక్క చోద్యంబుగ
లదు। యట్టున్నవారికి నెరుగంగరాదు। జేనొంటనొక్కొక్క శివమూ
ర్తిగలదు। దానభిమతఫలదత్తంబులవియు। మూరెంటనొక్కొక్క
మునిపల్లెగలదు। భూరిశ్రుతిస్మృతి స్ఫురితంబులవియు। చేతెంటనొక్కొ
సెలమేరుగలదు। ఖ్యాతదివ్యాంగనా కవితంబులవియు। బారెంటినొ
క్కొక్క పర్వతముండు। నానాధదివ్య రత్నాంగంబులవియు। కూకెం
టనొక్క కూటంబుగలదు। [illegible]సిద్ధి [illegible]యుక్తంబులవియు।

వంతంతనొక్కొక్క హర్మ్యంబుగలదు। సంతతప్రసిధప్రచారంబులవి యు। పాళెంటనొక్కొక్క భవనంబుగలదు। మేటివిరక్తుల కూటంబు లవియు। నామటనొక్కొక్క యాద్యంబుగలదు। కామితలోన సంకలి తంబులవియు। నదియునుగాక ఛాయాఛత్రిమనగ। మొదలుతుదయు లేదు మొగుడును లేండు। పదవడియూనీడపై బారునరుల। కొదవంగగ లపు యిష్టోపభోగములు। తరులిదేచూడు మిత్తరినీడలేను। ధరనదృశ్య కరణి దానిమూలంబు। మోహినిగజమదే నుందటిదెసస। మాహిత ప్రధుల శిలాకారగజము। సాధకుడెవ్వడే సాధించియొక్క। క్రోధిల్లు జనునట్ల కొనురఘూళిసేయు। కుప్పించునురుకుమై నొప్పించుననువు। దప్పిం చదలచును నుస్వరంబెగయు। బ్రిల్లననల్లంత బడుజిరిదిరుగు। నల్లాచూర్ణ ఘిరిఘిరిను బాదు తారు। నిట్టవిజృంభించి నిటయటవడగ। బిట్టాడియ లకక బెగడకచనక। తరగగతలకక తల్లడపడక। మెనగక లెక్క సేయ కడిర్లపడక। వ్రాలకకోంకక వడకకయున్న। గ్రాలుచు మోహినీ గజ మంత మెచ్చి। సగ్వసిద్ధులునిచ్చు సాధకులకును। గుర్వగామదియు య ల్లకుధరంబులీను। యీవనమధ్యమదించిరాగ్రిమున। భావించుచూడు బిల్వావనీరుహము। సామహిజముక్రిందనదెబిల్వవనశి। రోమణిబిశ్వేశ్వరు నిశివాలయము। సాధకుండద్దేచు సప్తరాత్రిముల। బాధితనిష్ఠమై బా యకకొలుకు। భవుదీపతైల సంపాదితాజనము। దివిరిదాల్పగ దిడ్యదృ ష్టిబాల్పాకు। శ్మామారివగరోప కంఠదేశమున। ధామరియొక్క దద్దడ మునునందు। లోనొక్క క్షేత్రిపాలునిశరీరంబు। గానంగమరిదాని లో న భైరవుడు। మెడ నెడసాధకుండే తెరదాను। గుడియు బెరుగును వక్రి ధోక్షిత్తటాని। ముక్కునబాగలు సముద్ధతివెడలు। నెక్కొన్న మొగమున నిప్పులురాల। కరముబ్బిమంటలు గన్నులగ్రిమ్మ। పెరలుచు దేహంబు తెకతెకనుడుక। మూపులఘంటల మ్రోతనొక్కటది। శావలిఝాం ఝాయటంచునుజప్ప। రించును నోరలుచు రేగుచు దప్ప। రించుచురాకు రాకించుచుగహక। హట్టహాసధ్వను లదురిలజేలగ। గట్టురువడిఖేతి సుట్టిం పనిలువ। శాభైరవునిభీక శాకారమునకు। దాభయంపడక సాధకుడున వ్వచును। యుబ్బుచునాచుంచు నుకవడించు మను। బొబ్బలుబొడచుచు

పొంగుచుమారు। గబ్బరించుచు కలగకుకల్లకనుచు। నిబ్బరంబాడుచు నిక్కుచునింత। గ్రిబ్బెలయనుచును కచ్చించికొనుచు। నబ్బితినాకంచు చు నటనిల్వుమనుచు। వరతెంచియెగసి యావ్రితిమశిరంబు। వెరపింత యునులేక విరగదన్నుడును। ధరమిట్టిపడియంత శిరమునవ్వుచును। బిరు దులబిరుదన పృథుశౌర్యమునకు। సత్యంబునకు సాహసమునకునిర్భ। యత్వంబునకును దాతత్వంబునకును। మెచ్చితిదలకిలు పుచ్చితిమార్గ। మిచ్చితిబిలమిపు జొచ్చితిగాక। నిక్కడనన్ను జయించినపిదప। నెక్కడి దెక్కడి యెదురింకనీకు। వారకనాగళద్వారంబబిళము। ద్వారంబుజొరు చొరు దడయకయనుడు। నల్లనబిలములో తరసెదననక। యెల్లధర జేతులంగాదెదననక। మెల్లనతావలు మెట్టెదననక। ప్రిల్లనసులుకన పా యమానానక। తలలనిభైరవు దండరుండంబు। గళగంహ్వారంబాదిగా లోంతునూతు। మగనిల్వులువెడల్పు మరితత్ప్రమాన। మకుబిలముఖము నందరిమురినురికి। యంతదక్షిణముఖంబైయెంగనేంగ। నంతకంతేనుచాల నన్నువయైన। బిలమునకడ్డంబు బెట్టినయట్టి। తలువుభావమున నంతక మున్నవచ్చి। కుపితవేషంబున కుటిలభైరవుడు। తపసియైయున్న సాధకు డువీక్షించి। యటయుంటపొదపొద మట్లురాలేని। యిటయెుండెరమ్మ తెర్వెమ్మ వెంమ్మనుటు। నేలయాకొడకనీ కింతడల్లడము। చాలమిచూడు నీసాధకత్వంబు। యిటగానియేబిరుదెరుగంగరాదా। కటకటా శరణార్థి కరువెజిహ్వకును। కరముపులువంగ వేశిరముచక్కటికి। పరమదారిద్య్రి మేభక్తినీమతికి। తపసులమేము పెద్దలముపెక్కెండ్లు। లుపవాసముల బాయకున్నారమిచట। మనులేభరమునేచి మగిపోయిబడయు। నమ రత్వమైన నీకదిమంచియదియె। యింతనబడసితే యిష్టార్థసిద్ధి। యంతే రంబెరుగవు యదియేలవేయు। చెప్పెదనామాట చెవియొగ్గివినుము। యి ప్పటియట్ల కాడిటమీదమనుసు। అదెపులిముందట నడ్డమున్నదియు। యిదినూరుమగనిల్వు లీయున్నబిలము। మున్నునెక్కడగాసు ముందర టనుయ్య। యున్నచందమున గార్యంబున్నయదియు। దిగనురుకవచ్చు బోడిగ్గుకుగాన। యెగయనూర్మకనివ్వు లెల్లగుబిలము। తరులుముందర లేవు। తావలులేవు। అరయలోతెంత దానంతవెడల్పు। పోరాదువెనుకకు

బోకముందరికి। బోరాదుబిలముల బోయెదమనిన। బూనినీవొద్దు బూ
జించులింగ। మానిలియీబిలంబిసోవువయ్యా। పృథివినద్భక్తులే బిలము
లుజొచ్చి। ప్రిధితదృష్టాదృష్ట ఫలసిద్ధిగనిరి। పత్తతతల్పంబు బట్టియెయుం
క। గర్వించితలక్రిందుగాబడియెదవు। కుడిచెడికట్టిడి కొమరుబ్రాయ
మున। కొడకయచ్చటనేమి కుడువవచ్చితివి। చలమునవచ్చితి చావగ
గాక। యిలనీష్ఠసిద్ధుల కిదిశ్రీగిరికి। బిలముచతుద్వార బిలమును
వృషభ॥ బిలమునుఖేచర బిలమునుబావ। బిలమునాదిగగిరి బేర్కొన్న
బిలము। రెలమినిర్వదిగోట్ల యేణ్నూరునందు। భుక్తిప్రదస్థానములు
నూరుగోట్లు। ముక్తిప్రదస్థానములు వేయుగోట్లు। నలరియేకైక ప్రిదస్థా
నకార్య। ములనంతకోటులు గలవందులోన। వినుకొన్నిబిలములు విస్త
రించెదను। చనువాడవెట్లును జనియెదుగాక। ననవుడుమాఖ్యత
యనుగంగనేల। యనుచునాకర్ణింప నభిముఖుండగుచు। తపసిచెప్ప
దొడంగె దానొక్కనాడు। వినినాంతరంబున। విహరింపనంత। యొలసిత
దీయ వనోపకంఠమున। పాలుపారుకొలనిలో బుగ్గనబొడిచి। దివ్యాం
గదీధితుల్ దివ్యాంబరములు। దివ్యాభరణములు దివ్యచిహ్నములు।
నల్లసితంబుగా నురమునవొప్ప। మల్లెపూవులపెక్కు మాలికెలమర।
మసలకపసిడి తాఘురవిరగేల। ననలారనిడి మల్లికార్జున దేవు। పుర
ముదిక్కేగ నేబోయియాయయ్య। చరణాబ్జములుమోవ జాగిలిమ్రొ
క్క। పరవనాంతర నరోవరమధ్యమమున। కరముద్భవించిన కారణం
బేమి। నరుడవో నీవు కిన్నరుడవో భక్త। పరుడవో బ్రిచ్ఛన్నహరు
డవో ప్రిమథ। వ?డవో పాతాళచరుడవో యమృత। కరుడవో తరు
ణభాస్కరుడవో త్రొంటి। మరుడవో దానవేశ్వరుడవో వజ్రి। ధరుడ
వో యొక్కనిర్జరుడవో చెపుమ। యేలోకమునునుండి యేగుతెంచి
తివి। యేలోకమునకింక యేగెదవనుడు। వినుముతపోమూర్తి విస్మ
యంబొందు। వినవయ్యనాపోవు విధముజెప్పెదము, కరవీరుడనగ రాను

కరవీరునికథ.

నవిభుండొక్క। డగడదడదనగ నీయచలంబునందు। గతిగరవీరేశ్వరంబ
నప్రిమథ। పతిప్రతిష్ఠించి తపంబాచరింప। హరుడుబ్రత్యక్షమై యడు

గడుగుమనిసి। వరదానివేఱొండు పనిముసేనొల్ల। భువినిసర్వాంగములు
నుధాతువులు। వివిధసూక్ష్మస్థూల వృక్షరూపములు। గావించితత్ప
ముద్గతిపుష్పవితతి। నీవెప్పుడునుభక్తి యాన్వితుడవై తాల్పు। మ దుకిచ్చి
ద్దళంబైననిష్ఫన్న। నొండు దేవేంద్రత్వమొసగుమర్త్యులకు నటుగా
కనాపుష్పమంతయు నొకడు। పటుభక్తిమీపదాబ్జములు బూన్ప। మరి
పూర్వజన్మ సమాధులులేని। నెఱిముక్తిగరుణింపు నిజమట్లుగాక। యొక
పూవునినుబూన్ప నొరులైనబనువ। నకలేశమత్త కుంజరసహస్రములు।
ధరవాజిఫేయ శతంబులుశ్రితుల। నసుదగుకోటి కన్యామహాదాన।
ములఫలంబులుబొంద ముక్కంటియొసగు। బిలిబిలివరములు బ్రియుగా
వనుడు। ననమాత్రుదొసగె నట్లదియాదిగాగ। సుధనీకరవీర వనమొప్పె
మరియు। నావిర్భవంబయ్యె నఖిలలోకములు। గావింపజను బహుకర
వీరజాతి। యకృతాత్ములకు నరిదియివ్వనము। సుకృతాత్ములకు గావ
సులభమివ్వనము। పూనినీబాలికృత పుణ్యఫలమున గానంగనయ్యెనీ కర
వీరవనము। అట్టునుగాక దివ్యాంజనతిలక మొంటిన్న వాడపీమీదినమందు।
మెట్టిపుణ్యుడవో నీవిచ్చోటనుండ। కట్టెదుటమున్ను గానంగబడియె।
కదలకుమీవింక కదిలితివేని। కదసిచూచిన మముగానంగరాదు। అదగ
రవీర మహాత్వమీకొలను। విదితప్రభావంబు వినుతపోధనుడు। యరు
దగుసురదీర్ఘికాంశమీకొలను। వరగభాగీరథీ పాయయీకొలను।
నిపుణభోగవతిని నిట్టయీకొలను। ఘుప్రవముగోదావరి తోప్రవయీకొ
లను। వరకుండతీర్థాల వాలమీకొలను। సరిమల్లికాకుండ సరణియీ
కొలను। పోలుపారజలదునీ బీజమీకొలను। ఘనకీర్తిశివమౌళి గంగ
యీకొలను। యిందులపద్మంబు లీశుబూజించి। సుందరి దేవకీ సుతువిష్ణు
బడసె। యీదామరలశోం యీశాబూన్ప। కాదెచక్రంబును కన్ను
నుబడసె। సరసిజగర్భుడీ సరసిలొనొక్క। సరసిజంబునగాదె। సంభవం
బయ్యె। కరపద్మములలోటి కలుననిగాదె। సరిదాల్చుచీలాంబుజములిని
గాదె। తరుణియీపద్మమైత్రియుజేసిగాదె। స్ఫురితతేజోవృద్ధి బొదలె
లోకముల। యీపద్మములగాదె యింతియాకుంతి। పాపారిబూజించి పడ
సెపాండవుల। చెందియీపద్మముల్ శివుబూన్చికాదె। సుందరిభృగు

పత్నిఁ జేకృనిబడసె। నడిగాక యీపూల హరుబూన్సగాదె। సుదతి కౌసల్య నతుసుతురాముబడసె। హరునిందుభరియు రానివ్వదానంబుగాదె। దరబూన్సిశశినతిరి శేనయుగాబడసె। భామ జశుభవేళ బాడె జనట్టి। తామరవిరులు నీదామమల్ గానే। వసుధబుణ్యులకు సువర్ణపుష్ప ములు। వసుధగర్మలకు కేవలమంబుజములు। ధృతిపుణ్యులకునివి దివ్య తీర్థములు। క్షితిదర్మలకునివి కేవలోదకము। నన్నుతినింధుల జలచరావళులు। యెన్నిచూడగవేళ. హేతువులనియె। హరివేరిమత్సరి కూర్మాదులీకొలను। చరజీవులకుమన్మ సంతతియగుట। మహిసిట్టిపసిడి తామరయాకొలః। మహిమజెప్పితినింక మళ్ళియవిను। పుట్టితిశాంకరీ పురవరంబునను। అట్టినామము పురికగుచేమియనిన। మొలయని బాల క్రీడలోలినాడంగ। దలచి పార్వతి తోడితరుణులజూచి। రాజకీరాలావ రంజతవాణి। రాజకీరమ్ముల రమణిదెమ్మమ్మ। కోకిలకలనాద కోమలినీవు। కోకిలానీకంబు గొంచురమ్మమ్మ। వరహంసగామినివనితాలలామ। వరహంసనిచయంబు వరుసదెమ్మమ్మ। బర్హిణబర్హ నిర్భరకేశభార। బర్హిణానీకంబు వరగదెమ్మమ్మ। తరుణిపుత్రికల రత్నంపుపుత్రికల। కరమొప్పదుణిపుత్రికలను ముత్తెంపు। బొమ్మల దంతపుబొమ్మల బసిడి। బొమ్మల గురుగుల పొసగదెమ్మనుచు। సురకన్యలు హిమకరకన్యకలును। వరరుద్రకన్యలు నురగకన్యలును। ప్రమథకన్యలు దనుబలసికొల్వంగ। హిమగరకన్య బూర్ణేందునిభాస్య। గిరిజమున్ శైశ వక్రీడాభిరతని। యరుగుచునరుగుచు నదీదుల్కాడ। తివిరిభాగీరథీ తీరదేశమున। భువి బొమ్మరిండ్లు గాపురముగల్పించి। దన్మధ్యమునగౌరి తానచేముట్టి। నన్మతినొక్క ప్రాసాదమొబ్బార। గావించినొక్క లింగముబ్రతిష్ఠించి। శేవాభిరతితోడి చెలియలుగాను। శివుగొల్చిమరియు విశేషవినోద। వివిధోత్సవంబుల వేడ్కజల్పుచును। కొండొకపొద్దుండి కోమలియరిగె। యుండెసైకత పురంబుర్విపైనట్ల। అంతనగ్గౌరి మహాతపోనియతి। గంతుమర్దనుపతి గాబ్రీతిబడసి। హరుడునుదాను ననన్యోన్యానురక్తి। వరిన వినాభావ సంబంధమమర। నానందలీల నోలాడుచునంత। దానప్పురంబది తనయదలంప। తలచినతలపు తత్పతిమెరిగినీవు। తలచినయొక

స్వీకృతాపురంబదియు। నిక్కంబుపురమయ్యె నివ్వటిల్లంగ। నిక్కంబునకు
గరుణించితిననుడు। శంకరవల్లభీ శాంకరిదలప। శాంకరిపురమన జనియె
లోకముల। నాశాంకరీపురంబందనాయునికి। శ్రీశైలమునకు వచ్చితివచ్చి
యంత। నిర్జితపాపుఁ నిర్జితమహిమ। నూర్జితయగు మల్లికార్జున
దేవు। నత్యర్థిమై సమభ్యర్చితు జేసి। నిత్యంబుసత్క్రియా నిష్ఠము
పొంద్దు। సంఫుల్లనానాసుగంధప్రసూన। బంధురపూజాను। బంధప్ర
బంధ। పటుతరసోద్యుక్తి పరమప్రశక్తి। స్ఫుటభక్తియుక్తి సంపూజ్య
గావించి: తనపౌరువిల పుష్పదంతుడనంగ। ననయుంబువర్తిలంప నట్లొ
క్కనాడు। పూవులవడుగులీ పుష్పవాటికల తోప్రివజూపుడువచ్చి తుది
శాఖనున్న। కరవీరపుష్పముల్ గమియంగగోయు। నిరవుజూచుచు శా
ఖలేనెగ్గునిడను। గీతవాద్యముజనా కర్ణఘోషణము। నాతతపరభ
మహాశబ్దరవము। చవ్వాడుదిక్కుల గప్పాడుభ్రమసి। యవ్వాడుగతికీలు
దప్పాడుక్రింది। కొలనిలోవడకుచు। గబ్బునబడుడు। నలరినాగాంగ నల
ర్ధితతన్ బట్టి। పూర్వజన్మమున నీభోగనాథునక। పూర్వపూజాబంధము
లువిరచింప। గానొక్కపద్మంబు లోనొక్కతెంటి। తానొక్కడున్న
యాతప్పునజేసి। పావకాంబగు భోగపతిశాపమునను। భూవలయంబున
బుట్టితితొల్లి। శివుడుగారుణ్యంబు జేస్సెరమ్మనుచు! నువిదలునోనిహోవ
నురగలోకముల! ఫలితభోగవతి త్రిపథగ నూప్రవాహ। పులినతలంబున
బొరలనక్షణమ। దివ్యతేజమున జాతిస్మరత్వమున। దివ్యాంగనలపల్కు
ధృఢముగాదెలసి। శ్రీభాగిరాట్సమర్చిత పాదపద్మ। నాభోగనాథు
నత్యర్థిభజించి। తరుణతరారుణ తరణివిస్తరణ। కిరణాపహారణ విస్ఫు
రణమాణిక్య। కలశవిభ్రాజిత గణితాజిద్రప్ర। భవజెందిలోక సప్త
కము నువెలగ। ద్వారాష్టకముల భవంతిపంజ్తను। చారుమంటపముల
నహజవేదికల। భూరివిప్రముల గోపురముల దివ్య। తోరణంబుల సర్వ
తోభద్రమనగ। భ్రాజిల్లుదివ్య విస్ఫారతేజోని। రాజితమగుచు దత్ప్ర
సాదమమర॥ అష్టదిక్పతులు మూర్త్యష్టకంబునుని। జ్యేష్ఠమహాహిన
హసిముల్ గొలువ। హరివిరించాది సురాసురప్రముఖ। గరుడగంధర్వ
సంఘంబులుగొలువ। శుంభత్ప్రమథ గణస్తోమంబుగొలువ। రంభయూ

దిగనప్పరస్త్రీలుగొల్వ। శ్వేతదధీచి వసిష్ఠోపమన్యు। గౌతమాగస్త్యత్రి
గాడదభిష్మ। పుణ్యాపరిడుండగు। భోగనాథుండు। గణ్యాపుణ్యామునాకు
గరుణింపనట్టి। లందుభజింతు బాయనభోగనాథు। నిందెప్పుడును శ్రీగిరి
శుభజింతు। ననుచుపురంబున కరిగెనాయయ్య। వినుమట్లుగాక నవ్విపి
నాంతరమున కేబత్తురికి వేడ్క- నేంగయొక్క। యాబోణుదివ్య సమగ్రి
తబేచ్ఛ। భవుడెక్కుదనవృషభంబునకదియ। కవగాంగసృజియించె గా
కయన్నట్లు। స్ఫుటతరసౌందర్య భువనైకవినుత। పటుదేహకాంతివిభ్రాం
తిదలిర్ప। నొక్కభక్తుండు సమున్నతప్రీతి। మొక్కిప్రదక్షిణంబులు
వచ్చివచ్చి। మొక్కుచు మొక్కుచు నక్కడచుగుడ। జక్కనవృష
భంబు జనియాబిలంబు। చొచ్చుడునిదియేమి చోద్యమోయనుచు। న
చ్చట కేంగియా యయ్యకుమొక్కి। యొక్కడనుండుదు రెవ్వరుమీరు।
యెక్కడియాంబోతు మొక్కెదవేల। యెక్కడికేగెద రిందేమిసిద్ధి।
నిక్కంబుజెప్పుమా నీయానయనుడు। వినవయ్యయిదియాది వృషభం
బుకర్మ। జనులకువేరొండు చందమైతోంచు। జగములో రెండవ శంభు
డనంగ। బాగడంగ నెగడు శ్రీభూధరాగ్రజుడు। ధర్మావతారుండు దాం
తుడుద్ధూత। కర్ముండు నాల్గుయుగంబులయందు। ధర్మంబు నాల్గుపాదం
బులనడుచు। ధర్మమైమ్యెయుగ ంతరములనేగి। తద్ధర్మమీమూర్తి
ధరియించినజ్జ। గద్ధితార్థంబు జగంబునకుండు। జనులెవ్వరేనియు సప్త
రాత్రింబు। లనశనవిధిత దేకాగ్రిచిత్తమున। నాబిలద్వారంబు నందుం
డగరెద। యాబుద్ధినావృషభాంశుడే తేర। తొలగకావృషభంబు తోంక
వట్టుడును। బిలములోపలికి సంప్రీతిగొంపోవు। నలిమనోవేగంబు నన
గొనిపోయి। పొలుపారువృషభేంద్రు పురసమీపమున। నావృషభాం
కుండు సల్లదృశ్యముగ। భావించియావృషభ పురంబునడుమ। వృషభతీ
ర్థంబాశి। వేడ్కదత్కృతులు। వృషభేశునర్చించి। వినమితులుగను।
నావృషభేశ్వరుండంత ప్రీత్యతుమైవారి కొనగుదృష్టసిద్ధి। వారి
లోమోక్షాబి నాంచితులైన। వారజనంది కేశ్వరుపురంబునకు। ననుచు
దదీయ మోక్షానానసుఖము। ననుభవింపగ బండెనట్లునుగాంగ। మణి
గణానీకముల్ మంత్రిముల్ దేవ। గణికాపభాగముల్ కామరూపములు।

కామదుఘంబులు కల్పవృక్షములు। కామితాలోక లోకప్రవర్తనలు।
సంజీవసంధాన శల్యాదికరణు। లంజనరసరసాయనధాతుకళలు। మృగ
చోరరాక్షస మృత్స్నవిషాహి। ఖగమహోల్కాశనిఖడ్గశేనాగ్ని। పవనబా
లాతప ప్రతిపక్షరాగ॥ ఐవిన్నసస్తంభన పరిచితకళలు। గారుడాదుల ప్ర
రకాయప్రవేశ। భూరిదివ్యౌషధంబులు మొదలైన। దృష్టసిద్ధుల గోరుదృ
ష్టార్థులకును। దృష్టసిద్ధులనిచ్చు దేవుడిచ్చుడును। తమనిజావాసముల్
దలపంగనపుడు। విమలాత్మరుచిబొల్చు వృషభేంద్రమూర్తి। వచ్చు
దొల్లింటి యట్లవాలంబుబట్టి। తెచ్చుబిలములెల్ల జొచ్చునబ్బిలము। అట్ల
యేనేగి యిష్టార్థముల్ బడసి। యిట్లువచ్చితినంచు యేగె వెండియును।
చనినిర్ఝరప్రదేశంబున నొక్క। వనమధ్యమున ఫలావళులు నేగోయ।
భువినుండియొక తాడు దివిదాక బెరిగి। దివినుండియల్ల క్రిందికి గబడగ।
కదలకేతాళ వృక్షముజూడ ప్రొద్దు। గదియ తత్తాళ వృక్షము తుట్టతు
దని। శతరుద్రీయోక్తు శ్రీశైలేంద్రుజూడ। నతులవృక్షాధ్యక్షుడైవచ్చె
నాగ। బాలార్కరుచిదను ప్రభలుబొల్పార। తాళాగ్రమునొక్క తప
సియుదోంచె। తపసుండుగ్రుంకుడు దానునుగ్రుంకె। తపసియుధర
జిక్కె దానంతగదసి। తాడెట్లుదివికేంగె ధరణినెట్లణగె। యోడకెట్టులు
మీదనుండితివీవు। అందెవ్వగినిగంటి రంటేమిసిద్ధి। పొందెట్టులయ్యెనీ
భూజంబునీకు। ననవుడు శ్రీగిరియందయే ప్రొద్దు। వనములనడవుల వర్తిం
తునేను। అనఘయీప్రాంతమే కాంతంబుగాన। జనుదెంచియుదయ
మజ్జనకాలమునను। చర్చింప లింగవంశమునని చట। గూర్చుండియిష్ట
లింగార్చనసేయ। తుదలనర్కాంశలు దోచనితాడి। దుదలయాకుల
తుట్టతుదలనుదోంచె। నుదయాద్రిరుచులు దళ్కొత్తనీతాడి। యుదయా
దినాకుల తుదలుదళ్కొత్త। మొదలియాకిరణముల్ మొలవనిక్కజము।
మొదలియాకుల మొట్టి। మొదళులు మొలచె। కదిసియాద్యుతులు సాం
గంగనీదుర్గమము। గదసివమీదటి కమ్మలుసాగ। పొదలుచురవియును
బోదమనిత్తరువు। బొదలుచునినుగూడ బొదచెనన్నునగ। కొనలిం
గావసరవేళగాని యక్కడిక్కడజూడ కట్లయుండితిని (గాలునంబుజ।
మధ్య కర్ణికభాతి। తాళాగ్రవర్త్య మధ్యమున నేనుండ। రవిరథంబేగు

తీవ్రిముననీతరువు। దివిదాకబెనుగుచు రవియనుద్యాహ్న। వేళనీచను
తాళ వృక్షంబుగదిసి। నాలాంచనంబును నన్నునజూచి। సముచితస
త్కార సంతుష్టుజేసి। యమలాత్మయీప్సితంబడుగునావుడును। ఫలిత
పర్వతసార్వ భౌమాతిశయత। నొలయుశ్రీగిరియు నాకునికిపట్టేని। అజ
హరియుష్మ దాత్యమర్చితుండు। త్రిజగన్నుతుండు ముక్తిప్రదా
యకుడు। సుమహాదపార భాసురదయాంభోధి। ప్రమథనాయకుడు శ్రీ
పర్వతుప్రాణ। వల్లభుండైన శ్రీమల్లికార్జునుడు। తెల్లంబునాప్రాణ
వల్లభుండేని। పన్నగాంకుని వలనన్నైననిన్ను। కన్నులారగజూడగా
గంటినేను ।వేండనింతటమీద వేరొండువిధము। పోడిగానున్నదే భువ
నలోచనుడ। యేమియునేనొల్ల యీతాళవృక్ష। మీమహినుదయించు
టేమిగారణము। చనజనగొనసాగు శక్తియీవృక్ష। మొనకెట్లొదవె
సరుమ్రోచు టేమిటికి। యెప్పటిభువిగ్రుంకు టేమిగారణము। చెప్పుమింతి
యేచాలు శివనేత్రయనుడు। శ్రీగిరిదనమౌళి స్పృశియించుపుణ్య।శాగుం
డుమర్త్యుల బ్రతికింపదలచి। సూర్యవశంబున సూర్యనగంబు। సూర్య
కుండంబున సూర్యేశ్వరంబు। తావెండియును సూర్యతాళంబునసగ।
గావించెనిహపర కాంక్షపరులకు। సూర్యకుండంబాది సూర్యేశగొలువ।
సూర్యవశంబగు సూర్యాక్షుకరుణ। ద్వాదశాదిత్యులు తపతమపదము।
లాదిపసూర్యేశు నర్చించికనిరి। తానుదయింపనీ తాడియుబొడచు।
దానస్తమింపనీ తాడియుగ్రుంకు। పురహరుగృపతాళ భూరుహంబెక్కి।
యరుగుదెంచినవారి కభీప్సితంబిత్తు। దనరునీగతి చంద్రతాళంబుగలదు।
జనులిట్లజనుదేర చంద్రుకునిచ్చు। లీలనక్షత్రశాలీ సమూహంబు।
శైలంబునందిట్ల జనియింపుచుండు। గావునచోద్యముల్ గలవిట్లయొండు।
నీవుగామింపవేనియునుదప్పేమి। మానితాంబుజరాగ మణులీవెక్కొనుము।
పూనిశ్రీగిరినాథు బూజింపుపొమ్ము। అనుచుసంతటసూర్య డలిగిన
తరువు। జనుదెంచియట్లన జగతిలోనడగె। ననిచంద్రసూర్య తాళాది
వృక్షముల। ఘనమహాత్త్వముజెప్ప గావింటిమఱియు। నొండియునొకనాడు
విపినాంతరమున। నుండంగతనమ్రోల నొక్కంచుభీతి। గొనియురంబు
ననట్టి। గొనియొక్కగర్భ। కునిశబంఖుడంగ గుబ్బునబడుడు। చకఠం

నినజేర జనివిభీతాత్మ! యెక్కడనుంచి నీవేతెంచివడితి। వడగగర్భం
బులో వలిపాపవీను। గుడుగక యురమున నునికియెట్లనుడు। పురమునసుండి
యేపుష్పంబులకును। కరముకువడి బార కడుపుగలంగి। జలతీరమునజేత్రి
సజ్జయుబెట్టి। యిలనొక్కకొంతదవ్వేంగిగూర్చుండి। మావరవాకిట మది
శంకతీర। యోవెర్రికూర్చుండ యుచితమేనీకు। ననినవిభ్రాంతిమై
యాతడుబెదరి। ఘనవిస్మయముదోంపగా నుల్కిపడుచు। దిగ్గనలేచి నద్ద
సలునుజూచి। తగ్గించిపల్కు శబ్దంబెట్లుదోచె। నిక్కడనూరు లేదిల్లులేద
నుచు। నక్కడనొకరాయి యెక్కగాంచెట్టు। చక్కనినొక్కింత జనికూ
రుచుండ। నక్కడనిట్లన నటయిక్కచెట్టు। రాక్కడికక్కడి కరిగికూ
ర్చుండ। నక్కడనక్కడ నట్లవారింప। నిక్కలుబెట్టుచు నిలదూరమేగి।
చక్కనమరిబహిశ్చరణంబుదీర్చి। శౌచాదికము జలస్నానక్రియాదు।
లాచరించితదీశ్వరార్చనసలిపి। ఘనతరంబుగదొప్ప కరములబట్టి। య
నపక్తినేగియయ్యెయింకలున్న। కందువలందు భిక్షాందేహియనుడు।
సుందరుల్దమయొడల్ చూపకవచ్చి। యందరునతుల దివ్యాన్నాదుల
న్ని కందువలందు భిక్షములువెట్టుచును। పరమున గారగింపగబెట్ట కుడువ।
పరగదివ్యాన్న భోజనమహోత్సవముగ। నప్పాడకర్మక్షయంబునాకగుడు।
నప్పారవరము నయ్యానగానవచ్చె। నందుండదివ్య కన్యారత్నమొక్క।
సుందరి సర్వాంగసుందరి వచ్చి। తనగృహంబునకును దాంతసంప్రీతి।
ననుగొనిపోయి యున్నతహర్మ్యముసను। యునిచియభ్యంజ క్రియో
పేతుజేసి। యనుపమదివ్యాంబరావళులిచ్చి। బంధురషోడ శాభరణసం
ధాన। గంధమాల్యాది శృంగారాంగుజేసి। యమితదివ్యాన్న పానాదు
లుదనిపి। యమరతాంబూలాదు లర్పించియంత। వరియించిన్ననవరతి
సంభోగ! సురతసుఖాంబుధి జొక్కింపుచుండ। ననుపమదివ్య పర్యంకే
కోల్లు। జనగతద్గర్భంబు సతికైనజూచి। దిక్కెనాకీసతి దక్కబొమ్మ
మచు। నొక్కింతదలప నాయుగ్మలియెగి। చెచ్చెరగర్భంబు వ్రీచ్చి
యభర్తకుని। బుచ్చినాపైనిది బొమ్మంచు వైవ। నేఫ్ఫుడోవచ్చితా దొ
ప్పనపడితి। నిప్పాటనని చెప్ప నిదివింటిమరియు। నరిగితినటు వినోదా
ర్థమైదూర। మరుగునరుగనొక్క గిరికంధరమున। నొక్కడ...

లోనుండిరయే తేర। నెక్కడనుండి మీరేంగెదరనుడు। యిదిపాపబిలమం డ్రి యీద్వారమునను। కదలకదినసప్త కంబుండనొక్క। యువిదయు బిలములో నుండియే తెంచి। సవినయంబుగనంద చాంకిటిపావ। నిటిట్టి మని చేతికిచ్చుచుబోవ। కటకటనేప్పుచు కరచుచువ్రిచ్చు। కొనుచు గోక్లచుడుస్సికొనుచు దోళ్ళావిచి। కొనుచు కండలుగెల్కికొనుచు సాధ కుని। తనువుమాంసంబెల్ల దరిమిక్షిగూడ। దినగనెమ్ములుదక్క ధృతిపే ర్మిసఫ్రుడు। కలుగకపండ్లిల కరవకచనక। యలగకయులగక హాయనక చట। గదలక మెదలక కరమడ్డమిడక। యదరకబెదరక నక్కటాయనక। ఏక్కకమసగక పీంగకమసల। కొక్కింతమును గొంక్కకున్ననుమెచ్చి। జననియప్పాడవచ్చి తనకూంతుబుచ్చు। కొని దివ్యదేహ మెక్కుడుగూ ర్మినిచ్చె। నాభామ వెండియు నభిమతసిద్ధి। గావించునని బిలకల్పోక్తినట్ల। దలరకతనువొగ్గి తనుమనోరథము। పొలతిచేబడసియే పోయెదననుచు। యోగవాగలుమెట్టి యుట్యుక్తుడైన। వాగలుగిరులపై బదిలమేయనుకు। వాగలూరక కావు బడసితియేంగ। వాగలెట్లనిన నీపర్వతాగ్రమున। కర మర్ధితో సాడుకాసిద్ధనాదు। బరగుశూలంబుల వాగలుమెట్టి। మెల మిదోవేయును నెనిమిదిమా ల్లూర। వలగొని మొక్కుచు వచ్చికల్పోక్తి। కథమిడిపోవు చోపర్వతాకృతిని। ప్రిధితమై యొక్కనపకంబున్నదాని। వదనంబుబిలమని వరలంగజొచ్చి। యదిపాముకడుపులో నానని మెరిగి। సర్వజ్ఞభోజుని జంపంగవచ్చు। గర్వనాగంబు నాక్కడచినసూక్తి। నలి నన్యథాశరణంనాస్తియనగ।నిలరక్షరక్షమహేశ్వరయనగ। మహితమం త్రింబు సన్మతిననుష్ఠింప। నహిపతివ్రక్కలైయరుచుచుదెళ్ళె। వినియొ క్కసర్పము వ్యావృత్తినక్షణమ। జుదెంచితొలగియే జనగదచ్ఛనము। జక్కోల్పియూరెండు వ్రక్కలుగూర్చి। గ్రుక్కనసంధాన కరణిముట్టించి। యురగంబుగొనిపోయె నుమిసెనఃధాన కరణియునంతనే గనిపుచ్చుకొ నుచు। నరుగుచుమరియొక్క సరసిజాకరము। దరిద్రొక్కిజలములు ద్రా గునవేళ ముట్టెడుజలములు ముట్టినచెయ్యి। ముట్టినంతనతెగి ముందట బడుడు। చట్టనతునకలు సంతానకరణి। ముట్టింపగనుపట్టె ముందటి లకషు। యుదకముల్ గరకలో నొకకొన్నిగొనుగు। కదలికతదిపాణి

గానంతనెరిగి। మొఱఁగంగనేదురుమదాంధగజములు। తఱిఁగొనితనమీఁద
బరతేరఁగాంచి। కర్తరిపాణియై కరులపైజల్ల। ధూత్తూరమత్తేభముల్
దునిసిపారంగ। నంటిగాలంటిన నటికొన్నిచిక్క। నంటిరాలకుజనకం
దొక్కగజము। తనతుండమున శిలోదకమప్పుడు తెచ్చి। చననీనియం
ఘ్రుల నందులజల్ల। బాసియేనుగులేగ బట్టితిగ్రోళ్ళ। నానశిలోదక మం
తముండటికి। నరుగంగనరుగంగ నంటిరాలంట। దరమిడిధచ్ఛిలోదక
ములుజల్ల। విడుచునట్రాలు వేవవేల్నాట। పుడమియుదెసయు నభో
వీథిగప్పి। యోజనోచ్ఛేదంబు యోజనాయుతము। యోజనవిస్తీర్ణ
మొకవృక్షమున్న। కనుగొనియదియె మార్గంబనియొక్క। తనకంతనా
కశాత్రితి తనువువాటిల్ల। నమ్మయివిడువక యామ్రానికొమ్మ। క్రొమ్మ
ద్రొక్కుచు నురుకుచుబోవబోవ। నాకలిపుట్టుడు సందొక్కఫలము।
పీకతోనమలంగ వేగంబతనకు। చిలుకశరీరంబు సిద్ధింపనంత। చిలుకనై
యామ్రాన జిక్కకనరుగు। శ్చమముద్రోచుడు నొక్కశాఖపైపుష్ప।
సమితయశయ్యకా శయనించియుండ। తనకంతతుమ్మెద తనువుసి
ద్ధింప। ఘనపుష్పపరిమళాకాంక్షజిక్కకయు। కడకతద్వృక్ష శాఖాతతి
గడచి। యుడువీధిజననొక్క యుర్వీధనంబు। పడకునునొక్క తాపసి
యున్నవారి।యడుగులబడుడు భృంగాకారముడిగి।తనకుదివ్యాంగమా
తాపసియొసగి। పెనువారఖేచర బిలమిడేయనుచు। మండెడుమంటల మా
డ్కియెల్లెడల। యుండునునీవది యోడకద్రొక్క।పనువడిని శివయోగవా
మితంబయ్యె। పర్వతాధీశు శంభుత్కృపజేసి। సర్వసిద్ధులును సంసాధ్యం
బులయ్యె। గ్రక్కునయోగ వాగలుమెట్టునడువ। నక్కడఖేచర త్వాధ్య
తగలిగె। నేలోకమునకు నానేగంగవలయు। నాలోకమునకు నయ్యానగో
నిపోక। భోగవతికినేంగి పుణ్యోదకములు। నాగలోకస్వర్ణ సలిలము
ల్దెత్తు। భాగీరథికినేంగి భవ్యోదకములు। బాగొందదత్తట వ్రినవము
ల్దెత్తు। మందాకినికినేంగి మహితోదకములు। కెందామరులుదెత్తు
క్రియదులుకాడ। మానితభక్తి శ్రీమల్లికార్జునున। దానందుబా
జింత్తు ననుచునాయయ్య। జనిరాను నిచ్చటికేని యనుచుసాధకుడు। విని
యత్తపోధను గనుగొనిననుచు। శ్రీగిరిమీది విశేషంబులెన్న వాగీశ్వ

రునకైన వశ మెట్టుగాదు। యెన్నియగ్గిరివరులన్నిచోద్యంబు। లెన్ని యెగ్గిరి గిరులన్నిచోద్యములు। చనజూడవినజెప్ప సాధింపబడయ। ననుకీర్తి సేయ శక్యమెయింతేజాలు। చాలుపోయెదనివు చాలదేరమ్మ। చాలిదే చిక్కుము చనతోఁ బ్రియయిమ్ము। జడుడనైగురుశిష్య సంవాదమునకు। నోడబడనింకనీ యుక్తులుమాను। పట్టుదుజలినైన దట్టుదుభీతి। ముట్టు దుతుదితల పట్టుదుగాని। తక్కనాగమనంబు చిక్కనేమిటను। సృక్క నోటికి వెన్క జిక్కనెపైన। జొత్తుబిలముదోఁచి పుత్తువిఘ్నంబు।లిత్తు నన్నైనను నత్తుజయించి। పొదలఁనీలాంచనఁబులునిన్నుజూచి। ముద లించినను బోకమున్నుంటిగాని। నన్నాగశ్రీగిరి నాథుండుచాల। డెన్న శక్యమెయింక నిన్నియునేల। పొమ్ముబిలముచూర గొమ్ముజయించి। రమ్మమే మెల్ల నీసొమ్మనమ్మమ్మ। బోనీకపోవత పోధనపోవ। నానతి యీమల్లి కార్జున దేవు। నానయేమాకునీ యానయద్దేవు। నానసీకింక నొండాడిననుడు। మలకలబడడు నామాయలబడడు। మలుకువబడడు నామాటలబడడు। టక్కులబడడు। నాడబ్బులబడడు। చొక్కులబడడు వాచూపులబడడు। మరుగులబడడునామతముఁబడడు। వరటలబడడునా నార్తలబడడు। జంకులబడడు నానటలనుబడడు। యింకజంకింపరాది చ్చటననుచు। తపసియున్నునికిన తానదృశ్యముగ। తపసినికుటిలంపు తపసిగానెరిగి। తెరువిదియాతడు ద్వృత్తివటిల్లి। నరుగంగనరుగంగ నం తకమున్న। సరకునేయకమీరి సాధకోత్తముడు। నరుగదలంచిన నాభై రవుండు। బిలమువాకిటకిట్లు పృథుతరాగశమ। పొలుపుననొకబెబ్బ లియూపుదాల్చి। పొంగుచుపొదలుచు బుగ్గరించుచును। మొక్కుచు మూల్గుచు ముకటించుచుచు। ముక్కువిరచుచు బొమల్ ముడివెట్టుకొ నుచు। మ్రొక్కుచుముందర నిక్కుచునావు। లించుచు జిహ్వాసాగించుచు నూల। గించుచు నొసిలుసృక్కించుచు నదురు। తారుచు మీరుచు ధరణిముంగాళ్ళ। నూచుచు సింగలనొడయుచు నడగ। నడచుచు మూ తులునాకుచు। వాల। మడచుచు నేలతోనప్పళించుచును। యొడలుగిర్రు చు మీనలోరగించుచును। గడబడించుచు చెవుల్ గత్తరింపుచును। కన లుచుబొనలఁచు। గరవనూకించు। చును గుడ్లుమిడుకించుచు జూచుచుండ।

గ్రీమ మొందకృష్ణరక్తశ్వేతవర్ణ। సముదితసిఖిసిఖాసకలసంఘములు।
పోడిగా పెనుపోరివు బోసినయట్టి। మూఁడువన్నెలుమేన మునివడగూడ।
కరులమందంబు కేసరులకోపంబు। ధరనాగకీట కోత్కరములవిషము।
ననలంబువేడి మినసురులకూరిర। మనిలునితీవ్రింబు నటుగూడ వెరసి।
యాపోవకాకరూపమైయున్నయట్టి। మాపులిసాధకుండుత్తరిడాసి। పులి
రక్కసునిచావు ఘోంకుగానోపు। జ్వలనాక్షుచేనాడు జచ్చెనేనియును।
యిటబిలాంతరమున నెట్లుంన్న వాండు। నిటలాక్షునకు గాక నిల్లోడివచ్చి।
యొండేలయిలడాగి। యన్నాడొకాక। వెండియావ్యాఘ్రాసురుండుదా
ననగ। తపసి నెప్పినపులి దానికానోపు। తపసిచందముకాక దండిమై
నిలువ। గలరెనాయెదుర వ్యాఘ్రింబుసీఘ్రింబ। తొలగకయున్నను
తొరివయాకున్న। జకెక్కగాకేంక నాచేత నెట్లుంన్న। నెక్కడజొచ్చిన నేల
పోనిత్తు। దండింత్తుదలగింత్తు ధట్టంతునలతు। ఖండింతుమదియింతు గత
ముసేయుదుసు। గాకసైరింతునే గర్వియైతనదు। భీకరాకారంబు నాకు
జూపెడినే। యనుచుడగ్గరుడు దానంతలోపలను। దనరారకుల పర్వత
ముబడ్డయట్లు। మండుచునుల్కంబు మహిబడ్డయట్లు। దండిమృత్యువు
మహోద్ధతిబడ్డయట్లు।ఘనఘనగర్జంబు కకుబంతములుగ। జను దేరనమ్మ
హా శనిబడ్డయట్లు। సంగతపళిళ యాగ్ని శకలంబువడ్డ। భంగినవ్పులిబట్టి
బడుదుసాధకుడు। బెదరకబెదరక బింర్మటుగొనక। యుదరకనుదరక నట
ట్టుజినక। యుళకకబెలకక యుత్తులపడక। నలయకసొలయక నరగలి
కొనక। తలకకసులకక॥ ధైర్యంబుసెడక। తొలగకకలగకతోటిరిలుపడక।
యొకచేతపులిమీఁద లోడసిమున్నట్టి। యొకచెయ్యిపులిదోడ నొడకజ
నిపి। షరణముల్ జరణముల్ జరిగొనబెనచి। ధరవెలికల నూకితాటం
చియార్వ। పులియునదృశ్యమై పోవసాధకుడు। కలగనిమేల్కన్న గతి
చోద్యమంది। యంత దెర్వునదొంటి యట్టిలనరుగ। యంతకంటైనుమున్న
యాభైరవుండు। మూర్తిగైకొని వినిముందటనెన్ని। వర్తనలనుగెలు
వంగరాదనుచు। నంతకంతకు బిలంబన్నువజేసి। యంతంబుననువహ్ని
మైమండచుండ। తరిదరిజొచ్చు సాధకునికిజొరగ। నీరకటమైయున్న నిల
వంగివంగి। బోవంగబోవంగ బోవరాకున్న। దావెండిగూచుండి ధర

బోవపోవ। మొలమిఘూర్ణండియు।నేగరాకున్న। యిలదొంగితొంగియొ
క్కంతజనంగ। పొరిబొరితొంగియు బోవరాకున్న। సరసరధరజక్క
జాగిలితారి। యంతకట్టైదు రదనానలార్చులను। ంతరింపని ప్రళయా
నలశిఖలు। గరళాంకుచిచ్చర కంటిమంటలను। ఫరఫగురాతితి పటిన
యట్లు। తనరుచుతద్బిలాంతరమునుండి। కనలుచునొసరుచు కరుడుగ
ట్టుచును। పొనరుచుభుగభుగ భుగుభుగట్లనుచు। పెనుమంటలెగయుచు
చిట్టిగజిట్లు। చును నాలుకలుగోయుచును ప్రిస్ఫురింపు। చుచు శిఖకెదురె
క్కుచును సుళ్ళుగొనుచు। మొడపళవారాను లేచుఘూర్ణిల్లు। వడవు
నమ్రోయుచు వరలుఘోరాగ్ని। పొండగనిపిరిదికి పోకసాధకుడు। వడి
నడితారియా వహ్నిలోబడుడు। నయ్యగ్నియునుదానమై భైగవుండు।న
య్యనసంత ప్రసన్నుడై మెచ్చు। వచ్చెనేలిచ్చెద వాంఛితార్థంబు।
లచ్చుగననుచు ప్రత్యక్షమైనిలువ। యేగొసమెదిదేమి యేలనీతోడి। పాం
గెమునీకేల బరమేశుడుండ। నడరుసాయుజ్య మడిగెద నేని। కడువిక్రు
తంబు భీకరమునీరూపు। సామీప్యమేనియు। జమరక్తశవసు। రామాంస
సములక నారతమునాలయము। సాలోక్యమేనిపిశాచభేతాళ। కాళభూ
తాది సంకరములోకంబు। యదిగారణముగ నీయుండేమిగుడువ। గదిసి
నీయంద్రేమి గట్టదృష్టముగ। తప్పకనభిమతార్థంబిత్తు నేని। చెప్పినబెర
వనజేటవుగాన। సటవుఁబుమాని నన్నెగిపోనిమ్ము। కుటిలంబుదక్కి చి
క్కులుమానుమనుచు। భైరవుమాయల బడకసాధకుడు। వారకతొంటి
తీవ్రముసనయురుగ। నాణవసప్త కంబదియొక్కమాటు। ఘూర్ణిల్లు
క్రియమహా ఘోషణగనర। రంగత్తరంగముల్ పొంగుపాతాళ। గంగ
మున్వచ్చిన కనమయొయనగ। బిలమునకెదురెక్కు ప్రిధులప్రవాహ
జలముమఃదరగాంచి సాకోధత్తముడు। యుచ్చుచుతత్ప్రవాహబార్వ
స్థలమున। గుబ్బునబడి సాధకుడుమున్గిలేచి। యంతనదివ్యాంగ మగుడుత
ద్దేహ। కాంతిదిగంత విశ్రాంతమై వెలుగ। తనుదానజూచి సాధకుడుహ
షించి। గసజననెదుర భాస్వద్రత్నఖచిత। మైనసువర్ణ దేవాలయో
పాంత। మానితరమ్యహర్మ్యస్థలంబునను। గాంచనాంచితకాంతి గర
మొప్పభేరి గాంచితద్దివ్య లింగంబుభజించి। తవిలియాభేరి సాధకుడు

వాయింప। దివిజాంగనలు సముద్వృత్తినే తెంచి॥ యతనినైరావ తేం
ద్రారూఢు జేసి। సతులు జేకొనిపోయి స్వర్గ లోకమున। నదె కల్పభూరు
హమదె కామధేను। వదెయూర్వసిప్రము ఖాంగనానీక। మదెయమృతం
బదె యజరామరత్వ। మదెయణిమామహి మాద్యష్టసిద్ధి। సదశలదే
వేంద్ర సామ్రాజ్యసిద్ధి। యిదెయిందులోనీకు నభిమతంబెద్ది। యదిమె
యర్థింపుమీయనుచు బ్రార్థింప। ముదముమనంబున ముప్పిరిగొనగ।
సాధకుండభిమతనైశ్వర్యభోగముల। బాలినైశ్వర్య సంపద దెప్ప దేలి। య
విరలదివ్య వర్షానేకకోట్లు। వివిధ దేవేంద్రాది విపులభోగములు। జెందు
నంతటిలోన శివలోకసుఖము। లందునిట్టివిదాన నందుబిలంబు। లెందు
శ్రీనగము పెంపేమని చెప్ప। నిందువహిమెమెరింగిటజూడుమనుడు।
యురుతరశ్రీపర్వతోత్తరద్వార। వరమహాత్వంబు తద్వారహస్తవ్యు। దై
నమహేశ్వరోద్యల్లింగమూర్తి। మానితంబగుగుత్త మాహేశ్వరంబు।
చనుకేశ్వరంబును సధ్యాసమాధి। గరుడేశ్వరంబును గాలహ్రదేశ్వ
రంబు బాపవినాశనంబు గణేశ్వ। రంబును దేవహ్రదంబు సిద్ధేశ్వ। రం
బును నీలహ్రదంబును నాగ। పంబియేకాదశ భవ్యతీర్థములు। మొద
లను శ్రీచతుర్ముఖవృషభేశు। పదపద్మములు భజింపక భుజించినను। కర
మునిష్ఫలములేకాదశతీర్థ। వరలింగదర్శన వందనార్చనలు। యట్ట
న్న శ్రీనంది కేశుడులేని। యట్టిలింగోపాస్తి యట్టిదకాన నాసక్తి నట్టిక
న్యాసిద్ధనాథు। ప్రాసాదపూర్వదిగ్భరితమైయొప్పు। భూవరేణ్యాన్వయం
భూలింగదేవ। దేవునైయమరావతీపురిజూడు। తివిరిమందాకినీ తీరోత్తర
మున। దివిజవంద్యునిజూడు దేవునిందేశు। దర్పదపాపారిదల్లింగమూర్తి।
తూర్పునజూడు సంస్తుత్యమైగుప్త। మాహేశ్వరంబొప్పు మహితత
ల్లింగ। మాహాత్మ్యమదియవాఙ్మనసాక్షికము। ఆవల దేవేశ్వరంబనగ
తూర్పునను। భువిలింగములు నగంబులుకుండములును। కామితస్వర్గ
మోక్షప్రదములును। మామహేశ్వరమును రామేశ్వరంబు। సంగమే
శ్వరమును జ్వాలహరేశ్వరము। సాంగమూలస్థాన జమరేశ్వరముది। లేశ్వ
సిద్ధముక్తీశ్వగాత। మేశ్వరాదులుజూడు మిలశైలాచలము। వేదపర్వత
మును శ్వేతాద్రినీల। మేదినీధరమస్వ మేధశిలోచ్ఛ। యుండునులింగ

శృంగంబుగన్యాన। గంబును మాగిరికనకనగంబు। కుండ శిఖరిరామ కుండంబుభీమ। కుండంబును బ్రియాగకుండంబు। వేద। కుండంబును ది లాకకుండంబు నీల। కుండంబును బిశాచకుండంబు గౌరి। కుండంబు ను రిరసకుండంబులనున। ఖండితలీల నొక్కటజూడుమనుచు। నొలయగం గాపరివాహాభ ఖ పార్శ్వ। ములను తొంమ్మిది శివపుణ్యతీర్థము లు। దానితూర్పునను మాతంగెశ్వరంబు। నానొప్పునకల జనస్తుత్య మగుచు। శతకోటియద్భుత స్థానంబుజూడు। శతముఖుదేశంబు జనిత మైయొప్పు। తత్తీర ధర్మరాజికి దక్షిణంబునను। దాత్తమహిమడ్రి పురాం తకంజొప్పు। నాక్షేత్రిమహిమ దానదిమెట్టులనిన। నీక్షితిమంత్య జాలి రువురుగూడి। యక్షీణపశుకర్మ మాచరింపగ। నాక్షితిభర్త్ర పాపా త్ములైనట్టి। యిరువుర తనతలవరులయొప్పింప। నెరిగికుమారగిరీంద్రింబు చుట్టు। తొడుగులబరపదొడ్డొనపారిణంబు। విడిచియాబల్లహు కడుపున బుట్టి। జాతిస్మరత్వంబు సంధిల్లనపుడ। యేతెంచివృత్తాంత మెరిగించిత మ్ము। బట్టవచ్చినవారి పారిమున్ తాచి। నట్టికత్తుగజూప రచ్చెరువుగను। ఆసకలముజూపి। యంతనాక్షేత్రి। వాసులైరాజు సన్యాసంబునేసి। జగ దభినుతిజజ్జు। జగదేవులనగ। నెగడియకల్పిత నిజపూర్వజన్మ। లలితకు మార శైలపద్రిదక్షిణవి। పులఫలమహిమ శంభునిగూడిరట్టి। పృథులకు మాగ భూభృత్సార్వభౌము॥ పద్రిధిజమహాత్మ్య మేభ్భంగివర్ణింప। ధరబురారిధ్వజ దర్శనంబనగ। తరితాఘతధ్వజ దర్శనఫలము। నక్కిం పసరుదన్న నాకుమారాచ। లాంకితశ్రీత్రిపురాంతకదర్శ। నస్పర్శ నాభ్యర్చనంబులమహిమ। విస్పష్టముగనట్ల విరచింపమరియు। నందు లభజన మహత్వంబునకును। కుందేలువెలుకయు గుడిసాక్షికాదె। గంధ వతికితూర్పు కదళీనివాస। బంధురాభీష్టద పరిఖ్యాతమహిమ। భువినొ ప్పుశ్రీస్వయంభూలింగమూర్తు। లలియుమూలస్థాన మగుత్రిపురాంత। కంబన గాళేశ్వరంబు సోమేశ్వ। రంబు కేదారేశ్వరంబు ఖడ్గేశ్వ। రంబు పాపవినాశనంబు గౌరీశ్వ। రంబుత్తరేశుక్షేత్రిముగపివేశ్వ। రమును వి శ్వేశ్వరము మల్లికార్జున। నమును గన్యాసిద్ధనాథలింగంబు। లనగద్వా దశ సముద్యన్మహాస్థాన। ఘనలింగమహిమ యకర్ణజమదెచూడు। తత్రి

పురాంతన స్థానంబునకు వి। చిత్రమై యొప్పు దక్షిణమునమరియు। సిద్ధ వటాద్య ప్రసిద్ధపాపార్శ్వములు। వృద్ధగిరియు రససిద్ధేశ్వరంబు। గోశ్శృంగమునురుద్రకోటియుబళ్ళి। మాశాముఖంబున నన్నుతేశ్వరము ప్ర ధమమల్లికార్జునోదాత్తలింగంబు। భ్రమరేశ్వరంబును పాపవినాశ నంబును సురభిరంబుముక్తీశ్వ। రంబును ధర్మేశ్వరంబు నిందేశ్వ। రం బును బ్రహ్మేశ్వరంబు గాళేశ్వ। రంబును భీమేశ్వరంబును ఏటవా। కర్ణేశ్వరంబు నేకశిలయుగుంభ। కర్ణేశ్వరము గనకగిరియుభాను। పర్వలింగము భూతిపర్వత లింగ। పర్వల రుద్రాక్షపర్వతావళులు। ఘన తరంబగు కర్ణికారవనంబు। సనుఘటికాసిద్ధ నాథలింగంబు। కమలేశ్వ రంబు శ్రీస్కందసోమేశ్వ। రమును సాలంకేశ్వరంబును మత్స్య। కుండ విభూషణకుండ కుమార। కుండ రావణకుండ గుప్తకుండములు। భీమే శ్వరంబు విభీషణేశ్వరము। రామేశ్వరంబును రావణేశ్వరము। లనుమ త్స్యలంక సాలంకేశ్వరములు। గనుమరియవహారిద్వనగంబునను। దే వశిఖామణి దేవదేవేశు। భావించిచూడు మేర్పడవటేశ్వరము। సురుచిర మృదుతర జ్యోతిర్మయాంగ। ధరునిదక్షిణగిరి దక్షిణద్వార। వరునిజ్యో తిఃసిద్ధ వటసిద్ధనాథు। వరదుపేన్నానది నెరతటివాసు। శాశ్వతపుణ్యు దర్శనలనన్ముక్తి। విశ్వైకనుతుదైవ వేశ్యాభుజంగ। దేవశిఖామణి దే వదేవేశు। భావించిచూడు మేర్పడరమేశ్వరుని। నందిసుఖటమూల మందిరుజూడు। ముందుమూలస్థాన మైనసిద్ధేశ్వ। రంబును వరుణేశ్వ రంబు దక్షేశ్వ। రంబును భవనేశ్వరంబు సిద్ధేశ్వ। రంబిష్ట సిద్దేశ్వరంబు బ్రహ్మేశ్వ। రంబిష్ట కామేశ్వరంబునుజూడు। చంద్రప్రభావు పుష్పగిరి వాస్తవ్యు। నిందేశ్వరునిజూడు। మింద్రపూజితుని। వందితసురనర వా తరామేశు। నందుచూడుముత్రిపురాంతక దేవు। పరశురామేశ్వరు బాల కర్ణేశు। హరునిశంకరు మల్లికార్జునుజూడు। కుండప్రభునిజూడు క క్కటేశ్వరుని। వెండిబ్రహ్మేశ్వరు విమలేశ్వరములు। నగముమృగం బును నగమునరుండు। నగున్నసింహుడు హిరణ్యాక్షువధించ। గావెం డిశ్రీనీలగళుబ్రతిష్ఠించి। యావాహనముసేయ నతియాదిగాగ। బూని నంతతమును। బూజించునట్టి। యానరసింహేశ్వరాదిసిద్ధేశ్వ। దానవేశా

ద్దుల తెరిదరిజూడు। దానిపశ్చిమమున దానొప్పుపశ్చిమధ। నందియు నాకాశనందియు గృష్ణ। నందియు నాబ్రింహ్మనందియు సోమ॥ నంది యు భాస్కరనందియు గరుడ। నందియు భగవతినందియు భీమ। నంది యును బినాకనందియు నాగ। నందియు నాశివనందియు శ్వేత। నంది యు భైరవనందియు। గౌ్రిమ నందియు మరియొకనందియు గౌరి। నంది యు నవిముక్తనందియునిండ్రి। నందియు నాభువనత్రియంబునను। సం న్నుతాభీష్టార్థసౌఖ్యకారణము। లన్నందిమండలంబల్ల దేచూడు॥ యు ర్వినొప్పుగదాని యుత్తరంబునను। దూర్వాసతీర్థముత్సుకతమైజూడు। తరమిడిదానియుత్తరమునజూడు॥మరుదగునిందేశ్వరాదితీర్థములు।పం బియంతటబల భద్రరామేశ్వ। రంబులాంగూల తీర్థంబులుజూడు। తె ల్లంబుగూర్మ ప్రతిష్ఠితుకూర్మ। మల్లికార్జును పశ్చిమంబునజూడు। తుంగభద్రాంకిత తుంగభద్రాత్రి। రంగిణి చారుతీర్థాలిచాయామల్లి కార్జు। న ముగణి కాసిద్ధనాథమోక్షేశ్వ। రములు భుజంగేశ్వరము నారదేశ్వ। రమును। బ్రింహేశ్వరంబమర రామేశ్వ। రంబు ఘ నగ్నేశ్వ రంబు భోగేశ్వ। రంబును। సోమేశ్వరంబు ఘ కాపి। లేశ్వరముఘ నాగ విన్నంగజనుప। నీశ్వరైకాదశ నవ్యతీర్థములు। ఆదిశ్రీరుద్రి పాదాది తీర్థ ములు। కాదిమూలస్థానమైనబ్రింహ్మేశ్వ॥ రము బలభద్రేశ్వరము విమలేశ్వ। రమును బాపవినాశనము ప్రియోగేశ్వ। రమును సగస్తేశ్వ రమును నాగేశ్వ। రము సప్తకోటీశ్వరము గుక్కుటేశ్వ। రము నశ్వమే ధశ్వరము నకులేశ్వ। రమును శ్రీరామేశ్వరము లక్షణేశ్వ। రంబును ధవళేశ్వరంబు। ధనేశ్వ।రంబును భీమేశ్వరంబు నిందేశ్వ। రంబును గ ణేశ్వరంబు వ్యాశేశ్వ। రంబును లక్ష్మణేశ్వరంబును సుత్తరేశ్వరబును ప॥ నేశ్వరంబును మోళనేశ్వర పంచ। లింగంబులును సప్తలింగంబులుభయ నంగమేశ్వరములు నకలేశ్వరమును। కనకేశ్వరంబు స్వర్గద్వారసీమ। దనరుచుబ్రింహ్మసితాత్రిపురాంత। కాదులుగజ మల్లికార్జునంబునుని। పాదితభస్మేశ పరశురామేశ్వ। రంబులు హేమకుండంబు సిద్ధేశ్వ। రం బునలక్షయట్లనకుండయుగము। ఖ్యాపితలల నొక్కటజూడుమిట్లు। జూపం గవలెనని జూపీతిగాని। యీపురిలింగ సహస్రార్బుదములు। నూపజె

ప్పంగ శేషునకశక్యంబు। యిన్నిగోట్లిన్నిగోట్లిన్నిలింగంబు। లన్నంత
బ్రిత్య వాయుంబుసిద్ధించు। యెన్నియుగంబుల నెందరుజిష్ణు। లెన్నియు
గంబుల నెందరుబ్రహ్మ। లెన్నియుగంబుల నెందరువిష్ణు॥ లెన్నియుగం
బుల నెందరుమునులు। యెన్నియుగంబుల నెందరుదివిజు। లెన్నియుగం
బుల నెందగుదనుజు। లెన్నియుగంబుల నెందరునృపులు। యెన్నియుగం
బుల నెందరందరును। యిలదమదమవేళ్ళ యీద్వారములను। గలయ
నొక్కొక్క లింగంబులునిలిపి। పరిచితాభీష్టముల్ బడయగా భువిని। బర
గులింగంబుల పాటిబండరువు। అదిలింగపర్వతంబదిలింగనగర। మదిలింగ
మందిరంబదిలింగవార్ధి। యదిలింగమంజరి యదిలింగరాసి। యదిలిం
గసురభూజ మదిలింగసురభి। గూడనొట్లొప్ప నీకుధరపశ్చిమము। నీడిత
ద్వార మహిష్ఠతీర్థపగ్రి। కరముతూరుపు జగత్ఖ్యాపితలీల సగనొప్పు
కూడలి సంగమేశ్వరము। తనరారుతుంగ భద్రీయుగృష్ణవేణి। యును
గూడకూడలి యననొప్పుజూడ। దానితూర్పున। సముద్యన్మహామహి
మ॥ దానొప్పుదివ్యతీర్థమునునివృత్తి। మంగళతరదీప్తమహితవాస్తవ్య।
సంగమేశ్వరుజూడు జననాపహారణ। యిటదూర్పువలన యజ్ఞేశ్వరు
జూడు। పటుదక్షయాగ ప్రభంజనస్థలిని। దమితేశునపర్వత ప్రదర్శ
నము। నమితేశు శ్రీసిద్ధనాథునిజూడు। యుతరదప్రవాహపాత్రరా
శాడి। వారణునక్కడ జూడునయ్యగస్త్రేశు। నాయగస్త్యేశు నకమరేం
ద్రదిశమ। యీయసంప్రీతి సోమేశ్వరుజూడు। తలపోయినయ్యామాధ
రణీధరంబు। చెలువారునదెసోమ శిలజూడుమనుచు। నంతనాసోమ శిలా
ఢిమహేశ్వ। రాంతతీర్థావళులట్లచూపుచుబ్రి। శస్త్రమైయొప్పు దిశ
ద్యోజనముల। విస్తీర్ణమైభువి వెలయులోకముల। సకలతీర్థంబులు
సకలలింగములు। నొకమాత్రిలోవెండియునుజూపిచూపి। శ్రీపర్వతప్రి
దక్షిణమార్గగిరి। నిరూపితలింగమూర్తులు తీర్థములును। శ్రీపర్వత
మునజూచితీగదాకలయ। మీపండితయ్య కర్మిలినట్లజెప్పు। కన్నారజూ
డంగ గంటగావుచును। జెన్నారగిరిప్రదక్షిణముసింధించె। శ్రీపర్వతప్రద
క్షిణకోటిఫలము। శ్రీపార్వతీశుండు సిద్ధింపజేసి। ననిచెప్పమీమల్లికా
ర్జున పండి। తునకంచు నప్పుడద్భుతమువహింప। మానుగాసర్వజ్ఞ మ

ల్లికార్జునుడు। దాసదృశ్యంబయ్యె తదనంతరంబు। చక్కసహస్రాక్షు
జలకణజాలు। మక్కదొరగ కోనయ్యసర్వజ్ఞు। మల్లికార్జునుడు। శైలం
బుగానుపదేశించెనచుచు। మల్లికార్జును మహామహిమశ్రీశైల। వల్ల
భుయూగవర్ణన జేసి।మద్గురుదేవు సమ్యక్కరుణాసు। మద్గతమహిమా
మహోన్నతి జేసి। కంటిమీ శ్రీపాదకమలయుగంబు। మంటిధన్యుడ
నైతి మరియట్లుగాక। దిగ్ద్వారనికర విధిగ్ద్వారచయవి। దిగ్ద్వారమధ్య ప్ర
తిద్వారమార్గ। మార్గతద్వార తన్మహిమాంతరాళ। దుర్గాదిద్రి
దుర్గంబు దుర్గదేశములు। నటుగూడశ్రీపర్వతాగ్రనివాసు। పటు
లింగకోట్లనేర్పడగూడగంటి। కలయునిక్కలయుగాగంటిశ్రీనగము। వల
గొనుశ్రీఫలావాప్తుఙగంటి। యిలజరితార్థుండనేనపోయనుచు। వలను
చు వెండియు సాష్టాంగమెరగి। పలుమారుకలగన్న భావంబునాత్మ। వల
పోసీతలపోసి తద్గిరిడిగ్గి। వెలటూరికేతెంచి విఖ్యాతసంతసము। దళుకొత్త
నరుదేవు దర్శించిదివ్య। చరణాబ్జములకుస్ జాగిలిమ్రొక్కి। సరసాం
తరంగుడై సంస్తుతిజేసి। వలగొనితనబోయి వచ్చినవిధము। నలవేసవేర
విన్నపమాచరింప।నలగిపండితమల్లికార్జునారాధ్యు।డిలజరితార్థుండ
నేనపోయనుచు। తలగెగదాపర్వతస్వామితనకు। జెలువందనీయట్టి శిష్యు
నికలిమి। యంచుప్రసాద నిరీక్షకటాక్ష। గాంచితామృతవార్ధి నతని
నోలాడి। శివలింగమయమగు శ్రీగిరియొక్క। డవినీతినెగ్గిరి యుం
దునుండేమి। యవనీతిమెక్కిన నంఘ్రులుసోకు। నవయవంబులలోడ
నందుబోరాదు। అచయవరహితమై యందుబోరాదు। శివశిఖయుదియు
ట్లు సిద్ధించెదనుచు। ప్రాణంబుమనసు పర్వతరాజులోబ్రి- మానింప
రాని సమ్మదమునగూడి। యెనసియుండెడి విధ బెట్లకోయనుచు।
మనమునసూహించి మరినిశ్చయించి। తనువునపర్వావిధంబుననమసి।
మనసునధ్యాన నామగ్నతనొందె। ప్రాణంబునకునుండ పట్టొండులేదె।
ప్రాణేశ శివపదాబ్జంబులేకాక।యూర్జితప్రమహాత్మ్యయెుండేమి మల్లికా
ర్జునపండితుండ నగనిచ్చోట। యుండుటకంటె నెన్నండకాప్రమథ।
మండలిలోభవన్మహాజ్ఞ జేసి। యుండంగగాంతున కోయనికోరు। చుం
డుదునన్నట్ల యునుపగదయ్య। దేవయాసంసార తీవ్రదుఃఖాబ్ధి। లో

వెడల్చి ప్రమథలోకంబెరుంగి। నావాకువీను నుండనిదయన్న। గావ మనుపవేగణములనడుప్ప। పిన్ననాటనుం గోలె బిలిబిలిసురల। నెన్నడు గిలనైన నెరుగుదునయ్య। గణనాథభవభీతి గాడినాడేంశ। రణుజొచ్చి పుత్రమిత్రకలత్రసహిత। మిలనుదాసీపుత్రి మిచ్చినయట్టి। యిలుపట్టి డాసి నన్నెరుగవేదేః। చాఃనీభవమహా జాలంబుతోడ। జాలినెబడజాల జాలశ్రీశైల। వల్లభనీయాజ్ఞ వచ్చితిపరులు। చెల్లబెట్టితిభక్తి చేవదలిర్ప। నాననతోబసవన్ననీగర్భ। వాసంబుజొచ్చె దేవాపర్వతేంద్ర। యెవ్వ రివాడనై యేమందువాఁడ। నివ్వసుంధరభక్తి కెల్లనుపట్టి। గొమ్మింక నెవ్వడు గోర్కెలుసలిపి నమ్మిజంగమకోటి నీవః నమ్మి నమ్మినివారల నమ్మింపవిన్న। టమ్మగావివిధ దృష్టప్రత్యయములు। చూపిబిజ్జలునేపు మాపిసంశయము। బాపితార్కికులు। బోజోంపిసవైది। కముపిరభక్తి మార్గంబసెజంగి। మము లింగమని ప్రపాదసుయిహసౌఖ్య। మోక్షసాధనమని ముల్లోకవములకు। త్ర్యక్షుండుపతియని యఖిలంబునెరుగ। విసమమృతంబు గావించి సేవించి। యసదృశల్ శివభక్తు లనివివరించి। పరసమయంబుల భంగించికీర్తి। పరియించి లోకపావనముగావించి। భవదీయసమయంబు పాలించి ఘోర। భవము లుసారించి పంచినపనులు। భర్గనిన్ మెప్పించి భక్తినీప్రమథ। వర్గంబుకవిలయ వాక్రియించిమించి। నీలోనలీనమై నిలిచినీయాజ్ఞ। బాలించెబండరు బసవలింగంబు। -టు గానయేనుత దంఘ్రిపద్మములు। నిటులతటంబున నెక్కొనడాల్చి। నుం డంగగోరెద నూపరమేశ। ఖండేదేందుమాళినీ గర్భంబులోన।చొరనీవె నన్నునీపురియగుచున్న। సిరిగిరినుండెద శివశరణనుచు।శివశివశివశివశివ శివయనుచు। శివయంచునిన్నునే జేరగోరెదను। చొరనీవెనన్నునీపురియ గుచున్న। సిరిగిరినుండెద శివశరణనుచు। యోలెదాకెదిపులెబోలెనీభవము। దొలంగదుగిబార దోలివేగంగ। జొరనీవెనన్నునీపురియగుచున్న। సిరిగిరినుండెద శివశరణనుచు। నరిముఖభవలత పెరికివేటాడి। వెకపక నసుగావ బరితేరయనుచు। చొరనీవెనన్ను నీపురియగుచున్న। సిరిగిరీ నుండెద శివశరణనుచు। మెడచుట్టుకొనినన్ను విడువనిజన్మ। జడమగు బెనుబాము గడినలుజేసి। చొరనీవెనన్ను నీపురియగుచున్న। సిరిగిరినుం

డెద శివశరణనుచు। కనివిసితిని సూరుకొనిముట్టు చెవులు। కనుకనిపా
రెడు మనసుసిన్ జేర్చి చోరసి వెనను నీపురియగుచున్న। శిరిగిరినుం
డెద శివశరణనుచు। కరుచుచుపుడుచుచు గట్టుచునిల్లు। యొడలికైయి
డుముల బడిపోయిపోరిద్దు। చోరనీ వెనన్ను నీపురియగుచున్న। శిరిగిరినుం
డెద శివశివయనుచు। మెరమంటబాగడసు మురికెదుమిడుత। తెరగున
విషయాగ్ని బరచుపాటుడిగి। చోరనీవెనన్ను నిపురియగుచున్న శిరిగిరి
నుండడద శివశరణననుచు। చిన్నమరపనులకు పొరిబొరియరుగ। యరపు
గానీదిమేలు తెరవురమ్మనుచు। చోరనీ వెనన్ను నీపురియగుచున్న। సిరి
గిరినుండెద శివశరణనుచు। ననుచుగన్నడగౌళ నక్కించిపదము। లను
రాగముల వెన్న నభవుండుమెచ్చి। పండితేద్యజ్ఞమనఃపరిపూర్ణుడగుచు।
ఖండితపర్వతాకారలింగంబు। సిభరకారుణ్య సికటకటాక్షు। గర్భ
భరాననినాత్మ గర్భస్థుజేసి। నంతలోననపండి తారాధ్యునాత్మ। నత
తిమనుగల సతిసమేతముగ। లింగోదరంబున లీనమైరట్లు। సంగతంబుగ
శివాజ్ఞాపత్రసరణి। శివగణపార్థన జిక్కినసకల। భువనపావనుతన
పూర్వతనూజు। దళితన సారు గేదారయ్యబుణ్యా। భరితు లోకారాధ్య
పట్టింబుగట్టి। ప్రస్తుతలోకూడా పండితారాధ్య। హస్తాగ్రిజుడు దోన
మయ్యయభక్త। వర్గంబుగొని యాడవసుధతద్గురుడు। నర్గళభక్తి
రాజ్యము సేయుచుండె। అంత కేదారయ్య మూత్మ సంతాన। సంతతియును
శైవసంతానసంత। తియు భువనారాధ్య తేజోవిభాతి। గిరిజననతుల
భాగీరథీవాహ। భావనలోకముల్ బరమపావనము। గాలింపమరియట్లు
గాక నెదీయ। కేదార దేశికు గీతచరితుని। గాదిలిసుతే చతుష్కముజెప్ప
నొప్పు। మసుచుపండితుడు భీమనపండితయ్య। యును మహాదేవయ్య
యుఃజన్నవిశుడు। ననగురుచతుష్కమాత్మసంతాన। తనయపరంపరో
త్తరపరంపరల। పరిచితగురు వరంపర దేజరిల్లు। ధరనృషభేంద్ర పాదచ
తుష్కసరణి। దుర్విబుధసాధ్య చతుష్కలిక్షుజాళి। సవిశేషహ్రశ్చ
తుష్కవికారమున। వాలారుశ్రీనగ ద్వారచతుష్క। లీలవార్ధిచ
తుష్కవేలాధరిత్రి। సముదితమహిమ ప్రసాదవితైక। విమలాంబునిధి
మధ్య విభ్రమానఘ్యూ। నాయకరత్నంబు నాలోకగురుని। మాయత

ప్రీతి యొప్పారియివటూరి। సోమనాథయ్య విశ్రుతవీరభక్తి। భూమాభిరామ విస్ఫురణ వెలుంగు। వారిపుత్రులుభక్తి వర్ధనకరులు। సూరేశ్వరుఁడు లోకారాధ్యపదవి। పాసుండువిశ్వనాథప్పయ్యవారు। కారుణ్యనిధియు సింగనమంచిగారు। ననగగురుత్రిత యాన్వితదనయ। తనయపరంపరోత్తరపరంపరలు। ప్రభుతరగురుపరంపర దేజరిల్లు। త్రిభువనంబుల బర్వె త్రిపథగాభాతి। వేదత్రియవిభాతి విశ్రుతాగ్ని। ప్రభోతకలిత మహోన్నతఖ్యాతి। దానిల్లకృతిసమాప్తంబయ్యెననగ। మూఁడగానిది పంచమప్రకరణము॥ అరయనీకృతిసార్థమగుచతుర్థప్రకరణమధ్యమున శంకలితమై వెలుగు। నవ్యగతసాహసప్రనామస్తవంబు భవ్యంబుపఠించుఫలకాంక్షులకును।యైహికాముష్మికాద్యఖిలసంపత్స। మహితాభిష్టముఖ్యములొందుననిన। ప్రమథరుద్రాదిపురాతననూత। నమహాగణాభి వర్ణనములోకములు। కామ్యార్థమగుమల్లికార్జున పండి। తారాధ్యచరితమాద్యంతంబువినిన చదివినవ్రాసిన సంగ్రహించిన సముచితాభిమతముజ। నొందుటయరుదె।కావుననీకృతి గారవించినను। చావిరిజదివిన వ్రాసినవిన్న। నరుదొందవారికి నభిమతార్థములు। గరుణించుశివుడు మంగళమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ, శ్రీ శ్రీ.

ఇదియసంఖ్యాత మహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసారభభ్రమరాయమాన। జంగమలింగప్రసాదోపభాగ। సంగతసుఖసుధాశరధినిమగ్న। సుకృతాత్మపాలకురికిసోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురశరదండ। నాయకబసవాంక నఖ్యాతగుణగ। ణాయతకీర్తిచంద్ర రంతత్రిలోక। గురుపండితారాధ్యచరితంబునందు।కరముపంచమప్రకరణమొప్పుగ శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ.

శ్రీమదిటూరారాధ్య గురుస్వామినేనమః శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

శ్రీమదసంఖ్యాతనూతనపురాతన భక్తమాహేశ్వర పాదారవిందాభ్యాంన్నమః శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

శ్రీమచ్ఛెన్నమల్లికార్జునేష్టలింగాయనమః శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

పంచమప్రకరణము.

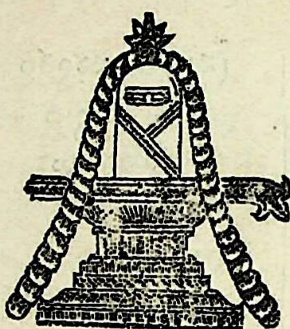
శుద్ధపత్రం.

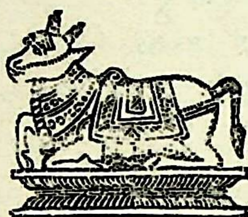
పుటసంఖ్య	(అచ్చుపొరపాటు)	(సవరణ)	పంక్తిసంఖ్య
౧౧	పరిస్థితుండఃశివుడు	పరిస్ఫీతుండుశివుడు	౨౦
౧౨	ఉష్ట్రైకలోచనుండు	ఊర్ధ్వైకలోచనుండు	౫
౧౪	శ్రీచెలిదేవి	శ్రీబలిదేవి	౧౩
౨౨	మపలివర్తులం	మసలివర్తులం	౧౦
౨౬	గ్రహేపశమనము	గ్రహోపశమనము	౨
౨౭	నెయ్యలిగ	నెయ్యవియనగ	౭
౩౩	మీాదయిాత్స్యతే	మీాదసయిాత్స్యతే	౧౭
౩౯	మృదుప్రసావం	మృదుప్రసాదం	
౪౨	కుడుజకైన	కుడువజిక్కిన	౧౪
,,	వడ్డించుకనిన	వడ్డించుకొనిన	౧౫
౪౩	సరిదాల్రిలి	సరిదాల్రివి	౮
,,	తానునులగు	తామసులగు	౨౩
౪౬	దరసి	నరసి	౨౬
౪౭	వమోభవాయ	నమోభవాయ	౨౦
౪౮	యిట్లనిమో	యిట్లనిరిమో	౧౫
౭౦	నెత్తరంగుననెడల్	నెత్తరంగుననోడల్	౨౦
౭౧	మృత్యులకు	మర్త్యులకు	౧౦
౭౨	అరయ	ఆరయ	౧౨
౭౯	అభవుదీశ్యగుడు	అభవుడీశ్వరుడు	౬
౮౦	దొసలికంన్న	నొసలికంన్న	౨౮
౮౧	యుక్కడనక్క	యక్కడనక్కడ	౮
౯౧	అంతరంగుడైపొగి	అంతరంగుడైపొంగి	౨౫
౯౬	వె.డయు	వెండియు	౨
౯౭	పతితపుష్పములు	పతితపుష్పములు	౧౧
౯౯	మేదిసినునుకలై	మేదినిదునుకలై	౭

పుటసంఖ్య	(అచ్చుపొరపాటు)	(సవరణ)	పంక్తిసంఖ్య
౧౦౦	మృదుదీప	మృదుదీప	౩
౧౦౨	యిహసదంబులకు	యిహపరంబులకు	౧౭
౧౦౯	మృదుమూర్తి	మృదుమూర్తి	౨౨
౧౧౧	వరవివిర్మల	వరవినిర్మల	౭
౧౧౬	సాధ్వసబు	సాధ్వసంబు	౨౪
౧౧౯	ప్రసాదమృతాబి	ప్రసాదామృతాబ్ధి	౪
౧౨౦	నెరతీరతాయనియు	నేతరాయనియు	౧౩
౧౨౪	బెందనిత్యంబని	చెందనిత్యంబని	౧౧
౧౪౨	మండెడుపెసముపై	మండెడుపెనముపై	౨౧
౧౫౨	చీరాలనేలుని	చీరాలదేవుని	౨౪
౧౬౪	నాపపడిభంగి	నాపాపడీభంగి	౧
,,	నడుగురకరిగి	నడుగులకెరిగి	౧౬
౧౭౨	నెడతాలికు	నెడతాకు	౧౭
౧౮౧	వావితతులు	వాద్యతతులు	౨౦
౧౯౯	మదినోదకంబుల	మలినోదకంబుల	౨౧
౨౦౦	సంపాదన	సంవాదన	౨౭
౨౦౪	తాటేకువ్రాతతమ్ముని జంపి	కాగితంవ్రాతతమ్మ్రని బంపి	౪
౨౨౫	మూర్తామూర్తా	మూర్త్యామూర్త్యా	౩
,,	హుతడహా	హుతవహా	౨౬
౨౩౦	జావిశంభుమృడ	జావిశంభునసృః	౧౯
౨౩౨	శృతినమోబగవతే	శృతినమోభగవతే	౧౭
౨౩౨	గీర్వ్యభము	గీర్వ్యభవము	౨౫
౨౩౩	లాలాను	లాలానురోదరకీలావవిహితకే లీవిలోలంబు శూలంబెసాత్షి	౧౭
౨౩౪	కాకాంజనాచలజలపాప	కాకాంజనాచలకజ్జలపాప	౬
౨౩౫	నెవ్వడునోప్పమ్మేముదాల్ప	నెవ్వడునోపు వేముముదాల్ప	౨౧
౨౪౪	తతలుద్విూతతి	తతులుదిగ్వితతి	౧౬

పుటసంఖ్య	(అచ్చుపొరపాటు)	(సవరణ) పర్యాతం.	పంక్తిసంఖ్య
౨	గృంగినవింధ్యా	గృంగినవింధ్యాద్రి	౧౯
,,	హిమవన్నగఁగు	హిమసన్నగంబు	౨౫
౧౪	లీక్రసుమున	లీక్రవమున	౧౯
౧౮	నబ్యాల	నబ్బాల	౧౫
౧౯	పురమున్నడు	పురమునకెన్నడు	౨౧
,,	నారగింపక	నారగింపకచాల	౨౬
౨౧	మీమీయాళ్లకు	మీమీయూళ్లకు	౮
,,	నాగకేరిన	నాగకేసరిన	౧౫
౨౨	ఐదుగూడ	నటుగూడ	౨
,,	చక్కనపరి	చక్కనతత్పరి.	౭
,,	పంచకాంశ	పంచకోశ	౨౭
౨౪	ఘోషనంసగ	ఘోషనంబెసగ	౨౬
౩౦	మినమితాఖిల	వినమితాఖిల	౧౬
౩౨	శేవావిహీను	శేవావిహీనులే	౧
౩౩	కలాహితమైయుండు	కలాసహితమైయుండు	౨౪
౩౪	నర్వాదిత్వాసలు	నిర్వాదిశ్వాసలు	౨
,,	లమరురశ	లమరుదశ	౧౯
౪౨	భక్తికని	భక్తికిని	౨౮
౫౫	వరభక్తి	వరభక్తిముక్తి	౧౬
౬౦	ములుసిపుప్ప	ములుసితపుప్ప	౮
౬౪	యిలమృగంబుల	యిలమృగంబులయట్లరి	౧౭
౭౦	గతులుబొల్వ	గతులుబొల్వార	౨౬
౯౧	తరింపని	యంతరింపని	౩

ఈశుద్ధపత్రముక్రింద అచ్చుపొరపాటు అక్షరములను కొన్ని వ్రాయించితిమి.

ఈపండితారాధ్యచరిత్రము పురాతన మహాకవియగు పాల్కురికి సోమనారాధ్యులే పురాతనగ్రంథమని పేర్కొనిన కతంబున పండితసదిపకృతము అని వ్రాయించమైతిమి. మహాకవియనుటకు నుదాహరణము. బసవపురాణము ప్రథమాశ్వాసము.

సీ. లిపి లిఖింపకమున్న యపరిమితార్థోక్తి
శక్తి యాతని జిహ్వ జరుగుచుండు
ఛందాది కరణాది సరణిజూడకమున్న
మదినుండు కావ్యనిర్మాణశక్తి
భాష్యసంతతులు చెప్పంగ జూడకమున్న
రుద్రభాష్యక్రియా రూఢి వెలయు
తర్కశాస్త్రాదివిద్యలు పఠింపకమున్న
పరపక్షనిగ్రహ ప్రౌఢి వెలయు॥
తే గీ. నతని నుతియింప నాబోటి కలవియగునె
జైనమస్తక విన్యస్త శాతశూల
కలితబిజ్జల తలగుండు గండబిరుద
శోభితుఁడు పాల్కురికి సోమనాభిధుండు.